INSCRIPTIONES GRAECAE

CONSILIO ET AVCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARVM REGIAE BORVSSICAE

EDITAE

VOLVMEN XI

FASCICVLVS IV

BEROLINI APVD GEORGIVM REIMERVM

MCMXIV

INSCRIPTIONES DELI

CONSILIO ET AVCTORITATE

ACADEMIAE INSCRIPTIONVM ET HVMANIORVM LITTERARVM

FRANCOGALLICAE

EDITAE

FASCICVLVS IV

INSCRIPTIONES DELI LIBERAE

DECRETA FOEDERA

CATALOGI DEDICATIONES VARIA

EDIDIT

PETRVS ROVSSEL

BEROLINI APVD GEORGIVM REIMERVM

MCMXIV

Qu
lumin
tione
visum
ehont
edet:
minis
menu
Quo
prom
De
bene
reta
prior
propo
ejus
uter
possi
facul
quae
decre
fien
bus
nom
ejus
lite
mun
pro
forta
pus
D
sun

PRAEFATIO.

Quoniam in prooemio quod fasciculo secundo huius voluminis praeposuit Felix Dürrbach iam explicuit qua ratione per singulos fasciculos titulos deliacos digerere praevisum esset, pauca nunc praemonenda censeo. Tabulas archontum et hieropoeorum edidit ipse vel brevi tempore edet; leges etiam paucas et pactiones addet, quae ad administrationem sacram pertinent. Hic autem habes cetera monumenta Deli liberae, in primis decreta et dedicationes. Quo quidem ordine tota materia dividenda esset, mihi in promptu erat; de partibus tantum duabus verba faciam.

Decreta senatus populique quibus in viros de re publica bene meritos honores collati sunt, qua in re pleraque decreta quae servata sunt versantur, ita disposui ut sectio prior decreta contineret in quibus nomen proprium vel proprii nominis, sive viri honorandi sive rogatoris sive eius qui contioni praefuit, relliquiae superessent, altera autem fragmenta omnia e quibus nihil nisi formulas haurire possumus. In utraque autem sectione temporum ordinem, ut facultas tulit, servare conatus sum. Deliorum igitur nomina quae cum in tabulis archontum hieropoeorumque, tum in decretis occurrunt exquisivi. Quod ut exsequi possem fecit F. Dürrbach qui maxima benevolentia locos in quibus singuli nominantur mecum communicavit. Illa autem nomina in decretis persaepe desiderantur; fit etiam ut Delii eiusdem nominis diversis temporibus floruerint: propterea litteraturae speciem quam diligentissime exploravi. Maximum tamen fuisse errandi periculum fateor: nam et priorum decretorum nonnulla ad amphictyonica tempora fortasse referenda sunt et posteriorum magnae parti tempus coniectura adscriptum est.

Dedicationes pleraeque certo tempori assignari possunt; sed deorum donaria nonnulla, praesertim aegyptiorum deorum, post a. 167/6 consecrata esse fortasse concias. Quibus in collocandis litteraturae maximam rationem habui; praeterea, quod ad deos aegyptios attinet, dativi formam consideravi: persuasum enim habeo formas Σαράπι, Ἴσι, Ἀνούβι (vel Σαράπει, Ἴσει, Ἀνούβει) antiquitus usurpatas esse, cum posterius formae Σαράπιδι, Ἴσιδι, Ἀνούβιδι magis atque magis praevaluerint; illas tamen etiam post Delum ab Atheniensibus recuperatam interdum occurrere non me fugit.

Nomina eorum qui mihi auxilia praebuerunt iam in Dürrbachii praefatione invenies, quoniam iisdem auspiciis uterque fasciculus in lucem editus est. Ea autem libenti animo repeto atque libentius etiam Dürrbachii ipsius nomen adscribo: cuius praesidium nunquam mihi defuit, sive Deli, ubi per plures annos monitis eius usus sum, sive Athenis vel in Gallia, dum scriptum meum absolvebam vel plagulas corrigebam. Maximas quoque gratias M. Holleauxio debeo: iam enim a. 1906 ad titulos deliacos tractandos me tironem adhibuit atque, quandiu scholam Francogallicam quae est Athenis rexit, operam meam omni modo fovit. Neque Th. Homollium praeterire decet cuius opera a. 1912 facultas mihi data est ut Delum iterum adirem et extremam manum operi imponerem. Ex quo autem tempore fasciculus prelis traditus est, quid auxilii mihi suppeditaverint viri artis epigraphicae peritissimi, P. Foucart, B. Haussoullier, Th. Reinach, U. de Wilamowitz-Moellendorff, Fr. Hiller de Gaertringen, vereor ne paginae ipsae fasciculi non satis declarent.

Scribebam Nanciaci die XVIII m. Novembris
a. MCMXIII.

P. Roussel.

HOC FASCICVLO CONTINENTVR

PARS II.

INSCRIPTIONES DELI LIBERAE.

CLASSIS TERTIA.

DECRETA FOEDERA.

SECTIO PRIMA.

DECRETA SENATVS ET POPVLI.

I. DECRETA HONORIFICA INTEGRIORA.

De decretis senatus et populi cf. V. v. Schoeffer De Deli ins. rebus 113 sqq. et quae commentatus sum *BCH* XXXI 1907, 364 sqq.

510 Deli in museo, inv. Δ 510 Α—Γ. Stela marmoris albi e tribus fragmentis composita, superne et infra mutila. A. max. 0,47, l. 0,30, cr. 0,069. Litterae crassae, a. 0,012, quarti ad finem vergentis a. Chr. saeculi. *a*: a. 1879 invenit Homolle et exscripsit; *b*, *c*: originis ignotae. Coniunxi et exscripsi. *Ect.*

a Ἔδοξε[ν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι]
δήμωι· Δι[- - - εἶπεν· ἐπειδὴ]
Ἀδείμαντο[ϲ - - - - - -]
[Β]υζάντιο[ϲ ἀνὴρ ἀγαθόϲ]
[ἐϲτιν περὶ τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δᾶ-] *b*
[μ]ον τὸν [Δηλίων· δεδόχθαι]
c τῶι δήμω[ι· εἶναι Ἀδείμαν-]
τον πρόξ[ενον καὶ εὐεργέ-]
την τοῦ ἱερ[οῦ καὶ τοῦ δήμου]
τοῦ Δηλίω[ν καὶ αὐτὸν καὶ]
ἐγγόνουϲ κα[ὶ εἶ]ναι αὐτ[οῖϲ]
ἐν Δήλωι πολ[ιτε]ίαν κ[αὶ]
[ἀ]τέλειαν πάν[τω]ν καὶ προε-
[δρί]αν καὶ γ[ᾶϲ ἔγκ]τηϲιν καὶ
[οἰκία]ϲ καὶ [πρόϲοδο]ν πρὸϲ [τὴν]
[βουλὴ]ν καὶ [τὸν δᾶμον] πρώ-
[τοιϲ με]τὰ τὰ ἱερὰ [κ]αὶ τἆλ[λα]
[ὑπάρχει]ν αὐ[τοῖϲ] ὅϲαπερ
[τοῖϲ ἄλλ]οιϲ [πρ]οξένοι[ϲ καὶ]
[εὐεργέταιϲ τοῦ τε ἱ]εροῦ [καὶ]
[τᾶϲ πόλεωϲ τᾶϲ Δ]ηλίων - -

Vs. 2 utrum Δι - - - an Δη - - - scriptum fuerit non liquet.

511 Deli in museo, inv. Δ 281 Α, Β. Fragmenta duo stelae marmoris albi inter se coniuncta, a laeva integra; superne cymatii vestigium superest. A. 0,39, l. max. 0,23, cr. 0,062. Litterae crassae, a. 0,009, quarti ad finem vergentis a. Chr. saeculi. A. 1877 ad orientem templi Apollinis invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

vs. unus deest
a . . . καὶ γν[ηϲίωϲ τὰ πά-]
τρια περὶ τὸν χο[ρόν· δεδόχ-]
θαι τῶι δήμωι· ἐπε[ιδὴ Κλεα-]
γόραϲ ἐπαγγέλλ[εται - - -]
ϲειν, ἐπαινέϲαι Κ[λεαγό-]
ραν Ἐπινόμου Σικ - - - -
εἶναι δὲ αὐτῶι κ[αὶ ἐκ-]
b [γό]νο[ιϲ ἐν Δήλωι ἀτέ-]
λειαμ [πάντων· καλέϲαι]
δὲ αὐτὸν ἐ[πὶ ξένια ἕωϲ ἂν]
ἐπιδημᾶι· ἀνα[γράψαι δὲ]
τόδε τὸ ψήφιϲμα [τὴμ]
μὲμ βουλὴν εἰ[ϲ τὸ]
βουλευτήριον, το[ὺϲ]
δὲ ἱεροποιοὺϲ εἰ[ϲ τὸ]
[ἱ]ερόν.

Initium decreti huiusce modi fuisse mihi videtur [ὅπωϲ ϲυντελεϲθᾶι ἀεὶ καλῶϲ] καὶ γν[ηϲίωϲ κτλ. Κλεαγόραϲ artifex quidam, ut videtur. Vss. 5. 6 fortasse [αὐλή]ϲειν; [ὑπηρετή]ϲειν Fouc. quod tamen longius videtur; [(τὸν) ὕμνον ᾄ]ϲειν Th. Reinach. || 7 Σικ[υώνιον] Wil.

512 Deli in museo, inv. Δ 127. Stela marmoris albi a sinistra tantum integra. A. 0,425, l. 0,23, cr. 0,082. Litterae crassae, a. 0,01 (vss. 1—3) et 0,008 (vss. 4—15) quarti exeuntis vel tertii ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1885 invenit Homolle et commemoravit *Arch. miss. scient.* XIII 1887, 417 n. 18. Contuli. *Ect.*

vacat
Ἐψηφίϲθαι [τῶι δήμωι·]
εἶναι Ἡλιόδω[ρον - -]
κλείδου Κιτ[ιέα πρό-]
ξενον Δηλίων [καὶ εὐερ-]
γέτην καὶ αὐ[τὸν καὶ]
ἐγγόνουϲ καὶ ὑπ̣[άρ-]
[χ]ειν α[ὐτοῖϲ] πάντ[α ὅϲα-]
[περ] καὶ τοῖϲ ἄλλοι[ϲ προ-]
[ξέ]νοιϲ καὶ εὐεργέ[ταιϲ]
τοῖϲ Δηλίων· ἀ̣να[γρά-]
[ψ]αι δὲ τόδε τὸ ψή[φιϲ-]
[μα τ]ὴν μὲν βου[λὴν]
εἰϲ τὸ βουλευτήρι[ον,]
τοὺϲ δὲ ἱεροποιοὺϲ [εἰϲ]
τὸ ἱερόν.

Vs. 2 extr. non plures quam quinque litterae periisse videntur.

513 Deli in museo, inv. Δ 401 Α—Ζ. Stela marmoris albi e fragmentis sex composita. A. 0,47, l. 0,33, cr. 0,05—0,06. Litterae crassae, a. 0,011, quarti exeuntis a. Chr. saeculi. *a*, *b*, *c*, *f*: a. 1886 invenit Fougères et commemoravit *BCH* XIII 1889, 239; *d*, *e*: a. 1903 e puteo ad orientem aedificii quod '*Trésor 5*' dicitur eruta. Edd. separatim Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 304 n. 49 et n. 51. Composui atque exscripsi. *Ect.*

b
Θ ε [ο ί.]
a Ἔδοξεν τᾶ[ι βουλᾶι καὶ τῶι δή-]
μωι· Ἀμφίαϲ [Χοιρύ]λου εἶπε[ν·] *c*
ἐπειδὴ Διό[δο]τοϲ [ἀ]νὴρ ἀγ[α-]
θὸϲ ὢν διατ[ελ]εῖ πε[ρὶ] τὸ ἱερὸ[ν]
καὶ Δηλίουϲ κ[α]ὶ ποε[ῖ ὅ] τι ἂν δύ-
ν[η]ται ἀγαθ[ὸ]ν Δηλίουϲ· δεδό-
χθαι τῶι δήμωι· εἶναι Δ[ιόδ]οτο[ν]
Κλεοφόρβου Μήλιον [πρόξε]νον *d*
καὶ εὐεργέτη[ν Δη]λίων καὶ αὐτὸν
[κα]ὶ ἐκγόνουϲ [κ]αὶ εἶναι αὐτοῖϲ
[ἐν Δήλωι ἀτέλ]ειαν πάντων καὶ
[προεδρί]αν κα[ὶ γᾶϲ] καὶ οἰκίαϲ ἔγ-
[κτηϲ]ιν καὶ πρό[ϲο]δ[ον π]ρὸϲ τὴ[ν]
[βου]λὴν καὶ τὸν [δ]ᾶμον πρώτοιϲ
[με]τὰ τὰ ἱερὰ κα[ὶ] τἆλλα ὑπάρχειν
e [αὐ]τοῖϲ ὅϲαπε[ρ] τοῖϲ ἄλλοιϲ προ-
[ξέ]νοιϲ καὶ εὐ[ε]ργέταιϲ δέδο- *f*
[τα]ι παρὰ Δηλ[ί]ων· ἀναγράψαι
[δὲ] τόδε τὸ ψ[ή]φιϲμα τὴν βου-
[λὴν εἰ]ϲ τὸ [βο]υλευτήριον, τοὺϲ
[δὲ ἱεροπο]ιοὺϲ εἰϲ τὸ ἱερόν.

Vs. 7 init. ΝΑΤΑΙ. || 19 ΓΑΙΡΑ.
Ἀμφίαϲ Χοι. hieropoeus sub finem saeculi quarti: cf. ad n. 144 *A* 1.

514 Deli in museo, inv. Δ 84 α—γ. Fragmenta tria stelae marmoris albi cr. 0,10. *a*: pars superior stelae aëtomate ornatae. A. 0,39 (infra aëtoma), l. 0,295. *b*: a sinistra tantum integrum cum α conglutinatum est. A. 0,19, l. 0,21. *c*: ad extremam partem stelae pertinebat, superne et infra oblique fractam, A. max. 0,28, l. 0,32. Litterae crassae, optime incisae, a. 0,011, tertii ineuntis a. Chr. saeculi. Fragm. *a*: prope templum Apollinis a. 1885 inventum; ed. ex ectypo Homolle *BCH* XII 1888, 419. *b*: inter sacrarium Taurorum et murum periboli inventum a. 1903; edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 298 n. 35. *c*: origine incerta. Omnia coniunxi et exscripsi. *Ect.*

Θ ε ο ί.
a Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι·
Τιμῶναξ Διοδότου εἶπεν· ἐπειδὴ
Τελε[σῖ]νος ἐγλαβὼν παρὰ τοῦ δήμου
τοῦ Δηλίων ἀγάλματα ποιῆσαι τοῦ τε
Ἀσκληπιοῦ καὶ τῆς βασιλίσσης
Στρατονίκης ἐπέδωκε τῷ̣ι̣ ∆̣[ήμ]ωι [κ]α[ὶ]
ἐπόησεν τὰ ἀγάλματα ταῦτα τὸ μὲν
τοῦ Ἀσκληπιοῦ χ̣α̣[λκοῦν], τὸ δὲ τῆς βα̣[σι-]
λίσ[σ]η[ς λίθινον?, ἠργάσ]ατο? δὲ τὰ
[ἀγάλ]μ̣ατ[α καλῶς καὶ] ἐσπούδασεν κα[ὶ]
. . . . . . το . . . . ε . . αν καὶ ἐπόησεν Ε .
. . . . ι ο - *c.* 14 - καὶ τὰ ἀγάλματα
ἐν τῶι ἱερῶι ὅσα ἦ̣[ν ἐπισκευῆς] δ̣εόμεν[α]
κατὰ τὴν αὑτοῦ τέχνην ἔ̣σ̣ω̣[σ]ε καὶ ἐπ[ε-]
σκεύασεν δωρεὰν προαι[ρού]μενος κ̣α[ὶ]
[τ]ὸ ἱερὸν καὶ Δηλίους εὐεργετεῖν· δεδό-
[χθ]αι τῶι δήμωι· ἐπα[ινέ]σαι Τελεσῖνον
[- - - Ἀθηναῖον καὶ στεφανῶσαι αὐ-]
b τὸν δάφνης σ[τεφάνωι καὶ ἀναγορεῦσαι]
τοῖς Ἀπολλωνίο[ις ὅτι ὁ δῆμος ὁ Δηλίων]
στεφανοῖ Τελε[σῖνον - - - Ἀθηναῖον]
εὐσεβείας ἕν[εκεν] ἧ̣ς [ἔχων διατελεῖ περὶ]
τὸ ἱερὸν τὸ ἐν Δήλωι [καὶ εὐνοίας τῆς εἰς]
τὸν δῆμον τὸν [Δη]λίων· [εἶναι δὲ αὐτὸν πρό-]
ξενον καὶ [εὐεργ]έτην· [καὶ εἶναι αὐτῶι]
καὶ τοῖς ἐκγό[νοις - - - - - - - -]

c [- - - - καὶ πρόσοδον πρὸς τὴν βουλὴν]
[καὶ τ]ὸν δ[ῆμον πρώτοις μετὰ τὰ ἱερὰ καὶ τὰ]
[ἄ]λλα πάντα ὅσ[α καὶ τοῖς ἄλλοις προξέ-]
νοις καὶ εὐεργέταις τ[οῦ ἱεροῦ καὶ Δηλίων·]
ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψή[φισμα τὴν μὲν]
βουλ̣ὴν εἰς τὸ βουλευτήριον, το[ὺς δὲ ἱερο-]
ποιοὺς εἰς τὸ ἱερὸν ἐν στήλει λιθίνε[ι καὶ στῆ-]
σαι οὗ ἂν δοκεῖ κάλλιστον εἶναι· βουλὴ ἐ̣[(πε)ψή-]
[φι]σ̣εν.

a: '*On lirait sans doute davantage sur la pierre elle-même*' H. sed ex ipso lapide pauca profeci quae enumerare supersedeo. Artificem vero non Τελέτιμον, ut Homollio placuit, sed Τελεσῖνον fuisse Atheniensem monui *BCH* XXXIV 1910, 391; cuius subscriptionem habes n. 1201. || Vs. 8 suppl. Hauss. || 10 suppl. Hauss.; ἠργάσατο autem post ἐπόησεν (l. 8) supervacaneum videtur. || 11 suppl. D. || 14 suppl. Hauss. || 15 ἔ̣σ̣ω̣[σ]ε coniecit Hauss.; confirmaverunt ex ectypo Hiller, Wil. *c*: vss. 8. 9 ΒΟΥΛΗ∟..|..ᐸΕΝ; supplevi et correxi e n. 705.

Stratonicen Demetrii Poliorcetae filiam, Seleuco Nicatori (c. 300—294), dein Antiocho nuptam hic intellegendam esse docuit H.; quae templa Deli donis cumulavit: cf. ad n. 161 *B* 14; tunc autem temporis eam Seleuco nuper nupsisse e decreti litteratura coniecit idem; cui plane assentio.

---

515 Deli in museo, inv. Δ 264. Fragmentum marmoris albi a sinistra integrum. A. max. 0,19, l. 0,11, cr. 0,05. Litterae a. 0,01, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1880 ad occidentem τεμένους Apollinis invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

[- - - - - - - - - - τῆς πόλεως]
τῆς Δηλίων κ[αὶ εἶναι αὐτῶι ἐν Δήλωι ἀτ-]
έλειαν καὶ προ[εδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσιν]
καὶ γῆς ἔγκτ[ησιν καὶ οἰκίας καὶ πρόσ-]
οδον πρὸς τ[ὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμο-]
ν ἐάν του δ[έηται πρώτωι μετὰ τὰ ἱερὰ]
καὶ τἆλλα [πάντα ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προ-]
ξένοις κα[ὶ εὐεργέταις τοῦ ἱεροῦ καὶ τῆς πόλεω-]
ς τῆς Δη̣[λίων - - - - - - - - - -]
Πυθίων - - - - - - - - - - - - - -
δέδοτ[αι - - - - - - - - - - - - -.]

Vs. 10 Πυθίων fortasse proxeni frater atque honorum socius: cf. *BCH* XXXI 1907, 345 n. 4.

---

516 Deli in museo, inv. Δ 3 α—γ. Pars superior stelae marmoris albi cum aëtomate e tribus fragmentis composita. A. 0,42, l. 0,26, cr. 0,05. Litterae elegantes, a. 0,011—0,012, primis tertii a. Chr. saeculi annis vix recentiores. *b*, *c*: invenit Fougères a. 1886 et commemoravit *BCH* XIII 1889, 239; ed. Bizard, apographo a me confecto usus *BCH* XXX 1906, 670 n. 6 bis. *a*: a. 1906 inventum. Coniunxi et exscripsi. *Ect.*

[Θ ε] ο ί. *a*
[Ἔδοξεν τῆι βο]υλῆι καὶ τῶι δή-
b [μωι· Νί]κ̣ω̣ν Δη[μ]όνου εἶπεν· ἐπε[ι-]
δὴ [Μεν]έστρατο[ς ἀ]νὴρ ἀγαθὸς
ὢν διατελεῖ περί τε τ[ὸ] ἱερὸν κ[αὶ]
τὴν πόλιν τὴν Δηλίων· [δεδόχθαι]
τῶι δήμωι· εἶναι Μενέστρα[τον] *c*
Θ̣εοφά[ν . . . Κ]αρύστιον πρόξ[ε-]
νον κα[ὶ εὐε]ργέτην τοῦ ἱεροῦ τοῦ Δηλ[ί-]
[ων καὶ αὐ]τὸγ καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι
[αὐτο]ῖς ἀτέλειαν ἐν Δήλωι πάν-
[τωγ καὶ γῆ]ς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν
[καὶ προεδρίαγ καὶ] πρόσοδον πρὸ-
[ς τὴμ βουλὴν καὶ τὸν δῆμον - - -.]

Vs. 8 Θεοφά[νους] vel Θεοφά[ντου].
Νίκων Δη. sponsor arch. Pyrrhide a. 297 n. 502 *A* 25: cf. ad n. 161 *A* 124; rogator atque in n. 517.

---

517 Deli in museo, inv. Δ 58. Pars superior stelae marmoris albi cum aëtomate valde mutilo. A. 0,20 (infra aëtoma), l. 0,15, cr. 0,085. Litterae accurate incisae, apicatae, a. 0,006, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1885 invenit Fougères et ed. *BCH* XIII 1889, 238 n. 9. Contuli. *Ect.*

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι· Νίκων Δη[μό-]
νου εἶπεν· ἐπειδὴ Ἑλλάνικος Τηλαύγου[ς]
ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν διατελεῖ περί τε τὸ ἱερὸ[ν]
καὶ τὸν δῆμον τὸν Δηλίων καὶ ποεῖ ἀγαθὸ[ν]
ὅ τι δύναται καὶ κοινῆι τὸν δῆμον καὶ ἰδίαι
τοῖς ἐντυγχάνουσιν αὐτῶι Δηλίων χρείας
παρέχεται καθ' ὅ τι ἂν αὐτὸν παρακαλῶσιν·
δεδόχθαι τῶι δήμωι εἶναι Ἑλλάνικον Τηλαύ-
γους Ἀβυδηνὸν πρόξενον καὶ εὐεργέτην τοῦ
ἱεροῦ καὶ Δηλίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους κ[αὶ]
εἶναι αὐτοῖς ἐν Δήλωι ἀτέλειαν πάντων καὶ π[ρο-]
εδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσιν καὶ γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτη[σιν]
[καὶ] πρόσοδον πρὸς τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμο[ν πρώ-]
[τοις μετὰ τὰ ἱερά· ὑ]πάρ[χειν δὲ αὐτοῖς καὶ τὰ ἄλλ[α ὅσα]
[καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις] τοῦ τε ἱεροῦ [καὶ τοῦ]
[δήμου τοῦ Δηλίων - - - - - - - - - -.]

Νίκων Δη[μό]νου: cf. ad n. 516; rogator idem esse videtur etsi huius decreti scriptura omnino dissimilis est.

518 Deli in museo, inv. Δ 227. Pars superior stelae marmoris albi cum aëtomate. A. 0,22 (infra aëtoma), l. 0,29, cr. 0,075. Litterae crassae, in finibus hastarum paullulum dilatatae, a. 0,008, tertii ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1903 inter sacrarium Taurorum et murum periboli inventum. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 288 n. 19. Contuli. *Ect.*

Ἀντίοχος Θεοδίκου Λαμψακηνός.

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι·
Γ̣λαῦκος Σκύλακο̣ς̣ εἶπεν· [ἐπειδὴ]
[Ἀντίοχος - - - - - - -]

Γλαῦκος Σκύ. agoranomus arch. Pyrrhide a. 297 n. 500 *B* 18; n. 502 *A* 28; rogator etiam n. 519.

519 Deli in museo, inv. Δ 245. Stela marmoris albi infra mutila, superne aëtomate ornata. A. 0,22 (infra aëtoma), l. 0,22—0,24, cr. 0,075. Litterae neglegenter incisae, parvis apicibus ornatae, tertii, ut videtur, ineuntis a. Chr. saeculi. Prius decretum erasum fuisse videtur ut hoc incideretur, vestigia autem medios inter vss. 2. 3. 5. 8. 11 etiamnunc supersunt. A. 1903 ad meridiem templi Apollinis inventum. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 295 n. 33. Contuli. *Ect.*

[Ἔδ]οξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμω[ι·]
Γλαῦκος Σκύλακος ⟨ου⟩ εἶπεν·
ἐπειδὴ Ῥάχας ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢ[ν]
περὶ τὸ ἱερὸν καὶ τὴμ πόλιν τ[ὴν]
Δηλίων διατελεῖ καὶ κοινεῖ τε
τοῦ δήμου πολ[λ]ὴν ἐπιμέλειαν
ποεῖται μετὰ π[άσ]ης εὐνοίας κα[ὶ]
ἰδίαι τοῖς ἐντυγχάνουσιν ⟨ει⟩ αὐ-
τῶι Δηλίων χρείας παρέχετα[ι]
καθότι ἂν παραγγέλλωσιν· δε-
[δόχθαι] τῶι δήμωι· Ῥάχαν Ἀντιό-
[χου? - - -]ιᾶνα πρόξενον εἶνα[ι]
[καὶ εὐεργέτη]ν το[ῦ] ἱεροῦ - - -.]

Vs. 8 ἑαυτῶι Hiller. || 12 fortasse [Αἰν]ιᾶνα D. J. quod brevius videtur; potius [Ἀκαρν]ᾶνα?

Γλαῦκος Σκύ. idem rogator atque in n. 518 etsi huius scriptura paullo recentior esse videtur.

520 Deli in museo, inv. Δ 488. Stela marmoris albi cum cymatio, infra mutila. A. 0,29, l. 0,239, cr. 0,055. Litterae crassae, a. 0,01, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1901 ad septemtriones fori Theophrasti quod dicitur inventum. Exscripsi. *Ect.*

Θ ε ο ί.
Ἔδοξεν τ[ῆι] βουλ[ῆι καὶ]
[τ]ῶι δήμωι· Ἀρκέ[σων?]
..... του [εἶ]πεν· ἐ[πειδὴ]
..... μ - - - - - - -
.... τε - - - - - - -
...... τ - - - - - -

521 Deli in museo, inv. Δ 188. Fragmentum marmoris albi undique mutilum. A. 0,11, l. 0,13, cr. 0,073. Litterae a. 0,008 priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1880 ad septemtriones prytanei invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

- - - - - - - - ου - - - - -
- - - - - Χάρητος Μυ ι - - -
[- - - - καλὸ]ς κἀγαθὸς ὢν δ[ιατελεῖ]
[περί τε τὸ ἱε]ρὸν καὶ τὸν δῆμ[ον τὸν Δη-]
[λίων καὶ λέ]γων καὶ πράττων [ποιεῖ ὅ τι]
[δύναται ἀγαθ]ὸν καὶ κοινῆι [Δηλίους]
[καὶ ἰδίαι τοὺς ἐντ]υγχάνο[ντας - - -.]

522 Deli in museo, inv. Δ 577. Pars superior stelae marmoris albi cum cymatio A. 0,195, l. 0,27, cr. 0,05. Litterae a. 0,08 prioris tertii a. Chr. saeculi partis. A. 1910 e cisterna ad meridiem et orientem lacus sacri erutum. Exscripsit Picard. Contuli. *Ect.*

Θ ε ο [ί.]
Ἔδοξεν τῆι βου[λῆι καὶ τῶι δήμωι·]
Ἐ̣λπίνης [- - εἶπεν· ἐπειδὴ -.]

523 Deli in museo, inv. Δ 232. Fragmentum marmoris albi a sinistra partim integrum. A. max. 0,25, l. 0,16, cr. 0,07. Litterae bene incisae, sed magna ex parte evanidae, a. 0,01, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. Origine ignota. Exscripsi. *Ect.*

- [καὶ ἰδίαι τοῖς ἐντυγχάνουσιν αὐτῶι]
Δηλίων [χρείας παρέχεται καθότι ἂν]
παραγγέλλωσι· δεδ[όχθαι τῶι δήμωι·]
Κλεόφα[ν]το̣[ν Κλεο]μβρ[ότου - - -]
πρόξενον εἶναι τοῦ τε ἱε[ροῦ καὶ Δηλίων]
[κ]α̣ὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνο[υς, εἶναι δὲ αὐτοῖς]
[ἐν Δήλω]ι προεδρίαν [καὶ - - - καὶ]
[γῆς καὶ οἰκί]ας ἔγκτ[ησιν - - - - -]
- - - - - η - - - - - - - -

Vs. 4 nomen ex ectypo redintegraverunt Hiller, Wil.

524 Deli in museo, inv. Δ 385. Fragmentum marmoris albi undique mutilum nisi quod minima pars marginis sinistri quamvis laesa exstat. A. 0,12, l. 0,27, cr. 0,109. Litterae penitus incisae, a. 0,005—0,006, fortasse quarti exeuntis a. Chr. saeculi. Origine ignota. Exscripsi. *Ect.*

- ον - ι -
- [εὔ]νοιαν πρὸς τ[ὸν] δ[ῆμον] -
- καὶ φιάλην ἀπὸ τριακοσί[ων δραχμῶν] -
- [τ]ὸν δῆμον· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ δῆ[μος] -
- καὶ το̣ύτοι̣ς̣ α̣ἰτεῖται τ[όπον] -
ο̣ν μ̣ὲν τ[ῆ]ς τε πρὸς τοὺς θε[οὺς] -
.... λόμενο[ς]· ὑπάρχειν δὲ αὐτῶι κα[ὶ] -
- [π]ροαιρούμενος δὲ φανερὰν κ -
τὴν βασιλείαν εὔνοιαν πα -
- ἐν Δήλωι χαλκῶν εἰκόνω[ν] -
- ο -

Vs. 6. 7 τ[ῆ]ς τε πρὸς τοὺς θε[οὺς εὐσεβείας ὑπόμνημα ἀπολιπεῖν βου]λόμενος Wil. || 8 extr. κ[αταστῆσαι?] Wil., Hiller. || 9 lectio liquida; [τὴν πρὸς] τὴν βασιλείαν εὔνοιαν πα[ρέχεσθαι] Wil.

525—526 Deli in museo, inv. Δ 211. Stela marmoris albi aëtomate vel cymatio carens, infra in obliquum defracta, a margine sinistro laesa. A. max. 0,27, l. 0,36, cr. 0,10. Continebat decreta duo diversis quidem manibus, sed eodem, ut videtur, tempore incisa, litteris tertii ineuntis a. Chr. saeculi, a. (n. 525) 0,012, (n. 526) 0,008. Nomina proxenorum (vss. 1. 21) multo altioribus litteris per totam lapidis latitudinem exarata sunt. A. 1885 effodit Homolle; commemoravit idem *Arch. miss. scient.* XIII 1887, 416 n. 10. Exscripsi. *Ect.*

(525) [Ἀ] ρ κ ε σ ί λ α.
Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι· Ἀνδρο-
μένης Γερύλλου εἶπεν· ἐπειδὴ Ἀρκε-
σίλας ἀνὴρ ἀγαθός ἐστιν περί τε τὸ ἱε-
ρὸν καὶ τὸν δῆμον τὸν Δηλίων καὶ
[π]οιῶν εὖ διατελεῖ καὶ νῦν καὶ ἐν τῶι ἔμ-
[πρ]οσθεν χρόνωι· ἐψηφίσθαι τῶι δή-
[μ]ωι· εἶναι Ἀρκεσίλαν Μέδοντο[ς]
[Μιλ]ήσιον [πρό]ξενον Δηλίων καὶ ε[ὐ-]
[εργέτην κα]ὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους·
[εἶναι δὲ αὐτο]ῖς ἐν Δήλωι ἀτέλειαν
[καὶ πολιτείαν κ]αὶ προεδρίαν καὶ γῆς καὶ
[οἰκίας ἔγκτ]ησιν καὶ πρόσοδον πρὸς τὴν
[βουλὴν καὶ] τὸν δῆμον π[ρώ]τοις μετὰ
τὰ [ἱερά·] ὑπάρχειν δὲ αὐτοῖς καὶ τὰ

[ἄλ]λα ὅϲαπερ τοῖϲ ἄλλοιϲ προξένοιϲ
κ[α]ὶ εὐεργέταιϲ τοῦ ἱεροῦ καὶ Δηλί[ων·]
ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφιϲμ[α τὴν]
[μ]ὲν βουλὴν εἰϲ τὸ βουλευτ[ήριον,]
[τοὺϲ δὲ ἱεροποιοὺϲ εἰϲ τὸ [ἱερόν.]

(526) Π υ θ α γ ọ́ [ρ α?]
[Ἔδοξεν τῆι βου]λῆι [καὶ τῶι δήμωι· - -]
- - ạότọυ εἶ[πεν· - - - - - - -]
- ε -
- ạ -

525 vs. 12 cave suppleas [πάντων κ]αὶ quod brevius esset; πολιτείαν post ἀτέλειαν et alibi significatam invenimus: cf. n. 600. || 526 vs. 5 Πυθαγọ́[ρα] vel Πυθαγό[ρου].

---

527 Deli in museo, inv. Δ 400. Pars superior stelae marmoris albi cum aëtomate. A. 0,20 (infra aëtoma), l. 0,36, cr. 0,066. Litterae accurate incisae, a. 0,009 tertii ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1886 invenit Fougères et ed. *BCH* XIII 1889, 239 n. 5: cf. *BCH* XXXIV 1910, 356. Contuli. *Ect.*

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι· Ἀχαιὸϲ
Φανοδίκου εἶπεν· ἐπειδὴ Καλλίαϲ Θυμοχάρουϲ
Ἀθηναῖοϲ ἀνὴρ ἀγαθόϲ ἐϲτιν περί τε τὸ ἱερὸν
καὶ τὸν δῆμον τὸν Δηλίων· δεδόχθαι τῶι δήμωι·
εἶναι Καλλίαν Θυμοχάρουϲ Ἀθηναῖον πρόξενον
Δηλίων καὶ εὐεργέτην καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνου[ϲ]
καὶ εἶναι αὐτοῖϲ ἀτέλειαν ἐν Δήλωι πάν[των]
καὶ προεδρίαν καὶ π[ολιτείαν - - - - -.]

Ἀχαιὸϲ Φα. rogator etiam in n. 528? Quem munere agonothetae functum esse iniuria existimavit Wilhelm: cf. ad n. 1150. Καλλίαϲ Θυ. Ἀθη. Kirchner Pros. att. 7824.

---

528 Deli in museo, inv. Δ 562. Stela marmoris albi superne ad dextram partem mutila. A. 0,66, l. 0,34, cr. 0,09. Litterae a. 0,01 eiusdem speciei atque in n. 527. A. 1908 in muro recenti iuxta monumentum quod L. Cornelii Sullae inscribitur inventa. Edidi *BCH* XXXIV 1910, 355 n. 1. *Ect.*

[Ἔδο]ξε[ν τῆι βουλῆι καὶ τῶι]
[δήμ]ωι· Ἀχ[αιὸϲ Φανοδίκου?]
[εἶπε]ν· ἐπειδὴ [Φανόϲτρατοϲ]
[Ἡρα]κλείδου Ἀ[λικαρναϲϲεὺϲ]
[ἀνὴρ] ἀγαθόϲ ἐ[ϲτι περὶ τὸ ἱερ-]
ὸν καὶ τὸν δῆμ[ον τὸν Δηλί-]
[ω]ν· δεδόχθαι [τῶι δήμωι· εἶναι Φ-]
ανόϲτρατον πρόξενον [Δηλίων κ-]
αὶ αὐτὸγ καὶ ἐκγόνουϲ καὶ [εἶν-]
ạι (αὐτοῖϲ) ἀτέλειαν καὶ γῆϲ καὶ οἰκία[ϲ ἔγκ-]
τηϲιν καὶ προεδρίαν καὶ πρόϲο[δον π-]
ρὸϲ τὴμ βουλὴν πρώ[τοιϲ] μετὰ [τὰ ἱ-]
[ερ]ὰ καὶ [τἆλλ]α ὅϲαπερ τοῖϲ ἄλ[λ-]
[οι]ϲ προξένοι[ϲ κ]αὶ εὐεργέταιϲ
[τοῦ ἱ]εροῦ [καὶ το]ῦ δήμου τοῦ Δη-
[λίω]ν δέδ[οτα]ι· ἀναγράψαι δὲ τὸ ψή-
[φιϲμ]α τόδ[ε τὴ]μ μὲμ βουλὴν εἰϲ
[τὸ β]ουλευτήριον, τοὺϲ δὲ ἱερο-
[ποιο]ὺϲ εἰϲ τὸ ἱερόν.

Vs. 2 Ἀχ[αιὸϲ Φα.] dubitanter e n. 527 supplevi. || 3. 4 et 7. 8 Φανόϲτρατοϲ Ἡρα. Ἀλι. tragicus poëta sub finem quarti a. Chr. saeculi florebat: cf. IG II 1289, 1168; Wilhelm *Urk. dram. Aufführ.* 210.

---

529 Deli in museo, inv. Δ 469. Stela marmoris albi cum cymatio, infra mutila. A. 0,355, l. 0,28, cr. 0,073. Litterae a. 0,009, tertii ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1907 inter aedificia quae *'Trésors 3 et 4'* dicuntur inventa. Edidi *BCH* XXXIV 1910, 358 n. 4. *Ect.*

[Θ] ε ο ί.
Ἔδοξεν τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι δήμωι· Θεό-
δοτοϲ Αἰχμοκρίτου εἶπεν· ἐπειδὴ
Διόφαντοϲ Διονυϲίου Ἰαϲεὺϲ
ἀνὴρ ἀγαθόϲ ἐϲτιν περὶ τὸ ἱερὸν
καὶ τὴν πόλιν τὴν Δηλίων· δεδό-
χθαι τῶι δήμωι· πρόξενον εἶναι
τῆϲ πόλεωϲ τῆϲ Δηλίων Διόφαν-
τον Διονυϲίου Ἰαϲέα καὶ αὐτὸν
καὶ ἐγγόνουϲ καὶ εἶναι αὐτοῖϲ
[ἐ]ν Δήλωι ἀτέλειαν καὶ προεδρία[ν]
[κ]αὶ γῆϲ καὶ οἰκίαϲ ἔγκτηϲιν καὶ τ[ὰ]
ἄλλα πάντα ὅϲαπερ τοῖϲ ἄλλ[οιϲ]
προξένοιϲ καὶ εὐεργέτ[αιϲ τῆϲ]
πόλεωϲ τῆϲ [Δηλίων - - - -.]

Θεόδοτοϲ Αἰχ. hieropoeus arch. Charmo a. 280 n. 159 *A* 70. 73.

---

530 Deli in museo, inv. Δ 374 a, b. Fragmenta duo stelae marmoris albi inter se coniuncta; margo sinister superest atque in fragm. *b* margo dexter. A. 0,35, l. max. 0,25, cr. 0,05. Litterae accurate incisae, a. 0,01, medio tertio a. Chr. saeculo non recentiores. A. 1880 iuxta prytaneum inventa. Exscripsit Homolle. Contuli. *Ect.*

[Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι]
a δήμωι· Στηϲίϲ̣[τρατοϲ? - - -]
εἶπεν· ἐπειδὴ Φώκρι[τοϲ καὶ]
Ἀγαϲικλῆϲ ἄνδρεϲ ἀγαθοί εἰ[ϲιν]
περί τε τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δῆμον
τὸν Δηλίων· δεδόχθαι τῶι δή[μωι·]
[ἐπαινέϲαι Φώκριτον κ[αὶ]
Ἀγαϲικλέα Λεοντίϲ[κου]
Βυζαντίουϲ τῆϲ τ[ε περὶ τὸ]
b [ἱ]ερὸ[ν εὐ]ϲεβẹίạ[ϲ] ἕ[νεκα] καὶ
τῆϲ εὐνοίαϲ τῆϲ εἰϲ τὸν
δῆμον τὸν Δηλίων· εἶναι δὲ
Ἀγαϲικλέα καὶ Φώκριτον
προξένουϲ Δηλίων αὐτοὺ[ϲ]
καὶ ἐκγόνουϲ καὶ εἶναι αὐτοῖϲ
ἐν Δήλ[ωι] ἀτέλειαν πάντων
καὶ προεδρίαγ καὶ γῆϲ καὶ οἰκίαϲ
ἔγκτηϲιγ καὶ πρόϲοδομ πρὸϲ
τὴμ βουλὴγ καὶ τὸν δῆμον
[π]ρώτοιϲ μετὰ τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ἄλλ[α]
ὅϲα καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ εὐεργέταιϲ
τοῦ ἱεροῦ δέδοται παρὰ Δηλίων·
ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφιϲμα
τὴμ μὲμ βουλὴν εἰϲ τὸ
⟨το⟩ βουλευτήριον, το[ὺ]ϲ δ̣ὲ
[ἱεροποι]οὺ[ϲ εἰϲ τὸ ἱερόν.]

Vs. 2 ΣΤΗΣΙ∠.
Φώκριτοϲ Βυ.: cf. Demosth. XXXIII 14, in qua oratione homo cognominis ex eadem patria oriundus occurrit.

---

531 Deli in museo, inv. Δ 316. Fragmenta tria marmoris albi in unum conglutinata. Margo sinister integer, reliqui fracti. A. 0,30, l. 0,23, cr. 0,07. Litterae crassae quarum extremae partes largiores factae sunt, a. 0,009, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1903 in muro recenti ad septemtriones τεμένουϲ Apollinis inventum. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 288 n. 21. Contuli. *Ect.*

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι [καὶ τῶι δήμωι·]
Χαρικλείδης Ἀγαθάρχ[ου εἶπεν·]
ἐπειδὴ Ἀντίδωρος κα[ὶ Ὀνομακλῆς]
καὶ Ἀντίγονος οἱ Νικοδ[ήμου Ὀλύνθιοι]
ἄνδρες ἀγαθοὶ ὄντες δια[τελοῦσιν]
περί τε τὸ ἱερὸν καὶ τὴμ πόλ[ιν τὴν]
Δηλίων καὶ ποιοῦσι κοινῆι τε [ἀγαθὸν]
ὅ τι ἂν δύνωνται τὴμ πό[λιν καὶ ἰδίαι]
τοῖς ἀπαντῶσι χρείας παρ[έχονται· δεδό-]
χθαι τῶι δήμωι· ἐπαινέσ[αι Ἀντίδωρον]
καὶ Ὀνο[μ]ακλῆν καὶ Ἀντί[γονον Νικοδήμου]
Ὀλυνθίους καὶ εἶναι αὐ[τοὺς προξένους]
καὶ εὐεργέτας το[ῦ] τε ἱεροῦ καὶ Δηλίων]
καὶ αὐτο[ὺς καὶ ἐκγόνους· ὑπάρχειν δὲ]
αὐτοῖ[ς - - - - - - - - - -.]

Χαρικλείδης Ἀγα. choregus κωμωιδῶν Dionysiis arch. Aristocrito a. 284 n. 105, 10.

532 Deli in museo, inv. Δ 59. Stela marmoris albi superne et infra defracta, ab utroque latere laesa, cuius planicies maxime pessumdata. A. 0,45, l. 0,29, cr. 0,05. Litterae bene incisae, intra lineolas positae, a. 0,009, magnam partem evanidae, priore tertii a. Chr. saeculi parte utique non recentiores. A. 1905 inter rudera domus cuiusdam ad orientem et meridiem fori Compitaliastarum. Exscripsit Schulhof. Contuli et edidi *BCH* XXXIV 1910, 364 n. 11; cf. IG V 2 p. 86, 47. *Ect.*

[- - - - - - - - - - - - πρὸς]
τὸν δῆμον τὸν Δ[ηλίων] καὶ [τὸ ἱ]ε[ρὸν]
τὸ ἐν Δήλωι· ε(ἶ)ναι Ἱππό[λ]ο[χ]ον?
Κλεοκράτους [Κ]λειτόριον πρό-
ξενον [Δ]η[λ]ίω[ν α]ὐτὸν καὶ ἐκγό-
νους· [εἶναι δὲ αὐτοῖ]ς ἐν Δήλω[ι]
[ἀ]τέλε[ι]αν π[άντων] καὶ προεδρ[ί-]
[α]ν καὶ γῆς καὶ ο[ἰκία]ς ἔγκτη[σιν]
[καὶ] τἆλλα π[ά]ντ[α ὅσα καὶ τ]οῖ[ς]
[ἄλλοις προξ]ένο[ις καὶ εὐερ]γέ-
[ταις τοῦ ἱεροῦ καὶ τοῦ δήμου τοῦ Δηλί]ων
- - - - - - - - - - - - - - -

Vs. 3 ΕΝΑΙ.

533 Deli in museo, inv. Δ 4. Fragmentum marmoris albi a sinistra integrum. A. 0,24, l. 0,20, cr. 0,088. Superficies maxime pessumdata. Litterae a. 0,01 priore ut videtur tertii a. Chr. saeculi non recentiores. A. 1906 in ruderibus ad septemtriones et occidentem τεμένους Apollinis inventum. Exscripsi. *Ect.*

..ου...κ - - - - - -
[ἐ]στὶ περί [τε τὸ ἱερὸν καὶ τὴν πό-]
λιν τὴν [Δη]λί[ων· ἀγαθῆι τύ-]
[χ]ηι· δεδό[χθαι] τῶι [δήμωι· εἶναι]
[Χ]αρμο- - - - - - - - - - -
Ἑστιαιῆ⟨ι⟩ πρόξ[ενον καὶ]
εὐεργέτη[ν τοῦ ἱεροῦ καὶ τῆς]
πόλεως [τῆς Δηλίων καὶ αὐ-]
τὸγ κ[αὶ ἐκγόνους - - - -.]

Vss. 3. 4 suppl. Hauss. || 6 Ἑστιαιῆ ex ectypo Hiller, Wil.

534 Deli in museo, inv. Δ 279. Pars inferior stelae marmoris albi. A. 0,47, l. 0,268, cr. 0,065. Litterae exiles, a. 0,011, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. *Ect.*

- - - - - - - - - - -
δίκου· ἀναγρά[ψαι δὲ αὐτοὺς προξέ-]
νους καὶ εὐεργέτας τῆς π[ό-]
λεως τῆς Δηλίων καὶ εἶναι αὐ-
τοῖς ἀτέλειαμ πάντων.

535 Deli in museo, inv. Δ 37. Angulus superior sinister stelae marmoris albi cum cymatio. A. 0,20, l. 0,14, cr. 0,04. Litterae apicatae, a. 0,01, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. *Ect.*

[Ἔδ]οξεν τῆ[ι βουλῆι καὶ τῶι]
δήμωι· Προκλ[ῆς? - - - εἶπεν·]
ἐπειδὴ Σέλ[ευκος? ἀνὴρ ἀγαθός]
ἐστιν περί τε [τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δῆ-]
[μ]ον τὸν Δηλ[ίων καὶ διατελεῖ λέ-]
[γω]ν τε καὶ πρ[άττων ὅ τι δύναται]
[ἀγαθ]ὸν περ[ὶ τοῦ ἱεροῦ - - -.]

536 Deli in museo, inv. Δ 399. Fragmentum marmoris albi a sinistra integrum. A. 0,20, l. 0,19, cr. 0,065. Litterae bene incisae, a. 0,01, tertii ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1877 prope templum Apollinis invenit Homolle et exscripsit; commemoravit idem *BCH* II 1878, 12 n. 4. Contuli. *Ect.*

[Ἔ]δοξεν τῆι [βουλῆι καὶ τῶι δήμωι·]
[Ἀ]ναξίθε[μις] Πά[χητος εἶπεν· ἐπει-]
[δ]ὴ Προκλε[ίδ]η[ς ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν δι-]
[α]τελεῖ περὶ τὸ ἱερὸ[ν καὶ τὸν δῆμον]
[τ]ὸν Δηλίων καὶ πρ[άττει ἀγαθὸν ὅ τι]
δύναται Δηλίων [τὸν αὐτῶι ἐντυγ-]
[χά]νοντα καὶ ἰδί[αι καὶ κοινῆι· δε-]
[δό]χθαι τῶι δήμ[ωι· εἶναι Προκλεί-]
[δην] Προκλέου[ς - - - πρόξε-]
[νον] καὶ εὐεργέ[την τῆς πόλεως]
[καὶ Δηλίων]· εἶν[αι δὲ - - -.]

Vs. 2 [Ἀ]ναξίθε[μις] Πά[χητος] legi ac supplevi; in stemmate gentis ad n. 287 A 132 (*victores certaminum*) avus ille ponendus est; nepos Ἀναξίθεμις Πά.: cf. etiam ad n. 656.

537 Deli in museo, inv. Δ 136. Fragmentum marmoris albi a sinistra integrum. A. 0,16, l. 0,28, cr. 0,065. Litterae apicatae, a. 0,009, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1881 inter Apollinis templum et sacrarium Taurorum invenit Hauvette et exscripsit. Contuli. *Ect.*

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι [καὶ τῶι δήμωι· Ἀν-]
δρομένης εἶπεν· Εὐρυαν - - - - -
ο̣ν πρόξενον εἶν[αι] Δηλίων κα[ὶ εὐεργέτην]
καὶ αὐτὸν καὶ ἐ[κγό]νους καὶ ε[ἶναι αὐτοῖς]
[ἀ]τέλε[ι]αν π[άντω]ν καὶ προ[εδρίαν]
καὶ γῆς ἔ[γ]κτησιν καὶ οἰκία[ς καὶ πρόσ-]
οδον πρὸς τὴν βουλὴν πρ[ώτοις μετὰ]
τὰ ἱερὰ καὶ τὰ [ἄλλα - - - - -.]

Vs. 2 Εὐρυά[νακτα] Wil.

538 Deli in museo, inv. Δ 17. Fragmentum marmoris albi a dextra et, ut videtur, superne integrum. A. max. 0,25, l. 0,14, cr. 0,047. Litterae accurate incisae, intra lineolas positae, a. 0,008, eiusdem speciei atque in n. 199 a. 274 a. Chr. saeculi: cf. fasc. II tab. IV. Ed. Homolle *BCH* III 1879, 313. *Ect.*

[- - - - - - - - - - Πο]λυρ[ρηνί]ο[υ.]

[Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι· Τιμησίδ]ημος Ἀντικράτου[ς]
[εἶπεν· ἐπειδὴ - - - - ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν δια]τελεῖ περί τε τὸ
[ἱερὸν καὶ Δηλίους καὶ κοινῆι καὶ ἰδίαι χ]ρείας παρεχόμε-
[νος τοῖς ἐντυγχάνουσιν αὐτῶι Δηλίω]ν· δεδόχθαι
[τῶι δήμωι· εἶναι - - - - - - -] Πολυρρήνιον
[πρόξενον καὶ εὐεργέτην τοῦ τε ἱερ]οῦ καὶ τῆς πόλεως
[τῆς Δηλίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνου]ς· εἶναι (δὲ αὐ)τοῖς
[ἐν Δήλωι γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ π]ροεδρίαν ἐν π[ᾶ-]
[σι τοῖς ἀγῶσιν οἷς Δήλιοι συντελοῦ]σιν καὶ πρόσοδον
[πρὸς τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον] πρώτοις μετὰ

[τὰ ἱερά· ὑπάρχειν δὲ αὐτοῖς καὶ] τἆλλα πάντα ὅσα-
[περ δέδοται καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις] καὶ εὐεργέταις
[τοῦ τε ἱεροῦ καὶ τοῦ δήμ]ου τοῦ Δηλίων·
[ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα τ]ὴν μὲν βουλὴν
[εἰς τὸ βουλευτήριον, τοὺς δὲ ἱερο]ποιοὺς εἰς τὸ
[ἱερόν.] *vacat*

\- - - - - - - - - - - - - - - -ιω

Vs. 8 extr. ΕΙΝΑΙΛΤΟΙΣ. || 11. 14 breviores sunt: titulus quidem certa ratione suppleri non potest. Τιμησίδημος Ἀν. sponsor publicus arch. Cleostrato a. 282; scriba arch. Hypsocle a. 279: cf. ad n. 158 *B* 6.

---

539 Deli in museo, inv. Δ 283. Pars superior stelae marmoris albi cum aëtomate. A. 0,56 (infra aëtoma), l. 0,30, cr. 0,042. Litterae a. 0,009 quarum extrema hastae paullulum largiores factae sunt, initio tertii vel adeo sub finem quarti a. Chr. saeculi magna cura exaratae. A. 1879 prope aedificia quae '*Trésors*' dicuntur invenit Homolle et exscripsit. Commemoravi *BCH* XXXIV 1910, 380 n. 2. Contuli. *Ect.*

θ ε ο ί.
Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι· ἐπειδὴ
Μελάνθιος Ἡροδώρου ἀνὴρ ἀγαθός ἐστι
περὶ τὸν δᾶμον τὸν Δηλίων καὶ πράσσε[ι]
ἀγαθὸν ὅ τι δύναται καὶ κοινῆι καὶ ἰδίαι κα[ὶ]
νῦν καὶ ἐν τῶι ἔμπροσθε χρόνωι· Μελάν-
θιον Ἡροδώρου Ἰκάριον ἐξ Οἴνης πρόξενο[ν]
εἶναι Δηλίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους κα[ὶ]
εἶναι αὐτοῖς ἀτέλειαν πάντων καὶ προε-
δρίαν καὶ πρόσοδον πρὸς τὴν βουλὴν πρώ-
τοις μετὰ τὰ ἱερὰ καὶ γῆς ἔγκτησιν καὶ οἰ-
κίας καὶ τἆλλα πάντα ὅσαπερ τοῖς
ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέται(ς) τῆς π[ό-]
λεως· ἀναγράψαι δὲ τὸ ψήφισμα το[ὺς ἱε-]
ροποιοὺς εἰς στήλην λιθίνην καὶ [στῆσαι]
εἰς τὸ ἱερόν.

---

540 Deli in museo, inv. Δ 213. Stela marmoris albi cum cymatio, infra decurtata. A. 0,43, l. 0,28, cr. 0,095. Litterae in finibus hastarum parvis apicibus ornatae, a. 0,01, primis tertii a. Chr. saeculi annis non recentiores. Inaedificata erat muro recenti ad orientalem propylaeorum partem; a. 1904 invenit Bizard et ed. *BCH* XXX 1906, 668 n. 6. Contuli. *Ect.*

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶ[ι]
δήμωι· Φερεκλείδης Εὐκλε[ί-]
δου εἶπεν· ἐπειδὴ Πολυκ[ρ-]
άτης Πυθοκρίτου Ἀθηναῖ-
ος ἀνὴρ ἀγαθός ἐστιν περ[ὶ]
τὸ ἱερὸν καὶ τὴν πόλιν τ[ὴ-]
ν Δηλίων· δεδόχθαι τῆι βο-
υλῆι καὶ τῶι δήμωι· Πολυκ[ρ-]
άτην Πυθοκρίτου Ἀθηναῖ-
ον πρόξενον εἶναι τῆς πό-
λεως τῆς Δηλίων καὶ αὐτ[ὸν]
καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι α[ὐτ-]
ῶι ἐν Δήλωι ἀτέλειαν πάν-
των καὶ προεδρίαν κα[ὶ γῆς]
[καὶ οἰκ]ίας ἔγκτησ[ιν - - -.]

Φερεκλείδης Εὐ. hieropoeus paullo ante a. 301: cf. ad n. 144 *A* 3.

---

541 Deli in museo, inv. Δ 397. Stela marmoris subcaerulei superne defracta. A. 0,57, l. 0,41, cr. 0,1115. Supra titulum spatium quadratum in marmoris planicie excavatum est quod vacuum mansit. Litterae apicatae magna cura incisae, a. 0,013, ineunte saeculo a. Chr. tertio non multo recentiores; lineolae ad usum lapicidae ductae sunt. A. 1903 in muro recentiore ad occidentem fori Theophrasti. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 290 n. 24. Contuli. *Ect.*

Ἑρμόδοτος Ἀριστέου εἶπεν·
ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι·
ἐπειδὴ Ἡρόστ[ρα]τος Θεοπρόπου
ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν διατελεῖ περὶ τὸ
ἱερὸν καὶ τὴν πόλιν τὴν [Δη]λίων
καὶ κοινῆι τοῦ δήμου [π]ολλὴν
[ἐ]πιμέλειαν ποεῖται μετ[ὰ π]άσης
[ε]ὐνοίας καὶ ἰδίᾳ τοῖς ἐντυγχάνουσιν
[α]ὐτῶι Δηλίων χρείαν παρέχεται
καθότι ἂν παραγγέλλωσιν·
ἀγαθῆι τύχηι· δεδόχθαι τῆι βουλῆι
καὶ τῶι δήμωι· εἶναι Ἡρόστρατον
Θεοπρόπου Χῖον πρόξενον
καὶ εὐεργέτην τοῦ ἱεροῦ καὶ τῆς
πόλεως τῆς Δηλίων καὶ αὐτὸν
καὶ ἐγγόνους καὶ ὑπάρχειν
αὐτοῖς ἀτέλειαν ἐν Δήλωι πάντων
καὶ προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσιν
[κ]αὶ γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν
[κ]αὶ πρόσοδον πρὸς τὴν βουλὴν
[κ]αὶ τὸν δᾶμον πρώτοις μετὰ τὰ
ἱερά· τὸ δὲ ψήφισμα ἀναγ[ρά]ψαι
τὴν βουλὴν εἰς τὸ βουλευτήριον,
τοὺς δὲ ιεροποιοὺς εἰς τὸ ἱερόν.

Ἑρμόδοτος Ἀρι. villicus paullo ante a. 301; debitor arch. Hypsocle a. 279: cf. ad n. 144 *A* 14.

---

542 Deli in museo, inv. Δ 222 α—γ. Fragmenta tria stelae marmoris albi nunc conglutinata; superne exstat pars aëtomatis in quo emblema nunc mutilum exsculptum erat. *b*, *c*: a dextra sinistraque integra. A. 0,46 (infra aëtoma), l. 0,28, cr. 0,075—0,085. Litterae adcurate incisae, a. 0,008, tertii ineuntis a. Chr. saeculi. *a*: ed. Homolle *BCH* IV 1880, 348; *b*, *c*: e ruderibus Artemisii eruta ed. idem *BCH* XX 1896, 506—8 (Dittenberger Syll.[2] 918). Coniunxi atque contuli. *Ect. Tab.*

a [Ἔδοξε]ν τῆι βουλῆι [καὶ τῶι δήμωι.]
[Ἀριστό]λοχος Νικοδρόμ[ου εἶπεν· ἐπειδὴ]
[καὶ πρότερ]ọν Γοργίω[ν, πατὴρ Δημαράτου?]
\- - - - το . . . π- - - - - - -
b [- - - - - - ἔπρ]α[ττ]ε[ν ὑ]π̣έ[ρ] τ̣οῦ ἱερο[ῦ]
ἀγαθὸν ὅ τι ἠδύνατο καὶ νῦν Δημάρατος
διατρίβων παρὰ τῶι βασιλεῖ Λυσιμάχωι
χρείας παρέχεται Δηλίων τοῖς ἐντυγ-
χάνουσιν ἑαυτῶι καὶ τὸ ἱερὸν τιμᾶι διαφ[υ-]
λάττων τὴν τοῦ πατρὸς τοῦ ἑαυτοῦ πε-
ρὶ τὸ ἱερὸν καὶ Δηλίους εὔνοιαν, ἐμφανίζε[ι]
δὲ καὶ αὐτὸς παραγενόμενος ὅτι καὶ τῶι πατρὶ
καὶ αὐτῶι προσήκει τιμᾶν τὸ ἱερὸν καθάπε[ρ]
καὶ οἱ πρόγονοι αὐτῶν Λακεδαιμόνιοι
πλεῖστον λόγον ἐποήσαντο τοῦ ἱεροῦ
καὶ Δηλίων ὅπως σωιζόμε[νον ἔ]χ̣ωσι τὸ
ἱερόν, ἀναγγέλλει δὲ καὶ τὴν τοῦ βασιλέ-
ως Λυσιμάχου εὔνοιαν [ἣ]ν ἔχει περὶ τὸ ἱε-
ρὸν καὶ αὐτὸς ἐπαγγέλλεται δηλώ-
σειν τῶι βασιλεῖ Λυσιμάχωι κ̣α̣ὶ̣ Ἀ̣ρ̣[σι]ν̣ό[ηι]
c τῆι β[ασιλίσσηι] τὴν τοῦ δή[μου το]ῦ Δηλί[ων]
εὔνοιαν π̣[ᾶσαν· τύχη]ι ἀγαθῆι· [δεδόχθ]αι τῆι
βουλῆι καὶ τῶι δήμωι· ἐπαινέσαι Δημάρατον
Γοργίωνος Λακεδαιμόνιον ἐπ̣[εὶ εὐεργ]έτης
ἐστὶν τοῦ δήμου καὶ στεφ[ανῶσαι αὐ]τὸν
δάφνης στεφάνωι τῶι [ἱερῶι τοῦ θε]οῦ Ἀρ[ε-]
τῆς ἕνεκεν καὶ ε[ὐνοίας ἧς διατε]λεῖ ἔχω[ν]
περὶ Δηλίους καὶ εὐσε[βείας τῆς εἰ]ς τὸ ἱερ[όν·]
ἀνειπεῖν δὲ τ[ὸν ἱεροκήρυκα τὸν στέ]φανο[ν]
Ἀπολλωνίοις [ἐν τῶι θεάτρωι· ὑπάρχειν] δὲ
αὐτῶι παρὰ [Δη]λ[ίων καὶ ἐκγόνοις γῆς]

καὶ οἰκίας [ἔγκτησιν καὶ - - - - - -]
καὶ προε[δρίαν ἐν πᾶσι τοῖς ἀγῶσιν καὶ]
πρόσοδον [πρὸς τὴν] βουλὴν καὶ [τὸν δῆμο-]
ν πρώ[τοις μετὰ τὰ] ἱερά· εἶναι δὲ αὐτο[ῖς]
ἐν [Δήλωι καὶ τὰ ἄλλα ὅσα παρὰ] Δηλί-
[ων δέδοται - - - - - - - - - -.]

Vs. 9 (et 13) τὸ ἱερὸν τιμᾶι: cf. n. 582, 6 et 595, 5 || 16 [ἐ]ῶσι H., [ἔχ]ωσι Ditt. || 20. 21 Fragmenta inter se contingere iniuria negavit H. || 20 extr. litterarum paene omnium vestigia supersunt. || 21 supplevi. || 22 legi ac supplevi. || 24 ἐ[φ' ὧι] H., ἐ[πεὶ] Ditt. || 26 τῶι [παρὰ τοῦ θε]οῦ Ditt. || 33 sqq. supplevi.

Ἀριστόλοχος Νι. idem fortasse Ἀριστόλοχος ἔγγυος ὑπὲρ Νικοδρόμου arch. Antigono a. 274 n. 199 *B* 96 et Ἀριστόλοχος praeco arch. Glauciade a. 281 n. 159 *A* 61 et arch. Charila a. 269 n. 203 *A* 61: cf. quae adnotavit Homolle *BCH* XIV 1890 adn. 1. Nomen vero Ἀριστόλοχος non rarum. Rogator idem n. 544—548, fortasse n. 549—551.

De argumento decreti et de origine Demarati, conferas Homollii disputationem. Titulum intra annos 300—281 a. Chr. ponendum e Lysimachi regis atque Arsinoes uxoris mentione facta satis elucet. Neque vero aetas arctioribus finibus circumscribi potest. Existimavit quidem H. haec potissimum a. Chr. 295 acta esse, cum nullo alio tempore Spartanis occasio oblata esset de rebus suis cum regibus exterarum gentium agendi; sed, ut recte observavit Ditt., minime probabile est Demaratum Lacedaemone legatum ad Lysimachum venisse.

543 Deli in museo, inv. Δ 146 A, B. Stela marmoris subcaerulei e duobus fragmentis composita, superne et infra laesa. A. 0,47, l. 0,30, cr. 0,069. Litterae in finibus hastarum parvis malleolis ornatae summa cura insculptae, a. 0,011, tertii ineuntis a. Chr. saeculi. *a*: a. 1880 invenit Homolle cuius e schedis edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 281 n. 9; *b*: ab Hauvettio a. 1881 ad septemtriones et occidentem templi Apollinis inventum ed. Dürrbach *BCH* XXVIII 1904, 138 n. 34. Titulum integrum uno tempore edidimus Wilhelm *Herm.* XLII 1907, 330 sqq. et ego *BCH* XXXI 1907, 370. *Ect. Tab.*

a Ἔ̣δοξεν τῆ[ι βουλῆι καὶ τῶι δή-]
μωι· Ἀριστόλοχος Νικοδ[ρόμου]
εἶπεν· ἐπειδὴ Ἡγέστρατο[ς πρό-]
ξενος καὶ εὐεργέτης ὢν τ[ῆς]
πόλεως κατὰ τὰς δεδομέ[ν-]
ας αὐτῶι δωρεὰς ὑπὸ τοῦ δή-
μου τοῦ Δηλίων βούλεται ἐγκ-
τήσασθαι ἐν Δήλωι καὶ ἐν Ῥην-
αίαι· δεδόχθαι τῶι δήμωι· ὅσα
ἂν ἐγκτήσηται ἢ εἰσαγάγηται
Ἡγέστρατος εἰς Δῆλον ἢ εἰς Ῥή-
ναιαν μὴ εἶναι τούτων τῶν χ-
ρ̣ημάτων ἐνεχυρασίαν μηθε-
b νὶ μηδὲ τῶν πρὸς τὴμ πόλιν σ-
[υν]ηλλαχότων, μηδὲ ἐάν τις
[ὕσ]τερον συναλλάξηι, ἐὰμ
μή τις ἰδίαι συμβά[λ]ηι πρὸς Ἡ[γ-]
έστρατον· ἐπιμελεῖσθαι δὲ καὶ τ-
οὺς ἄρχοντας τοὺς ἀεὶ ἐν τέ-
λει ὄντας ὅπως ἂν τὰ δεδο-
μένα καὶ τὰ ἐψηφισμένα Ἡγ[ε-]
στράτωι ὑπὸ τοῦ δήμου κύρια
[ἦι· ἀ]ναγρά[ψαι] δὲ τόδε τὸ ψήφι[σ-]
[μα - - - - - - - - - -.]

De argumento decreti cf. quae exposuimus Wilhelm et ego l. l. Ἀριστόλοχος Νι.: cf. ad n. 542.

544 Deli in museo, inv. Δ 228. Pars superior stelae marmoris albi aëtomate nunc maximam partem detrito olim ornatae. A. 0,26 (infra aëtoma), l. 0,28, cr. 0,08. Litterae cuneatae a. 0,011—0,012 prioris tertii a. Chr. saeculi partis. A. 1879 prope templum Apollinis invenit Homolle et ed. *BCH* IV 1880, 345 n. 1 (Dittenberger Syll.[1] 332, Syll.[2] 492): cf. Kirchner in Pauly-Wissowa *Realenc.* V 192 Demoteles 2; IG XII 5 XXXIII 1508. Contuli. *Ect.*

Θεοί.
Ἔδοξεν τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι δήμω[ι·]
Ἀριστόλοχος Νικοδρόμου εἶπ[εν·]
ἐπειδὴ Δημοτέλης Αἰσχύ[λου]
Ἄνδριος ποιητὴς ὢν πεπραγ[μά-]
τευται περί τε τὸ ἱερὸν καὶ τ[ὴν]
[π]όλιν τὴν Δηλίων καὶ τοὺς μύθου[ς]
τοὺς ἐ[π]ιχωρίους γέγραφεν·
δεδόχθαι τῶι δήμωι· ἐπαινέσαι
Δημοτέλην Αἰσχύλου Ἄνδριον
ἀρετῆς ἕνεκα καὶ εὐνοίας τῆς περὶ
τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δῆμον τὸν Δηλίω[ν]
καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν δάφνη[ς]
στ[εφάνωι κα]ὶ ἀναγορεῦσαι τὸν
ἱε[ροκήρυκα - - - - - - -.]

Ἀριστόλοχος Νι.: cf. ad n. 542.

545 Deli in museo, inv. Δ 476. Stela marmoris albi superne et infra mutila. A. 0,48, l. 0,22, cr. 0,06. Litterae crassae, cuneatae, a. 0,009, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1907 e muro recenti iuxta aedificium quod '*Trésor 5*' dicitur erutum. Exscripsi et edidi *BCH* XXXIV 1910, 360 n. 6. *Ect.*

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμω[ι·]
Ἀριστόλοχος Νικοδρόμου εἶπεν·
ἐπειδὴ Φιλῖνος ἀνὴρ ἀγαθός
ἐστιν περί τε τὸ ἱερὸν καὶ τὸν
δῆμον τὸν Δηλίων· δεδόχθαι
τῶι δήμωι· Φιλῖνον Φιλίνου
Μεγαρέα εἶναι πρόξενον καὶ
εὐεργέτην τῆς πόλεως τῆς
Δηλίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνου[ς·]
ὑπάρχειν δὲ αὐτοῖς ἐν Δήλω[ι]
ἀτέλειαν πάντων καὶ
προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσι καὶ
πολιτείαγ καὶ γῆς καὶ οἰκί[ας]
ἔγκτησιν καὶ πρόσοδομ πρ[ὸς]
τὴμ βουλὴν καὶ τὸν δῆμον
πρώτοις μετὰ τὰ ἱερὰ καὶ τὰ
ἄλλα ὅσαπερ καὶ τοῖς ἄλλο[ι]ς
προξένοις καὶ εὐεργέταις
τοῦ ἱεροῦ καὶ τῆς πόλεως τῆ[ς]
Δηλίων δέδοται· ἀναγράψαι
[δ]ὲ τόδε τὸ ψήφισμα τὴν μὲν
[β]ουλὴν εἰς τὸ βουλευτήριον,
τοὺς δὲ ἱεροποιοὺς εἰς τὸ ἱερόν.

Ἀριστόλοχος Νι.: cf. ad n. 542.

Φιλῖνον Φι. Με. in honorem eiusdem a Delphis ἄρχοντος Ἀρχ[έλα] decretum factum est; quod contra Pomtowium (*Delphische Chronologie* 2626) et Baunackium (*SGDI* 2833) ad a. 265 circiter refert Bourguet *Delphes* III 1, 94 n. 160.

546 Deli in museo, inv. Δ 274. Pars superior stelae marmoris albi cum cymatio, a dextra mutilae. A. 0,28, l. 0,25, cr. 0,095. Litterae exiles, apicatae, a. 0,007, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1903 in muro recenti ad septemtriones et occidentem τεμένους Apollinis inventum. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 280 n. 8. Contuli. *Ect.*

Θ ε ο ί.

Θ ρ α σ υ μ ά χ [ο υ.]

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι κα[ὶ τῶι δήμωι·]
Ἀριστόλοχος Νικοδ[ρόμου εἶπεν·]
[ἐ]πειδὴ [Θ]ρασύμαχος [ἀνὴρ ἀγαθός]
[ἐσ]τιν καὶ φιλότιμο[ς περὶ τὸ ἱερὸν]
[καὶ τὴν] πόλιν· εἶνα[ι Θρασύμαχον]
........ου Ἀργεῖ[ον πρόξενον - -.]

Vs. 2 Θρασυμάχο[υ Ἀργείου] D. J. sed deest spatium.
Ἀριστόλοχος Νι.: cf. ad n. 542.

---

547 Deli in museo, inv. Δ 408. Stela marmoris albi cymatiis ornata. A. 0,64, l. 0,26—0,28, cr. 0.065—0,072. Litterae a. 0,007, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1885 invenit Homolle; commemoravit idem *Arch. miss. scient.* XIII 1887, 418 n. 38. Exscripsi. *Ect.*

Θ ε ο ί.
Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι·
Ἀριστόλοχος Νικοδρόμου εἶπεν·
ἐπειδὴ Φίλιστος Φιλίσκου Χῖος ἀ-
νὴρ ἀγαθός ἐστι περὶ τὸ ἱερὸν καὶ
τὸν δῆμον τὸν Δηλίων· δεδόχθαι τῶ[ι]
δήμωι· εἶναι Φίλιστον εὐεργέτην
τῆς πόλεως καὶ πρόξενον Δηλί-
ων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶ-
ναι αὐτοῖς ἀτέλειαν πάντων καὶ
γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ πολιτε-
ίαν καὶ πρὸς φράτραν ἣν ἂν βούλων-
ται προσγράψασθαι· ὑπάρχειν δ' αὐ-
τοῖς καὶ προδικίαν καὶ ἀσυλίαν
καὶ ἔφοδον ἐπὶ τὴν βουλὴν καὶ τὸν
δῆμον πρώτοις μετὰ τὰ ἱερὰ καὶ
προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσιν καὶ
τἆλλα πάντα ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοι-
ς προξένοις καὶ εὐεργέταις
τοῦ ἱεροῦ καὶ τῆς πόλεως· ὅπω-
ς δὲ καὶ κύρια ἦι τὰ ὑπὸ τοῦ δή-
μου ἐψηφισμένα, ἀναγράψαι
τόδε τὸ ψήφισμα τὴν μὲν βου-
λὴν εἰς τὸ βουλευτήριον, τοὺς
δὲ ἱεροποιοὺς εἰς τὸ ἱερόν.

Vs. 12 in hoc tantum decreto phratriarum Deli mentio fit: cf. n. 298 *A* 197. 198; Schoeffer De Deli ins. rebus 109.
Ἀριστόλοχος Νι.: cf. ad n. 542.

---

548 Deli in museo, inv. Δ 6. Pars superior stelae marmoris albi aëtomate ornatae, ab utroque latere laesae. A. 0,12 (infra aëtoma), l. 0,24, cr. 0,065. A. 1906 in casa recentiore ad orientem fori Compitaliastarum. Litterae apicatae, a. 0,007. In marmoris superficie tituli antiquioris qui consulto deletus est vestigia plane incerta dispici possunt. Edidi *BCH* XXXIV 1910, 361 n. 7. *Ect.*

Θ ε ο ί.

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι κα[ὶ]
τῶι δήμωι· Ἀριστόλοχο[ς]
[Ν]ικο[δ]ρόμου εἶπεν· ἐπ[ει-]
[δὴ - - - -]νος ἀν[ὴρ ἀ-]
[γαθός - - - - - - -.]

Ἀριστόλοχος Νι.: cf. ad n. 542.

---

549 Deli in museo, inv. Δ 176. Fragmentum marmoris albi a dextra partim integrum. A. 0,129, l. 0,13, cr. 0,05. Litterae malleolis ornatae, a. 0,008, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1886 invenit Fougères et commemoravit *BCH* XIII 1889, 239. Exscripsi. *Ect.*

[Ἔδοξεν τῆι βο]υλῆι καὶ τῶι δήμωι·
[Ἀριστόλοχος? Ν]ικοδρόμου εἶπεν·
[ἐπειδὴ . . . οκλ]ῆς καὶ Πυθέας *vacat*
[ἀγαθοὶ ἄνδρε]ς εἰσιν περὶ τὸ ἱερὸ[ν]
[καὶ τὸν δῆμον τὸ]ν Δηλίων· δε[δόχθαι]
[τῶι δήμωι· εἶναι . . .]οκλέα [καὶ Πυθέαν]
- - - - - - - - αν - - - - - -

Vss. 3 et 6 [Πυθοκλ]ῆς et [Πυθ]οκλέα Wil.
Ἀριστόλοχος Νι.: cf. ad n. 542.

---

550 Deli in museo, inv. Δ 135. Pars superior stelae marmoris caerulei cum aëtomate. A. max. 0,18 (infra aëtoma), l. 0,295, cr. 0,075. Litterae apicatae, neglegenter incisae, a. 0,01, priore tertii a. Chr. saeculi parte vix recentiores. Vs. 1 in ipso aëtomatis margine incisus. A. 1886 invenit Fougères et exscripsit. Contuli. *Ect.*

Θ ε ο ί.

[Ἔδοξεν] τῆι βο[υλ]ῆι καὶ τῶι δήμωι·
[Ἀριστόλοχος? Νικο]δρόμου εἶπεν·
[ἐπειδὴ - - - -] καὶ Μιλτιάδης
[- - - - - - - ἄνδρε]ς ἀγαθ[οί]
[εἰσιν - - - - - - - - - - -.]

Ἀριστόλοχος Νι.: cf. ad n. 542.

---

551 Deli in museo, inv. Δ 369. Fragmentum marmoris subcaerulei a sinistra integrum. A. 0,17, l. 0,15, cr. 0,075. Litterae bene incisae, a. 0,008, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1904 e ruderibus ad septemtriones τεμένους Apollinis inventum. Edd. Bizard et P. Roussel *BCH* XXXI 1907, 422 n. 11. Contuli. *Ect.*

Ἔ[δο]ξεν τεῖ [βουλεῖ καὶ τῶι δήμωι·]
[Ἀ]ριστόλοχος Ι[- - - - - εἶπεν·]
[ἐ]πειδὴ Δημήτ[ριος - - - - - -]
.. ἀνὴρ ἀγαθός [ἐστι περὶ τὸ ἱερὸν]
[καὶ] τὴν πόλι[ν τὴν Δηλίων καὶ]
[λέγων κα]ὶ πράτ(τ)ων ὅ [τι ἂν δύνηται]
[ἀγαθὸν π]αρά τε τῶι β[ασιλεῖ? - - -]
. . . ΧΩΝΙΤ [- - - - - δεδόχθαι]
τῆι βουλ[ῆι καὶ τῶι δήμωι· - - - -]
[Δημ]ήτριο[ν - - - - - - - - - -]
- - Ι - - - - - - - - - - - -

Vs. 2 Ἀριστόλοχος [Νικοδρόμου]? cf. ad n. 542. || 7. 8 fortasse [π]αρά τε τῶι β[ασιλεῖ Πτολεμαίωι καὶ | Βάκ]χωνι τ[ῶι νησιάρχωι]: cf. n. 559, 11.

---

552 Deli in museo, inv. Δ 504. Pars superior stelae marmoris albi, cymatio ornatae. A. 0,17, l. 0,257, cr. 0,084. Litterae a. (vs. 1) 0,015 et (vs. 2) 0,013, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. Superficies maxime detrita. A. 1907 ad septemtriones fori Theophrasti inventum. Exscripsi. *Ect.*

- - - - - - - ο υ Ν α ξ ί ο υ.

Ἔδο[ξεν τῆι βουλῆι - - - - -.]

---

553 Deli in museo, inv. Δ 267. Fragmentum marmoris albi a dextra integrum. A. 0,22, l. 0,16, cr. 0,07. Litterae a. 0,01, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1880 ad septemtriones et orientem τεμένους Apollinis invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

[- - - - - - - - - - - - - ἐ]ν τοῖς
[- - - - - - - - - - - - στε]φανῶσα[ι]
[δὲ αὐτὸν δάφνης στεφάνωι κα]ὶ ἀνεῖπαι
[- - - - στεφανοῖ ὁ δῆμος ὁ] Δηλίων στε-
[φάνωι τῶι ἱερῶι - - - - -] Χαρόπου παιδα-
[- - - - - εὐσεβείας ἕνεκ]εν τῆς περὶ τοὺ[ς]
[θεοὺς καὶ τὸ ἱερὸν τὸ ἐν Δ]ήλωι καὶ εὐνοίας
[τῆς εἰς τὸν δῆμον τὸν Δηλί]ων· ἀναγράψαι δὲ
[τόδε τὸ ψήφισμα τὴν μὲν β]ουλὴν εἰς τὸ βουλε[υ-]
[τήριον, τοὺς δὲ ἱεροποιοὺς ε]ἰς τὸ ἱερόν.

Vss. 5. 6 παιδα[γωγόν] Wil., Hill.

554 Deli in museo, inv. Δ 252. Fragmentum marmoris albi a dextra integrum. A. max. 0,16, l. 0,14, cr. 0,07. Litterae crassae, apicatae, a. 0,009 (vs. 2: 0,01), priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1880 ad septemtriones templi Atheniensium invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

- - - - - - - - - L- - -
[- - - - - - - δέ]δοται? *vacat*
[- - - - - - - -c] τ ρ ά τ ο υ.
[Ἔδοξεν τῆι βουλῆι κα]ὶ τῶι δήμωι· *vacat*
- - - - - - - - ιου εἶπεν· ἐπειδὴ
[- - - ἀνὴρ ἀγ]αθός ἐστιν περὶ τὸ
[ἱερὸν καὶ τὸν δῆμον τὸ]ν Δηλίων καὶ
[διατελεῖ - - - -] ἐπιμελούμενος
[πάντων τῶν παραγενομ]ένων εἰς ἃ [αὐ]τὸν
[παρακαλοῦσιν· εἶναι π]ρόξε[νον - - -.]

555 Deli in museo, inv. Δ 468. Frustum marmoris albi a dextra integrum. A. 0,105, l. 0,078, cr. 0,033 (non integra). Litterae a. 0,01, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1907 prope aedificium quod '*Trésor 5*' vocatur inventum. Exscripsi. *Ect.*

[- - - - - - - θα[ρσύν[ων *vel* οντος]
[εἶπεν· ἐπειδὴ - - -]ς καὶ *vacat*
- - - - - - - - - ς ἄνδρες
[ἀγαθοί εἰσιν περὶ τὸ ἱε]ρὸν *vacat*
[καὶ Δηλίους· δεδόχθαι] τῶι δήμ[ωι·]
[- - - - - - - - - π]ροξέν[ους]
[εἶναι - - - - - - - - - - -.]

556 Deli in museo, inv. Δ 495. Fragmentum marmoris albi a sinistra integrum. A. 0,139, l. 0,12, cr. 0,05. Litterae malleolis ornatae, a. 0,01, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1907 ad septemtriones Artemisii inventum. Exscripsi. *Ect.*

- - - τοῖς ἐ[ντυγχάνουσιν αὐτῶι καὶ]
[κ]οιν[ῆι καὶ] ἰδ[ίαι χρείας παρεχό-]
[μ]ενος· [δεδόχθαι τῆι βουλῆι καὶ τῶι]
δήμωι· ἐπαι[νέσαι - - - - - - - -]
Βοιώτιο[ν ἀρετῆς καὶ εὐσεβείας]
ἕνεκα - - - - - - - - -

557 Deli in museo, inv. Δ 43. Fragmentum marmoris albi superne et a sinistra partim integrum. A. 0,25, l. 0,28, cr. 0,08. Litterae a. 0,007—0,008, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

[Ἔδοξ]εν τῆι β[ουλῆι καὶ τῶι δήμωι· - -]
. . . λου εἶπ[εν· ἐπειδὴ Φιλοξεν - - - -]
. . . νο . . υ - - - - - - - - - - - -
[ὢν] διατελ[εῖ περί τε τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δῆ-]
[μ]ον τὸν Δηλ[ίων - - - - - - τῆι]
[π]όλε[ι? - - - - - - - -] καὶ [ἰδίαι]
[χρε]ίας π[αρεχ- - - - -]· δεδό[χθαι τῆι]
[βο]υλ[ῆι καὶ τῶι δήμωι εἶνα]ι Φιλοξε[ν . . .]
Λα[- - - - - - καὶ αὐτὸν κ]αὶ ἐκγόν[ους]
[α]ὐ[τοῦ προξένους καὶ εὐερ]γέτα[ς - - -.]

Vs. 2 Φιλόξεν[ος] vel Φιλοξεν[ίδης.]

558 Deli in museo, inv. Δ 331. Stela marmoris albi aëtomate ornata, infra mutila. A. 0,73 (infra aëtoma), l. 0,37, cr. 0,072. Litterae crassae, a. 0,012, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. Superficies maxime detrita. A. 1880 ad occidentem sacrarii Taurorum invenit Homolle cuius e schedis quattuor priores versus ed. Dürrbach *BCH* XXIX 1905, 202 not. 4; titulum integrum exscripsi et edidi *BCH* XXXI 1907, 372. *Ect.*

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι·
Μνήσαλκος Τελεσαρχίδου εἶπεν· ἐπει-
δὴ Θεόφιλος Δημητρίου Ἀθηναῖος ἀνὴρ ἀ-
γαθὸς ὢν διατελεῖ περὶ τὸ ἱερὸν καὶ Δη-
λίους χρείας παρεχόμενος εἰς ἃ ἄν αὐ-
τόν τις παρ[ακαλῆι] τῶν ἐντυγχανόν-
των καὶ κ[οινῆι] καὶ ἰδ[ί]αι· δεδόχθ]αι τῶι δ[ή-]
μωι· εἶναι Θε[όφιλον Δημητρίου] Ἀθηναῖον
εὐεργέτην τοῦ [ἱεροῦ] καὶ [πρ]όξενον
τῆς πόλεως τῆς [Δηλίων καὶ δε]δόσ-
θαι αὐτῶι καὶ [ἐκγόνοις πάν]των ἀτέ-
λειαν ἐ[ν Δήλωι] κα[ὶ γῆς καὶ οἰ]κίας ἔν-
κτη[σιν καὶ προεδρίαν ἐν τ]οῖς ἀγῶσιν
οἷς Δήλ[ιοι τιθέασιν καὶ πρόσο]δον πρὸς
τὴν [βουλὴν καὶ τὸν δῆμον] πρώτοις με-
τὰ τὰ [ἱερά· ὑπάρχειν δὲ] αὐτοῖς καὶ τὰ
[ἄλλα πάντα ὅσαπερ δέδοται] καὶ τοῖς
προ[ξένοις καὶ εὐεργέταις τοῦ] ἱεροῦ
καὶ Δη[λίων· ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ] ψή-
φισμα τὴ[ν μὲν βουλὴν] εἰς τὸ βουλε[υ-]
τ[ήριον, τοὺς δ]ὲ ἱε[ροποιοὺς] ε[ἰς τὸ ἱ]ερ[όν.]

Μνήσαλκος Τε. debitor arch. Hypsocle a. 279 et anno posteriore, postea sponsor: cf. ad n. 161 *A* 29 (*debitores*). Eundem rogatorem esse in n. 559 et n. 560 conieci; decretum autem in honorem eius a civitate quadam latum est cuius nomen latet: cf. n. 1049.

559 Deli in museo, inv. Δ 149. Stela marmoris albi cum aëtomate, infra mutila. A. max. 0,47 (infra aëtoma), l. 0,355, cr. 0,09. Litterae minimis apicibus ornatae, a. 0,006. Superficies maxime pessumdata. A. 1877 prope Apollinis templum invenit Homolle et commemoravit *BCH* II 1878, 12 n. 1; *Mon. Gr.* 1878 n. 7, 39. Ed. idem *BCH* IV 1880, 327 n. VI (Michel 387; Dittenberger Syll.[2] 209); cf. Homolle *Archives* 40; von Schoeffer De Deli ins. rebus 94 sq.; Clermont-Ganneau *Rec. arch. orientale* I 1888, 86; Homolle *BCH* XV 1891, 137; Studniczka *Die Sarkophage von Sidon* 92; Holleaux *Rev. ét. gr.* VIII 1895, 32—33; Hamdy-Bey et Th. Reinach *Une nécropole royale à Sidon* 393 adn. 2; Delamarre *Rev. phil.* XX 1896, 110 sq.; Niese *Gesch.* II 102; Delamarre *Rev. phil.* XXVI 1902, 319 adn. 6; Beloch *Gr. Gesch.* III 2, 257; Th. Reinach *Rev. ét. gr.* XVII 1904, 199; Bouché-Leclercq *Histoire des Lagides* I 64 adn. 2; 157 et adn. 3; Dussaud *Rev. arch.* V 1905, 3; Shebelew Dissertatio de communi Insulanorum 227. 229; 232. 233; Dürrbach *BCH* XXXI 1907, 217 adn. 2; P. Roussel ibid. 373; Schulhof *BCH* XXXII 1908, 127 sq.; König *Der Bund der Nesioten* 80; Tarn *Journ. Hell. Stud.* XXIX 1909, 273; Hill *Cat. of the greek coins of Phoenicia* CIV; Tarn *Journ. Hell. Stud.* XXXI 1911, 257 sq.; Ferguson *Hellen. Ath.* 151; E. Pozzi *Le battaglie di Co e di Andro* (*Mem. R. Acad. di Torino* 1911—1912) 321 sq.; Tarn *Antig. Gon.* 104 sqq. Contuli a. 1906 et 1912. *Ect.*

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι· Μνήσαλκος Τελεσ[αρχίδου]
εἶπεν· ἐπειδὴ βασιλεὺς Σιδωνίων Φιλοκλῆς ἔν τε τοῖς [ἔ]μ[προσ]θ-
εν χρόνοις πᾶσαν εὔνοιαν καὶ φιλοτιμίαν ἐνδεδε[ιγ]μ[έ-]
νος διετέλει περὶ τὸ ἱερὸν καὶ Δηλίους, καὶ νῦν πρεσβε[ίας ἀ-]
ποσταλείσης πρὸς αὐτὸν περὶ τῶν χρημάτων ὧν [ὤφει-]
λον οἱ νησιῶται Δηλίοις πᾶσαν ἐπιμέλειαν ἐποιήσατο ὅ-
πως Δήλιοι κομίσωνται τὰ δάνεια [καθάπερ ὁ βασιλεὺς]
[Π]τολεμαῖος συνέταξεν, καὶ μὴ γ[ένωντ]α[ι διατριβαὶ] κ[αὶ]
[μελλήσ]εις τῆς ἀποδόσεως Δηλίοις - - - - - - - λοις.
- - - - ρ - - - - - - - - - - - - - - - -
[- - - Βάκχ]ωνι τῶι νη[σι]άρχωι· ἵν' οὖν [εἰ]δῶσιν [π]άντ[ες]
οἱ ἀφικνούμε[νοι εἰς Δῆλον] ὅτι ἐπίσταται ὁ δῆμος ὁ Δη-
λίων χάρι[τας ἀποδιδόναι] τοῖς εὐεργετοῦσι τό τε ἱερὸν
καὶ Δηλίους· [δεδόχθαι τῶι δήμωι]· ἐπαινέσαι [βασ]ιλ[έ-]
α Σιδωνίων Φιλοκλῆ [εὐσεβείας ἕνεκεν τῆς εἰς τὸ ἱερὸν]
καὶ ἀρετῆς τῆς εἰς [τὸν δῆμον τὸν Δηλίων καὶ στεφανῶ-]
σαι αὐτὸν χρυσῶι στεφάν[ωι ἀπὸ δραχμῶν χιλίων καὶ ἀναγο-]
ρεῦσαι τὸν ἱεροκήρυκα ἐν τῶι θεάτρωι τοῖς Ἀπολλωνίοις
ὅτι στεφανοῖ ὁ δῆμος ὁ Δηλίων βασιλέα Σι[δωνίων]

φιλοκλῆ χρυσῶι στεφάνωι ἀπὸ δραχμῶν Χ εὐ[σεβεί-]
ας ἕνεκεν τῆς εἰς τὸ [ἱ]ερὸν καὶ ἀρετῆς τῆς εἰς [τὸν]
δῆμον τὸν Δη[λίων] καὶ [θῦσα]ι Σωτήρια ὑπὲρ Φιλοκλέους
ἐν Δήλωι Ἀπόλλ[ωνι καὶ Ἀρτέμιδι καὶ Λητοῖ] καὶ Διὶ Σωτῆρι
[κα]ὶ Ἀθηνᾶι Σ[ω]τ̣ε̣ί̣ρ̣α̣ι̣· [τὸ δὲ] ἀνάλωμα δοῦναι τὸν ταμίαν
ἀπὸ τῶν προσόδων - - - - - - - - - - - - - - ἐπὶ
- - - - - - - - - - - - - - - - - - - ι ν
[- - - - - - - - - - - - - - - - - τὴ]ν θυσία[ν]
καὶ - - - - - - - - - - - - - - - - -σθαι Δη-
λίοις καὶ ἀ[- - - - - - - - - - - - - - - - τὸ ἀρ-]
γύριον το[ῦ] κο[ινοῦ - - - - - - - - - - - - - - -]
ἱ̣ε̣ρ̣ὸν -
[κ]αὶ -
. ε - - - - - - - - - - - - - - - - - - -
. ο ι ε - - - - - - - - - - - - - - - - - -
καὶ α ι [- - - - - - - - - - - - - - - - - - ἀνά-]
θεμ̣α - - - - - - - - - - - - - - - - - - -
Λητοίωι - - - - - - - - - - - - - - - - - -
[. Ἀ]θ̣η̣νᾶι - - - - - - - - - - - - - - - - -

Vs. 1 extr. Τελεσιδήμου *'Le nom de l'orateur est douteux'* H.: Τελεσ[αρ-χίδου] supplevi: cf. ad n. 558, 2. || 7 suppl. Ditt. || 8. 9 suppl. Ditt. || 11 τῶι να[υ]άρχωι H.: de lectione νη̣[σι]άρχωι non est quod diffidas; ex Homollii quidem lectione Philocles nauarchus non fuisse videbatur; quod mirum erat: cf. Th. Reinach l. l. [Βάκχ]ωνι supplevi qui nesiarchus eodem tempore quo Philocles vixit: cf. ad n. 1129. || 22 Litterae lineolis significatae perierunt. || 23 suppl. Ditt. || 24 ἐν Ἀθήναις H.: de sacrificio Deliorum impensis Athenis faciendo monuit ille; quod admodum incredibile mihi videtur: nam et ipsa in Delo cum tribus deliacis diis Ζεὺς Σωτήρ atque Ἀθηνᾶ Σώτειρα nonnumquam coniuncti sunt: cf. n. 372 *A* 73 sq.; 442 *A* 181. Sacrificium quidem quotannis factum esse, ferias vero iam a. 250 non Σωτήρια, sed Φιλόκλεια dictas esse existimo: cf. ad n. 287 *A* 57.

Decretum hoc eodem prope tempore (c. a. 280) quo IG XII 7, 506 factum esse pro certo habere possumus: cf. Dürrbach l. l. et quae adnotavi ipse l. l. De donariis vero regis Philoclis cf. ad n. 161 *B* 56; qui navarchi munere regnante Ptolemaeo Philadelpho functus est: cf. Tarn *Journ. Hell. Stud.* XXXI 1911, 257 sq. et supra (ad versum 11).

---

560 Deli in museo, inv. Δ 500. Fragmentum marmoris albi a sinistra integrum. A. 0,17, l. 0,123, cr. 0,073. Litterae a. 0,009, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1907 ad septemtriones Artemisii inventum. Exscripsi. *Ect.*

θ ε [ο ί.]
Ἔδοξεν τῆι [βουλῆι καὶ τῶι]
δήμωι· Μνήσ[αλκος Τελεσαρχί?-]
δου εἶπεν· ἐπ[ειδὴ - - ἀνὴρ]
[ἀγα]θὸς ὢν [διατελεῖ - - -.]

Μνήσαλκος Τε.: cf. ad n. 558.

---

561 Deli in museo, inv. Δ 220. Pars superior stelae marmoris albi cum cymatio. A. 0,35 (infra aëtoma), l. 0,30, cr. 0,06. Litterae crassae, apicatae, a. 0,008, priori tertii a. Chr. saeculi parti tribuendae. Titulus ita exaratus est ut inter marginem sinistrum versuumque initia spatium vacuum 0,037 relictum fuerit. A. 1880 in τεμένει Apollinis invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι·
Ἱέραρχος Προκλείους εἶπεν· ἐπε[ι-]
δὴ Διονύσιος ἀνὴρ ἀγαθὸς ὤ[ν]
διατελεῖ περί τε τὸ ἱερὸν καὶ
τὴμ πόλιν τὴν Δηλίων· δεδό-
χθαι τῶι δήμωι· εἶναι πρόξενον
Δηλίων Διονύσιον Ποτάμωνος
Ναυκρατίτην καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγό-
νους καὶ εἶναι αὐτοῖς ἀτέλειαν ἐ[ν]
Δήλωι πάντων καὶ γῆς καὶ οἰκία[ς]
ἔγκτησιν καὶ πρόσοδον πρὸς [τὴν]
βουλὴν καὶ τὸν δῆμον πρώτο[ις]
μετὰ τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ἄλλα πάν[τα]
[ὅ]σα ὑπάρχει τοῖς ἄλλοις προξέ[νοις]
[κα]ὶ εὐεργέταις τοῦ ἱεροῦ καὶ τ[οῦ]
[δήμου τοῦ Δηλίω]ν· ἀναγρά[ψαι δὲ]
[τόδε τὸ ψήφισμα - - - - -.]

Ἱέραρχος Προ. iterum rog. n. 562: cf. n. 146 *B* 20 Ἱέραρχος debitor archonte Lysixeno a. 301; n. 154 *A* 13 scriba arch. Phillide a. 296; n. 159 *A* 53 incertus arch. Glauciade a. 281; utrum idem sit necne incertum est. Διονύσιος Πο. Ναυ.: cf. Dittenberger Orient. 724: ὑπὲρ βασιλέως Πτολεμαίου καὶ Ἀρσινόης Φιλαδέλφου Σωτήρων Διονύσιος Ποτάμωνος (incerto Aegypti inferioris loco inventum).

---

562 Deli in museo, inv. Δ 18 et Δ 328 (= *a*, *b*). Stela marmoris albi superne et infra mutila (*b*). A. 0,70, l. 0,27, 0,30, cr. 0,09. *a*: angulus superior sinister eiusdem stelae cum aëtomatis vestigio. A. 0,12, l. 0,03. Litterae a. 0,009, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. *b*: a. 1885 invenit Homolle qui bis commemoravit: *Arch. miss. scient.* XIII 1887, 416 n. 8; *BCH* XIV 1890, 451 adn. 1. *a*: a. 1904 ad murum orientalem periboli inventum. Coniunxi atque exscripsi. *Ect. Tab.* (*b*).

a Ἔδ[οξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δή-]
μω[ι· Ἱέρ]αρχος Π[ροκλείους εἶπεν·] *b*
ἐπ[ε]ιδὴ Ἀπολλόδωρ[ος ἀνὴρ ἀγα-]
θ[ὸ]ς ὢν διατελεῖ περί τε τὸ ἱερὸν
[κ]αὶ τὴν πόλιν τὴν Δηλίων καὶ
ποιεῖ ἀγαθὸν ὅ τι δύναται καὶ λό-
γωι καὶ ἔργωι τοὺς ἐντυγχάνοντας
ἑαυτῶι Δηλίων· ἐπαινέσαι μὲν
αὐτὸν ἀρετῆς καὶ εὐνοίας ἕνεκα,
πρόξενον δ' εἶναι καὶ εὐεργέτην
τοῦ ἱεροῦ καὶ τοῦ δήμου τοῦ Δη-
[λ]ίων Ἀπολλόδωρον Ἀπολλωνίου
Κυζικηνὸν αὐτὸν καὶ ἐκγόνους,
καὶ εἶναι αὐτοῖς πολιτείαν ἐν
Δήλωι καὶ ἀτέλειαν πάντων
καὶ προεδρίαν καὶ γῆς καὶ οἰκίας
ἔγκτησιν καὶ πρόσοδον πρὸς
τὴμ βουλὴν καὶ τὸν δῆμον
πρώτοις μετὰ (τὰ) ἱερὰ καὶ τἆλλα
ὅσαπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις
καὶ εὐεργέταις τῆς πόλεως
δέδοται παρὰ Δηλίων· ἐπιμε-
λεῖσθαι δ' αὐτῶν τὴμ βουλὴν
τὴν ἀεὶ βουλεύουσαν καὶ ὑπη-
ρετεῖν ἐάν του δέωνται· ἀνα-
γράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα
τὴμ μὲμ βουλὴν εἰς τὸ βουλευ-
τήριον, τοὺς δὲ ἱεροποιοὺς
εἰς τὸ ἱερόν.

Vs. 2 [Ἱέρ]αρχος Π.: cf. ad n. 562.

Ἀπολλόδωρος Ἀπο. Κυ. debitor n. 142, 14: cf. n. 156 *A* 6 et ad n. 161 *A* 31 (*debitores*); usque ad ultima Deli liberae tempora inter debitores qui solvendo non fuerunt adnumeratur. Eundem nesiarchum fuisse, quem collaudatum a Pariis invenimus in Cyzicenorum decreto CIG 3655 (Michel 534), summa cum veri specie coniecit Homolle *BCH* XIV 1890, 451 adn. 1; *Archives* 45; *Arch. miss. scient.* XIII 1887, 416 n. 8: cf. Schulhof *BCH* XXXII 1908, 461. Ceterum de Apollodoro cf. quae observaverunt Delamarre *Rev. phil.* XX 1896, 112; Niese *Gesch.* II 103 adn. 4; Shebelew 237; Tarn *Journ. Hell. Stud.* XXXI 1911, 251, qui iniuria existimavit a. 279 a. Chr. Apollodorum nesiarchi potestatem nondum gessisse: cf. n. 338 *B b* 24.

563 Deli in museo, inv. Δ 409. Stela marmoris albi superne cymatio nunc maximam partem diruto ornata, infra dente instructa. A. 0,79, l. 0,40—0,46, cr. 0,07—0,085. Litterae a. 0,009, tertii ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1880 prope aedificium quod '*Trésor 3*' dicitur invenit Homolle cuius e schedis ed. Perdrizet *Rev. ét. anc.* I 1899, 267. Contuli. *Ect. Tab.*

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι· Ἄμνος
Δεξικράτους εἶπεν· ἐπειδὴ Σώστρατος
Δεξιφάνους Κνίδιος ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν
διατελεῖ περί τε τὸ ἱερὸν καὶ τὴν πόλιν τὴν
Δηλίων καὶ ποεῖ ἀγαθὸν ὅ τι δύναται καὶ
λόγωι καὶ ἔργωι τοὺς ἐντυγχάνοντας
ἑαυτῶι Δηλίων· ἐπαινέσαι μὲν αὐτὸν ἀρετῆς
καὶ εὐνοίας ἕνεκεν· πρόξενον δ' εἶναι καὶ
εὐεργέτην τοῦ ἱεροῦ καὶ τοῦ δήμου τοῦ Δηλίων
Σώστρατον Δεξιφάνους Κνίδιον καὶ ἐκγόνους
καὶ εἶναι αὐτοῖς πολιτείαν ἐν Δήλωι καὶ
ἀτέλειαν πάντων καὶ προεδρίαν καὶ γῆς καὶ
οἰκίας ἔγκτησιν καὶ πρόσοδον πρὸς τὴμ βουλὴν
καὶ τὸν δῆμον πρώτοις μετὰ τὰ ἱερὰ καὶ
τἆλλα ὅσαπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ
εὐεργέταις τῆς πόλεως δέδοται παρὰ Δηλίων·
ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα τὴμ μὲν βουλὴν
εἰς τὸ βουλευτήριον, τοὺς δὲ ἱεροποιοὺς εἰς τὸ ἱερόν.

Ἄμνος Δεξ. iterum rog. n. 564; idem nomen legit Schulhof n. 144 *A* 14; Δεξικράτους autem non agnovit D. Pater Δεξικράτης Ἄμ. in rationibus Amphictionum *BCH* VIII 1884, 314 n. 16, 5. Σώστρατος Δε. Κνί. apud priores Ptolemaeos gratia valuit: cf. ad n. 1038 (nesiotarum decretum in honorem eiusdem factum); n. 1130 et n. 1190 (dedicationes).

564 Deli in museo, inv. Δ 561. Stela marmoris albi cum cymatio, infra decurtata. A. 0,45, l. 0,29, cr. 0,08. Litterae crassae, a. 0,013, tertii ineuntis a. Chr. saeculi. Superficies maxime detrita. A. 1907 in muro recenti iuxta prytaneum inventa. Exscripsi et edidi *BCH* XXXIV 1910, 357 n. 2. *Ect.*

Θ ε ο ί.
[Ἔδ]οξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι·
Ἄμ̣ν̣ο̣ς Δεξι[κρά]τους εἶπεν·
ἐπειδὴ Μ̣ό̣ς̣χος Μενίππου
[Μ]εγαρεὺς ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν
[διατ]ελεῖ [π]ερὶ τὸ ἱερὸν
[καὶ τὴν] πόλιν τὴν Δηλ[ίω]ν·
[δεδόχθ]αι τῶι δήμωι·
εἶναι Μόσχον Μενίππου
[Μ]ε̣γ̣αρέα ⟨καὶ ἐκγ[όνο]υς⟩
[πρ]όξενον Δηλίων καὶ
[εὐ]εργέτην τοῦ ἱεροῦ καὶ
[Δ]ηλίων καὶ εἶναι αὐτῶι ἐν
[Δ]ήλωι ἀτέλειαν πάντων καὶ
[πο]λιτείαν καὶ γῆς ἔγκτησιν
[καὶ οἰκί]ας καὶ τἆλλα πάντα ὅσα-
[περ καὶ τοῖς ἄλλοις προξέ]νοις
\- - - - - - - - - - -

Ἄμνος Δεξι.: cf. ad n. 563.

565 Deli in museo, inv. Δ 236. Pars superior stelae marmoris albi cum cymatio inventa Myconi a. 1904. A. max. 0,50, l. 0,31, cr. 0,07. Litterae crassae in finibus hastarum paullum dilatatae quales c. a. 260 a. Chr. scribi solebant. Exscripsi et edidi *BCH* XXXIV 1910, 363 n. 10. *Ect.*

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι· Σωσί-
δημος Ἀντιγόνου εἶπεν· ἐπειδὴ Ἑρμία[ς]
ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν διατελεῖ περί τε τὸν
θεὸγ καὶ τὸν δῆμον τὸν Δηλίων· δεδό[χ-]
θαι τῶι δήμωι· ἐπαινέσαι μὲν Ἑρμίαν Δ̣ . .
ου Ἁλικαρνασσέα ἀρετῆς ἕνεκα καὶ ε[ὐ-]
νοίας τῆς περὶ τὴμ πόλιν τὴν Δηλίων
[κ]αὶ στεφανῶσαι δάφνης στεφάνωι καὶ
[ἀναγορεῦσ]αι τὸν στέφανον ἐν τῶι θεά-
[τρωι τοῖς Ἀπολλ]ωνίοις· εἶναι δὲ αὐτὸν
[πρόξενον τοῦ δήμου κα]ὶ αὐτὸγ καὶ ἐγγό-
[νους καὶ εἶναι αὐτοῖς ἀτέ]λειαν ἐν Δ[ή-]
[λωι - - - - - - - καὶ γ]ῆς κα[ὶ]
[οἰκίας ἔγκτησιν - - - - - - - - -.]

Vs. 5 extr. desunt duae vel tres litterae. || 5. 6 Δ[ί]ου Wil., Hiller; duarum autem litterarum vestigia dispici videntur.

Ἑρμίαν Ἁλικαρνασσέα haud diversum esse a cognomine viro (de quo cf. ad n. 287 *B* 112 sqq.) qui Ptolemaei Philadelphi temporibus nesiarchi munere functus est, conieci l. l.; quod dubitanter recepit Tarn *Journ. Hell. Stud.* XXXI 1911, 291 adn. 2; cum autem de paterno nomine nesiarchi neque de eius patria quicquam traditum habeamus, res admodum incerta est.

566 Deli in museo, inv. Δ 547. Tabula marmoris albi superne et infra, ut videtur, mutila. A. 0,83, l. 0,60, cr. 0,13. Litterae a. 0,009 priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. Superficies ita pessumdata ut multae lectiones admodum incertae sint. A. 1877 invenit Homolle et exscripsit. Contuli a. 1907 et 1912. Interim autem nonnulla perierunt; quae lineis subductis significavi. *Ect.*

[- - - - - - - - - - - - τῶν ἱερ]οποιῶν? καὶ τοὺς ἀεὶ ἀ - - - - -
\- - - - - - - - - - - - - - ἀ[π]οδέξασθαι [παρ]ὰ τῶν ταμιῶν . . .
\- - - - - - - - - - - - - - - - - ο - - γ̣υ - - - - -
\- - - - - - - τὸ [ψή]φισ[μα] καὶ τ[οὺ]ς στεφάνους καὶ τὰ ξένια ἀποδ̣[ό-]
[ντες? - - - ἐμφανιοῦσι? τή]ν τε εὔνοιαν καὶ τὴν φιλίαν καὶ [τ]ὴν
[- - - - - ἣν ἔχει ὁ δῆμος] πρὸς τὸν βασιλέα Ἀν[τίγονον κ]αὶ κ . . . .
. Ω Ν̣ Α Ν Ο Υ . . . . Τ Ω Ι . Ι Ο . . Α . Λ . τῶν βασιλ[έ]ων ὁ δῆμος τελεσθε . . . .
κα[ὶ] ὕστερον Ο Ι . . . . ιδοσαυτων . . ο . εἰκόνα ἔστησε χαλκῆν καὶ . . . .
. α̣ι ἀπελθόντα ἐστεφάνωσεν χρυσῶι στεφάνωι καὶ εἰκόνι χαλκῆι ἐ̣ν̣[όπ-]
[λωι], παρακαλού[ντω]ν δὲ καὶ τὸν βασιλέα ἀκολο[ύθως . . .] Α Φ . . Ο Υ Τ Ε Ο
. . . . τὸ ἱ̣ε̣ρ̣ὸν ὅπ̣ω̣ς - - - - - - - - - - - - - - - ειαν ποιεῖσθαι
\- - c. 10 - - πας πολιτευ[- - - - - - - - π]ολιτείαι δημοκρατου[μέ-]
[νηι μετὰ] πάσ[η]ς π . . . ειας καὶ - - ἐλευθέρα [τ]ῆι πόλει ὁμ[ο]ν[οο]ῦντε[ς]
[κα]ὶ τὸ συμφέρον τῶι τε βασιλεῖ - - - - - - - - - - - ποιούμ̣ε[νοι]
[αὐτὸ]ν? ἀρχηγέτην τοῦ δήμου - - - - - - - - - - - τὸν βασιλέ[α]
. . . [Δημ]ήτριον Κ Α . . Ι Σ Τ Α Ν̣ Ο̣ - - - - - - - - - - - - τους
. . . . . . καθάπερ πάτριόν ἐστι - - - - - - - - - - - - - - ι ων
\- - - - - - - - ο - - - - - - - - - - - - - - - - - -
[- - - - κ]αὶ ὑπὸ τοῦ δή[μου - - - - - - - - - - - - - - -]
Ο Τ Ι Δ Η . . Ν Ω Ν
Ν Ε Ι
Ν Ε Ξ Ο . . Τ Ο Ν
Τ Η

Vs. 6 Ἀν[τίο]χον H. e versibus autem 7 et 16 quos legi, Ἀν[τίγο]ν̣ον legendum ac supplendum esse suspicor; decretum ergo totum ad Antigonum I Macedonum regem et ad eius filium Demetrium pertinere: cf. n. 1036 (nesiotarum decretum in honorem illorum regum factum). Vestigia certa nominis frustra quaesivi. || 9—10 ἐν[όπλωι] Hiller. || 12 extr. Δημοκράτους legit Homolle non recte, ut mihi videtur. || 13 καὶ [. . . ἐν] ἐλευθέρα[ι τ]ῆι πόλει Hiller.

567 Deli in museo, inv. Δ 221. Stela marmoris albi ita resecta ut ex ea tabula mensae figuretur. A. 0,44, l. 0,24, cr. 0,076. Litterae crassae, bene incisae, apicatae, a. 0,011, priore tertii a. Chr. saeculi parte vix recentiores, etsi littera ᴧ interdum formam A vel A praebet. A. 1903 Myconi in muro monasterii τῆς Τουρλιανῆς a Stauropullo inventa. Ed. Dürrbach *BCH* XXVIII 1904, 139 n. 37. *Ect.*

[. . . ἐ]πειδὴ Φιλοκλε[ίδης Ἀ-]
[νὴ]ρ ἀγαθὸς ὢν διατε[λεῖ περί τε]
[τὸ] ἱερὸν καὶ Δηλίους· δεδ[όχθαι]
τῶι δήμωι· εἶναι Φιλοκλε[ίδην]
Φιλοκλέους Χαλκιδέα πρόξ[ενον]
καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους κα[ὶ]
εἶναι αὐτοῖς ἐν Δήλωι ἀτέ[λει-]
αν πάντων καὶ [προ]εδρίαν [καὶ]
γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν κα[ὶ]
πρόσοδον πρὸς τὴν βουλὴν [καὶ]
τὸν δῆμον πρώτοις μετὰ τ[ὰ]
ἱερά· ὑπάρχειν δὲ αὐτοῖς καὶ [τὰ]
ἄλλα ὅσαπερ καὶ τοῖς ἄλλο[ις]
προξένοις καὶ εὐεργέταις [δέδο-]
ται παρὰ Δηλίων· ἀναγράψ[αι δὲ]
τόδε τὸ ψήφισμα τὴμ μὲν βο[υλὴν]
εἰς τὸ βουλευτήριον, τοὺς δ[ὲ]
ἱεροποιοὺς εἰς τὸ ἱερόν.

Versuum divisio incerta est quoniam neuter margo exstat.
Φιλοκλείδης Χαλ. tragoedus ἐπεδείξατο τῶι θεῶι arch. Aristocrito a. 284: cf. ad n. 105, 18.

568 Deli in museo, inv. Δ 79. Pars superior stelae marmoris albi cum aëtomate. A. 0,15 (infra aëtoma), l. 0,23, cr. 0,067. Litterae crassae, a. 0,009, initiis tertii a. Chr. saeculi tribuendae. A. 1885 invenit Homolle et commemoravit *Arch. miss. scient.* XIII 1887, 417 n. 22. Edd. ex eius schedis Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 286 n. 15. Contuli. *Ect.*

θ ε [ο ί.]

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμω[ι·]
Ἡγησαγόρας Ἀναξιμένους εἶπε[ν·]
ἐπειδὴ Κτήσιππος καὶ Κτησῖνος
ἄνδρες ἀγαθοί εἰσι περί τε τὸ
ἱερὸν τὸ ἐν Δήλωι καὶ περὶ τὸν
[δῆμον τὸ]ν Δηλίων καὶ παρέχοντ[αι]
ΛΝ

Vs. 1 in aëtomatis cymatio exaratus. || 8 litteras Λ (Α?) Ν enotavit H. quae nunc perierunt.
Ἡγησαγόρας Ἀνα. scriba arch. Demea a. 286: cf. ad n. 155*b*8 ubi D. cetera testimonia collegit.

569 Deli in museo, inv. Δ 471. Pars superior stelae marmoris albi cum aëtomate. A. 0,29, l. 0,282, cr. 0,085. Litterae crassae, in finibus hastarum dilatatae, a. 0,008, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1907 ad orientem aedificii quod '*Trésor 2*' dicitur inventum. Exscripsi et edidi *BCH* XXXIV 1910, 359 n. 5. *Ect.*

θ ε ο ί.

Δ η μ ο σ τ ρ ά τ ο υ.
Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι
δήμωι· Δημέας Αὐτοκλέους
εἶπεν· ἐπειδὴ Δημόστρατος
ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν διατελεῖ
περί τε τὸ ἱερὸν τὸ ἐν Δήλωι
[κα]ὶ τὸν [δ]ῆμον τὸν Δηλίων
- - - - - - - - - -

Δημέας Αὐ. sponsor arch. Menecrate a. 278 n. 162*A* 34sq.; προδανειστής arch. Charila a. 269 n. 203*A* 78; frater fortasse Τελέσων Αὐ. cf. ad n. 158*A* 3 (*scribae*) et ad n. 1022.

570 Deli in museo, inv. Δ 143. Stela marmoris albi aëtomate ornata. A. 0,46 (infra aëtoma), l. 0,20, cr. 0,06. Litterae bene incisae, apicatae, a. 0,007, medii fere tertii a. Chr. saeculi. Vs. 1 in ipso aëtomatis margine incisus. A. 1878 prope templum Apollinis invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

θ ε ο ί.

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δή-
μωι· Λεωφῶν Ἀπημάντου εἶ-
πεν· ἐπειδὴ Εὐάκης Τεισάνδρου
Βυζάντιος ἀνὴρ ἀγαθός ἐστιν
περὶ τὸ ἱερὸν τὸ Δηλίων καὶ
τὴν πόλιν· δεδόχθαι τῶι δή-
μωι· Εὐάκη Τεισάνδρου Βυ-
ζάντιον πρόξενον εἶναι καὶ
εὐεργέτην Δηλίων καὶ αὐτὸν
καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς
ἀτέλειαν πάντων καὶ προεδρί-
αν καὶ γῆς ἔγκτησιν καὶ οἰκίας
καὶ πρόσοδον πρὸς τὴν βουλὴν
καὶ τὸν δῆμον πρώτοις μετὰ τὰ
ἱερά· ὑπάρχειν δὲ αὐτοῖς καὶ τὰ
ἄλλα ὅσαπερ καὶ τοῖς ἄλλοις
προξένοις καὶ εὐεργέταις τῆς
πόλεως· ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ
ψήφισμα τὴμ μὲν βουλὴν εἰς τὸ
βουλευτήριον, τοὺς δὲ ἱεροποι-
οὺς εἰς τὸ ἱερόν.

Λεωφῶν Ἀπη.: pater Ἀπήμαντος Λε. inquilinus et sponsor arch. Hypsocle a. 279 n. 161*A* 22; *D* 69sq.; arch. Menecrate a. 278 n. 162*A* 17.

571 Deli in museo, inv. Δ 241. Stela marmoris albi superne mutila. A. 0,52, l. 0,25, cr. 0,05. Litterae a. 0,006—0,007, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1880 post exedram Sotelis Telemnesti f. invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

[Ἔδοξεν] τῆι βουλῆι καὶ τ[ῶι δήμωι·]
[Πολύ]ξενος Παρμενίωνος εἶπε[ν·]
[ἐπειδ]ὴ Διοσκουρίδης Κλεομένους
[ἀνὴ]ρ ἀγαθὸς ὢν διατελεῖ περί τε
[τὸ ἱ]ερὸν καὶ Δηλίους· δεδόχθαι τῶι
[δ]ήμωι· ἐπαινέσαι Διοσκουρίδην
Λαμψακηνὸν καὶ εἶναι αὐτὸν
πρόξενον καὶ εὐεργέτην τοῦ
ἱεροῦ καὶ Δηλίων καὶ αὐτὸν καὶ
ἐκγόνους· δεδόσθαι δὲ αὐτοῖς καὶ
ἀτέλειαν καὶ προεδρίαν καὶ γῆς
καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ πρόσοδον
πρὸς τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον
πρώτοις μετὰ τὰ ἱερά·
ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα
τὴμ μὲν βουλὴν εἰς τὸ βουλευτή-
ριον, τοὺς δὲ ἱεροποιοὺς εἰς τὸ
ἱερόν.

Δ ι ο σ κ ο υ ρ ί δ ο υ
Λ α μ ψ α κ η ν ο ῦ.

Vs. 2 [Πολύ]ξενος supplevi; arch. Elpine a. 262 occurrunt Πολυξένου τοῦ Παρμενίωνος κληρ[ονόμοι]: cf. ad n. 223*A* 59 (*debitores*); ab illo autem decreti huius rogatorem diversum fuisse non existimo.

572 Deli in museo, inv. Δ 550. Pars inferior stelae marmoris albi cum cymatio. A. 0,47, l. 0,31, cr. 0,08. Litterae bonae, a. 0,008, anno 260 vix recentiores. A. 1907 ad septemtriones et occidentem templi Apollinis inventa. Exscripsi et edidi *BCH* XXXIV 1910, 362 n. 8. *Ect.*

- - - - - - - νη καὶ πρὸς
πόλεις κα[λῶς κ]αὶ ἐπιφανῶς ἐν τῆ[ι]
ποιήσει κεκόσμηκεν καὶ τὸ ἱερὸν καὶ
Δηλίους· δεδόχθαι τῶι δήμωι· ἐπαι-
νέσαι Ἄμφικλον Καλλιστράτου
[Χ]ῖον (καὶ) στεφανῶσαι αὐτὸν δάφνης
στεφάνωι ἐν τῶι ἀγῶνι (τῶι) μουσικῶι τοῖς
Ἀπολλωνίοις καὶ ἀναγορεῦσαι τὸν ἱε-
ροκήρυκα διότι στεφανοῖ ὁ δῆμος
ὁ Δηλίων Ἄμφικλον Καλλιστρά-

του Χῖον εὐϲεβείαϲ ἕνεκεν τᾶϲ εἰϲ τὸ ἱερὸν καὶ εὐνοίαϲ ἇϲ ἔχων διατελεῖ Δηλίοιϲ· εἶναι δὲ αὐ-τὸν καὶ πρόξενον Δηλίων καὶ εὐερ-γέτην καὶ ὑπάρχειν αὐτῶι καὶ ἐκ-γόνοιϲ προεδρίαν ἐν τοῖϲ ἀγῶ-ϲιν καὶ πρόϲοδον πρὸϲ τὴν βουλὴν καὶ τὸν δᾶμον πρώτωι μετὰ τὰ ἱερά· ὑπάρχειν δὲ αὐτῶι καὶ γᾶϲ καὶ οἰ-κίαϲ ἔγκτηϲιν καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὅϲαπερ καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ προξένοιϲ καὶ εὐεργέταιϲ ὑπάρχει τοῦ ἱεροῦ καὶ Δηλίων· ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφιϲμα τὴμ μὲν βουλὴν εἰϲ τὸ βου-λευτήριον, τοὺϲ δὲ ἱεροποιοὺϲ εἰϲ τὸ ἱ[ερ]όν.

Vs. 1 lectio liquida; [προϲελθὼν καὶ πρὸϲ ἔθ]νη καὶ πρὸϲ πόλειϲ. Wil. In decreto delphico occurrit Ἄμφικλοϲ Κα[λλιϲτράτου Χῖοϲ ποιητὰϲ] ἐπῶν cf. Perdrizet *BCH* XX 1896, 558 n. 7 (Baunack *SGDI* 2749); quod ad annum 260/59 a. Chr. referendum est; fuit idem homo Chiorum hieromnemon anno posteriore (*SGDI* 2509).

---

573 Deli in museo, inv. Δ 248. Stela marmoris albi aëtomate ornata, infra mutila. A. 0,29 (infra aëtoma), l. 0,21, cr. 0,065. Litterae a. 0,008 priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores; decreto superscriptum est nomen proxeni litteris a. 0,012. A. 1880 iuxta exedram Sotelis Telemnesti f. invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

Ε ὐ κ λ ε ί ο υ ϲ Τ η ν ί ο υ.

Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δήμωι· Τηλέμνηϲτοϲ Χαρίλα εἶπεν· ἐπειδὴ πρότερόν τε Εὐκλᾶϲ ἀνὴρ ἀγαθὸϲ ὢν διατελεῖ περί τε τὸ ἱερὸν τὸ ἐν Δήλωι καὶ Δηλίου[ϲ] καὶ νῦμ πᾶϲαν ἐπιμέλειαμ ποιούμενοϲ διατελεῖ πρὸϲ τοὺϲ ἐντυγχάνονταϲ αὐτῶι Δηλίων καὶ κοινεῖ τὸ ἱερὸν ἐγκωμιάζει οὗ ἂν ἀφίκηται· δε-δόχθαι τῶι δήμωι· ἐπαινέ-ϲαι Εὐκλᾶν τὸν υἱὸν τὸν Πολυ-γνώτου ἀρετᾶϲ ἕνεκεν καὶ εὐνοί-αϲ τᾶϲ περὶ τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δ[ᾶ-] [μον] τὸν Δηλίων καὶ εἶναι αὐτῶι [ἀτέλεια]ν ἐν Δήλωι καὶ αὐτῶι κα[ὶ] [ἐκγόνοιϲ καὶ τὰ ἄλ]λα πάντα [ὅϲαπερ καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ π]ροξένο[ιϲ] καὶ εὐεργέταιϲ - - - - - - -.]

Vs. 11 ἐγκωμιάζει: eum ἐγκώμιον Δήλου composuisse coniecit Hauss. cf. Blinkenberg *La Chronique de Lindos* 325. 327. 334. 340: Ἡγηϲίαϲ ἐν τῶι Ῥόδου ἐγκωμίωι; sed hoc verbo fortasse tantum significatur Euclen dictis suis fani famam auxisse.

Τηλέμνηϲτοϲ Χα.: fortasse fratres Ἀριϲτείδηϲ Χα. choregus comoedorum arch. Cleostrato a. 282 n. 106. 9 et Ἀντίγονοϲ Χα. de quo cf. ad n. 588. Constat certe nomina Aristidem, Telemnestum, Antigonum, Charilam in eadem familia usurpata fuisse.

---

574 Deli in museo, inv. Δ 359. Fragmentum marmoris albi a sinistra integrum. A. 0,18, l. 0,13, cr. 0,05. Litterae apicatae, a. 0,008 (vs. 1: 0,011), medio tertio a. Chr. saeculo antiquiores. A. 1880 in τεμένει Apollinis invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

Ἀ̣ λ κ α̣ [μ έ ν ο υ.]

[Ἔ]δοξεν τᾶι βο[υλᾶι καὶ τῶι δήμωι.] Σωϲίπολιϲ Χα̣ [- - - εἶπεν· ἐπει-] δὴ Ἀλκαμένη[ϲ - - - - - - -] ἀνὴρ ἀγαθὸϲ ὢ̣[ν διατελεῖ περί τε] τὸ ἱερὸν καὶ τὸ[ν δᾶμον τὸν Δηλίων] [κ]αὶ κοινᾶι καὶ [ἰδίαι χρείαϲ παρέχεται] [τ]οῖϲ ἐντυγχ̣[άνουϲιν αὐτῶι καὶ δια-] [τε]λεῖ πάν̣[των ἐπιμελούμενοϲ - -] - - - υ̣α̣ - - - - - - - -

---

575 Deli in museo, inv. Δ 344. Fragmentum marmoris albi a dextra integrum. A. 0,12, l. 0,165, cr. 0,065. Litterae eleganter incisae, apicatae, a. 0,008, annis 270—250 tribuendae. A. 1903 inter sacrarium Taurorum et murum periboli inventum. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 280 n. 6. Contuli. Cf. quae adnotavi *BCH* XXXIV 1910, 363. *Ect.*

[- - - - - - - εἶπεν· ἐπει-] [δὴ Μενάλκηϲ ἀνὴρ ἀγ]αθὸϲ ὢν διατε-[λεῖ περί τε] τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δᾶμον [τὸν Δηλίων·] δεδόχθαι τᾶι βουλᾶι [καὶ τῶι δήμ]ωι· εἶναι Μενάλκην [Σπεύϲωνο]ϲ? Ἀθηναῖον πρόξε-[νον καὶ εὐερ]γέτην τοῦ τε [ἱε-] [ροῦ καὶ Δηλ]ίων καὶ αὐτὸ[ν καὶ] [ἐκγόνουϲ κ]αὶ εἶν[αι αὐτοῖϲ - - -.]

Vs. 6 [Σπεύϲωνο]ϲ dubitanter supplevi l. l. e titulis duobus delphicis (Baunack *SGDI* 2564, 35; Jardé *BCH* XXVI 1902, 247 n. 2) in quibus citharoedus Μενάλκηϲ Σ. Ἀθηναῖοϲ arch. Ἐμμενίδα a. 271 (Pomtow *GGA* 1913, 144) occurrit; sub idem fere tempus decretum hoc incisum fuisse videtur.

---

576 Deli in museo, inv. Δ 251. Fragmentum marmoris albi a dextra integrum. A. 0,11, l. 0,14, cr. 0,05. Litterae apicatae, a. 0,01, priore tertii a. Chr. saeculi parte vix recentiores. A. 1903 in ruderibus prope litus inventum. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 295 n. 30. Contuli. *Ect.*

[Ἐπὶ - - - - ἄρχοντ]οϲ, μηνὸϲ Ληναι-[ῶνοϲ· ἔδοξεν τᾶι β]ουλᾶι καὶ τῶι δήμωι· [- - - - - - εἶ]πεν· ἐπειδὴ Διαγόραϲ [- - - ἀνὴρ ἀγ]αθόϲ ἐϲτιν καὶ *vacat* [εὔνουϲ περὶ τὸν δᾶμον] τὸν Δηλίων, ἰδίαι τ[ε] [ἐάν τιϲ δέηται τῶν π]ολιτᾶν πολλὴ[ν] [ἐπιμέλειαν ποιούμενοϲ καὶ κοινᾶι - -.]

Vs. 1 supplevi *BCH* XXXI 1907, 353.

---

577 Deli in museo, inv. Δ 329. Stela marmoris albi cui dens subest, superne aëtomate, infra cymatio ornata. A. 0,61 (intra aëtoma et cymatium, l. 0,23—0,27, cr. 0,068—0,08. Litterae bonae, apicatae, a. 0,007, quales c. a. 260 a. Chr. incidebantur. Vs. 1 in ipso aëtomatis margine incisus. A. 1880 ad septemtriones templi Apollinis invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

Θ ε ο ί.

Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δήμωι· Ἱερόμβροτοϲ Εὐδήμου εἶπεν· ἐπειδὴ Ἀντιφάνηϲ ἀνὴρ ἀγαθὸϲ ὢν διατε-λεῖ περί τε τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δᾶμον τὸν Δηλίων καὶ κοινᾶι ὅ τι ἂν δύ-νηται ἀγαθὸν Δηλίουϲ διατελεῖ ποιῶν καὶ ἰδίαι τοῖϲ ἐντυγχάνουϲιν πρὸϲ [α]ὐτὸν χρείαν παρέχεται, οὐδένα καιρὸν ἐλλιπὼν φιλοτιμίαϲ· δεδόχθαι τᾶι βου-

[λ]ᾶι καὶ τῶι δάμωι· ἐπαινέσαι μὲν
Ἀντιφάνη Σωτηρίδου Σάμιον ἀρετᾶς
ἕνεκεν καὶ φιλοτιμίας ἧς ἔχων διατε-
λεῖ περί τε τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δᾶμον τὸν
Δηλίων καὶ εἶναι αὐτὸμ πρόξενον
καὶ εὐεργέτην τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δη-
λίων καὶ ὑπάρχειν αὐτῶι ἐν Δήλωι
ἀτέλειαν καὶ γᾶς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν
[κ]αὶ προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσι πᾶσιν
οἷς Δήλιοι τιθέασιν καὶ πρόσοδον
πρὸς τὴμ βουλὴν καὶ τὸν δᾶμον
τὸν Δηλίων πρώτωι μετὰ τὰ ἱ(ε)ρά·
ὑπάρχειν δὲ αὐτῶι καὶ τὰ ἄλλα
ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ
εὐεργέταις τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δηλί-
ων δέδοται· ἀναγράψαι δὲ τόδε
τὸ ψήφισμα τὴμ μὲμ βουλὴν
εἰς τὸ βουλευτήριον, τοὺς δὲ ἱερο-
ποιοὺς εἰς στήλην λιθίνην
καὶ στᾶσαι ἐν τῶι ἱερῶι.

Ἱερόμβροτος Εὐ. puerorum choregus Apolliniis arch. Charmo a. 280 n. 107, 4; sponsor arch. Charila a. 263 n. 203 *A* 76. Ἀντιφάνης Σω. Σά. fortasse citharista ille Ἀντιφάνης cuius mentio fit arch. Archedama a. 263 n. 113, 23.

578 Deli in museo, inv. Δ 218. Pars superior stelae marmoris albi aëtomate olim ornata quod paene totum dirutum est. A. 0,25 (infra aëtoma), l. 0,37, cr. 0,105. Litterae crassae, a. 0,008—0,009, medio tertio a. Chr. saeculo utique non recentiores. Superficies ad sinistram partem maxime corrosa. A. 1885 invenit Homolle et commemoravit *Arch. miss. scient.* XIII 1887, 417 n. 28. Exscripsi. *Ect.*

[Ἔδο]ξεν [τᾶι βουλᾶ]ι καὶ τῶι δήμωι· Ἱερόμβροτος
[Εὐδήμου? εἶπεν· ἐ]πειδὴ Νικήρατος Δεινοκλέ-
ọụ[ς - - - ἀνὴ]ρ ἀγαθὸς ὢν διατελεῖ περί τε
[τ]ὸ ἱ[ερὸν τὸ ἐν Δήλωι κ]αὶ τὸν δᾶμον τὸν Δη-
[λίων καὶ κοινᾶι τε ὅ τι ἂν δ]ụṇḥṭαι τὸν δᾶμον
[ἀγαθὸν ποιεῖ καὶ ἰδίαι τοῖ]ς ἐντυγχάνουσιν
[πρὸς αὐτὸν χρείαν παρέχεται] καὶ φιλοτιμίαν
[πᾶσαν ἀεὶ ποιούμενος? δ]ιατελεῖ εἰς τὸν
[δᾶμον τὸν Δηλίων - - - - - - -.]

Nomen rogatoris et supplementa vss. 5—7 e decreto proxime superiore n. 577 petivi quod similitudinem quandam sermonis praebet.

579 Deli in museo, inv. Δ 56 α, β. Stela marmoris albi in partes duas fracta superne cymatio ornata, infra mutila. A. 0,43, l. 0,20, cr. 0,065. Litterae apicatae, a. 0,008—0,01 priori tertii a. Chr. saeculi parti vindicandae. A. 1886 invenit Fougères et ed. *BCH* XIII 1889, 235 n. 6. Contuli. *Ect.*

a Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ
τῶι δήμωι· Λυσίστρατος εἶπẹ(ν)·
ἐπειδὴ Διοφάνης ἀνὴρ
ἀγαθὸς ὢν διατελεῖ πε-
ρὶ Δηλίους· δεδόχθαι τῶι
[δήμωι·] Διοφάνην Καλλι-
- - c. 8 - - Ἀθ]ηναῖον πρό-
b ξενον εἶναι Δ[ηλίων καὶ]
αὐτὸγ καὶ ἐκγόνους, κ[αὶ]
εἶναι αὐτοῖς ἀτέλειαν
ἐν Δήλωι πάντων καὶ γᾶς
καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ
πρόσοδον πρὸς τὴμ βου-
λὴγ καὶ τὸν δᾶμον πρώ-
τοις μετὰ τὰ ἱερὰ καὶ τὰ
ἄλλα ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις
προξένοις καὶ εὐεργέταις
τοῦ ἱεροῦ δέδοται παρὰ
[Δηλ]ίων· ἀναγράψαι δὲ τόδε
[τὸ ψήφισμ]α τὴν βουλὴν εἰς
[τὸ βουλευτή]ριον, τοὺς [δ]ὲ
[ἱεροποιοὺς εἰς τὸ ἱερόν.]

Vs. 2 lapicida primum ΔΗΜΩΙΩΙ scripsisse videtur, quod postea corrigendum curavit. || extr. spatium deest ut Ν incisum fuisse existimemus.

Διοφάνης Καλλι- - Ἀθη. Kirchner Pros. att. 4401.

580 Deli in museo, inv. Δ 229. Stela marmoris albi cum aëtomate et acroteriis, ab inferiore parte defracta. A. 0,32 (infra aëtoma), l. 0,24, cr. 0,065. Litterae apicatae, a. 0,009, medii, ut videtur, tertii a. Chr. saeculi. Invenit Fougères a. 1886 et ed. *BCH* XIII 1889, 233 n. 3 (v. Gelder *Gesch. der Rhodier* 456 n. 91 *a*). Contuli. *Ect.*

Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ [τῶι]
[δ]ήμωι· Φίλλις Διαίτου εἶπεν·
[ἐ]πειδὴ Ἱερωνίδης ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢ[ν]
[δ]ιατελεῖ περί τε τὸ ἱερὸν καὶ
τὸν δᾶμον τὸν Δηλίων· δεδό-
χθαι τῶι δήμωι· Ἱερωνίδην
Πυθοδότου Ῥόδιον πρόξενον
εἶναι καὶ εὐεργέτην τᾶς πόλε[ως]
[τ]ᾶς Δηλίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκ-
[γ]όνους καὶ εἶναι αὐτοῖς πάντω[ν]
ἀτέλειαν καὶ προεδρίαν καὶ γ[ᾶς]
[κα]ὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ πρόσο-
δον πρὸς τὴν βουλὴν καὶ τὸν
δᾶμον πρώτοις μετὰ τὰ ἱε[ρά·]
[ὑ]πάρχειν [δὲ αὐτοῖς - - -.]

Φίλλις Δι. archon a. 275: cf. ad n. 109, 1 ubi D. testimonia omnia collegit.

581 Deli in museo, inv. Δ 47. Pars superior stelae marmoris albi cum cymatio. A. 0,20, l. 0,27, cr. 0,067. Litterae crassae, cuneatae, a. 0,009, quales intra annos 270—250 saepe scriptae sunt. Vs. 1 in ipso cymatio insculptus. A. 1880 ad septemtriones templi Apollinis invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

θ [ε ο] ί.

Θεοδότου Ἁλικαρνασσέως.

[Ἔ]δοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δήμωι·
Σώσιλος Μνησάλκου εἶπεν·
ἐπειδὴ Θεόδοτος ἀνὴρ ἀγαθὸς
[ὢν διατελεῖ περ]ί τε τὸ ἱερόν καὶ
[τὸν δᾶμον τὸν Δηλίω]ν· [δε]δό[χ]-
[θαι τῶι δήμωι· - - - - - -.]

Σώσιλος Μνη. choregus puerorum Dionysiis arch. Phillide II a. 275 n. 109, 8. 'Idem fortasse nomen reponendum n. 113, 10 ubi Σωσιλ[ς ......]ου exscripsi'. D.

582 Deli in museo, inv. Δ 42. Stela marmoris albi cum cymatio, infra mutila. A. 0,30, l. 0,235, cr. 0,055. Litterae crassae, apicatae, a. 0,009, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1885 ad septemtriones templi Apollinis invenit Homolle et exscripsit. Commemoravit idem *Arch. miss. scient.* XIII 1887, 417 n. 29. Contuli. *Ect.*

Ἀγαθᾶι τύχηι. Ἔδοξεν τᾶι
βουλᾶι καὶ τῶι δήμωι· Γνω-
σίδικος εἶπεν· ἐπειδὴ Μοι-
ρίας Ἀντιφάνου Ῥοιτεὺς
ἀνὴρ ἀγαθός ἐστι περὶ τὸν
[δ]ᾶ[μ]ον τὸν Δ[ηλίω]γ καὶ τιμᾶ[ι]
[τ]ὸ ἱερόν· δεδόχθαι τῶι δήμωι·
Μοιρίαν Ἀντιφάνου Ῥοιτέα
[πρό]ξεν[ον εἶναι καὶ εὐεργέτην]
- - - - - - - - - -

Vs. 4 Ῥοιτεὺς = Ῥοιτειεύς: ex Rhoeteo Troadis: cf. n. 163 *B*, *g* 18: Σίμωνι Ῥοιτειεῖ. || 6 τιμᾶ[ι]: insolitum: cf. n. 595, 5.

583 Deli in museo, inv. Δ 238. Stela marmoris albi cum cymatio, ad angulum inferiorem sinistrum mutila. A. 0,81, l. 0,265, cr. 0,08. Litterae bonae, a. 0,008, quales intra annos 280—260 a. Chr. scribi

solebant. A. 1885 invenit Homolle; commemoravit idem *Arch. miss. scient.* XIII 1887, 416 n. 6. Exscripsi. *Ect.*

Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δήμωι·
Ϲτράτων εἶπεν· ἐπειδὴ Ἑρμαγόραϲ
Ἡρακλείδου Περγαμηνὸϲ ἀνὴρ
ἀγαθὸϲ ὢν διατελεῖ περὶ τὸ ἱερὸν
τὸ ἐν Δήλωι καὶ Δηλίουϲ· δεδόχθαι
τῶι δήμωι· εἶναι πρόξενον Δηλίων
Ἑρμαγόραν Ἡρακλείδου Περγαμη-
νὸγ καὶ αὐτὸγ καὶ ἐκγόνουϲ καὶ εἶ-
ναι αὐτοῖϲ ἀτέλειαν ἐν Δήλωι πάν-
των καὶ προεδρίαγ καὶ γᾶϲ καὶ οἰκίαϲ
ἔγκτηϲιν καὶ πρόϲοδομ πρὸϲ τὴν
βουλὴν καὶ τὸν δᾶμον πρώτοιϲ
μετὰ τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ἄλλα ὅϲα[π]ε[ρ]
[κ]αὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ προξένοιϲ καὶ εὐερ-
γέταιϲ δέδοται παρὰ Δηλίων· ἀνα-
γράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφιϲμα τὴμ μὲ[μ]
[β]ουλὴν εἰϲ τὸ βουλευτήριον, τοὺϲ
[δ]ὲ ἱεροποιοὺϲ εἰϲ τὸ ἱερόν.

Ἑρμαγόραϲ Ἡρα. Περγα.: fortasse nepos Heraclides Hermagorae f. Pergamenus qui regnante Eumene II (197—159) prytanis munere functus est (Fraenkel *Inschr. Perg.* 157, fr. *A* 1).

---

584 Deli in museo, inv. Δ 242 A, B. Stela marmoris albi cum aëtomate, e duobus fragmentis composita. A. 0,75, l. 0,249, cr. 0,057. Litterae crassae, apicatae, a. 0,009, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1880 ad septemtriones et orientem templi Apollinis invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

Θ ε ο ί.

a [Ἔδ]οξεν τεῖ βουλεῖ καὶ
[τῶι] δήμωι· Θαρϲύνων ε-
[ἶπεν·] ἐπειδὴ Ἀντιγένηϲ
[καὶ Ἀ]ντικράτηϲ Ἀργ-
b ....οϲ Λ[αρ]ιϲαῖοι ἄνδρ-
[εϲ] ἀγαθοί εἰϲιν [π]ερί
τε τὸ ἱερὸν τὸ Δηλί[ων]
[κ]αὶ τὴν πόλιν καὶ ποι-
οῦϲι ὅ τι δύνανται ἀγα-
[θόν· ε]ἶναι αὐτοὺϲ προ-
[ξένουϲ καὶ] εὐεργέτα-
[ϲ τᾶϲ] πόλεωϲ τᾶϲ Δηλ-
[ίων καὶ ε]ἶναι αὐτοῖϲ ἀτ-
[έλειαν κ]αὶ προεδρίαν
[καὶ γᾶϲ ἔ]γκτηϲιν καὶ οἰ-
[κίαϲ] καὶ πρόϲοδον πρὸϲ
[τὴν β]ουλὴν καὶ τὸν δᾶ-
[μον·] ὑπάρχειν δὲ αὐτοῖ-
[ϲ καὶ] τἄλλα ὅϲαπερ τοῖ-
ϲ ἄλλοιϲ προξένοιϲ καὶ
εὐεργέταιϲ τοῦ ἱεροῦ· ὅπ-
ωϲ δὲ αὐτοῖϲ ὑπάρχει τὰ
ὑπὸ τοῦ δήμου ἐψηφιϲμέ-
να τὴμ βουλὴν τὴν ἀεὶ β[ου-]
λεύουϲαν ἐπιμελεῖϲθαι· [ἀ-]
ναγράψαι δὲ τὸ ψήφιϲμα
τὴμ μὲν βουλὴν εἰϲ τὸ βο[υ-]
λευτήριον, τοὺϲ δὲ ἱεροπο[ι-]
οὺϲ εἰϲ τὸ ἱερόν.

Vs. 5 extr. lectio liquida. || 6 init. tres vel quattuor litterae desiderantur.

Θαρϲύνων: idem fortasse Θ. Χοιρύλου de quo cf. ad n. 585; quamquam nomen vulgatum.

---

585 Deli in museo, inv. Δ 126. Pars superior stelae marmoris albi cum cymatio quod mutilum est. A. 0,28, l. 0,268, cr. 0,082. Litterae bonae, a. 0,008, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1880 in τεμένει Apollinis invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δή-
μωι· Θαρϲύνων Χοιρύλου εἶπεν·
ἐπειδὴ Θραϲέαϲ Βαλάγρου
Μακεδὼν ἀνὴρ ἀγαθὸϲ γέγο-
νε περί τε τὸ ἱερὸν τὸ ἐν Δήλω[ι]
καὶ τὴν πόλιν τὴν Δηλίων κ[αὶ]
[π]οεῖ ὅ τι δύναται ἀγα[θὸ]ν τ[οὺϲ]
[Δηλίουϲ - - - - - - -.]

Θαρϲύνων Χοι. archon a. 261: cf. ad n. 114, 1 ubi testimonia omnia D. collegit; eius filius rog. n. 613 et 614; nepos rog. n. 741.

Θραϲέαϲ Βα. fortasse pater Βάλαγροϲ ille qui Delum arch. Phillide I a. 296 venit: cf. ad n. 154 *A* 41. 42; frater vero Ἀντίπατροϲ (Βαλάγρου) cf. ad n. 161 *B* 85. Res tamen admodum incerta est, quoniam Βάλαγροϲ nomen inter Macedones haud rarum fuisse videtur.

---

586 Deli in museo, inv. Δ 319. Stela marmoris albi cymatio ornata. A. 0,60, l. 0,24—0,27, cr. 0,07—0,08. Litterae apicatae, a. 0,007, quales intra annos 270—250 incidebantur. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

[Ἔδοξ]εν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι
δήμωι· Ξενοκλείδηϲ Ἀ[ριϲτο-]
[βο]ύλου εἶπεν· ἐπειδὴ Δι[ονύ-]
[ϲιοϲ ἀ]νὴρ ἀγαθὸϲ ὢν διατε-
λεῖ περί τε τὸ ἱερὸν καὶ τὴν πό-
λιν τὴν Δηλίων καὶ τοῖϲ ἐν-
τυγχάνουϲιν αὐτῶι Δηλίων
χρείαϲ παρέχεται καὶ κοινᾶι
καὶ ἰδίαι· δεδόχθαι τῶι δήμωι·
εἶναι Διονύϲιον Παρμενίτου
Περγαμηνὸν πρόξενον τᾶϲ
πόλεωϲ τᾶϲ Δηλίων καὶ εὐερ-
[γ]έτην τοῦ ἱεροῦ καὶ αὐτὸν καὶ
ἐκγόνουϲ, καὶ δεδόϲθαι αὐτοῖϲ
ἐν Δήλωι ἀτέλειαν καὶ γᾶϲ καὶ
οἰκίαϲ ἔγκτηϲιν καὶ προεδρίαν
ἐν τοῖϲ ἀγῶϲιν οἷϲ Δήλιοι τιθέαϲ[ι]
καὶ πρόϲοδον πρὸϲ τὴν βουλὴν
καὶ τὸν δᾶμον πρώτοιϲ μετὰ τὰ
ἱερά· ὑπάρχειν δὲ αὐτοῖϲ ἐν Δήλωι
καὶ τἄλλα ὅϲα δίδοται τοῖϲ προξέ-
νοιϲ καὶ εὐεργέταιϲ τοῦ ἱεροῦ· ἀνα-
γράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφιϲμα τὴν μὲν
βουλὴν εἰϲ τὸ βουλευτήριον, τοὺϲ
δὲ ἱεροποιοὺϲ εἰϲ τὸ ἱερόν.

Παρμενίτου: cf. Dittenberger Syll.[3] 600 adn. 42.

Ξενοκλείδηϲ Ἀ. debitor et logista arch. Charila a. 269 n. 203 *A* 15. 63; filius Ἀριϲτόβουλοϲ Ξε. rog. n. 661.

---

587 Deli in museo, inv. Δ 116. Pars superior stelae marmoris albi cum cymatio. A. max. 0,25, l. 0,275, cr. 0,07. Tres priores versus in rasura rescripti sunt crassioribus litteris a. 0,009, reliqui elegantius incisi litteris a. 0,008 quarum extremae partes dilatatae sunt. Totum tamen decretum priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentius. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δήμωι·
[Πρω]τόμαχοϲ εἶπεν [[εἶπεν·]] Ξενοδ-
[άμ]αντα Χαιρεϲτράτου Ϲίφ-
[νιο]ν πρόξενον εἶναι καὶ
[εὐερ]γέτην τᾶϲ πόλεωϲ τ-
[ᾶϲ Δηλίων κ]αὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόν-
[ουϲ διότι? δ]ιατελεῖ εὔνο-
[υϲ ὢν τεῖ πόλει τ]εῖ Δηλίων· εἶ-
[ναι δὲ αὐτῶι πολιτε]ίαν? καὶ ἀ[τ-]
[έλειαν πάντων - - - - - -.]

Vs. 2 [Πρω]τόμαχοϲ suppl. Wil.; ΕΙΠΕΝ cuius tres ultimas litteras in ΝΑΙ mutavit quadratarius; εἶναι autem prorsus supervacaneum est.

---

588 Deli in museo, inv. Δ 327. Stela marmoris albi cum cymatio. A. 0,60, l. 0,29, cr. 0,075. Litterae apicatae, a. 0,007—0,009, priori tertii a. Chr. saeculi parti tribuendae. A. 1880 invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι·
Ἀντίγονος Χαρίλα εἶπεν· ἐπειδὴ
Φίλιππος Θεοπόμπου Νάξιος κατοικῶ[ν]
ἐν Ἀλεξανδρείαι τῆς Αἰγύπτου
χρείας παρεχόμενος διατελεῖ
Δηλίων τοῖς ἐντυγχάνουσιν αὐτῶ[ι]
καὶ κοινῆι καὶ ἰδίαι εἰς ἃ ἂν αὐτὸν
παρακαλῶσιν· δεδόχθαι
τῶι δήμωι· εἶναι Φίλιππον
Θεοπόμπου Νάξιον πρόξενον
Δηλίων καὶ εὐεργέτην τοῦ ἱεροῦ
[κ]αὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι
[α]ὐτοῖς ἐν Δήλωι ἀτέλειαν
καὶ γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ
προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσιν οὓς
Δήλιοι τιθέασιν καὶ πρόσοδον
πρὸς τὴμ βουλὴν καὶ τὸν δῆμον
[π]ρώτοις μετὰ τὰ ἱερά· ὑπάρχειν δ[ὲ]
[α]ὐτοῖς καὶ τὰ ἄλ(λ)α πάντα ὅσα
ἐστὶ δεδομένα τοῖς προξένοι[ς]
καὶ εὐεργέταις τοῦ ἱεροῦ
καὶ Δηλίων· ἀναγράψαι δὲ τόδ[ε]
τὸ ψήφισμα τὴμ μὲν βουλὴν
εἰς τὸ βουλευτήριον, τοὺς δὲ
ἱεροποιοὺς εἰς τὸ ἱερόν.

Vs. 19 ΤΑΛΛΑΑ.

Ἀντίγονος Χα. pactionum custos arch. Charila a. 269: cf. ad n. 203 *A* 74—76; iterum rog. n. 589.

---

589 Deli in museo, inv. Δ 516. Stela marmoris subcaerulei aëtomate ornata, infra leviter laesa. A. 0,60 (infra aëtoma), l. 0,25, cr. 0,065. Litterae crassae, quarum extremae partes in cuneorum formam desinunt, medio tertio a. Chr. saeculo utique antiquiores, a. 0,007. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δή-
μωι· Ἀντίγονος Χαρίλα εἶπ[εν·]
ἐπειδὴ Εὐφράνωρ ἀνὴρ ἀγαθὸ[ς]
ὢν διατελεῖ περί τε τὸ ἱερὸν
καὶ τὴν πόλιν τὴν Δηλίων
καὶ λέγων ἀγαθὸν ὅ τι δύνα-
ται καὶ πράτ(τ)ων περί τε τὸ
[ἱ]ερὸν καὶ Δηλίους· δεδόχθαι
τῶι δήμωι· εἶναι Εὐφράνορα
Πολυκράτου Ῥόδιον πρόξε-
νον τῆς πόλεως τῆς Δηλί-
[ω]ν καὶ [εὐερ]γέτην τοῦ ἱεροῦ
[κα]ὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους κ[αὶ]
[δεδ]όσθαι αὐτοῖς ἐν Δήλωι
[γ]ῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ
[προ]εδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσιν
[καὶ πρόσο]δον πρὸς τὴμ βου-
[λὴν καὶ τὸν] δῆμον πρώτοις
[μετὰ τὰ ἱερά·] ὑπάρχειν δὲ αὐ-
[τοῖς] ἐν Δήλωι καὶ τὰ ἄλλα ὅ-
[σα δί]δοται ὑπὸ τοῦ δήμου
[τοῖ]ς προξένοις τῆς πόλε[ως]
[καὶ τοῦ] ἱεροῦ εὐεργέτα[ις·] ἀ-
ναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφ[ισμα]
[τὴν μὲ]ν βουλὴν εἰς τὸ βο[υλευ-]
[τήριο]ν, τοὺς δὲ ἱεροποιοὺς [εἰς]
[τὸ ἱ]ερόν.

Vs. 7 ΠΡΑΤΩΝ.

Ἀντίγονος Χα.: cf. ad n. 588.

590 Deli in museo, inv. Δ 390. Pars superior stelae marmoris subcaerulei superne aëtomate ornatae quod intra clypeus anaglypho expressus est. A. 0,34 (infra aëtoma), l. 0,35, cr. 0,09. Pars sinistra planiciei laesa est lineis sine arte incisis. Litterae apicatae, a. 0,01, eiusdem speciei atque in n. 588, priori tertii a. Chr. saeculi parti vindicandae. Origine ignota. Exscripsi. *Ect.*

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι·
Ἀγάθαρχος Ἀπατουρίου εἶπεν·
ἐπειδὴ Μνάσων Ἀπολλοδώρου
Μηθυμναῖος ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν δια-
τελεῖ περί τε τὸ ἱερὸν τὸ ἐν Δήλωι
καὶ Δηλίους καὶ λέγων ἀγαθὸν ὅ τι δ[ύ-]
ναται καὶ [πράττων περί] τε τοῦ ἱεροῦ
καὶ Δ[ηλίων καὶ κοινῆι το]ῖς ἐντυγχ[ά-]
[ν]ου[σιν Δηλίων καὶ ἰδίαι χ]ρείας πα[ρε-]
[χόμενος διατελεῖ εἰς ὃ] ἄν τις αὐ[τὸν]
[παρακαλῆι· περὶ δὴ τού]των δεδόχθ[αι]
\- - - - - - - - - - - - -

Ἀγάθαρχος Ἀπα. iterum rog. in n. 591.

Hunc titulum et n. 592 aetate suppares esse e sermonis similitudine probabile fit.

---

591 Deli in museo, inv. Δ 226. Pars superior stelae marmoris albi cum aëtomate ad dextram partem superne mutilae, ad sinistram laesae. A. 0,47, l. 0,25, cr. 0,04. Litterae crassae, accurate incisae, a. 0,12, tertii ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1881 in aquaeductu serioris aetatis ad septemtriones templi Apollinis invenit Hauvette et exscripsit Contuli. *Ect.*

[Θ] ε ο [ί.]
[Ἔδοξεν] τῆι βουλῆι καὶ τῶι [δήμωι·]
[Ἀγάθαρ]χος Ἀπατουρίου εἶπε[ν·]
[ἐπειδὴ] Θεόκριτος Θεοφίλου Σύριο[ς]
[ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν διατελεῖ περὶ
[Δηλί]ους· δεδόχθαι τῶι δήμωι·
[εἶναι Θ]εόκριτον Θεοφίλου Σύριον
[πρόξ]ενον Δηλίων καὶ αὐτὸν καὶ
[ἐγγόν]ους· καὶ εἶναι αὐτοῖς ἀτέλε-
[ιαν ἐν] Δήλωι καὶ γῆς καὶ οἰκίας ἔν-
[κτησιν κ]αὶ πρόσοδον πρὸς τὴμ βου-
[λὴν καὶ] τὸν δῆμον πρώτοις με-
τὰ τὰ ἱερά, [κ]αὶ τὰ ἄλλα ὑπάρχειν
[αὐτ]οῖς ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξέ-
[νοις δέδοτ]αι παρὰ Δηλίων· ἀνα-
[γράψαι δὲ τόδε] τὸ ψήφισμα τὴμ
[μὲν βουλὴν εἰς τὸ βο]υλευτήριον,
[τοὺς δὲ ἱεροποιοὺς εἰς τὸ ἱ]ερόν.

Vs. 3 nomen rogatoris e decreto 590, etsi illius scriptura paullo recentior esse videtur petivi.

Nepos? Θεόκριτος Θεοκρίτου Syrius (Ναξίτης) IG XII 5 652, 1 (tit. inter annos 189 et 168 ponendus).

---

592 Deli in museo, inv. Δ 112. Stela marmoris albi cum cymatio, infra defracta. A. 0,35, l. 0,28, cr. 0,09. Litteris crassis a. 0,01 priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentioribus. Invenit a. 1886 Fougères et commemoravit *BCH* XIII 1889, 239. Exscripsi et edidi *BCH* XXXI 1907, 354 n. 9: cf. IG XII 5 testim. 1328.

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δ[ήμωι·]
Χαιρεσίλεως Ἱπποκρίτου εἶπ[εν·]
[ἐ]πειδὴ Φαναγόρας Φαινίππου [Καρ-]
[θαι]εὺς ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν διατελεῖ
περί τε τὸ ἱερὸν τὸ ἐν Δήλωι καὶ Δηλί-
ους καὶ λέγων ἀγαθὸν ὅ τι ἂν δύνη-
ται καὶ πράττων περί τε τοῦ ἱεροῦ
καὶ Δηλίων καὶ κοινεῖ τοῖς ἐντυν-
χάνουσι Δηλίων καὶ ἰδίαι χρείας

παρεχόμενος· περὶ δὴ τούτων δε-
δόχθαι τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι· εἶναι
[Φ]αναγόραν Φαινίππου Καρθαιέα πρό-
ξενον τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δηλίων· ὑπάρ-
χειν δὲ αὐτῶι ἐν Δήλωι ἀτέλειαν κα[ὶ]
[π]ροεδρίαν καὶ γῆς καὶ οἰκίας ἔ[γκτη-]
[σ]ιν καὶ πρόσοδον πρὸς τὴ[μ βουλὴν]
καὶ τὸν δῆμον πρώτο[ις μετὰ τὰ ἱερὰ]
καὶ αὐτῶι καὶ ἐκ[γόνοις· ὑπάρχειν]
δὲ αὐτοῖς κα[ὶ] τἆλλα ὅσαπερ τοῖς ἄλ-]
λοις προ[ξένοις καὶ εὐεργέταις Δηλίων·]
ἀν[αγράψαι δὲ - - - - - - - -.]

593 Deli in museo, inv. Δ 57. Stela marmoris albi superne et ab inferiore parte mutila. A. 0,38, l. 0,31, cr. 0,07. Litterae accurate incisae, a. 0,01, primis tertii a. Chr. saeculi annis haud multo recentiores. A. 1904 ad occidentem τεμένους Apollinis inventa. Edidimus ego et Bizard *BCH* XXXI 1907, 421 n. 10. *Ect.*

[- - - χρείας παρέχονται καὶ κοι-]
[νῆι τῆι πόλει καὶ ἰδί]α̣ι τοῖς ἀφι-
[κνουμένοις τῶν] Δηλίων· ἀνανεώσα-
[σ]θαι τὴν προξενίαν τὴν Ἀρθμιάδ-
ου καὶ Ἀρήσου τοῦ υἱοῦ καὶ εἶναι αὐτού-
ς προξένους καὶ εὐεργέτας τοῦ τε
ἱεροῦ καὶ Δηλίων καὶ αὐτοὺς καὶ ἐκ-
γόνους· εἶναι δὲ αὐτοῖς ἀτέλειαν
ἐν Δήλωι πάντων καὶ προεδρίαν καὶ
γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ τἆλλα
πάντα ὅσα ὑπάρχει τοῖς προξένο[ι-]
ς καὶ εὐ(ερ)γέτα(ι)ς τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δηλ-
ίων· ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα [τ-]
ὴμ μὲν βουλὴν εἰς τὸ βουλευτήρ[ιο-]
ν, τοὺς δὲ ἱεροποιοὺς εἰς τὸ ἱερό[ν.]

Vs. 12 ΕΥΓΕΤΑΣ.

594 Deli in museo, inv. Δ 398. Stela marmoris albi superne et infra fracta. A. 0,22, l. 0,29, cr. 0,055. Litterae cuneatae, eleganter incisae, a. 0,01, primis tertii a. Chr. saeculi annis non multo recentiores. A. 1880 ad meridiem templi Apollinis invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

[- - - - - - ἐπειδὴ Ἡ-]
ραῖος Ζώιου Μυτιληναῖος ἀνὴ[ρ]
ἀγαθὸς ὢν διατελεῖ περὶ τὸ ἱερὸν
τὸ ἐν Δήλωι καὶ Δηλίους· δεδό-
χθαι τῶι δήμωι· πρόξενον εἶναι
Δηλίων Ἡραῖον Ζώιου Μυτιλη-
ναῖον καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ
εἶναι αὐτῶι ἀτέλειαν ἐν Δήλωι
πάντων καὶ προεδρίαν καὶ γῆς καὶ
οἰκίας ἔγκτησιν καὶ πρόσοδον
πρὸς τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον
πρώτοις μετὰ τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ἄλλ[α]
ὅσα [το]ῖς ἄλλοις προξένοις καὶ [εὐ-]
[εργέταις - - - - - - - -.]

Vss. 2. 6 Ζώιος nomen, credo, inauditum.

595 Deli in museo, inv. Δ 417. Stela marmoris albi superne aëtomate cum acroteriis, infra cymatio ornata. A. 0,63 (infra aëtoma), l. 0,26—0,30. Litterae apicatae, eleganter incisae, a. 0,008, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1880 post exedram Sotelis Telemnesti f. in ruderibus invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

[Ἔ]δοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι·
Εὐμήδης εἶπεν· ἐπειδὴ Φαῖνις
ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν διατελεῖ περὶ
τὸ ἱερὸν καὶ τὴν πόλιν τὴν Δηλί-
ων καὶ τιμᾶι τὸ ἱερὸν τὸ ἐν Δήλωι
καὶ ποιῶν εὖ διατελεῖ Δηλίους·
δεδόχθαι τῆι βουλῆι καὶ τῶι δή-
μωι· πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως
τῆς Δηλίων Φαῖνιν Πεισιστράτου
Νισύριον καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους
καὶ εἶναι αὐτοῖς ἀτέλειαν ἐν Δή-
λωι πάντων καὶ γῆς καὶ οἰκίας ἔγ-
κτησιν καὶ προεδρίαν καὶ πρόσοδον
πρὸς τὴμ βουλὴν καὶ τὸν δῆμον
πρώτοις μετὰ τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ἄλλα
πάντα ὅσαπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προ-
ξένοις καὶ εὐεργέταις· ἐπιμελεῖσ-
θαι δ' αὐτοῦ τὴμ βουλὴν τὴν ἀεὶ
βουλεύουσαν καθ' ὅ τι ἂν παραγγέλ-
λει· ἀναγράψαι δὲ τὸ ψήφισμα τὴμ
μὲν βουλὴν εἰς τὸ βουλευτήριον, τοὺς
δὲ ἱεροποιοὺς εἰς τὸ ἱερόν.

Vs. 5 τιμᾶι: cf. n. 542, 9. 13 et n. 582, 6.
Φαῖνις Πει. Νισύ.: cf. IG XII V 1, 221 (tit. parium): - ιωρ καὶ Φαῖνις Πεισιστρά[του] | - ύριοι Ἀφροδίτει Πανδή[μωι]. Iam [Νισ]ύριοι suppl. Wilhelm *Ath. Mitt.* XXIII 1898, 418, adn. 1, quod nunc confirmatur. Eiusdem aetatis (partis prioris saec. III) titulus parius atque Deliorum decretum, prout diiudicare possum, esse videntur.

596 Deli in museo, inv. Δ 80. Stela marmoris albi superne et infra mutila, a dextra magna ex parte fracta, a sinistra laesa. A. max. 0,44, l. 0,42, cr. 0,085. Litterae bonae, cuneatae, medio tertio a. Chr. saeculo utique non recentiores, a. 0,08. Vs. 20—24 paullo minoribus et artius inter se pressis scripti sunt. De origine tituli nihil constat. Commemoravit Homolle *Arch. miss. scient.* XIII 1887, 422: cf. quae adnotavi *BCH* XXXI 1907, 359 adn. 4. Exscripsi. *Ect. Tab.*

[Ἔ]δοξεν τῆι βουλῆ[ι καὶ τῶι δήμωι· - - -]
[Ἱ]ερομβρότου εἶπεν· [ἐπειδὴ Ἀντιγένης]
[Α]ἰρεθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμο[υ τοῦ Ῥοδίων ναύ-]
[α]ρχος ἐπὶ τῆς φυλακῆς τ[ῶν νήσων καὶ]
ἐπὶ σωτηρίαι τῶν Ἑλλήνων καὶ [τριή-]
[ρ]αρχοι Τιμαφά[ν]ης καὶ Δίοννος καὶ Ἡ[γής-]
ανδρος Ῥόδιοι ἄν[δρ]ες ἀγαθοί εἰσι περὶ τ[ὸ]
ἱερὸν καὶ τὴν πόλιν τὴν Δηλίων κα[ὶ]
τὴν φυλακὴν τῶν Ἑλλήνων· δεδόχθα[ι]
τῶι δήμωι· εἶναι προξένους καὶ εὐεργ[έ-]
τας [το]ῦ ἱεροῦ καὶ τῆς πόλεως τῆς Δηλίω[ν]
Ἀντι[γ]ένη Θεώρου, Τιμαφάνη Ἀναξιπόλιος,
Δίοννον Πολυδώρου, Ἡγήσανδρον Βουλάν[α-]
κτος καὶ αὐτοὺς καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι α[ὐ-]
τοῖς ἐν Δήλωι πάντων ἀτέλειαν καὶ πρ[ο-]
[ε]δρ[ίαν κα]ὶ γῆ[ς] καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ πρ[ό-]
[σ]ο[δ]ο[ν πρὸ]ς τὴν βο[υλ]ὴν καὶ τὸν δῆμον πρω-
[τοις μ]ετὰ [τὰ ἱ]ερά· ὑπάρχειν δὲ αὐτοῖς καὶ τ[ὰ]
[ἄλλα] ὅσα [καὶ τοῖς ἄ]λλοις προξένοις καὶ εὐε[ρ-]
[γ]έταις τ[ο]ῦ [ἱ]ερ[οῦ κ]αὶ τῆ[ς] πόλεως τῆς Δη-
λίων· ἀναγ[ρά]ψ[αι δ]ὲ τόδε τὸ ψήφισμα τὴ[ν]
μὲν βουλὴν εἰς τὸ βουλευτήριον, τοὺς δὲ ἱ[ε-]
ροποιοὺς εἰς τὸ ἱερόν.

Vs. 1 cave ne suppleas e n. 598 Ξενοκράτης quod longius esset. || 6. 13 Δίοννος: cf. IG XII I 46, 188sq. Δίοννος Δ-ου τοῦ Δ-ου τοῦ Δ-ου.
De tempore pugnae Ephesiae cogitari posse monet Hiller; quam regnante Ptolemaeo II Philadelpho commissam esse indicat chronicon Lindium: cf. Blinkenberg *La chronique de Lindos* 20 XXXVII; e verbis autem decreti nullomodo patet Rhodios tunc non tam insulanorum principatum habuisse quam quasi custodes maris securitati operam dedisse.

597 Deli in museo, inv. Δ 391. Fragmentum stelae marmoris subcaerulei superne et infra mutilum, ad sinistram laesum. A. 0,34, l. 0,36, cr. 0,12. Litterae exiguis apicibus ornatae intra lineas tenues positae et summa cum cura insculptae, a. 0,012, tertii ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1881 ad septemtriones templi Atheniensium invenit Hauvette cuius ex apographo edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 292 n. 25. Contuli. *Ect.*

[- - - - - - - - μετὰ]
[πάση]ς εὐνο[ίας καὶ ἰδίαι τοῖς ἐν-]
τυγχάνουσιν αὐτῶι Δηλίων
χρείαν παρέχεται καθ' ὅ τι ἂν
παραγγέλλωσιν· ἀγαθῆι τύχηι·
δεδόχθαι τῆι βουλῆι καὶ τῶι
δήμωι· Κλέανδρον Θεμιστίου
Χῖον πρόξενον εἶναι καὶ εὐ-
[ε]ργέτην τοῦ ἱεροῦ καὶ τῆς
[π]όλεως τῆς Δηλίων καὶ αὐτὸν
[κ]αὶ ἐγγόνους καὶ ὑπάρχειν
[α]ὐτοῖς ἀτέλειαν ἐν Δήλωι
[πά]ντων καὶ προεδρίαν ἐν τοῖς
[ἀγ]ῶσιν καὶ γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν
[καὶ] πρόσοδον πρὸς τὴν βουλὴν
[καὶ] τὸν δῆμον πρῶτον μετὰ τὰ ἱερά·
[τὸ] δὲ ψήφισμα ἀναγράψαι
[τὴν] βουλὴν εἰς τὸ βουλευ-
[τήρι]ον, τοὺς δὲ ἱεροποιοὺς
[εἰς τὸ ἱερόν.]

Vs. 16 πρώτοις D. J. πρῶτον H. quod rectum est. || 18 [τὴν μὲν] βουλὴν D. J.; spatium deest.

---

598 Deli in museo, inv. Δ 410. Stela marmoris subcaerulei in duas partes nunc fracta, infra cymatiis, superne aëtomate et acroteriis ornata. Intra aëtoma ornamentum vel παράσημον (?) anaglypho expressum est. A. 0,94 (infra aëtoma), l. 0,38—0,40, cr. 0,16. Litterae apicatae diligentissime incisae, a. 0,01, medio tertio a. Chr. saeculo utique non recentiores. A. 1880 ad meridiem templi Apollinis invenit Homolle et exscripsit; commemoravi *BCH* XXXI 1907, 358—9. Contuli. *Ect. Tab.*

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι·
Ξενοκράτης Ἱερομβρότου εἶ-
πεν· ἐπειδὴ Πεισίστρατος ἀνὴρ
ἀγαθὸς ὢν διατελεῖ περί τε τὸ ἱε-
ρὸν τὸ Δηλίων καὶ Δηλίους καὶ ποεῖ
ἀγαθὸν ὅ τι δύναται ἰδίαι τε τοὺς
παραγινομένους Δηλίων καὶ δημο-
σίαι· τύχηι ἀγαθῆι· δεδόχθαι τῶι
δήμωι· εἶναι Πεισίστρατον Ἀργείου
τοῦ Πεισιστράτου [Χ]ῖον εὐεργέτην
τε τοῦ ἱεροῦ καὶ πρόξενον Δηλίων·
εἶναι δὲ αὐτῶι ἐν Δήλωι ἀτέλειαν
καὶ προεδρίαν καὶ γῆς καὶ οἰκίας ἔν-
κτησιν καὶ πρόσοδον πρὸ-
ς τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον πρώτωι μέ-
τὰ τὰ ἱερά· εἶναι δ' αὐτῶι καὶ τὰ ἄλλα ὅσα
καὶ τοῖς ἄλλοι[ς] εὐεργέταις καὶ προ-
ξένοις δέδοται ὑπὸ Δηλίων· ἀναγρά-
ψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα τὴμ μὲν βουλὴν
εἰς τὸ βουλευτήριον, τοὺς δὲ ἱεροποιοὺς
εἰς τὸ ἱερόν.

Ξενοκράτης Ἱε. debitor, logista, sponsor, villicus intra annos 278—250, hieropoeus arch. Phano a. 252: cf. ad n. 162 *A* 28; nepos? Ξενοκράτης Ἱε. praeses contionis n. 752.

599 Deli in museo, inv. Δ 411. Stela marmoris subcaerulei in duas partes nunc fracta superne aëtomate ornata intra quod sphinx sedens ad dextram conversa (Chii civitatis παράσημον; cf. Perdrizet *BCH* XX 1896, 559 fig. 7; Wilhelm *Attische Urk.*, *SB Ak. Wien* 1911, 6 Abh. 49 sq.) incisa est. A. 1,10 (infra aëtoma), l. 0,47, cr. 0,15. Litterae apicatae, intra lineolas positae, summa cura insculptae, a. 0,015, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1877 ad meridiem templi Apollinis invenit Homolle; commemoravit idem *BCH* II 1878, 13 n. 6; XIV 1890, 485 adn. 1. Exscripsi Homollii apographo usus. *Ect. Tab.*

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι· Μένης
Εὐέλθοντος εἶπεν· ἐπειδὴ Πολίανθος
Ἀριστεὺς Χῖος ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν διατε-
λεῖ περί τε τὸ ἱερὸν τὸ ἐν Δήλωι καὶ Δηλί-
ους· δεδόχθαι τῶι δήμωι· εἶναι Πολί-
ανθον Ἀριστεῦς εὐεργέτην τε τοῦ ἱε-
ροῦ καὶ πρόξενον Δηλίων καὶ αὐτὸν καὶ
ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς ἐν Δήλωι ἀτέ-
λειαν πάντων καὶ προεδρίαν καὶ πολιτεί-
αν καὶ γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν· ἐπιμελεῖσ-
θαι δὲ αὐτῶν καὶ τὴν βουλὴν τὴν ἀεὶ βουλε[ύ-]
ουσαν ἐάν τινος δέωνται χρηματίζο[υσαν]
πρώτοις μετὰ τὰ τὰ ἱερά· εἶναι δὲ αὐτοῖς [καὶ]
δίκας προδίκους ἄν τι ἀδικῶνται· ὑπ[άρ-]
χειν δὲ αὐτοῖς καὶ τὰς ἄλλας δωρεὰς
δεδομένας ὅσαι εἰσὶν τοῖς εὐεργέταις τ[οῦ]
ἱεροῦ καὶ Δηλίων· ἀναγράψαι δὲ τὸ ψήφισ-
μα τὴμ μὲν βουλὴν εἰς τὸ βουλευτήριον,
τοὺς δὲ ἱεροποιοὺς εἰς τὸ ἱερόν.

Vs. 12 ΧΡΗΜΑΤΙΞΟΝΤ.. quod correxi: cf. n. 613, 17 sqq.

Μένης Εὐ. inquilinus fuit arch. Theoproto a. 257: cf. ad n. 226 *A* 11 (*inquilini*) sub quo D. cetera testimonia collegit. Idem fortasse Μένης praeco arch. Sosisthene a. 250 n. 287 *A* 87: cf. Homolle *BCH* XIV 1890, 485 adn. 1. Rogator n. 600. 601. 602. 603. 604 (?).

Πολίανθος: cf. nummum Chiorum, Mionnet III 272.

---

600 Deli in museo, inv. Δ 83. Stela marmoris albi in tres partes fracta, infra mutila, superne aëtomate vel cymatio carens; margo tamen integer est atque in medio parvum foramen. A. 0,61, l. 0,30, cr. 0,085. Litterae apicatae, neglegenter incisae, a. 0,01. Exscripsit Homolle et commemoravit *BCH* XIV 1890, 485 adn. 1. Contuli. *Ect.*

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι
δήμωι· Μένης Εὐέ[λ]θοντος
εἶπεν· ἐπειδὴ Ἀ[ρτε]μίδωρος
Μενύλλου Ἀντιοχεὺς ἀν[ὴ]ρ
ἀγαθὸς ὢν διατελεῖ περί [τ]ε
τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δῆμον τὸ[ν]
Δηλίων· δεδόχθαι τῆι βουλῆι·
στεφανῶσαι αὐτὸν δάφνη[ς]
[στ]εφάνωι τοῖς Ἀπολλωνίοις
[ὅ]ταν ἡι τῶν παίδων ἀγὼν κα[ὶ]
[ἀν]αγορεῦσαι τὸν ἱερο[κ]ήρυκα
[ἐν] τῶι θεάτρωι τ[ό]δε τὸ κήρυ-
γμα· στεφανοῖ ὁ δῆμος ὁ Δηλίων
Ἀρτεμίδωρον Μενύλλου Ἀν[τι-]
οχέα ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐ[σε-]
βείας τῆς εἰς τὸ ἱερὸν καὶ εὐ[νοί-]
α[ς τ]ῆς [εἰ]ς τὸν δῆμον τὸν Δηλί[ων·]
τὸ δὲ ψήφισμα ἀναγράψαι εἰς στ[ήλην]
καὶ στῆσαι πλησίον οὗ ἡ προξενία
ἀναγέγραπται.

Μένης Εὐ.: cf. ad n. 599.

601 Deli in museo, inv. Δ 69. Pars superior stelae marmoris albi cum cymatio. A. 0,24, l. 0,29, cr. 0,07. Litterae apicatae, parum accurate incisae, a. 0,01. A. 1904 ad septemtriones et orientem τεμένουϲ Apollinis inventum. Ed. Bizard *BCH* XXX 1906, 667 n. 3. Contuli. *Ect.* *Tab.*

[Ἔ]δοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι
[δ]ήμωι· Μένηϲ Εὐέλθοντοϲ
[ε]ἶπεν· ἐπειδὴ Πλάτων Ζή-
νωνοϲ Ἀράδιοϲ [π]αραγε-
[ν]όμενοϲ εἰ[ϲ Δᾶλον - -.]

Μένηϲ Εὐ.: cf. ad n. 599.

---

602 Deli in museo, inv. Δ 115. Fragmentum marmoris albi a dextra integrum. A. 0,19, l. 0,25, cr. 0,07. Litterae neglegenter incisae, a. 0,007—0,008. A. 1880 prope templum Apollinis invenit Homolle et commemoravit *BCH* XIV 1890, 485 adn. 1. Contuli. *Ect.*

[Ἔδοξεν] τᾶι βουλᾶι καὶ
[τῶι δή]μωι· Μένηϲ Εὐέλ-
[θοντ]οϲ εἶπεν· ἐπειδὴ
. . . . λ̣είδα̣ϲ ἀνὴρ ἀγα-
[θὸϲ ὢ]ν διατελεῖ περί τε
[τὸ ἱερὸν] καὶ τὸν δᾶμον
[τ]ὸν Δηλίων καὶ χρεία[ϲ]
[παρέ]χεται καὶ κοινεῖ τ[ᾶι]
[πόλει καὶ] ἰδίαι τοῖϲ
[ἐντυγχάνου]ϲιν αὐτῶ[ι]
[τῶν πολιτῶν·] δεδόχθαι
[τᾶι βουλᾶι κ]αὶ [τῶι δή-]
[μωι· - - - - - -.]

Μένηϲ Εὐ.: cf. ad n. 599.

---

603 Deli in museo, inv. Δ 302. Fragmentum undique mutilum nisi quod infra parva pars dextri marginis superest atque sinistri. A. 0,29, l. 0,285, cr. 0,075. Superficies maxime pessumdata. Litterae a. 0,008 eiusdem generis atque in n. 601. A. 1903 e puteo ad septemtriones templi inventum. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 287 n. 18: cf. IG XII V 525 et adn.; 814. *Ect.*

[Ἔδοξεν] τᾶι βουλᾶι καὶ τῶ[ι δήμωι·]
[Μένηϲ] Εὐέλθοντοϲ εἶπεν· [ἐπει-]
[δὴ - -]ϲιγένηϲ Ζήνωνοϲ Κυ- -
[παραγενό]μενοϲ εἰϲ Δᾶλον - - -

Vs. 3 cf. [Ὀνα]ϲιγένηϲ? cf. n. 607, 3. Κύ[θνιοϲ] vel Κυ[ρηναῖοϲ]? cf. IG XII V l. l.; vel Κυ[μαῖοϲ]?

Rogatorem eundem esse atque in n. 601 scripturae similitudine fretus confido: cf. ad n. 599.

---

604 Deli in museo, inv. Δ 366. Fragmentum marmoris albi a dextra integrum. A. 0,15, l. 0,15, cr. 0,055. Litterae crassae, malleolis ornatae, a. 0,006, medio tertio a. Chr. saeculo antiquiores. A. 1904 ad occidentem τεμένουϲ Apollinis inventum. Ed. Bizard *BCH* XXX 1906, 667 n. 4. Contuli. *Ect.*

[Ἔδοξεν τᾶι βουλῆι καὶ τῶι δ]ήμωι· Μένηϲ
[Εὐέλθοντοϲ? εἶπεν· ἐπειδ]ὴ Πολυκράτηϲ Χ̣.
[- - ἀνὴρ ἀγαθὸϲ ὢν δι]ατελεῖ [π]ερί τε τὸ
[ἱερὸν καὶ τὸν δᾶμον τὸν Δ]ηλίων χρείαϲ ἀεὶ
[παρεχόμενοϲ τᾶι πό]λει καὶ ἰδίαι ἑ[κά]ϲτωι
[τῶν πολιτῶν· περὶ δὴ το]ύτων δεδόχθαι τᾶι
[βουλᾶι καὶ τῶι δήμωι· εἶ]ναι πρόξενον Πολυκρ[ά-]
[την Χ- - - - καὶ εὐε]ργέτην τοῦ τε ἱε[ροῦ]
[καὶ Δηλίων καὶ εἶνα]ι αὐτῶι κ[αὶ ἐκγόνοιϲ]
- - - - - - - ν κ[αὶ - - - - - -]
- - - - - - - ν - - - - - - - -

Μένηϲ Εὐ.: cf. ad n. 599.

---

605 Deli in museo, inv. Δ 140. Stela marmoris albi superne et infra defracta. A. 0,70, l. 0,33, cr. 0,10. Litterae crassae, apicatae, a. 0,001, medio tertio a. Chr. saeculo antiquiores. A. 1904 ad septemtriones fori Theophrasti quod dicitur inventum. Ed. Bizard *BCH* XXX 1906, 669 n. 6. Contuli. *Ect.*

- - - - - - - - - - - - δ̣[ιατε-]
[λεῖ ποι]ῶν ὅ [τι δύναται ἀγ]αθὸν κ[αὶ κοι-]
[νᾶι] καὶ ἰδίαι τοῖϲ ἐντυγχάνουϲι[ν αὐτῶι]
χρείαϲ παρεχόμενοϲ· δεδόχθαι τῶι δ̣[ήμωι·]
εἶναι Ἀϲκληπιόδωρον Κράτωνο[ϲ]
Καρύϲτιον πρόξενον καὶ εὐεργέτην
τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δηλίων καὶ αὐτὸν
καὶ ἐκγόνουϲ αὐτοῦ καὶ ὑπάρ-
χειν αὐτοῖϲ ἐν Δήλωι ἀτέλειαν
καὶ προεδρίαν ἐν τοῖϲ ἀγῶϲιν καὶ
πολιτείαν καὶ γᾶϲ καὶ οἰκίαϲ
ἔγκτηϲιν καὶ πρόϲοδον πρὸϲ
τὴμ βουλὴν καὶ τὸν δᾶμον πρώ-
τοιϲ μετὰ τὰ ἱερὰ καὶ τἄλλα ὅϲα
δέδοται τοῖϲ προξένοιϲ καὶ εὐ-
εργέταιϲ τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δη-
λίων· ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ
ψήφιϲμα τὴμ μὲμ βουλὴν εἰϲ
τὸ βουλευτήριον, τοὺϲ δὲ ἱερο-
ποιοὺϲ εἰϲ τὸ ἱερόν.

---

606 Deli in museo, inv. Δ 325 A, B. Fragmenta duo stelae marmoris albi quae inter se coniungi nequeunt. L. 0,25, cr. 0,06. *a*: pars superior cui cymatium super imponitur, a. 0,18, reperta a. 1880 prope templum Apollinis; *b*: pars inferior, eodem loco a. 1904 inventa. Litterae apicatae, neglegenter incisae, a. 0,011, priori, ut videtur, tertii a. Chr. saeculi parti vindicandae. Nomen proxeni infra decretum altioribus litteris (0,011) subiectum est. Composui et edidi *BCH* XXXIV 1910, 357 n. 3. *Ect.*

a Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δή-
μωι· Δεινίων Ἀρκίλεω εἶπεν·
ἐπειδὴ Διοκλᾶϲ ἀνὴρ ἀγα-
θὸϲ ὢν διατελεῖ περί τε τὸ ἱε-
[ρ]ὸν καὶ τὴμ πόλιν τὴν Δηλ-
[ίω]ν· δεδόχθαι τῶι δήμωι· εἶνα[ι]
[Διοκλᾶν . . .]ένωνοϲ Θεττ[αλὸν]
[ἐκ Τρίκκηϲ - - - - - -]

desunt nonnulli vss.

b - - - - Δηλίων· ἀναγ[ράψαι]
[δ]ὲ τόδε τὸ ψήφιϲ[μα τὴν]
[μ]ὲν βουλὴν εἰϲ τὸ β[ουλευ-]
[τ]ήριον, τοὺϲ δὲ ἱερο[ποι-]
[ο]ὺϲ εἰϲ τὸ ἱερόν.
Διοκλέουϲ
Θετταλοῦ
ἐκ Τρίκκηϲ.

Vs. 7 [Παρμ]ένωνοϲ Hiller.

Ἀρκίλεωϲ Δεινίωνοϲ logista arch. Sosisthene a. 250 n. 287 A 88; cuius pater ut hic (vs. 2) intellegatur suadet litteraturae species.

---

607 Deli in museo, inv. Δ 546. Stela marmoris albi infra mutila. A. 0,39, l. 0,285, cr. 0,085. Litterae magnae ex parte evanidae, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1880 prope templum invenit Homolle cuius e schedis edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 287 n. 18. Contuli. *Ect.*

Ἔδοξεν τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι δ[ή-]
μωι· Ἀγάθαρχοϲ Εὐέλθοντο[ϲ]
[ε]ἶπεν· ἐπειδὴ Ὀναϲιγένηϲ
ἀνὴρ ἀγαθὸϲ ὢν διατελεῖ πε-
ρί τε τὸ ἱερὸν καὶ Δηλίουϲ καὶ
[χρείαϲ] παρέχεται καὶ κοινεῖ

[τεῖ πόλει] καὶ ἰδίαι τοῦς ἐντυγ-
χάνουσιν αὐτῶι τῶν πολι-
[τῶν εἴς ἃ ἄν τις αὐτὸν] παρα-
καλεῖ· δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ
[τῶι δήμωι· εἶν]αι Ὀνασιγένην
[- - - - - - πρ]όξενον
[καὶ εὐεργέτην] τοῦ τε ἱεροῦ
καὶ Δηλίων καὶ αὐτὸγ καὶ ἐκγό-
νους καὶ εἶναι αὐτοῖς ἐν Δήλωι
γᾶς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ πρό-
σοδον πρὸς τὴν βουλὴν
⟨ηι⟩ καὶ τὸν δᾶμον πρώτοις με-
τὰ τὰ ἱερά· ὑπάρχειν δὲ αὐτοῖς
καὶ τὰ ἄλλα ὅσα δέδ[ο-]
ται καὶ τοῖς [ἄλλοις προξένοις]
καὶ εὐεργ[έταις - - - - -.]

Vs. 11 ΟΝΗΣΙΓΕΝΗΣ D. J.
Ἀγαθάρχος Εὐ. κωμωιδῶν choreg. arch. Callimo a. 268 n. 110, 11.

---

608 Deli in museo, inv. Δ 44. Pars superior stelae marmoris albi cum aëtomate nunc mutilo. A. 0,09 (infra aëtoma), l. 0,205, cr. 0,069. Litterae crassae, apicatae, a. 0,007—0,008, medii fere tertii a. Chr. saeculi. Vs. 1 in ipso aëtomatis margine incisus. A. 1879 ad meridiem templi Apollinis inventum. Exscripsit Homolle. Contuli. *Ect.*

Θ ε ο ί.

Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ
τῶι δήμωι· Εὔδικος Παν-
ταγόρου εἶπεν· ἐπειδὴ Κάλ-
λιππος [ἀ]νὴρ ἀγαθός ἐστ[ι]
περὶ Δηλίους· εἶναι Κάλλιπ-
πον Προδι- - - - - -

Προδί[κου] Hiller qui proxenum Ἰουλιήτην vel Καρθαιᾶ fuisse existimat: cf. IG XII 5 ind.
Εὔδικος Παν. puerorum choreg. Dionysiis arch. Callimo a. 268 n. 110, 7; pater Πανταγόρας Εὐ. agoranomus: cf. ad ded. n. 1143.

---

609 Deli in museo, inv. Δ 406. Stela marmoris subcaerulei cymatiis ornata. A. 0,68, l. 0.29—0,32. cr. 0,085. Litterae quadratae, apicibus ornatae, a. 0,008—0,009, medio tertio a. Chr. saeculo recentiores. A. 1880 prope aedificia quae '*Trésors*' dicuntur inventa. Exscripsit Homolle. Contuli. *Ect.*

[Ἔδο]ξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δήμωι·
[Λυ]σίξενος Ἀρχεπόλιδος εἶπεν·
[ἐπε]ιδὴ Κοίρανος Παντικαπαιίτη[ς]
[ἀν]ὴρ ἀγαθὸς ὢν διατελεῖ περί τε [τὸ]
ἱερὸν καὶ τὴν πόλιν τὴν Δηλίων κα[ὶ]
[τοῖ]ς ἐντυγχάνουσιν αὐτῶι Δηλίων
[χ]ρείας παρέχεται [καὶ κοινᾶι καὶ] ἰδίαι·
[δ]εδόχθαι τῶι δή[μωι· εἶναι Κ]οίρανον . .
. ημιδος Παντικα[παιίτην] πρόξενον
[τ]ᾶς πόλεως τ[ᾶς Δηλίω]ν καὶ εὐεργέτη[ν]
[τ]οῦ ἱεροῦ καὶ [αὐτὸν κ]αὶ ἐκγόνους καὶ
ε[ἶναι αὐτοῖς ἐν] Δήλωι ἀτέλειαν
[κ]αὶ γᾶς καὶ [οἰκίας ἔγ]κτησιν καὶ προεδ[ρί-]
[αν] ἐν τοῖς ἀγῶσιν οἷς Δήλιοι τιθέασιν· κ[αὶ]
[π]ρόσοδον πρὸς τὴν βουλὴν καὶ τὸν δᾶμ[ον]
[π]ρ[ώτ]οις [με]τὰ τὰ ἱερά· ὑπάρχειν δὲ αὐτ[οῖς]
[ἐ]ν [Δ]ήλ[ωι] καὶ τὰ ἄλλα ὅσα δέδοται το[ῖς]
[πρ]οξένοις καὶ εὐεργέταις τοῦ ἱεροῦ·
[ἀ]ναγράψαι [δὲ τὸ ψήφ]ισμα τόδε τὴν μὲ[ν]
[βο]υλὴν εἰς τὸ [β]ου[λε]υτήριον, τοὺς δὲ ἱ[ερο-]
[π]οιοὺς εἰς τὸ ἱερόν.

Vss. 8. 9 [Ἰα|ζ]ημιδος Hiller cf. *Inschr. Magn.* 137 (nomen barbarum cum Mithridate compositum).
Λυσίξενος Ἀρχε., pater Ἀρχέπολις Λυ.: cf. ad ded. n. 1143; filius (?) Ἀρχέπολις Λυ. rogator in n. 645.

---

610 Deli in museo, inv. Δ 299 A, B. Pars superior stelae marmoris albi e duobus fragmentis composita, aëtomate ornata. A. 0,17 (infra aëtoma), l. 0,24, cr. 0,06—0,07. Litterae apicatae, a. 0,009, medio tertio a. Chr. saeculo antiquiores. Vs. 1 altioribus litteris in margine aëtomatis incisus. A. 1880 et 1885 in τεμένει Apollinis invenit Homolle; commemoravit idem *Arch. miss. scient.* XIII 1887, 418 n. 37. Contuli. *Ect.*

Θ ε ο ί.

Φανοδήμου Ἁλικαρνασσέως.

Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι
δήμωι· Τιμόξενος *vacat*
Ἀπολλοδώρου εἶπεν· ἐπειδὴ
Φανόδημος ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν
διατελεῖ περί τε τὸ ἱερὸν καὶ
τὸν δᾶμον τὸν Δηλ[ίων - -.]

---

611 Deli in museo, inv. Δ 293. Pars superior stelae marmoris albi cum cymatio a dextra mutila. A. 0,20, l. 0,25, cr. 0,065. Litterae parum accurate incisae, apicatae, a. 0,09 (vs. 1, 0,011) medio tertio a. Chr. saeculo antiquiores. A. 1903 e puteo prope aedificium quod '*Trésor 5*' dicitur inventum. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 288 n. 20. *Ect.*

[Θ]εογνώτου Ναξί[ου.]

Ἔδοξεν τᾶι βου[λᾶι καὶ]
τῶι δήμωι· Ἐλ- - - -
- - ạρ - - - - - -

Vss. 2. 3 fortasse Ἐλ[πίνης Τελεσ]αρ[χίδου εἶπεν]: cf. n. 522 (Ἐλπίνης) et ad n. 651.

---

612 Deli in museo, inv. Δ 246. Stela marmoris albi cum aëtomate, infra mutila. A. 0,25, l. 0,32, cr. 0,10. Litterae exiles, a. 0,01, priore tertii a. Chr. saeculi parte utique non recentiores. A. 1903 e puteo ad septemtriones aedificii quod '*Trésor 5*' dicitur erutum. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 290 n. 23. Contuli. *Ect.*

Ἀγλωσθένους Φολεγανδρίου.

Ἔδοξε[ν τᾶι] βουλᾶι καὶ τῶι δή-
[μωι·] Φẹṛẹκλείδης Φιλοχά-
[ρους εἶπεν· ἐπει]δὴ Ἀγλω-
[σθένης Ἀγ]λωσθένους Φολε-
[γάνδριος ἀ]νὴρ ἀγαθὸς ὢν
[διατελεῖ] περί [τε τὸ] ἱερ[ὸ]ν καὶ
[τὸν δᾶμον τὸν Δηλίων - -.]

Vs. 1 Ἀγλωσθένης: idem nomen fortasse supplendum esse IG XII 3 1061, 6 (Ἀγλω - -) monuit Hiller; cf. etiam n. 199 *A* 73.

---

613 Deli in museo, inv. Δ 144. Stela marmoris albi aëtomate ornata, infra in obliquum fracta. A. 0,45 (infra aëtoma), l. 0,25, cr. 0,08. Litterae accurate incisae, a. 0,009, quales intra annos 270—260 scribi solebant. A. 1881 ad septemtriones Artemisii invenit Homolle cuius e schedis ed. Dürrbach *BCH* XXVIII 1904, 137 n. 33: cf. Wilhelm *Jahresh.* VIII 1905, 1 sqq. *Ect.*

Θ ε ο ί.

Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δήμωι·
Χοιρύλος Θαρσύνοντος εἶπεν·
ἐπειδὴ Πραξιφάνης *vacat*
Διονυσιφάνους χρήσιμος ὢν
διατελεῖ τᾶι πόλει τᾶι Δηλίων
καὶ ποεῖ ὅ τι δύναται ἀγαθὸν
Δηλίους καὶ λόγωι καὶ ἔργωι·
δεδόχθαι τῶι δήμωι· εἶναι

Πραξιφάνη Διονυσιφάνου
εὐεργέτην τε τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν
Δήλωι καὶ πρόξενον Δηλίων καὶ
αὐτὸν καὶ ἐγγόνους αὐτοῦ καὶ εἶναι
αὐτοῖς ἀτέλειαν πάντων καὶ γῆ[ς]
καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ πολι-
τείαν καὶ προεδρίαν ἐν τοῖς
[ἀ]γῶσι· ἐπιμελεῖσθαι δὲ αὐτῶν
[καὶ] τὴν βουλὴν τὴν ἀεὶ βουλεύ-
[ουσαν] ἐάν τινος δέωνται χρη-
[ματίσο]υσαν πρώτοις μετὰ τὰ
[ἱερά· ὅπως δ]ὲ εἶ κύρια τὰ ὑπὸ τοῦ
[δήμου ἐψηφισ]μένα, ἀναγράψαι
[τόδε τὸ ψήφισμ]α τὴν μὲν βουλὴν
[εἰς τὸ βουλευτήρι]ον, τοὺς δὲ
[ἱεροποιοὺς εἰς τὸ ἱε]ρόν.

Χοιρύλος Θαρ.: pater fortasse Θαρσύνων Χοιρύλου, rog. n. 585; ipse rog. etiam n. 614.

Πραξιφάνη Διονυσιφάνους monuit Wilhelm esse philosophum peripateticum qui Theophrastum audiverit atque primus γραμματικός fuerit: cf. Susemihl *Gesch. Lit. Al.* I 144; II 664; Croenert *Kolotes u. Menedemos* 74 adn. 355 a. 179. In hoc decreto patria eius, quae Mytilene fuit, nusquam commemorata est nisi forte in extrema stelae parte quae periit, scriptum fuerit Διονυσιφάνους Μυτιληναίου.

614 Deli in museo, inv. Δ 73. Stela marmoris albi superne et infra mutila. A. 0,19, l. 0,24, cr. 0,07. Superficies maxime pessumdata. Litterae apicatae, a. 0,006, medio tertio a. Chr. saeculo antiquiores. A. 1903 prope Artemisium inventa. Ed. Dürrbach *BCH* XXVIII 1904, 136 n. 32. Contuli et plenius legi: cf. quae adnotavi *BCH* XXXV 1911, 442 sq. *Ect.*

Ἔδο[ξεν τ]ῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι·
Χοιρύλος Θαρ[σύν]οντος εἶπεν·
ἐπειδὴ Φιλόδαμος Θ[αρς . . . α]
Ῥόδιος ἀνὴρ [ἀγα]θὸς [ὢν] δ[ιατε-]
[λ]εῖ περί [τε τ]ὸ [ἱερὸν τὸ ἐν] Δήλ[ωι]
[καὶ τὸν δ]ῆμο[ν τὸν Δηλίων·] δεδ[ό-]
[χ]θαι τῶι [δ]ήμ[ωι· εἶ]ναι Φι[λ]όδαμον
Θαρς . . . α Ῥόδ[ιο]ν πρόξενον καὶ
εὐεργέτην τοῦ δήμου τοῦ Δηλί[ων]
καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγό[ν]ους καὶ [εἶ-]
[ν]αι αὐτοῖς πάντων ἀτέλει[αν - -.]

Vs. 3 nomen proxeni [Ἀ]γαθ[όστατος Π]ολ[υαράτου] fuisse ex ectypo coniecerat D. e versu 8 de Θαρς[αγόρ]α nomine patris cogitari posse existimat idem. || 4 sqq. legi.

Χοιρύλος Θαρ.: cf. ad n. 613.

Φιλόδαμος Ῥόδιος: fortasse idem vir cognominis qui ante annum 279 Rhodiorum architheorus Delum venit: cf. ad n. 161 *B* 17 (Πολύχαρμος).

615 Deli in museo, inv. Δ 118. Stela marmoris albi superne et ab inferiore parte fracta. A. 0,30, l. 0,25, cr. 0,06. Litterae cuneatae, a. 0,012, quae annorum 260—250 a. Chr. spatio tribuendae videntur. A. 1881 intra templum Apollinis et sacrarium Taurorum invenit Hauvette et exscripsit. Contuli. *Ect.*

- - - - - - - - - -
[περὶ τὸ ἱ]ερὸν καὶ Δηλί[ους·]
[δεδόχθ]αι τῶι δήμωι· εἶν[αι]
[Παρά?]μονον Δημητρίου
[Χαλ]κιδέα πρόξενον καὶ
αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ
εἶναι αὐτοῖς ἐν Δήλωι
ἀτέλειαν πάντων καὶ
γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν
καὶ πρόσοδον πρὸς τὴν
βουλὴν καὶ τὸν δῆμον πρ[ώ-]
τοις μετὰ τὰ ἱερά· ὑπάρ-
[χε]ιν δὲ αὐτοῖς καὶ τἆλλ[α]
[ὅσα]περ καὶ τοῖς ἄλλοις
[προξέ]νοις καὶ εὐεργέται[ς]
[τοῦ δήμου τοῦ] Δηλί[ων]
[δέδοται - - - - - -.]

Vs. 4 [Παρά?]μονος Δη. Χαλκιδεύς: idem Παράμονος [Χα]λκιδεύς tragoedus qui ἐπεδείξατο τῶι θεῶι a. 259 arch. Phillide II: cf. n. 115, 21. 22.

616 Deli in museo, inv. Δ 415. Stela marmoris albi cymatio ornata. A. 0,83, l. 0,33—0,36, cr. 0,10. Litterae medii tertii a. Chr. saeculi, a. 0,01. A. 1879 prope aedificia quae '*Trésors*' dicuntur inventa. Exscripsit Homolle. Contuli. *Ect.*

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι· Σώσι-
λος Νησιώτου εἶπεν· ἐπειδὴ Φιλανδρί-
δης Ἐχεσθένους Πάριος ἀνὴρ φιλότι-
μος ὢν διατελεῖ περί τε τὸ ἱερὸν καὶ
τὸν δῆμον τὸν Δηλίων· δεδόχθαι τῶι δή-
μωι· εἶναι Φιλανδρίδην Ἐχεσθένους
Πάριον πρόξενον καὶ εὐεργέτην τοῦ τε
ἱεροῦ καὶ τοῦ δήμου τοῦ Δηλίων αὐτὸν καὶ
ἐκγόνους· εἶναι δὲ αὐτοῖς ἀτέλειαν
καὶ ἔγκτησιν καὶ γῆς καὶ οἰκίας καὶ τἆλλα
ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις· ἀναγράψαι
δὲ τόδε τὸ ψήφισμα τὴν μὲν βουλὴν
εἰς τὸ βουλευτήριον, τοὺς δὲ ἱεροποι-
οὺς εἰς τὸ ἱερόν.

Φιλανδρίδου Παρίου.

Σώσιλος Νη. sponsor arch. Sosisthene a. 250 n. 287 *A* 160.

Φιλανδρίδης Ἐχε. Πάριος conductor operis Deli arch. Charila a. 269 n. 203 *A* 39. 95.

617 Deli in museo, inv. Δ 145 A, B. Stela marmoris albi cum cymatio, infra mutila, e duobus fragmentis composita. A. 0,50, l. 0,27, cr, 0,06. Litterae apicatae, eleganter incisae, a. 0,009, quae annis 270. 250 a. Chr. vindicandae sunt. *a*: invenit Homolle a. 1885 iuxta templum Apollinis; commemoravit idem *Arch. miss. scient.* XIII 1887, 417 n. 23; *b*: repperi in museo. Coniunxi et exscripsi. *Ect.*

a Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δή-
μωι· Ἡγέας Ἀφθονήτου εἶπεν·
ἐπειδὴ Μητρᾶς εὔνους ὢν δι-
ατελεῖ περὶ τὸ ἱερὸν καὶ τὴμ
πόλιν τὴν Δηλίων καὶ ποιεῖ
ὅ τι ἂν δύνηται ἀγαθὸν Δη-
λίους· δεδόχθαι τῆι βουλῆι
καὶ τῶι δήμωι· εἶναι πρόξε-
νομ Μητρᾶν Διοδώρου Μι-
λήσιον καὶ εὐεργέτην τοῦ
ἱεροῦ καὶ Δηλίων καὶ αὐτὸ-
ν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐ-
το[ῖς ἐ]ν Δήλωι ἀτέλειαμ
πά[ν]των καὶ προεδρίαν
καὶ γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν
[κ]αὶ πρόσοδομ πρώτοις πρὸ[ς]
[τ]ὴμ βουλὴν καὶ τὸν δῆμον
μετὰ τὰ ἱερά· ὑπάρχειν δὲ αὐ-
τοῖς καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὅσ-
απερ καὶ τοῖς ἄ[λ]λοις προξέ-
b νοις καὶ εὐεργέται[ς τοῦ ἱεροῦ κ-]
αὶ Δηλίων δέδο[ται· ἀναγρά-]
ψαι δὲ τό[δε τὸ ψήφισμα - -.]

618 Deli in museo, inv. Δ 212 A, B. Stela marmoris albi in duas partes fracta, aëtomate ornata, infra mutila. A. 0,35 (infra aëtoma), l. 0,325, cr. 0,08. Litterae neglegenter incisae, a. 0,012 (vs. 1, 0,016), medio tertio a. Chr. saeculo non recentiores. *a*: in muro recenti inter sacrarium Taurorum et murum periboli a. 1903 inventum. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 285 n. 14. *b*: a. 1885 invenit Homolle et commemoravit *Arch. miss. scient.* XIII 1887, 417 n. 19. Coniunxi et edidi *BCH* XXXI 1907, 351 n. 7. *Ect.*

a [Ἡ]ρακλείτου Καλχ[ηδονίου.]
Ἔδοξεν τῆι βουλῆι κα[ὶ]
τῶι δήμωι· Ἀναξιμένη[ς]
Ἡγησαγόρου εἶπεν· ἐπε[ι-]
b [δὴ Ἡράκλει]τος [ἀγα]θὸς [ὢν]
ἀνὴρ διατελεῖ περὶ τὸ ἱε-
ρὸν καὶ τὴν πόλιν τὴν Δηλ[ί-]
ων, ἀναγνώσεις τε τῶι θε[ῶι]
ποιούμενος καὶ ἰδίαι τοῖς [ἐν-]
τυγχάνουσι τῶν πολιτῶ[ν]
χρείας παρεχόμενος· δε[δόχ-]
θαι τῶι δήμωι· εἶναι Ἡράκ[λει-]
τον . . . . ^ρου Καλχ[ηδ]όνιον . . . .

Vss. 8. 9 ἀναγνώσεις . . τῶι θεῶι ποιούμενος: Heraclitus poema in honorem Apollinis a se ipso compositum recitaverat: cf. quae adnotavi l. l. || 13 . . . . ạρου vel . . ἀν]ḍρου.
Ἀναξιμένης Ἡγη.: pater? Ἡγησάγορας Ἀνα. rog. n. 568.

---

619 Deli in museo, inv. Δ 38. Pars superior stelae marmoris albi cum cymatio. A. 0,14, l. 0,175, cr. 0,07. Litterae crassae, apicibus ornatae, a. 0,005—0,006, medii fere tertii a. Chr. saeculi. A. 1880 invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ
[τῶ]ι δήμωι· [Φι]λώνυμος
Ἀ[μφι]θάλλου[ς] εἶπεν· ἐπει-
δὴ Ἀρίστων [ἀ]νὴρ ἀγαθὸς
ὢν διατελεῖ περί τε
[τ]ὸ ἱερὸν καὶ τὴν πόλιν
[τὴν] Δηλίων· δ[εδόχθαι]
[τῶι] δήμωι· - - - -

Φιλώνυμος Ἀμφι. rogator etiam n. 620; pater, ut videtur, Ἀμφιθάλλης (vel Ἀμπιθάλλης) Φι. τραγωιδῶν choreg. arch. Cleostrato a. 282 n. 106, 11, κωμωιδῶν arch. Callimo a. 268 n. 110, 10; f. Ἀμφιθάλλης Φι. ἐπιστάτης arch. Callia a. 206 n. 442 *B* 198.

---

620 Deli in museo, inv. Δ 76 A, B. Pars superior stelae marmoris albi aëtomate ornatae, in duas partes fracta. A. 0,09 (infra aëtoma), l. 0,30, cr. 0,076. Litterae bene incisae, quarum extremae partes dilataae sunt, a. 0,01, tertii fere medii a. Chr. saeculi. Vs. 1 in margine aëtomatis incisus. A. 1878 invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

a [θ ε] ο [ι.] *b*
Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶ[ι]
δήμωι· Φιλώνυμος Ἀμ[φι-]
θάλλους εἶ[πεν· ἐπ]ειδὴ - -

Φιλώνυμος Ἀμφι.: cf. ad n. 619.

---

621 Deli in museo, inv. Δ 219. Stela marmoris albi superne et infra mutila. A. 0,44, l. 0,285, cr. 0,08. Litterae apicatae, a. 0,009, medio tertio a. Chr. saeculo non recentiores. A. 1877 invenit Homolle cuius e schedis ed. Dürrbach *BCH* XXVI 1902, 508. *Ect.*

[- - - - - - εἶπε]ν· ẹπẹιδὴ - -
[- - καὶ - -]καιος ἄνδρες [ἀγα-]
[θο]ί εἰσι περὶ Δηλίους· δε[δό-]
[χ]θαι τῶι δήμωι· προξέ[ν]ο[υς]
[κ]αὶ [εὐ]εργ[έτας εἶ]ν[αι - - -]
- - - - - ιι - - - - - -
- - ι κ̣ιον καὶ τ[οὺς ἐκγόνο-]
[υ]ς αὐτῶν καὶ εἶναι [αὐτοῖς]
ἀτέλειαν ἐν Δήλωι π[άντων]
καὶ γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτη[σ-]
[ι]ν καὶ προεδρίαγ καὶ πρόσ-
[ο]δον πρὸς τὴν βουλὴν κα-
[ὶ] τὸν δῆμον πρώτοις μετ-
ὰ τὰ ἱερὰ καὶ τἆλλα ὅσα τ[ο-]
[ῖ]ς ἄλλοις προξένοις δίδο-
ται παρὰ Δηλίων· ἀναγρά-
ψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα τ-
ὴν μὲν βουλὴν εἰς τὸ βουλ-
ευτήριον, τοὺς δὲ ἱεροποι-
[ο]ὺς εἰς τὸ ἱερόν· Βίων Φάνο[υ]
[ἐ](πε)ψήφισεν.

Vs. 4 init. ΞΘΑΙ. || 5—7 fere omnino pessumdati. || 7 .ΟΥΛΙ..ΙΟΝ καὶ etc. Hom. || 21 ante ΨΗΦΙΣΕΝ uni litterae locus est.
Βίων Φά. ad eundem pertinere videtur ded. n. 1083. Praeses contionis tunc temporis perraro appellabatur: cf. n. 622 et 623.

---

622 Deli in museo, inv. Δ 405. Stela marmoris albi superne cymatio ornata. A. 0,58, l. 0,24, cr. 0,05. Litterae crassae, neglegenter incisae, a. 0,01, tertii fere medii a. Chr. saeculi. A. 1880 ad septemtriones prytanei invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι
δήμωι· Θεοκυδίδης Πρωτα-
γόρου εἶπεν· ἐπ[ε]ι[δ]ὴ Φίλα[ρ-]
χος ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν δια-
τελεῖ περί τε τὸ ἱερὸν καὶ
τὸν δῆμον τὸν Δηλίων καὶ
χρείας παρέχεται Δηλί-
οις κοινεῖ καὶ ἰδίαι τοῖς
ἐντυγχάνουσιν αὐτῶι· δε-
δόχθαι τῆι βουλῆι καὶ τῶι δή-
μωι· εἶναι Φίλαρχον Σωσα-
γόρου Ν(ι)σύριον πρόξενον
τοῦ τε ἱεροῦ καὶ τοῦ δήμου
τοῦ Δηλίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκ-
γόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς ἐν
Δήλωι ἀτέλειαν καὶ γῆς καὶ
οἰκίας ἔγκτησιν καὶ προε-
δρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσιν καὶ
πρόσοδον πρὸς τὴν βουλὴν
καὶ τὸν δῆμον πρώτοις μετὰ
τὰ ἱερά· ὑπάρχειν δὲ αὐτοῖς
καὶ τὰ ἄλλα ὅσα δέδοται καὶ
τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ
εὐεργέταις τοῦ τε ἱεροῦ καὶ
τοῦ δήμου τοῦ Δηλίων· ἀνα-
γράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα
τὴμ μὲν βουλὴν εἰς τὸ βουλευ-
τήριον, τοὺς δὲ ἱεροποιοὺς
εἰς τὸ ἱερόν· Αἰχμόκριτος
Ἀγαθάρχου ἐ[π]εψήφισεν.

Vs. 12 ΝΥΣΥΡΙΟΝ.
Αἰχμόκριτος Ἀγα. choregus Apolloniis arch. Callimo a. 268 n. 110, 5. 6; ἐπιτιμητὴς τῶν ἱερῶν χρημάτων arch. Idocrito a. 246 n. 290, 109. De mentione eius qui praefuit contioni cf. ad n. 621.

---

623 Deli in museo, inv. Δ 147. Pars inferior stelae marmoris albi cum cymatio et dente. A. 0,53, l. 0,31, cr. 0,08. Litterae apicatae, minore cura incisae, a. 0,009, medio saeculo a. Chr. tertio, antiquiores. A. 1885 invenit Homolle et commemoravit *Arch. miss. scient.* XIII 1887, 418 n. 31. Exscripsi Homollii apographo usus. *Ect.*

[- - - Π]λειστώ-
[ν]υμον Μηθυμνα[ῖ-]
ον πρόξενον καὶ εὐεργέτη[ν]
τοῦ ἱεροῦ καὶ Δη[λί]ων καὶ
αὐτὸγ καὶ ἐκγόνους καὶ δε-
δόσθαι αὐτοῖς ἐν Δήλωι
πάντα ὅσα καὶ τοῖς λοι-
ποῖς προξένοις καὶ εὐερ-
γέταις τοῦ ἱεροῦ καὶ Δηλί-
ων δέδοται καὶ πρόσοδον
πρὸς τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆ-
μον πρώτοις μετὰ τὰ ἱερά· ἀνα-
γράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα
τὴμ μὲν βουλὴν εἰς τὸ βου-
λευτήριον, τοὺς δὲ ἱερο-
ποιοὺς εἰς τὸ ἱερόν·
Ὀρθοκλῆς Παταρέως ἐπε-
ψήφισεν.

Vss. 1. 2 Πλειστώνυμον H. unde apparet lapidem tempore quo inventus est paullo integriorem fuisse. || 17 de mentione eius qui praefuit contioni cf. ad n. 621.

---

624 Deli in museo, inv. Δ 330. Stela marmoris albi infra mutila, aëtomate ornata. A. 0,64, l. 0,322, cr. 0,10. Infra aëtoma παράσημον(?) anaglypho expressum est. Superficies maxime pessumdata. Litterae crassae, a. 0,012, priore, ut videtur, tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1880 prope meridionale forum invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect. Tab.*

Ἔδοξεν τῆι β[ου]λ[ῆι κ]α[ὶ τ]ῶι [δή]μωι· Ὀρθο-
κ̣λ[ῆς - *c. litt. 8* - εἶπεν· ἐπ]ειδὴ Ἀνάξιπ-
π[ος - *c. litt. 6* -]οντος Α̣ - *c. litt. 5* - ης φιλοσοφ-
ῶ[ν - - - - - - - - - - περί] τ̣ε̣ τὸ ἱερὸν
κ[αὶ τὸν δῆμον - - - - - - - - - - - -]
Ε - - - - - - - - - - - - - - - - -

c. vss. 8 omnino deleti

- - - - - - - - - - - - τοις - - - -
- - - - - - - - - - - - ι ων - - - -
[- - - - - - - - - - τι]μῶσι[ν] τοὺς εὐερ-
[γέτας - - - - - - - - -]ο̣υσιν τοῖς . . ντο
- - - - - - - - - - - δ̣ιά[γ]ουσιν καὶ
[- - - - - - - - - - - εἶν]αι δὲ αὐτο[ῖς]
- - - - - - - - - - - - ˍ κα[ὶ - - -]

Vs. 3 Ethnici littera prima omnino dubia est.

625 Deli in museo, inv. Δ 88 A, B. Stela marmoris albi cymatio ornata in duas partes fracta, infra mutila. A. max. 0,50, l. 0,29, cr. 0,077. Litterae accurate incisae, apicatae, a. 0,01, medii fere tertii a. Chr. saeculi. A. 1885 invenit Homolle et commemoravit *Arch. miss. scient.* XIII 1887, 416 n. 2. Contuli. *Ect.*

a Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δά-
[μ]ωι· Κόνων Φωκαέως εἶπεν·
[ἐ]πειδὴ Αἰσχυλῖνος εὔνους
ὢν διατελεῖ περὶ τὸ ἱερὸν καὶ
[τ]ὴμ πόλιν τὴν Δηλίων καὶ ποι-
b εῖ ὅ τι ἂν δύνηται ἀγαθὸν Δη-
λίους· δεδόχθαι τᾶι βουλᾶ[ι]
καὶ τῶι δάμωι· εἶναι πρόξε-
νον Αἰσχυλῖνον Θεοκρίνου
Μιλήσιον καὶ εὐεργέτην
τοῦ ἱεροῦ καὶ Δηλίων καὶ αὐ-
τὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι α[ὐ]-
τοῖς ἐν Δήλωι ἀτέλειαμ πά-
ντων καὶ προεδρίαν καὶ γᾶς
καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ πρό-
σοδομ πρώτοις πρὸς τὴμ βο[υ]-
[λ]ὴν καὶ τὸν δᾶμον μετὰ τὰ [ἱε]-
[ρά· ὑ]πάρχειν δὲ αὐτοῖς κ[αὶ]
[τὰ ἄλλα] πάντα ὅσαπερ [καὶ]
[τοῖς ἄλλοις π]ροξένοις καὶ εὐ-
[εργέταις τοῦ τε ἱερ]οῦ κα[ὶ Δη]-
[λίων δέδοται - - - - -.]

Κόνων Φω. eius heredes iam arch. Milichide a. 219 debitores, deinde saep.: cf. ad n. 353 *B* 22, 26, 27, 28.

Αἰσχυλῖνον Θε. Μι.: eundem esse, ut videtur, Αἰσχυλῖνον Θεοκρίνους stephanephorum Milesiorum a. 274/3 a. Chr. (cf. *Milet* III 123 l. 45), nomen vero Αἰσχυλῖνον nummo eiusdem civitatis inscriptum fuisse (Babelon *Inv. collection Waddington* n. 1851) monuit Hauss.

626 Deli in museo, inv. Δ 321 A, B. Fragmenta duo marmoris albi inter se coniuncta; ab utroque latere margo exstat. A. max. 0,17, l. 0,21, cr. 0,065. Litterae non nimis accurate incisae, exiguis in finibus hastarum apicibus ornatae, a. 0,007, medii fere tertii a. Chr. saeculi. *a*: inter sacrarium Taurorum et murum periboli a. 1903 inventum; edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 283 n. 11. *b*: repperi in museo. Coniunxi et exscripsi. *Ect.*

b a
[- - - - - - περὶ τὸ ἱε-]
[ρ]ὸν τὸ ἐ[ν Δήλωι καὶ τὸν δᾶ-]
μον τὸν [Δη]λίων· δ[εδόχθαι]
τῶι δήμ[ω]ι· εἶναι Κλέ[ωνα?]
Αἰνησι[δ]άμου Δελφὸν
πρόξε[ν]ον καὶ εὐεργέτη[ν]
τοῦ τ[ε] ἱεροῦ καὶ Δηλίων
καὶ εἶ[ν]αι αὐτῶι καὶ ἐκγόνοι[ς]
ἀτέλειαν καὶ προεδρίαν
καὶ γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτη-
σιν καὶ πρόσοδον πρὸς
τὴμ β[ο]υλὴν καὶ τὸν δᾶμο[ν]
[πρώτοι]ς μετὰ τὰ ἱερά· *vacat*
- - - - - - - - - -

Κλέ[ων?] Αἰ.: fortasse avus Κλέων Αἰνησιδάμου senator Delphorum a. 328/7 a. Chr. Baunack *SGDI* 2502, 159.

627 Deli in museo, inv. Δ 113. Stela marmoris albi cum cymatio, infra mutila. A. 0,47, l. 0,22—0,25, cr. 0,075. Litterae crassae, in finibus hastarum dilatatae, a. 0,008, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. Vs. 1 in ipso cymatio incisus. A. 1885 invenit Homolle; commemoravit idem *Arch. miss. scient.* XIII 1885, 417 n. 13. Ed. Dürrbach *BCH* X 1886, 133 n. V (Michel 386). *Ect.*

[Θ ε] ο [ἰ.]
Ἔδοξεν τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι δή-
μωι· Πυρρίδης Μηλίκου εἶπεν·
ἐπειδὴ Διονύσιος χρείας πα-
ρεχόμενος διατελεῖ τοῖς
ἐντυγχάνουσιν αὐτῶι Δη-
λίων καὶ σῖτον ἀπέδοτο τῆ[ι]
πόλει πυρῶν μεδίμνους
πεντακοσίους τιμῆς ἧς ὁ δῆ-
μος αὐτὸν ἠξίωσεν· δεδόχθ-
αι τῶι δήμωι· εἶναι Διονύσιον
[Ἱε]ρωνύμου Βυζάντιον πρόξε-
νον καὶ εὐεργέτην τοῦ τε ἱε-
ροῦ καὶ Δηλίων καὶ αὐτὸν καὶ
[ἐκγόν]ους καὶ εἶναι αὐτοῖς [ἐν Δή-]
[λωι ἰ]σοτέλειαν καὶ γῆς καὶ οἰκία-
[ς ἔγκτησι]ν καὶ πρόσοδον πρὸ[ς]
τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον πρώ-
τοις μετὰ τὰ ἱερὰ καὶ τἄλλα
πάντα ὅσα ὑπάρχει τοῖς ἄλλο-
[ις] προξένοις καὶ εὐεργέταις τοῦ
τε ἱεροῦ καὶ Δηλίων· ἀναγράψαι
δὲ τόδε τὸ ψήφισμα τὴν μὲν
βουλὴν εἰς τὸ βουλευτήριον,
[τ]οὺς δὲ ἱεροποιοὺς εἰς τὸ ἱερόν.

Vs. 12 [Κλε?ω]νύμου D. ceterum nomen plane dubium est. Πυρρίδης Μη. rog. etiam in n. 628.

628 Deli in museo, inv. Δ 130. Pars superior stelae marmoris albi aëtomate ornatae quod nunc mutilum est. A. 0,165 (infra aëtoma), l. 0,23, cr. 0,06. Litterae magna ex parte corrosae, a. 0,007, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. In sinistro latere sine arte incisum est ΓΑΛΑΥΦ. A. 1885 ad meridiem et orientem templi Apollinis invenit Homolle et exscripsit. Commemoravit Dürrbach *BCH* X 1886, 134. Contuli. *Ect.*

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι
δήμωι· Πυρρίδης Μηλίκου
εἶπεν· ἐπειδὴ Ἀριστεύ[ς]
καὶ Αὐ . . . . . Χῖοι ἄνδρε[ς]
ἀγαθοὶ διατε[λοῦσιν] ὄντε[ς]
περί [τε] τὸ ἱ[ερὸ]ν καὶ Δη[λί-]
[ου]ς· δεδό[χθαι τ]ῶι δή[μωι·]
[εἶ]ναι Ἀ[ριστέα καὶ Αὐ - -.]

Ἀριστεύ[ς]: cf. n. 599, 6.
Idem rogator atque in n. 627.

629 Deli in museo, inv. Δ 489. Frustulum marmoris albi a dextra integrum. A. 0,07, l. 0,14, cr. 0,065. Litterae apicatae, a. 0,01, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1907 ad septemtriones et occidentem τεμένους Apollinis inventum. Exscripsi. *Ect.*

[- - - - - - - - δεδό-]
[χθαι τῆι βουλῆι κ]αὶ [τ]ῶ[ι δή-]
[μωι· εἶναι - - -]α Ἀπολλωνίου
[- - - - - πρό]ξενον καὶ εὐ-
[εργέτην τοῦ τε ἱ]ερο[ῦ κα]ὶ Δη-
[λίων - - - -]υ κ - - - -

630 Deli in museo, inv. Δ 466. Fragmentum marmoris albi a sinistra integrum. A. 0,11, l. 0,09, cr. 0,029. Litterae crassae, a. 0,008, medio tertio a. Chr. saeculo paullo antiquiores. A. 1906 in ruderibus ad septemtriones et occidentem τεμένους inventum. Exscripsit Schulhof. Contuli. *Ect.*

. οι [- - - - - - καὶ κοι-]
νῆι καὶ ἰ[δίαι τοῖς ἐντυγχάνου-]
σιν Δηλ[ίων χρείας παρεχόμε-]
νος· δεδ[όχθαι τῶι δήμωι· - -]
ἀλκη Μ - - - - - - -
πρόξεν[ον - - - - - - -.]

631 Marmor falso Oxoniense a Boeckhio dictum: '*Inscriptions* CIG 2267, 2268, 2269 .... *though published by* Prideaux *and* Maittaire *are stated by them not to be at Oxford*' (P. Gardner). Ed. Io. Seldenus Marmora Arundelliana ... a. 1628 et 1629 (Prideaux Marmora Oxoniensia ... a. 1676; Reinesius Syntagma inscriptionum antiquarum ... a. 1682 VII 24 p. 500; Maittaire Marmorum Arundellianorum ... ed. secunda a. 1732 n. 158; Boeckh CIG 2267).

ϹΥΜ - - - - - - - - - -
λοι οἱ παρα[γενόμενοι? τῶν πο-
λιτῶν ἀναγγέ[λλουϲιν ὅτι Δί-]
καιοϲ τεταγμένο[ϲ ὑπὸ τὸν]
βαϲιλέα Πτολεμαῖον [ἀνὴρ ἀ-]
γαθόϲ ἐϲτι περί τε τὸ ἱερὸν κ[αὶ]
τὴμ πόλιν τὴν Δηλίων καὶ χρ[εί-]
αϲ διατελεῖ παρεχόμενοϲ Δη-
λίων τοῖϲ ἐντυγχάνουϲιν [αὐτῶι]
καὶ κοινῆι καὶ ἰδίαι· δεδόχθαι τῶι
δήμωι· ἐπαινέϲαι μὲν Δίκαιον
Διοκλέουϲ Κυρηναῖον ἀρετῆϲ ἕ-
νεκεν καὶ εὐϲεβείαϲ τῆϲ εἰϲ τὸ ἱ-
ερὸν καὶ εὐνοίαϲ τῆϲ εἰϲ τὸν [δῆ-]
μον τ(ὸ)ν Δηλίων· εἶναι δὲ κ[αὶ αὐ-]
τὸν πρόξενον καὶ εὐεργέ[την]
τοῦ ἱεροῦ καὶ Δηλίων καὶ αὐ[τὸν]
καὶ ἐκγόνουϲ· εἶναι δὲ αὐ[τοῖϲ ἀ-]
τέλειαν ἐν Δήλωι καὶ [πολιτεί-]
αν καὶ γῆϲ καὶ οἰκ[ίαϲ] ἔγκτη[ϲιν]
καὶ πρόϲοδον πρὸϲ τὴμ βουλὴν
καὶ τὸν δῆμον πρώτοιϲ μετὰ
τὰ ἱερὰ καὶ προεδρίαν ἐν τοῖϲ ἀ-
γῶϲι καὶ αὐτῶι καὶ ἐκγόνοιϲ καὶ
τὰ ἄλλα ὅϲα καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ προ-
ξένοιϲ καὶ εὐεργέταιϲ δέδοται· ἀνα-
γράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφιϲμα τὴμ μὲμ βου-
λὴν εἰϲ τὸ βουλευτήριον, τοὺϲ δὲ
ἱεροποιοὺϲ εἰϲ τὸ ἱερόν.

Vs. 1 sqq. Initium decreti in hunc modum redintegrare tentavit Boeckh: [Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι· - - -]ϲυμ[- - - εἶπεν· ἐπειδὴ οἱ ἀποϲταλέντεϲ ἄγγε]λοι οἱ παρὰ [βαϲιλέα Πτολεμαῖον ὑπὸ τῶν πο]λιτῶν; quae supplementa quippe longiora non recepi. ϲύμ[παντεϲ - - καὶ οἱ ἄλ]λοι? conicit D. || 5 Πτολεμαῖον: quis e tribus primis Ptolemaeis (306—221) hic occurrat definire non licet; de ceteris autem non est quod quaeras; in decretis enim quae post annum 230 circiter incisa sunt, contionis praesidis nomen sub exitum poni solebat. Philadelphum censuit Meyer *Heerwesen der Ptolemäer* 20, nulla causa addita. || 15 ΤΩΝ corr. Boeckh. || 19. 20 [ἀϲυλί]αν B. quod in titulis deliacis numquam inveni; πολιτείαν post ἀτέλειαν καὶ προεδρίαν: cf. n. 599, 9.

---

632 Deli in museo, inv. Δ 514. Stela marmoris albi superne et infra cymatio ornata. A. 0,60, l. 0,20, cr. 0,063. Superficies maxime detrita. Litterae a. 0,06, medii, ut videtur, tertii a. Chr. saeculi. Origine incerta. Exscripsi.

vss. 3 deleti
ἀν[ὴρ] ἀ[γαθὸϲ ὢν διατελεῖ περί τε]
τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δῆμον τὸν Δη-
λίων καὶ [τοῖϲ ἐντυγχάνου-]
ϲιν α[ὐτῶι Δη]λίων χρείαϲ
παρέχεται καὶ κοινῆι καὶ ἰδίαι·
δεδόχθαι τῶι δήμωι· [εἶναι - -]
ιον Τελεϲιάδου - - - - -
χον πρόξενον τῆϲ πόλεωϲ
τῆϲ Δηλίων καὶ εὐεργέτην τ[οῦ]
ἱεροῦ καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνουϲ
καὶ [εἶναι αὐτο]ῖϲ ἐν Δήλωι
ἀτέλειαν καὶ γῆϲ καὶ οἰκία[ϲ]
ἔγ[κτηϲιν] καὶ προεδρίαν ἐν [τοῖϲ]
[ἀγῶϲιν οἷϲ Δήλιοι τιθέ]α[ϲιν]
καὶ πρόϲοδον πρὸϲ τὴμ βουλὴν
καὶ τὸν δῆμον πρώτοιϲ [μετὰ τ]ὰ
ἱερά· ὑπάρχειν δὲ αὐτοῖϲ ἐν Δή-
λωι καὶ τὰ ἄλλα ὅϲα δ[έδοτ]αι
τοῖϲ προξένοιϲ καὶ εὐεργέ-
ταιϲ τοῦ ἱεροῦ· ἀναγράψαι δὲ [τό-]
δε τὸ ψήφιϲμα τὴν μὲν βουλὴ[ν]
εἰϲ τὸ βουλευτήριον, τοὺϲ δὲ
ἱεροποιοὺϲ εἰϲ τὸ ἱερόν.

Vs. 11 ΧΟΝ extrema pars cuiusvis ethnici nullo modo esse potest; fortasse vir ille cuius in honorem decretum factum est, munere fungebatur: [τὸν νηϲίαρ]χον vel [ναύαρ]χον?

---

633 Deli in museo, inv. Δ 306. Pars superior stelae marmoris albi cum cymatio. A. 0,22, l. 0,24, cr. 0,065. Litterae accurate incisae, apicatae, a. 0,01, medio tertio a. Chr. saeculo vix recentiores. A. 1903 ad septemtriones aedificii quod '*Trésor 3*' vocatur e puteo eruta. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 289, n. 22: cf. quae adnotavi *BCH* XXXIII 1909, 476. *Ect.*

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι
δήμωι· Ἀκριδίων Ἐλπίνου εἶπε[ν·]
ἐπειδὴ Ξενόδημοϲ Δημοκλέ-
ουϲ Κύριοϲ ἀγαθόϲ ἐϲτι
[π]ερί τε τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δῆμον
[τὸν Δ]ηλίων καὶ πολλοῖϲ τῶν πολ[ι-]
[τῶν βεβο]ήθηκεν κατὰ τὴν τέ-
[χνην τὴν ἰατρικήν, τὴ]μ πᾶϲαν
[ϲπουδὴν - - ποιούμενοϲ - -.]

Vss. 8. 9 supplevi l. l. collato n. 775.
Ἀκριδίων Ἐλ. sponsor arch. Elpine a. 262 n. 223 *A* 52; debitor arch. Sosisthene n. 287 *A* 194 et arch. Idocrito a. 246 n. 290, 44.

---

634 Deli in museo, inv. Δ 472. Fragmentum marmoris albi a sinistra integrum. A. 0,20, l. 0,34, cr. 0,07. Litterae apicatae, diligenter insculptae, a. 0,01—0,011, medii fere tertii a. Chr. saeculi. A. 1907 ad septemtriones aedificii quod '*Trésor 1*' vocatur effossum. Exscripsi et edidi *BCH* XXXIV 1910, 361 n. 8. *Ect.*

[. . . Δ]ηλίων· δεδόχθαι τῶι δή[μωι· εἶ-]
ναι Οἴνωνα πρόξενον Δηλίων κ[αὶ αὐ-]
τὸγ καὶ ἐκγόνουϲ καὶ εἶναι αὐ[τῶι]
ἀτέλειαν καὶ γῆϲ καὶ οἰκίαϲ ἔγ[κτη-]
ϲιν καὶ προεδρίαν καὶ πρόϲοδ[ον πρὸϲ]
τὴμ βουλὴν πρώτωι μετὰ τὰ ἱ[ερὰ καὶ]
τἄλλα ὅϲαπερ καὶ τοῖϲ ἄλλ[οιϲ προ-]
ξένοιϲ καὶ εὐεργέταιϲ τοῦ ἱ[εροῦ]
καὶ τοῦ δήμου τοῦ Δηλί[ων·]
ἀναγράψαι δὲ τ[όδε τὸ ψήφιϲμα τὴμ]
μὲν βουλ[ὴν εἰϲ τὸ βουλευτήριον,]
τοὺ[ϲ δὲ ἱεροποιοὺϲ εἰϲ τὸ ἱερόν.]

---

635 Deli in museo, inv. Δ 465 a, b. Fragmenta duo stelae marmoris albi inter se coniuncta; ab utroque latere margo exstat. A. max. 0,25, l. 0,366, cr. 0,088. Litterae crassae, minore cum cura incisae, a. 0,011, tertio medio a. Chr. saeculo non recentiores. *a*: e muro recenti ad septemtriones fori Theophrasti a. 1907 erutum; *b*: ad orientem prytanei a. 1880 inventum. Coniunxi et edidi *BCH* XXXIII 1909, 474 n. 2. *Ect.*

a [- - εἶπ]εν· ἐ[πειδὴ Δείνων] b
[καὶ . .]μαχος [ἄνδρ]ες ἀγα-
[θοὶ] διατελοῦ[σιν ὄ]ντες
[περ]ί τε τὸ ἱερὸ[ν τὸ] ἐν Δήλωι
[κα]ὶ περὶ τὴμ πό[λι]ν τὴν
Δηλίων καὶ ποι[ο]ῦσιν ἀγα-
θὸν ὅ τι δύναν[τ]αι τοὺς
ἐντυγχάνον[τα]ς αὐτῶι
Δηλίων· δεδόχ[θα]ι τῶι δή-
μωι· ἐπαινέσαι Δ[ε]ίνωνα καὶ
. . μαχον Φιλίπ[π]ου Ἠπειρώ-
[τας ἀρε]τῆς τ[ε ἕ]νεκε καὶ εὐ-
[σεβείας τῆς περὶ τὸ ἱε]ρὸν καὶ
[Δηλίους - - - - - - -.]

636 Deli in museo, inv. Δ 414. Stela marmoris rubri (laconici?) superne cymatio ornata, ab inferiore parte laesa. A. 0,94, l. 0,40—0,42, cr. 0,076—0,085. Litterae apicatae, eleganter incisae, a. 0,009, medio tertio a. Chr. saeculo utique non multo recentiores. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι·
Πραξικλῆς Μνησικλέους εἶπεν· ἐπειδὴ
Ἀρισταγόρος ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν διατε-
λεῖ περί τε τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δῆμον τὸν
Δηλίων τοῖς τε ἐντυγχάνουσιν αὐ-
τῶι τῶμ πολιτῶν καὶ κοινῆι καὶ ἰδίαι
χρείας παρέχεται εἰς ἃ ἂν παρακαλῆ-
ται ὑπὸ Δηλίων· δεδόχθαι τῆι βουλῆι καὶ
τῶι δήμωι· εἶναι Ἀρισταγόραν Σωτηρίσκου
Κυθήριον πρόξενον καὶ εὐεργέτην
τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δηλίων καὶ αὐτὸν καὶ
ἐκγόνους καὶ δεδόσθαι αὐτοῖς ἐν Δήλωι
πάντα ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ
εὐεργέταις τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δηλίων·
δεδόσθαι δὲ αὐτοῖς καὶ πρόσοδον
πρὸς τὴμ βουλὴν καὶ τὸν δῆμον πρώ-
τοις μετὰ τὰ ἱερά· ἀναγράψαι δὲ τόδε
τὸ ψήφισμα τὴμ μὲν βουλὴν εἰς τὸ
βουλευτήριον, τοὺς δὲ ἱεροποιοὺς
εἰς τὸ ἱερόν.

De nominibus in ηγορος vel αγορος cf. Bechtel-Fick *GP* 44 sq.

637 Deli in museo, inv. Δ 131. Pars superior stelae marmoris albi cum aëtomate, a sinistra mutilae. A. 0,17 (infra aëtoma), l. 0,33, cr. 0,065. Litterae apicatae, a. 0,006, medio tertio a. Chr. saeculo vix recentiores. A. 1880 invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

[Ἔδο]ξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι· Ἀν[τι-]
[χά]ρης Κτησικλέους εἶπεν· ἐπειδ[ὴ]
[Ἄρχιπ]πος Διοτίμου Ἐλαίτης ἀνὴρ ἀγ[α-]
[θὸς ὢν δι]ατελεῖ περί τε τὸ ἱερὸν καὶ
[τὴν πόλιν] τὴν Δηλίων· δεδόχθαι τῶι
[δήμωι· εἶνα]ι Ἄρχιππον Διοτίμου πρό-
[ξενον τῆς πόλε]ως τ[ῆς] Δηλίων κ[αὶ εὐ-]
[εργέτην τοῦ ἱεροῦ - - - - - - -.]

Ἀντιχάρης Κτη. rogator etiam in n. 638; logista arch. Sosisthene a. 250 n. 287 *A* 88.

638 Deli in museo, inv. Δ 139. Stela marmoris subcaerulei superne et infra cymatio ornata. A. 0,75, l. 0,25, cr. 0,08. Litterae apicatae, a. 0,005, medii fere tertii a. Chr. saeculi. Origine incerta. Exscripsi et edidi *BCH* XXXI 1907, 349 n. 6. *Ect.*

Ἔδοξεν [τῆι βουλῆι] καὶ τῶι
δήμωι· Ἀ[ντιχάρη]ς? Κτησι-
κλέους εἶπεν· ἐπειδὴ Νικό-
μαχος Ἱεροκλέους Ἀθηναῖ-
ος ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν διατε-
λεῖ περί τε τὸ ἱερὸν καὶ τὴν πό-
λιν τὴν Δηλίων· δεδόχθαι
τῶι δήμωι· εἶναι Νικόμαχον Ἱε-
ροκλέους Ἀθηναῖον πρόξενον
τῆς πόλεως τῆς Δηλίων καὶ
εὐεργέτην τοῦ ἱεροῦ καὶ αὐ-
τὸν καὶ ἐκγόνους καὶ δεδόσ-
θαι αὐτοῖς ἐν Δήλωι γῆς καὶ
οἰκίας ἔγκτησιν καὶ προεδρί-
αν ἐν τοῖς ἀγῶσιν καὶ πρόσο-
δον πρὸς τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆ-
μον πρώτοις μετὰ τὰ ἱερά· ὑπάρ-
χειν δὲ αὐτοῖς ἐν Δήλωι καὶ τὰ
ἄλλα ὅσα δέδοται ὑπὸ τοῦ δ[ή-]
μου τοῖς προξένοις τῆς πόλ[ε-]
ως καὶ τοῦ ἱεροῦ εὐεργέταις· ἀν[α-]
γράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα τὴ[μ]
μὲν βουλὴν εἰς τὸ βουλευτήριον,
τοὺς δὲ ἱεροποιοὺς εἰς τὸ ἱερόν.

Vs. 2 Ἀ[ντιχάρη]ς? Κτη. e n. 637 supplevi.

Νικόμαχον Ἱε. Ἀθη. eundem esse atque Νικόμαχον Ἀθηναῖον κωμωιδοποιόν arch. Archedama a. 263 n. 113, 26 et - - - Ἱεροκλέους Ἀθηναῖον κωμωιδόν arch. Phillide III a. 259 n. 115, 19. 20 conieci l. l.; repugnat autem D.: cf. ad n. 115, 19. 20 *var. lect.*

639 Deli in museo, inv. Δ 237. Stela integra marmoris albi aëtomate et cymatio carens. A. 0,71, l. 0,34, cr. 0,065. Litterae a. 0,007, tertio medio a. Chr. saeculo vix recentiores. A. 1880 ad septemtriones prytanei invenit Homolle et exscripsit. Contuli atque litteras ab H. visas, a me non recognitas lineolis subductis significavi. *Ect.*

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι· Τέλλις
Ἀριστοπάππου εἶπεν· ἐπειδὴ Κερκίδας
ἀνὴρ ἀγαθός ἐστι περί τε τὸ ἱερὸν καὶ τὴν
πόλιν τὴν Δηλίων καὶ ποιῶν ὅ τι δύναται
ἀγαθὸν διατελεῖ τὸν δῆμον τὸν Δηλίων
καὶ τοῖς ἐντυγχάνουσιν αὐτῶι τῶν πολιτῶν
χρείαμ παρεχόμενος διατελεῖ φιλοτίμως
εἰς ὃ ἂν αὐτὸμ παρακαλῶσιν· δεδόχθαι τῶι δή-
μωι· εἶναι πρόξενον καὶ εὐεργέτην Κερκίδαν
Νικοφάντου Σερίφιον καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους
καὶ εἶναι αὐτοῖς ἐν Δήλωι ἀτέλειαν πάντων
καὶ προεδρίαν καὶ γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτη-
σιν καὶ πρόσοδον πρὸς τὴν βουλὴν καὶ
τὸν δῆμον πρώτοις μετὰ τὰ ἱερά· [ἀνα-]
γράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα τὴμ
μὲν [β]ουλὴν εἰς τὸ βουλευτήριον, τοὺς [δὲ]
[ἱ]ερ[οποιοὺ]ς εἰς τὸ ἱερόν.

Τέλλις Ἀρι.: f. Ἀριστόππαπος Τέλ. villicus et ἐπιστάτης εἰς Χερσον[ή]σια arch. Stesileo a. 207 n. 366 *A* 100. 132.

640 Deli in museo, inv. Δ 360. Fragmentum marmoris albi ab utroque latere integrum. A. 0,21, l. 0,20, cr. 0,065. Litterae exiles, apicatae, a. 0,007, tertii fere medii a. Chr. saeculi. A. 1880 prope Artemisium invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

[Ἔδοξεν τ]ῆι βουλῆι καὶ
[τῶι δή]μωι· Τελεσαρχίδ[ης]
[. .]λάδου εἶπεν· ἐπειδὴ
Αἰσχύλος ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν δια-
τελεῖ περὶ τὸ ἱερὸν καὶ Δηλίους
[κ]αὶ τοῖς ἀφικν[ουμέ]νοις Δηλί[ων]
[εἰ]ς Χαλκί[δα φιλότιμο]ς? [ὢ]ν
[κα]ὶ πολλὴ[ν σπουδὴν ἀεὶ? παρέ]χ[ε-]
ται δε[ομένοις - - - - - - -.]

Vs. 3 [Πυ]λάδου?

641 Deli in museo, inv. Δ 276. Stela marmoris albi superne et infra decurtata, a dextra laesa. A. 0,255, l. 0,22, cr. 0,054. Litterae crassae, apicatae, minore cura incisae, a. 0,007, medii tertii, ut videtur, a. Chr. saeculi. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

[Ἔδ]οξε[ν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι]
δήμωι· Τα̣[- - - Παρ-]
μενίωνοϲ εἶ[πεν· ἐπειδὴ Ὀρϲί-]
μαχοϲ ἀνὴρ ἀγαθ[ὸϲ ὢν]
διατελεῖ περί τε τὸ [ἱερὸν]
τὸ ἐν Δήλωι καὶ τὸν δᾶ[μον]
τὸν Δηλίων· δεδόχθ[αι τῶι]
δήμωι· εἶναι Ὀρϲίμαχ[ον]
Δάμωνοϲ Ταναγρ[αῖον]
πρόξενον καὶ εὐεργέ[την]
τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δηλίω[ν· καὶ]
εἶναι αὐτῶι καὶ ἐγγό[νοιϲ]
ἀτέλειαν καὶ προεδρί[αν καὶ]
[γ]ᾶϲ καὶ οἰκίαϲ ἔνκτη[ϲιν]
[κα]ὶ πρόϲοδον πρὸϲ τ[ὴν βου-]
λὴν καὶ τὸν δᾶμον πρ[ώτοιϲ]
με[τὰ] τὰ ἱερά· ὑπάρχε[ιν δὲ]
αὐτ[οῖϲ] καὶ τὰ ἄλλα [πάντα ὅϲα]
[καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ - - - - -.]

De nomine Ὀρϲίμαχοϲ cf. *Rev. ét. gr.* XII 1899, 74 vss. 67. 107 ubi Ἀρχεϲτρότα Ὀρϲιμά[χω] suppleri debet (tit. thespiensis); idem nomen sine dubio in populiscito Tanagraeorum IG VII 511, 3.

642 Deli in museo, inv. Δ 155. Fragmentum marmoris albi ab utroque latere integrum. A. 0,20, l. 0,25, cr. 0,065. Litterae exiles, parvis apicibus ornatae, a. 0,008, '*entre les archontats d'Acridion et de Polyxénos, c'est-à-dire entre 241 et 232* (Homolle)' exaratae. Ed. Homolle *BCH* VIII 1884, 81 sq.; commemoravit Hatzfeld *BCH* XXXVI 1912, 22. *Ect.*

[- - - - - - τὸν δᾶμον]
[τὸν Δηλί]ων· δεδόχ[θαι τῆι]
βουλῆι καὶ τῶι δήμωι· εἶναι Βοῦ-
ζον Ὀρτείρα Κανυϲῖνον πρόξε-
νον καὶ εὐεργέτην τοῦ τε ἱε-
ροῦ καὶ τοῦ δήμου τοῦ Δηλίων
καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνουϲ, καὶ εἶνα[ι]
αὐτοῖϲ ἐν Δήλωι γᾶϲ καὶ οἰκίαϲ
ἔγκτηϲιν καὶ προεδρίαν ἐν τοῖϲ
[ἀ]γῶϲιν, καὶ πρόϲοδον πρὸϲ τὴν
[βο]υλὴν καὶ τὸν δᾶμον πρώτοιϲ
[μ]ετὰ τὰ ἱερά· ὑπάρχειν δὲ αὐτοῖϲ
[κα]ὶ τὰ ἄλλα ὅϲα δέδοται τοῖϲ
[προξένοιϲ καὶ εὐεργέταιϲ - -.]

Vss. 3. 4 Βοῦζοϲ, Ὀρτείραϲ nomina mira, sed utrunque liquidum.

643 Deli in museo, inv. Δ 109. Pars superior stelae marmoris albi aëtomate quod nunc mutilum est olim ornata, a dextra fracta. A. 0,34, l. 0,245, cr. 0,062. Litterae exiles, accurate incisae, olim miniatae, apicatae, a. 0,007, alteri tertii a. Chr. saeculi parti vindicandae. A. 1880 prope templum Apollinis invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

Με[λ]ιταιᾶ.

Ἔδοξεν τᾶι βουλεῖ καὶ τῶι δή[μωι· - -]
κοϲ Μέννιοϲ εἶπεν· ἐπειδὴ Γεν̣[..... Λύκ-]
ωνοϲ Αἰτωλὸϲ ἀνὴρ ἀγαθὸϲ ὢ[ν διατε-]
λεῖ περί τε τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δᾶμον [τὸν Δηλί-]
ων καὶ χρείαϲ παρέχεται καὶ κοινεῖ [τᾶι πόλε-]
ι καὶ καθ' ἰδίαν τοῖϲ ἐντυγχάνουϲι[ν αὐτῶι]
τῶν πολιτᾶν εἰϲ ἃ ἄν τιϲ αὐτ[ὸν παρα-]
καλεῖ· δεδόχθαι τᾶι βουλεῖ καὶ τῶ[ι δήμωι·]
[εἶν]αι [Γεν....]ν Λύκωνοϲ Αἰ[τωλὸν πρόξενον]
- - - - - - - - - - - - - - - -

Vs. 1 ΜΕΔΙΤΑΙΗ exiguis litteris intra cymatium et titulum scriptum. De Melitea, oppido Achaiae Phthiotidis, cf. Dittenberger Syll.^{3} 425 adn. 1. Tempus quo Melitenses Aetolorum foederi accesserint, certa ratione definire nequimus, sed iam ab anno 235 a. Chr. partem Phthiotidis Aetolorum fuisse existimat Beloch *Gr. Gesch.* III^2 341. 344.

644 Deli in museo, inv. Δ 483. Marmor subcaeruleum a dextra integrum. A. max. 0,22, l. 0,25, cr. 0,07—0,08. Litterae exiles, lineolis transversis in finibus hastarum ornatae, a. 0,008, c. a. 240 incisae. A. 1907 ad septemtriones Artemisii inventum. Exscripsi et edidi *BCH* XXXIV 1910, 367 n. 14. *Ect.*

[Ἔδοξεν τᾶ]ι βουλᾶι καὶ τῶι δήμωι· *vacat*
........ϲ Θεωρύλου εἶπεν· ἐπει-
[δὴ .... ν̣ωρ] Ἡρακλείδου Κνίδιοϲ ἀνὴρ
[ἀγαθὸϲ ὢν] διατελεῖ περί τε τὸ ἱερὸν
[καὶ Δηλίο̣]υϲ καὶ λέγων ἀγαθὸν ὅ τι ἂν
[δύνηται] καὶ πράττων περὶ τοῦ ἱεροῦ κα[ὶ]
[Δηλίων καὶ κο]ινᾶι τοῖϲ ἐντυγχάνου-
[ϲιν αὐτῶι χρείαϲ π]αρεχόμενοϲ οὗ ἄ[ν]
[τιϲ παρακαλεῖ Δηλίων·] δεδόχθαι τᾶι
[βουλᾶι καὶ τῶι δήμωι· ....]ν̣ορα Ἡ[ρα-]
κλείδου Κνίδιον - - - - - - - -.]

Vs. 2 [Διακτορίδη]ϲ Θε.? cui arch. Sosisthene a. 250 ab hieropoeis pecuniae fenori datae sunt n. 287 *A* 129. 130: cf. ad loc. (inter debitores).

645 Deli in museo, inv. Δ 291. Pars superior stelae marmoris albi cum cymatio. A. 0,21, l. 0,25, cr. 0,055—0,075. Litterae apicatae a. 0,008, intra annos 240—230 exaratae. A. 1882 ad occidentem τεμένουϲ Apollinis invenit S. Reinach et exscripsit. Contuli. *Ect.*

[Ἔ]δοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δήμ[ωι·]
[Ἀ]ρχέπολιϲ Λυϲιξένου εἶπεν· ἐ[πει-]
[δ]ὴ Κάλλων Ἡρακλείδου Καλχηδό[νι-]
οϲ ἀνὴρ ἀγαθὸϲ ὢν διατελεῖ περί τε
τὸ ἱερὸν καὶ Δηλίουϲ καὶ λέγων ἀγαθ[ὸν]
ὅ τι ἂν δύνηται καὶ πράττων περί τε το[ῦ]
[ἱ]εροῦ καὶ Δηλίων, καὶ κοινᾶι τοῖϲ ἐν-
[τ]υγχάνουϲιν Δηλίων καὶ ἰδίαι χρεί[αϲ]
[δι]ατελεῖ παρεχόμενοϲ οὗ ἄν τιϲ [αὐ-]
[τὸν] παρακαλεῖ· [περὶ] δὴ τούτ[ων δεδό-]
[χθαι τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δήμωι· - -.]

Ἀρχέπολιϲ Λυ.: pater? Λυϲίξενοϲ Ἀρχ.: cf. ad n. 609.

646 Deli in museo, inv. Δ 125. Fragmentum marmoris albi a sinistra integrum. A. 0,23, l. max. 0,17, cr. 0,07. Litterae accurate incisae, apicatae, a. 0,006—0,008, quales c. a. 240 a. Chr. usurpabantur. A. 1880 invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

A [- - - - - - - τοὺϲ δὲ ἱερο-]
ποιοὺϲ εἰϲ [τὸ ἱερόν.]

vacat

B [Ἔδο]ξεν τᾶι βουλᾶι κ[αὶ τῶι δήμωι· - - -]
..δηϲ Ἀντιγόνου εἶ[πεν· ἐπειδὴ Ἀπολλόδω-]
[ρο]ϲ ὁ κιθαρωιδὸϲ εὔνο[υϲ ὢν διατελεῖ τῶι ἱε-]
[ρῶ]ι καὶ Δηλίοιϲ· δεδόχ[θαι τῶι δήμωι· ϲτεφα-]
[ν]ῶϲαι αὐτὸν τοῖϲ Ἀπο[λλωνίοιϲ δάφνηϲ ϲτε-]
[φ]άνωι· ὁ δ' ἱεροκᾶρυξ ἀνα[γορευϲάτω· ὁ δᾶμοϲ ὁ]
[Δ]ηλίων ϲτεφανοῖ Ἀπολ[λόδωρον - - - -]
.. δάφνηϲ ϲτεφάνωι ε[ὐϲεβείαϲ ἕνεκεν τᾶϲ]
[πε]ρὶ τὸ ἱερὸν καὶ εὐνοίαϲ [τᾶϲ εἰϲ τὸν δᾶμον]
[τὸ]ν Δηλίων. *vacat*

Vss. 1. 2 [Τελεϲαρχί]δηϲ? Ἀν.: filius Ἀντίγονοϲ Τε. sponsor publicus arch. Charila II a. 218 n. 354, 12; quaestor arch. Callia a. 206 n. 368, 7. 19. 51; in aliis etiam locis eiusdem aetatis commemoratus: cf. ad n. 346 *A* 6.

647 Deli in museo, inv. Δ 193. Fragmentum marmoris albi ab utroque latere integrum. A. 0,20, l. 0,275, cr. 0,076. Superficies maxime pessumdata. Litterae exiles, apicatae, a. 0,008, medii fere tertii a. Chr. saeculi. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

[- - - - εἶπεν· ἐπειδὴ]
[Σ]ώστρα[τος] ἀνὴρ ἀγαθ[ὸς ὢν]
διατελεῖ περὶ τὸ ἱερὸν καὶ τὸν
δᾶμον τὸν Δηλίων· *vacat*
δεδόχθαι τῶι δάμωι· εἶναι
Σώστρατον Φιλιστίδου
Χαλκιδέα πρόξενον καὶ
[εὐ]εργέτην τοῦ [τε ἱε]ροῦ καὶ
[Δηλίω]ν· καὶ εἶν[α]ι αὐ[τοῖς - -.]

648 Deli in museo, inv. Δ 129. Pars superior stelae marmoris albi cum aëtomate. A. 0,21 (infra aëtoma), l. 0,25, cr. 0,063. Litterae exiles, a. 0,008, medii, ut videtur, tertii a. Chr. saeculi. A. 1877 in muro recenti prope templum Apollinis inventum. Ed. Homolle *BCH* I 1877, 282 III (v. Gelder, *Gesch. der Rhodier* 496 n. 92). *Ect.*

Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δά-
μωι· Ἀλεξέβιος Τίμωνος εἶπεν·
ἐπειδὴ Ἑρμα[ί̣δ]ας? ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν
διατελεῖ [καὶ εὔ]νους· δεδόχθαι
τῶι δάμ[ω]ι· πρ[όξενον] εἶν[αι] Δηλίων
καὶ εὐεργέτ[ην Ἑρ]μα̣[ίδαν?] Π̣[ρα]ξιδά-
μου Ῥόδιον καὶ αὐτὸν [καὶ ἐκγό]νου[ς]
καὶ εἶναι [αὐτοῖς ἀτέλει]αν ἐν Δή-
λωι πάντ[ων καὶ γᾶς καὶ οἰκίας ἔγ-]
κτησιν καὶ π[ροεδρίαν ἐν] τοῖς ἀγῶσι[ν]
καὶ πρό[σοδον πρὸς τὴμ βουλ]ὴν καὶ
τὸν δᾶμον [πρώτοις μ]ετὰ τὰ ἱερὰ
καὶ τἄλλα [ὑπάρ]χειν αὐτ[οῖς ὅσα]
καὶ τοῖς ἄλλοις π[ροξένοις καὶ εὐ-]
εργέταις τοῦ [τε ἱεροῦ καὶ τοῦ δήμου τοῦ]
[Δ]ηλ[ίων - - - - - - - - - - -.]

Vs. 2 Ἀλεξέβιος lectio liquida; item Ἀλεξεβίου n. 162 *A* 18, ubi D. in Ἀλεξ(ι)βίου mutavit. || 3 Ἑρμαιεὺς H. || 4 διατελεῖ περὶ [τὸν δᾶμον] H. || 6. 7 [Ἀλε?]ξιδάμου H. || 10sqq. post κτησιν nihil dispexit H.

649 Deli in museo, inv. Δ 49. Fragmentum marmoris albi undique mutilum nisi quod marginis sinistri minima pars integra exstat. A. 0,18, l. 0,245, cr. 0,09. Litterae a. 0,005—0,006, medio tertio a. Chr. saeculo haud multo recentiores. A. 1880 ad occidentem sacrarii Taurorum invenit Homolle et exscripsit. Contuli. Ed. Holleaux *Rev. ét. anc.* 1912, 370sqq. *Ect. Tab.*

- - - - - α[ὑτ]ὸν εὔνο̣ι̣ . . . .
- - δεδόχθαι τᾶι βουλᾶι [καὶ τῶι δάμωι·]
[ἐπαιν]έσαι Σωσίβιον ἀρετᾶ[ς ἕνεκεν τᾶς]
[εἰς τὸ]μ βασιλέα καὶ εὐνοίας [τᾶς πρὸς τὸν]
[δᾶμον], καὶ ἵνα πάντες εἰδῶσι[ν ὅτι παρέχε-]
[ται τῶι δάμωι] τῶι Δηλίων τὰς χ[ρείας τὰς με-]
[γίστας κ]αὶ ὅτι ἐπίσταται ὁ δᾶμος [ἁμῶν τοῖς]
[ἑαυτοῦ] εὐεργέταις ἀξίας χάριτ[ας ἀποδιδό-]
[ναι], στεφανῶσαι αὐτὸν δάφνης [στεφάνωι]
καὶ ἀναγορεῦσαι τὸν ἱε[ρ]οκήρυκ[α τοῖς Ἀ-]
[π]ολλω[νίοι]ς ἐν τῶι ἀγῶνι τῶμ πα[ίδων· ἀνα-]
[γ]ορεῦσ[αι] δὲ τόδε τὸ κήρυγμα· [στεφανοῖ]
[ὁ] δᾶμος ὁ Δ[ηλί]ων Σωσίβιον Διο[σκορίδου]
[Ἀ]λεξαν[δρέα δά]φνης στεφά[νωι ἀρετᾶς]
[ἕ]νεκε[ν] κ[α]ὶ [εὐσε]βείας τᾶς ε[ἰς τὸ ἱερὸν]
[κ]αὶ εὐνοί[α]ς τᾶ[ς] εἰς τὸμ βασιλέ[α καὶ]
[τὸν] δᾶμ[ον] τὸν Δηλί[ων.]

Sosibium quem tres aliae civitates graecae honoribus affecerunt iampridem admonuit Foucart eundem esse ac famosum Ptolemaei Philopatoris ministrum (*BCH* IV 1880, 97). Quam opinionem repetivit Dittenberger (IG VII 507; Orient. 79) et certiorem etiam efficit titulus hic delius, iniecta regis mentione de quo Sosibius bene meritus est. Sed utrum Evergetes an Philopator intellegendus sit, parum liquet, quoniam de Sosibii initiis siluerunt veteres scriptores. Existimavit tamen Beloch *Gr. Gesch.* III[1] 713 eum Euergete etiam regnante summam rerum administravisse. Aliquid subsidii suppeditat Deliorum decretum. Nempe ea est litteraturae ratio ut mihi et Dürrbachio intra annos 248—236 incisum fuisse videatur. Insuper deest in fine nomen eius qui contionis praeses fuit, quod addere inde ab anno 230 circiter mos invaluit. Quae quamquam tenuia sunt et in tam exiguo annorum intervallo dubitationi obnoxia, animum tamen inclinant ut Euergeten potius quam Philopatorem designari arbitrer. Quam opinionem recepit Holleaux l. l. atque luculente de Sosibio disseruit. Ipsius decreti imaginem in tabulis exprimendam curavi ut titulorum deliorum peritis detur diiudicandi facultas.

650 Deli in museo, inv. Δ 122. Fragmentum marmoris albi a sinistra integrum. A. 0,30, l. 0,22, cr. 0,065. Litterae a. 0,009, medio tertio a. Chr. saeculo vix recentiores. A. 1880 ad septemtriones prytanei invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

- - - - - - - - - - - - -
[δ]εδόχθαι Σ[- - - - - Ἀλε-]
ξανδρέα πρό[ξενον εἶναι καὶ εὐερ-]
γέτην τοῦ τε ἱεροῦ κ[αὶ Δηλίων καὶ αὐ-]
τὸν καὶ ἐγγόνους· *vacat* εἶνα[ι δὲ αὐτοῖς]
καὶ γᾶς καὶ οἰκίας ἔγκτ[ησιν καὶ ἀ-]
τέλειαν καὶ προεδρίαν [ἐν τοῖς ἀγῶ-]
σιν οἷς Δήλιοι τιθ[έα]σιν κ[αὶ πρόσοδον]
πρὸς τὴμ βουλὴν καὶ τὸν [δᾶμον πρώτοις]
μετὰ τὰ ἱερά· ὑπάρχειν δ[ὲ αὐτοῖς καὶ]
τὰ ἄλλα ὅ[σ]α δέδοται [τοῖς ἄλλοις εὐερ-]
γέταις [καὶ π]ρο[ξ]ένοις [τοῦ τε ἱεροῦ καὶ]
Δηλίων· [ἀναγρ]άψαι δ[ὲ τόδε τὸ ψή-]
[φι]σμα τ[ὴν μὲν β]ου[λὴν εἰς τὸ βουλευ-]
[τήρ]ιον, τ[οὺς δὲ ἱεροποιοὺς εἰς τὸ ἱερόν.]

651 Deli in museo, inv. Δ 60 A, B. Stela marmoris albi superne et infra mutila, in duas partes fracta. A. 0,339, l. 0,25, cr. 0,06. Litterae apicatae, a. 0,007, medii fere tertii a. Chr. saeculi. A. 1885 invenit Homolle et commemoravit in *Arch. miss. scient.* XIII 1887, 417 n. 5. *Ect.*

a Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δάμωι·
Ἐλπίνης Τελεσαρχίδου εἶπεν·
ἐπειδὴ Ἀλεξικράτης ἀνὴρ ἀγαθός
ἐστι περί τε τὸ ἱερὸν καὶ τὴν πόλιν
τὴν Δηλίων καὶ κοινᾶι τε τοῦ δήμου
πολλὴν ἐπιμέλειαν ποιούμενος
διατελεῖ μετὰ πάσης εὐνοίας
καὶ ἰδίαι τοῖς ἐντυγχάνουσιν
[αὐ]τῶι Δηλίων χ[ρ]είας [π]αρέχε[ται]
[εἰς ὅ τι] ἂν παρ[αγγ]έλλωσιν· δεδόχθαι
[τῶι δήμωι· τ]ύχηι ἀγαθῆι· εἶναι
b [πρ]όξενον τᾶς πόλεως τᾶς Δηλίων
καὶ τοῦ ἱεροῦ Ἀλεξικράτην Ἀγλουχόρου
Ῥόδιον καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ
εἶναι αὐτοῖς ἐν Δήλωι ἀτέλειαν
πάντων καὶ προεδρίαν καὶ γᾶς κ[αὶ]
οἰκίας ἔγκτησιν καὶ πρόσοδ[ον]
[π]ρὸς τὴμ βουλὴν καὶ τὸν δᾶ[μον]
πρώτοις μετὰ τὰ ἱερὰ καὶ τὰ [ἄλλα]
ὅσαπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξέν[οις καὶ]
[εὐεργέται]ς τοῦ ἱεροῦ καὶ Δη[λίων]
[δέδοται· ἀναγ]ράψαι δὲ τόδ[ε τὸ ψή-]
[φισμα τὴμ μὲν βο]υλὴ[ν εἰς τὸ βου-]
[λευτήριον, τοὺς δὲ ἱεροποιοὺς εἰς]
[τὸ ἱερόν.]

Vs. 13 Nomen Ἀγλούχορος in titulo rhodio occurrit IG XII 1 46, 101: cf. etiam 817.

Ἐλπίνης Τε.: cf. n. 611, 3. 4; fortasse et n. 522; filius Τελεσαρχίδης Ἐλ. choregus arch. Tlesimene a. 215 n. 126, 2. 3; ἐπιστάτης arch. Stesileo a. 207 n. 366 *A* 133.

652 Deli in museo, inv. Δ 71. Stela marmoris albi, in duas partes fracta, superne et infra mutila. A. max. 0,23, l. 0,227, cr. 0,055. Litterae parvis apicibus ornatae, a. 0,006—0,007, intra annos 240—230 exaratae. A. 1885 invenit Homolle; commemoravit idem in *Arch. miss. scient.* XIII 1887, 418 n. 33. Contuli. *Ect.*

[- - - - - - - - - - - - -]
[- - - - - - - ἐπειδὴ Πυθάρατος]
[- - - - ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν διατ]ελεῖ
[περί τε τὸ ἱερὸν τὸ ἐν Δή]λωι καὶ Δη-
[λίους καὶ - - - - ἀ]γωνίζεται
[- - - - - - - - - ι ἄξωσιν καὶ
[λέγων ἀγαθὸν] ὅ τι ἂν δύνηται καὶ
[πράττων πε]ρί τε τὸ ἱερὸν καὶ Δη-
[λίους, καὶ] κοινῆι τοῖς ἐντυγχάνο[υ-]
[σιν αὐ]τῶι καὶ ἰδίαι χρείας παρε-
[χόμ]ενος διατελεῖ, οὗ ἄν τις αὐ-
[τὸν] παρακαλεῖ· περὶ δὴ τούτων δε-
[δ]όχθαι τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι· εἶναι
Πυθάρατον καὶ τὸμ πατέρα αὐτοῦ Φί-
λερμον Φωκεῖς προξένους τοῦ τε
ἱεροῦ καὶ Δηλίω[ν·] ὑπάρχειν δὲ αὐ-
τοῖς ἐν Δήλωι ἀ[τ]έλειαν καὶ προ-
εδρίαν καὶ γῆς κα[ὶ ο]ἰκίας ἔγκτησιν
καὶ πρόσοδον πρὸς [τ]ὴμ βουλὴν καὶ
τὸν δῆμον πρώτοι[ς] μετὰ τὰ ἱερὰ
καὶ αὐτοῖς καὶ ἐκγό[ν]οις· ὑπάρχει[ν]
[δὲ] αὐτοῖς ἃ καὶ τοῖς [ἄλλ]οις προξ[έ-]
[νοις] δέδοται ὑπὸ [Δηλίων - - -.]

Vs. 6 [ὡς ἂν οἱ ἀγωνοθέται τ]άξωσιν coniecit Wil.

653 Deli in museo, inv. Δ 301 α, β. Fragmenta duo inter se coniuncta marmoris albi; margo dexter superest. A. max. 0,18, l. 0,275, cr. 0,05. Litterae neglegenter incisae, medii fere tertii a. Chr. saeculi. A. 1903 inter sacrarium Taurorum et murum periboli inventa. Edd. Dürrbach et Jardé separatim *BCH* XXVIII 1904, 285 n. 13 et 294 n. 29, dein coniuncta *BCH* XXIX 1905, 253. *Ect.*

[- - ποιούμενοι πᾶσαν ἐπιμέλει]αν δι[α-] *a*
[τελοῦσι περί τε τὸ ἱερὸν] καὶ τὸν
[δῆμον τὸν Δηλίων· δεδό]χθαι τῶι
[δήμωι· - *c. 8 litt.* -]χο[ν κα]ὶ Ἀριστόνικον
- *c. 8 litt.* - άχου Ἐφε[σ]ίους προξένους
b [καὶ εὐερ]γέτα[ς] εἶναι τοῦ τε ἱεροῦ καὶ
[Δηλίων]· ὑπάρχειν δὲ αὐτοῖς καὶ ἐκγό-
[νοις ἐν] Δήλωι ἀτέλ[ε]ιαμ πάντων καὶ
[προεδρί]αν ἐν το[ῖς ἀγ]ῶσιν καὶ πολιτεί-
[αν καὶ] γῆς καὶ οἰκίας ἔγκ]τησιν καὶ πρόσ-
[οδον πρὸς τὴμ βουλὴν καὶ τ]ὸν δ[ῆμον - -.]

Vss. 1—3 supplevi.

654 Deli in museo, inv. Δ 165 α, β. Fragmenta duo quae composui stelae marmoris albi undique praeter sinistram partem mutilae. A. 0,23, l. max. 0,16, cr. 0,07. Litterae crassae, apicatae, a. 0,009, medio tertio a. Chr. saeculo recentiores. A. 1886 inventa. Exscripsi. *Ect.*

a [Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι·]
Δη[μέ]ας Κάτωνος εἶπεν·
ἐπει[δὴ] Πυρραλεὺς [ἀνὴρ ἀγαθὸς]
ὢν δια[τε]λεῖ περί τ[ε τὸ ἱερὸν καὶ]
τὴμ πόλιν τὴν Δη[λίων· δεδόχθαι]
b [τῆι βουλῆι κ]αὶ τῶ[ι δήμωι· εἶναι]
Πυρραλέα - - - - - - - -
Χαλκιδέα πρόξε[νον καὶ εὐεργέ-]
την τ[ο]ῦ τε ἱεροῦ καὶ Δηλίων καὶ]
αὐτὸν κ[αὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι]
[α]ὐτοῖς - - - - - - -.]

Vs. 2 fortasse Κ(ρ)άτωνος; vel (Ἐ)κάτωνος Wil.

655 Deli in museo, inv. Δ 195. Fragmentum marmoris albi a dextra integrum: A. max. 0,13, l. 0,21, cr. 0,075. Litterae a. 0,006, medii fere tertii a. Chr. saeculi. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

[- - - τῶι δ]ήμωι· Ναυκλέα
- - - - -λου Τήνιον πρόξενο[ν]
[εἶναι καὶ εὐ]εργέτην τῆς πόλεω[ς]
[τῆς Δη]λίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγό-
[νους κ]αὶ εἶναι αὐτοῖς ἐν Δήλω[ι]
[πολιτ]είαν καὶ ἀτέλειαν καὶ γ[ῆς]
[καὶ οἰκ]ίας ἔγκτησιν καὶ προεδ[ρίαν]
[καὶ π]ρόσοδον πρὸς τὴν βουλ[ὴν]
[κα]ὶ τὸν δῆμον πρώτοις με[τὰ]
τὰ ἱερὰ καὶ [τὰ]λλ[α - - - -.]

656 Deli in museo, inv. Δ 15 α—γ. Fragmenta tria marmoris albi inter se coniuncta; margo sinister exstat. A. max. 0,22, l. 0,19, cr. 0,058. Litterae apicatae, a. 0,009—0,01, medio tertio a. Chr. saeculo paullo recentiores. *a*: ad meridiem aedificii quod '*Trésor 4*' dicitur invenit Homolle a. 1880; *b* et *c*: eodem loco a. 1907 reperta sunt. Coniunxi et edidi *BCH* XXXIV 1910, 366 n. 13. *Ect.*

a *b*
[Θ]εοί.
Ἀναξίθε[μ]ις Πάχητ[ος εἶπεν·]
ἔδοξεν τεῖ [β]ουλεῖ καὶ [τῶι δήμωι·]
ἐπειδὴ Εὐθυ[- - - ἀνὴρ ἀγα-]
θός ἐστιν πε[ρὶ τὸ ἱερὸν καὶ τὴν πό-]
λιν τὴν Δ[ηλίων· δεδόχθαι τῶι]
c [δ]ήμωι· εἶναι Ε[ὐθυ- - - -]
ριτίδου Νάξι[ον πρόξενον Δη-]
λίων καὶ αὐτὸ[ν καὶ ἐκγόνους]
καὶ εἶναι αὐτ[οῖς ἐν Δήλωι ἀ-]
[τέλ]εια[ν] γῆς κα[ὶ οἰκίας ἔγ-]
[κτησιν - - - - - - -.]

Ἀναξίθεμις Πά. νεανίσκος arch. Sosisthene a. 250 n. 287 *A* 132. Pater Πάχης Ἀνα. choregus arch. Callimo, Procle, Archedama a. 268. 265. 263 n. 110, 4; n. 111, 11; n. 113, 9: cf. ad ded. n. 1145 et 1171; avus Ἀναξίθεμις Πά.: cf. ad n. 536.

657 Deli in museo, inv. Δ 137 α, β. Stela marmoris albi superne et infra mutila, in duas partes fracta. A. 0,33, l. 0,275, cr. 0,067. Litterae a. 0,007—0,008, medio tertio a. Chr. saeculo paullo recentiores. A. 1888 invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

a [- - - - - - - ε]ἶπεν· ἐπειδὴ
[Ἰάσων Θεο]πρόπου Κυρηναῖος ἀνὴρ
[ἀγαθὸς ὢ]ν διατελεῖ περί τε τὸ ἱερὸν
[τ]ὸ ἐν Δήλωι καὶ τὸν δῆμον τὸν Δηλί-
ων· δεδόχθαι τῶι δήμωι· εἶναι Ἰάσονα
Θεοπρόπου Κυρηναῖον πρόξενον καὶ
εὐεργέτην τοῦ δήμου τοῦ Δηλίων
καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι
αὐτοῖς πάντων ἀτέλειαν καὶ προ-
εδρίαν καὶ γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν
b καὶ πρόσο[δον] πρὸς τὴμ βουλὴν καὶ
τὸ[ν δ]ῆμον πρώτοις μετὰ τὰ ἱερά·
καὶ ὑπάρχειν αὐτοῖς καὶ τἄλλα ὅσ[α-]
περ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ
εὐεργέταις δέδοται ἐν Δήλωι·
[ἀ]ναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα
[τὴ]μ μὲν βουλὴν εἰς τὸ βουλευτή-
[ριον], τοὺς δὲ ἱεροποιοὺς
[εἰς τὸ] ἱερόν.

Ἰάσων Κυρη.: nepos? cognominis ille iudaeus historicus qui c. 160 a. Chr. florebat (Susemihl *Gesch. Lit. Al.* I 644).

658 Deli in museo, inv. Δ 339. Pars superior stelae marmoris albi cum cymatio, infra oblique fracta. A. 0,18, l. 0,21, cr. 0,076. Litterae crassae, bene incisae, a. 0,01, medii fere tertii a. Chr. saeculi. A. 1902 prope porticum quae '*Portique Sud*' dicitur inventum. Ed. Dürrbach *BCH* XXVIII 1904, 139 n. 36. Contuli. *Ect.*

[Ἔδοξε]ν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι
[δήμω]ι· Ἀρ[η]ϲίμβροτοϲ Νι̣-
[- - εἶπεν· ἐπε]ιδὴ Ἡγεμὼν . .
- - - - - - - - οϲ ἀνὴ̣ρ̣
[ἀγαθόϲ ἐϲτι περὶ] τὸ ἱερ[ὸν]
[καὶ τὸν δᾶμον τὸν] Δηλίων
- - - - - - - - - -

Ἀρηϲίμβροτοϲ Νι[κάνδρου?]: nepos Ἀρηϲίμβροτοϲ Νι.: cf. ad n. 399 *A* 80 (arch. Polyxeno I a. 192).

---

659 Deli in museo, inv. Δ 343. Angulus superior sinister stelae marmoris albi cum cymatio. A. 0,21, l. max. 0,15, cr. 0,07. Litterae apicatae, a. 0,007, medii fere tertii a. Chr. saeculi. A. 1903 ad septemtriones et occidentem τεμένουϲ Apollinis inventus. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 299 n. 37. *Ect.*

Ἔδοξεν τεῖ [βουλεῖ καὶ τῶι δήμωι·]
Ἀρηϲίμ[β]ρο[τοϲ - - - - εἶπεν·]
[ἐ]πειδὴ [- - ἀνὴρ ἀγαθὸϲ ὢν]
[δια]τελε[ῖ περὶ τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δᾶ-]
[μον τὸ]ν Δ[ηλίων - - - - - -.]

Ἀρηϲίμβροτοϲ rogator etiam in n. 658?

---

660 Deli in museo, inv. Δ 36. Stela marmoris albi ab inferiore parte mutila, superne a dextra laesa. A. 0,28, l. 0,20, cr. 0,084. Superficies maxime pessumdata. Litterae a. 0,008, tertii medii a. Chr. saeculi. A. 1880 post exedram Sotelis Telemnesti f. invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

Ἔδοξεν τᾶ[ι βουλᾶι]
καὶ τῶι δήμωι· - - -
τοκλέουϲ εἶ[πεν· *vacat?*]
ἐπειδὴ Διονύϲιοϲ [ἀνὴρ]
ἀγαθὸϲ ὢν διατελεῖ
περὶ τὴν πόλιν τὴν
Δηλίων· δεδόχθαι
τῶι δήμωι· εἶναι πρόξενον
[Διο]νύϲιον Εὐθυνόμ[ο]υ
[- - - - αὐτὸν] καὶ
[ἐκγόνουϲ· εἶ]ναι [δὲ αὐ-]
[τοῖϲ ἐν Δή]λωι ἀτέλειαν π̣[άν-]
[των? - - -]ν καὶ - - - -

---

661 Deli in museo, inv. Δ 54. Pars superior stelae marmoris albi cum cymatio. A. 0,28, l. 0,24, cr. 0,055. Litterae exiles, apicatae, a. 0,009, intra annos 240—230 exaratae. Vs. 1 in cymatio incisus. A. 1881 inter sacrarium Taurorum et templum Apollinis invenit Hauvette et exscripsit. Contuli. *Ect.*

Θ ε ο ί.

[Ἔ]δοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δήμ[ωι·]
[Ἀ]ριϲτό[β]ουλοϲ Ξενοκλείδου
[εἶπε]ν· ἐπειδὴ Ἄθηνι̣ϲ ἀνὴρ ἀ[γα-]
[θ]ὸϲ ὢν διατελεῖ περὶ τὸ ἱερὸν [τὸ]
[ἐ]ν Δήλωι καὶ Δηλίουϲ· δεδό[χθαι]
[τῶι δ]ήμωι· Ἄθνι̣[ν - - - - -]
[- - π]ρόξενον - - - - - - -.]

Ἀριϲτόβουλοϲ Ξε.: pater Ξενοκλείδηϲ Ἀρ.: cf. ad n. 586.

---

662 Deli in museo, inv. Δ 403 α, β. Fragmenta duo marmoris albi inter se coniuncta; margo dexter quamvis laesus exstat. A. 0,14, l. 0,24, cr. 0,068. Litterae exiles, apicatae, neglegenter incisae, a. 0,01, medii fere tertii a. Chr. saeculi. A. 1902 iuxta templum Apollinis inventum. Ed. Dürrbach *BCH* XXVIII 1904, 138 n. 35. Contuli. *Ect.*

a [- - - καὶ Δηλί]ουϲ· δεδόχθαι τῶ[ι] *b*
[δήμωι· εἶν]αι Ἐτεόνικον Ἐτεοκλέ[ουϲ]
- - - -ν πρόξενόν τε καὶ εὐερ-
[γέτην το]ῦ ἱεροῦ καὶ Δηλίων καὶ αὐτὸ[ν]
[καὶ ἐκγόν]ου[ϲ] καὶ δεδόϲθαι αὐτοῖ[ϲ]
[ἐν Δήλωι γᾶϲ καὶ οἰκίαϲ ἔ]γκτηϲι[ν]
[καὶ - - - - - - - - - -.]

---

663 Deli in museo, inv. Δ 395. Frustum marmoris albi undique mutilum. A. 0,12, l. 0,15, cr. 0,06. Litterae eleganter incisae, a. 0,01, medii fere tertii a. Chr. saeculi. A. 1904 inter sacrarium Taurorum et murum periboli inventum. Ed. Bizard *BCH* XXX 1906, 671 n. 7. Contuli. *Ect.*

- - - - - δεδό[χ]θαι τῶι δ[ήμωι·]
- - - - - ạϲμου Καϲϲα[νδρέα]
[πρόξενον εἶναι] τᾶϲ πόλεωϲ [τᾶϲ]
[Δηλίων καὶ εὐ]εργέτην [τοῦ ἱεροῦ]
[καὶ αὐτὸν καὶ ἐ]κγόν[ουϲ - - -.]

---

664. 665 Deli in museo, inv. Δ 413. Stela marmoris albi cymatiis ornata. A. 1,10, l. 0,36—0,415; cr. 0,095—0,11. Litterae exiles, apicatae, a. 0,007 intra annos 240—230 exaratae. Stela decreta tria (n. 664, 665, 1053) continet. A. 1885 invenit Homolle et commemoravit *Arch. miss. scient.* XIII 1887, 415 n. 4. Ed. Dürrbach *BCH* X 1886, 124 IV (Michel 389). Contuli. Cf. quae adnotavi *BCH* XXXIV 1910, 369; Tarn *Antig. Gon.* 467 n. 8. *Ect.*

(664) Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δήμωι· Βούλων Τύννω-
νοϲ εἶπεν· ἐπειδὴ Ἄδμητοϲ πρόξενοϲ ὢν χρείαϲ
παρέϲχηται πολλὰϲ καὶ μεγάλαϲ τῶι ἱερῶι καὶ Δη-
λίοιϲ καὶ κοινᾶι καὶ καθ' ἰδίαν ἀεὶ τοῖϲ ἐντυγχάνου-
ϲιν αὐτῶι τῶν πολιτῶν· ἵνα οὖν καὶ ὁ δᾶμοϲ εὐχά-
ριϲτοϲ ὢν φαίνηται, ὅϲοι τιμῶϲι τὸ ἱερὸν καὶ εὐεργε-
τεῖν προείρηνται τὸν δᾶμον τὸν Δηλίων· δεδόχθαι
τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δήμωι· ϲτεφανῶϲαί τε αὐτὸν
δάφνηϲ ϲτεφάνωι τῶι ἱερῶι καὶ εἰκόϲι χαλκαῖϲ δυϲί,
καὶ ἀναγορεῦϲαι τὸν ἱεροκήρυκα ἐν τῶι θεάτρωι
τοῖϲ Ἀπολλωνίοιϲ, ὅταν ἀγωνίζωνται οἱ χοροὶ τῶν
παίδων, τόδε τὸ κήρυγμα· ϲτεφανοῖ ὁ δᾶμοϲ ὁ Δη-
λίων Ἄδμητον Βόκρου Μακεδόνα δάφνηϲ ϲτε-
φάνωι τῶι ἱερῶι καὶ εἰκόϲι χαλκαῖϲ δυϲὶν ἀρετᾶ[ϲ]
ἕνεκεν καὶ εὐϲεβείαϲ τᾶϲ εἰϲ τὸ ἱερὸν καὶ εὐνοί-
αϲ τᾶϲ εἰϲ τὸν δᾶμον τὸν Δηλίων· ἀναγράψαι δὲ
τόδε τὸ ψήφιϲμα τὴν μὲν βουλὴν εἰϲ τὸ βουλευ-
τήριον, τοὺϲ δὲ ἱεροποιοὺϲ εἰϲ τὸ ἱερόν. Κυνθιάδηϲ
Τελέϲωνοϲ ἐπεψήφιϲεν.

(665) Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δήμωι· Βούλων Τύννω-
νοϲ εἶπεν· ἐπειδὴ Ἄδμητοϲ ὁ πρόξενοϲ χρείαϲ
πολλὰϲ καὶ μεγάλαϲ παρέϲχηται τῶι ἱερῶι καὶ
τῶι δήμωι τῶι Δηλίων καὶ κοινᾶι καὶ καθ' ἰδίαν
ἀεὶ τοῖϲ ἐντυνχάνουϲιν αὐτῶι τῶν πολιτῶν·
ἵνα οὖν καὶ ὁ δᾶμοϲ εὐχάριϲτοϲ ὢν φαίνηται,
ὅϲοι τιμῶϲι τὸ ἱερὸν καὶ εὐεργετεῖν αὐτοὺϲ
προείρηνται· τύχηι ἀγαθᾶι· δεδόχθαι τᾶι βουλᾶι
καὶ τῶι δήμωι· ἀναθεῖναι εἰκόναϲ χαλκᾶϲ δύο τοῦ
προξένου Ἀδμήτου, τὴν μὲν εἰϲ τὸ ἱερόν, τὴν δὲ
εἰϲ Θεϲϲαλονίκην καὶ ϲτᾶϲαι τὴν μὲν εἰϲ τὸ ἱε-
ρὸν π *vacat*
vacat καὶ ἐπιγράψαι ἐπὶ τὴν εἰκόνα τὴν ἐπιγρα-
φὴν τήνδε· ὁ δᾶμοϲ ὁ Δηλίων Ἄδμητον Βόκρου Μα-

κεδόνα ἀρετᾶϲ ἕνεκεν καὶ εὐϲεβείαϲ τᾶϲ περ[ὶ]
τὸ ἱερὸν καὶ εὐνοίαϲ τᾶϲ εἰϲ τὸν δᾶμον τὸν Δηλίων·
ἀποϲτεῖλαι δὲ καὶ πρεϲβευτὴν ὅϲτιϲ ἀφικόμενοϲ
εἰϲ Θεϲϲαλονίκην τά τε ψηφίϲματα ἀποδώϲει κ[αὶ]
ἀξιώϲει τὸν δᾶμον τὸν Θεϲϲαλονικέων ὄντα φίλο[ν]
καὶ οἰκεῖον τοῦ δήμου τοῦ Δηλίων δοῦναι τόπον ὡϲ
βέλτιϲτον τᾶι τε ἀναθέϲει τοῦ ϲτεφάνου καὶ τᾶι
εἰκόνι τᾶι Ἀδμήτου ἃν ἀνε̣[τ]ίθη ὁ δᾶμοϲ τὴν ἐπιγρα-
φὴν ἔχουϲαν τὴν αὐτὴν ἃν καὶ ἐν Δήλωι, καὶ ὅτι
ταῦτα ποιήϲαντεϲ εὐχαριϲϲτήϲουϲιν τῶι δή-
μωι τῶι Δηλίων. Κυνθιάδηϲ Τελέϲωνοϲ ἐπεψήφι-
ϲεν. Πρεϲβευτὴϲ εἱρέθη Βούλων Τύννωνοϲ.

664 vs. 11 ΑΓΩΝΙΞΟΝΤΑΙ legit D., quod correxit; Ω perspicuum est. 665 vss. 11. 12 nihil post Γ et ante ΚΑΙ incisum est; παρὰ τὸν βωμὸν τοῦ Διὸϲ τοῦ Πολιέωϲ statuam collocatam esse e n. 1053, 19 apparet.

Βούλων Τύ. (664, 1. 2; 665, 1. 2. 26) villicus et sponsor arch. Sosisthene a. 250 n. 287 *A* 29. 139. 179; idem epistata feriarum arch. Menethale a. 229 n. 320 *B* 63. 64; filius Τύννων Βού. scriba intra a. 215—209; n. 355, 3. 15. Κυνθιάδηϲ Τε. debitor a. 224 n. 338 *Aa* 7; a. 218 mortuus: n. 354, 55.

Ἄδμητοϲ Βό. Μα.: cf. ad n. 1053 et 1076.

---

666 Deli in museo, inv. Δ 560. Stela marmoris albi superne mutila. A. 0,50, l. 0,29, cr. 0,07. Superficies ad sinistram maxime detrita. Litterae accurate incisae, intra lineolas positae, a. 0,008. A. 1908 in muro recenti ad septemtriones Artemisii inventa. Exscripsi et edidi *BCH* XXXIV 1910, 367 n. 15; cf. Tarn *Antig. Gon.* 468 n. 9. *Ect.*

[Ἔδοξεν τᾶι β]ουλᾶι καὶ τῶι δήμω[ι·]
- - - - Τελέϲωνοϲ εἶπεν· ἐ[πει-]
[δὴ Ἀριϲτόβ]ουλοϲ Ἀθηναίου Θεϲϲα-
[λονικεύϲ, πρόξ]ενοϲ ὢν καὶ εὐεργέ-
[τηϲ τοῦ τε] ἱεροῦ καὶ Δηλίων, ἀποϲτα-
[λεὶϲ ὑπὸ τοῦ β]αϲιλέωϲ Δημητρίου ϲιτώ-
[νηϲ παρ]επιδεδήμηκεν πλείω χρό-
[νον εὐπρεπ]ῶϲ καὶ ἀξίωϲ τοῦ τε ἱεροῦ
[καὶ τοῦ βαϲιλ]έωϲ καὶ τοῦ δήμου τοῦ Δη-
[λίων καὶ] πᾶϲαν ϲπουδὴν καὶ φιλοτιμία[ν]
[πεποίηται περὶ τ]ῶν ϲυμ[φερόντων τῶι τε]
[ἱερῶι] καὶ τῶι βαϲιλ[εῖ καὶ τ]ῶι δήμ[ωι]
τῶι Δη[λίω]ν καὶ χρείαϲ [παρέχεται κοι-]
[νᾶι τᾶι πό]λει καὶ ἰδίαι το[ῖϲ ἐντυγ]χάνου-
ϲιν αὐτῶι εἰϲ ἃ ἂν [τιϲ παρακα]λεῖ Δηλί-
[ων·] ἵνα εἰδῶϲιν πάντεϲ ὅτι ἐπίϲταται
[τιμ]ᾶν ὁ δᾶμοϲ τοὺϲ [ἀγαθού]ϲ, δεδόχθα[ι]
[τᾶι βου]λᾶι καὶ τῶι δήμωι· ἐ[παιν]έϲαι τε
[αὐ]τὸν καὶ ϲτεφανῶϲαι δάφνηϲ ϲτεφά-
[νωι καὶ] ἀναγορεῦϲαι τὸν ἱε[ροκή]ρυκα ἐν
[τῶι θ]εάτρωι τοῖϲ Ἀπολλωνίοιϲ, ὅταν οἱ
[τῶν] παίδων χοροὶ ἀγωνί[ζω]νται, τόδε
[τὸ κήρ]υγμα· ϲτεφανοῖ ὁ δᾶμοϲ ὁ Δηλίων
[Ἀρ]ιϲτόβουλον Ἀθηναίου Θεϲϲαλονικέ[α]
[δάφ]νηϲ ϲτεφάνωι ἀρετᾶϲ ἕνεκεν καὶ εὐ-
[ϲεβεί]αϲ τᾶϲ περὶ τὸ ἱερὸν καὶ εὐνοίαϲ τᾶϲ
[εἰϲ] τὸν βαϲιλέα Δημήτριον καὶ τὸν δᾶμο[ν]
[τὸν Δ]ηλίων· Ἀντίπατροϲ Καλλίου ἐπε-
ψήφιϲεν.

Ἀντίπατροϲ Καλ. (vs. 28) logista arch. Sosisthene a. 250 n. 287 *A* 88, sponsor arch. Idocrito a. 246 n. 290, 40. 200, debitor arch. Milichide III a. 219 n. 353 *B* 30, ante annum 210 mortuus n. 363, 62; pater Καλλίαϲ Ἀντι.: cf. ad n. 287 *A* 180; filius Καλλίαϲ Ἀντι.: cf. ad n. 750.

Vs. 6 Demetrius II Macedonum rex (239—229): cf. quae commentatus sum l. l. et n. 680.

---

667 Deli in museo, inv. Δ 543. Fragmentum marmoris albi partim a dextra sinistraque integrum. A. max. 0,53, l. 0,225, cr. 0,06. Superficies maxime detrita. Litterae a. 0,006, medii fere tertii a. Chr. saeculi. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

- - - - - οϲ Ἀπολ[λων]ιάτ̣[ην]
[εἶναι πρ]όξενον καὶ εὐεργέτην τ[οῦ]
[τε ἱε]ροῦ καὶ Δηλίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐ[κ-]
[γόνου]ϲ καὶ εἶναι αὐτοῖϲ [ἐν] Δήλωι [καὶ]
[γᾶϲ] καὶ οἰκίαϲ [ἔγκτ]ηϲιν καὶ προεδ[ρί-]
αν ἐν τοῖϲ ἀγῶϲιν καὶ πρόϲοδο[ν]
[πρὸϲ τὴν βουλὴν καὶ τὸν δᾶμον πρώ-]
[τοιϲ μετὰ τὰ ἱερά·] ὑπ[άρχ]ειν δὲ αὐ-
τοῖϲ καὶ τὰ ἄλ[λα πάντα ὅϲαπερ καὶ]
τοῖϲ ἄλλοιϲ π[ροξένοιϲ καὶ εὐεργέ-]
ταιϲ [τοῦ ἱεροῦ καὶ Δηλίων·] ἀνα-
γράψαι δὲ τόδε τὸ [ψήφιϲμα τὴν μ]ὲν
βουλὴν [εἰϲ τὸ βουλευτήριον, τοὺϲ]
δὲ ἱ[εροπ]οιοὺϲ [εἰϲ τὸ ἱερόν.]

vacat?

---

668 Deli in museo, inv. Δ 46. Pars superior stelae marmoris albi cum cymatio. A. 0,15, l. 0,24, cr. 0,06. Litterae a. 0,009, medio tertio a. Chr. saeculo vix recentiores. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

Ἔ[δοξ]εν τᾶι βουλᾶ̣ι καὶ τῶι
δ[ήμωι·] Ἀντίγ[ο]ν[οϲ? - -]
. . φάντου εἶπ̣[εν· ἐπειδὴ -]

Vs. 1 ΒΟΥΛΒΙ.

---

669 Deli in museo, inv. Δ 90. Fragmentum marmoris albi cuius margo dexter quamvis laesus exstat. A. 0,16, l. 0,15, cr. 0,048. Superficies maxime detrita. Litterae exiles, a. 0,07, alteri tertii a. Chr. saeculi parti tribuendae. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

\Η̣Ν̣
ΝΩΧΙ
. . . . . ι̣ϲτρατον Κ . .
[. . . ο]υ [Ἀ]θηναῖον π̣[ρό-]
[ξενο]ν καὶ εὐεργ[έτην]
[αὐτὸν] καὶ ἐκγόν[ουϲ·]
[εἶνα]ι δὲ αὐτ[οῖϲ - - -.]

---

670 Deli in museo, inv. Δ 102. Frustum marmoris albi a sinistra integrum. A. 0,09, l. 0,10, cr. 0,077. Superficies maxime detrita. Litterae apicatae, a. 0,006, tertii medii (?) a. Chr. saeculi. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

- - - - - - - - - - - - - - -
δεδόχθα[ι τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δήμωι·]
[εἶ]ναι [- - - - - - - - Ἀ-]
[λε]ξ̣ανδρέα? π[ρόξενον καὶ εὐεργέτην]
τοῦ τε ἱερο[ῦ καὶ τοῦ δήμου καὶ αὐτὸν]
καὶ ἐκγό[νουϲ - - - - - - - - -]
[. . κ]αὶ π - - - - - - - - - - -
. . . . οϲ - - - - - - - - - -

---

671 Deli in museo, inv. Δ 123. Fragmentum marmoris albi a sinistra integrum. A. 0,14, l. 0,175, cr. 0,08. Litterae exiles, a. 0,008, medio tertio a. Chr. saeculo vix recentiores. Superficies maxime detrita. Origine ignota. Exscripsi. *Ect.*

[- - - - - π]ερὶ [τὸ ἱερὸν καὶ Δη-]
[λίουϲ] καὶ χρείαϲ παρ[έχεται καὶ κοινᾶι τᾶι]
[πό]λει καὶ ἰδίαι τοῖϲ ἐν[τυγχάνουϲιν αὐ-]
[τῶι τῶ]ν πολιτῶν [εἰϲ ὃ ἄν τιϲ αὐτὸν]
[παρα]καλεῖ· δεδόχθαι [τᾶι βουλᾶι καὶ]
[τῶι] δήμωι· εἶναι Πυθα[. . . . . . πρόξενον]
[καὶ εὐε]ργέτην τοῦ [τε ἱεροῦ καὶ Δηλίων]

672 Deli in museo, inv. Δ 128. Fragmentum marmoris albi a dextra sinistraque integrum. A. 0,21, l. 0,22, cr. 0,065. Superficies maxime detrita. Litterae tenues, a. 0,007, alteri tertii a. Chr. saeculi parti tribuendae. Origine ignota. Exscripsi. *Ect.*

[Ἔδοξεν τᾱι βουλᾱι καὶ]
[τῶ]ι δήμωι· Σ Ι [- - εἶ-]
[πεν· ἐπε]ιδὴ Δέξιππος [ἀ-]
[νὴρ] ἀγαθόϲ ἐϲτιν περί τ[ε]
[τὸ ἱερὸν καὶ Δηλίουϲ καὶ]
[ποιεῖ] ἀγαθὸν [ὅ τι δύναται τοὺϲ]
ἀφικνουμέν[ουϲ τῶν πο-]
[λιτῶ]ν· δεδόχθαι τ[ᾱι βουλᾱι]
[καὶ τῶι δήμωι· - - -]

673 Deli in museo, inv. Δ 184. Frustulum marmoris albi a sinistra integrum. A. 0,085, l. 0,10, cr. 0,06. Litterae a. 0,008—0,009, medii fere tertii a. Chr. saeculi. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

[- - - - - - - - - - - τὸ ἱ]ερὸν
[- - - - - - - - - - - Δ]ηλίων· δε-
[δόχθαι τᾱι βουλᾱι καὶ τῶι δήμ]ωι· π[ρό]ξ[ε-]
[νον εἶναι - - - - - -] Καρύϲτιον
[- - - - καὶ εὐεργέτην τᾱϲ π]όλεωϲ τ[ᾱϲ]
[Δηλίων - - - - - - - - - - - -.]

674 Deli in museo, inv. Δ 418. Pars inferior stelae marmoris albi. A. 0,66, l. 0,48, cr. 0,112. Superficies maxime deleta. Litterae a. 0,009 medii fere a. Chr. saeculi. Origine ignota. Exscripsi. *Ect.*

nonnulli vss. deleti

- - - - - - - - - - - - - - - - υκ .
- - - - - - - - - - - - - - - - λοι
- - - - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - ωι
[- - - - - - - - - - - - - ἕνε]κεν κα[ὶ]
[- - - - - - - - - - τὸν δᾶμον τ]ὸν Δη[λί-]
[ων - - - - - - - - - - - - - - -]
[- - - - - - - καὶ ἀναγορεῦϲαι τὸν] ἱε[ροκήρυκα]
[ἐν τῶι θεάτρωι τοῖϲ Ἀπολλωνίοιϲ, ὅτ]αν οἱ τ[ῶ]ν [παί-]
[δων χ]οροὶ μέλ[λωϲιν ἀγωνί]ζε[ϲθ]αι, τ[όδε] τ[ὸ κή-]
[ρυ]γμα· ὁ δᾶμοϲ [ὁ Δηλίων] ϲτεφ[ανοῖ - - - -]
. . . υκάρου Ἀλεξα[νδ]ρέ[α δ]άφ[νηϲ ϲτ]εφ[άνωι]
[ἀρε]τᾶϲ ἕνεκα καὶ εὐϲ[εβ]είαϲ τᾶϲ περὶ τὸ ἱε[ρὸν]
[καὶ] εὐνοίαϲ τᾶϲ εἰϲ τὸν δᾶμον τὸν Δηλίων.

675 Deli in museo, inv. Δ 496. Fragmentum marmoris albi a sinistra integrum. A. max. 0,12, l. 0,155, cr. 0,082. Litterae eleganter incisae, a. 0,009, tertii medii a. Chr. saeculi. A. 1907 ad septemtriones Artemisii inventum. Exscripsi. *Ect.*

Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶ[ι καὶ τῶι]
δήμωι· Ἀντίγονο[ϲ - - -]
. ουϲ εἶπεν· ἐπ[ειδὴ - -]
[κρ]άτηϲ Ἀριϲ[τ- - - - -.]

676 Deli in museo, inv. Δ 358. Fragmentum marmoris albi undique mutilum. A. 0,08, l. 0,09, cr. 0,035. Litterae exiles, a. 0,07, medii fere tertii a. Chr. saeculi. A. 1908 ad occidentem porticus Philippi inventum. Exscripsi. *Ect.*

- ιϲεν -
- ἑκάϲτουϲ -
- [ϲτε]φάνωι Θεοδ -
- [ἀρ]ετᾶϲ ἕν[εκεν καὶ] -
- κου το -

677 Deli in museo, inv. Δ 167. Fragmentum marmoris albi undique mutilum. Cr. 0,13. Superficies maxime pessumdata. Litterae crassae, a. 0,008, medio tertio a. Chr. saeculo utique vix recentiores. A. 1879 ad septemtriones templi Apollinis invenit Homolle et commemoravit *BCH* VI 1882, 159. Exscripsi. *Ect.*

- τὴν φιλίαν τ[ὴ]ν πρὸϲ - ∓ *11 l.* - Λ Ε
- [κ]αὶ ἀποϲτειλάντων [- - - - ἀφ]ικν -
- Ι Ἀνδρόνικον Α Δ Υ Ν
- παραγενόμενοϲ ἐπ[ὶ] -
- βαϲιλίϲϲηϲ Βερενίκ[ηϲ] -
- τ[ὸν βαϲ]ιλέα Πτο[λεμαῖον] -

Vs. 1 plenius legit Wil. || 3 extr. fortasse Ἀϲ[τ]υ - - Hiller.
Ad regem Ptolemaeum I Sotera et uxorem eius Berenicem hoc fragmentum pertinere existimavit H. l. l. Litteratura autem, si recte iudico, significatur potius Euergetes.

678 Deli in museo, inv. Δ 323. Pars superior stelae marmoris albi cum aëtomate quod malleo deletum est, a dextra mutila. A. 0,14, l. 0,17, cr. 0,075. Litterae exiles, a. 0,08, eiusdem speciei atque in n. 679. A. 1904 e muro recenti ad septemptriones et orientem fori Theophrasti eruta. Edidimus ego et Bizard *BCH* XXXI 1907, 424 n. 14. *Ect.*

Θ ε [ο ί.]
Ἔδοξεν τᾱι βουλᾱι κ[αὶ τῶι δήμωι· - -]
Ἀμφιθάλουϲ εἶπεν· ἐ[πειδὴ - - -.]

679. 680 Deli in museo, inv. Δ 34 Α, Β. Fragmenta duo marmorea alba eiusdem stelae. *a*: pars superior stelae cum cymatio. A. 0,24. *b*: ab utroque latere integrum; superficies pessumdata. A. 0,24, l. 0,29—0,30, cr. 0,007. Litterae accurate incisae, lineis ad usum quadratarii ductis, a. 0,007. *b*: invenit Fougères a. 1886 et ed. *BCH* XIII 1889, 232 n. 2: cf. Leonardos Ἐφ. ἀρχ. 1892, 49. 50 n. 79; Holleaux *Rev. ét. anc.* V 1903, 209 n. 5; Dürrbach *BCH* XXVIII 1904, 132; P. Roussel *BCH* XXXI 1907, 363. *a*: a. 1904 ad occidentem τεμένουϲ Apollinis inventum, edidimus ego et Bizard *BCH* XXXI 1907, 422 n. 12: cf. *BCH* XXXIV 1910, 369. *Ect.*

(679) *a* [Ἔδ]οξεν τᾱι βουλᾱι καὶ τῶι δήμωι· Ἀμφίθε-
[μιϲ? Ἀ]ρχάνδρου εἶπεν· ἐπειδὴ Αὐτο-
[κλᾶ]ϲ ἀνὴρ ἀγαθὸϲ ὢν διατελεῖ περί
[τε τὸ] ἱερὸν καὶ τὸν δᾶμον τὸν Δηλίων
[χρεία]ϲ παρέχομενοϲ τᾱι τε πόλε[ι]
[καὶ ἰδίαι] ἑκάϲτωι τῶν πολιτῶν εἰ[ϲ ἃ ἂν]
[παρακα]λᾶται· δεδόχθαι τᾱ[ι] [βουλᾱι]
[καὶ τῶι δήμ]ωι· εἶναι Αὐ[τοκλᾶν Αἰνη-]
[ϲιδήμου Χαλκιδέα πρόξενον - - - -]

(680) *b* Ἔδοξεν τᾱι βουλᾶ[ι] καὶ [τ]ῶι δήμωι· Συνώνυμοϲ
Θεαίου εἶπεν· ἐπε[ι]δὴ Α[ὐ]τοκλᾶϲ Αἰνηϲιδήμου
Χαλκιδεὺϲ φίλοϲ ὢν τοῦ βαϲιλέωϲ Δημητρίου
καὶ πρόξενοϲ καὶ εὐεργέτηϲ τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δη-
λίων τὴν πᾶϲαν ϲπουδὴν καὶ ἐπιμέλειαν ποι-
εῖται ἐν παντὶ καιρῶι καὶ λέγων καὶ πράττων
περὶ τῶν ϲυμφερόντων τῶι τε ἱερῶι καὶ Δηλίοιϲ
καὶ χρεία[ϲ] παρέχεται [καὶ κοι]νᾶι τᾱι πόλει [κ]αὶ [ἰ]δίαι
[ε]ἴϲ (ἃ) ἄν τιϲ αὐτὸν πα[ρακα]λεῖ τῶν πο[λιτῶν· δεδό-]
χθαι τᾱι βουλᾱι καὶ τῶι [δήμωι· ϲτεφανῶϲαι αὐτὸν]
δάφνηϲ ϲτεφ[άνωι τῶι ἱερῶι καὶ ἀναγορεῦϲαι τὸν ἱερο-]
κήρυ[κ]α ἐν τῶι [θ]ε[άτρωι ὅταν ἀγωνίζωνται οἱ χο-]
[ροὶ] τῶν παί[δων - - - - - - - - - - - -.]

680 vs. 2 [Ἱ]εροκλᾶϲ F. Α[ὐ]τοκλᾶϲ legi et supplevi l. l. || 5. 6 πο[λί]ταιϲ παντὶ καιρῶι F. veram lectionem intellexit Holleaux l. l.

Συνώνυμοϲ Θε. sponsor arch. Sosisthene a. 250 n. 287 *A* 148; iterum arch. Acridione a. 240 n. 298 *A* 195. Rex autem Macedonum, ut in n. 666, est Demetrius II (239—229): cf. Holleaux, P. Roussel l. l.; Autoclis vero in honorem decretum ab Oropiis factum est: cf. Ἐφ. ἀρχ. l. l.; eius filius Αὐτοκλᾶϲ Αὐ. Χα.: cf. ad n. 681. 682; statua patri a filio posita: cf. n. 1194.

681. 682 Deli in museo, inv. Δ 411 A, B. Stela marmoris albi, e duobus fragmentis composita, superne et infra cymatiis ornata. A. 1,15, l. 0,30—0,33, cr. max. 0,09. Stela decreta duo (n. 681, 682) continet, litteris eiusdem generis scripta quales c. a. 230 usurpatae sunt, a. 0,008 (n. 681) et 0,01 (n. 682); lineae ad usum quadratarii ductae sunt; supra n. 682 corona laurea in cavo quadrato insculpta est. A. 1885 inventa et commemorata *Arch. miss. scient.* XIII 1887, 416 n. 11. Exscripsit Dürrbach et ed. *BCH* XXVIII 1904, 131 n. 24—25. Contuli: cf. quae adnotavi *BCH* XXXI 1907, 362sq.; XXXIV 1910, 374. *Ect. Tab.*

(681) θ ε ο ί.
Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι· Πραξιμέν[ης]
a Καλλιδίκου εἶπεν· ἐπειδὴ Αὐτοκλῆς ἀνὴρ ἀγα-
θὸς ὢν διατελεῖ περί τε τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δῆ-
μον τὸν Δηλίων καὶ χρείας παρέχεται καὶ κοι-
νῆι τῆι πόλει καὶ ἰδίαι τοῖς ἐντυγχάνουσιν
αὐτῶι τῶν πολιτῶν εἰς ἃ ἄν τις αὐτὸν πα-
ρακαλῆι· δεδόχθαι τῆι βουλῆι καὶ τῶι ⟨δηι⟩δή-
μωι· εἶναι Αὐτοκλῆν Αὐτοκλέους Χαλκιδέα
πρόξενον καὶ εὐεργέτην τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δη-
λίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς
[ἐ]ν Δήλωι γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ πρόσο-
[δ]ον πρὸς τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον πρώτοις
[με]τὰ τὰ ἱερά, ὑπάρχειν δὲ αὐτοῖς καὶ τἄλ-
[λ]α πάντα ὅσα δέδοται καὶ τοῖς ἄλλοις προ-
ξένοις καὶ εὐεργέταις τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δηλί-
[ω]ν· ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα τὴμ μὲν
[βο]υλὴν εἰς τὸ βουλευτήριον, τοὺς δὲ ἱεροποι-
[οὺ]ς εἰς τὸ ἱερόν. Παρμενίων Πολυβούλου ἐπε-
ψήφισεν.

corona laurea

(682) Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι· Τηλέ-
μνηστος Ἀριστείδου εἶπεν· ἐπειδ[ὴ]
Αὐτοκλῆς Αὐτοκλέους Χαλκιδεὺς π[ρό-]
ξενος ὢν καὶ εὐεργέτης τοῦ τε ἱεροῦ
καὶ Δηλίων τὴν πᾶσαν σπουδὴν ποιεῖ-
ται ἐμ παντὶ καιρῶι περὶ τῶν συμφερόν-
των τῶι τε ἱερῶι καὶ τῶι δήμωι καὶ χρείας
παρέχεται καὶ κοινῆι τῆι πόλει καὶ ἰδίαι εἰς
[ἃ] ἄν τις αὐτὸν παρακαλῆι τῶν πολιτῶν· δε-
δόχθαι τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι· στεφανῶ-
σαι αὐτὸν δάφνης στεφάνωι καὶ ἀναγο-
ρεῦσαι τὸν ἱεροκήρυκα ἐν τῶι θεάτρωι τοῖς
Ἀπολλωνίοις, ὅταν οἱ τῶν παίδων χοροὶ ἀ-
γωνίζωνται, ὅτι στεφανοῖ ὁ δῆμος ὁ Δηλί-
ων Αὐτοκλῆν Αὐτοκλέους Χαλκιδέα δά-
φνης στεφάνωι ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐ-
σεβείας τῆς περὶ τὸ ἱερὸν καὶ εὐνοίας τῆς
εἰς τὸν δῆμον τὸν Δηλίων· ἀναγράψαι δὲ [τό-]
δε τὸ ψήφισμα εἰς τὴν στήλην οὗ καὶ ἡ [προ-] *b*
ξενία αὐτοῦ γέγραπται· Ἰσόδικος
Κα(λ)λιφάνου ἐπεψήφισεν.

Πραξιμένης Κα. sponsor arch. Sosisthene a. 250 n. 287 *A* 169; idem certaminum victor (νεανίσκος) 132; logista et sponsor arch. Idocrito a. 246 n. 290, 110. 193. Παρμενίων Πο. rogator in n. 1025; illum Parmenionem esse qui ante annum 208 mortuus sit demonstravi *BCH* XXXIV 1910, 370. 372. 373: cf. ad n. 338 *Aa* 8. Τηλέμνηστος (I) Ἀρι.: cf. ad n. 683. Ἰσόδικος Κα.: pater aut fil. Καλλιφάνης Ἰσο. operarius c. a. 224 n. 338 *Ab* 89. Proxeni Αὐτοκλέους pater Αὐτοκλῆς Αἰνησιδήμου X.: cf. ad n. 679. 680 et ded. n. 1194.

683 Deli in museo, inv. Δ 478. Stela marmoris albi superne cymatio ornata, infra mutila. A. 0,49, l. 0,24, cr. 0,065. Litterae accurate incisae, lineis ad usum quadratarii ductis, a. 0,008, eiusdem generis atque in n. 682. Superficies a sinistra valde detrita. A. 1907 e muro recentiore ad orientem Artemisii eruta. Exscripsi atque edidi *BCH* XXXIV 1910, 370 n. 16. *Ect.*

[Ἔδοξεν τῆι βουλῆι] καὶ τῶι
[δήμωι· Τηλέμν]ηστος Ἀρισ-
[τείδου εἶπεν·] ἐπειδὴ Ἀριστο-
[- - - ο]φίλου [Ῥ]όδιος
[ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν διατ]ε[λ]εῖ πε-
[ρί τε τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δῆμ]ον τὸν
[Δηλίων καὶ κοινεῖ] καὶ ἰ[δίαι]
[χρείας παρέχεται τοῖς] ἐντυγ-
[χάνουσιν αὐτῶι Δηλίων,] οὐθὲν
[φιλοτιμίας ἐνλείπων· δ]εδόχθαι
[τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμω]ι· ἐπαι-
[νέσαι - - - - - -] Ε Ρ . Ο . . .
- - - - - - - - - καὶ Ε .
- - - - - - - - καὶ εἶνα[ι]
[αὐτὸν πρόξενον καὶ εὐεργέ]τ[ην
[τοῦ τε ἱεροῦ κ]αὶ Δηλίων· ὑπάρχειν
[δὲ αὐτῶι ἐν] Δήλωι γῆς καὶ οἰκίας
[ἔγκτησιν καὶ] ἀτέλειαν καὶ προεδρία[ν]
[ἐν πᾶσι τοῖς ἀγῶ]σιν οἷς ἡ [πό]λ[ι]ς ἡ Δηλί-
[ων τίθησι] καὶ πρόσοδον πρὸς τὴν βου-
[λὴν καὶ τὸν] δῆμο[ν πρ]ώτωι μ[ετ]ὰ
[τὰ ἱερά· ὑπάρ]χειν δὲ αὐτῶι καὶ τἄ[λ-]
[λα πάντα ὅσα τοῖς πρ]οξένοις καὶ εὐερ-
[γέταις δέδοτ]αι τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δη-
[λίων· ἀναγράψα]ι δὲ τόδε τὸ ψήφισ-
[μα τὴν μὲν βου]λὴν εἰς τὸ βουλευ-
[τήριον, τοὺς δὲ] ἱεροποιοὺς εἰς τὸ
[ἱερὸν εἰς στήλη]ν λιθίνην· τὸ δὲ ἀνά-
[λωμα δοῦναι τὸ]ν ταμίαν Ἀμ - - -

vacat

Vs. 12 extr. fortasse Ἐρ[γ]ο[φ]ίλ[ου] Wil., Hiller ex ect.

Τηλέμνηστος (I) Ἀρι. debitor arch. Sosisthene a. 250 n. 287 *A* 186; sponsor arch. Acridione a. 240 n. 298 *B* 13. 14; etiam fortasse deb. vel spons. c. a. 224 n. 338 *Aa* 8 ubi Τηλέμνηστος Ἀ[ριστείδου] seu Τ. Ἀ[ντιγόνου] supplendum. Intra annos 224 et 219 mortuus: cf. ad n. 353 *B* 19; filius Ἀριστείδης Τη.: cf. ad n. 704; nepos: cf. ad n. 751 ubi stemma apposui. Ipse rogator etiam in n. 682 et n. 1024; idem? Τηλέμνηστος praeco c. a. 224 n. 338 *A b* 68.

684 Deli in museo, inv. Δ 347. Frustum marmoris subcaerulei undique mutilum. A. 0,22, l. 0,24, cr. 0,05. Litterae exiles, eleganter incisae, a. 0,007, c. a. 230 exaratae, eiusdem speciei atque in n. 1055. A. 1879 ad meridiem propylaeorum invenit Homolle et exscripsit. Contuli. Litteras a me non recognitas lineis subiectis significavi. *Ect.*

[- - στ]εφάν[ωι· ἀναγορεῦσαι δὲ τὸν ἱεροκή-]
[ρυκα τόδ]ε τὸ κ[ήρυγμα· στεφανοῖ ὁ δῆμος ὁ Δη-]
[λίων Ἀπ]ολλώνι[ον] Ὕμνου Ἀσπ[έν]διον [δάφ-]
[νης στε]φάνωι ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐ[σεβεί-]
[ας τῆς περὶ τ]ὸ ἱερὸν καὶ εὐνοίας τῆς εἰς τὸν
[δῆμον τὸν Δηλίω]ν. Θεοφᾶς Κλεοσθένου ἐπε-
[ψήφισεν.]

Divisio versuum incerta est.

Θεοφᾶς Κλε. pro pecunia sumpta fenus dat arch. Philoxeno a. 231 n. 316, 14; idem praeses contionis etiam in n. 686?, 687, 1055.

685 Deli in museo, inv. Δ 373. Fragmentum marmoris albi a dextra tantum integrum. A. 0,16, l. 0,18, cr. 0,085. A. 1904, inter sacrarium Taurorum et murum orientalem periboli inventum. Litterae a. 0,005, magna ex parte evanidae, post a. 250, ut videtur, exaratae; infra titulum corona laurea incisa erat. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 301 n. 41. Contuli. *Ect.*

- - - - - - - - - - - - - - - τον καὶ
- - - - - - - - - - - - - - - Κ Α Ι Ο Σ Ο Υ
[- - - - - - - - - ἀναγράψαι δὲ] τόδε τὸ ψήφισ-
[μα τὴμ μὲν βουλὴν εἰς τὸ βουλευτήριον], τ[ο]ὺ[ς δὲ] ἱε-
[ροποιοὺς εἰς στήλην καὶ στῆσαι εἰς τὸ ἱερόν· Θεο?]φᾶς
[Κλεοσθένου? ἐπεψήφισεν.]

Vs. 2 Κ Α Φ Ο Σ Ο Υ D. J. [Θεο]φᾶς Κλεοσθένου supplevi e n. 684.

686 Deli in museo, inv. Δ 585. Pars inferior stelae marmoris albi cum cymatio et dente. A. 0,54, l. 0,335, cr. 0,08. Litterae a. 0,007. Infra titulum figurae (*graffites*) haud sine arte incisae sunt. A. 1912 in aedificio illo quod '*palestre de granite*' nuncupatur (cf. *BCH* XV 1891, 238) invenit Avezou. Exscripsi. *Ect.*

- - - ιιλ/ [- - - - ἀναγράψαι - -]
τόδε τὸ ψήφιϲμα· *vacat* Θεοφᾶϲ Κλεοϲθέ[νου]
ἐπεψήφιϲεν.

Θεοφᾶϲ Κλε.: cf. ad n. 684.

---

687 Deli in museo, inv. Δ 66. Pars inferior stelae marmoris albi cum cymatio. A. max. 0,35, l. 0,285, cr. 0,085. Litterae exiles, apicatae, a. 0,008, tertii ad finem vergentis a. Chr. saeculi. A. 1882 iuxta monumentum quod L. Cornelii Sullae inscribitur invenit S. Reinach cuius e schedis eodem tempore edd. Holleaux *BCH* XXVIII 1904, 189 n. 63 et Th. Reinach *Rev. ét. gr.* XVII 1904, 201 sq. Contuli. *Ect.*

- - - - - - - - - - - - -
[ε]ἶπε[ν· ἐπειδὴ Λέων Λέοντοϲ]
Μαϲϲαλιώτηϲ [πρόξενοϲ ὢν]
καὶ εὐεργέτηϲ [τοῦ τε ἱεροῦ]
καὶ Δηλίων τὴν πᾶϲ[αν ϲπουδὴν]
ποιεῖται ἐν παντὶ [καιρῶι περὶ]
τῶν ϲυμφερόντων [τῶι τε ἱερῶι]
καὶ τῶι δήμωι καὶ χρεία[ϲ παρέ-]
χεται καὶ κοινεῖ τᾶι πό[λει καὶ]
[ἰδίαι εἴϲ ἃ] ἄν τιϲ αὐτὸν πα[ρακα-]
[λ]εῖ τῶν πολιτῶν· δεδόχθ[αι τεῖ]
βουλεῖ καὶ τῶι δήμωι· ϲτεφ[ανῶ-]
ϲαι αὐτὸν δάφνηϲ ϲτεφάν[ωι]
καὶ ἀναγορεῦϲαι τὸν ἱεροκήρυ[κα]
ἐν τῶι θεάτρωι τοῖϲ Ἀπολλων[ί-]
οιϲ, ὅταν οἱ τῶν παίδων χοροὶ ἀγω-
νίζωνται, ὅτι ϲτεφαν[ο]ῖ ὁ δᾶμοϲ
ὁ Δηλίων Λέοντα Λέοντοϲ Μαϲ-
ϲαλιώτην δάφ(ν)ηϲ ϲτεφάνοι ἀρε-
τᾶϲ ἕνεκε καὶ εὐϲεβείαϲ τᾶϲ
περὶ τὸ ἱερὸν καὶ εὐνοίαϲ τᾶϲ εἰϲ
τὸν δᾶμον τὸν Δηλίων· ἀναγράψα[ι]
δὲ τόδε τὸ ψήφιϲμα εἰϲ τὴν ϲτ[ή-]
λην οὗ καὶ ἡ προξενία αὐτοῦ ἀνα[γέ-]
γραπται· Ἑρμαγόραϲ Ἑρμοκρέ[ον-]
τοϲ ἐπεψήφιϲεν.

Vs. 16 ΣΤΕΦΑΝΩΙ || 18 ΣΤΕΦΑΝΟΙ recepi; dativum -οι frequenter in tabulis hieropoeorum occurrere monet D.: cf. ad n. 219 *B* 18 (*var. lect.*) et ad n. 287 *A* 66 (*var. lect.*); cet.

---

688 Deli in museo, inv. Δ 259. Pars superior stelae marmoris albi cum aëtomate. A. 0,12 (infra aëtoma), l. 0,295, cr. 0,066. Litterae exiles, neglegenter incisae, a. 0,006, tertii ad finem vergentis a. Chr. saeculi. A. 1879 iuxta porticum Philippi invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δήμωι· Ϲωτίω[ν]
Δημοχάρουϲ̣ εἶπεν· ἐπειδὴ Θεόφιλοϲ
Φιλοκτήν̣ουϲ Ϲικινήτηϲ ἀνὴρ ἀγα[θὸϲ]
[ὢν] διατελεῖ περί τε τὸ ἱερὸν κα[ὶ τὸν δᾶ-]
[μον] τ[ὸ]ν Δηλίων καὶ χρείαϲ [παρέχεται]
[καὶ κο]ιν[ᾶι - - - - - - - - -.]

Ϲωτίων Δη.: filius Δημοχάρηϲ Ϲω. sponsor arch. Demare a. 179 n. 442 *A* 162; *C* 31.

---

689 Deli in museo, inv. Δ 553. Pars inferior stelae marmoris albi cymatio atque dente instructa. A. 0,34, l. 0,255, cr. 0,065. Litterae accurate incisae, exiguis apicibus ornatae, a. 0,009, tertii ad finem vergentis a. Chr. saeculi. A. 1908 ad septemtriones monumenti hypostyli inventa. Exscripsi et edidi *BCH* XXXIV 1910, 377 n. 18. *Ect.*

[- - - - - - - - - - - αὐ-]
τὸ[ν καὶ] ἐ[κγόνου]ϲ καὶ εἶναι αὐτ[οῖϲ]
ἐν Δήλωι ἀτέλειαμ π(άντων)
καὶ γᾶϲ καὶ οἰκίαϲ ἔγκτηϲιν
καὶ προεδρίαν ἐν τοῖϲ ἀγῶϲιν καὶ
πρόϲοδον πρὸϲ τὴμ βουλὴν καὶ
τὸν δᾶμον πρώτοιϲ μετὰ τὰ ἱερά·
ὑπάρχειν δὲ αὐτοῖϲ καὶ τὰ ἄλλα
πάντα ὅϲαπερ καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ
προξένοιϲ καὶ εὐεργέταιϲ δέδο-
ται ὑπὸ τοῦ δήμου τοῦ Δηλίων· ἀ-
ναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφιϲμα τὴ[μ]
μὲμ βουλὴν εἰϲ τὸ βουλευτήριον,
τοὺϲ δὲ ἱεροποιοὺϲ εἰϲ τὸ ἱερόν·
[Ε]ὔδικοϲ Τελεϲαρχίδου ἐπεψή-
φιϲε[ν.]

Vs. 3 extr. post Π nihil incisum fuisse videtur.
Εὔδικοϲ Τε.: filius Τελεϲαρχίδηϲ Εὐ. arch. a. 181: cf. ad ded. n. 1067.

---

690 Deli in museo, inv. Δ 86. Stela marmoris albi superne mutila. A. 0,50, l. 0,33, cr. 0,08. Litterae crassae, accurate incisae, a. 0,008, tertii ad finem vergentis a. Chr. saeculi. A. 1904 ad occidentem τεμένουϲ Apollinis inventa. Ed. Bizard *BCH* XXX 1906, 672 n. 9. Contuli. *Ect.*

- - - - - - - - - - - - -
[καὶ πρόϲοδον πρὸϲ] τὴμ βουλὴν καὶ
[τὸν δᾶμον πρ]ώτοιϲ μετὰ τὰ ἱερά·
[ὑπάρχειν δὲ] αὐτοῖϲ καὶ τἄλλα
[πάντα ὅϲα] δέδοται ὑπὸ τοῦ δήμου
[τοῦ Δη]λίων τοῖϲ προξένοιϲ καὶ εὐερ-
[γ]έταιϲ τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δηλίων·
[ϲ]τεφανῶϲαι δὲ αὐτὸν ἐν τῶι θεά-
τρωι Ἀπολλωνίων τῶι ἀγῶνι, ὅταν
οἱ τῶν παίδων χοροὶ ἀγωνίζωνται,
δάφνηϲ ϲτεφάνωι τῶι ἱερῶι, καὶ ὁ ἱεροκᾶ-
ρυξ ἀναγορευϲάτω τόδε τὸ κήρυγμ[α·]
ϲτεφανοῖ ὁ δᾶμοϲ ὁ Δηλίων Κλεόμβρο-
τον Λεωνίδου Ῥόδιον δάφνηϲ ϲτεφά-
νωι ἀρετᾶϲ ἕνεκεν καὶ εὐϲεβείαϲ
τᾶϲ περὶ τὸ ἱερὸν καὶ εὐνοίαϲ τᾶϲ εἰϲ
τὸν δᾶμον τὸν Δηλίων· ἀναγράψαι δὲ
τὸ ψήφιϲμα τὴμ μὲν βουλὴν εἰϲ τὸ βου-
λευτήριον, τοὺϲ δὲ ἱεροποιοὺϲ
εἰϲ τὸ ἱερόν· *vacat?* Α . Λ̣ . Ν̣ Ω Ν Ἐμ̣πέδο̣υ̣
[ἐπεψήφιϲεν.]

Vs. 13 ΛΕΩΝΙΔΟΥ dispexi. || 19 post ἱερὸν nihil distinxit B. Ἐμπεδο̣κ̣λ̣έ̣[ουϲ] Hiller; fortasse [Χ]α[ρι]λ[έ]ων Ἐμπε.: pater Ἐμπεδοκλᾶϲ Χα. annis 282. 260 florebat: cf. ad n. 158 *A* 10 (*villici*).

---

691 Deli in museo, inv. Δ 320. Pars superior stelae marmoris subcaerulei cum aëtomate. A. 0,26, l. 0,40, cr. 0,09. Litterae accurate incisae, apicatae, a. 0,009. A. 1903 e puteo ad septemtriones et orientem templi Apollinis eruta. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 293 n. 27. Contuli. Vss. 1. 2 intra aëtoma incisi. *Ect.*

Εὐτυ̣χ̣ο̣υ̣
Χίου.
[Ἔ]δοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δήμωι· Ἄμνοϲ Τλη[ϲ]ιμένου
[ε]ἶπεν· ἐπειδὴ Εὔτυχοϲ Φιλώτου Χῖοϲ, οἰκῶν ἐν
[Δή]λωι καὶ ϲυνεργαζόμενοϲ ἀπὸ τοῦ δικαίου [τοῖϲ]
[τὴν θά]λ̣ατταν πλέουϲιν, ἔν τε τοῖϲ ἔμπροϲθε[ν]
[χρόνοιϲ διε]τέλει τούϲ τε θεοὺϲ ϲεβόμενοϲ κα[ὶ]
[εὔνουϲ ὢν τῶι] ἱερῶι καὶ Δηλίοιϲ καὶ νῦν διὰ τὴν
⌒ ∨ ν λ . . . ν̣όμων
ΤΟ⊦

Ἄμνοϲ Τλη. epitimeta arch. Sosisthene a. 250 n. 287 *A* 88.
Εὔτυχοϲ Φι. Χῖοϲ argentarius quem Delii honoribus affecerunt propter fidem in contrahendo cum iis qui operam maritimam exercebant. Idem c. a. 230 ferias de suo nomine Εὐτύχεια dictas Deli instituit: cf. Schulhof *BCH* XXXII 1908, 107 sqq. et ad n. 320 *B* 58.

692 Deli in museo, inv. Δ 370. Pars superior stelae marmoris subcaerulei cum aëtomate, in duas partes fracta. A. max. 0,28 (infra aëtoma), l. 0,30, cr. 0,095. Litterae a. 0,008, eiusdem speciei atque in n. 691 et 1033 (quod fragmentum fortasse ad eandem stelam pertinet). A. 1885 invenit Homolle et ed. *BCH* XV 1891, 359 (Dittenberger Syll.[2] 240). Contuli. *Ect. Tab.*

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι· Φίλιοϲ Χαρίλα
εἶπεν· ἐπειδὴ [Βο]ῦκριϲ Δαίτα Ναυπάκτιοϲ ἀνὴρ ἀγ[α-]
[θ]ὸϲ ὢν διατελε[ῖ] περί τε τὸ ἱερὸν καὶ Δηλίουϲ κ[αὶ]
[λ]έγων ἀγαθὸν ὅ τ[ι] ἂν δύνηται καὶ πράττ[ων ὑπέρ τε]
τοῦ ἱεροῦ καὶ Δηλί[ω]ν καὶ κοινῆι τοῖϲ ἐντ[υγχάνουϲιν]
Δηλίων καὶ ἰδίαι χρ[εί]αϲ διατελεῖ π[αρεχόμενοϲ]
[ο]ὗ ἄν τιϲ αὐτὸν παρακαλεῖ· πε[ρὶ δὴ τούτων δεδό-]
χθαι τῆι βουλῆι καὶ τ[ῶι δήμωι· εἶναι Βοῦκριν Δαίτα]
Αἰτωλὸν ἐκ Ναυπ[άκτου πρόξενον τοῦ τε ἱεροῦ]
καὶ Δηλίων· [εἶναι δὲ αὐτῶι ἐν Δήλωι ἀτέλει-]
αν καὶ προε[δρίαν ἐν τοῖϲ ἀγῶϲιν? - - καὶ]
[πρ]όϲο[δον πρὸϲ τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον - -.]

Vss. 3. 4 [Δ]ι[αλ]έγων H. [ἀεὶ λ]έγων Ditt. || 6. 7 [ἐφ' ο]ὗ H. [ο]ὗ recte propter sermonis usum Ditt.

Bucrin in concilio Amphictionico hieromnemonem Aetolorum arch. Pythagora c. a. 230 fuisse coniecit Dittenberger (cf. 248, 1; 249, 2); eundem certe in Atticam incursionem fecisse arch. Heliodoro e titulo IG II 5, 385*c* (Dittenberger 241) compertum est. Heliodori autem de aetate multi disseruerunt: cf. quae exposui Ξένια 1912, 86sqq. E litteratura decretum c. a. 230 factum esse existimavi: Φίλιοϲ Χα. idem an avus? spons. arch. Charila I a. 269 n. 203 *D* 62.

693 Deli in museo, inv. Δ 318. Pars inferior stelae marmoris albi cum cymatio ac dente. A. 0,62, l. 0,30, cr. 0,069. Litterae accurate incisae, a. 0,007, versibus alternis rubro atque cyaneo pigmento inductae, intra annos 230—220 exaratae. A. 1879 e muro recenti ad septemtriones templi Apollinis eruta. Ed. Homolle *BCH* IV 1880, 348 n. 2; cf. Pohl De Graecorum medicis publicis 21 n. 31; Demoulin *BCH* XXVI 1902, 423sq. et ad IG XII 5, 820. *Ect.*

\- - - - - - - - - - - - - -
[τοῖϲ ἐντυγχάνουϲιν αὐτῶι τῶν πολιτῶ]ν
καθ' ἃ ἄν τιϲ αὐτ[ὸν παρακαλε]ῖ, κατά
τε τὴν τέχνην τὴν ἰατρικὴν πολλοῖϲ
βεβοήθηκεν καὶ κατὰ τὰ ἄλλα πρόθυ-
μοϲ ὢν διατελεῖ· δεδόχθαι τῆι βουλῆι
[κ]αὶ τῶι δήμωι· εἶναι Ἄρχιππον Πο-
[λυ]χάρουϲ Κεῖον πρόξενον καὶ εὐερ-
[γέ]την τοῦ τε ἱεροῦ καὶ τοῦ δήμου τοῦ
[Δη]λίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνουϲ καὶ
εἶναι αὐτοῖϲ ἐν Δήλωι γῆϲ καὶ οἰκίαϲ
ἔγκτηϲιν, καὶ προεδρίαν ἐν τοῖϲ ἀ-
γῶϲιν, καὶ πρόϲοδον πρὸϲ τὴν βουλὴν
καὶ τὸν δῆμον, ἐάν του δέωνται, πρώ-
τοιϲ μετὰ τὰ ἱερά· ὑπάρχειν δὲ αὐτοῖϲ
καὶ τὰ ἄλλα ὅϲα δέδοται καὶ τοῖϲ ἄλ-
λοιϲ προξένοιϲ καὶ εὐεργέταιϲ τοῦ
τε ἱεροῦ καὶ Δηλίων· ἀναγράψαι δὲ
τόδε τὸ ψήφιϲμα τὴν μὲν βουλὴν εἰϲ
τὸ βουλευτήριον, τοὺϲ δὲ ἱεροποιοὺϲ
εἰϲ τὸ ἱερόν· Ϲῆμοϲ Κοϲμιάδου ἐπεψή-
φιϲεν.

Ϲῆμοϲ Κοϲ.: fortasse idem contionis praeses n. 696; e familia nobilissima oriundus: cf. *BCH* XXXIII 1909, 513 n. 34; XXXIV 1910, 375; ad n. 320 *B* 61. Hic quidem ante arch. Sosistratum a. 200 mortuus est: cf. n. 372 *A* 184; eiusdem in honorem decretum n. 1054 a Theangelensibus factum est.

Πολυχάρηϲ καὶ Ἄρχιπποϲ Πολυχάρουϲ Ἰουλιῆται, fratres, ut videtur (perperam, credo, eos patrem et filium fuisse existimavit Demoulin; nam ex eo quod non scriptum est Π. κ. Ἀ. οἱ Π. nihil concludi potest: cf. exempli causa, n. 760) a Teniis honorati sunt: cf. IG XII 5, 820 (altero a. Chr. saec.).

694 Deli in museo, inv. Δ 111. Fragmentum stelae marmoris albi undique mutilum praeter dextrum marginem qui quamvis laesus exstat. A. max. 0,28, l. 0,325, cr. 0,081. Litterae apicatae, a. 0,008, intra annos 220—210 exaratae. A. 1882 invenit S. Reinach et exscripsit. Contuli et commemoravi *BCH* XXXI 1907, 424. *Ect.*

[- - πρώ]τοιϲ μετὰ τὰ [ἱερά· εἶναι]
[δὲ αὐτοῖϲ καὶ] τἆλλα πάντα ὅϲα δέ[δοται]
[ὑπὸ τοῦ δήμου τ]οῦ Δηλίων τοῖϲ προξένοιϲ
[καὶ εὐεργέταιϲ το]ῦ τε ἱεροῦ καὶ Δηλίω[ν·] ϲτε-
[φανῶϲαι δὲ α]ὐτὸν ἐν τῶι θεάτρωι [Ἀ]πολ[λ]ω-
[νίων τῶι ἀ]γῶνι, ὅταν οἱ τῶμ παίδων χοροὶ
[ἀγων]ίζωνται, δάφνηϲ ϲτεφάνωι τῶ ἱε[ρῶι]
[καὶ] ὁ ἱεροκῆρ[υξ] ἀναγορευϲάτω τόδε τὸ κ[ήρυγ-]
[μα·] ϲτεφανοῖ ὁ δῆμοϲ ὁ Δηλίων Ἁγνόθε[ον ..]
[...]οκράτου Ἀθηναῖον δάφνηϲ ϲτεφάν[ωι]
[ἀρε]τῆϲ ἕνεκεν καὶ εὐϲεβείαϲ τῆϲ πε[ρὶ τὸ]
[ἱερὸ]ν καὶ εὐνοίαϲ τῆϲ εἰϲ τὸν δῆμον τὸ[ν Δη-]
[λίων·] ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφιϲμα τ[ὴν]
[μὲν β]ουλὴν εἰϲ τὸ βουλευτήριον, τοὺ[ϲ δὲ ἱε-]
[ροποιοὺϲ εἰ]ϲ [τὸ ἱερ]όν· Ϲωτέληϲ Τηλ[εμνήϲ-]
[του] ἐπε[ψήφιϲεν.]

Vs. 9 extr. post [ον] ad summum litterae duae desiderantur; fortasse vacuum spatium.

Ϲωτέληϲ Τη. praeses contionis etiam in n. 695; ἐπιϲτάτηϲ τῶν Πανείων c. a. 220 n. 346 *B* 12: cf. dedicationes n. 1086. 1141. 1173. 1174.

695 Deli in museo, inv. Δ 105. Frustum marmoris albi a dextra integrum. A. 0,12, l. 0,14, cr. 0,06. Litterae exiles, apicatae, a. 0,011, extremae tertii a. Chr. saeculi parti tribuendae. A. 1904 prope Artemisium inventum. Edidimus ego et Bizard *BCH* XXXI 1907, 424 n. 15. *Ect.*

[- - - - - ἀναγράψαι]
[δὲ τόδε τὸ ψήφιϲμα τὴν]
[μὲν βουλὴν εἰϲ τὸ] βουλευ-
[τήριον, τοὺϲ] δὲ ἱεροποιοὺϲ
[εἰϲ τὸ ἱερόν· Ϲ]ωτέληϲ Τηλε-
[μνήϲτου ἐ]πεψήφιϲεν.

Ϲωτέληϲ Τη.: cf. ad n. 694.

696 Deli in museo, inv. Δ 380. Frustulum marmoris albi, a sinistra integrum. A. 0,13, l. 0,10, cr. 0,042. Litterae a. 0,01—0,012, apicatae, magna ex parte evanidae, tertii a. Chr. ad finem vergentis, ut videtur, saeculi. A. 1903 e ruderibus ad septemtriones et occidentem τεμένουϲ Apollinis erutum. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXIX 1905, 246 n. 119. Contuli. *Ect.*

Ε[- - - - ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψή-]
φιϲμ[α τὴν μὲν βουλὴν εἰϲ τὸ βουλευτήρι-]
ον, τοὺϲ [δὲ ἱεροποιοὺϲ εἰϲ τὸ ἱερόν· Ϲῆμοϲ Κοϲ?-]
μιάδου [ἐπεψήφιϲεν.]

Vss. 3. 4 Ϲῆμοϲ Κοϲμιάδου dubitanter supplevi e n. 693.

697 Deli in museo, inv. Δ 393. Stela marmoris albi superne mutila. A. 0,57, l. 0,35, cr. 0,10. Litterae apicatae, a. 0,006, tertii ad finem vergentis a. Chr. saeculi. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

[- - - - - - - ἐπαινέ-]
[ϲαι Μνηϲιπτόλεμον Κ]αλλιάρχ[ου τὸν]
[ἱ]ϲτοριογ[ρά]φ[ον καὶ] ϲτεφανῶϲαι δά-
φνηϲ ϲτεφάνωι τῶι ἱερῶι τοῖϲ Ἀπολ-
λωνίοιϲ ἐν τοῖϲ χοροῖϲ τῶν παίδων·
τὴν δὲ ἀναγγελίαν ποιήϲαϲθαι τὸν
ἱεροκήρυκα ἐν τῶι θεάτρωι τήνδε· ὁ δῆ-
μοϲ ὁ Δηλίων ϲτεφανοῖ Μνηϲιπτόλε-
μον Καλλιάρχου Κυμαῖον τῶι ἱερῶι ϲτ[ε-]
φάνωι ἀρετῆϲ ἕνεκεν καὶ εὐϲεβείαϲ
τῆϲ περὶ τὸ ἱερὸν καὶ εὐνοίαϲ τῆϲ εἰϲ αὐ-
τόν· δεδόϲθαι δ' αὐτῶι καὶ ἐπὶ τὴν βουλὴν

καὶ ἐπὶ τὸν δᾶμον ἔφοδον πρώτωι μετὰ τὰ ἱερά·
////// εἶναι (δὲ αὐτὸν) ⟨Σ.Ι⟩ καὶ τοὺϲ ἐγγόνουϲ προξέ-
νουϲ τᾶϲ πόλεωϲ καὶ ὑπάρχειν αὐτοῖϲ πάν-
τα ὅϲα καὶ τοῖϲ λοιποῖϲ προξένοιϲ ὑπάρχει·
[Π]αρμενίων Διοδότου ἐπεψήφιϲεν.

in corona laurea:

ὁ δᾶμοϲ
ὁ Δηλίων.

Vs. 3 [ἱ]ϲτοριο̣γ̣[ρά]φ[ον] ex ectypo Hiller; coniecerat Wil. qui de Mnesiptolemo historico (cf. infra) monuerat. || 14 primum quadratarius ΥΠΑΡΧΕΙΝΔ̣Ε̣ΣΙ incidisse videtur, dein priores quinque litteras delevisse, ultimas autem quattuor non rescripsisse.

Μνηϲιπτόλεμοϲ Κα. Κυ. ἱϲτοριογράφοϲ: idem Mnesiptolemus historicus cui rex Syriae Antiochus III (223—187) favebat (Athen. X 432*b* 697: cf. Niese *Gesch.* III, 89 adn. 3).

Παρμενίων Διο. debitor c. a. 224 n. 338 *Aa* 12; deinde ab arch. Milichide III a. 219 eius heredes inscripti sunt: cf. ad n. 353 *B* 18. 19. 27 *C* 1 sqq.

698 Deli in museo, inv. Δ 197. Stela marmoris albi cymatio superne ornata, ab inferiore parte fracta. A. max. 0,30, l. 0,20, cr. 0,06. Litterae apicatae, a. 0,008, tertii exeuntis vel alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1885 invenit Homolle et commemoravit *Arch. miss. scient.* XIII 1887, 415 n. 3. Contuli. Titulum paullo integriorem vidit H.; lineis subductis litteras quas non agnovi in lapide significavi. *Ect.*

Ἔδοξεν τεῖ βουλᾶι καὶ
τῶι δήμωι· Τηλέμνηϲ-
τοϲ Ἐπιχάρμου εἶπεν· ἐ-
πειδὴ Ἀγάθαρχοϲ Λέον-
τοϲ Τήιοϲ ἀνὴρ ἀγαθὸϲ
ὢν διατελεῖ περί τε τὸ ἱε̣-
ρὸν καὶ τὸν δᾶμον τὸν Δη-
λίων καὶ χρείαϲ παρέχε-
ται καὶ κοινᾶ̣ καὶ ἰδίαι τοῖϲ
ἐντυγχάνουϲιν αὐτῶι
καὶ πράττει ἀγαθὸν ὅ τι
[ἂν δ]ύνηται περί τε τὸ ἱε-
[ρὸν καὶ] τὸν δᾶμον τὸν Δη-
[λίων· πε]ρὶ δὴ τούτων δε-
[δόχθαι τᾶι βουλ]ᾶ̣ι καὶ τῶι
[δήμωι· εἶναι πρόξε]νον Ἀγά-
[θαρχον Λέοντοϲ Τ]ή̣ιον
\- - - - - - - - -

Τηλέμνηϲτοϲ Ἐπι. choregus puerorum Apolloniis arch. Tlesimene a. 215 n. 126, 6: cf. etiam ad n. 351, 14.

699 Deli in museo, inv. Δ 286. Stela marmoris albi, superne infra et a dextra mutila, a sinistra laesa. A. max. 0,33, l. max. 0,24, cr. 0,075. Litterae apicatae, a. 0,006—0,007, tertii exeuntis a. Chr. saeculi. Invenit a. 1885 Homolle et commemoravit *Arch. miss. scient.* XIII 1887, 416 n. 9. Contuli. *Ect.*

[- - - - - - - - - ἀνὴρ ἀ-]
[γα]θ̣ὸϲ [ὢ]ν̣ δ̣[ιατελεῖ περὶ τὸν δᾶμον? καὶ]
[τ]οῖϲ ἐντυγχάνουϲι τῶν πολι[τῶν]
[κ]αὶ κοινεῖ καὶ ἰδίαι χρείαϲ παρέχ[εται]
εἰϲ ἃ ἄν τιϲ αὐτὸν παρακαλᾶι, ἀ[προ-]
φαϲίϲτωϲ τὴν πᾶϲαν ϲπουδὴν κα[ὶ ἐπι-]
[μ]έλειαν ποιούμενοϲ· δεδόχθαι [τᾶι]
[βουλᾶι καὶ τῶι δήμωι· ἐπαινέϲαι Ἀρ[ιϲτο-]
τέλην Ϲωδήμου Κολοφώνιον ἐ[πὶ τᾶι]
[αἱ]ρέϲει ἣν [ἔ]χων διατελεῖ περί [τε τὸ ἱε-]
[ρ]ὸν καὶ τὸν δᾶμον τὸν Δηλίων κα[ὶ εἶναι]
αὐτὸν πρόξενον καὶ εὐεργέτην τ[οῦ τε]
[ἱ]εροῦ καὶ Δηλίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόν̣[ουϲ·]
εἶναι δὲ αὐτῶι ἐν Δήλωι γᾶϲ καὶ οἰ[κίαϲ]
[ἔ]νκτηϲιν [κ]αὶ πρό[ϲ]οδον πρὸϲ τὴν [βουλὴν]
[κα]ὶ τὸν δᾶμον πρώτοιϲ μετὰ τὰ ἱερ[ά· ὑπάρ-]
[χειν] δὲ αὐτοῖϲ καὶ τἆλλα πάντα ὅ[ϲαπερ]
[καὶ] τοῖϲ ἄλλοιϲ προξένοιϲ καὶ εὐ[εργέταιϲ]
[το]ῦ̣ τε ἱεροῦ καὶ Δηλίων· ἀναγρά[ψαι δὲ τόδε]
[τὸ ψή]φιϲμα τὴμ [μ]ὲν βουλὴν εἰϲ τὸ [βουλευ-]
[τή]ριον, τοὺϲ δὲ ἱεροποιοὺϲ εἰϲ τ[ὸ ἱερὸν]
[ἀ]ναγράψανταϲ εἰϲ ϲτήλην λιθ[ίνην·]
[Ἑ]ρητυμένηϲ *vacat* Κρατ[αιβίου]
[ἐ]πεψήφιϲεν.

Vs. 22 Κρατ[αιβίου] supplevi; pater Κραταίβιοϲ Ἑρητυμένου sponsor arch. Sosisthene a. 250 n. 287 *A* 146; filius? Κραταίβιοϲ hieropoeus arch. Polybo III a. 174: cf. ad n. 453 *A* 1.

700 Deli in museo, inv. Δ 196. Fragmentum marmoris caerulei undique mutilum nisi quod a sinistra integrum esse videtur. A. 0,07, l. 0,28, cr. 0,24. Litterae apicatae, neglegenter incisae, a. 0,011—0,012, tertii fere exeuntis a. Chr. saeculi. In muro recenti τοῦ Κάϲτρου Myconi inaedificatum unde eximendum curavit Stauropullus. Ed. Dürrbach *BCH* XXVI 1902, 523. Contuli. *Ect.*

\- - - - - - - - - - - - - - - - - - - -
εἰϲ πάντα τὸν χρόνον τὰ δ̣εδο[μένα *vel* γμένα - - - -]
τὸν ταμίαν Δημοϲῶντα ὅπωϲ [- - - - - - - - τοῦ Διὸϲ]
τοῦ Πολιέωϲ καὶ τᾶϲ Ἀθηνᾶϲ [τᾶϲ Πολιάδοϲ - - - - -.]

Vs. 1 extr. ΤΑΛΕΔΟΙ.

Titulum hunc in modum redintegrare conatus est D.:

\- [ἵνα φανερὰ ὑπάρχηι]
εἰϲ πάντα τὸν χρόνον τὰ δ̣εδο[μένα τίμια· τὸ δὲ γενόμενον ἀνάλωμα μερίϲαι]
τὸν ταμίαν Δημοϲῶντα· ὅπωϲ [δὲ ἡ εἰκὼν ϲταθᾶι εἰϲ τὸ ἱερὸν παρὰ τῶι βωμῶι τοῦ Διὸϲ]
τοῦ Πολιέωϲ καὶ τᾶϲ Ἀθηνᾶϲ [τᾶϲ Πολιάδοϲ ἐπιμεληθᾶναι τοὺϲ ἱεροποιούϲ].

Certa autem ratione nihil restitui posse manifestum est. Quin etiam de origine deliaca tituli dubitari potest: nomen enim Δημοϲῶν et Myconi occurrit: cf. n. 161 *B* 27; sed de Iove Πολιεῖ atque Minerva Myconi cultis nihil traditum est.

701 Deli in museo, inv. Δ 332 α, β. Stela marmoris albi cum aëtomate et acroteriis, in duas partes fracta. A. 0,65 (infra aëtoma), l. 0,275, cr. 0,07. Litterae apicatae, a. 0,008, tertii fere exeuntis a. Chr. saeculi. A. 1878 ante Artemisium invenit Homolle cuius e schedis ed. Dürrbach *BCH* XXVI 1902, 513 adn. 1. Contuli. *Ect.*

a Ἔδοξεν τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι δήμωι·
Θεοτέλης Φωκαέως εἶπεν· ἐπειδὴ
Πολύμνηστος Θίβρωνος Νάξιος
ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν διατελεῖ περί τε
τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δᾶμον τὸν Δηλίων
χρείας παρεχόμενος ἐν παντὶ
καιρῶι τοῖς ἐντυγχάνουσιν αὐτῶι
Δηλίων καὶ κοινεῖ καὶ ἰδίαι· δεδόχθαι
τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι δήμωι· εἶναι Πολύ-
μνηστον Θίβρωνος Νάξιον πρόξενον
καὶ εὐεργέτην τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δηλί-
ων καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἶ-
ναι αὐτοῖς ἐν Δήλωι γᾶς καὶ οἰκίας
ἔγκτησιν καὶ προεδρίαν ἐν τοῖς ἀ-
γῶσιν καὶ πρόσοδον πρὸς τὴν βου-
λὴν καὶ τὸν δᾶμον πρώτοις μετὰ
τὰ ἱερά· ὑπάρχειν δὲ αὐτοῖς καὶ τὰ
ἄλλα πάντα [ὅσα] δ[έ]δοται [καὶ τοῖς]
b ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις
τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δηλίων· ἀναγρά-
ψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα τὴν μὲν
βουλὴν εἰς τὸ βουλευτήριον, τοὺς
δὲ ἱεροποιοὺς εἰς τὸ ἱερόν· Ἀντί-
γονος Δημόνου ἐπεψήφισεν.

Vs. 18 fractura haustus paene totus.

Proxenus Πολύμνηστος Θι. Νάξιος: idem fortasse donator Πολύμνηστος, cuius phiala in inventariis non ante a. 240 occurrit: cf. n. 298 *A* 12: [φιάλην Πο]λυμν[ήσ]του.

Ἀντίγονος Δη. (vss. 23. 24) hieropoeus arch. Milichide III a. 219 n. 354, 2; debitor arch. Stesileo a. 207 n. 366 *A* 122: cf. n. 369 *A* 29; n. 372 *A* 180. 181; domum venumdat arch. Polyxeno I a. 192 n. 399 *A* 125; pater Δημόνους Ἀν. chor. et agoranomus: cf. ad n. 114, 20 et ded. n. 1144.

---

702 Deli in museo, inv. Δ 124. Stela marmoris albi, superne et ab infima parte fracta, ab utroque margine laesa. A. 0,34, l. 0,345, cr. 0,095. Litterae incuriose incisae, a. 0,007, medio tertio a. Chr. saeculo aliquot annis recentiores. A. 1879 ad meridiem templi Apollinis inventa. Exscripsit Homolle. Contuli. *Ect.*

[- - - - - ἐπειδὴ - - - - -]
[- - - - ἐπεδείξατο? τοῖς τε ἄλλοις]
[θεο]ῖς κ[αὶ Ἀπ]όλλωνι [κ]αὶ [Ἀρτέμιδι]
[καὶ] Λητοῖ καὶ παρεπεδήμησ[εν ἀξίως]
[τῶν] θεῶν· περὶ δὴ τούτων δεδ[όχθαι τᾶι]
[β]ουλᾶι καὶ τῶι δήμωι· ἐπαινέσα[ι - - - -]
ṇην Ἀμμωνίου ἐπί τε τᾶι πρὸς [τοὺς θε-]
[ο]ὺς εὐσεβείαι καὶ τᾶι πρὸς τὴν π[όλιν εὐ-]
[ν]οίαι καὶ τᾶι ἐπιδημίαι καὶ τᾶι ἄλλ[ηι ἀνα-]
[σ]τροφᾶι ἣν πεποίηται ἀξίως ἀμφ[οτέρων]
τῶν πόλεων καὶ εἶναι αὐτὸν πρό[ξενον]
καὶ εὐεργέτην τοῦ τε ἱεροῦ καὶ το[ῦ δή-]
μου τοῦ Δηλίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγό[νους·]
εἶναι δὲ αὐτοῖς ἐν Δήλωι γᾶς καὶ ο[ἰκίας]
ἔγκτησιν καὶ πρόσοδον πρὸς τὴν [βουλὴν]
καὶ [τὸν δᾶ]μον πρώτοις μετὰ τὰ [ἱερά· εἶ-]
[ναι δὲ αὐτοῖς κ]αὶ τὰ ἄλλα ὅσα δέ[δοται]
[τοῖς ἄλλοις προξέ]νοις καὶ εὐεργέ[ταις]
[τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δηλίων·] ἀναγρά[ψαι δὲ τόδε]
[τὸ ψήφισμα τοὺς ἱεροποι]οὺς ε[ἰς τὸ ἱερόν·]
[- - - - - - - -] ἐ[πεψήφισεν.]

703 Deli in museo, inv. Δ 61. Fragmentum marmoris albi ab utroque latere integrum. A. max. 0,17, l. 0,255, cr. 0,065. Litterae bonae, a. 0,009, intra annos 230—220 exaratae. A. 1880 in τεμένει Apollinis invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

[- - - - - - - - - - ἀνὴρ]
[ἀγ]αθὸς ὢν [διατελεῖ περί τε τὸ ἱε-]
[ρ]ὸν καὶ Δηλίους· δεδ[όχθαι τᾶι]
βουλᾶι καὶ τῶι δήμωι· εἶν[αι - -]
. . . ṇạ Ἀριστοβούλου Στρατο[νι-]
[κ]έα πρόξενον καὶ εὐεργέτην
τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δηλίων καὶ αὐ-
τὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐ-
τοῖς ἐν Δήλωι γᾶς καὶ οἰκίας ἔγ-
κτησιν καὶ πρόσοδον πρὸς τὴν
βουλὴν καὶ τὸν δᾶμον πρώτο[ις]
[μετὰ τὰ ἱερὰ - - - - - -.]

---

704 Deli in museo, inv. Δ 152. Pars superior stelae marmoris cum aëtomate. A. 0,24 (infra aëtoma), l. 0,245, cr. 0,061. Litterae exiles, apicatae, a. 0,009, tertii ad finem vergentis a. Chr. saeculi. A. 1880 inventam e schedis Homollii ed. Dürrbach *BCH* XXVIII 1904, 135 n. 31. Contuli atque commemoravi *BCH* XXXI 1907, 368. *Ect.*

Θ ε ο ί.
Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δήμω[ι·]
Ἀριστείδης Τηλεμνήστου εἶπεν·
ἐπειδὴ Τιμοκλείδας Θευτίμου
Σικυώνιος ἀνὴρ ἀγαθός ἐστιν πε-
ρὶ τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δᾶμον τὸν Δηλί-
ων καὶ κοινᾶι καὶ ἰδίαι τοῖς ἐντυγχ[ά-]
νουσι χρείας παρέχεται· δεδό-
χθαι τῶι δήμωι· ἐπαινέσαι Τιμο-
[κλείδαν Θευτίμου] Σικ[υώ]νιον
- - - - - - - - - -

Ἀριστείδης Τη. possessor cuiusdam domus intra annos 200—190 n. 406 *B* 30; rog. in n. 705—707? atque in decreto c. a. 200 a. Chr. a Deliis facto ut ludos in honorem Artemidis Λευκοφρυηνᾶς a civitate Magnesia institutos acciperent: cf. Kern *Inschr. Magn.* 49; Wilhelm *Jahresh.* IV 1901, *Beibl.* 26 sq.; Holleaux *Rev. ét. anc.* V 1903, 213. Pater Τηλέμνηστος (I) Ἀρι.: cf. ad n. 683; filius Τηλέμνηστος (II) Ἀρι.: cf. ad n. 751 ubi stemma apposui.

Τιμοκλείδαν Θευ. Σικ. eundem esse atque Τιμοκλείδαν illum qui Sicyone ante annum 264 a. Chr. maxima potentia floruit (Plut. Aratus 2; Paus. II 8, 2) coniecit Dürrbach; quod litteratura decreti refelli monui l. l.

---

705 Deli in museo, inv. Δ 11 α—δ. Fragmenta quattuor stelae marmoris albi cymatio ornatae atque lyra insculpta. *a*, *b*: conglutinata partem superiorem efficiunt. A. 0,24, l. 0,23; *c*, *d*: partem inferiorem. A. 0,22, l. 0,16; media pars deest atque dextrum latus. Cr. 0,065. Litterae apicatae, a. 0,007, tertii ad finem vergentis a. Chr. saeculi. *c*, *d*: ad orientem τεμένους Apollinis a. 1903 inventa edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 296 n. 32; *a*, *b*: ad orientalem partem eius viae quae fert ad theatrum a. 1906 inventa. Omnia composui atque edidi *BCH* XXXIV 1910, 376 n. 17. *Ect.* *Tab.*

a, b Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δ[ήμωι· Ἀρισ-]
τείδης [Τηλεμ]νήστου εἶπε[ν· ἐπειδὴ Παν-]
[τα]κρατίδης Καλλίππου Μα[- - - ἀ-]
[νὴ]ρ ἀγαθὸς ὢν διατελεῖ π[ερί τε τὸ ἱε-]
[ρ]ὸν καὶ [τὸν] δᾶμον τὸν Δηλ[ίων καὶ χρείας]
[πα]ρέχεται καὶ κοινᾶι τᾶι [πόλει καὶ ἰδίαι]
[τοῖς ἐντ]υγ[χά]νο[υσιν αὐτῶι Δηλίων]
vss. nonnulli desunt
c [δεδόχθαι τᾶ]ι βουλᾶι κ[αὶ τῶι δήμωι· στεφα-]
[νῶσαι αὐτ]ὸν δάφνης στεφάνωι τῶι ἱε-]
[ρ]ῶι καὶ [ἀ]ναγορεῦσα[ι τὸν ἱεροκήρυκα ἐν]
[τ]ῶι θεάτρωι τοῖς Ἀπ[ολλωνίοις, ὅταν οἱ]
τῶμ παίδων χοροὶ [ἀγωνίζωνται, τόδε]

τὸ κήρυγ[μα· ϲτ]εφανοῖ ὁ δᾶμοϲ ὁ Δηλίων]
Παντ[ακρ]ατίδην Καλ[λίππου Μα - - - -]
d Δά[φν]ηϲ ϲτεφάνωι [τῶι ἱερῶι ἀρετᾶϲ ἕνε-]
[κε]ν καὶ εὐϲεβε[ί]αϲ [τᾶϲ εἰϲ τὸ ἱερὸν καὶ]
εὐνοίαϲ τᾶϲ εἰϲ τ[ὸν δᾶμον τὸν Δηλίων·]
βουλὴ ἐπεψήφιϲεν.

a, b, vs. 3 Μα.. Hiller ex ectypo. *d*, vs. 11 βουλὴ ἐπε.: cf. ad n. 514; ἐ(πε)ψήφιϲεν?

Ἀριϲτείδηϲ Τη.: cf. ad n. 704.

Ex anaglypho μουϲικὸν fuisse Παντακρατίδην verisimile est: cf. Wilhelm *Jahresh.* IV 65, 1; *Beitr.* 11 sq. Colin *Fouilles de Delphes* III 2, 113 n. 104. Pomtow *G. G. Anz.* 1913, 167.

---

706 Deli in museo, inv. Δ 225 α—δ. Quattuor fragmenta nunc coniuncta stelae marmoris albi cuius pars superior deest. A. 0,59, l. 0,33, cr. 0,08. Litterae exiles, apicatae, tertii ad finem vergentis a. Chr. saeculi, a. 0,01. Origine ignota. *a, b*: edidi *BCH* XXXI 1907, 368 n. 10; dein *c, d*: coniunxi atque omnia exscripsi. *Ect.*

a [Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δήμωι·] *b*
Ἀριϲτείδηϲ Τηλεμνήϲτου εἶπ[εν·]
ἐπειδὴ Ἡρόδωροϲ ὁ πρόξενοϲ τοῦ τε
ἱεροῦ καὶ Δηλίων χ[ρ]είαϲ παρέχεται
καὶ κοινεῖ καὶ ἰδίαι τοῖϲ ἐντυγχάνουϲι-
ν αὐτῶι τῶμ πολιτῶν· δεδόχθαι τᾶι βου-
λεῖ καὶ τῶι δήμωι· ἐπαινέϲαι τε Ἡρόδωρον
Διοδώρου Χαλκιδέα καὶ ϲτεφανῶϲαι
αὐτὸν τοῖϲ Ἀπολλωνίοιϲ δάφνηϲ
ϲτεφάνωι ἱερῶι· ἀναγορεῦϲαι δὲ
τὸν ἱεροκήρυκα ἐν τῶι θεάτρωι, ὅταν
οἱ τῶν παίδων χοροὶ ἀγωνίζωνται,
τόδε τὸ κήρυγμα· ϲτεφανοῖ ὁ δᾶ-
μοϲ ὁ Δηλίων Ἡρ[ό]δωρον Διοδ[ώρου]
Χαλκιδέα δάφνηϲ ϲ[τεφά]νωι *d*
ἀρετᾶϲ ἕνεκεν [καὶ] εὐϲεβείαϲ τᾶϲ
περὶ τὸ ἱερὸν κα[ὶ εὐ]νοίαϲ τᾶϲ εἰϲ τὸν
δᾶμον τὸ[ν Δηλίων· ἀ]ναγράψαι δὲ τόδε τὸ
c [ψή]φι(ϲ)μα [τὴν μὲν βο]υλὴν εἰϲ τὸ βουλευ-
[τή]ριον, το[ὺϲ δὲ ἱερ]οποιοὺϲ εἰϲ τὸ ἱερὸν
εἰϲ τὴν ϲ[τήλην ἐ]ν ᾗι καὶ ἡ προξενία
αὐτοῦ γέ[γραπται· Κ]ριτίαϲ Λυκομήδου
ἐπεψήφιϲεν.

Vs. 19 init. ΦΙΜΑ.

Ἀριϲτείδηϲ Τη.: cf. ad n. 704; Κριτίαϲ Λυ.: filius Λυκομήδηϲ Κρι.: cf. ad n. 1187.

---

707 Deli in museo, inv. Δ 464 α—γ. Fragmenta tria stelae marmoris albi gypso nunc coniuncta: margo dexter superest atque minima pars sinistri; supra decretum vestigia coronae. A. 0,43, l. 0,31, cr. 0,07. Litterae a. 0,009 tertii ad finem vergentis a. Chr. saeculi. A. 1903 e puteo ad meridiem et orientem templi Apollinis eruta; edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 297 n. 34. *Ect.*

a [Ἔδο]ξεν τᾶι β[ουλᾶι καὶ τῶι δήμωι·]
Ἀ[ρ]ιϲτείδηϲ [Τηλεμνήϲτου?] εἶπεν· *b*
ἐπειδὴ Ϲτρα[-c. 3- Πολεμ]οκράτουϲ
[ἀ]νὴρ ἀγαθὸϲ [ὢν διατελ]εῖ περί τε τὸ
[ἱε]ρὸν καὶ Δηλ[ίουϲ καὶ] χρείαϲ παρέχε-
[τα]ι κα[ὶ κ]οινε[ῖ τεῖ πόλ]ει καὶ ἰδίαι τοῖϲ
[ἐντυγ]χάν[ουϲιν] αὐτῶι τῶν πολι-
[τῶν] εἰϲ ἃ ἄ[ν τιϲ αὐ]τὸν παρακαλε[ῖ·]
[δεδόχ]θαι τ[ᾶι βουλᾶι] καὶ τῶι δήμωι·
[εἶναι] Ϲτρατ[-c. 3- Πο]λεμοκράτουϲ
-5-6- πρ[όξενον καὶ ε]ὐεργέτην τοῦ τ[ε]
[ἱεροῦ καὶ Δηλίων καὶ αὐ]τὸν καὶ ἐκγόνου[ϲ]
[καὶ εἶναι αὐτοῖϲ ἐν Δήλ]ωι γᾶϲ καὶ οἰκίαϲ
c [ἔγκτηϲιν καὶ π]ρό[ϲοδον] πρὸϲ τὴν βουλὴν
[καὶ τὸν δᾶμ]ον πρώτο[ιϲ μ]ετὰ τὰ ἱερά· ὑπά-
[ρχειν δὲ αὐτο]ῖϲ καὶ τ[ὰ ἄλ]λα ὅϲα δέδο-
[ται καὶ τοῖϲ ἄλλ]οιϲ π[ροξ]ένοιϲ καὶ εὐερ-
[γέταιϲ το]ῦ τε ἱεροῦ κ[αὶ Δ]ηλίων· ἀναγρά-
[ψαι δὲ τόδ]ε τὸ ψήφιϲμ[α τὴ]ν μὲν βουλὴν
[εἰϲ τὸ] βουλευτήριον, τοὺ[ϲ δὲ ἱε]ρ[ο]ποι[οὺϲ]
[εἰϲ τ]ὸ ἱερόν· Μνηϲιάδηϲ Κ[ράτωνοϲ? ἐπεψή-]
[φ]ιϲεν.

Ἀριϲτείδηϲ Τη.: cf. ad n. 704. Μνηϲιάδηϲ Κρα. deb. a. 210 n. 363, 71; deinde arch. Stesileo a. 207: cf. n. 366 *A* 123. Pater Κράτων Μνη. cf. ad n. 223 *A* 63.

---

708 Deli in museo, inv. Δ 193 α, β. Fragmenta duo eiusdem stelae marmoris albi. *a*: pars superior stelae cum cymatio, a dextra mutila. A. 0,27, l. 0,25, cr. 0,075; sub cymatio corona laurea in quadro cavato insculpta est; *b*: a dextra integrum. A. 0,125, l. 0,26. Litterae a. 0,006—0,007 tertii exeuntis a. Chr. saeculi. Ed. Homolle Ἐφ. Ἀρχ. 1894, 146. 147. *Ect.*

in corona laurea:

a ὁ δᾶμοϲ
ὁ Δηλίων.

[Ἔ]δοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δή[μωι·]
[Λ]ευκῖνοϲ Φωκαιέωϲ εἶπεν· [ἐ-]
[π]ειδὴ Μητρόδωροϲ Ἐρξίν[ου Λαμ-]
[ψ]ακηνὸϲ ἀνὴρ ἀγαθὸϲ ὢν [δια-]
[τ]ελεῖ περί τε τὸ ἱερὸν καὶ τ[ὴν πό-]
[λ]ιν τὴν Δηλίων· ἵνα οὖν καὶ [ὁ δᾶ-]
[μο]ϲ φαίνηται τιμῶν τοὺϲ ἀ[γαθοὺϲ]
[ἄν]δραϲ εἰϲ αὐτ[ὸν γ]ενομέν[ουϲ·]
[δε]δόχθαι τᾶι [βουλᾶι] καὶ τῶ[ι δή-]
[μωι·] εἶναι Μητ[ρόδωρον Ἐρξίνου]
[Λαμψακηνὸν - - - - - - -]

b [- - - - - - - ϲτεφανοῖ ὁ δᾶ-]
[μοϲ ὁ] Δηλίων Μητρόδωρον Ἐρξ[ί-]
[νου Λ]αμψακηνὸν δάφνηϲ ϲτ[ε-]
[φά]νωι ἀρετᾶϲ ἕνεκα καὶ εὐϲ[ε-]
[β]είαϲ τᾶϲ εἰϲ τὸ ἱερὸν καὶ εὐνοί[αϲ]
[τ]ᾶϲ εἰϲ τὸν δᾶμον τὸν Δηλίων·
[ἀνα]γράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφιϲμα
[τὴν] μὲν βουλὴν εἰϲ τὸ βουλευτή-
[ριον, τ]οὺϲ δὲ ἱεροποιοὺϲ εἰϲ τὸ ἱε-
[ρόν· Τε]λέϲων Τηλεμνήϲτου ἐ-
[πεψήφ]ιϲεν.

Λευκῖνοϲ Φω. arch. a. 201: cf. ad n. 128, 24; ut videtur ante arch. Demarem a. 179 mortuus; eo enim anno debitor ὑπὲρ Ἀριϲτακοῦϲ est filius Φωκαιεὺϲ Λευ., non maritus: cf. ad n. 442 *C* 62. Nepos Λευκῖνοϲ Φω. sponsor publ. arch. Demare a. 179; de ceteris cf. ad n. 442 *A* 209.

Τελέϲων Τη. debitor arch. Milichide III a. 219 n. 353 *B* 42; praeses contionis etiam in n. 709.

Μητρόδωρον Ἐρξί. Λαμψ. eundem esse atque ducem illum Metrodorum qui Thasum Philippo V Macedonum regi a. 201 occupaverit (IG XII 7 p. 79 s. a. 202 a. Chr.) coniecit Homolle l. l.; sed res incertior quando quidem ignoramus ex quo patre et qua patria dux Metrodorus fuerit.

---

709. 710 Deli in museo, inv. Δ 416. Stela marmoris albi aëtomate ornata in duas partes fracta quae nunc conglutinatae sunt. A. 0,73 (infra aëtoma), l. 0,255—0,275, cr. 0,065. Litterae exiles, apicatae, tertii ad finem vergentis a. Chr. saeculi, a. 0,006—0,007. Ed. Homolle Ἐφ. Ἀρχ. 1894, 142 (Michel 390): cf. ad IG XII 3, 330. *Ect.*

(709) Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δάμωι· Ἀντί-
λακος Σιμίδου εἶπεν· ἐπειδὴ Ἀρχίνικος
Γοργώπα ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν διατελεῖ πε-
ρί τε τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δᾶμον τὸν Δηλίων
καὶ χρείας παρέχεται καὶ κοινεῖ καὶ
ἰδίαι τοῖς ἐντυγχάνουσιν αὐτῶι τῶν
πολιτᾶν εἰς ἃ ἄν τις αὐτὸν παρακαλεῖ·
δεδόχθαι τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δάμωι·
εἶναι Ἀρχίνικον Γοργώπα Θηραῖον πρό-
ξενον καὶ εὐεργέτην τοῦ τε ἱεροῦ
καὶ Δηλίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκ[γ]όνους
καὶ εἶναι αὐτοῖς ἐν Δήλωι γᾶς καὶ οἰκί-
ας ἔγκτησιν καὶ πρόσοδον πρὸς τὴν
βουλὴν καὶ τὸν δᾶμον πρώτοις μετὰ
τὰ ἱερά· ὑπάρχειν δὲ αὐτοῖς καὶ τὰ ἄλ-
λα ὅσα δέδοται καὶ τοῖς ἄλλοις προ-
ξένοις καὶ εὐεργέταις τοῦ τε ἱεροῦ
καὶ Δηλίων· ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ
ψήφισμα τὴν μὲν βουλὴν εἰς τὸ βου-
λευτήριον, τοὺς δὲ ἱεροποιοὺς εἰς τὸ
ἱερόν· Τελέσων Τηλεμνήστου ἐπε-
ψήφισεν.

(710) Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δάμωι· Χα-
ρίας Χαριστίου εἶπεν· ἐπειδὴ Ἀρχίνικος
Γοργώπα Θηραῖος, πρόξενος ὢν καὶ εὐ-
εργέτης τοῦ ἱεροῦ καὶ Δηλίων, χρείας
παρέχεται Δηλίοις καὶ κοινᾶι πᾶσιν
καὶ ἰδίαι τοῖς ἐντυγχάνουσιν αὐτῶι·
περὶ δὴ τούτων δεδόχθαι τᾶι βουλᾶι
καὶ τῶι δάμωι· ἐπαινέσαι Ἀρχίνικον
Γοργώπα Θηραῖον καὶ στεφανῶσαι
δάφνης στεφάνωι τῶι ἱερῶι καὶ ἀ-
ναγορεῦσαι τὸν ἱεροκήρυκα ἐν τῶι
θεάτρωι τοῖς Ἀπολλωνίοις, ὅταν οἱ⟨τ⟩
τῶν παίδων χοροὶ ἀγωνίζωνται, τόδε
τὸ κήρυγμα· στεφανοῖ ὁ δᾶμος ὁ Δη-
λίων Ἀρχίνικον Γοργώπα Θηραῖον
δάφνης στεφάνωι ἀρετᾶς ἕνεκεν
καὶ εὐσεβείας τᾶς περὶ τὸ ἱερὸν καὶ
εὐνοίας τᾶς εἰς τὸν δᾶμον τὸν Δη-
λίων· Μαντίθεος Μαντιθέου ἐπε-
ψήφισεν.

N. 709, vs. 11 ΕΚΚΟΝΟΥΣ.
Ἀντίλακος Σι. (n. 709, l. 2) ab hieropoeis pecunias mutuas sumpsit arch. Sosistrato a. 200 n. 372, 127 sq.; rog. etiam in 711. 712. Τελέσων Τη. (n. 709, 21): cf. ad n. 708. Χαρίας Χα. (n. 710, l. 2): cf. n. 1026. 1027. Μαντίθεος Μαντι. (n. 710, 19) sacerdos Aesculapii arch. Menethale a. 229 n. 442 *B* 175: cf. ad ded. n. 1151.

Ἀρχίνικον Γο. Θη. unum ex Epictetae necessariis fuisse (IG XII 3 330, 86) atque decretum hoc intra annos 210—195 exaratum esse demonstravit Homolle l. l.

711 Deli in museo, inv. Δ 280. Pars superior stelae marmoris albi cum cymatio. A. 0,23, l. 0,265, cr. 0,07. Litterae exiles, apicatae, a. 0,009, tertii ad finem vergentis a. Chr. saeculi. Ed. Homolle Ἐφ. Ἀρχ. 1894, 145. 146. Contuli. *Ect.*

Ἔδοξεν τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι δή-
μωι· Ἀντίλακος Σιμίδου εἶπεν·
[ἐ]πειδὴ Πράξων Ἀριστωνύμ[ου]
[Ῥ]όδιος ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν διατε-
λεῖ περί τε τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δῆ-
μον τὸν Δηλίων καὶ χρείας παρέ-
χεται καὶ κοινεῖ τεῖ πόλει καὶ ἰδίαι
τοῖς ἐντυγχάνουσιν αὐτῶι
τῶν πολιτῶν εἰς ἃ ἄν τις αὐτὸν
παρακαλεῖ, ἀπροφασίστως τὴν
πᾶσαν σπουδὴν καὶ ἐπιμέλει-
αν ποιούμενος· περὶ δὴ τούτων
[δε]δόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι δήμ[ωι·]
[ἐπαινέσαι? Πρά]ξωνα Ἀριστ[ωνύ-]
[μου Ῥόδιον - - - - - - -.]

Vs. 13 ΒΟΥΔΕΙ.
Ἀντίλακος Σι.: cf. ad n. 709, l. 2.

712 Deli in museo, inv. Δ 407. Pars inferior stelae marmoris albi cymatio ornata quod mutilum est. A. 0,54, l. 0,35, cr. 0,09. Supra titulum a sinistra corona laurea in cavo quadrato insculpta est, a dextra scipio, gentis παράσημον, anaglypho expressus est. Litterae a. 0,005, στοιχηδὸν exaratae, ita ut lapicida ἀρχαΐζειν videatur (cf. Wilhelm *Beitr.* 18); litterarum autem forma eadem saepius altero a. Chr. ineunte saeculo usurpata est. A. 1903 e puteo ad septemtriones templi Apollinis eruta. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 271 n. 2 et tab. XII: cf. Colin *Rome et la Grèce* 267 adn. 1; Holleaux *Herm.* XLVIII 1913, 92 sqq. *Ect. Tab.*

Ἔδοξεν τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι δήμωι· Ἀ[ν-]
τίλακος Σιμίδου εἶπεν· ἐπειδὴ Πόπ[λι-]
[ος] Κορνήλιος Ποπλίου ὑὸς Σκιπίω[ν]
[Ῥ]ωμαῖος πρόξενος ὢν καὶ εὐεργέτη[ς]
τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δηλίων τὴν πᾶσαν ἐπ[ι-]
μέλειαν ποεῖται περί τε τοῦ ἱεροῦ
καὶ Δηλίων· δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ κα[ὶ]
τῶι δήμωι στεφανῶσαι Πόπλιον Κορν[ή-]
λιον Ποπλίου ὑὸν Σκιπίωνα Ῥωμαῖον
τοῖς Ἀπολλωνίοις δάφνης στ[ε]φάνωι
τῶι ἱερῶι· ἀναγορεῦσαι δὲ τὸν ἱεροκ[ή-]
ρυκα ἐν τῶι θεάτρωι, ὅταν οἱ τῶν παίδων χ[ο-]
ροὶ ἀγωνίζωνται, τόδε τὸ κήρυγμα·
στεφανοῖ ὁ δῆμος ὁ Δηλίων Πόπλιον
Κορνήλιον Σκιπίωνα Ῥωμαῖον δάφνη[ς]
στεφάνωι τῶι ἱερῶι ἀ[ρ]ετῆς ἕνεκεν
καὶ εὐσεβείας τῆς περὶ τὸ ἱερὸν κα[ὶ]
εὐνοίας τῆς εἰς τὸν δῆμον τὸν Δηλίω[ν·]
Λυσανίας Καίβωνος ἐπεψήφισεν.

Vs. 19 Καίρωνος D. J. Καίβωνος legi: cf. *BCH* XXXII 1908, 485 adn. 1.
Ἀντίλακος Σι.: cf. ad n. 709. Λυσανίας Κα. debitor arch. Stesileo a. 207 n. 366 *A* 126; deinde n. 371 *A* 13; pater Καίβων Λυ. hieropoeus arch. Sosisthene a. 290: cf. ad n. 287 *A* 2.

Non dubium est quin Πόπλιος Κορνήλιος Ποπλίου Σκιπίων idem sit atque Scipio Africanus (c. a. 235—183: cf. Münzer ap. Pauly-Wissowa VII s. v. Cornelius n. 336) qui στρατηγὸς ὕπατος Deli coronam auream dedicavit: cf. ad n. 442 *B* 102. Consulatum quidem a. 205, iterum a. 194 gessit. Sed demonstravit Holleaux l. l. Scipionem neque a. 205 (vel insequentibus annis 204. 201 quibus pro consule fuit) neque a. 194 Delum appulisse; eum autem a. 193, vix consulatu defunctum, Asiam petiisse; quo itinere Delum fortasse attigerit, votum antea a se factum (ideo στρατηγὸς ὕπατος in n. 442 *B* 102 dictus sit) solverit, proxenus (cf. versum 4 huius decreti) factus sit; paullo post autem coronam etiam acceperit.

713 Deli in museo, inv. Δ 275. Fragmentum marmoris albi a sinistra integrum (a versu 8). A. max. 0,37, l. 0,155, cr. 0,063. Litterae apicatae, a. 0,008, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1903 ad septemtriones et occidentem τεμένους Apollinis inventum. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 278 n. 3. *Ect.*

- ΝΑ(?) -
- ὑπὲρ -
- ΛΙ καὶ δο -
- ΑΛΜΗΣΑΣ -
[. . βι]βάζοντας τοῦ[ς - - - - - - - - - - -]

. . . τοὺς ἀφικνουμέ[νους - - - - - - - - - - - -]
. ον καὶ τὴν νᾶσον [- - - - - - - - - - - - -]
τ' ἐκεῖνον τὸν χρόν[ον - - - - - - - - - - κα-]
τοπέδου Ῥωμαίων [- - - - - - - - - - - ἀκο-]
λουθῶν διετέλεσεν [- - - - - - - - προθύμως?]
ἐπιδιδοὺς ἑαυτὸν - - - - - - - - - - - - -
τᾶς ἀρίστης ἔτι δὲ κ[- - - - - - - - - - - -
βευτὰς καὶ χιλιάρχ[ους - - - - - - - - πρεσ-]
μενος παρ' ὅλον τὸμ [πόλεμον? - - καὶ τοὺς δέκα?]
πρεσβευτὰς τοὺς ἐκ [Ῥώμης ἀποστελλομένους? περὶ]
τῶν ἐν τεῖ Ἀσίαι πρα[γμάτων - - - - - - - -]
τῶν ἐλλιπῶν ἐμ πα[- - - - - - - - - - - τοῦ]
δάμου πρὸς Ῥωμαίο[υς - - - - - - καθὼς οἱ πρεσ-]
βευταὶ ἀπεμαρτύρη[σαν - - - - - - - - - - -]
ἐποιήσατο δὲ καὶ τὴ[ν - - - - - - - - - - -]
ρὸν τῶν ἀεί περι - - - - - - - - - - - -]
καὶ στοχαζόμενο[ς - - - - - - - - - - - -
ως πράγμασιν σπ[ουδᾶς - - - - - - - - - -]
αἰτίας καὶ τῶν τιμ[ῶν - - - - - - - - - - -]
τασιν ἔν τε τῶι ἐ[- - - - - - - - - - - - ι-]
δίαι χρημάτων - - - - - - - - - - - - -
. αι τοῖς τε ἐν τεῖ Γ - - - - - - - - - - - -

Vs. 4 ΠΑΛΜΗΣΑΣ ex ectypo Hiller. || 5 ἄζοντας D. J. || 13. 14 suppl. Fouc.

Decreti honorifici hoc fragmentum esse optimo iure coniecerunt D. J.; quamvis e litteratura videatur ad tempora Deli liberae pertinere, valde incertum est utrum ad bellum Antiochicum an ad res contra Aristonicum gestas referendum sit.

---

714 Deli in museo, inv. Δ 70. Stela marmoris albi cum aëtomate, ab inferiore parte defracta. A. 0,35 (infra aëtoma), l. 0,22, cr. 0,065. Litterae valde detritae, a. 0,007, tertii ad finem vergentis vel alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1886 invenit Fougères et ed. *BCH* XIII 1889, 234 n. 4 (v. Gelder *Gesch. der Rhodier* 456 n. 91 *b*). Contuli. *Ect.*

[Ἔ]δοξεν τεῖ β[ουλεῖ] καὶ τῶι
δάμωι· Ξενοκράτ[ης] Ἀντιγό-
νου εἶπεν· ἐπειδὴ Δαμάρατος
Ἀστ[υ]κρῶντος Ῥόδιος ἀνὴρ ἀγ[α-]
[θ]ὸς ὢν διατελεῖ περί τε τὸ ἱερὸ[ν]
καὶ τὸν δᾶμον τὸν Δηλίων καὶ
χρείας παρέχεται τεῖ πόλει καὶ
ἰδίαι τοῖς ἐντυγχάνου[σιν] αὐ-
τῶι τῶν πολιτῶν εἰς ἃ [ἄν τ]ις
[αὐτὸ]ν π[αρακα]λεῖ· δεδόχθαι τεῖ
[βο]υλεῖ καὶ τῶι δάμωι· εἶναι Δα-
μάρατον Ἀστυκρ[ῶ]ν[τος] Ῥό-
διον πρόξενον καὶ ε[ὐεργέτην]
τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δηλίων [καὶ αὐ-]
τὸν καὶ ἐκγόνους [καὶ εἶναι αὐ-]
τοῖς ἐν Δήλωι γ[ᾶς] καὶ [οἰκίας]
ἔνκτησιν [καὶ πρόσοδον πρὸς]
τὴμ βουλὴν [(καὶ τὸν δᾶμον) πρώτοις μετὰ τὰ]
[ἱ]ερά· ὑπά[ρχειν δὲ αὐτοῖς καὶ]
τὰ ἄλλ[α πάντα ὅσαπερ δέδοται]
καὶ το[ῖς] ἄλλοις προξένοις τοῦ δή-]
μου - - - - - - - - - - -
κ - - - - - - - - - - -

Ξενοκράτης Ἀντι. debitor arch. Sosistrato a. 200 n. 372 *A* 35: cf. 374 *A* 21; pecunias mutuas sumpsit intra annos 200—190 n. 406 *B* 2. Fil. Ἀντίγονος Ξε. choregus n. 132, 6.

---

715 Deli in museo, inv. Δ 114. Pars superior stelae marmoris albi cum aëtomate, a dextra laesa. A. max. 0,20 (infra aëtoma), l. 0,24, cr. 0,07. Litterae apicatae, a. 0,006—0,007, tertii exeuntis a. Chr. saeculi. A. 1880 iuxta templum Apollinis invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

Θ ε ο ι.
Ἀγαθᾶι τύχηι. Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τ-
ῶι δάμωι· Λεοντιάδης Τλησιμέ-
[ν]ου εἶπεν· ἐπειδὴ Ἀριστοκράτης Μ[ε-]
νεστράτου καὶ Καλλίδικος Δά-
[μω]νος καὶ Νικαγόρας Θαλιάρχου
[. . . . ἄ]νδρες ἀγαθοὶ ὄντες δια-
[τελοῦσι]ν περί τε τὸ ἱερὸν καὶ
[τὸν δᾶμον τὸν] Δηλίων καὶ χρε-
[ίας παρεχόμενοι] διατελοῦσιν
[καὶ κοινᾶι καὶ ἰδίαι τοῖ]ς ἐντυγ[γ-]
[χάνουσιν αὐτοῖς - - - - - -.]

Vs. 7 init. fortasse [Χῖοι].

Λεοντιάδης Τλη. debitor arch. Chaerea a. 194 n. 396 *A* 52. 54 pater Τλησιμένης Λε. archon a. 217; cf. ad n. 126, 1; filius rog. n. 832: [Τλησιμέν]ης? Λε.

---

716 Deli in museo, inv. Δ 326 A, B. Fragmenta duo marmoris rubri (laconici?) quae inter se coniuncta stelam efficiunt, infra decurtatam, superne aëtomate ornatam elegantissime insculpto, cuius in utroque angulo palmae dimidiatae, in media parte clipeus, in fastigio lanceae mucro anaglypho expressa sunt. A. 0,71, l. 0,445, cr. 0,007. Decreta duo stela olim continebat quorum alterum superest; altero autem quod periit regem corona donatum esse e corona in lapide insculpta manifestum est. Litterae eleganter incisae, a. 0,009, tertii fere exeuntis vel alterius ineuntis saeculi. *a*: invenit Homolle a. 1885 et commemoravit *Arch. miss. scient.* XIII 1887, 417 n. 17. Ed. idem *BCH* XX 1896, 503 (Dittenberger Syll.[2] 285). *b*: a. 1903 inter murum orientalem periboli et sacrarium Taurorum quod dicitur inventum; edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 294 n. 28. Contuli. *Ect. Tab.*

a Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δάμωι· Χαρί-
λας Ἀριστοθάλου εἶπεν· ἐπειδὴ βασιλεὺς
Νάβις Δαμαράτου Λακεδαιμόνιος ἀνὴρ ἀγα-
θὸς ὢν διατελεῖ περί τε τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δᾶμον
τὸν Δηλίων καὶ χρείας παρέχεται καὶ κοινᾶι
τᾶι πόλει καὶ ἰδίαι τοῖς ἐντυγχάνουσιν αὐ-
τῶι τῶν |πολιτῶν εἰς| ἃ ἄν τις αὐτὸν παρακαλεῖ·
δεδόχθαι τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δάμωι· εἶναι βασι-
λᾶ Νάβιν Δημαράτου Λακεδαιμόνιον πρόξε-
νον καὶ εὐεργέτην τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δηλίων καὶ
αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς ἐν Δήλωι
γᾶς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ πρόσοδον πρὸς τὴν
βουλὴν καὶ τὸν δᾶμον πρώτοις μετὰ τὰ ἱερά· ὑ-
πάρχειν δὲ αὐτῶι καὶ τὰ ἄλλα ὅσα δέδοται καὶ
τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις τοῦ τε
ἱεροῦ καὶ Δηλίων· ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισ-
μα τὴν μὲν βουλὴν εἰς τὸ βουλευτήριον, τοὺς
[δὲ ἱεροποιοὺ]ς εἰς τὸ ἱερόν· Ἀντικράτης Τηλε-
[μνήστου ἐπεψήφισεν.]

in corona laurea:

b ὁ δᾶμος
ὁ Δηλίων.

Χαρίλας Ἀρι. trictyarchus arch. Xenone a. 191 n. 442 *B* 97; cf. praeterea ad n. 406 *B* 28. Ἀντικράτης Τη. deb. arch. Charila II a. 218 n. 354, 26: cf. n. 353 *A* 26.

De rege Nabide: cf. quae disputavit Homolle l. l. qui plebiscitum anno 197 a. Chr. vindicavit; assentit Ditt.; nihil tamen impedire quin aliquot annis antiquius sit monuit Niese *Gesch.* II 564 adn. 1; cf. Kolbe IG V 1 p. XI s. a. 207 a. Chr.

---

717 Deli in museo, inv. Δ 234. Stela marmoris rubri (laconici?) cum aëtomate a dextra et ab inferiore parte fracta. A. 0,22 (infra aëtoma), l. 0,145, cr. 0,055. Litterae apicatae, summa cura incisae, a. 0,006 tertii exeuntis a. Chr. saeculi. Ed. Homolle *BCH* XX 1896, 521. Contuli. *Ect.*

Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι κ[αὶ τῶι δήμωι· - - - - - -]
τοϲ Πολυκρίτου εἶπε[ν· ἐπειδὴ - - - - - - -]
χάρου Λακεδαιμόνι[οϲ ἀνὴρ ἀγαθὸϲ ὢν διατε-]
λεῖ περί τε τὸ ἱερὸν κα[ὶ τὸν δᾶμον τὸν Δηλίων]
καὶ χρείαϲ παρέχετ[αι καὶ κοινᾶι καὶ ἰδίαι τοῖϲ]
ἐντυγχάνουϲιν αὐ[τῶι τῶν πολιτῶν καὶ ποιεῖ ἀγαθὸν]
ὅ τι ἂν δύνηται περ[ί τε τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δᾶμον]
τὸν Δηλίων· περὶ δ[ὴ τούτων δεδόχθαι τᾶι βου-]
λᾶι καὶ τῶι δήμωι· [εἶναι - - - - - - - - -]
χάρου Λακεδαιμ[όνιον αὐτὸν καὶ ἐκγόνουϲ προξέ-]
νουϲ καὶ εὐεργ[έταϲ τοῦ τε ἱεροῦ καὶ τοῦ δήμου τοῦ Δη-]
λίων καὶ εἶναι α[ὐτοῖϲ ἐν Δήλωι γᾶϲ καὶ οἰκίαϲ ἔν-]
κτηϲιν καὶ προε[δρίαν καὶ πρόϲοδον πρὸϲ τὴν βουλὴν]
καὶ τὸν δᾶμον π[ρώτοιϲ μετὰ τὰ ἱερά· ὑπάρχειν δὲ]
αὐτῶι καὶ ὅϲα τ[οῖϲ ἄλλοιϲ προξένοιϲ καὶ]
εὐεργέταιϲ το[ῦ τε ἱεροῦ καὶ Δηλίων· ἀνα-]
γράψαι δὲ τόδ[ε τὸ ψήφιϲμα τὴν μὲν βου-]
λὴν εἰϲ τὸ βουλ[ευτήριον, τοὺϲ δὲ ἱεροποιοὺϲ]
εἰϲ τὸ ἱερόν· Ξε[- - - - - - - ἐπεψήφιϲεν.]

---

718 Deli in museo, inv. Δ 257. Pars superior stelae marmoris albi cum cymatio a sinistra mutila. A. 0,16, l. 0,14, cr. 0,055. Litterae a. 0,007 alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1885 invenit Homolle et commemoravit *Arch. miss. scient.* XIII 1887, 418 n. 29; ed. idem *BCH* XX 1896, 522. Contuli. *Ect.*

[Ἔδοξεν τᾶ]ι̣ βουλᾶι καὶ τῶι δή-
[μωι· - - δ]ωροϲ Τληπολέμου
[εἶπεν· ἐπε]ιδὴ Ξένιπποϲ (Ϲ)τρα-
[. . . . . Λ]ακεδαιμόνιοϲ ἀνὴρ
[ἀγαθὸϲ] ὢν διατελεῖ περί
[τε τὸ ἱερ]ὸν καὶ τὸν δᾶμον
[τὸν Δηλ]ίων καὶ ἰδίαι καὶ κο[ι-]
[νᾶι Δηλί]ων τοῖϲ ἐντυγχά-
[νουϲιν αὐ]τῶι χρείαϲ παρ[ε-]
[χόμενοϲ διατε]λεῖ· περὶ [δὴ]
[τούτων δεδόχθαι - - -.]

Vs. 2 [Ἀπολλό]δωροϲ? cf. invent. atticum arch. Callistrato a. 157/6 a. Chr. conditum *Δ* I 130: ἀνάθεμα Ἀπολλοδώρου καὶ Τληπολέμου (pater, ut videtur, Ἄμνοϲ: cf. ad n. 768).

---

719 Deli in museo, inv. Δ 235. Fragmentum stelae marmoris rubri (laconici?) a dextra integrum: superne cymatii vel aëtomatis pars exigua superest. A. 0,34, l. 0,125, cr. 0,05. Litterae accurate incisae, magnis apicibus ornatae, a. 0,005, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1880 ad orientem templi Apollinis inventum. Ed. Homolle *BCH* XX 1896, 518. Contuli. *Ect.*

[Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι κ]αὶ τῶι δήμωι· Α̣.
[- - - - - - - ν]τοϲ εἶπεν· ἐπει-
[δὴ - - καὶ Θέαροϲ] Ϲ̣κ̣ιφαίου Κνώϲιο[ι]
[ἄνδρεϲ ἀγαθοὶ ὄντ]εϲ διατελοῦϲι[ν]
[περί τε τὸ ἱερὸν καὶ τ]ὸν δᾶμον τὸν Δη-
[λίων καὶ χρείαϲ παρ]έχονται καὶ κοι-
[νᾶι καὶ ἰδίαι τοῖϲ ἐντυ]γχάνουϲιν αὐ-
[τοῖϲ, ποιοῦντεϲ ἀεὶ] ἀγαθὸν ὅ τι ἂν δύ-
[νωνται περί τε τὸ ἱερ]ὸν καὶ τὸν δᾶμο[ν]
[τὸν Δηλίων· περὶ δὴ] τούτων δεδό-
[χθαι τᾶι βουλᾶι καὶ] τῶι δήμωι· εἶν̣α[ι]
[τὸν δεῖνα κ]αὶ Θέαρον Ϲκιφ[αί-]
[ου Κνωϲίουϲ καὶ αὐ]τοὺϲ καὶ ἐκγό-
[νουϲ προξένουϲ] τοῦ τε ἱεροῦ κα[ὶ]
[Δηλίων· εἶναι δὲ αὐ]τοῖϲ γᾶϲ καὶ οἰ-
[κίαϲ ἔγκτηϲιν καὶ π]ρόϲοδον πρὸϲ
[τὴν βουλὴν καὶ τὸν] δᾶμον πρώτοιϲ
[μετὰ τὰ ἱερά· εἶναι δ]ὲ αὐτοῖϲ καὶ
[τἆλλα ὅϲα τοῖϲ προξ]ένοιϲ καὶ εὐερ-
[γέταιϲ τοῦ τε ἱεροῦ κ]αὶ Δηλίων· ἀ-
[ναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψ]ήφιϲμα τὴμ
[μὲν βουλὴν εἰϲ τὸ βο]υλευτήριον,
[τοὺϲ δὲ ἱεροποιοὺϲ εἰϲ] τὸ ἱερόν· Ἀκρ-
[ιδίων(?) - - - - - - ἐπε]ψήφιϲεν.

Vs. 1 extr. Ι H. || 23 extr. Ἀκ[ρ] H.

---

720 Deli in museo, inv. Δ 172. Frustum marmoris rubri a sinistra integrum. A. max. 0,11, l. 0,14, cr. 0,039. Supra titulum lapis excavatus erat ut ornamentum quod nunc mutilum est exprimeretur. Litterae minutae, accuratissime incisae, a. 0,006, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. Invenit Homolle a. 1885 in muro orientali τεμένουϲ Apollinis; commemoravit idem *Arch. miss. scient.* XIII 1887, 418 n. 36. Exscripsi. *Ect.*

Ἔδοξεν τεῖ βουλεῖ κ[αὶ τῶι δήμωι· - - - εἶπεν· ἐπειδὴ - - -]
Τειϲίλα Κνώϲιοϲ [ἀνὴρ ἀγαθὸϲ ὢν διατελεῖ περί τε τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δᾶμον τὸν]
Δηλίων καὶ π[- - - - - - - - - - - - - - - - - καὶ]
ἰδίαι τοῖϲ [ἐντυγχάνουϲιν αὐτῶι τῶν πολιτῶν - - - - - καὶ τοῖϲ]
ἀφικνο[υμένοιϲ - - - - - - - - - - - - - - - - -]
ϲι -.]

Vss. 3. 5 supplementa multa in promptu sunt.

---

721 Deli in museo, inv. Δ 305. Stela marmoris albi cum cymatio a dextra tantum integra. A. 0,28, l. 0,13, cr. 0,06. Litterae a. 0,008 tertii ad finem vergentis a. Chr. saeculi, eiusdem speciei atque in n. 1026. A. 1881 prope templum Apollinis invenit Hauvette et exscripsit. Contuli. *Ect.*

[Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶ]ι δήμωι· Μ.
[- - - - - - - εἶ]πεν· ἐπειδὴ
[- - - οϲ Ἀναξάνδρου] Κνώϲιοϲ ἀ-
[νὴρ ἀγαθὸϲ ὢν διατε]λεῖ περί τε τὸ ἱ-
[ερὸν καὶ τὸν δᾶμον τὸ]ν Δηλίων καὶ
[χρείαϲ παρέχεται κ]αὶ κοινεῖ τᾶι πό-
[λει καὶ ἰδίαι τοῖϲ] ἐντυγχάνουϲιν αὐ-
[τῶι τῶν πολιτῶν εἰϲ] ἃ ἄν τιϲ αὐτὸν
[παρακαλᾶι· δεδόχθαι τ]ᾶι βουλᾶι καὶ
[τῶι δήμωι· εἶναι - - -]ον Ἀναξάνδρου
[Κνώϲιον πρόξενον καὶ] εὐεργέτην
[τοῦ ἱεροῦ καὶ - - - - - - - -.]

Vs. 1 extr. non plus una littera desideratur.

---

722 Deli in museo, inv. Δ 13. Pars superior stelae marmoris albi cum aëtomate. A. max. 0,14 (infra aëtoma), l. 0,266, cr. 0,058. Litterae tertii ad finem vergentis saeculi, a. 0,009. Vs. 1 in ipso margine aëtomatis incisus. A. 1907 ad septemtriones fori Theophrasti inventum. Exscripsi. *Ect.*

θ ε ο ί.
Ἔδοξεν τᾶι [β]ουλᾶι καὶ τῶι δή[μωι·]
. . . . οκλᾶϲ Ὑψο[κλ]έουϲ εἶπ[εν·]
[ἐπειδὴ - - α]νδροϲ ἀνὴρ *vacat*
[ἀγαθὸϲ ὢν διατελε]ῖ περί τ[ε τὸ]
[ἱερὸν καὶ τὸν δᾶμον τὸ]ν Δηλ[ίων]
- - - - - - - - - - - -

---

723 Deli in museo, inv. Δ 583. Fragmenta tria marmoris albi inter se coniuncta; margo a dextra sinistraque superest. A. 0,32, l. 0,23, cr. 0,06. Litterae a. 0,007, tertii ad finem vergentis a. Chr. saeculi. A. 1912 ad septemtriones τεμένουϲ Apollinis inventa. Exscripsi. *Ect.*

[- - - - - περ]ὶ̣ τε
[τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δᾶ]μ̣ον τὸν
[Δηλίων καὶ χρεία]ϲ παρέχε-
[ται καὶ κοινεῖ τ]εῖ πόλει καὶ ἰδ[ί-]
[αι τοῖϲ ἐν]τυγχάνουϲιν α[ὐ-]
[τῶι τῶ]ν πολιτῶν εἰϲ ἃ ἄ[ν]
[τιϲ α]ὐτὸν παρακαλεῖ· δεδ[ό-]
[χθ]αι τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι δή-
[μ]ωι· εἶναι Ἡρακλείδην Εὐδή-
μου Ϲυρακόϲιον πρόξενον

καὶ εὐεργέτην τοῦ τε ἱερο[ῦ]
καὶ Δηλίων καὶ αὐτὸν καὶ
ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖ[ς]
ἐν Δήλωι γᾶς καὶ οἰκίας ἔ[γ-]
[κτ]ησιν καὶ πρόσοδον πρὸς τ[ὴν]
[βουλὴ]ν καὶ τὸν δᾶμ̣[ον πρ]ώ̣τ[οις]
μετὰ τὰ ἱερά· ὑ̣[πάρ]χε[ι]ν δὲ̣
[αὐ]τ̣οῖς καὶ τὰ ἄ[λλ]α ὅσα δέδοτα[ι]
[καὶ τοῖ]ς ἄλλοις προξένοις κ̣αὶ ε[ὐ-]
[εργέται]ς τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δηλ[ί-]
[ων· ἀναγράψ]αι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα̣
[τὴν μὲν βο]υλὴν εἰς τὸ βουλευτ[ή-]
[ριον, τοὺς δὲ ἱεροποιοὺς εἰ]ς̣ τ̣ὸ̣ ἱ̣[ε-]
[ρόν - - - - - - - - - -.]

ου -
τι -
κ̣αὶ ε [- καὶ γᾶς καὶ οἰκί-]
ας [ἔγκτησιν] καὶ πρ[όσοδον]
πρὸς τ[ὴν βουλὴν] καὶ τὸ[ν δᾶ-]
μο[ν πρώτοις] μετὰ τὰ ἱερά· [εἶ-]
ναι [δὲ] αὐτῶι καὶ ὅσα τ[οῖ]ς ἄλ-
λοι[ς προ]ξένοις καὶ εὐε[ργ]έταις
τοῦ [τε ἱερ]οῦ [καὶ Δη]λίων δέδο-
ται· [ἀναγράψαι] δὲ τό[δ]ε τὸ ψή-
φισμ[α τὴν μ]ὲν βουλὴν εἰς τὸ
βου[λευτήρ]ιον, τοὺς δὲ ἱεροπο[ι-]
οὺς [εἰς τὸ ἱερόν· Ποσε]ίδικος
Σωτ[έλου? ἐπεψήφι]σεν.

Ποσείδικος Σω. sub finem saeculi III atque ineunte saeculo II a. Chr. florebat: cf. ad n. 372 *A* 188.

724 Deli in museo, inv. Δ 21 Α—Γ. Fragmenta tria lapidis calcarii leucophaei ad eandem stelam pertinentia. *a*: a sinistra integrum. A. 0,15, l. max. 0,13, cr. 0,088 (integra). A. 1903 in ruderibus ad septemtriones fori meridionalis inventum. Ed. Dürrbach *BCH* XXVIII 1904, 112 n. 4. *b*, *c*: inter se coniuncta et nunc agglutinata; *b*: undique mutilum, *c*: a dextra fere integrum. A. 0,33, l. max. 0,29. Origine incerta. Litterae accuratissime incisae, intra lineolas positae, a. 0,008, tertii ad finem vergentis a. Chr. saeculi. Infra titulum corona laurea quae nunc mutila est, incisa erat. Omnia composui atque exscripsi. *Ect.*

a
τι καὶ ι -
στειλαν -
[τ]ὸ κοινὸν τῶ[ν] -
. ώσαντος α -
στείλωσιν ι -
[τ]οῦ δὲ κοινοῦ τ -
[νό]μ̣ο̣ις καὶ ψηφίσ[μασι] -
[κ]αὶ ὑπήκουσεν -
τιαέων καὶ τῶν -
. εσθαι καὶ περ̣ί̣ -
[. . γ]ενομε[ν] -
. . . αμ -

b
[- - - - - - - - - - - - - ς̣ ι - - - - στεφα-]
[νοῖ ὁ δᾶμος ὁ Δηλίων - - -] κ̣ρ̣άτην Θεσσα̣λ̣[οῦ? - - -]
- - - - δάφνης στεφάνωι ἀρ]ετᾶς ἕνεκεν καὶ εὐ[σεβείας]
[τᾶς περὶ τὸ ἱερὸν καὶ εὐνοία]ς̣ τᾶς εἰς τὸν δᾶμον [τὸν Δηλίων]
- - - - - - - - - - - - πόλεως τούς τε - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - ο̣ν̣το - - - -
c
- - - - - - - - - τε̣ - - α - - ι̣ος χα - - -
- - - - - - - - - υ - - ς̣τ̣ουσιν [- - -· ἀναγράψαι]
[δὲ τόδε τὸ ψήφισμα τὴν μὲν βο]υλὴν εἰς τὸ βουλευτήρ[ιον, τοὺς]
[δὲ ἱεροποιοὺς εἰς τὸ ἱερόν· τ]ὸ δὲ ἀνάλωμα δοῦναι τὸν ταμ[ίαν]
[- - - - - καὶ τὸν Ζηλο?]μένου κληρονόμον Ἀχαιόν· *vacat*
- - - - - - - - - - - - μ̣ος ἐπεψήφισεν. *vacat*

corona laurea.

a: vss. 8. 9 [Ἱσ]τιαέων? D.

Ex *a* (vss. 3. 6) persuasit sibi D. hoc decretum a communi insulanorum factum esse; nunc autem Deliorum plebiscitum esse satis manifestum est. Thessalae gentis quendam hic collaudari non existimo (*b* 2) quoniam post Κ̣Ρ̣ΑΤΗΝ nomen patris desideratur, Thessalum autem nomen fuisse non ignoramus.

Unum e quaestoribus ante exitum anni mortuum esse atque in eius locum successisse heredem Achaium e versu *b*, *c*: 10 deprehendimus. [Ζηλο]μένου reposui, quanquam hominem cognominem quaestorem fuisse non traditum est. Ἀχαιὸς Ζη.: cf. ad n. 353 *A* 52 et ad ded. n. 1162.

725 Deli in museo, inv. Δ 545. Pars inferior stelae marmoris albi cuius cymatium excisum est. A. max. 0,40, l. 0,24, cr. 0,065. Litterae a. 0,006, tertii ad finem vergentis a. Chr. saeculi. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

726 Deli in museo, inv. Δ 75. Angulus superior sinister stelae marmoris albi cum cymatio. A. 0,14, l. 0,19, cr. 0,07. Litterae a. 0,011, tertii ad finem vergentis a. Chr. saeculi. A. 1904 in ruderibus ad meridiem et occidentem fori Theophrasti inventum. Edidimus ego et Bizard *BCH* XXXI 1907, 423 n. 13. *Ect.*

Ἔδοξεν τᾶι βο[υλᾶι καὶ τῶι δήμωι·]
Βουληκράτης̣ [- - - - - εἶπεν·]
ἐπειδὴ Θεο - - - - - - - -
Ξων ἀν[ὴρ? ἀγαθὸς - - - - -.]

727 Deli in museo, inv. Δ 95. Marmor album circumsectum. Diam. 0,149. Litterae a. 0,008, tertii ad finem vergentis a. Chr. saeculi. A. 1903 in ruderibus prope litus inventum. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXIX 1905, 292 n. 134. Contuli. *Ect.*

[- - ὅσα δέδοται - - - - - - καὶ τοῖς]
[εὐεργέταις το]ῦ̣ τε ἱ̣ε̣[ροῦ καὶ Δηλίων·̣ ἀναγρά-]
[ψαι δ]ὲ̣ τόδε τὸ ψήφισμ[α τοὺς μὲν ἱερο-]
[ποιο]ὺς εἰς τὸ ἱερόν, τὴν δὲ [βουλὴν εἰς τὸ]
[βουλ]ευτήριον· Πεισικλ[ᾶς - - - - - -]
[- - ἐπ]εψήφισεν.

Versuum divisio incerta est.

728 Deli in museo, inv. Δ 473. Frustum marmoris albi a dextra integrum. A. 0,16, l. 0,19, cr. 0,077. Superficies maxime detrita. Litterae a. 0,006, tertii ad finem vergentis vel alterius ineuntis a. Chr. saeculi. Supra titulum corona laurea incisa erat. A. 1907 ad septemtriones templi Apollinis inventum. Exscripsi. *Ect.*

[Ἔδοξεν τεῖ βου]λεῖ καὶ [τῶι] δήμ[ω]ι· Βου-
[- - - - εἶπεν· ἐπειδὴ - -] φ - - εα
- - - - - - ε - - - - - - - - - δ -
[- - τοῖς ἐντυγχ]άνου[σιν αὐτ]ῶι κ̣[αὶ? . .] αι
- - - - - - - οικ̣ - - τ̣ωι - - - -

729 Deli in museo, inv. Δ 388. Angulus superior sinister stelae marmoris albi cymatio ornatae. A. 0,18, l. max. 0,075, cr. 0,06. Superficies maxime detrita. Litterae a. 0,007, exeuntis, ut videtur, tertii a. Chr. saeculi. A. 1903 ad orientem sacrarii Taurorum inventum. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 299 n. 36. Contuli. *Ect.*

[Ἔδοξ]εν τᾶ[ι βουλᾶι καὶ τῶι δήμωι·]
- - - τ̣ε[- - - εἶπεν· ἐπειδὴ - -]
λε̣ . . . Κλ[εοτ? - - - ἀνὴρ ἀγα-]
[θ]ός ἐστιν [περί τε τὸ ἱερὸν καὶ τὸν]
δᾶμον τὸν [Δηλίων καὶ χρείας]
[πα]ρέχετα[ι καὶ κοινᾶι τᾶι πόλει]
[κ]αὶ ἰδίαι το[ῖς ἐντυγχάνουσιν]
[αὐ]τῶι· δεδ[όχθαι τᾶι βουλᾶι καὶ]
[τῶι δ]ήμωι· - - - - - - - -
[- - Κ]λεοτ - - - - - - - -

730 Deli in museo, inv. Δ 103. Frustum marmoris albi a dextra integrum. A. 0,15, l. 0,13, cr. 0,088. Litterae exiles, a. 0,008, medio tertio a. Chr. saeculo recentiores. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

[Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ] τῶι δήμωι·
- - - - - - - - - ϲτου εἶπεν·
[ἐπειδὴ - - - - - -]άλου Κῶι-
[οϲ - - - - - - - -]τοῦ κοινοῦ
[- - - - - κατὰ τὰ πά]τρια? ἀ-
- - - - - - - - - - - - τὸ ἱε-
[ρὸν - - - - - - - - - - -]ρει
- - - - - - - - - - - - - ν
- - - - - - - - - - - - -

731 Deli in museo, inv. Δ 164. Pars superior stelae marmoris albi cum cymatio, a sinistra mutila. A. 0,185, l. 0,115, cr. 0,08. Litterae neglegenter incisae, tertii ad finem vergentis a. Chr. saeculi, a. 0,008. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

[Ἔδοξεν τῆι βουλῆι κ]α[ὶ] τῶι δήμωι·
- - - - - - - ε[ἶ]πεν· ἐπειδὴ
[- - - - - ἀνὴρ ἀγ]αθόϲ ἐϲτιν
[περί τε τὸ ἱερὸν καὶ] Δ[ηλ]ίουϲ καὶ
[χρείαϲ παρέχεται Δηλ]ίο[ιϲ καὶ]
[κοινεῖ καὶ ἰδίαι τοῖ]ϲ ἐντυγχά-
[νουϲιν αὐτῶι· δεδόχ]θαι τῆι βου-
[λῆι καὶ τῶι δήμωι· εἶν]αι Ἀρόπυλον
- - - - - - - - - - - -

732 Deli in museo, inv. Δ 357. Fragmentum marmoris albi a sinistra integrum. A. 0,15, l. 0,14, cr. 0,08. Litterae a. 0,01, exiles, tertii ad finem vergentis a. Chr. saeculi. A. 1903 e puteo ad septemtriones aedificii quod '*Trésor 5*' dicitur erutum. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 302 n. 44. *Ect.*

[- - τ]οῖϲ ἄλλοι[ϲ προξένοιϲ καὶ εὐερ-]
[γέ]ταιϲ τοῦ τε [ἱεροῦ καὶ Δηλίων·]
[ἀ]να[γ]ράψαι δὲ τ[όδε τὸ ψήφιϲμα]
[τ]ὴμ μὲν [βο]υλ[ὴν εἰϲ τὸ βουλευτήριον,]
τοὺ[ϲ] δὲ ἱερ[οποιοὺϲ εἰϲ τὸ ἱερόν·]
Ἀντ[ικρ]άτη[ϲ - - - ἐπεψήφιϲεν.]

733 Deli in museo, inv. Δ 361. Angulus superior dexter stelae marmoris albi cum cymatio. A. max. 0,15, l. 0,15, cr. 0,075. Litterae exiles, apicatae, a. 0,011, tertii a. Chr. exeuntis saeculi. A. 1880 ad meridiem τεμένουϲ Apollinis inventum. Exscripsi. *Ect.*

[Ἔδοξεν τῆι βου]λῆι καὶ τῶι δήμωι·
[- - - - - Ἀγ]αθάρχου εἶπεν·
[ἐπειδὴ - - ἀ]νὴρ ἀγαθὸϲ ὢν
[διατελεῖ περί τε τὸ ἱερὸν κ]αὶ τὸν
[δῆμον τὸν Δηλίων - - - - -.]

734 Deli in museo, inv. Δ 368. Fragmentum marmoris albi a sinistra integrum. A. max. 0,18, l. 0,15, cr. 0,078. Litterae exiles, apicatae, a. 0,008, tertii ad finem vergentis a. Chr. saeculi. Origine ignota. Exscripsi. *Ect.*

[Ἔδοξεν τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι δήμωι·]
Τη[λέμνηϲτοϲ? - - - - - εἶ-]
πεν· ἐπ[ειδὴ Φιλο- - - ἀνὴρ ἀγαθὸϲ]
ὢν διατε[λεῖ περί τε τὸ ἱερὸν καὶ τὸν]
δῆμον τὸ[ν Δηλίων καὶ χρείαϲ πα-]
ρέχεται καὶ [κοινεῖ καὶ ἰδίαι]
τοῖϲ ἐντυγχ[άνουϲιν αὐτῶι τῶν]
πολιτῶν εἰϲ ἃ [ἄν τιϲ αὐτὸν παρακα-]
λεῖ· δεδόχθαι τ[ῆι βουλῆι καὶ τῶι δή-]
μωι· εἶναι Φιλο[- - - - - - -]
. ον πρόξενον καὶ [εὐεργέτην τοῦ]
τε ἱεροῦ καὶ Δηλί[ων καὶ αὐτὸν]
[καὶ ἐκγ]όνουϲ καὶ εἶ[ναι αὐτοῖϲ]
[ἐν Δήλωι γῆϲ καὶ] οἰκί[αϲ ἔγκτη-]
[ϲιν - - - - - - - - -.]

735 Deli in museo, inv. Δ 377. Angulus superior dexter stelae marmoris albi cum cymatio. A. max. 0,15, l. 0,12, cr. 0,055. Litterae exiles, a. 0,006, tertii ad finem vergentis(?) a. Chr. saeculi. Superficies maxime detrita. A. 1877 prope templum Apollinis invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

[Ἔδοξεν τῆι β]ουλῆι καὶ τῶι
[δήμωι· - - -]πόλεμοϲ
- - - - -ουϲ εἶπεν·
[ἐπειδὴ Δη]μήτριοϲ ἀνὴρ
[ἀγαθόϲ ἐ]ϲτιν πε[ρὶ τὸ ἱερὸν]
[καὶ τὸν δῆ]μον [τὸν Δηλίων]
- - - - - - - - - -

Vss. 2. 3 fortasse [Τλη]πόλεμοϲ [Τληϲιμέν]ουϲ choregus arch. Antigono II a. 255 n. 116, 12. An eius nepos?

736 Deli in museo, inv. Δ 479. Fragmentum marmoris albi a sinistra integrum. A. 0,165, l. 0,13, cr. 0,055. Litterae exiles, a. 0,008, tertii ad finem vergentis a. Chr. saeculi. A. 1907 ad occidentem Artemisii inventum. Exscripsi. *Ect.*

[- - δῆ]μον - - - -
- - - ει - - - - -
- - - καὶ [τοῖϲ ἐντυγ-]
[χ]άνουϲιν α[ὐτῶι Δηλίων]
[κ]αὶ κοινῆι κα[ὶ ἰδίαι· δεδό-]
χθαι τεῖ β[ουλεῖ καὶ τῶι]
δήμωι· εἶν[αι - - Ἀ-]
ριϲτοκλέ[ουϲ - - - -]
πρόξενον [καὶ εὐεργέ-]
[τ]ην τοῦ τε [ἱεροῦ -.]

737 Deli in museo, inv. Δ 499. Fragmentum marmoris albi a dextra fere integrum. A. 0,18, l. 0,23, cr. 0,085. Litterae exiles, apicatae, tertii ad finem vergentis a. Chr. saeculi, a. 0,008—0,009. A. 1907 ad septemtriones et occidentem fori Theophrasti inventum. Exscripsi. *Ect.*

[- - πρὸϲ τὸν δῆμον τὸ]ν Δη[λίων]
[καὶ χρείαϲ] παρέχεται τῆι π[όλει]
[καὶ ἰδίαι τοῖ]ϲ ἐντυγχάνουϲιν [αὐ-]
[τῶι τῶν πολι]τῶν εἰϲ ὃ ἄν τιϲ αὐ[τὸν]
[παρακαλεῖ· δε]δόχθαι τῆι βου[λῆι]
[καὶ τῶι δήμωι· εἶναι] Φίλαιθον . αι .
[- - - - - - πρόξε]νον καὶ εὐε[ρ-]
[γέτην - - - - - - - - - -.]

738 Deli in museo, inv. Δ 484. Frustum marmoris albi. A. 0,11, l. 0,11, cr. 0,035. Litterae a. 0,01, c. a. 230 – 220 exaratae. A. 1907 ad septemtriones et occidentem τεμένουϲ Apollinis inventum. Exscripsi. *Ect.*

[Ἔ]δοξεν τῆ[ι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι· Τελε-]
[ϲ]αρχίδηϲ [- - - εἶπεν· ἐπειδὴ - - -.]

739 Deli in museo, inv. Δ 521. Pars superior stelae marmoris albi cum cymatio. A. 0,44, l. 0,37—0,39, cr. 0,077—0,085. Superficies maxime detrita. Litterae a. 0,085 (vs. 1, 0,01), tertii ad finem vergentis a. Chr. saeculi. A. 1903 inventa. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 300 n. 38. Contuli. *Ect.*

θ ε ο ί.
Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι· - ϲ - - - - -
Πυθ[εί]ου εἶπεν· ἐ[πειδὴ - - - - - - - - -]
α - - - - - - - - - - - - - - - -

ων -

vss. 2 omnino deleti

- - - - οι - - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - ṭ - - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - ṇουϲ[- - - - - - - - - - - - - οἱ-]
[κίαϲ ἔγκτη?]ϲιν καὶ πρόϲ[οδον πρὸϲ τὴν βουλὴν καὶ τὸν]
[δᾶμον πρώ]τοιϲ μετὰ [τὰ ἱερά· εἶναι δὲ αὐτοῖϲ καὶ]
[τὰ ἄλλα πάν]τα ὅϲα δ[έδοται καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ προξέ-]
[νοιϲ καὶ εὐ]εργέται[ϲ τοῦ ἱεροῦ καὶ Δηλίων· ἀναγρά-]
[ψαι δὲ τόδε] τὸ [ψήφ]ιϲ[μα τὴν μὲν βουλὴν εἰϲ τὸ βουλευ-]
τ[ήριον, τοὺϲ] δὲ ἱεροποιοὺϲ εἰϲ τὸ ἱερόν - - - - - -
- - - - ου ἐπεψήφιϲε[ν.]

Vss. 8. 17 legi.

---

740 Deli in museo, inv. Δ 556. Pars superior stelae marmoris albi cum aëtomate, a sinistra mutilae. A. 0,15, l. 0,20, cr. 0,07. Litterae a. 0,011, alteri tertii a. Chr. saeculi parti vindicandae. A. 1908 in prytaneo inventum. Exscripsit Hatzfeld. Contuli. *Ect.*

[Ἔδοξ]εν τεῖ βουλεῖ καὶ τ[ῶι]
[δήμωι· Ἀπολλόδω]ροϲ? Ἀμ-
[νου? εἶπεν· ἐπειδὴ - - -.]

Ἀπολλόδωροϲ Ἀμ.: cf. ad n. 1067.

---

741 Deli in museo, inv. Δ 355. Angulus superior sinister stelae marmoris albi cum aëtomate. A. 0,12 (infra aëtoma), l. 0,11, cr. 0,073. Litterae neglegenter incisae, apicatae, a. 0,006, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1882 invenit S. Reinach et exscripsit. Contuli atque litteras quae perierunt lineis subiectis significavi. *Ect.*

[Ἔδ]οξεν τε[ῖ βουλεῖ· Θαρ-]
ϲ̣ύνων Χοι[ρύλου εἶ-]
πεν· [ἐπειδὴ - - -]
μεγ-
τε̣-

Supplementa valde incerta sunt.

Θαρϲύνων Χοι. idem? debitor arch. Milichide III a. 219 n. 353 *B* 31; avus Θαρϲύνων Χοι.: cf. ad n. 585; pater Χοιρύλοϲ Θαρ.: cf. ad n. 612.

---

742 Ed. Homolle *BCH* II 1878, 328 sq. Frustra quaesivi.

[- τοῖϲ ἐντυγχάνουϲιν αὐτῶι τῶν πο-]
λιτῶν [εἰϲ ὃ ἄν τιϲ αὐτὸν παρακαλεῖ·]
δεδόχθαι [τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δήμωι·]
εἶναι Πτολε[μαῖον - - - - Ἀλε-]
ξανδρέα πρ[όξενον καὶ εὐεργέτην]
τοῦ τε ἱερο[ῦ καὶ Δηλίων καὶ αὐτὸν]
καὶ ἐκγόνου[ϲ καὶ εἶναι αὐτοῖϲ ἐν Δή-]
λωι γᾶϲ καὶ ο[ἰκίαϲ ἔγκτηϲιν καὶ πρό-]
[ϲοδο]ν πρὸϲ [τὴν βουλὴν καὶ τὸν δᾶ-]
[μον πρ]ώτοι[ϲ μετὰ τὰ ἱερὰ - - - -.]

---

743. 744 Deli in museo, inv. Δ 110 A, B. Pars inferior stelae e duobus fragmentis composita. A. 0,40, l. 0,265, cr. 0,085. Litterae amborum decretorum eadem manu incisae, tenues, a. 0,005, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

(743) *a* [- - - ἀναγράψαι δὲ τό]δε τὸ ψήφ[ιϲμα]
[τὴν μὲν βουλὴν εἰϲ τὸ β]ουλευτήριον, τ[οὺϲ]
[δὲ ἱεροποιοὺϲ εἰϲ ϲτήλην] λιθίνην καὶ [ϲτᾶ-]
[ϲαι εἰϲ τὸ ἱερόν· Ϲτ]ηϲ̣ίλεωϲ Φω̣[κ]λέωϲ
[ἐπεψ]ήφιϲεν.

in corona laurea:

ὁ δᾶμοϲ
ὁ Δηλίων.

(744) [Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δήμωι· - - - - -]
[- - - - εἶπεν· ἐπειδὴ Ὀνόμαρχοϲ Ἀπολλωνίδου]
b [Κν]ίδιοϲ, παραγενόμενοϲ εἰϲ [τὴν νᾶϲον, ἀγ]ῶ̣-
[ν]αϲ πλείουϲ [ἠ]γώνιϲται [τῶι θε]ῶι φιλοτίμωϲ
καὶ ἀξίωϲ τοῦ θεοῦ καὶ ἐ[ν πᾶϲι κ]αιροῖϲ χρείαϲ
παρέχεται καὶ κοινεῖ τᾶι π[όλε]ι καὶ ἰδίαι εἰϲ [ἃ] ἄν
τιϲ αὐτὸν παρακαλᾶι τῶν πολι[τῶν]· δεδόχθ[αι]
τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δήμωι· ϲτεφ[α]ν[ῶϲα]ι αὐτὸν
[δ]άφνηϲ ϲτεφάνωι τῶι ἱε[ρῶι καὶ ἀν]αγορεῦϲαι
τὸν ἱεροκήρυκα ἐν τῶι θεάτρ[ωι] τοῖϲ [Ἀ]πολλω[νί-]
οιϲ, ὅταν οἱ τῶν παίδων χοροὶ ἀγωνίζωντ[αι,]
τόδε τὸ κήρυγμα· ϲτεφ[ανοῖ] ὁ δᾶμοϲ ὁ Δηλί[ων]
[Ὀν]όμαρχον Ἀπολλωνίδο[υ Κνίδιο]ν [δάφ-]
[ν]ηϲ ϲτεφάνωι τῶι ἱερῶι ἀρ[ετ]ᾶϲ [ἕ]ν[εκα καὶ εὐ-]
[ϲε]βείαϲ τᾶϲ περὶ τὸ ἱερὸν καὶ εὐν[οί]αϲ τᾶϲ [εἰϲ]
[τὸ]ν δᾶμον τὸν Δηλίων· Ἀρκίλε[ωϲ] Τληπο[λέ-]
[μου] ἐπεψήφιϲεν.

N. 743, vs. 4 nomen legit Hiller; recepi. || N. 744, vss. 3. 4 fractura hausti.

Ἀρκίλεωϲ Τλη. ab hieropoeis pecunias mutuas sumpsit arch. Sosistrato a. 200 n. 372 *A* 134 sq.

---

745 Deli in museo, inv. Δ 244. Stela marmoris albi cum aëtomate. A. 0,43 (infra aëtoma), l. 0,18—0,19, cr. 0,05. Litterae apicatae, a. 0,005, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1880 ad orientem templi Apollinis invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

Ἔδοξεν τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι δή-
μωι· Αἴϲχρων Καλλοδίκου εἶ-
πεν· ἐπειδὴ Ἁγίαϲ Ἡρακλεί-
δου Ἀθηναῖοϲ ἀνὴρ ἀγαθὸϲ
ὢν διατελεῖ περί τε τὸ ἱερὸν
καὶ τὸν δᾶμον τὸν Δηλίων
καὶ χρείαϲ παρέχεται καὶ
κοινεῖ τεῖ πόλει καὶ ἰδίαι τοῖϲ
ἐντυγχάνουϲιν αὐτῶι τῶ[μ]
πολιτῶν, τὴμ πᾶϲαν ϲπου-
[δ]ὴν καὶ φιλοτιμίαν ποιού-
[μ]ενοϲ· περὶ δὴ τούτων δε-
[δ]όχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι δή-
[μ]ωι· εἶναι Ἁγίαν Ἡρακλεί-
[δ]ου Ἀθηναῖον πρόξενον καὶ
εὐεργέτην τοῦ τε ἱεροῦ καὶ
τοῦ δήμου τοῦ Δηλίων καὶ
αὐτὸν καὶ ἐκγόνουϲ· δεδόϲ-
θαι δὲ αὐτοῖϲ ἐν Δήλ[ω]ι γᾶϲ
καὶ οἰκίαϲ ἔγκτηϲιν καὶ πρόϲ-
οδον πρὸϲ τὴν βουλὴν καὶ
τὸν δᾶμον πρώτοιϲ μετὰ
τὰ ἱερά· ὑπάρχειν δὲ αὐτοῖϲ
καὶ τὰ ἄλλα ὅϲα δέδοται καὶ
τοῖϲ ἄλλοιϲ προξένοιϲ καὶ
εὐεργέταιϲ τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δη-
λίων· ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ
ψήφιϲμα τὴμ μὴν βουλὴν εἰϲ
τὸ βουλευτήριον, τοὺϲ δὲ ἱε-
ροποιοὺϲ εἰϲ ϲτήλην λιθί-
νην καὶ ϲτᾶϲαι εἰϲ τὸ ἱερόν·
Κυνθιάδηϲ Κυνθιάδου ἐπε-
ψήφιϲεν.

Αἴϲχρων Κα. sponsor arch. Stesileo a. 207 n. 366 *A* 103.

Κυνθιάδηϲ Κυ. praeses contionis etiam in n. 746.

---

746 Teni in museo. Fragmentum stelae marmoris albi superne et a sinistra fractae, a dextra laesae. A. 0,50, l. 0,25, cr. 0,06. Ed. Demoulin *BCH* XXVII 1903, 255. 256. Lapidem ipse non vidi.

- - - - - - - - - - - - - -
[δεδόχθα]ι τεῖ βουλεῖ καὶ [τῶι δή-]
[μωι· εἶν]αι Βαϲιλείδην Δ̣[ι]ον̣[υ-]
[ϲίου? Ϲι]δ̣ώνιον πρόξενον και [εὐ-]
[εργέτη]ν τοῦ τε ἱεροῦ καὶ τοῦ [δή-]
[μου το]ῦ Δηλίων καὶ αὐτὸν κ[αὶ]
[ἐκγόν]ουϲ· δεδόϲθαι δὲ αὐτοῖ[ϲ]
[ἐν Δή]λωι γᾶϲ καὶ οἰκίαϲ ἔγκ[τη-]
[ϲιν κα]ὶ πρόϲοδον πρὸϲ τὴν βου-
[λὴν κα]ὶ τὸν δᾶμον πρώτοιϲ [με-]
[τὰ τὰ ἱ]ερά· ὑπάρχειν δὲ αὐτοῖ[ϲ]
[καὶ τἆ]λλα ὅϲα δέδοται καὶ τοῖ[ϲ]
[ἄλλοι]ϲ προξένοιϲ καὶ εὐε[ργέ-]
[ταιϲ τ]οῦ τε ἱεροῦ καὶ Δηλίω[ν· ἀ-]
[ναγρά]ψαι δὲ τόδε τὸ ψήφι[ϲ]μ[α]

[τὴν μὲν] βουλὴν εἰς [τὸ] βουλευ[τή-]
[ριον, το]ὺς δὲ ἱεροποιοὺς εἰς στή-
[λην λιθί]νην καὶ στῆσαι εἰς τὸ ἱ[ε-]
[ρόν· Κυν]θιάδης Κυνθιάδου ἐπ[ε-]
[ψήφισεν.]

Vs. 2 extr. /.OI || 3 init. ⅃Ω NION. Supplevi. Κυνθιάδης Κυ. praeses contionis etiam in n. 745. Primis annis alterius a. Chr. saeculi vindicavit hoc decretum Demoulin cui plane assentio.

---

747 Deli in museo, inv. Δ 210. Pars superior stelae marmoris albi cum cymatio. A. 0,24, l. 0,26, cr. 0,05. Litterae a. 0,007, tertii exeuntis vel alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1903 inter sacrarium Taurorum et murum periboli inventum. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 295 n. 31. Contuli. *Ect.*

Ἔδοξεν τᾶι βουλεῖ καὶ τῶι δήμωι·
Ξένων Διογένου εἶπεν· ἐπειδὴ
Νέστος Διονυσίου ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν
διατελεῖ περί τε τὸ ἱερὸν καὶ τὸν
δᾶμον τὸν Δηλίων καὶ χρείας πα-
ρέχεται καὶ κοινεῖ τᾶ[ι] πόλει κα[ὶ ἰδί-]
αι τοῖς ἐν[τυγχάνουσιν αὐτῶι τῶν]
[πολιτῶν - - - - - - - -.]

Vs. 1 ΒΟΥΛΗΙ D. J. incisum est ΒΟΥΛΒΙ.
Ξένων Διο. debitor arch. Chaerea a. 194 n. 396 *A* 27; archon a. 191 n. 1067.

---

748 Deli in museo, inv. Δ 121. Pars superior stelae marmoris albi cum aëtomate. A. 0,075 (infra aëtoma), l. 0,20, cr. 0,067. Litterae exiles, apicatae, a. 0,008, tertii exeuntis a. Chr. saeculi. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δ[ήμωι·]
[Σ]ώσιλος Δωριέως εἶπε[ν· ἐπειδὴ]
Ἀρέσανθος Ἀμφιδάμ[α ἀνὴρ ἀγα-]
[θὸς ὢν δια]τελεῖ πε[ρὶ τὸ ἱερὸν καὶ]
[Δηλίους - - - - - - - - - -.]

Σώσιλος Δω.: pater Δωριεὺς Σω. ἐπιτιμητής arch. Idocrito a. 246 n. 290, 109; ipse a Deliis statua donatus n. 1087.

---

749 Deli, inv. Ε 13. Basis cylindrata marmoris subcaerulei cymatiis carens quae seorsum exsculpta erant. A. 0,57, diam. 0,59. Supra decretum exstat foramen oblongum in quo lamina aenea inserta erat; infra artificis subscriptio n. 1211. Litterae apicatae, a. 0,007, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1907 e muro recenti ad meridiem et occidentem monumenti hypostyli eruta. Edidi *BCH* XXXIII 1909, 477 n. 5: cf. tab. X. *Ect.*

Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δήμωι·
Πρόξενος Ῥόδιος εἶπεν· ἐπειδὴ Χαρμαντί-
δας Μικάλου Μήλιος πρόξενος ὢν τοῦ
τε ἱεροῦ καὶ Δηλίων τὴν πᾶσαν σπουδὴν
καὶ ἐπιμέλειαν ποιεῖται τοῦ τε ἱεροῦ καὶ
Δηλίων· δεδόχθαι τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δήμωι·
στεφανῶσαι αὐτὸν τοῖς Ἀπολλωνίοις δά-
φνης στεφάνωι τῶι ἱερῶι καὶ ἀναγορεῦσαι
τὸν ἱεροκήρυκα ἐν τῶι [θ]εάτρωι, ὅταν οἱ τῶν
παίδων χοροὶ ἀγωνίζωνται, τόδε τὸ κήρυ-
γμα· στεφανοῖ ὁ δᾶμος ὁ Δηλίων Χαρμαντίδαν
Μικάλου Μήλιον δάφνης στεφάνωι ἀρετᾶς
ἕνεκεν καὶ εὐσεβείας τᾶς περὶ τὸ ἱερὸν
καὶ εὐνοίας τᾶς εἰς τὸν δᾶμον τὸν Δηλίων·
Δωριεὺς Δω[ρ]ιέως ἐπεψήφισεν.

Πρόξενος Ῥό. idem? Πρόξενος ἐπιστάτης a. 209 n. 363, 9. Δωριεὺς Δω. pomarii possessor c. a. 190 n. 407, 36.

750 Deli in museo, inv. Δ 68. Stela marmoris albi cymatio superne ornata, ab inferiore parte fracta. A. 0,30, l. 0,27, cr. 0,10. Litterae magnis apicibus ornatae, a. 0,007, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1881 ad orientem templi Apollinis invenit Hauvette et ed. *BCH* VII 1883, 10 n. 4 (Dittenberger Syll.[2] 254): cf. Bizard et P. Roussel *BCH* XXXI 1907, 429. *Ect.*

Ἔδοξεν τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι δήμωι·
Καλλίας Ἀντιπάτρου εἶπεν· ἐπει-
δὴ Ἀλέξανδρος Φιλίππου, ἀπόγο-
νος ὢν βασιλέως Ἀλεξάνδρου,
παραγενόμενος εἰς Δᾶλον καὶ
ἐνδημήσας πλείω χρόνον εὐ-
τάκτως καὶ ὡς προσᾶκον αὐτῶι
τὴν ἐνδημίαν ἐποιήσατο καὶ κοι-
νεῖ καὶ ἰδίαι Δηλίων τῶι ἐντυγ-
χάνοντι χρείας παρεχόμενος
[δ]ιατελεῖ εἰς ὃ ἂν αὐτόν τις παρα-
[καλεῖ·] ἵνα οὖν καὶ ὁ δᾶμος φαίνηται
[ποι]ῶν πᾶσαν ἐπιμέλειαν [τῶν]
[καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν? . . . . .]

Vss. 11. 13 plenius legi.
Καλλίας Ἀν.: de eius gente cf. ad n. 666.
Alexandrum quemdam Megalopolitanum, de quo verba fecerunt Liv. XXXV 47, 5. 6 et Appian. Syr. 13, hic collaudari docuit Hauvette (cf. Niese *Gesch.* II 693; Wilcken ap. Pauly-Wissowa I s. v. Alexandros 34): se oriundum a magno Alexandro ferens filiis duobus Philippum atque Alexandrum et filiae Apamam nomina imposuerat; quam Amynander, Athamanum rex, uxorem duxit. Decretum Deliorum ad initia saeculi a. Chr. alterius referendum esse intellexit Hauvette.

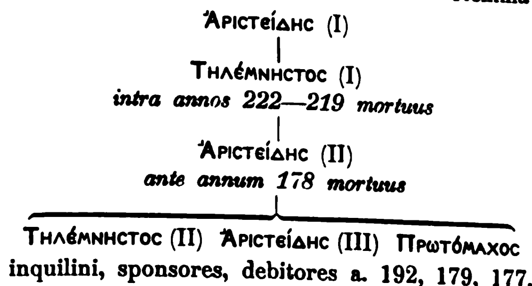
---

751 Deli in museo, inv. Δ 230. Pars superior stelae marmoris albi cum cymatio, a sinistra laesa. A. 0,28, l. 0,24, cr. 0,07. Litterae accurate incisae, lineis ad usum quadratarii ductis, apicatae, a. 0,005, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1885 invenit Homolle et commemoravit *Arch. miss. scient.* XIII 1887, 417 n. 15. Ed. Dürrbach *BCH* X 1886, 111 n. 2 (Michel 291; Dittenberger Syll.[2] 264; v. Gelder *Gesch. der Rhodier* 457 n. 93). Cf. Schoeffer De Deli ins. rebus 99 et 103 sq.; Niese *Gesch.* II 635 adn. 4; Hiller v. Gaertringen *Thera* I 168; Shebelew De communi nesiotarum 257; P. Roussel *BCH* XXXI 1907, 358; Hiller v. Gaertringen IG XII 5 testim. 1349; König *Der Bund der Nesioten* 42 sq.; Ferguson *Hellen. Ath.* 278. Contuli. *Ect.*

[Ἔ]δοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δήμω[ι·]
[Τ]ηλέμνηστος Ἀριστείδου εἶπ[εν·]
[ἐ]πειδὴ Ἐπικράτης [Πο]λυστράτο[υ]
[Ῥ]όδιος, ἀποσταλεὶς ὑπὸ τοῦ δήμο[υ]
ἐπὶ καταφράκτων πλοίων κατὰ
πόλεμον, συστρατευομένων αὐ-
[τ]ῶι τῶν τε νησιωτικῶν τριηρῶν
[κα]ὶ τῶν Ἀθηναίων ἀφράκτων ἐφρ[όν-]
[τισ]εν τᾶς τε τῶν πλεόντων ἀσ-
[φαλ]είας καὶ τᾶς τῶν νήσων φυλα-
[κᾶς κ]αὶ τᾶς περὶ τὸ ἱερὸν εὐσεβεί-
[ας, διά]γραμμα ἐχθεὶς ὅπως οἱ πει-
[ρατεύ]οντες τοὺς πολεμίους ὁρ-
[μηθῶσιν] ἐκ τῶν ἰδίων λιμένων, τῶ[ι]
[δὲ ἐν Δήλωι μ]ηθεὶς ὁρμητηρίωι χρή[ση-]
[ται, συμπρ]άσσων τᾶι τε τοῦ δ[ή-]
[μου φανερ]ᾶι αἱρέσει καὶ τᾶι πε[ρὶ]
[τὸ ἱερὸν εὐσεβε]ίαι, δι' οὗ συνέβη μ[η-]
- - - - - - - - ̣τᾶς περὶ ΤΟΥΣΤΟ
[- - - - - - - - εὐνοί]αι καὶ δι-
[καιοσύνηι καὶ τᾶι περὶ τὸ ἱε]ρὸν εὐ[σε-]
[βείαι - - - - - - - - - - -.]

Vss. 12. 13 πει[ρατεύ]οντες suppl. Domaszewski *Arch. epigr. Mitt.* X 1886, 244. || 15. 16 χρη[σθῆ] Dürrb. χρή[σηται] Ditt. || 18. 20 δι' οὗ συνέβη μ[ηθὲν ἐλλείπεσθαι] ̣τᾶς περὶ τοὺς τό[πους ἀσφαλείας] Th. Reinach. || 21. 22 suppl. Ditt.
Τηλέμνηστος (II) Ἀρι. inquilinus arch. Polyxeno I a. 192 n. 400, 4. 5 et arch. Demare a. 179 n. 442 *A* 140; deb. cum fratribus Ἀριστείδῃ et

Πρωτομάχῳ arch. Oeneo a. 177 n. 444 *A* 46. Pater Ἀριστείδης Τη.: cf. ad n. 704; avus Τηλέμνηστος (I) Ἀρι.: cf. ad n. 683. Stemma apposui:

Rogator fuit Τηλέμνηστος II in decretis n. 751—789, 1024, fortasse in n. 791—798, 1032.

Decretum hoc rettulit Dürrb. ad illud bellum quod a Rhodiis et insulanis cum Atheniensibus contra Philippum V Macedonum regem gestum est atque a. 200 a. Chr. initium cepit; ante adventum autem Romanorum decretum factum esse existimavit. Commemoratus est quidem a Livio XXXVII 13, 11; 14, l. 2; 15, 6 Epicrates Rhodius qui a. 190 paucis triremibus rhodiis praefuerat; de alio autem tempore aliisque rebus gestis hic dici e narratione Livii conclusit D. cui ceteri assenserunt. Dubitationem tamen res habet; fieri enim potuit ut Epicrates cuius postea mentio a Livio nulla facta est, perdurante bello Antiochensi, classi e Rhodiorum insulanorum Atheniensium navibus compositae in Cycladibus praefuerit. Obiecit sane Schoeffer nihil de atticis navibus contra Antiochum missis traditum esse; verisimile tamen est Athenienses socios amicosque populi romani pro sua parte eum contra Antiochum adiuvisse: cf. Ferguson op. laud. 285.

752. 753 Deli in museo, inv. Δ 62 Α, Β. Fragmenta duo stelae marmoris albi quae decreta duo continebat, eadem manu sine intervallo atque, ut apparet e corona laurea supra prius decretum insculpta, eodem tempore incisa. *a*: pars superior stelae cum aëtomate, a dextra mutilae. A. 0,33, l. 0,22, cr. 0,072. *b*: angulus inferior sinister cum cymatio. A. 0,19, l. 0,11, cr. 0,082. Litterae accurate incisae, apicatae, a. 0,006, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. Inventa annis 1880 et 1885 et commemorata in *Arch. miss. scient.* XIII 1887, 416 n. 7. *a*: ed. Dürrbach *BCH* X 1886, 118 n. 3 (Dittenberger Syll.[2] 265; v. Gelder *Gesch. der Rhodier* 457 n. 94; Hiller v. Gaertringen *Jahresh.* IV 1901, 166: vss. 1—7). Cf. Schoeffer De Deli ins. rebus 103; v. Gelder *Mnemosyne* XXIII 1895, 103 et XXIV 1896, 186; Holleaux *Rev. ét gr.* XII 1899, 33 adn. 1; Delamarre *Rev. phil.* XXVI 1902, 293 adn. 2. *b*: ed. Dürrbach ex apographo Homollii *BCH* XXVIII 1904, 127 n. 18: cf. quae adnotavi *BCH* XXXI 1907, 358 sqq. Hiller v. Gaertringen IG XII 5, testim. 1349; König *Der Bund der Nesioten*, 44. Contuli atque litteras quae perierunt in *b* lineolis subductis significavi. *Ect. Tab.*

(752) *a*
Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δάμωι· Τη[λέμνησ-]
τος Ἀριστείδου εἶπεν· ἐπειδὴ Ἀνα[ξίβιος]
[Φ]ειδιάνακτος Ῥόδιος, ἀποσταλεὶ[ς ὑπὸ]
τοῦ δήμου τοῦ Ῥοδιῶν ἄρχων ἐπί τε [τῶν νη-]
σων καὶ τῶν πλοίων τῶν νησιωτικ[ῶν καὶ ἐ-]
πιδεδημηκὼς ἐν τῶι ἱερῶι πλείω χ[ρόνον,]
[τή]ν τε ἐνδημίαν καλῶς καὶ εὐσ[εβῶς]
[πεπ]οίηται καὶ ἀξίως τοῦ δήμου τ[οῦ ἀπο-]
[στείλ]αντος αὐτὸν ἔν τε τοῖς λο[ιποῖς]
[ἀνὴρ ἀγ]αθὸς ὢν διατελεῖ περί τ[ε τὸ ἱε-]
[ρὸν καὶ τὸν δᾶμ]ον τὸν Δηλίων καὶ χρ[είας πα-]
[ρέχεται καὶ κ]οινᾶι τᾶι πόλει καὶ [ἰδίαι]
[τοῖς ἐντυγχάνουσιν αὐτῶι - - - - - - -]
vss. nonnulli desunt.
[- - - - - - - - - - - - - ἀνα-]
[γράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα τὴν μὲν βουλὴν]
[εἰς τὸ βουλευτήριον, τοὺς δὲ ἱεροποιοὺς]
b εἰς τὸ ἱερόν· Ξενοκράτης Ἱερομβρότου ἐπε-
ψήφισεν.

(753)
Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δάμωι· Τηλέμνησ-
τος Ἀριστείδου εἶπεν· ἐπειδὴ Ἀναξ[ίβιος Φει-]
[δ]ιάνακτος Ῥόδιος πρόξενος ὢν [καὶ εὐεργέ-]
[τ]ης τοῦ τ[ε ἱεροῦ καὶ Δηλίων ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν]
[δ]ιατελεῖ π[ερὶ τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δᾶμον τὸν Δη-]
[λ]ίων· δεδόχθα[ι τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δάμωι· στε-]
[φ]ανῶσαι αὐτὸ[ν δάφνης στεφάνωι τῶι ἱερῶι· ὁ δὲ]
ἱεροκῆρυξ ἀ[ναγορευσάτω ἐν τῶι θεάτρωι τοῖς]
[Ἀ]πολλωνίοι[ς, ὅταν οἱ τῶν παίδων χοροὶ ἀγωνί-]
[ζ]ωνται, τό[δε τὸ κήρυγμα· στεφανοῖ ὁ δᾶμος]
[ὁ] Δηλίων Ἀν[αξίβιον Φειδιάνακτος Ῥόδιον]
τὸν πρόξεν[ον δάφνης στεφάνωι ἀρετᾶς ἕνε-]
[κ]εν καὶ εὐσ[εβείας τᾶς περὶ τὸ ἱερὸν καὶ εὐ-]
[νοί]α[ς τᾶς εἰς τὸν δᾶμον τὸν Δηλίων - - -.]

Nomen Ἀναξίβιον suppl. v. Gelder et Hiller v. Gaertringen l. l.; rhodiacum enim titulum, in honorem Anaxibii, Phidianactis filii, Rhodii factum commemoravit Newton *Travels and Discoveries* I 1865, 167; qui periisse videtur; sed apographum medici suevi Hedenborgii vidit atque ed. Hiller: laudaverunt Rhodii Anaxibium τιμαθέντα χρυ]σέωι σ[τ]ε(φ)άνωι [καὶ εἰκόνι ὑπὸ τοῦ δ]άμου τοῦ [Δαλίων τοῦ καὶ] ὑοθετήσαν[τος αὐτὸν πᾶ]σαν δ' ἐ[ξ]αγαγόν[τα τὴν ἀρχὴν τὴ]ν ἐπί τ[ε τῶν νάσων καὶ τῶν πλοίων τῶν νησιωτικῶν .....]. Supplementa quidem, quae Hilleri sunt, prorsus incerta esse mihi videntur; nusquam enim apparet Delios statuam Anaxibio posuisse (fortasse [χρυσ]έωι σ[τ]ε(φ)άνωι [Ἀριστείωι ὑπὸ τοῦ δ]άμου κτλ. Hiller). De aetate (init. II s.) decreti deliaci cf. *BCH* XXXI 1907, 358 sqq. Ξενοκράτης Ἱε. (n. 752 *b* 4): nepos, ut videtur, illius qui decretum n. 598 tulit, non aliunde notus. Τηλέμνηστος (II) Ἀρι. (n. 753, l. 2): cf. ad n. 751.

754. 755 Deli in museo, inv. Δ 278 Α—Γ. Fragmenta tria stelae marmoris albi: cr. 0,072. *a* et *b*: conglutinata partem superiorem cum cymatio efficiunt. A. 0,20, l. 0,275. *c*: pars inferior cum cymatio ac dente. A. 36, l, 0,30. Stela decreta duo eadem manu scripta continebat. Litterae a. 0,004—0,005, eiusdem generis atque in n. 712. *a* et *b*: propter murum orientalem τεμένους Apollinis a. 1880 inventa, ed. ex Homollii schedis Dürrbach *BCH* XXVIII 1904, 128 n. 19; *c*: ad templum Apollinis invenit Homolle et commemoravit *BCH* II 1878, 12 n. 19, ed. ibidem, 331 (v. Gelder *Gesch. der Rhodier* 456 n. 92). Contuli. *Ect.*

(754) *a*
Ἔδοξεν τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι δήμωι· *b*
[Τη]λέμ[ν]ηστο[ς] Ἀριστείδου εἶπε[ν·]
[ἐ]πειδὴ Ἀναξίδ[ικος] Διονυσίου Ῥό[δι-]
[ο]ς ἀνὴρ ἀγαθ[ὸς ὢν δ]ιατελεῖ πε[ρί τε]
[τ]ὸ ἱερὸ[ν καὶ τὸν] δᾶμον τὸν Δηλίω[ν]
καὶ χρε[ίας παρέχετ]αι καὶ κοινεῖ τεῖ
[πό]λει [καὶ ἰδίαι τοῖς ἐντυγχά]νουσιν α[ὐ-]
τῶι τῶ[ν πολιτῶν εἰς ἃ ἄν τις] αὐτὸν [πα-]
[ρακαλεῖ· δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ] καὶ τῶι [δή-]
μωι πρόξενον εἶναι Ἀναξίδικον Διο]νυ[σίου]
[Ῥόδιον καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγ]όν[ους - - -.]

(755) *c*
[Ἔ]δοξεν τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι δήμωι· [Τηλέ-]
μνηστος Ἀριστείδου εἶπεν· στεφα[νῶ-]
σαι Ἀναξίδικον Διονυσίου Ῥόδιον τὸ[ν]
[π]ρόξενον δάφνης στεφάνωι τῶι ἱ[ερῶι]
καὶ ἀναγορεῦσαι τὸν ἱεροκήρυκα ἐν [τῶι]
[θ]εάτρωι τοῖς Ἀπολλωνίοις, ὅταν οἱ χορ[οὶ]
[τ]ῶν παίδων [ἀ]γωνίζ[ω]νται, τόδε τὸ κήρ[υ-]
γμα· στεφανοῖ [ὁ] δ[ᾶμο]ς ὁ Δηλίων Ἀναξί-
δικον Διονυσίου Ῥ[όδ]ιον τὸν πρόξενον δ[ά-]
φνης στεφάνωι τῶι ἱερῶι ἀρετᾶς ἕνεκεν
καὶ εὐσεβείας τᾶς περὶ τὸ ἱερὸν καὶ εὐνοί-
ας τᾶς εἰς τὸν δᾶμον τὸν Δηλίων·
Μενεκράτης Διαίτου ἐπεψήφισεν.

755, vs. 13 Διαίτου legi: cf. *BCH* XXXI 1907, 357 adn. 4; Μενεκράτης archon fuit a. 190: cf. ad n. 1067; idem sponsor c. a. 190 n. 407, 24; pactionum custos arch. Demare a. 179 n. 442 *A* 216.
Τηλέμνηστος (II) Ἀρι.: cf. ad n. 751.

756 Deli in museo, inv. Δ 460. Pars superior stelae marmoris albi cum cymatio, infra oblique fracta; angulus superior sinister deest. A. max. 0,34, l. 0,32. Litterae parum accurate incisae, a. 0,008; '*par l'écriture, il [le décret] se rapproche surtout des pièces gravées sous l'archontat de Polyxénos (193 [= 192])* (Homolle).' Invenit a. 1878 Homolle et commemoravit *Monuments Grecs* n. 7, 1878, 39; ed. idem *BCH* VIII 1884, 87: cf. Colin *Rome et la Grèce* 267; Pernier ap. Ruggiero *Diz. epigr. di antichità rom.* s. v. Delus 1606; P. Roussel *BCH* XXXI 1907, 357. Contuli. *Ect. Tab.*

[Θ ε] ο ί.
Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι·
Τηλέμνηϲτοϲ Ἀριϲτείδου εἶ-
πεν· ἐπειδὴ ἀποϲτείλαντοϲ
τοῦ δήμου πρεϲβευτὰϲ
εἰϲ Ῥώμην τήν τε οἰκειότ[ητα καὶ]
τὴν φιλίαν ἀνανεω[ϲομένουϲ]
καὶ ὑπὲρ τῶν ϲυμ[φερόντων]
τῶι τε ἱερῶι καὶ [τῶι δήμωι, ἐν'?]
ὧι τὴμ πᾶϲαṇ [ϲπουδὴν καὶ φι-]
λοτιμίαν ἐ[ποίηϲαν? - - - - -]
ΤΑΕΓ
ΔΗ̣

Vs. 1 in cymatio incisus, omissus apud H. || 7 ἀνανεώ[ϲαϲθαι] H. ἀνανεω[ϲομένουϲ] Hiller. || 9. 10 [τῶι δήμ]|ωι H. brevius autem est supplementum atque tunc temporis syllaba per versus non distrahi solet. || 11 extr. Ε˂ H.; post Ε nihil dispicio.

Τηλέμνηϲτοϲ (II) Ἀρι.: cf. ad n. 751.

Iam ab a. 197 Delios cum Romanis amicitia coniunctos esse existimavit H., postea autem munera ab Antiocho facta accepisse; cum igitur ab illo a. 193 Romani alienati essent, eos haud sine consilio cum populo romano amicitiam per legatos redintegravisse; propterea vero per totum bellum contra Antiochum gestum duces Romanos quotannis templum Apollinis coronis aureis donavisse.

---

757 Deli in museo, inv. Δ 224. Pars superior stelae marmoris albi cum aëtomate mutilo. A. 0,37, l. 0,24, cr. 0,062. Litterae exiles, apicatae, a. 0,006, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1881 invenit Hauvette; ed. Homolle *BCH* VIII 1884, 89 *a*: cf. Hatzfeld *BCH* XXXVI 1912, 78. *Ect.*

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι·
Τηλέμνηϲτοϲ Ἀριϲτείδου εἶ-
πεν· ἐπειδὴ Μάαρκοϲ Ϲέϲτιοϲ
Μαάρκου Φρεγελλανὸϲ ἀνὴρ
ἀγαθὸϲ ὢν διατελεῖ περί τε [τὸ]
ἱερὸν καὶ τὸν δᾶμον τὸν Δη-
λίων καὶ χρείαϲ παρέχετα[ι]
καὶ κοινεῖ τῆι πόλει καὶ ἰδί[αι]
τοῖϲ ἐντυγχάνουϲιν αὐτ[ῶι]
τῶν πολιτῶν εἰϲ ἃ ἄν τιϲ [αὐ-]
τὸν παρακαλεῖ, τὴν πᾶϲα[ν ϲπου-]
δὴν καὶ ἐπιμέλειαν ποιούμ[ε-]
νοϲ· περὶ δὴ τούτων δεδόχ[θαι]
τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι· ἐπαι-
νέϲαι Μάαρκον Ϲέϲτιον Μα-
άρκου Φρεγελλανὸν ἐπὶ τῆι α[ἱ-]
ρέϲει ἣν ἔχων διατελεῖ πε-
ρί τε τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δᾶμον
τὸν Δηλίων καὶ εἶναι αὐτὸν πρ[ό-]
ξενον καὶ εὐεργέτην τοῦ τε
ἱεροῦ καὶ Δηλίων καὶ αὐτὸν καὶ
ἐγγόνουϲ, εἶναι δὲ αὐτοῖϲ ἐν Δή-
λωι γᾶϲ καὶ οἰκίαϲ ἔνκτηϲιν
[καὶ] πρόϲοδον πρὸϲ τὴ[ν βουλὴν . . . .]

Τηλέμνηϲτοϲ (II) Ἀρι.: cf. ad. n. 751.

758 Deli in museo, inv. Δ 338. Fragmentum marmoris albi superne integrum. A. max. 0,20, l. 0,19, cr. 0,082. Litterae exiles, apicatae, a. 0,009, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1880 inventum ed. Dürrbach ex Homollii apographo *BCH* XXVIII 1904, 129 n. 21. Contuli atque litteras quae perierunt lineis subductis significavi. *Ect.*

[Ἔδοξ]εν τῆι βουλῆι καὶ [τῶι δήμωι·]
[Τηλ]έμνηϲτοϲ Ἀριϲτε[ίδου εἶπεν·]
[ἐπει]δὴ Φίλων Ὑβρίμου Ϲ- - - -
[ἀνὴρ] ἀγαθὸϲ ὢν διατελε[ῖ περί τε τὸ]
[ἱερὸν] καὶ τὸν δᾶμον τὸν [Δηλίων καὶ]
[χρείαϲ παρέχ]ετ[αι] εἰϲ [ὃ ἄν τιϲ αὐ-]
[τὸν παρακαλεῖ - - - - - - - -.]

Vs. 3 extr. fortasse Ϲ[υρακόϲιοϲ]; nomen Ὕβριμοϲ Acris occurrit, quae a Syracusanis conditae fuerunt: cf. IG XIV 209, 8.

Τηλέμνηϲτοϲ (II) Ἀρι.: cf. ad n. 751.

---

759 Deli in museo, inv. Δ 150. Pars superior stelae marmoris albi cum aëtomate. A. 0,55 (infra aëtoma), l. 0,29—0,31, cr. 0,09. Superficies maxime detrita. Litterae accurate incisae, a. 0,006, alterius ineuntis a. Chr. saeculi; infra decretum corona laurea, nunc mutila, in quadrato cavo insculpta erat. A. 1877 inventa; vss. 1—9 ed. Homolle *BCH* VIII 1882, 90 *b*. Exscripsi: cf. quae de aetate adnotavi *BCH* XXXI 1907, 357. *Ect.*

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι· Τη-
λέμνηϲτοϲ Ἀριϲτείδου εἶπεν· ἐ-
πειδὴ Τίμων Νυμφοδώρου Ϲυρακό-
[ϲ]ιοϲ ἀνὴρ ἀγαθὸϲ ὢν διατελεῖ περὶ
[τ]ε τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δᾶμον τὸν Δηλί-
[ων καὶ δι' ἐ]τῷν ἐπ̣ι[δημῶν] ἐν Δήλωι
[χρ]είαϲ παρέχ[ετ]αι κ[αὶ κοι]νῆι τῆι πό-
[λει κα]ὶ ἰδίαι τοῖ[ϲ ἐντυγχ]άνουϲιν
[αὐτῶι τῶν πολιτῶν εἰϲ] ὃ ἄν τιϲ αὐ-
[τὸν παρ]α[κ]αλῆ[ι, ἀπροφα]ϲίϲτωϲ τὴ[ν]
[πᾶϲαν ϲπουδὴν καὶ ἐπιμέ]λειαν
[ποιούμενοϲ· δεδόχθαι τεῖ β]ουλεῖ καὶ
[τῶι δήμ]ωι· ἐπ[αινέϲαι] Τίμωνα Νυμφο-
[δώρου Ϲυρακόϲιον ἐπὶ] τεῖ αἱρέϲει εἷ
[ἔχων διατελεῖ περί τε] τὸ ἱερὸν καὶ τὸ[ν]
[δᾶμον τὸν Δηλίων καὶ] εἶναι αὐτὸν
[πρόξενον καὶ εὐεργέτ]ην τοῦ τε ἱε-
[ροῦ καὶ Δηλίων καὶ αὐτὸν] καὶ ἐκγό-
[νουϲ καὶ εἶναι αὐτοῖϲ ἐν] Δήλωι γᾶϲ
[καὶ οἰκίαϲ ἔγκτηϲιν καὶ πρόϲο]δον πρὸϲ
[τὴν βουλὴν καὶ τὸν δᾶμον] πρώτοιϲ
[μετὰ τὰ ἱερά· ὑπάρχειν δὲ] αὐτοῖϲ καὶ τὰ
[ἄλλα πάντα ὅϲαπερ καὶ] τοῖϲ ἄλλοιϲ
[προξένοιϲ καὶ εὐεργέτα]ιϲ τοῦ τε ἱεροῦ
[καὶ Δηλίων· ἀναγράψαι δὲ] τόδε τὸ
[ψήφιϲμα τὴν μὴν βουλὴν εἰϲ] τὸ βου-
[λευτήριον, τοὺϲ δὲ ἱεροπ]οιοὺϲ εἰϲ τὸ ἱ-
[ερὸν - - - - - - - εἰϲ] ϲτήλην λι-
[θίνην - - - - -· Ὠκυνείδη]ϲ? Ἡραΐπ-
[που ἐπεψήφιϲεν.]

Vs. 6 καὶ νῦν διατρίβων ἐν Δήλωι Hom. quod cum litteris quas distinxi non congruit; probabilem autem lectionem agnovit Wil. || 28—30 omnino incerti. Ὠκυνείδηϲ Ἡραΐππου: nomen Ἡράϊπποϲ Deli fere insolitum est; fuit autem ille vir notus c. exitum tertii saeculi et initia alterius: cf. ad n. 369 *A* 3.

Τηλέμνηϲτοϲ (II) Ἀρι.: cf. ad n. 751.

De proxeno Timone: cf. ad IG XII 5, 816 et 817 (decreta in honorem eius a nesiotis et Teniis ineunte saeculo a. Chr. altero facta). Argentarius fuit: cf. ad n. 399 *A* 10; donaria nonnulla Deli dedicavit: cf. ad n. 442 *B* 73. Eius filius Nymphodorus, ut pater argentarius, cum Heraclide (Tarentino?) societatem fecerat: cf. *BCH* XXXIV 1910, 383.

760 Deli in museo, inv. Δ 77. Pars superior stelae marmoris albi cum cymatio. A. 0,27, l. 0,23, cr. 0,06. Litterae a. 0,009, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1881 inter aedificia quae '*Trésors 4 et 5*' dicuntur invenit Hauvette cuius ex apographo ed. Dürrbach *BCH* XXVIII 1904, 129 n. 20. Contuli: cf. quae adnotavi *BCH* XXXI 1907, 357 et 361 adn. 2. *Ect.*

θ ε ο ί.

Ἔδοξεν τεῖ βουλεῖ καὶ τῶ[ι]
δήμωι· Τηλέμνηϲτοϲ Ἀριϲτεί-
δου εἶπεν· ἐπειδὴ Ἐραϲίδη-
μοϲ καὶ Θαρϲαγόραϲ Πολυκλ-
είουϲ Ϲίφνιοι ἄνδρεϲ ἀγαθο[ὶ]
[ὄ]ντεϲ διατελοῦϲιν περί τε
τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δᾶμον τὸν
Δηλίων καὶ χρείαϲ παρέχον-
ται καὶ κοινεῖ τεῖ πόλει καὶ ἰδ[ί-]
αι τοῖϲ ἐντυγχάνουϲιν αὐ-
τοῖϲ τῶν πολιτῶν οὗ ἄν
τιϲ αὐτοὺϲ παρακαλεῖ ἀ-
προφαϲίϲτωϲ τὴμ πᾶϲαν
[ϲ]πουδὴν καὶ ἐπιμέλειαν πο-
[ιούμε]νοι· δεδόχθαι τᾶι βουλᾶι
[καὶ τῶι δήμωι· ἐπα]ινέϲαι Ἐρα-
[ϲίδημον καὶ Θαρϲαγό]ραν Πο-
[λυκλείουϲ Ϲιφνίουϲ - - -.]

Τηλέμνηϲτοϲ (II) Ἀρι.: cf. ad n. 751.

Θαρϲαγόραϲ Πο. Ϲίφνι. legatus insulanorum in decreto IG XII 5, 817: cf. IG XII 5 testim. 1349.

---

761 Deli in museo, inv. Δ 16. Frustulum marmoris albi undique fractum nisi quod parva pars sinistri marginis superest. A. 0,18, l. 0,19, cr. 0,064. Litterae apicatae, a. 0,008, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1902 e muro recentiore propter templum Apollinis erutum. Ed. Dürrbach *BCH* XXVIII 1904, 121 n. 11: cf. Graindor *Mus. Belge* 1907, 51; IG XII 5 testim. 1345. *Ect.*

Ἔδοξεν τεῖ βουλε[ῖ καὶ τῶι δήμωι· Τηλέ-]
μνηϲτοϲ Ἀριϲτείδ[ου εἶπεν· ἐπειδὴ κατα-]
[ϲ]τάντεϲ ἐπὶ τὴν βο[υλὴν - - - - -]
..ηϲ τε ὁ Φωκαέω[ϲ καὶ - - - - - -]
... οἱ ἀποϲταλέν[τεϲ πρεϲβευταὶ πρὸϲ τὴν]
[πόλι]ṇ τὴν Τηνίων - - - - - - -
....ο αὐτῶν εἰϲ - - - - - - - -
[παρὰ Φι]λοκλῆν κα[ὶ Θεαγένην? - - -]
.....ụϲ ἐπὶ τ- - - - - - - - -

Vss. 2. 3 [παραϲ]τάντεϲ D. [καταϲ]τάντεϲ Wilhelm *Jahresh.* VIII 1905, 5. || 4 Φωκαέω[ν] D. Admonuit autem Graindor l. l. Delios nomen Φωκαιεύϲ vel Φωκαεύϲ frequenter usurpavisse atque existimavit - - en, Phocaei f., cum altero Delio ad Tenios missum esse, Philoclem vero Tenium fuisse. Cum Philocle Tenius alter nominatus esse videtur; ambo in decreto n. 762 fortasse occurrunt.

Τηλέμνηϲτοϲ (II) Ἀρι.: cf. ad n. 751.

---

762 Deli in museo, inv. Δ 548. Fragmentum marmoris subcaerulei a dextra integrum. A. 0,235, l. 0,21, cr. 0,06. Litterae crassae, a. 0,006, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. Superficies maxime detrita. Supra decretum coronae duae laureae insculptae erant. A. 1879 ad septemtrionalem partem sacrarii Taurorum invenit Homolle, cuius ex apographo ed. Dürrbach *BCH* XXVIII 1904, 134 n. 29. Contuli. *Ect.*

[Ἔδοξεν τεῖ βουλεῖ καὶ] τῶι δήμωι· Τηλέμνηϲτοϲ
[Ἀριϲτείδου εἶπεν· ἐπει]δὴ οἱ πρεϲβευταὶ ἀναγ-
[γέλλουϲιν οἱ πεμφθέν]τεϲ πρὸϲ τὸν δᾶμον τὸν
[Τηνίων? - - - - -] ἐπὶ τ̣ε̣ῖ̣ τῶν ϲυμπορευο[μέ-]
[νων ἀϲφαλείαι τῶν παρ]ὰ? Φιλοκλῆ̣ν καὶ Θεαγέ̣ν[ην]
ΤΛ.ΙΤΑΤΟΝΤΟΝ.ΕΝΕ.ΙΟΥ
[- - - - - - - - - - το]ὺϲ βουλομένουϲ κ̣α̣ὶ̣ ..
- - - - - - - - - - - - - - τὴν κ̣ο̣ι̣ν̣ὴ̣ν̣ ἀϲ-
[φάλειαν· δεδόχθαι τεῖ βου]λεῖ καὶ τῶι δ̣[ήμωι - - -.]

Vss. 3. 4 [ἐπελθόν]τεϲ πρὸϲ τὸν δᾶμον τὸν [Δηλίων] suppl. D.; in decreto autem a Deliis facto hoc insolitum esse mihi videtur. Τηνίων dubitanter posui: cf. n. 761, cuius argumentum idem esse videtur. || 4 ΕΠΙΤ H. || 5. 9 desunt apud H.; ἀϲφαλείαι (vs. 5), ἀϲφάλειαν (vss. 8. 9) suppl. Hauss.

Τηλέμνηϲτοϲ (II) Ἀρι.: cf. ad n. 751.

---

763. 764 Deli in museo, inv. Δ 81 α—η. Pars inferior stelae marmoris albi e septem fragmentis composita. A. 0,60, l. 0,29, cr. 0,075. Exstat etiamnunc basis marmorea cui stela adhaeret. Stela autem decreta duo continet inter quae corona laurea incisa est. Litterae prioris crassae, apicatae, a. 0,006; alterius exiles, parum accurate incisae, a. 0,006. *a—f*: anno 1881 ab Hauvettio, *g*: anno 1907 ad occidentem Πωρίνου ναοῦ inventa. Omnia composui atque edidi *BCH* XXXIV 1910, 381 n. 24. *Ect. Tab.*

(763)
[- - - - - - - καὶ κοινεῖ τᾶι πό-]
a λει [καὶ ἰδίαι τοῖϲ ἐντυγχάνουϲιν αὐ-] *b*
τῶι τ[ῶν πολιτῶν εἰϲ ἃ ἄν τιϲ αὐτὸν πα-]
ρακα[λεῖ· περὶ δὴ τού]των δ[εδόχθαι]
τᾶι βου[λᾶι καὶ τῶι δή]μωι· ἐπαινέ[ϲαι]
Μαντινέα Ϲ[ατύρ]ου Τήνιον ἐπὶ τε[ῖ]
αἱρέϲει εἶ ἔχων [διατ]ελεῖ περί τε τὸ ἱε-
ρὸν καὶ τὸν δᾶμο[ν τὸ]ν Δηλίων· καὶ εἶν[αι]
αὐτὸν πρόξενον [κ]α[ὶ] εὐεργέτην τοῦ τ[ε]
ἱεροῦ καὶ Δηλίων κα[ὶ] αὐτὸν καὶ ἐκγόνου[ϲ·]
εἶναι δὲ αὐτοῖϲ γᾶϲ κ[α]ὶ οἰκίαϲ ἔγκτηϲι[ν]
καὶ πρόϲοδον πρὸϲ τὴ[ν] βουλὴν καὶ τὸν [δᾶ-]
μον πρώτοιϲ μετὰ τὰ [ἱ]ερά· ὑπάρχειν [δὲ]
αὐτοῖϲ καὶ τὰ ἄλλα π[ά]ντα ὅϲα δέδοτ[αι]
καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ προξένοιϲ καὶ εὐεργέ- *f*
ταιϲ τοῦ τε ἱερ[οῦ] καὶ Δηλίων· ἀναγρά-
c d e ψαι δὲ τόδε τὸ ψ[ήφ]ιϲμα τὴμ μὲν βουλὴν
εἰϲ τὸ βουλευ[τή]ριον, τοὺϲ δὲ ἱεροποιοὺϲ
εἰϲ τὸ ἱερὸν ε[ἰϲ ϲ]τήλην λιθίνην· Παντέ-
ληϲ Παντέ[λου ἐ]πεψήφιϲεν.

corona laurea.

(764) *g*
Ἔδοξεν τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι δήμωι· Τηλέ-
μνηϲτοϲ Ἀριϲτείδου εἶπεν· ϲτεφανῶ-
ϲαι Μαντινέα Ϲατύρου Τήνιον τὸν
πρόξενον δάφνηϲ ϲτεφάνωι τῶι ἱε-
ρῶι καὶ ἀναγορεῦϲαι τὸν ἱεροκήρυκα
ἐν τῶι θεάτρωι τοῖϲ Ἀπολλωνίοιϲ, ὅτα[ν]
οἱ χοροὶ τῶν παίδων ἀγωνίζωνται, τό-
δε τὸ κήρυγμα· ϲτεφανοῖ ὁ δᾶμοϲ ὁ Δη-
λίων Μαντινέα Ϲατ̣ύρου Τήνιον δά-
φνηϲ ϲτεφάνωι τῶι ἱερῶι ἀρετᾶϲ ἕνεκεν
καὶ εὐϲεβείαϲ τᾶϲ περὶ τὸ ἱερὸν καὶ εὐνοί-
αϲ τᾶϲ εἰϲ τὸν δᾶμον τὸν Δηλίων·
Ἵππων Ἀντιφάνου ἐπεψήφιϲεν.

Παντέληϲ Παν. idem praeses contionis in decreto n. 819. Τηλέμνηϲτοϲ (II) Ἀρι.: cf. ad n. 751. Ἵππων Ἀντι. inquilinus arch. Demare a. 179 n. 442 *A* 141; praeses contionis in n. 766. Proxenus vero fortasse argentarius ille Μαντινεύϲ qui in tabulis hieropoeorum alterius ineuntis saeculi persaepe occurrit: cf. ad n. 399 *A* 23; avus? Ἀρίϲτανδροϲ Μαντινεύϲ, οἰκῶν ἐν Τήνωι IG XII 5 872, 93 (Hiller).

---

765. 766 Deli in museo, inv. Δ 573. Stela marmoris albi cymatiis ornata, e duobus fragmentis composita. A. 0,70, l. 0,23—0,25, cr. 0,08. Litterae apicatae, a. 0,005, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1909 ad septemtriones et orientem Artemisii inventa. Exscripsi et edidi *BCH* XXXIV 1910, 385 n. 27. *Ect.*

(765)
Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δήμωι· Τηλέ-
μνηϲτοϲ Ἀριϲτείδου εἶπεν· ἐπειδὴ Δη-
μήτριοϲ Ἀπολλωνίου Περγαμηνὸϲ ἀνὴρ ἀγα-
θὸϲ ὢν διατελεῖ περί τε τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δᾶμον
τὸν Δηλίων καὶ περὶ πλείϲτου ποιούμενοϲ
τὴν πρὸϲ τοὺϲ θεοὺϲ εὐϲέβειαν καὶ [ἑ]αυτὸν ε[ὔ-]
χρηϲτον ἐν παντὶ καιρῶι παραϲκευάζει κο[ι-]
νεῖ τε τεῖ πόλει καὶ καθ' ἰδίαν ἑκάϲτωι τῶν ἐν-
τυγχανόντων πολιτῶν [εἰϲ] ἃ ἄν τιϲ αὐτὸν
παρακαλεῖ καὶ τοῖϲ ἀφικ[νουμ]ένοιϲ τῶν πολι-
τῶν πρὸϲ τὸν βαϲιλέα ϲυνεργεῖ μετὰ πάϲηϲ πρ[ο-]
θυμίαϲ ἐν [ο]ἷϲ ἂν χρ[εί]αν ἔχοντεϲ τυγχάνωϲιν

καὶ πράτ(τ)ει διὰ παντὸς παρὰ τῶι βασιλεῖ τὰ συ[μ-]
φέροντα περί τε τοῦ ἱεροῦ καὶ τοῦ δήμου τοῦ Δη-
λίων· περὶ δὴ τούτων ἀγαθεῖ τύχει· δεδό-
χθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι δήμωι· εἶναι πρόξενο[ν]
καὶ εὐεργέτην Δημήτριον Ἀπολλωνίου Περ-
γαμηνὸν καὶ τοὺς ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐ-
τοῖς ἐν Δήλωι γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν κα[ὶ]
προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσιν [ο]ἷς ὁ δῆμος συν-
τελεῖ καὶ πρόσοδον πρὸς τὴν βουλὴν καὶ τὸ[ν]
δῆμον πρώτ[ο]ις μετὰ τὰ ἱερά· ὑπάρ-
χειν δὲ Δημητρίωι καὶ τ[ο]ῖς ἐγγόνοις
αὐτοῦ καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὅσα δέδοτα[ι]
καὶ τ[ο]ῖς ἄλλ[ο]ις προξέν[ο]ις καὶ εὐερ-
γέταις τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δηλίων· ἀναγράψα[ι]
δὲ τόδε τὸ ψήφισμα τὴν μὲν βουλὴν εἰς
τὸ βουλευτήριον, τοὺς δὲ ἱεροποιοὺς εἰς τὸ ἱ-
[ε]ρόν· Στησίλεως Πραξιμένου ἐπεψήφι-
[σ]ε.

corona laurea.

(766) Ἔδοξεν τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι δήμωι· Τηλέμνησ-
τος Ἀριστείδου εἶπεν· ἐπειδὴ Δημήτριος Ἀπολ-
λωνίου Περγαμηνός, ὢν πρόξενος καὶ εὐεργέτη[ς]
τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δηλίων, τὴν πᾶσαν σπουδὴν κα[ὶ]
ἐπιμέλειαν ποιεῖται, πρόθυμον αὑτὸν καὶ ἐκ-
τενῆ παρεχόμενος εἰς τὸ εὐχρηστεῖν τ[ο]ῖς
ἐντυγχάνουσιν αὐτῶι τῶν πολιτῶν· περὶ
δὴ τούτων δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι δή-
μωι· ἐπαινέσαι τε αὐτὸν καὶ στεφανῶσαι
τῶι ἱερῶι στεφάνωι Ἀπολλωνί[ο]ις, ὅταν οἱ
χοροὶ τῶν παίδων ἀγωνίζωνται, καὶ ἀναγο-
ρεῦσαι ἐν τῶι θεάτρωι τόδε τὸ κήρυγμα· στε-
φαν[ο]ῖ ὁ δῆμος ὁ Δηλίων Δημήτριον Ἀπολ-
λωνίου Περγαμηνὸν δάφνης στεφάνω[ι]
ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐσεβείας τῆς περὶ
τὸ ἱερὸν καὶ εὐνοίας τῆς εἰς τὸν δῆμον
τὸν Δηλίων· Ἵππων Ἀντιφάνου ἐπεψήφισεν.

765, vs. 6 ΗΑΥΤΟΝ || 12 ΩΙΣ.ΧΡΗΑΝ || 20 ΩΙΣ || 22 ΠΡΩ ΤΩΙΣ || 25 ΤΩΙΣ ΑΛΛΩΙΣ ΠΡΟΞΕΝΩΙΣ || 766, vs. 6 ΤΩΙΣ || 10 ΑΠΟΛΛΩΝΙΩΙΣ || 12. 13 ΣΤΕΦΑΝΩΙ.

Τηλέμνηστος (II) Ἀρι.: cf. ad n. 751. Στησίλεως Πρα. choregus arch. Sosistrato a. 200 n. 128, 17. 18: cf. de ceteris ad n. 366 *A* 121. Ἵππων Ἀντι.: cf. ad n. 764.

Proxenus Δημήτριος Ἀπο. Περγα., idem sane atque Δαμμάτριος Ἀπολλουνίειος Περγαμεινὸς cuius in honorem decretum IG IX 512 a Larisaeis factum est, apud regem Eumenem II (197—159) gratia valuisse videtur: cf. quae adnotavi l. l.

---

767 Deli in museo, inv. Δ 298. Pars superior stelae marmoris albi cum aëtomate mutilo. A. 0,21 (infra aëtoma), l. 0,235, cr. 0,065. Litterae tenues, apicatae, a. 0,007. 0,008, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. Superficies a dextra valde detrita. A. 1880 prope porticum Philippi inventam ed. Dürrbach ex Homollii apographo *BCH* XXVIII 1904, 132 n. 26. Contuli. *Ect.*

[Ἔ]δοξεν τῆι βουλῆι κ[αὶ τῶι δήμωι·]
Τηλέμνηστος Ἀ[ρι]στ[είδου εἶ-]
πεν· ἐπειδὴ Δέξιο[ς] Φιλ[ωνος]
[Χ]ῖος ἀνὴρ ἀγαθὸς [ὢν] διατ[ελεῖ]
[πε]ρί τε τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δῆ[μον]
[τὸν] Δηλίων καὶ χρείας [παρέχε-]
[ται κ]αὶ κοινῆι καὶ ἰδίαι [τῆι πόλει καὶ]
[τοῖς ἐ]ντυγχάνουσ[ιν αὐτῶι Δηλίων]
[καὶ πρά]ττει ἀγα[θὸν ὅ τι ἂν δύ-]
[νηται περί τ]ε τὸ ἱε[ρὸν καὶ - - -.]

Supra versum 1 distinxit ΔΕΞΙΟ Homolle; ne unius quidem litterae vestigia agnovi. || 9. 10 Φιλ[ωνος Χ]ῖος suppl. Dürrbach *BCH* XXXV 1911, 262: cf. n. 407, 21 (c. a. 190) et ded. n. 1197. 1198.

Τηλέμνηστος (II) Ἀρι.: cf. ad n. 751.

768 Deli in museo, inv. Γ 519 α—γ. Tria frusta marmoris albi quae ad basim hermae pertinebant. *a* et *b*: nunc agglutinata, undique mutila. A. max. 0,44. *c*: angulus inferior (dexter an sinister?). A. 0,54, l. max. 0,22, cr. 0,21. Superiorem locum basis tenebat titulus votivus cuius perpauca modo vestigia exstant (vss. 1. 2; litterae a. 0,011); insequebatur decretum litteris apicatis, a. 0,005, incisum; in *c* inscriptiones litteris eiusdem generis scriptae latera duo tenent; an vero ad eandem rem pertineant scire non possum. A. 1902 in ruderibus ad meridiem fori inventa. *a* et *c*: ed. Dürrbach *BCH* XXVIII 1904, 118sq. n. 9. 10; *a* et *b*: composuit Stauropullus. Exscripsi. *Ect.*

ΑΣ
ΝΤΩ
vacat

a [Ἔδοξεν τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι δήμ]ωι· Τηλέμνηστος Ἀρισ[τείδου εἶπεν·]
[ἐπειδὴ - - - - καὶ Τληπ]όλεμος οἱ Ἄμνου καὶ Κ - - -
a. 187 [- - - - - - - - - ἐ]π' ἄρχοντος Διοκλέου[ς - - -]
- - - - - - - - - - -ν τῶν ἐν τεῖ ἀγορᾶ[ι - - - -]
[- - - - - - - - - - λ]όγου[ς ἀ]πηνέγκα[σιν - - -]
- - - - - - - - - - - - - - ṭαι το- - - - - -
desunt vss. 3

b - - - - - - - - - - - - - - -ω̣νι - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - -ου Γερύλ̣[λου - - -]
- - - - - - - - - - - - - - ξ̣ ! μιας ΙΙ - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - δὲ τὴ[ν - - - -]
- - - - - - - - - - - - - - - -ους- - - - - -
[- - - - - - - - - - - - - - δρα]χμὰ̣[ς χ]ιλ[ίας - -]
- - - - - - - - - - - - - - - -μ- - - - - -

c

A

Ι
Ν
ΡΑ
ΛΝ
desunt vss. 2
ΛΥ
Ι
Λ
Ι
- [τ]οῖς τραπ̣[ε]ζ̣ί-
[ταις - - - - - - - - - - το]ὺς δὲ ἱε[ρο]π̣οι[οὺς]
- [ἀ]ργύριο[ν] ὅσο̣ν
-υ τεθὲν καὶ
- κα[τ]ὰ ṭαῦτα δὲ
Τ......ΕΛΗ
ΙΑΙ
desunt vss. 3
Σ
ΕΤ
ΚΑ
ΥΣ
ΙΟΙΙ
Φ̣Ε......ΟΛ
ΙΑΣ
Λ

B

Α
ΤΙ
ΙΟΝ
ΤΕΙΛΙ
τοὺς δ[ε - - - - - - - - - ἐπὶ Παρμε?-]
a. 173 νίωνο[ς ἄρχοντος? - - - - - - - - - - -]
Ἀπολλ- - - - - - - - - - - - - - -
ΩΙΤΩ̣
ΗΝ
ΣΤ

Haec in honorem agoranomorum qui Diocle archonte in munere fuerant decreta esse suspicatus est editor; cui non assentio. Initium enim eius tituli in huncce modum redintegrare temptavi:

[ἐπειδὴ Ἀπολλόδωρος καὶ Τληπ]όλεμος οἱ Ἄμνου καὶ Κ[αρύστιος?]
[Γερύλλου?, χειροτονηθέντες ἐ]π' ἄρχοντος Διοκλέου[ς ἐπιμεληταὶ]
[ἐπὶ τὴν κατασκευὴν τῶν στοῶ]ν τῶν ἐν τεῖ ἀγορᾶ[ι κτλ. - - -]

Cf. n. 455 *b* 33 sqq. et quae adnotavit Dürrbach *BCH* XXXV 1911, 271 sq. Τηλέμνηστος (II) Ἀρι.: cf. ad n. 751. Τληπόλεμος Ἄμ. choregus puerorum Dionysiis arch. Tlesimene a. 215 n. 126, 4; inquilinus arch. Polyxeno I a. 192 n. 399 *A* 78; debitor arch. Demare a. 179 n. 442 *C* 27. 28 et arch. Polyxeno II a. 175 n. 449 *B* 35; idem praeses contionis n. 789. 799. 800; rogator n. 801? Frater, ut videtur, Ἀπολλόδωρος Ἄμ. cuius nomen dubitanter posui: cf. ad n. 718 et n. 1067. Καρύστιος Γε.? (cf. *b* 13): filius Γέρυλλος Κα.: cf. ad n. 1186.

---

769 Deli in museo, inv. Δ 239. Stela marmoris subcaerulei e duobus fragmentis composita, aëtomate ornata. A. 0,46, l. 0,26, cr. 0,05. Titulus rescriptus esse videtur, litteris satis neglegenter incisis, a. 0,007. Origine incerta. Exscripsi atque edidi *BCH* XXXI 1907, 352 n. 8: cf. Graindor *Mus. Belge* XII 1908, 19; Hiller v. Gaertringen IG XII 5 testim. 1356. *Ect.*

a. 180 vel 176 Ἐπὶ Φωκαιέως ἄρχοντος, μηνὸς Ἀ[ρη-]
σιῶνος?· ἔδοξε[ν] τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι [δή-]
[μ]ωι· Τηλέμνηστος Ἀριστείδου εἶπε[ν· ἐ-]
πειδὴ Φε̣ρεκλείδης Φιλονίκου
Καρθαιεὺς ἀνὴρ ὢν ἀγαθὸς διατε[λεῖ περί]
τε τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δᾶμον
τὸν Δηλίων καὶ χρείας παρέ[χεται καὶ κ-]
οινᾶι τᾶι πόλει καὶ ἰδίαι
τοῖς ἐντυγχάνουσιν αὐτῶι τῶν πολι[τῶ-]
ν εἰς ἃ ἄν τις αὐτὸν παρα-
[κα]λεῖ· περὶ δὴ τούτων δεδόχθαι τᾶι βο[υ-]
λᾶι καὶ τῶι δήμωι· εἶναι
[Φερ]εκλείδην Φιλονίκου Καρθαιᾶ πρόξε-
νον τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δηλίων
[κ]αὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖ[ς]
[ἐ]ν Δήλωι γᾶς καὶ οἰκίας ἔγκτησ-
[ι]ν καὶ προεδρίαν ἐν πᾶσι τοῖς ἀγῶσι
[οἷ]ς Δήλιοι συντελοῦσι καὶ
[πρ]όσοδον πρὸς τὴν βουλὴν πρώτοις μετ-
[ὰ τ]ὰ ἱερά· ὑπάρχειν δὲ
[αὐ]τῶι καὶ τἆλλα ὅσα δέδοται καὶ τ[ο-]
[ῖ]ς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις
τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δηλίων· ἀναγράψαι δ-
ὲ τόδε τὸ ψήφισμα τὴμ μὲν
[β]ουλὴν εἰς τὸ βουλευτήριον, τοὺς δὲ
ἱεροποιοὺς εἰς τὸ ἱερόν· Νικά[ν]ωρ
Νικάνορος ἐπεψήφισεν.

Vs. 1 archontis mentio insolita est: cf. n. 576; duobus archontibus nomen Φωκαιεύς fuit, annis 180 et 176. || 4. 13 [Μ]ε[ν]εκλείδης et [Μεν]εκλείδης ego; Φερεκλείδης Graindor, quod nomen Carthaeae occurrit; probavit Hiller. || 26 ΝΙΚΑΕΩΡ. Νικάνωρ Νι. praeses contionis etiam in 813. 814, aliunde ignotus. Τηλέμνηστος (II) Ἀρι.: cf. ad n. 751.

---

770. 771 Deli in museo, inv. Δ 569 Α, Β. Fragmenta duo stelae marmoris albi nunc conglutinata; pars marginum a dextra sinistraque exstat. A. max. 0,46, l. 0,25, cr. 0,06. Stela decreta duo eadem manu scripta continebat; litterae apicatae, a. 0,006, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. *a*: ad meridiem fori a. 1909 inventum exscripsit Hatzfeld; *b*: a. 1877 invenit Homolle et commemoravit *BCH* II 1878, 13 n. 13; cuius ex apographo ed. Dürrbach *BCH* XXVIII 1904, 133 n. 28. Composui atque contuli. *Ect.*

(770) *a* [Ἔδοξεν τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι] δήμ[ωι· - - - -]
[- - - - - - - - ο]υ εἶπεν· ἐ[πειδὴ - -]
[- - -δης Ἀλυπάντο]υ καὶ Κίμων - - - -
[- - - καὶ Εὐθ?υκρά]της Εὐκράτου Γ̣ - - -
- - - - - - - ι'ινωι τὴμ πᾶσαν σ[πουδὴν]
[καὶ ἐπιμέλειαν] ἐποιήσαντο ὑπὲρ ὧ[ν ὁ δᾶ-]
[μος? ἀπέστ]ειλεν ἔν τε τοῖς ἄλλοις χ̣[ρεί-]
[ας παρέχο]νται Δηλίοις καὶ κοινεῖ κ[αὶ] ἰδί[αι]
[τοῖς ἐντ]υγχάνουσιν αὐτοῖς· περὶ δὴ
[τούτω]ν δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι δή-
[μωι· ἐ]παινέσαι αὐτοὺς ἐπὶ τεῖ προαι[ρέ-]
[σει κ]αὶ εἶναι αὐτοὺς προξένους τοῦ
[τε] ἱεροῦ καὶ τοῦ δήμου τοῦ Δηλίων· εἶνα[ι]
[δ]ὲ αὐτοῖς καὶ γᾶς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν κα[ὶ]
[π]ρόσοδον π[ρ]ὸς τὴν βουλὴν καὶ τὸν δᾶμον
[ἐά]ν [τ]ο[υ] δέωνται πρώτοις μετὰ τὰ ἱερά·
[ὑπ]άρχειν δὲ [αὐ]τοῖς [κ]αὶ τἆλλα πάντα ὅς̣[α]
[δ]έδοτ[αι] καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις· [ἀναγρά-]
[ψ]αι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα τὴν μὲν [βουλὴν]
[ε]ἰς τὸ βουλευτήριον, τοὺ[ς δὲ ἱεροποιοὺς εἰς]
τ̣ὸ ἱερόν· Ἀ̣λ̣έξ̣ι̣κος Ἀντιγ[όνου ἐπεψήφισεν.]

(771) *b* [Ἔδοξε]ν τε[ῖ] βουλεῖ καὶ τῶι δήμωι· [Τηλέμνη-]
[στος?] Ἀριστείδου εἶπεν· στεφα[νῶσαι - -]
...δην Ἀλυπάντου, Κ̣[ί]μων̣[α - - - -,]
[Εὐθ?]υκράτην Εὐθυκράτου Γ̣α̣[- - - -στε-]
[φάν]ωι τῶι ἱερῶι, τὸν δὲ ἱεροκή[ρυκα ἀναγο-]
[ρεῦ]σαι ἐν τῶι θεάτρωι Ἀπ[ολλωνίοις, ὅταν]
[οἱ χο]ροὶ τῶν παίδων [ἀγωνίζωνται, τόδε]
[τὸ κή]ρυγμα· στεφα[νοῖ ὁ δᾶμος ὁ Δηλίων]
[- -]ην [Ἀλυπάντου - - - - - -.]

N. 770, 4 Εὐ(θυ)κράτου vel n. 771, 4 Εὐ⟨θυ⟩κράτου? Ethnicum vero fortasse eodem modo atque Ἀντιοχεῖς οἱ πρὸς Μαιάνδρωι ex. gratia compositum; vel potius Γ̣α̣- -, οἰκοῦντες ἐν- -π̣ινωι? || N. 771, 3 ..δην Ἀλυπάντου ..μωλ... H. D.

Ἀλέξικος Ἀντι. sponsor c. a. 190 n. 407, 39; filius Ἀντίγονος Ἀλε. debitor arch. Oeneo a. 177 et postea: cf. ad n. 444 *A* 51. Τηλέμνηστος (II) Ἀρι.: cf. ad n. 751.

---

772 Deli in museo, inv. Δ 200. Pars superior stelae marmoris albi cum cymatio, a sinistra mutila. A. max. 0,31, l. 0,20, cr. 0,07. Litterae crassae, apicatae, a. 0,006—0,007, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. Ed. Homolle *BCH* I 1877, 279 n. I: cf. XXVIII 1904, 123. Contuli atque litteras quae perierunt lineis subiectis significavi: cf. quae adnotavi *BCH* XXXI 1907, 346. *Ect.*

[Ἔδοξε]ν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δήμωι·
[Τηλέ]μνηστος Ἀριστείδο(υ) εἶπεν· ἐ-
[πειδὴ] Μοιραγένης Ἀμμωνίου Σε-
[λευκε]ὺς ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν διατελε[ῖ]
[περί τε] τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δᾶμον τὸν
[Δηλίω]ν καὶ χρείας παρέχεται καὶ
[κοινᾶι] τᾶι πόλει καὶ ἰδίαι τοῖς ἐντυγ-
[χάνο]υσι[ν α]ὐτῶι τῶν πολιτῶν φι-
[λότιμ]ον α[ὐτ]ὸν παρασκευάζει ἐν
[παντ]ὶ καιρῶι· ἵνα οὖν ὁ δᾶμος εὐ-
[χάρισ]τος ὢν φαίν[η]ται καὶ τιμῶν
[τοὺς γ]ενομένους ἀγαθοὺς ἄνδρας
[περί τ]ε τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δᾶμον· δεδό-
[χθαι] τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δήμωι· ἐπαινέ-
[σαι μὲ]ν Μοιραγένην ἐπί τε τᾶι αἱρέ-
[σει ᾇ ἔχ]ει περί τε τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δᾶ-
[μον καὶ εἶν]αι αὐτὸν καὶ πρόξενον καὶ ε[ὐ-]
[εργέτη]ν τοῦ τε ἱεροῦ καὶ τοῦ δήμο[υ]
[τοῦ Δηλί]ων καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνου[ς·]
[εἶναι δὲ] αὐτοῖς ἐν Δήλωι γᾶς καὶ

[οἰκίας ἔγκ]τησιν καὶ πρόσοδον πρὸ[ς]
[τὴν βουλὴν] καὶ τὸν δῆμον πρώτοις
[μετὰ τὰ ἱερά· ὑπ]άρχειν δὲ αὐτοῖς καὶ
[τἆλλα πάντα ὅσ]α δέδοται τοῖς π[ρο-]
[ξένοις καὶ εὐεργέται]ς· ἀναγράψα[ι]
[δὲ τόδε τὸ ψήφισμα τὴν μ]ὲν βουλὴ[ν]
[εἰς τὸ βουλευτήριον, τοὺς δὲ ἱ]εροπ[οι-]
[οὺς εἰς τὸ ἱερόν - - - - - - -.]

Vs. 11 ΦΑΙΝΕΤΑΙ.
Τηλέμνηστος (II) Ἀρι.: cf. ad n. 751. Μοιραγένης Ἀμμω. Σε[λευκε]ὺς (Στε[ιρι]εὺς H.): cf. ad n. 773. 774.

773. 774 Deli in museo, inv. Δ 342 A, B. Fragmenta duo stelae marmoris albi. Cr. 0,07. *a*: a dextra integrum. A. 0,14, l. 0,125. *b*: a sinistra fere integrum. A. max. 0,19, l. max. 0,22. Stela decreta duo continebat; litteris crassis, apicatis, ad initium alterius a. Chr. saeculi pertinentibus, in altero autem decreto minoribus; supra n. 774 corona laurea insculpta erat. *a*: ad occidentem sacrarii Taurorum a. 1881 invenit Hauvette; *b*: ad occidentem prytanei a. 1903 repertum ed. Dürrbach *BCH* XXVIII 1904, 122 n. 12. Composui atque exscripsi. *Ect.*

(773) *a*
[- - τὴν πᾶσαν σπουδὴν - - ἀπ]ροφασίσ-
[τως ποιούμενος· δεδόχθ]αι τῆι βουλῆ[ι]
[καὶ τῶι δήμωι· ἐπαινέσαι Ἡράκλειτ]ον Ἀμμω-
[νίου Σελευκέα ἐπὶ τεῖ αἱρέ]σει εἶ ἔχων δια-
[τελεῖ περί τε τὸ ἱερὸν καὶ] τὸν δῆμον τὸν
[Δηλίων καὶ εἶναι αὐτὸν π]ρόξενον καὶ εὐε-
[ργέτην τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δηλί]ων καὶ αὐτὸν κα[ὶ]
[ἐκγόνους καὶ εἶναι αὐτο]ῖς ἐν Δήλωι γῆς καὶ ο[ἰ-]
[κίας ἔγκτησιν καὶ πρόσοδ]ον πρὸς τὴν βουλὴν
[καὶ τὸν δῆμον πρώτοις μ]ετὰ τὰ ἱερά· ὑπάρ-
[χειν δὲ αὐτοῖς καὶ τὰ ἄλλα π]άντα ὅσα δέδ[ο-]
[ται τοῖς ἄλλοις προξένοις - - - - - - -.]

(774) *b*
[Ἔδ]οξεν τῆι βουλῆι καὶ [τῶι δήμωι· Τηλέμνης-]
[το]ς Ἀριστείδου εἶπεν· [στεφανῶσαι Ἡρά-]
[κλει]τον Ἀμμ[ω]νίου Σ[ελευκέα δάφνης στε-]
[φά]νωι τῶι ἱερῶι καὶ ἀν[αγορεῦσαι τὸν ἱερο-]
[κήρ]υκα ἐν τῶι θεάτρωι [τοῖς Ἀπολλωνίοις, ὅ-]
[ταν] οἱ χοροὶ τ[ῶν] παίδων [ἀγωνίζωνται, τόδε]
[τὸ κήρ[υγμα· στεφανοῖ [ὁ δῆμος ὁ Δηλίων Ἡ-]
[ράκ]λειτον Ἀμμωνίου Σ[ελευκέα δάφνης στε-]
[φάνωι] τῶι ἱερῶι ἀρετῆς [ἕνεκα καὶ εὐσεβείας]
[τῆς περὶ τὸ ἱερὸν] καὶ εὐνοίας [τῆς εἰς τὸν δῆ-]
[μον τὸν Δηλίων·] Δημέας Φω[κρίτου ἐπε-]
[ψήφισεν.]

N. 773, 3 [Σελευκέα] et n. 774, 8 Σ[ελευκέα] e decreto n. 772 supplevi ubi Μοιραγένης Ἀμμωνίου Σε[λευκ]εὺς occurrit qui huius frater fuisse videtur: cf. *BCH* XXXI 1907, 347. || 12 Δημέας..... Dürrb.; Φω[κρίτου] legi et supplevi *BCH* XXXI 1907, 363; qui sponsor fuit arch. Demare a. 179 n. 442 *D* 11: cf. etiam ded. n. 1183. Τηλέμνηστος (II) Ἀρι.: cf. ad n. 751.

775 Deli in museo, inv. Δ 493 A, B. Pars superior stelae marmoris albi cymatio ornata, e duobus fragmentis composita. A. 0,33, l. 0,195, cr. 0,06. Litterae exiles, apicatae, a. 0,005—0,006, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1907 e muro recentiore ad orientem monumenti hypostyli eruta. Exscripsi atque edidi *BCH* XXXIII 1909, 475 n. 3. *Ect.*

a
[Ἔδο]ξεν τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι δή[μωι·]
[Τ]ηλέμνηστος Ἀριστείδου ε[ἶ-]
[πε]ν· ἐπειδὴ Νίκανδρος Παρμε[νίσ-]
[κο]υ Ἀλικαρνασεὺς ἰατρὸς ἀν[ὴρ]
ἀγαθὸς ὢν διατελεῖ περί τε
τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δῆμον τὸν Δη-
[λ]ίων καὶ χρείας παρέχεται κ[αὶ]
[κ]οινεῖ καὶ ἰδίαι τοῖς ἐντυν-
[χ]άνουσιν αὐτῶι Δηλίων ἐν . .
b . ετει κατὰ τὴν ἰατρικὴν τέχ-
[νη]ν φιλότιμον αὐτὸν παρέχε[ται]
τοῖς χρείαν ἔχουσιν αὐτοῦ·
δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι [δή-]
[μ]ωι· Νίκανδρον Παρμενίσκο[υ]
Ἀλικαρνασέα πρόξενον εἶνα[ι]
καὶ [εὐ]εργ[έτην τοῦ τ]ε ἱερο[ῦ]
καὶ Δηλίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγ-
[ό]νους· ὑπάρχειν δὲ αὐτοῖς ἐν
Δήλωι γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτη-
σιν καὶ προεδρίαν καὶ πρόσοδον
vacat πρὸς τὴν βουλὴν καὶ τὸν
δῆμον πρώτοις μετὰ τὰ ἱερά· δ[ε-]
[δόσ]θαι δὲ αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ [δήμου]
- - - - - - - - - - - - -

Vs. 9 extr. desunt fortasse duae litterae, non plures; de redintegratione autem desperavi atque ad errorem quadratarii confugi.
Τηλέμνηστος (II) Ἀρι.: cf. ad n. 751.

776 Deli in museo, inv. Δ 287. Pars superior stelae marmoris albi cum aëtomate. A. max. 0,29 (infra aëtoma), l. 0,205, cr. 0,08. Litterae accurate incisae, lineis ad usum lapicidae ductis, a. 0,005—0,006, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1885 invenit Homolle et commemoravit *Arch. miss. scient.* XIII 1887, 417 n. 21; cuius e schedis ed. Dürrbach *BCH* XXVIII 1904, 124 n. 14. *Ect.*

Ἔδοξεν τῇ βουλεῖ καὶ τῶι δήμωι· Τηλέ-
μνηστος Ἀριστείδου εἶπεν·
ἐπειδὴ Ἰάσων Θεογείτονος
Ἀράδιος ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν δια-
τελεῖ περί τε τὸ ἱερὸν καὶ τὸν
δῆμον τὸν Δηλίων καὶ περὶ
πλείστου ποιούμενος τῆς
πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβείας
καὶ αὐτὸν εὔχρηστον ἐμ παν-
τὶ καιρῶι παρασκευάζων κοι-
νεῖ τε τεῖ πόλει καὶ ἰδίαι τοῖ[ς]
ἐντυγχάνουσιν αὐτῶι τῶν
πολιτῶν εἰς ἃ ἄν τις αὐτὸν π[α-]
[ρ]ακαλεῖ καὶ τοῖς ἀφικνουμ[έ-]
[νο]ις τῶν πολιτῶν συνεργε[ῖ]
[μετὰ] πάσης προθυμίας ἐν οἷ[ς]
[ἂν τυγχά]νωσι χρείαν ἔχον[τες]
[καὶ λέγων καὶ] πράσσων διατ[ελεῖ]
[ἀγαθὸν περὶ τοῦ ἱερ]οῦ καὶ το[ῦ δή-]
[μου τοῦ Δηλίων· περὶ δ]ὴ τ[ούτων . . .]

Vss. 7. 8 περὶ πλείστου ποιούμενος τῆς ... εὐσεβείας: cf. n. 789, 5. 6: περὶ πλείστου ποεῖται τοῦ ἐνεργετεῖν. || 16 extr. ΕΝΟ H. D. ἐν ο[ἷς ἂν τυγχά]νωσι suppl. Wilhelm *Jahresh.* VIII 1905, 5. || 18. 20 supplevi.
Τηλέμνηστος (II) Ἀρι.: cf. ad n. 751. Proxenus, ut videtur, ad gentem illam aradiam pertinet quae Deli exedram aedificavit: cf. n. 1203.

777 Deli in museo, inv. Δ 243. Stela marmoris albi cum aëtomate. A. 0,535 (infra aëtoma), l. 0,27, cr. 0,07—0,09. Litterae parum accurate incisae, a. 0,007—0,009, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1878 ad occidentem templi Apollinis inventa. Ed. Dürrbach ex Homollii schedis *BCH* XXVIII 1904, 130 n. 22. Contuli. *Ect.*

Ἔδοξεν τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι δή-
μωι· Τηλέμνηστος Ἀριστείδου
εἶπεν· ἐπειδὴ Εὔδημος Φιλοκλέ-
ους Τύριος ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν διατελεῖ πε-
ρί τε τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δῆμον τὸν Δηλίων κα[ὶ]
χρείας παρεχόμενος καὶ κοινεῖ τεῖ πό-

λει καὶ ἰδίαι τοῖϲ ἐντυγχάνουϲιν [αὐ-]
τῶι Δηλίων· περὶ δὴ τούτ[ω]ν δεδό-
χθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι δήμωι· εἶναι
Εὔδημον Φιλοκλέου Τύριον πρό-
ξενον καὶ εὐεργέτην τοῦ τε ἱεροῦ
καὶ Δηλίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνουϲ καὶ
εἶναι αὐτοῖϲ ἐν Δήλωι γᾶϲ καὶ οἰκίαϲ
ἔνκτηϲιν καὶ προεδρίαν ἐν τοῖϲ ἀγῶϲ[ιν]
οἷϲ Δήλιοι τιθέαϲι καὶ πρόϲοδον πρὸϲ
τὴν βουλὴν καὶ τὸν δᾶμον πρώτοιϲ
μετὰ τὰ ἱερά· ὑπάρχειν δὲ αὐτοῖϲ
καὶ τἆλλα ὅϲα καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ προ-
ξένοιϲ καὶ εὐεργέταιϲ τοῦ τε ἱεροῦ
καὶ Δηλίων.

Vs. 20 deest formula qua senatores in senatum, hieropoei in templum decretum reponere iubebantur nec non mentio eius qui contioni praefuerat, quae semper hoc tempore fieri solet. E rasuris autem apparet decretum ad usum Eudemi retractatum fuisse.
Τληϲίμνηϲτοϲ (II) Ἀρι.: cf. ad n. 751.

778 Deli in musco, inv. Δ 64. Pars superior stelae marmoris albi cum aëtomate. A. 0,14 (infra aëtoma), l. 0,23, cr. 0,07. Litterae exiles, a. 0,008, tertii ad finem vergentis vel alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1878 prope templum Apollinis invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δήμωι·
Τληϲίμνηϲτοϲ Ἀριϲτείδου εἶπεν·
ἐπειδὴ Ἡρακλείδηϲ Ξείνα Βυζάν-
τιοϲ ἀνὴρ ἀγαθὸϲ ὢν διατελεῖ πε-
ρί τε τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δᾶμον τὸν
Δηλίων καὶ χρείαϲ παρέχεται καὶ κο[ι-]
νεῖ τᾶι πόλει καὶ ἰδίαι τοῖϲ ἐντυγχ[ά-]
νουϲιν αὐτῶι τῶν πολιτᾶν εἰϲ ἃ
ἄν τιϲ αὐτὸν παρακαλεῖ· περὶ δὴ
τούτων δεδόχθαι τᾶι βουλᾶι καὶ
τῶι δήμωι· εἶναι Ἡρακλείδην Ξεί-
[ν]α Βυζάντιον πρόξενον καὶ
[εὐεργέτην τοῦ τ]ε ἱεροῦ καὶ τοῦ
[δήμου τοῦ Δηλίων - - - -.]

Ἡρακλείδηϲ Ξεί. Βυ.: fortasse Heraclides ille Byzantius qui a. 190 ab Antiocho III ad Scipionem de pace missus est (Pol. XXI 13 sqq.): cf. Niese *Gesch.* II 739.
Τληϲίμνηϲτοϲ (II) Ἀρι.: cf. ad n. 751.

779. 780 Deli in museo, inv. Δ 216 a—r. Fragmenta tria stelae marmoris subcaerulei. *a* et *b*: nunc conglutinata, undique mutila nisi quod parva pars marginis dextri superest (vss. 6—13). A. 0,37, l. max. 0,15, cr. 0,085. *c*: pars inferior stelae cum cymatio ac dente. A. 0,33, l. 0,32, cr. 0,09. Stela decreta duo continebat eadem manu scripta, inter quae corona laurea in cavo quadrato insculpta erat. Litterae neglegenter incisae, a. 0,008, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. *a*: propter templum Apollinis a. 1878, *b*: a. 1886, *c*: prope propylaea a. 1877 inventa. *a* et *c*: ed. Dürrbach ex Homollii schedis *BCH* XXVIII 1904, 124 n. 15; 125 n. 16. *b*: exscripsit Fougères. Omnia composui atque contuli *Ect.*

(779) *a* [- τὸν δᾶμον τὸ]ν Δ[ηλίων καὶ χρείαϲ παρέ-]
[χεται καὶ κοινε]ῖ τεῖ πόλε[ι καὶ ἰδίαι τοῖϲ]
[ἐντυγχάνουϲιν] αὐτῶι τῶν π[ολιτᾶν εἰϲ]
[ὃ ἄν τιϲ αὐτὸν π]αρακαλῆι ϲπο[υδῆϲ καὶ φιλο-]
[τιμίαϲ οὐδὲν ἀπ]ολείπων· ὅπωϲ οὖν καὶ ὁ δ[ᾶ-]
[μοϲ εὐχάριϲτοϲ] ὢν φαίνηται καὶ τιμῶν το[ὺϲ]
[ἀγαθοὺϲ ἄνδραϲ· δ]εδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῶ[ι]
[δήμωι· ἐπαινέϲ]αι Θέωνα Μενίϲκου Βυ-
[ζάντιον ἐπὶ τεῖ] προαιρέϲει ἣν ἔχων δ[ια-]
[τελεῖ περί τε τὸ ἱερὸ]ν καὶ τὸν δᾶμον τὸ[ν]
[Δηλίων καὶ εἶναι αὐτὸν π]ρόξενον καὶ εὐ-
[εργέτην τοῦ τε ἱεροῦ κα]ὶ Δηλίων καὶ αὐ-
[τὸν καὶ ἐκγόνουϲ καὶ εἶν]αι αὐτοῖϲ ἐν Δ[ή-]
[λωι γᾶϲ καὶ οἰκίαϲ ἔγκτη]ϲιν καὶ προεδρία[ν]
[ἐν πᾶϲι τοῖϲ ἀγῶϲιν οἷϲ] Δήλιοι ϲυντελ[οῦ-]
[ϲιν καὶ πρόϲοδον πρὸϲ τ]ὴν βουλὴν καὶ [τὸν]
[δᾶμον πρώτοιϲ μετὰ τὰ ἱ]ερά· ὑπάρχειν [δὲ]
b [αὐτοῖϲ καὶ τὰ ἄλλα πάντα] ὅϲα δ[έδοται]
[καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ προξένοιϲ] καὶ εὐεργέ[ταιϲ]
[τοῦ ἱεροῦ καὶ Δηλίω]ν· ἀναγράψαι [δὲ τό-]
[δε τὸ ψήφιϲμα τὴν μὲ]ν βουλὴν ε[ἰϲ τὸ]
[βουλευτήριον, τοὺϲ δὲ ἱ]εροποιοὺϲ ε[ἰϲ ϲτή-]
[λην λιθίνην καὶ ϲτῆϲαι εἰϲ τ]ὸ ἱερόν· *vacat*
[- - - - - - - - - ἐπ]εψήφιϲεν.

corona laurea

(780) *c* [Ἔδοξ]εν τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι δήμω[ι·]
[Τληϲίμνη]ϲτοϲ Ἀριϲτείδου εἶπεν· ϲτεφ[ανῶ-]
[ϲαι] Θέωνα Μενίϲκου Βυζάντιον δάφνη[ϲ]
ϲτεφάνωι τῶι ἱερῶι καὶ ἀναγορεῦϲαι τὸν
ἱεροκήρυκα ἐν τῶι θεάτρωι, ὅταν οἱ ἱεροὶ χ[ο-]
ροὶ τῶν παίδων ἀγωνίζωνται, τόδε τὸ κή-
[ρ]υγμα· ϲτεφανοῖ ὁ δᾶμοϲ ὁ Δηλίων Θέωνα
Μενίϲκου Βυζάντιον δάφνηϲ ϲτεφά[νωι]
ἀρετᾶϲ ἕνεκεν καὶ εὐϲεβείαϲ τᾶϲ περὶ
τὸ ἱερὸν καὶ εὐνοίαϲ τᾶϲ εἰϲ τὸν δᾶμον
τὸν Δηλίων· Δημόκριτοϲ Παρμενίω-
νοϲ ἐπεψήφιϲεν.

Τληϲίμνηϲτοϲ (II) Ἀρι.: cf. ad n. 751. Δημόκριτοϲ Παρ. debitor arch. Demare a. 179: cf. ad n. 442 *C* 54. 55.

781 Deli in museo, inv. Δ 159. Pars superior stelae marmoris albi cum aëtomate mutilo. A. max. 0,185 (infra aëtoma), l. 0,37, cr. 0,51. Litterae exiles, apicatae, a. 0,006, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1885 invenit Homolle et commemoravit *Arch. miss. scient.* XIII 1887, 418 n. 20. Exscripsi. *Ect.*

Ἔδοξεν τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι δήμωι· [Τληϲί-]
μνηϲτοϲ Ἀριϲτείδου εἶπεν· ἐπε[ιδὴ - - -]
κίων Θέρϲωνοϲ Γ[ο]ρτ[ύν]ιοϲ ἀνὴρ ἀ[γαθὸϲ]
ὢν διατελεῖ περί τε τὸ ἱερὸν καὶ [Δηλίουϲ]
καὶ χρείαϲ παρέχε[ται καὶ κοινεῖ τεῖ πόλει]
καὶ ἰδίαι τοῖϲ ἐν[τυγχάνουϲιν αὐτῶι τῶν]
πολιτῶν ε[ἰϲ ὃ ἄν τιϲ αὐτὸν παρακαλεῖ·]
δεδόχθ[αι τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δήμωι· - -]
κίων[α Θέρϲωνοϲ Γορτύνιον πρόξενον καὶ εὐ-]
[ε]ργ[έτην εἶναι - - - - - - - - -.]

Τληϲίμνηϲτοϲ (II) Ἀρι.: cf. ad n. 751.

782 Deli in museo, inv. Δ 199. Pars inferior stelae marmoris albi cum cymatio ac dente. A. 0,32, l. 0,25, cr. 0,08. Litterae accurate incisae, crassae, apicatae, a. 0,005, eiusdem generis atque in n. 442 (Demare arch.); supra decretum vestigia coronae laureae. Ed. Homolle *BCH* IV 1880, 351. Contuli. *Ect.*

[Ἔδοξεν τ]εῖ βουλεῖ καὶ τῶι δήμωι· Τληϲί-
[μνηϲ]τοϲ Ἀριϲτείδου εἶπεν· ϲτεφα-
[νῶϲ]αι τὸν πρόξενον Ἀνδροκλῆν Τιμομέ-
νου Πολυρρήνιον δάφνηϲ ϲτεφάνωι
τῶι ἱερῶι καὶ ἀναγορεῦϲαι τὸν ἱεροκή-
ρυκα ἐν τῶι θεάτρωι τοῖϲ Ἀπολλωνί-
οιϲ, ὅταν οἱ ἱεροὶ χοροὶ τῶν παίδων ἀ-
γωνίζωνται, τόδε τὸ κήρυγμα· ϲτεφα-
νοῖ ὁ δᾶμοϲ ὁ Δηλίων Ἀνδροκλῆν Τιμο-
μένου Πολυρρήνιον τὸν πρόξενον δά-
φνηϲ ϲτεφάνωι τῶι ἱερῶι ἀρετᾶϲ ἕνε-
κεν καὶ εὐϲεβείαϲ τᾶϲ περὶ τὸ ἱερὸν καὶ
εὐνοίαϲ τᾶϲ εἰϲ τὸν δᾶμον τὸν Δηλίων·
Διοφάνηϲ Φιλοκλέουϲ ἐπεψήφιϲεν.

Τληϲίμνηϲτοϲ (II) Ἀρι.: cf. ad n. 751.

783 Deli in museo, inv. Δ 120. Pars superior stelae marmoris albi cum aëtomate mutilo. A. 0,25, l. 0,30, cr. 0,077. Litterae a. 0,009. 0,01, maxime detritae. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι
δάμωι· Τηλέμνηϲτοϲ Ἀρ[ι-]
[ϲ]τείδου εἶπεν· ἐπειδὴ Δ[ι-]
[ο]νύϲιοϲ Ϲιμίου Κλαζομέ-
[ν]ιοϲ ἀνὴρ ἀγαθόϲ ἐϲτιν
[π]ερί τε τὸ ἱ[ερ]ὸν καὶ τὸν δᾶ-
[μ]ον τὸν Δη[λίω]ν [καὶ] κ[ο]ινε[ῖ]
καὶ ἰδίαι τ[οῖϲ ἐ]ντυγχάνου-
ϲιν [χρείαϲ παρέ]χεται· δεδό-
χθαι τῶι δάμωι· ἐπαινέϲαι
Διονύϲιον Ϲιμίου Κλαζομέ-
νιον καὶ εἶναι αὐτὸν πρόξε-
νον καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνου[ϲ]
[κ]αὶ εἶναι αὐ[τοῖϲ ἐν Δήλωι]
[γᾶϲ κ]αὶ [οἰκίαϲ ἔγκτηϲιν]
[καὶ - - - - - - - -.]

Τηλέμνηϲτοϲ (II) Ἀρι.: cf. ad n. 751.

784 Deli in museo, inv. Δ 141. Pars inferior stelae marmoris albi cum cymatio. A. 0,65, l. 0,29, cr. 0,08. Litterae apicatae, a. 0,008, alterius ineuntis a. Chr. saeculi; supra decretum corona laurea in cavo quadrato insculpta est. A. 1881 ad septemtriones templi Atheniensium inventa; ed. Dürrbach ex apographo Hauvettii *BCH* XXVIII 1904, 125 n. 17. Contuli. *Ect.*

Ἔδοξεν τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι δήμωι· Τη-
λέμνηϲτοϲ Ἀριϲτείδου εἶπεν· ἐ-
[π]ειδὴ Χαιρέαϲ Λυϲ|ανίου| Μακεδὼν ἀνὴρ
ἀγαθὸϲ ὢν διατελεῖ περί τε τὸ ἱερὸν
καὶ τὸν δᾶμον (τὸν) Δηλίων καὶ χρείαϲ
παρέχεται καὶ κοινεῖ καὶ ἰδίαι τοῖϲ
[ἐ]ντυγχάν[ουϲ]ιν αὐτῶι τῶν πολι-
τῶν· περὶ δὴ τούτων δεδόχθαι τεῖ
βουλεῖ καὶ τῶι δήμωι· ἐπαινέϲαι τε
αὐτὸν καὶ ϲτεφανῶϲαι τῶι ἱερῶι
ϲτεφάνωι τοῖϲ Ἀπολλωνίοιϲ ἐν τῶι
θεάτρωι, ὅταν οἱ χοροὶ τῶν παίδων ἀ-
γωνίζωνται, καὶ ὁ ἱεροκᾶρυξ ἀναγο-
[ρ]ευϲάτω τόδε τὸ κήρυγμα· ϲτε-
φανοῖ ὁ δᾶμοϲ ὁ Δηλίων Χαιρέαν Λ[υ-]
ϲ|ανίου| Μακεδόνα ἀρετᾶϲ ἕνεκεν καὶ
εὐϲεβείαϲ τᾶϲ περὶ τὸ ἱερὸν καὶ
εὐνοίαϲ τᾶϲ εἰϲ τὸν δᾶμον τὸν
Δηλίων· Ἀριϲτόβουλοϲ Εὐρυμαχί-
δου ἐπεψήφιϲεν.

Τηλέμνηϲτοϲ (II) Ἀρι.: cf. ad n. 751.

785 Deli in museo, inv. Δ 503. Pars superior stelae marmoris albi cum cymatio. A. 0,416, l. 0,335, cr. 0,082. Stela decreta duo continebat, sine intervallo incisa, litteris crassis, apicatis, a. 0,008—0,009, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1907 ad meridiem et occidentem monumenti hypostyli inventam exscripsi atque edidi *BCH* XXXIII 1909, 476 n. 4. *Ect.*

[Ἔ]δ̣οξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δήμω̣[ι·]
[Τη]λέμνηϲτοϲ Ἀριϲτείδου εἶπεν· ἐπειδὴ Μ̣[ε-]
[νέ]ϲ̣τρατοϲ Παπύλου Μακεδὼν ἀνὴρ ἀγαθὸ[ϲ]
ὢ̣ν [δια]τελεῖ περί τε τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δᾶμον τὸν
Δ̣η[λίω]ν καὶ χρείαϲ παρέχεται καὶ κοινᾶι τᾶι πό̣-
λ̣ει καὶ ἰδίαι τοῖϲ ἐντυγχάνουϲιν αὐτῶι τῶν
π̣ολ̣[ι]τῶν εἰϲ ἃ ἄν τιϲ αὐτὸν παρακαλᾶι· δεδ[ό-]
χθαι τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δήμωι· ἐπαινέϲαι Μεν[έ-]
ϲτρατον Παπύλου Μακεδόνα καὶ εἶναι αὐτὸ[ν]
πρόξενον τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δ̣ηλίων καὶ αὐτὸν [καὶ]
ἐκγόνουϲ καὶ εἶναι αὐτοῖϲ γᾶϲ καὶ οἰκίαϲ ἔ[γ-]
κτηϲιν καὶ πρόϲοδον πρὸϲ τὴν βουλὴν καὶ τὸν
[δ]ᾶμον πρώτοιϲ μετὰ τὰ ἱερά· ὑπάρχειν δὲ αὐ̣-
[τ]οῖϲ καὶ τἆλλα πάντα ὅϲα δέδοται καὶ τοῖ[ϲ]
[ἄλ]λοιϲ προξένοιϲ καὶ εὐεργέταιϲ τοῦ [τε]
[ἱερ]οῦ καὶ Δηλίων· ἀναγράψαι δὲ τὸ ψή[φιϲμα]
[τόδ]ε τὴν μὲν βουλὴν εἰϲ τὸ βουλευ[τήριον,]
[τοὺ]ϲ δὲ ἱεροποιοὺϲ εἰϲ ϲτήλην λιθί[νην καὶ ϲτᾶ-]
[ϲαι εἰϲ] τὸ ἱερόν· *vacat* Διοκλᾶϲ Μικύθου ἐ[πεψήφιϲεν.]
[Ἔδοξεν τᾶι βο]υλ[ᾶι καὶ τῶι δά]μωι· Τηλ̣[έμνηϲτοϲ]
[Ἀριϲτείδου εἶπεν - - - - - - - - - - -.]

Τηλέμνηϲτοϲ (II) Ἀρι.: cf. ad n. 751. Διοκλᾶϲ Μι. praeses contionis etiam in n. 802.

786 Deli in museo, inv. Δ 250. Fragmentum marmoris subcaerulei a dextra integrum. A. 0,20, l. 0,155, cr. 0,068. Litterae a. 0,004, eiusdem speciei atque in n. 712; supra decretum coronae vestigia. Origine ignota. Exscripsi. *Ect.*

[Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δήμ]ωι· Τηλέμνηϲτοϲ Ἀρ[ι-]
[ϲτείδου εἶπεν· ἐπειδὴ - - -]τ̣οϲ Κλεοφάντου Τήι[οϲ]
[ἀνὴρ ἀγαθόϲ ἐϲτι περὶ τὸ ἱερὸν] καὶ τὸν δᾶμον τὸν
[Δηλίων, τὴν πᾶϲαν ϲπουδὴν καὶ] ἐπιμέλειαν
[ποιούμενοϲ - - - - - - - - - - - - - -.]

Τηλέμνηϲτοϲ (II) Ἀρι.: cf. ad n. 751.

787 Deli in museo, inv. Δ 491. Pars superior stelae marmoris albi cum cymatio. A. 0,23, l. 0,25, cr. 0,07. Litterae crassae, apicatae, a. 0,005, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1907 e puteo ad porticum Antigoni eruta. Exscripsi et edidi *BCH* XXXIV 1910, 384 n. 26. *Ect.*

Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δήμωι·
Τηλέμνηϲτοϲ Ἀριϲτείδου εἶπεν·
ἐπειδὴ Ϲῶϲιϲ Ϲώϲιδοϲ Ϲάμιοϲ
ἀνὴρ ἀγαθὸϲ ὢν διατελεῖ περί
τε τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δᾶμον τὸν Δη-
λίων καὶ χρείαϲ παρέχεται καὶ
κοινᾶι τᾶι πόλει καὶ ἰδίαι τοῖϲ ἐν-
τυγχάνουϲιν αὐτῶι τῶν πολι-
τῶν εἰϲ ἃ ἄν τιϲ αὐτὸν παρακα-
λεῖ· περὶ δὴ τούτων δεδόχθαι τᾶι
βουλᾶι καὶ τῶι δήμωι· ἐπαινέ[ϲαι]
Ϲῶϲιν Ϲώϲιδοϲ Ϲάμιο[ν καὶ εἶναι]
αὐτὸν πρόξε[νον καὶ εὐεργέτην]
τοῦ τ[ε ἱεροῦ καὶ - - - - -.]

Τηλέμνηϲτοϲ (II) Ἀρι.: cf. ad n. 751.

788 Deli in museo, inv. Δ 351. Pars superior stelae marmoris albi cum aëtomate, a dextra fracta. A. 0,12, l. 0,23, cr. 0,04. Litterae apicatae, a. 0,004, alterius ineuntis a. Chr. saeculi; vs. 1 in cymatio aëtomatis incisus. A. 1885 inventam commemoravit Homolle *Arch. miss. scient.* XIII 1887, 418 n. 57; ed. ex Homollii apographo Dürrbach *BCH* XXVIII 1904, 134 n. 30. Contuli: cf. *BCH* XXXI 1907, 356 adn. 4. *Ect.*

Θ ε [ο ί.]
Ἔδοξεν τεῖ βου[λεῖ καὶ τῶι δήμωι·]
Τηλέμνηϲτοϲ [Ἀριϲ]τε[ίδου εἶπεν·]
ἐπειδὴ Ζώπυρ[οϲ . .] ⁻ΙΝ'' [. . . . ἀνὴρ ἀγα-]
θὸϲ ὢν [διατ]ελ[εῖ - - - - - .-.]

Vs. 4 [Αἰ]γ̣ινή̣[τηϲ] Hiller.
Τηλέμνη̣ϲτοϲ (II) Ἀρι.: cf. ad n. 751.

789 Deli in museo, inv. Δ 467. Stela marmoris albi superne cymatio ornata, infra mutila. A. 0,35, l. 0,25, cr. 0,065; infra decretum coronae laureae vestigia. Litterae a. 0,004, eiusdem generis atque in n. 712. A. 1907 ad septemtriones et occidentem τεμένουϲ Apollinis inventa. Exscripsi atque commemoravi *BCH* XXXI 1907, 365; edidi *BCH* XXXIV 1910, 383 n. 25. *Ect.*

Ἔδοξεν τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι δήμωι· [Τηλέ-]
μνηστος Ἀριστείδου εἶπεν· ἐπειδ[ὴ]
Ἀριστίων Μηνοφάνου Κνίδιος ἀνὴρ [ἀγα-]
θὸς ὢν διατελεῖ περί τε τὸ ἱερὸν καὶ τὸν
δῆμον τὸν Δηλίων καὶ περὶ πλείστου πο-
εῖται τοῦ εὐεργετεῖν τὸν δῆμον καὶ πα-
ρεπιδημῶν ἐν τεῖ πόλει πλείω χρόνον
τήν τε ἀναστροφὴν εὐγνωμόνως πεποίη-
ται καὶ ἀξίαν τοῦ ἱεροῦ καὶ χρείας παρέ-
χεται καὶ κοινεῖ τῆι πόλει καὶ ἰδίαι τοῖς
ἐντυγχάνουσιν αὐτῶι τῶν πολιτῶν
εἰς ἃ ἄν τις αὐτὸν παρακαλεῖ· περὶ δὴ
τούτων δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι δή-
μωι· ἐπαινέσαι Ἀριστίωνα Μηνοφάνου
Κνίδιον ἐπὶ τεῖ προαιρέσει ἣν ἔχων διατελεῖ
καὶ εἶναι αὐτὸγ καὶ τοὺς ἐγγόνους αὐτοῦ
προξένους καὶ εὐεργέτας τοῦ τε ἱεροῦ
καὶ Δηλίων· εἶναι δὲ αὐτοῖς καὶ γῆς καὶ οἰ-
[κ]ίας ἔνκτησιν καὶ πρόσοδον πρὸς τὴν βου-
λ̣ὴν καὶ τὸν δῆμον πρώτοις μετὰ τὰ ἱερά· ὑ-
πάρχειν δὲ αὐτοῖς τὰ ἄλλα πάντα ὅσα δέ-
[δ]ο̣ται καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέ-
[τ]α̣ις τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δηλίων· ἀναγράψαι
[δ]ὲ τόδε τὸ ψήφισμα τὴν μὲν βουλὴν εἰς
τὸ βουλευτήριον, τοὺς δὲ ἱεροποιοὺς
ε̣ἰς τὸ ἱερόν· Τληπόλεμος Ἄμνου ἐπε-
ψήφισεν.

Vss. 5. 6 περὶ πλείστου ποεῖται τοῦ εὐεργετεῖν: cf. ad n. 776.
Τηλέμνηστος (II) Ἀρι.: cf. ad n. 751. Τληπόλεμος Ἄμ.: cf. ad n. 768.

---

790. 791 Deli in museo, inv. Δ 45a, b. Fragmenta duo nunc conglutinata stelae marmoris albi a sinistra integra. A. 0,36, l. 0,135, cr. 0,055. Litterae a. 0,005, alterius ineuntis a. Chr. saeculi, eiusdem generis atque in n. 712. A. 1885 inventa et commemorata in *Arch. miss. scient.* XIII 1887, 417 n. 26; ex apographo Homollii ed. Dürrbach *BCH* XXVIII 1904, 133 n. 27. Litteras quae evanuerunt (vs. 22) lineolis subductis significavi. *Ect.*

(790) *a*

ΙΕ̣Ι
[- - - καὶ π]ερὶ πλείστ[ου ποεῖται τὸ εὐερ-]
[γετεῖν] τὸν δῆμον κα[ὶ παρεπιδημῶν ἐν τεῖ πό-]
[λει π]λείω χρόνον [τήν τε ἀναστροφὴν εὐ-]
[γν]ώμονα πεπο[ίηται καὶ ἀξίαν τοῦ ἱεροῦ]
[κ]αὶ χρείας παρ[έχεται καὶ κοινεῖ τῆι πόλει]
καὶ ἰδίαι τοῖς ἐ[ντυγχάνουσιν αὐτῶι τῶν]
πολιτῶν εἰς ἃ ἄ[ν τις αὐτὸν παρακαλεῖ·]
περὶ δὴ τούτων δε[δόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι]
δήμωι· ἐπαινέσαι Μι̣κ̣- - - - - - - -
σιον ἐπὶ τεῖ προαιρέ[σει ἣν ἔχων διατε-]
λεῖ καὶ εἶναι αὐτ[ὸγ καὶ τοὺς ἐγγόνους]
αὐτοῦ προξένους [καὶ εὐεργέτας τοῦ τε]
ἱεροῦ καὶ Δηλίων· [εἶναι δὲ αὐτοῖς καὶ γῆς]
καὶ οἰκίας ἔνκτησ[ιν καὶ πρόσοδον πρὸς]
τὴν βουλὴν καὶ τὸν δ[ῆμον πρώτοις μετὰ]
τὰ ἱερά· ὑπάρχειν δὲ αὐτ[οῖς τὰ ἄλλα πάντα ὅσα]
δέδοται καὶ τοῖς ἄλ[λοις προξένοις καὶ]
εὐεργ[έτα]ις τοῦ τε ἱ[εροῦ καὶ Δηλίων· ἀνα-]
γρά[ψαι δὲ τόδε τ]ὸ ψήφισ[μα τὴν μὲν βουλὴν]
εἰς [τὸ βουλευ]τήριο[ν, τοὺς δὲ ἱεροποιοὺς]
[εἰς τὸ ἱερόν· Χ]αρίλας [- - - - - ἐπεψήφισεν.]

corona laurea

(791) *b*

[Ἔδο]ξεν τεῖ [βουλεῖ καὶ τῶι δήμωι·]
[Τη]λέμν[ηστος Ἀριστείδου? εἶπεν - - -.]

Vss. 2. 5 supplevi e n. 789 *BCH* XXXI 1907, 364 adn. 5.
Τηλέμνηστος (II) Ἀρι.?: cf. ad n. 751.

792 Deli in museo, inv. Δ 295. Fragmentum stelae marmoris albi a dextra fere integrum. A. max. 0,20, l. max. 0,20, cr. 0,09. Litterae parvae, a. 0,004, eiusdem generis atque in n. 712. A. 1877 ad templum Apollinis invenit Homolle et ed. *BCH* I 1877, 280 n. II. Contuli: cf. *BCH* XXXI 1907, 364 adn. 5. *Ect.*

[Ἔδοξεν τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι δήμωι·] Τηλέμν̣[ησ-]
[τος Ἀριστείδου?] εἶπεν· ἐπειδὴ Ἡρακλείδ[ης]
- - - - - - - ι̣ος ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν [δια-]
[τελεῖ περί τε] τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δῆμον [τὸν]
[Δηλίων καὶ περὶ] πλείστου ποιούμενος
[τὴν πρὸς τοὺς θε]οὺς εὐσέβεια[ν] καὶ χρε[ί-]
[ας παρέχεται τ]οῖς ἐντυγχάνουσιν αὐτῶ[ι]
[τῶν πολιτῶν εἰς ὃ] ἄν τις αὐτὸν παρακαλε[ῖ]
[ἀπροφασίστως τὴν] πᾶσαν [σ]πουδ[ὴ]ν καὶ
[ἐπιμέλειαν ποιού]μενος· δεδόχθαι τ[ῆι]
[βουλῆι καὶ τῶι δήμωι·] ἐπαινέσαι Ἡρακλ[εί-]
[δην - - - - - - -] ἐπὶ τεῖ αἱρέσει [εἶ]
[ἔχων διατελεῖ περί τε τὸ] ἱε[ρὸν καὶ τὸν δῆ-]
[μον τὸν Δηλίων καὶ εἶναι αὐ]τὸν πρόξενο[ν]
[καὶ εὐεργέτην τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δη]λίων καὶ
[αὐτὸν καὶ ἐκγόνους· εἶναι δὲ αὐτο]ῖς ἐν Δή[λωι]
[γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ πρόσοδον] πρὸς τὴ[ν]
[βουλὴν καὶ τὸν δῆμον πρώτοις μετὰ τὰ ἱερά - -.]

Vss. 1. 2 Τηλέμν̣[ησ|τος] legi et supplevi. || 5. 6 supplevi: cf. n. 776, 7. 8 ubi genitivus usurpatus est. || 8. 10 supplevi: cf. n. 760, 12. 15.
Τηλέμνηστος (II) Ἀρι.?: cf. ad n. 751.

---

793 Deli in museo, inv. Δ 29. Angulus superior sinister stelae marmoris albi cum cymatio. A. 0,11, l. 0,11, cr. 0,055. Litterae a. 0,006, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. Origine ignota. Exscripsi. *Ect.*

Ἔδοξεν τῆι βου[λῆι καὶ τῶι δή-]
μωι· Τηλέμνηστ[ος Ἀριστεί-]
[δ]ου? εἶπεν· ἐπει[δὴ - - - -]
. . α̣κω̣ντος Χῖος [ἀνὴρ ἀγαθὸς]
[ὢ]ν διατελεῖ πε[ρί τε τὸ ἱερὸν]
[κ]αὶ τὸν δῆμον [τὸν Δηλίων]
[κ]αὶ κοι[νεῖ - - - - - -.]

Vs. 4 \Η̣Λ̣ΚΩΝΤΟΣ.
Τηλέμνηστος (II) Ἀρι.?: cf. ad n. 751.

---

794 Deli in museo, inv. Δ 324. Angulus superior dexter stelae marmoris albi cum aëtomate. A. 0,25, l. 0,20, cr. 0,08. Litterae a. 0,007, apicatae, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1903 ad occidentem porticus Antigoni inventum ed. Dürrbach *BCH* XXVIII 1904, 124 n. 13. Contuli. *Ect.*

[Ἔδοξεν τεῖ βο]υ[λ]εῖ καὶ τῶι δήμωι·
[Τηλέμνηστ]ος? Ἀριστείδου εἶ-
[πεν· ἐπειδὴ - - - ἀν]ὴρ ἀγαθὸς
[ὢν διατελεῖ περί] τε τὸ ἱερὸν καὶ τὸν
[δῆμον τὸν Δηλίω]ν καὶ χρεί[ας] π[αρέ-]
[χεται καὶ κοινεῖ] τεῖ πόλει κ[αὶ ἰδίαι]
[τοῖς ἐντυγχάνουσιν - - - - - -.]

Τηλέμνηστος (II)? Ἀρι.: cf. ad n. 751.

---

795 Deli in museo, inv. Δ 97. Angulus superior sinister stelae marmoris albi cum cymatio. A. 0,115, l. 0,11, cr. 0,07. Litterae a. 0,008, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

Ἔδοξεν τεῖ βο[υλεῖ καὶ τῶι δήμωι· Τηλέ-]
[μ]νησ[τ]ος [Ἀριστείδου? εἶπεν· ἐπειδὴ - -]
ΛΙ. . Π

Τηλέμνηστος (II) Ἀρι.?: cf. ad n. 751.

796 Deli in museo, inv. Δ 365. Angulus superior dexter stelae marmoris albi cum cymatio. A. 0,225, l. max. 0,17, cr. 0,08. Litterae apicatae, alterius ineuntis a. Chr. saeculi, a. 0,009. Origine ignota. Exscripsi. *Ect.*

[Ἔδοξεν τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι δή]μωι· Τηλέ-
[μνηϲτοϲ Ἀριϲτείδου? εἶπεν· ἐπει]δὴ Διογέ-
[νηϲ - - - - ἀνὴρ ἀγαθὸϲ] ὢν διατ[ε-]
[λεῖ περί τε τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δᾶμ]ον τὸν Δη-
[λίων καὶ χρείαϲ παρέχεται καὶ κοι]νεῖ τε[ῖ]
[πόλει καὶ ἰδίαι τοῖϲ ἐντυγχάνουϲιν α]ὐτῶι
[τῶν πολιτῶν εἰϲ ὃ ἄν τιϲ αὐτὸν παρα]καλε[ῖ·]
[περὶ δὴ τούτων δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ κα]ὶ τῶι
[δήμωι· - - - - - - - - - - - -.]

Τηλέμνηϲτοϲ (II) Ἀρι.?: cf. ad. n. 751.

797 Deli in museo, inv. Δ 566. Pars superior stelae marmoris albi cum aëtomate, a sinistra mutila. A. 0,22, l. 0,27, cr. 0,07. Litterae apicatae, a. 0,008, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1909 inventa. Exscripsit Hatzfeld. Contuli. *Ect.*

[Ἔδοξεν τεῖ βου]λεῖ καὶ τῶι δήμωι·
[Τηλέμνηϲτοϲ? Ἀ]ριϲτείδου εἶπεν·
[ἐπειδὴ - - -]χοϲ Δικαίου Ἡρακλε-
[- - ἀνὴρ ἀγαθὸϲ ὢ]ν διατελεῖ περ[ί]
[τε το ἱερὸν καὶ τὸν δᾶμο]ν τὸν Δηλίω[ν]
[- - - - - - - ...κα]ὶ κοινεῖ...
[- - - - τοῖϲ ἐντυγχ]άνου[ϲιν - - -]
- - - - - - - - - ον - - - -

Vss. 3. 4 Ἡρακλε[ώτηϲ] aut Ἡράκλε[ιοϲ]: cf. *BCH* XXXVI 130 adn. 6.
Τηλέμνηϲτοϲ (II)? Ἀρι.: cf. ad n. 751.

798 Deli in museo, inv. Δ 100. Frustulum marmoris albi a sinistra integrum. L. 0,075. Litterae a. 0,009, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1881 inventum exscripsi. *Ect.*

Ἔδοξ[εν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δήμωι· Τηλέμνηϲτοϲ?]
Ἀριϲτεί[δου εἶπεν· ἐπειδὴ - - - - - - - -]
[. ο]υ Νάξ[ιοϲ - - - - - - - - - - -.]

Τηλέμνηϲτοϲ (II)? Ἀρι.: cf. ad n. 751.

799 Deli in museo, inv. Δ 312. Frustum marmoris albi undique mutilum. A. 0,16, l. 0,25, cr. 0,07. Litterae minutae, a. 0,004, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. Infra titulum corona laurea intra foramen quadratum anaglypho expressa est. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

- - - - - - - - ετ - - - - - - - -
[- - - - τὴν μὲν] βουλὴ[ν εἰϲ τὸ βουλευτήριον,]
[τοὺϲ δὲ ἱεροποιοὺ]ϲ εἰϲ ϲτήλ[ην λιθίνην καὶ ϲτᾶϲαι εἰϲ]
[τὸ ἱερόν· Τλη]πόλεμοϲ Ἄμ[νου ἐπεψήφιϲεν.]

Τληπόλεμοϲ Ἄμ.: cf. ad n. 768.

800 Marmor falso Oxoniense a Boeckhio dictum: cf. ad n. 631. Ed. Io. Seldenus Marmora Arundelliana ... a. 1628 et 1629 (Prideaux Marmora Oxoniensia ... a. 1676; Reinesius Syntagma inscriptionum antiquarum ... a. 1682 VII 24 p. 500; Maittaire Marmorum Arundellianorum ... ed. secunda a. 1732 n. 157; Boeckh CIG 2269).

[- - πρόξενον καὶ εὐεργέτην τοῦ]
[δήμου] τοῦ Δηλίων καὶ εἶνα[ι αὐ-]
[τ]ῶι γᾶϲ καὶ οἰκίαϲ ἔγκτηϲιν καὶ
αὐτῶι καὶ ἐκγόνοιϲ· ὑπάρχειν δὲ αὐ-
τῶι καὶ τἆλλα πάντα ὅϲα δέδοται
καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ προξένοιϲ καὶ εὐ-
εργέταιϲ τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δηλίων·
ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφιϲμα
τὴν μὲν βουλὴν εἰϲ το βουλευ-
τήριον, τοὺϲ δὲ ἱεροποιοὺϲ εἰϲ
τὸ ἱερόν· Τληπόλεμοϲ Ἄμνου
ἐπεψήφιϲεν.

Τληπόλεμοϲ Ἄμ.: cf. ad n. 768.

801 Deli in museo, inv. Δ 148. Pars superior stelae marmoris albi cum cymatio. A. 0,25, l. 0,27, cr. 0,07; margo uterque exstat, sed marmoris planities a sinistra admodum detrita est. Litterae bene incisae, magnis apicibus ornatae, a. 0,006, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1907 e muro recentiore ad septemtriones fori Theophrasti eruta. Exscripsi et edidi *BCH* XXXIV 1910, 378 n. 19. *Ect.*

[Ἔδοξεν τᾶι] βουλᾶι καὶ τῶι δήμ[ωι]·
[Τληπόλε]μοϲ? Ἄμνου εἶπεν· ἐπ[ει-]
[δὴ .....]κλᾶϲ Ναυκλέουϲ Κυρηνα[ῖ-]
[οϲ ἀνὴρ ἀ]γαθὸϲ ὢν διατελεῖ [π]ε[ρί]
[τε τὸ ἱερὸ]ν καὶ τὸν δᾶμον τ[ὸν] Δη[λί-]
[ων καὶ χρ]είαϲ παρέχεται κοινεῖ
[τεῖ πόλει] καὶ [ἰδ]ίαι τοῖϲ ἐ[ντ]υγχ[ά-]
[νουϲιν α]ὐτῶι τ[ῶν πολιτῶν εἰϲ ὃ]
[ἄν τιϲ α]ὐτὸν [παρακαλεῖ - - - -]
- - - ου - - - - - - - -

Τληπόλεμοϲ Ἄμ.: cf. ad n. 768.

802 Deli in museo, inv. Δ 480 A, B. Fragmenta duo marmoris albi, inter se coniuncta; uterque margo superest. A. max. 0,30, l. 0,33, cr. 0,097. Infra titulum corona laurea anaglypho expressa est. Litterae accurate incisae, magnis apicibus ornatae, a. 0,007—0,008, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1907 e muro recenti ad septemtriones et orientem Artemisii eruta. Exscripsi atque edidi *BCH* XXXIV 1910, 381 n. 22. *Ect.*

a *b*

[- - - εἶναι δὲ αὐτοῖϲ - - πρόϲοδον πρὸϲ]
[τὴν βουλὴν καὶ τὸν δᾶμον πρώτοιϲ μετὰ]
[τ]ὰ ἱερά· [ὑ]πάρχειν δὲ αὐτοῖϲ καὶ [τ]ὰ ἄλλ[α]
πάντα ὅϲα δέδοται καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ προ-
ξένοιϲ καὶ εὐεργέταιϲ τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δη-
λίων· ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφιϲμα
τὴμ μὲν βουλὴν εἰϲ τὸ βουλευτήριον,
τοὺϲ δὲ ἱεροποιοὺϲ εἰϲ τὸ ἱερὸν εἰϲ ϲτή-
λην· Διοκλᾶϲ Μικύθου ἐπεψήφιϲεν.

Διοκλᾶϲ Μι. praeses contionis etiam in n. 785, decreto a Telemnesto II Aristidis f. rogato.

803 Deli in museo, inv. Δ 186. Fragmentum marmoris albi a sinistra integrum. A. 0,055, l. 0,09. Litterae exiles, apicatae, a. 0,007, tertii ad finem vergentis a. Chr. saeculi. A. 1903 ad orientem fori Theophrasti inventum. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 300 n. 39. *Ect.*

- - - - - - - - - - - -
[ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφιϲμα τὴν]
[μὲν βου]λὴν [εἰϲ τὸ βουλευτήριον,]
[τ]οὺϲ δὲ ἱερο[ποιοὺϲ εἰϲ τὸ ἱερόν·]
Ἀριϲτόβουλ[οϲ Εὐρυμαχίδου?]
ἐπεψήφιϲ[εν.]

Idem praeses contionis etiam in n. 784 et 804?

804 Deli in museo, inv. Δ 268. Fragmentum marmoris albi cuius margo dexter quamvis laesus exstat. A. 0,14, l. 0,135, cr. 0,09. Litterae apicatae, a. 0,009, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1881 inventum. Exscripsi. *Ect.*

[- - - - προξέν]οιϲ [καὶ εὐ-]
[εργέταιϲ τοῦ τε ἱ]εροῦ κ[αὶ Δη-]
[λίων· ἀναγράψαι δ]ὲ τό[δε τὸ]
[ψήφιϲμα τὴν μὲν βο]υλὴν [εἰϲ τὸ]
[βουλευτήριον, τοὺϲ] δὲ ἱερο[ποιοὺϲ]
[εἰϲ τὸ ἱερόν· Ἀριϲ?]τόβουλ[οϲ Εὐρυ-]
[μαχίδου? ἐπεψήφ]ιϲεν.
corona laurea
mutila

Idem praeses contionis etiam in n. 784 et 803?

805 Deli in museo, inv. Δ 345. Frustum marmoris albi undique mutilum praeter exiguam sinistri lateris partem. A. 0,155, l. 0,175, cr. 0,06. Litterae exiles, exiguis apicibus ornatae, a. 0,008, tertii exeuntis a. Chr. saeculi. A. 1903 prope litus inventum. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 300 n. 40. Contuli. *Ect.*

[- - - ὑ]πάρχειν δ[ὲ αὐτοῖϲ ὅϲα]
[δέδοτ]αι καὶ τοῖϲ ἄλ[λοιϲ προξέ-]
[ν]οιϲ καὶ εὐεργέταιϲ [τοῦ τε ἱεροῦ]
καὶ Δηλίων· ἀναγράψ[αι δὲ τόδε τὸ]
ψήφιϲμα τὴμ μὲν βο[υλὴν εἰϲ τὸ]
βουλευτήριον, τοὺϲ δὲ [ἱεροποιοὺϲ]
ἐν ϲτήλει λιθίνει κ[αὶ ϲτῆϲαι]
[ε]ἰϲ τὸ ἱερόν· Δημέα[ϲ - -]
[- - ἐπεψήφιϲεν.]

Δημέα[ϲ Φωκρίτου]?: cf. ad n. 774.

806 Deli in museo, inv. Δ 171. Angulus inferior sinister stelae marmoris albi cum cymatio. A. 0,105, l. 0,10, cr. 0,066. Litterae ornatae, a. 0,008, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

[- - - τὴν μὲν βουλὴν εἰϲ τὸ]
βου[λευτήριον, τοὺϲ δὲ]
ἱεροπ[οιοὺϲ εἰϲ τὸ ἱερὸν εἰϲ]
ϲτήλη[ν λιθίνην· - - -]
Φωκρίτου ἐπεψήφιϲεν.]

[Δημέαϲ]? Φω.: cf ad n. 774.

807 Deli in museo, inv. Δ 5. Pars superior stelae marmoris albi cum cymatio. A. 0,275, l. 0,22, cr. 0,08. Litterae crassae, apicatae, a. 0,007, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1906 ad septemtriones et occidentem τεμένουϲ Apollinis inventa. Exscripsi atque edidi *BCH* XXXIV 1910, 378 n. 20. *Ect.*

Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δήμῳ·
Θεόδωροϲ Ϲωϲιβίου εἶπεν· ἐπει-
δὴ Ϲτηϲαγόραϲ Τιμοκράτου
Καρπαϲεώτηϲ ἀνὴρ ἀγαθὸϲ ὢν
διατελεῖ περί τε τὸ ἱερὸν καὶ τὸν
δᾶμον τὸν Δηλ(ί)ων καὶ χρείαϲ
παρεχόμενοϲ κοινεῖ τεῖ πόλε[ι]
καὶ ἰδίαι τοῖϲ ἐντυγχάνουϲιν
αὐτῶι τῶν πολ[ιτ]ῶν εἰϲ ὃ ἂν τιϲ
αὐτὸν παρακαλεῖ, ϲπουδᾶϲ καὶ
φιλοτιμίαϲ οὐθὲν ἐνλείπων· ἵνα
οὖν καὶ ὁ δ[ᾶ]μοϲ εὐχάριϲτοϲ ὢν
φαίν[η]ται καὶ τιμῶν τοὺϲ ἀγα-
θοὺϲ ἄνδραϲ περί τε τὸ ἱερὸν κα[ὶ]
τὸν δᾶμον· δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ
καὶ τῶι δήμωι· ἐπαινέϲαι μὲν
Ϲτηϲαγόραν Τιμοκράτου ἐπὶ τᾶ[ι]
[αἱ]ρέϲει ᾇ ἔχει περὶ τὸ ἱερὸν καὶ
[τὸν δᾶμον τὸν Δ]ηλίων· εἶναι δὲ
[αὐτὸν πρόξενον κα]ὶ εὐε[ρ-]
[γέτην - - - - - - - -.]

Vs. 12 ΔΕΜΟΣ || 13 ΦΑΙΝΕΤΑΙ.

Θεόδωροϲ Ϲω. ab hieropoeis pecuniam mutuam sumpsit c. a. 190 n. 407, 33, solvit arch. Telesarchide II a. 181 n. 442 *A* 58; frater Διόφαντοϲ Ϲω.: cf. ad n. 407, 33.

808 Deli in museo, inv. Δ 333 α—γ. Stela marmoris albi cum aëtomate, infra et superne a dextra mutila, in tres partes fracta. A. 0,28, l. 20, cr. 0,06. Litterae accurate incisae, a. 0,007, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. *a, b*: a. 1903 ad orientem τεμένουϲ Apollinis inventa edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 278 n. 4; *c*: a. 1885 invenit Homolle et commemoravit *Arch. miss. scient.* XIII 1887, 418 n. 34. Omnia coniunxi et edidi *BCH* XXXI 1907, 372. *Ect.*

a Ἔδοξεν τεῖ β[ουλεῖ καὶ τῶι]
[δ]ήμωι· Τληπ[όλεμοϲ? - -] *b*
εἶπεν· ἐπειδὴ [Ϲ]ω[τί]ων Θεο-
δώρου Ῥωμαῖοϲ ἀνὴρ ἀγαθὸϲ
ὢν διατελεῖ περί τε τὸ ἱε-
ρὸν καὶ τὸν δᾶμον τὸν Δηλί-
[ων κ]αὶ χρείαϲ παρέχεται
c καὶ κοι[νε]ῖ τεῖ πόλει καὶ ἰδί-
αι τοῖϲ ἐν[τυγ]χάνουϲι[ν αὐ-]
τῶι τῶν πολι[τῶν εἰϲ ὃ ἂν]
τιϲ αὐτὸν παρακα[λεῖ· περὶ]
δὴ τούτων δεδόχθαι [τεῖ]
βουλεῖ καὶ τῶι δήμωι· εἶναι
Ϲωτίωνα πρόξενον καὶ εὐ-
[ε]ργέτην τοῦ τε ἱεροῦ καὶ τοῦ
[δή]μου τοῦ Δηλίων καὶ αὐ-
[τὸ]ν καὶ ἐκγόνουϲ καὶ εἶναι
- - - - - - - - - -

Ϲωτίων Θε. Ῥωμαῖοϲ: de vi illius ethnici cf. quae disputaverunt Dürrbach et Jardé l. l.; Hatzfeld *BCH* XXXVI 1912, 133 adn. 6.

809 Deli in museo, inv. Δ 209. Fragmentum stelae marmoris albi cum relliquiis cymatii inferioris, a sinistra integrum. A. 0,28, l. 0,135, cr. 0,05. Litterae minutae, a. 0,007, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1903 e muro recenti inter sacrarium Taurorum et murum periboli erutum. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 276 n. 3; commemoravit Hatzfeld *BCH* XXXVI 1912, 99. Contuli. *Ect.*

- - - - - - - - - - - - -
[δεδόχ]θαι τεῖ [βουλεῖ καὶ τῶι δήμωι·]
[ε]ἶναι Μάαρκον [- - - Ποπλίου Ῥω-]
μαῖον πρόξενον [καὶ εὐεργέτην τοῦ]
τε ἱεροῦ καὶ Δηλ[ίων αὐτὸν καὶ ἐκ-]
γόνουϲ καὶ εἶνα[ι αὐτοῖϲ ἐν Δήλωι]
γᾶϲ καὶ οἰκίαϲ ἔ[γκτηϲιν καὶ πρόϲο-]
δον πρὸϲ τὴν βο[υλὴν καὶ τὸν δᾶ-]
μον πρώτοιϲ μετ[ὰ τὰ ἱερά· εἶναι]
δὲ αὐτοῖϲ καὶ τὰ [ἄλλα πάντα ὅϲα]
δέδοται καὶ τοῖϲ ἄλ[λοιϲ προξένοιϲ]
καὶ εὐεργέταιϲ το[ῦ ἱεροῦ καὶ Δηλί-]
ων· ϲτεφανῶϲαι [δὲ αὐτὸν τοῖϲ]
Ἀπολλωνίοιϲ ἐν τῷ[ι θεάτρωι, ὅταν]
[ο]ἱ τῶν παίδων χορ[οὶ ἀγωνίζωνται, δάφ-]
νηϲ ϲτεφάνωι τ[ῶι ἱερῶι καὶ ἀναγο-]
[ρ]εῦϲαι τόδε τὸ κήρ[υγμα· ϲτεφανοῖ ὁ]
δᾶμοϲ ὁ Δηλίων Μ[άαρκον - - -]
Ποπλίου Ῥωμαῖον δ[άφνηϲ ϲτεφάνωι]
ἀρ[ε]τᾶϲ ἕνεκεν κα[ὶ εὐϲεβείαϲ τᾶϲ]
[π]ε[ρ]ὶ τὸ ἱερὸν καὶ ε[ὐνοίαϲ τᾶϲ εἰϲ τὸν]
[δ]ᾶμον τὸν Δηλίω[ν· ἀναγράψαι δὲ τό-]
δε τὸ ψήφιϲμα τ[ὴν μὲν βουλὴν εἰϲ τὸ]
βουλευτήριον, το[ὺϲ δὲ ἱεροποιοὺϲ εἰϲ]
τὸ ἱερόν· Τειϲικλ[ᾶϲ - - - - - -]
ἐπεψήφιϲεν.

810 Deli in museo, inv. Δ 507. Pars superior stelae marmoris albi cymatio ornatae quod nunc mutilum est, a dextra fracta. A. 0,125, l. 0,22, cr. 0,07. Litterae tenues, lineolis transversis ornatae, a. 0,007, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1907 prope Iovis Πολιέωϲ aram inventa. Exscripsi et edidi *BCH* XXXIV 1910, 381 n. 23; commemoravit Hatzfeld *BCH* XXXVI 1912, 98 et 102. *Ect.*

Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δή[μωι· - -]
λοϲ Πολύβου εἶπεν· ἐπειδὴ - - - -
Δεξι[ο]βάτου Ταραντῖνοϲ ἀν[ὴρ ἀγαθὸϲ]
ὢν διατελεῖ καὶ εὔ[νο]υϲ - - - - -

Vss. 1. 2 [Μένυλ]λοϲ? Πολύβου sponsor arch. Sosistrato a. 200 n. 372 *A* 120. 130; quaestor arch. Demare a. 179: cf. ad n. 442 *B* 155. || 3 Δεξι[ο]βάτου ex ectypo Wil. Hiller.

811 Deli in museo, inv. Δ 580. Stela marmoris albi cum aëtomate infra mutila. A. 0,13 (infra aëtoma), l. 0,24, cr. 0,068. Litterae neglegenter incisae, a. 0,005—0,006, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. Vs. 1 in margine aëtomatis incisus. A. 1911 ad orientem fori Compitaliastarum inventum. Exscripsi. *Ect.*

θ ε ο ί.
Ἔδοξεν τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι δήμωι· Σώκριτο[ς]
Δημοκράτου εἶπεν· ἐπειδὴ Ἐπίγονος Μη-
τροφῶντος Οἰναῖος ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν διατε-
λεῖ περὶ τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δᾶμον τὸν Δηλί-
ων καὶ χρείας παρέχετ[αι] καὶ κοινεῖ καὶ ἰδί-
αι πᾶσιν τοῖς ἐντυγχάνουσιν αὐτῶι τῶν
πολιτῶν εἰς ἃ ἄν τις αὐτὸν παρακαλεῖ· δεδ[ό-]
χθαι τῆ̣ βουλῆ̣ καὶ τῶι δήμωι· εἶναι Ἐπ̣[ίγο]νον Μη-
τροφῶντος Οἰναῖον πρό[ξενον καὶ εὐεργέτην τοῦ]
[ἱ]εροῦ καὶ δήμ[ου τοῦ Δηλίων - - - - -.]

Σώκριτος Δη. pactionum custos arch. Chaerea a. 194 n. 396 *A* 55. 62; villicus arch. Polyxeno I a. 192 n. 399 *A* 77; sponsor arch. Demare a. n. 442 *A* 214; eius donarium? n. 371 *B* 21: cf. n. 442 *B* 53. Ἐπίγονος Οἰναῖος: pater aut filius? Μητροφῶν: cf. ad n. 812; Oinaei Icariorum fuisse videntur: cf. n. 539: Ἰκάριος ἐξ Οἰνης.

---

812 Deli in museo, inv. Δ 508. Fragmentum marmoris albi cuius margo sinister quamvis laesus exstat. A. 0,10, l. 0,17, cr. 0,065. Litterae apicatae, accurate incisae, a. 0,007, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1907 ad septemtriones arae Iovis Πολιέως inventum. Exscripsi atque edidi *BCH* XXXIV 1910, 379 n. 21. *Ect.*

[- - - - - - - - - τοῖς ἐντυγχάνουσιν]
[αὐτ]ῶι [τ]ῶν [πολιτῶν ε]ἰς ἃ [ἄν τις αὐτὸν]
[πα]ρακαλεῖ ἀπροφασίστ[ως τὴν πᾶ-]
[σ]αν σπουδὴν καὶ ἐπιμέλε[ιαν ποιού-]
[μ]ενος· δεδόχθαι τᾶι βουλ[ᾶι καὶ τῶι δή-]
[μ]ωι· ἐπαινέσαι Μητ[ρο]φῶ[ντα - -]
.. Οἰναῖον ἐπὶ τεῖ αἱρέ⟨ι⟩σ[ει ἇι ἔχων]
[δια]τελεῖ περί τε τὸ ἱερ[ὸν καὶ τὸν δᾶ-]
[μον] τὸν Δηλίων καὶ εἶν[αι αὐτὸν πρό-]
[ξενο]ν καὶ [εὐερ]γέτη[ν - - - - -.]

Μητροφῶν Οἰ.: pater aut filius? Ἐπίγονος Μη. Οἰ.: cf. ad n. 811.

---

813. 814 Deli in museo, inv. Δ 402 α—γ. Fragmenta tria stelae marmoris albi cum cymatiis, inter se ita coniuncta ut stela integra sit nisi quod medii fragmenti pars dextra desideratur. A. 0,56, l. 0,26, cr. 0,065. Stela decreta duo continet, iisdem litteris accurate incisa, a. 0,004—0,005, ineuntis alterius a. Chr. saeculi. A. 1886 invenit Fougères et ed. *BCH* XIII 1889, 236 n. 8. Contuli. *Ect.*

(813) *a* Ἔδοξεν τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι δήμωι· Ἀντίγονος
Χαριστίου εἶπεν· ἐπειδὴ Ποσίδεος Διονυσί-
ου Ὀλβιοπολίτης ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν διατελεῖ
περί τε τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δᾶμον τὸν Δηλί-
ων καὶ χρείας παρέχεται καὶ κοινεῖ τεῖ
πόλει καὶ ἰδίαι τοῖς ἐντυγχάνουσιν αὐ-
τῶι τῶμ πολιτῶν εἰς ἃ ἄν τις αὐτὸν πα-
ρακαλεῖ· δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι δή-
μωι· ἐπαινέσαι Ποσίδεον Διονυσίου Ὀλβι-
οπολίτην καὶ εἶναι αὐτὸν πρόξενον τοῦ
ἱεροῦ καὶ Δηλίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγό-
νους καὶ εἶναι αὐτοῖς γᾶς καὶ οἰκίας ἔγκτησι[ν]
καὶ πρόσοδον ⟨πρόσοδον⟩ πρὸς τὴν βουλὴν καὶ
τὸν δᾶμον πρώτοις μετὰ τὰ ἱερά· ὑπά[ρ-]
χειν δὲ αὐτοῖς καὶ τἆλλα πάντα ὅσα δέδο-
ται τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέ-
ταις τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δηλίων· ἀναγράψαι δὲ
τόδε τὸ ψήφισμα τὴμ μὲμ βουλὴν εἰς τὸ βου-
λευτήριον, τοὺς δὲ ἱεροποιοὺς εἰς τὸ ἱερὸν
εἰς στήλην· Νικάνωρ Νικάνορος ἐπεψήφισεν.

(814) *b* Ἔδοξεν τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι δήμωι· Τιμη[σίερ-]
γος Ἀνδρ[οθ]άλου εἶπεν· [ἐπ]ειδὴ [Διόδωρος]
Ἀρώτου [Ὀλβιοπολίτης? ἀ]νὴρ ἀγ[αθὸς ὢν διατελεῖ]
περί τε τὸ [ἱε]ρὸν καὶ τ[ὸν δᾶμον τὸν Δηλίων]
καὶ χρείας παρέχε[ται καὶ κοινεῖ τεῖ πό-]
λει καὶ ἰδίαι τοῖς ἐν[τυγχάνουσιν αὐτῶι τῶμ]
πολιτῶν εἰς ἃ ἄν τ[ις αὐτὸν παρακαλεῖ·]
δεδόχθαι τεῖ βουλε[ῖ καὶ τῶι δήμωι· ἐπαι-]
νέσαι Διόδωρον Ἀρ[ώτου Ὀλβιοπολίτην? καὶ εἶναι αὐ-]
τὸν πρόξενον τοῦ [ἱεροῦ καὶ Δηλίων καὶ αὐ-]
τὸν καὶ ἐκγόνους κ[αὶ εἶναι αὐτοῖς γᾶς καὶ οἰ-]
κίας ἔγκτησιν καὶ π[ρόσοδον πρὸς τὴμ βου-]
λὴν καὶ τὸν δᾶμον π[ρώτοις μετὰ τὰ ἱερά· ὑπάρ-]
[χ]ειν δὲ αὐτοῖς καὶ [τἆλλα πάντα ὅσα δέ-]
δοται τοῖς ἄλλοις [προξένοις καὶ εὐεργέταις]
τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δηλ[ίων· ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ]
c ψήφισμα τὴμ μὲμ β[ουλὴν εἰς τὸ βουλευτήριον,]
τοὺς δὲ ἱεροποιοὺς ε[ἰς τὸ ἱερὸν εἰς στήλην·]
Νικάνωρ Νικάνορος ἐ[πεψήφισεν.]

Ἀντίγονος Χα. (n. 813, l. 2): cf. ad n. 1180. Νικάνωρ Νι. (n. 813, 20; n. 814, 21): cf. ad n. 769. Τιμη[σίερ]γος Ἀνδρ[οθ]άλου supplevi (Τιμη . . . γος Ἀνα[ξιλά]ου F.) *BCH* XXXI 1907, 354: debitor arch. Timoxeno a. 178 n. 443 *C* 3. 4; conductor τοῦ πορθμείου τοῦ εἰς Ῥήνειαν c. a. 173 n. 457, 42. Pater? Ἀνδροθάλης Τι. n. 442 *A* 173. 174.

Ἀρώτου (n. 814, 3): Ἀρώγου suspicatus est Wilhelm *Anz. Wien. Akad.* XIV 1911, 8: de lectione vero Α Ρ Ω Τ Ο Υ non est quod dubites.

---

815 Deli in museo, inv. Δ 119. Pars superior stelae marmoris albi cum aëtomate, ab utroque latere laesa. A. 0,20 (infra aëtoma), l. 0,24, cr. 0,055. Litterae neglegenter incisae (Λ Ε pro Α Ε, sicut in n. 712), primis alterius a. Chr. saeculi annis tribuendae, a. 0,006—0,007. Origine incerta. Exscripsi atque commemoravi *BCH* XXXI 1907, 347 adn. 1. *Ect.*

Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δήμωι· Ἀντίγονος Χαρι-
στίου εἶπεν· ἐπειδὴ Διονύσιος Διονυσίου Σε-
λευκεὺς ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν διατελεῖ περί τε τὸ
ἱερὸν καὶ τὸν δᾶμον τὸν Δηλίων καὶ χρείας πα-
ρέχεται καὶ κοινεῖ τᾶι πόλει καὶ ἰδίαι τοῖς ἐντυν-
χάνουσιν αὐτῶι τῶν πολιτῶν φιλότιμον αὐ-
[τ]ὸν παρασκευάζει ἐν παντὶ καιρῶι· ἵνα οὖν ὁ δᾶ-
[μος εὐ]χάριστος ὢ[ν] φαίνηται καὶ τιμῶν τοὺς γ[ε-]
[νομένο]υς ἀγαθοὺς ἄνδρας περί τε τὸ ἱ[ερὸν]
[καὶ τὸν δᾶμον] τὸν Δηλίων· δεδόχθαι τεῖ βουλε[ῖ]
[καὶ τῶι δ]ήμωι· ἐπαινέσαι Διονύσιον
[ἐπί τε] τεῖ αἱρέσει εἷ ἔχει περί τε τὸ ἱερὸν
[καὶ τὸν] δᾶμον, εἶναι δὲ αὐτὸν καὶ π[ρόξε-]
[νον κα]ὶ εὐεργέτην τοῦ [τε ἱ]εροῦ καὶ τ[οῦ δή-]
[μου τοῦ Δη]λίων καὶ αὐτὸν κ[αὶ ἐκγ]όνους· [εἶναι]
[δὲ αὐτοῖ]ς ἐν Δήλωι γᾶς κ[αὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ - -.]

Vs. 12 init. [ἐπί τε]: huic τε nihil respondere probe scio, sed cf. n. 772, 15.

Ἀντίγονος Χα. rogator etiam in n. 813: cf. ad n. 1180.

---

816 Deli in museo, inv. Δ 74. Pars superior stelae marmoris albi cum aëtomate quod nunc mutilum est. A. 0,13 (infra aëtoma), l. 0,21, cr. 0,06. Litterae apicatae, a. 0,008 (vs. 1, 0,012), alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1881 ad orientem templi Apollinis invenit Hauvette et exscripsit. Contuli. *Ect.*

θ ε ο ί.
Ἔδοξεν τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι δή-
μωι· Εὔβουλος Πεισικράτου εἶπεν·
ἐπειδὴ Ῥόδιππος Ἀμμωνίου Ἀρά-
διος ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν διατελεῖ πε-
ρί τε τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δᾶμον τὸν
Δηλίων καὶ χρείας παρέχεται καὶ
κοινεῖ τεῖ πόλει κα[ὶ ἰδίαι] τοῖς ἐ[ν-]
[τυγχάνουσιν αὐτῶι τῶν πολιτῶν]
- - - - - - - - - - - -

Εὔβουλος Πει. debitor inde ab arch. Polyxeno I a. 192 n. 399 *A* 105.

817 Deli in museo, inv. Δ 208. Fragmentum stelae marmoris albi ab utroque latere fere integrum. A. 0,12, l. 0,285, cr. 0,065. Litterae apicatae, a. 0,006, alterius ineuntis a Chr. saeculi; versuum loci lineis incisis indicati. Ad eandem stelam pertinuisse videtur etiam n. 818. A. 1903 e puteo ad meridiem et orientem templi Apollinis erutum. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 282 n. 10. Contuli. *Ect.*

[- - - - - - εἰς ἃ ἄν τις αὐτὸν παρα-]
καλᾷ· περὶ δὴ τούτω[ν δεδόχθαι τᾶι βουλᾶι]
καὶ τῶι δήμωι· εἶναι Ἀφροδίσιο[ν Ζηνοδώρου]
Ἀσκαλωνίτην πρόξενον καὶ εὐερ[γέτην τοῦ]
τε ἱεροῦ καὶ Δηλίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγό[νους]
καὶ εἶναι αὐτοῖς ἐν Δήλωι γᾶς καὶ οἰκίας ἔγ-
κτησιν καὶ προεδρίαν ἐμ πᾶσι τοῖς ἀγῶ-
σιν οἷς ὁ δᾶμος συντελεῖ καὶ πρόσοδον
πρὸς τὴν βουλὴν πρώτωι μετὰ τὰ ἱερά·
ὑπάρχειν δὲ αὐτῶι καὶ τὰ ἄλλα ὅσα δέ-
δοται καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργ-
[έταις τ]οῦ ἱεροῦ καὶ Δηλίων· ἀναγράψα[ι]
[δὲ τόδε τὸ ψήφισμα] τὴμ μὲν βουλὴν εἰς
[τὸ βουλευτήριον, τοὺς δὲ ἱε]ροποιοὺς εἰς
[τὸ ἱερόν· - - - - ἐπε]ψήφισεν.

Vs. 9 πρώτωι pro πρώτοις scripsit quadratarius; item αὐτῶι vs. 10. Ἀφροδίσιον [Ζηνοδώρου] Ἀσκα.: idem, ut videtur, in n. 818, ex quo nomen patris petivi.

---

818 Deli in museo, inv. Δ 255. Fragmentum stelae marmoris albi a sinistra fere integrum. A. 0,14, l. 0,12, cr. 0,07. Litterae apicatae, a. 0,006, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. Ad eandem stelam pertinuisse videtur etiam n. 817. A. 1904 ad meridiem et orientem porticus Antigoni inventum. Ed. Bizard *BCH* XXX 1906, 668 n. 5. Contuli. *Ect.*

Ἔδοξεν τᾶι βουλ[ᾶι καὶ τῶι δήμωι· - - -]
ος Ξένωνος εἶπ[εν· ἐπαινέσαι μὲν Ἀφροδίσι-]
ον Ζηνοδώρου [Ἀσκαλωνίτην· στεφανῶσαι δὲ αὐ-]
[τὸ]ν δ[άφνης] στε[φ]ά[νωι τῶι ἱερῶι καὶ ἀναγορεῦ-]
σαι τὸν ἱεροκή[ρυκα ἐν τῶι θεάτρωι τοῖς Ἀπολ-]
λωνίοις, ὅταν οἱ χο[ροὶ τῶν παίδων ἀγωνίζων-]
ται, τόδε τὸ κήρυ[γμα· στεφανοῖ ὁ δᾶμος ὁ]
Δηλίων Ἀφροδίσ[ιον Ζηνοδώρου Ἀσκαλωνί-]
[τ]ην δάφνη(ς) στε[φάνωι τῶι ἱερῶι ἀρετᾶς]
[ἕνε]κεν καὶ εὐσε[βείας τᾶς περὶ τὸ ἱερὸν]
[καὶ εὐν]οίας τᾶς εἰς [τὸν δᾶμον τὸν Δηλίων]
- - - - - - - - - - - - - -

Ethnicum perquam probabiliter restituit Bizard l. l.: cf. ad n. 817.

---

819. 820 Deli in museo, inv. Δ 240. Stela marmoris albi, superne et infra cymatio ornata. A. 0,74, l. 0,25—0,285, cr. 0,075. Stela decreta duo continet, litteris eiusdem generis scripta, paullo tamen grandioribus in n. 819 (0,008, 0,007), alterius ineuntis a. Chr. saeculi. Duo ultimi versus in cymatio incisi sunt. Origine incerta. Exscripsi atque commemoravi *BCH* XXXII 1908, 398 et adn. 3; XXXIV 1910, 382. *Ect.*

(819) Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δή-
μωι· Ἀπολλόδωρος Ἀμφικλέ-
ους εἶπεν· ἐπειδὴ Κτήσιπ-
πος Κτησίππου Χῖος ἀνὴρ
ἀγαθὸς ὢν διατελεῖ περί τε
τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δᾶμον τὸν
Δηλίων καὶ χρείας παρέ-
χεται καὶ κοινεῖ τᾶι πόλει
καὶ ἰδίαι τοῖς ἐντυγχά-
νουσιν αὐτῶι τῶν πολιτῶν
εἰς ἃ ἄν τις αὐτὸν παρα-
καλεῖ· περὶ δὴ τούτων δε-
δόχθαι τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δή-
μωι· ἐπαινέσαι Κτήσιππον
Κτησίππου Χῖον ἐπὶ τᾶι αἱ-
ρέσει ἣν ἔχων διατελεῖ πε-
ρί τε τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δᾶμον
τὸν Δηλίων καὶ εἶναι αὐ-
τὸν πρόξενον καὶ εὐεργέ-
την τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δηλίων
καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους· εἶ-
ναι δὲ αὐτοῖς γᾶς καὶ οἰκίας
ἔγκτησιν καὶ πρόσοδον πρὸς
τὴν βουλὴν καὶ τὸν δᾶμον πρώ-
τοις μετὰ τὰ ἱερά· ὑπάρχειν δὲ
αὐτοῖς καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὅσα
δέδοται καὶ τοῖς ἄλλοις προξέ-
νοις καὶ εὐεργέταις τοῦ τε ἱεροῦ
καὶ Δηλίων· ἀναγράψαι δὲ τόδε
τὸ ψήφισμα τὴν μὲν βουλὴν
εἰς τὸ βουλευτήριον, τοὺς δὲ ἱε-
ροποιοὺς εἰς τὸ ἱερὸν εἰς στή-
λην λιθίνην· Παντέλης Παντέ-
λου ἐπεψήφισεν.

corona laurea

(820) Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δήμωι· Πάν-
ταινος Πανταίνου εἶπεν· ἐπειδὴ Κτήσιππος
Κ[τησί]ππου Χῖος, πρόξενος ὢν τοῦ δήμου, πᾶσαν
σπουδὴν καὶ ἐπιμέλειαν ποιεῖται περί τε τοῦ ἱεροῦ
και Δηλίων· δεδόχθαι τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δήμω[ι·]
στεφανῶσαι αὐτὸν τοῖς Ἀπολλωνίοις δάφνη[ς]
στεφάνωι τῶι ἱερῶι καὶ ἀναγορεῦσαι τὸν ἱεροκή-
ρυκα ἐν τῶι θεάτρωι, ὅταν οἱ χοροὶ τῶν παίδων
ἀγωνίζωνται, τόδε τὸ κήρυγμα· στεφανοῖ
ὁ δᾶμος ὁ Δηλίων Κτήσιππον Κτησίππου
Χῖον δάφνης στεφάνωι ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ εὐ-
σεβείας τᾶς περὶ τὸ ἱερὸν καὶ εὐνοίας τᾶς εἰς
τὸν δᾶμον τὸν Δηλίων· Πολύξενος Φωκαι-
έως ἐπεψήφισεν.

Ἀπολλόδωρος Ἀμφι. (n. 819, 2. 3) archon a. 216: cf. ad n. 126, 10 et ad n. 362 *A* 4; debitor arch. Sosistrato a. 200 n. 372 *A* 187. Παντέλης Παν. (n. 819, 33. 34) praeses contionis in n. 763. Πάνταινος Παν. (n. 820, 1. 2) idem? archon Πάνταινος intra annos 214—209: cf. ad n. 366 *A* 57 sqq. Πολύξενος Φω. (n. 820, 13. 14) choregus arch. Telesimene a. 215 n. 126, 3; villicus arch. Polyxeno a. 192 n. 399 *A* 75; de eius gente cf. ad n. 126, 3.
Κτήσιππος Κτη. Χῖος melanephorus: cf. ad ded. n. 1249 et n. 1250.

---

821 Deli in museo, inv. Δ 202. Fragmentum marmoris albi a sinistra integrum. A. 0,21, l. 0,18, cr. 0,07. Litterae a. 0,005, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. Infra titulum corona laurea anaglypho expressa erat. A. 1904 in ruderibus ad occidentem τεμένους Apollinis inventum. Edidimus ego et Bizard *BCH* XXXI 1907, 425 n. 16. *Ect.*

[- - καὶ εἶναι αὐτοῖς ἐν Δήλωι γᾶς καὶ]
[οἰκίας] ἔγκ[τησιν καὶ πρόσοδον πρὸς τὴν]
βουλὴν καὶ τὸν [δᾶμον πρώτοις μετὰ τὰ]
ἱερά· ὑπάρχειν δὲ [αὐτοῖς καὶ τὰ ἄλλα]
πάντα ὅσα δέδοτα[ι καὶ τοῖς ἄλλοις προ-]
ξένοις καὶ εὐεργέτα[ις τοῦ τε ἱεροῦ καὶ]
Δηλίων· ἀναγράψαι δὲ [τόδε τὸ ψήφισμα]
τὴμ μὲν βουλην εἰς τ[ὸ βουλευτήριον,]
τοὺς δὲ ἱεροποιοὺς εἰς τ[ὸ ἱερόν· - -]
Φωκαέως ἐπεψήφισεν.

---

822 Deli in museo, inv. Δ 282. Fragmentum marmoris albi, superne et infra mutilum, ab utroque latere laesum. A. 0,34, l. 0,27, cr. 0,105. Litterae crassae, apicatae, a. 0,01, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. Inventum est Myconi, in muro recenti τοῦ κάστρου unde eximendum curavit Straurupullus; cuius ex apographo ed. Dürrbach *BCH* XXVIII 1904, 120 n. 8. Contuli. *Ect.*

[- - - - - τοῖς ἐντυγχά-]
[ν]ουσιν [αὐτῶι τῶν πολιτῶν]
[εἰ]ς ἃ ἄν τι[ς αὐτὸν παρακα-]
[λῆι] σπουδῆς [καὶ φιλοτιμίας]
οὐδὲν ἐλλείπ[ων· περὶ δὴ]
[τ]ούτων δεδόχθα[ι τῆι βου-]
[λῆι] καὶ τῶι δήμωι· εἶ[ναι . . .]
. . . ιον Ἀντιόχου Ἀντιο[χέα]
τῆς ἀπὸ Κ[ύ]δνου πρόξενον
καὶ εὐεργέτην τοῦ τε ἱεροῦ
καὶ τοῦ δήμου τοῦ Δηλίων
καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ
εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκία[ς]
ἔνκτησιν καὶ πρόσοδον πρὸ[ς]
τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον
πρώτοις μετὰ τὰ ἱερά· ὑπάρ-
χειν δὲ αὐτοῖς καὶ τἆλλα
πάντα ὅσα δέδοται καὶ τοῖς
ἄλλοις προξένοις τοῦ τε
ἱεροῦ καὶ Δηλίων· ἀναγράψα[ι]
δὲ τόδε τὸ ψήφισμα τὴν μὲν
[βου]λὴ[ν εἰς τὸ β]ουλευτήρι-
[ον, τοὺς δὲ ἱεροποι]οὺς εἰς
[στήλην λιθίνην καὶ] στῆσαι
[εἰς τὸ ἱερόν - - - - -.]

Decreti aetatem intra annos 175—166 haud certa ratione definiit D. Testatur quidem Steph. Byz. s. v. Ταρσός nomen Antiochiam ἀπὸ Κύδνου Tarso a rege Antiocho Epiphane (175—164) impositum esse; eius autem testimonio fidem attribuere nequimus: iam enim medio tertio a. Chr. saeculo Στησιάναξ Ἀριστίππου Ἀντιοχεὺς ἀπὸ Κύδνου a Delphis collaudatur: cf. Colin *Fouilles de Delphes* III 2 n. 208.

823 Deli in museo, inv. Δ 303 A, B. Stela marmoris albi cum cymatio, infra decurtata, a dextra mutila, e duobus fragmentis composita. A. 0,24, l. max. 0,22, cr. 0,065. Litterae apicatae, a. 0,006, tertii exeuntis a. Chr. saeculi. *a*: a. 1885 repertum, commemoravit Homolle *Arch. miss. scient.* XIII 1887, 417 n. 14; *b*: eodem anno iuxta aram Iovis Πολιέως inventum. Coniunxi et exscripsi. *Ect.*

a Ἔδοξεν τῆι βουλῆι [καὶ τῶι δήμωι·]
Δημάρης Θυμίου [εἶπεν· ἐπειδὴ Δά-]
μων Διοφάντο[υ ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν δια-]
τελεῖ περί τε τ[ὸ ἱερὸν καὶ Δηλίους]
καὶ χρείας παρέ[χεται καὶ κοινεῖ τῆι]
πόλει καὶ ἰδίαι το[ῖς ἐντυγχάνουσιν]
αὐτῶι τῶν πολι[τῶν εἰς ἃ ἄν τις αὐ-]
b τὸν [π]α[ρ]ακαλῆι· [δεδόχθαι τῆι βουλῆι]
καὶ τῶι δήμωι· ἐ[παι]νέσαι [Δάμωνα ⟨Δι-⟩]
⟨οφαν⟩ Διοφάντο[υ Βο]ιωτὸν καὶ [εἶναι αὐ-]
τὸν πρόξενον κ[αὶ] εὐεργέτη[ν τοῦ τε]
ἱεροῦ καὶ Δηλί[ων] καὶ αὐτὸν κ[αὶ ἐκγό-]
[ν]ους καὶ εἶναι [αὐ]τοῖς ἐν Δή[λωι γῆς]
[κα]ὶ οἰκίας ἔγ[κτ]ησιν καὶ [πρόσοδον]
[πρὸ]ς τὴν βουλὴν καὶ τ[ὸν δῆμον]
[πρώτοις] μετὰ τὰ ἱερά· ὑπ[άρχειν δὲ]
[αὐτοῖς καὶ τὰ] ἄλλα πάν[τα ὅσα δέδοται]
[καὶ τοῖς ἄ]λλοις π[ροξένοις - - - -.]

Δημάρης Θυ.: idem? sponsor sub finem tertii a. Chr. saeculi n. 371 *A* 30: Δημάρης ὑπὲρ Θυμίου .... cf. 33. Θυμίας [Δημά]ρου? praeses contionis n. 838.

824 Deli in museo, inv. Δ 35. Stela marmoris albi superne et infra fracta. A. 0,17, l. 0,25, cr. 0,007. Litterae bonae, exiguis apicibus ornatae, a. 0,007, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1886 invenit Fougères et exscripsit. Contuli. *Ect.*

[- - - - - - - - - ἀνὴρ]
[ἀγ]αθὸς ὢν διατελεῖ περί τε
[τὸ] ἱερὸν καὶ τὸν δῆμον τὸν Δηλίων
[κ]αὶ χρείας παρέχεται καὶ κοινῆι
τῆι πόλει καὶ ἰδίαι τοῖς ἐντυγχά-
νουσιν αὐτῶι τῶν πολιτῶν
[ε]ἰς ἃ ἄν τις αὐτὸν παρακαλῆι·
δεδόχθαι τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι·
εἶναι Πολύστρατον Δαλίωνος
Βοιώτιον πρόξενον καὶ εὐεργέτη[ν]
τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δηλίων [καὶ αὐτὸν]
καὶ ἐκγόνους· [εἶναι δὲ αὐτοῖς]
ἐν Δήλωι - - - - - - - - -.

Vs. 8 Δάμωνος F.; sed de lectione ΔΑΛΙΩΝΟΣ non est quod dubites.

825 Deli in museo, inv. Δ 247. Fragmentum marmoris albi a dextra integrum. A. 0,23, l. 0,13, cr. 0,07. Litterae crassae, apicatae, a. 0,004—0,006, initiis alterius a. Chr. saeculi tribuendae. A. 1881 ad septemtriones templi Atheniensium invenit Hauvette atque exscripsit. Contuli. *Ect.*

[- - - - - - - ἐπει]δὴ [Δά-]
[μων Ζηνο - - - - -] ἀνὴρ ἀ-
[γαθὸς ὢν διατελεῖ περί] τε τὸ ἱε-
[ρὸν καὶ τὸν δῆμον τὸν] Δηλίων καὶ
[χρείας παρέχεται] καὶ κοινῆι τῆι
[πόλει τῆι Δηλίων καὶ ἰδ]ίαι τοῖς ἐν-
[τυγχάνουσιν αὐτῶι τ]ῶν πολιτῶν
[εἰς ὃ ἄν τις αὐτὸν] παρακαλῆ· περὶ
[δὴ τούτων δεδόχ]θαι τῆι βουλῆι
[καὶ τῶι δήμωι· εἶ]ναι Δάμωνα Ζηνο-
[- - - - - π]ρό[ξ]εν[ο]ν καὶ εὐε[ρ-]
[γέτην τοῦ τε ἱερ]οῦ καὶ [Δη]λίων κα[ὶ]
[αὐτὸν καὶ ἐκγόνου]ς καὶ εἶναι αὐτοῖ[ς]
[ἐν Δήλωι γῆς καὶ ο]ἰκία[ς] ἔγκτησιν
[καὶ προεδρίαν ἐν π]ᾶσι [τ]οῖς ἀγῶσιν
[οἷς ἡ πόλις συντε]λεῖ καὶ πρόσοδον
[πρὸς τὴν βουλὴν π]ρώτωι μετὰ τὰ
[ἱερά· ὑπάρχειν δὲ α]ὐτῶι καὶ τὰ ἄλλα
[ὅσα δέδοται καὶ τοῖς] ἄλλοις προξέ-
[νοις καὶ εὐεργέτα]ις τοῦ τε ἱεροῦ
[καὶ Δηλίων· ἀναγρά]ψαι δὲ τόδε τ[ὸ ψή-]
[φισμα - - - - - - - - - -.]

826 Deli in museo, inv. Δ 363. Fragmentum marmoris albi cuius margo ab utroque latere exstat. A. max. 0,13, l. 0,245, cr. 0,07. Litterae eleganter incisae, a. 0,005, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1885 invenit Homolle et commemoravit *Arch. miss. scient.* XIII 1887, 416 n. 6. Exscripsi. *Ect.*

[- - - - - - - - - - δεδό-]
[χ]θαι τεῖ βο[υλεῖ καὶ τῶι δήμωι· εἶναι]
Ἀλκιμέδοντα Κρι[τολάου Αἰγιαλέα πρό-]
ξενον καὶ εὐεργέτην [τοῦ τε ἱεροῦ καὶ]
τοῦ δήμου τοῦ Δηλίων κα[ὶ αὐτὸν καὶ ἐκ-]
[γ]όνους καὶ εἶναι αὐτοῖς ἐν Δήλω[ι καὶ γῆς]
[κ]αὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ προεδρ[ίαν]
[ἐ]ν τοῖς ἀγῶσιν οἷς Δήλιοι τιθέασιν [καὶ]
[π]ρόσοδον πρὸς τὴν βουλὴν καὶ τὸν [δῆ-]
[μο]ν πρώτοις μετὰ τὰ ἱερά· ὑπάρχειν
[δὲ αὐ]το[ῖ]ς καὶ τἆλλα ὅσα δέδοται καὶ
[τοῖς ἄλλοι]ς προξένοις τοῦ τε ἱεροῦ καὶ
[Δηλίων· ἀναγρά]ψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα
[τὴν μὲν βουλὴν εἰς τὸ] βουλευτήριον,
[τοὺς δὲ ἱεροποιοὺς εἰς στ]ήλην λιθίν[ην]
[καὶ στῆσαι εἰς τὸ ἱερόν· Δ]ιογένη[ς]
[- - - - - ἐπεψήφισεν.]

Vs. 3 patronymicum proxeni suppleverunt Hiller, Hauss. Κριτόλαος Ἀλκιμέδοντος Αἰγιαλεύς, fortasse eius pater, prout e litterarum forma diiudicare possum, a Minoetis solus ipse, a civibus suis cum fratre Parmenione collaudatur: cf. IG XII 7, 388. 389. Dedicationem templi a Critolao positam habes ibid. 433. Proxeni filius?: Κριτόλαος Ἀλκιμέδοντος ibid. 515, 4. 5. 11. || 16. 17 [Δ]ιογένη[ς Διογένου]?: cf. ad n. 827.

827 Deli in museo, inv. Δ 309 A, B. Fragmenta duo marmoris albi inter se coniuncta et nunc agglutinata; margo sinister fere integer est. A. 0,31, l. max. 0,20, cr. 0,08. Litterae apicatae, a. 0,008, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. Infra titulum corona laurea cuius summa tantum pars exstat intra foramen quadratum anaglypho expressa erat. A. 1880 separatim prope Artemisium inventa. Coniunxi atque exscripsi. *Ect.*

a [- - - - - - - - - - - - - - πρόξε-]
νον καὶ εὐεργέτην [τοῦ τε ἱεροῦ καὶ τοῦ δήμου]
[τ]οῦ Δηλίων καὶ αὐτὸ[ν καὶ ἐκγόνουϲ· εἶναι δὲ αὐ-]
τοῖϲ ἐν Δήλωι γᾶϲ κ[αὶ οἰκίαϲ ἔγκτηϲιν καὶ πρόϲο-]
δον πρὸϲ τὴν βουλὴ[ν καὶ τὸν δᾶμον πρώτοιϲ μετὰ]
τὰ ἱερά· ὑ[πά]ρχ[ειν δὲ αὐτοῖϲ καὶ τἆλλα ὅϲα δέ-]
[δ]οται το[ῖϲ ἄλλοιϲ προξένοιϲ καὶ εὐεργέταιϲ ὑπὸ]
Δηλίων· [ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφιϲμα τὴν μὲν]
b [βου]λὴν εἰϲ τὸ βουλευτ[ήριον, τοὺϲ δὲ ἱεροποιοὺϲ]
[ε]ἰϲ ϲτήλην λιθί[νη]ν [καὶ ϲτᾶϲαι εἰϲ τὸ ἱερόν· Διο-]
γένηϲ Διογένου ἐπ[εψήφιϲεν.]

Διογένηϲ Δι.: eadem fere tempestate Delii duo cognomines floruisse videntur; quorum alter ὁ πρεϲβύτεροϲ dici solebat. Διογέ. Δι. ὁ πρεϲ. sponsor sub finem tertii a. Chr. saeculi vel ineunte altero n. 406 *B* 18; n. 407, 40. Διογέ. Δι. sponsor publicus arch. Callia a. 206 n. 368, 17; sponsor arch. Polyxeno I a. 192 n. 400, 8.

---

828 Deli in museo, inv. Δ 346. Angulus superior dexter stelae marmoris subcaerulei cum cymatio. A. 0,17, l. 0,19, cr. 0,065. Litterae exiles, apicatae, a. 0,006, alterius fere ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1885 inventus. Commemoravit Homolle *Arch. miss. scient.* XIII 1887, 418 n. 35. Exscripsi. *Ect.*

[Ἔδοξεν τᾶι β]ουλᾶι καὶ τῶι δήμωι· Τελέ-
[ϲων? Ἀριϲ]τ̣είδου εἶπεν· ἐπειδὴ
- - - - - ου Τήνιοϲ (ἀνὴρ) ἀγαθὸϲ
[ὢν διατελεῖ περὶ] τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δᾶ-
[μον τὸν Δηλίων] καὶ χρείαϲ παρεχόμε-
[νοϲ καὶ κοινᾶι τᾶι πόλει καὶ ἰδ]ίαι τοῖϲ ἐν-
[τυγχάνουϲιν αὐτῶι Δηλίων εἰϲ ὃ ἂν] τιϲ
[αὐτὸν παρακαλᾶι - - - - - - -.]

Τελέ[ϲων? Ἀριϲ]τ̣είδου: '*l'orateur [est] Téléson, fils de Choirylos*' H.; sed de lectione ΤΕΙΔΟΥ non est quod dubites. Τελέ[ϲων] dubitanter supplevi etsi id nomen brevius esse videtur: fortasse Τελέ [⟨Τελέ⟩ϲων] Hiller. Pater? Ἀριϲτείδηϲ Τε. ἐπιϲτάτηϲ Πτολεμαιείων arch. Stesileo a. 207 n. 366 *A* 90: cf. n. 363, 27?; trictyarchus arch. Telemnesto II a. 202 n. 442 *B* 55; sponsor arch. Polyxeno I a. 192 n. 400, 28.

---

829 Deli in museo, inv. Δ 296. Pars superior stelae marmoris albi cum aëtomate. A. 0,05 (infra aëtoma), l. 0,27, cr. 0,085. Litterae neglegenter incisae, a. 0,005, eiusdem speciei atque in n. 764. Vs. 1 in ipso aëtomatis margine exaratus est. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

Θ ε ο ί.

Ἔδοξεν τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι δή-
μωι· Εὐέλθω[ν Τλη]ϲιμένου εἶ-
[πε]ν̣· ἐ̣π̣ειδὴ ..... ένηϲ Ἀντιχ̣[ά-]
[ρουϲ - - ἀνὴρ ἀγ]αθὸϲ ὢν δ[ια-]
[τελεῖ περί τε τὸ ἱερὸν κ]αὶ τὸ[ν δᾶ-]
[μον τὸν Δηλίων - - - - -.]

Εὐέλθων Τλη. sponsor post a. 179 n. 445, 20.

---

830 Deli in museo, inv. Δ 72. Pars inferior stelae marmoris albi cum cymatio. A. 0,185, l. 0,23, cr. 0,085. Litterae exiles, a. 0,009, initiis alterius a. Chr. saeculi tribuendae. A. 1880 in τεμένει Apollinis invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

[- - - καὶ πρόϲοδον πρὸϲ τὴμ βου-]
[λὴν καὶ τὸν δ]ᾶμον πρώτοι[ϲ μετὰ τὰ]
[ἱερά· εἶναι δὲ α]ὐτοῖϲ καὶ τἆλλα πάντα
ὅϲα δέδοται καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ προξέ-
νοιϲ τοῦ τε ἱεροῦ καὶ τοῦ δήμου τοῦ
Δηλίων· ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφιϲμα
τὴμ μὲν βουλὴν εἰϲ τὸ βουλευτήρι-
ον, τοὺϲ δὲ ἱεροποιοὺϲ εἰϲ τὸ ἱερόν·
Ὑψοκλᾶϲ Ἐλπίνου ἐπεψήφιϲεν.

Ὑψοκλᾶϲ Ἐλπί. publicanus, ut probabile est, arch. Aristarcho a. 189 n. 403, 66 et arch. Demare a. 179 n. 442 *A* 153; praeses contionis etiam in n. 831.

---

831 Deli in museo, inv. Δ 67. Pars inferior stelae marmoris albi cum cymatio. A. 0,24, l. 0,245, cr. 0,075. Litterae crassae, apicatae, a. 0,007, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1881 ad septemtriones templi Apollinis invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

[- - - - - - καὶ πρόϲο-]
[δον πρὸϲ τὴμ βουλὴν] καὶ τὸν
[δᾶμον πρώτοιϲ με]τὰ τὰ ἱερά· ὑ-
[πάρχειν δὲ α]ὐτοῖϲ καὶ τἆλλα
[π]άντα ὅϲ[α δ]έδοται καὶ τοῖϲ ἄλ-
λοιϲ προξένοιϲ καὶ εὐεργέταιϲ
τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δηλίων· ἀναγρά-
ψαι δὲ τόδε τὸ ψήφιϲμα τὴμ μὲν
βουλὴν εἰϲ τὸ βουλευτήριον, τοὺϲ
δὲ ἱεροποιοὺϲ εἰϲ τὸ ἱερὸν εἰϲ
ϲτήλην λιθίνην καὶ ϲτᾶϲαι
(εἰϲ τὸ ἱερόν·)
Ὑψοκλᾶϲ Ἐλπίνου ἐπεψήφιϲεν.

Ὑψοκλᾶϲ Ἐλπί.: cf. ad n. 830.

---

832 Deli in museo, inv. Δ 372 α, β. Fragmenta duo stelae marmoris albi cymatio ornata, infra decurtata, e duobus fragmentis composita quae ita cohaerent ut angulus superior sinister tantum desit. A. 0,39, l. 0,245, cr. 0,07. Litterae apicatae, a. 0,007, initiis alterius a. Chr. saeculi tribuendae. A. 1879 invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

a [Ἔδοξεν τᾶι βου]λᾶι καὶ τῶι δή-
[μωι· - - - -]ηϲ Λεοντιάδου
[εἶπεν· ἐπειδὴ Δ]ημέαϲ Διονυ-
[ϲίου Νάξιοϲ ἀ]νὴρ ἀγαθὸϲ
[ὢν διατελεῖ περ]ί τε τὸ ἱερὸν
[καὶ τὸν δᾶμον τὸν Δηλ]ίων καὶ
[χρείαϲ] παρέχεται καὶ κ[ο]ινεῖ
[τ]ε[ῖ πόλ]ει καὶ ἰδίαι τοῖϲ ἐντ[υγ-] b
[χά]ν[ο]υϲιν αὐτῶι τῶμ πολ[ι-]
τῶν εἰϲ ὃ ἂν τιϲ αὐτὸν παρα-
[κ]αλεῖ, πρόθυμον αὐτὸν παρα-
ϲ[κ]ε[υ]άζων εἰϲ τὸ πᾶν τὸ χρή-
ϲ[ιμον] ϲυντελεῖν Δηλίοιϲ·
δε[δ]ό[χ]θαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι
δήμωι· εἶναι Δημέαν Διονυϲί-
ου Νάξιον πρόξενον καὶ εὐερ-
γέτην τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δηλίων κα[ὶ]
αὐτὸν καὶ ἐκγόνουϲ καὶ εἶναι αὐ-
τοῖϲ [ἐν] Δήλωι γᾶϲ καὶ οἰκίαϲ ἔν-
κτηϲιν καὶ πρόϲοδο[μ] πρὸϲ τὴμ βου-
λὴν πρώτοιϲ μετὰ τὰ ἱερά· ὑπάρ-
χειν δὲ αὐτοῖϲ καὶ τὰ ἄλλα
πάντα ὅϲα καὶ τοῖϲ λοιπ[οῖϲ]
προξένοιϲ καὶ εὐ[ερ]γέ[ταιϲ δέ-]
δοται τοῦ τε ἱερο[ῦ καὶ Δηλίων·]
[ἀ]να[γράψ]αι δὲ τόδε τὸ ψήφιϲμα - -.]

Vs. 2 fortasse [Τληϲιμέν]ηϲ Λεοντιάδου: cf. n. 715 Λεοντιάδηϲ Τλη.

---

833 Deli in museo, inv. Δ 352. Fragmentum marmoris albi a dextra integrum. A. max. 0,135, l. 0,20, cr. 0,055. Litterae bene incisae, apicibus ornatae, a. 0,006, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1880 ad septemtriones exedrae Sotelis invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

[- - περὶ δ]ὴ τούτων δε[δόχ-]
[θαι τᾶι βου]λᾶι καὶ τῶι δάμωι· εἶ-
[ναι πρόξε]νον Καλλιστίωνα
[- - -]έους Ἄνδριον καὶ εὐ-
[εργέτ]ην τοῦ δάμου τοῦ Δη-
[λίων καὶ α]ὐτὸν καὶ ἐκγόνους·
[εἶναι δὲ αὐτ]οῖς καὶ πρόσο-
[δον πρὸς τὴν βο]υλὴν καὶ τὸν
[δᾶμον ἐάν του δέω]νται πρώ-
[τοις μετὰ τὰ ἱερά· ὑ]πάρχε-
[ιν δὲ αὐτοῖς καὶ τὰ ἄλλ]α πά-
[ντα - - - - - - - - -.]

834 Deli in museo, inv. Δ 26. Angulus superior dexter stelae marmoris albi cum cymatio. A. 0,08, l. 0,166, cr. 0,065. Litterae eleganter incisae, apicibus ornatae, a. 0,006, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1903 ad meridiem fori Compitaliastarum prope litus inventum. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 280 n. 7. Contuli. *Ect.*

[Ἔδο]ξεν τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι
[δήμω]ι· Ἀθηνις Ἀθήνιος εἶ-
[πεν· ἐ]πειδὴ Παυσανίας
- - - -ς Ἀνδριο[ς]
- - - - - - - -

835 Deli in museo, inv. Δ 554. Fragmentum marmoris albi a dextra integrum. A. 0,17, l. max. 0,10, cr. 0,065. Litterae exiles, apicatae, a. 0,006, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1908 ad septemtriones propylaeorum inventum. Exscripsi. *Ect.*

[Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δάμωι·]
- - - - - - - - - -οκλείδο[υ]
[εἶπεν· ἐπειδὴ Πακ- -]ος Ἀριστο-
[- - - - ἀνὴρ ἀγαθ]ὸς ὢν δια-
[τελεῖ περὶ τὸ ἱερὸν καὶ τὸν] δᾶμον τὸν
[Δηλίων καὶ χρείας παρέχετ]αι καὶ κοινᾶι
[τᾶι πόλει καὶ ἰδίαι τοῖς ἐντυ]γχάνουσιν
[αὐτῶι τῶν πολιτᾶν εἰς ἃ ἄ]ν τις αὐτὸν
[παρακαλεῖ· περὶ δὴ τούτω]ν δεδόχθαι
[τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δάμωι· ἐ]παινέσαι Πακ-
[- -ον Ἀριστο- - -] ἐπὶ τᾶι αἱρέσ[ει]
[ἃν ἔχων διατελεῖ περί τε τὸ ἱε]ρὸν καὶ τὸν
[δᾶμον τὸν Δηλίων - - - - - - -.]

Vss. 3. 10 Πακ[τομήι]ος e *BCH* XXXVI 1912, 69 coniciunt Wil. Hiller; de nomine romano tunc temporis ita usurpato valde dubito.

836 Deli in museo, inv. Δ 336. Fragmentum stelae marmoris albi, infra cymatio ornatum, undique mutilum praeter exiguam sinistri marginis partem. A. 0,16, l. 0,26, cr. 0,073. Litterae incuriosius incisae, a. 0,005, alterius? a. Chr. saeculi. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

[- - - - - - - - - - - - καὶ ἀνα-]
[γορεῦσαι τὸν ἱεροκήρυκα ἐν τῶι θεάτρωι τοῖς]
[Ἀπολλωνίοις, ὅταν οἱ χοροὶ τῶν παίδων ἀγωνί-]
[ζ]ωνται, [τόδε τὸ κήρυγμα· στεφανοῖ ὁ δᾶ-]
μος ὁ Δηλί[ων - - - - - - - - -]
Σιδήτην [δάφνης στεφάνωι τῶι ἱερῶι ἀρε-]
[τ]ᾶς ἕνεκεν καὶ ε[ὐσεβείας τᾶς περὶ τὸ ἱερὸν]
καὶ εὐνοίας τᾶς εἰς τ[ὸν δᾶμον τὸν Δηλίων·]
Κλεινόδικος Πεισικράτο[υ] ἐ[πεψήφισεν.]

837 Deli in museo, inv. Δ 375. Angulus superior sinister stelae marmoris albi cum cymatio. A. 0,13, l. 0,24, cr. 0,06. Litterae exiles, apicatae, a. c. 0,006, alterius fere ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1904 ad occidentem τεμένους Apollinis inventum. Ed. Bizard *BCH* XXX 1906, p. 671 n. 8. Contuli. *Ect.*

Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δάμ[ωι· - - -]
Ἡρακλείτου εἶπεν· ἐπειδὴ - - - - - -]
Δάμου Ναυπάκτιος ἀνὴρ ἀ[γαθὸς ὢν δια-]
[τε]λεῖ περί τε τὸ ἱερὸν κα[ὶ τὸν δᾶμον]
[τὸν Δηλίων] καὶ χρείας πα[ρέχεται - -.]

838 Deli in museo, inv. Δ 133. Fragmentum marmoris albi ab utroque latere integrum. A. max. 0,17, l. 0,305, cr. 0,08. Litterae apicatae, a. 0,007—0,008, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

[- - - εἶναι δὲ αὐτοῖς ἐν Δή-]
λωι γᾶ[ς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν]
καὶ ἀτέλε[ιαν καὶ πρόσοδον πρὸς]
τὴν βουλὴν καὶ τ[ὸν δᾶμον πρώ-]
τοις μετὰ τὰ ἱερά· ὑπ[άρχειν δὲ αὐ-]
τοῖς καὶ τἄλλα πάντα ὅ[σα] δέ-
δοται καὶ τοῖς ἄλλοις προξ[έ]νοις
καὶ εὐεργέταις τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δη-
λίων· ἀν[αγρ]άψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα
τὴν μ[ὲ]ν βουλὴν εἰς τὸ βουλευτήριον,
τού[ς] δὲ ἱεροποιοὺς εἰς τὸ ἱερόν· Θυμίας
[Δημά]ρου? ἐπεψήφισεν.

Θυμίας [Δημά]ρου? cf. ad n. 823.

839 Deli in museo, inv. Δ 92. Fragmentum marmoris albi a sinistra integrum. A. 0,13, l. 0,16, cr. 0,095. Litterae bonae, apicatae, a. 0,007, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1877 invenit Homolle et commemoravit *BCH* II 1878, 12 n. 9. Ed. idem *BCH* II 1878, 330 (v. Gelder *Gesch. der Rhodier* 455 n. 91). Contuli. *Ect.*

[Ἔ]δοξεν τεῖ βο[υλεῖ καὶ τῶι δάμωι· Εὐέλ?-]
θων Νικίου εἶπεν· ἐπ[ειδὴ Κλε- - - Νι-]
καγόρα Ῥόδιος ἀνὴρ [ἀγαθὸς ὢν διατε-]
λεῖ περί τε τὸ ἱερὸν κα[ὶ τὸν δᾶμον τὸν Δη-]
λίων καὶ χρείας πα[ρέχεται καὶ κοινεῖ]
[τ]εῖ πόλει καὶ ἰδίαι το[ῖς ἐντυγχάνουσιν αὐ-]
[τῶ]ι τῶν πολιτᾶν εἰς [ὃ ἄν τις αὐτὸν πα-]
[ρακ]αλεῖ· δεδόχθαι τ[εῖ βουλεῖ καὶ τῶι δή-]
[μωι· ἐ]παινέσαι Κλε[- - - Νικαγόρα Ῥό-]
[διον καὶ ε]ἶναι αὐτὸ[ν πρόξενον - - - -.]

[Εὐέλ]θων Νικίου dubitanter supplevi; cognominis homo villicus arch. Demare a. 179 n. 442 *A* 148 atque paullo post n. 446 *A* 12. 13; pater Νικίας Εὐ. archon a. 185 n. 1067; debitor et sponsor publicus arch. Demare a. 179 n. 442 *A* 167. 210; logista sub idem tempus n. 440 *A* 42. [Νι]καγόρα suppl. v. G.

840 Marmor falso Oxoniense a Boeckhio dictum: cf. ad n. 631 (lemma). Ed. Io. Seldenus Marmora Arundelliana ... a. 1628 et 1629 (Prideaux Marmora Oxoniensia ... a. 1676; Reinesius Syntagma inscriptionum antiquarum ... a. 1682 VII 24 p. 500; Maittaire Marmorum Arundellianorum ... ed. secunda n. 156; Van Dale Dissertationes IX ... a. 1702 et 1743, 774 sqq.; Boeckh CIG 2268).

Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δά-
μωι· Τιμοκλείδης Τελεσίππου εἶπε[ν·]
ἐπειδὴ Κλεινόδημος Λυθώτου Σί-
φνιος ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν διατελεῖ πε[ρὶ]
τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δᾶμον τὸν Δηλίων
καὶ χρείας παρέχεται καὶ κοινᾶι τᾶι
πόλει καὶ ἰδίαι τοῖς ἐντυγχάνουσιν
αὐτῶι τῶν πολιτᾶν εἰς ὃ ἄν [τ]ις αὐ-
τὸν παρακαλῇ· περὶ δὴ [τ]ού[των] δεδό-
χθαι τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δάμωι· ἐπαινέ-
σαι Κλεινόδημον Λυθώτου Σίφνιον
ἐπὶ τᾶι αἱρέσ(ε)ι ἃι ἔχων διατελεῖ περ-

ι τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δᾶμον τὸν Δηλί-
ων καὶ εἶναι αὐτὸν πρόξενον καὶ εὐ[ερ-]
[γ]έτην τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δηλίων κα[ὶ]
αὐτὸν καὶ ἐγγόνους· εἶναι δ' αὐ-
τοῖς ἐν Δήλωι γᾶς καὶ οἰκίας ἔνκτ[η-]
σιν καὶ πρόσοδον πρὸς τὴν βουλὴν
και τὸν δᾶμον πρώτοις μετὰ τὰ ἱερά·
ὑπάρχειν δὲ αὐτοῖς καὶ τὰ ἄλλα
πάντα ὅσα δέδοται καὶ τοῖς ἄλλοις
προξένοις καὶ εὐεργέταις τοῦ τε ἱ-
εροῦ καὶ Δηλίων· ἀναγράψαι δὲ τόδε
τὸ ψήφισμα τὴν μὲν βουλὴν εἰς τὸ
βουλευτήριον, τοὺς δὲ ἱεροποιοὺς
εἰς τὸ ἱερὸν εἰς στήλην λιθίνην· Ἀπολλό-
δωρος Μαντιθέου ἐπεψήφισεν.

Vs. 5 ΤΩΝΔΗΛΙΩΝ corr. Boeckh. || 8 ΑΝΕΙΣ corr. B. || 9 ΓΕΡ ΙΔΗ..ΟΥ.. περὶ Δή[λ]ου B. Supplevi. || 12. 13 de divisione valde dubito.

Τιμοκλείδης Τε. fortasse lapsu pro Τιμοκλῆς Τε. qui sacerdos Aesculapii fuit arch. Telesarchide a. 181 n. 442 *B* 110; de ceteris cf. ad n. 396 *A* 42. Ἀπολλόδωρος Μαν. quaestor arch. Callia a. 206 n. 442 *B* 114; de ceteris cf. ad n. 371 *A* 21. 22. Κλεινόδημος Λη. Σίφ. post Delum ab Atheniensibus recuperatam arch. Aristola a. 161/0 commemoratus est: Κλεινόδημος Σίφνιος τιμὴν οἰκίας ΧΗΗ...

---

841 Deli in museo, inv. Δ 65. Stela marmoris albi cum cymatio, infra decurtata. A. 0,27, l. 0,24, cr. 0,06. Litterae neglegenter incisae, apicatae, a. 0,007—0,008, alterius a. Chr. saeculi (nota Θ). A. 1886 invenit Fougères et ed. *BCH* XIII 1889, 239 n. 10. Cf. IG XII 5, testim. 1449. Contuli. *Ect.*

Θ ε ο ί.
Ἔδοξεν τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι δή-
μωι· Ἀντίγονος Ξενομείδους
εἶπεν· ἐπειδὴ Προσθένης
Πραξικλέους Πάριος ἀνὴρ ἀ-
γαθὸς ὢν διατελεῖ περί τε τὸ
[ἱ]ερὸν καὶ τὸν δᾶμον τὸν Δηλίων
[κ]αὶ χρείας παρέχεται κοινεῖ
[κ]αὶ ἰδίαι τοῖς ἐντυγχάνουσιν
αὐτῶι τῶν πολιτῶν εἰς ἃ ἄν
τις ἑαυτὸν παρακαλεῖ· δεδό-
χθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι δή-
μω[ι·] Προσθένην Πραξικλέ-
ους Πάριον πρόξενον εἶναι
καὶ εὐεργέτην τοῦ ἱεροῦ
καὶ Δηλίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκ-
γόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς ἐν
[Δ]ήλωι γᾶς καὶ οἰκίας ἔγ-
[κτησιν καὶ π]ρόσοδον πρὸς
[τὴν βουλὴν καὶ τὸ]ν δᾶ[μον]
[πρώτοις μετὰ τὰ ἱερά - -.]

Vs. 3 Ξενομείδης in ceteris deliacis titulis Ξενομήδης scriptus.

Προσθένης Πρα. Πά. idem? Πρ[ο]σ[θέν]ης [Π]ραξι[κλ]έους IG XII 5, 379 (tit. parius).

---

842 Deli in museo, inv. Δ 322 A, B. Fragmenta duo ad eandem stelam pertinentia. *a*: pars superior stelae aëtomate ornata quod nunc mutilum est, a dextra sinistraque mutila nisi quod sinistri marginis pars minima exstat. A. 0,11, l. 0,24, cr. 0,06. Origine incerta. *b*: undique mutilum. A. max. 0,145, l. 0,16, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1878 prope Artemisium invenit Homolle. Litterae neglegenter incisae, apicatae, a. 0,007. Vs. 1 in ipso margine aëtomatis incisus est. *Ect.*

a [Ἀθ](αν)αγό[ρου Ῥοδίου·]
[Ἔδ]οξεν τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι δή-
[μω]ι· Ἀντίγονος Τελέσων[ος]
[εἶπ]εν· ἐπειδὴ Ἀθαναγόρας Ἀ[θα-]
[ν]οδώρου Ῥόδιος ἀνὴρ ἀγαθὸ[ς]
ὢν διατελεῖ περί τε τὸ ἱερὸν
[καὶ] τὸν δᾶ[μ]ον τὸν Δηλίων κα[ὶ]
[περὶ πλείστο]υ ποιούμενος - -
- - - - - - - - - - - - -

desunt vss. plures

b - - - - - - ἱ[ερ]οῦ - - - -
[- - - -· δεδ]όχθαι τ[εῖ βουλεῖ καὶ]
[τῶι δήμω]ι· εἶναι πρόξ[ενον καὶ εὐ-]
[εργέτην] Ἀθαναγόραν Ἀ[θανοδώρου]
[Ῥόδιον] καὶ αὐτὸν καὶ [ἐκγόνους]
[καὶ εἶναι] α[ὐ]τοῖς ἐν Δή[λωι γᾶς καὶ]
[οἰκίας ἔγ]κτησιν καὶ προ[εδρίαν ἐν]
[πᾶσι τοῖς ἀγ]ῶσιν οἷς ἁ πό[λις τίθη-]
[σι καὶ πρόσ]οδον πρὸς [τὴν βουλὴν καὶ]
[τὸν δᾶμον - - - - - - - - -.]

a: vs. 1 ΗΜΑΓ quod ad errorem quadratarii referre debemus.

---

843 Deli in museo, inv. Δ 185 et 106 (= *a*, *b*). Fragmenta duo quae ad eandem stelam pertinere videntur. *a*: a sinistra integrum. A. 0,10, l. 0,065. *b*: a dextro laesum, a ceteris lateribus mutilum. A. max. 0,24, l. 0,155, cr. 0,055. Litterae apicatae, a. 0,01, alterius a. Chr. saeculi. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

- - - - - - - - - - - - - - - - - -
a εἶν[αι δὲ αὐτὸν πρόξενον καὶ εὐεργέτην τοῦ ἱεροῦ]
καὶ Δη[λίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους· εἶναι δὲ αὐτοῖς]
ἐν Δήλ[ωι - - - - - - - - - καὶ πρόσοδον]
πρὸς τ[ὴν βουλὴν καὶ τὸν δᾶμον πρώτοις μετὰ τὰ]
ἱερά· ὑπ[άρχειν δὲ αὐτοῖς καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὅσα]
[δ]έδοτ[αι - - - - - - - - - - - - - -]

ultima pars prioris decreti deest

b [Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι κα]ὶ τῶι δήμω[ι· - - -]
[- - - εἶπεν· ἐπαινέσαι ⟨ἐπ]ειδὴ⟩ Ἀρίστω[να]
[- - - - - - - - - τὸ]ν πρόξενον [καὶ]
[στεφανῶσαι αὐτὸν δάφνης στε]φάνωι τῶι ἱ[ερῶι·]
[ἀναγορεῦσαι δὲ τὸν ἱεροκή]ρυκα ἐν τῶι θ[ε-]
[άτρωι τοῖς Ἀπολλωνίοις, ὅτ]αν οἱ χοροὶ τ[ῶν]
[παίδων ἀγωνίζωνται, τό]δε τὸ κήρυγ[μα·]
[στεφανοῖ ὁ δᾶμος ὁ Δηλίων Ἀ]ρίστωνα
[- - - - - - - - - δάφνης σ]τεφά[νωι]
[τῶι ἱερῶι ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ εὐσε]βε[ίας]
[τᾶς περὶ τὸ ἱερὸν καὶ εὐνοίας τᾶς] ε[ἰς τὸν]
[δᾶμον τὸν Δηλίων - - - - - - - -.]

b: vs. 2 prius ΕΓΕΙΔΗ scripserat quadratarius, postea delevit; vestigia tamen dispici possunt.

---

844 Deli in museo, inv. Δ 168. Fragmentum marmoris albi a dextra fere integrum. A. 0,12, l. 0,11, cr. 0,055. Litterae tenues, a. 0,007, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1877 invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

[- - - - - - - - - τοῖς Ἀπ]ολλωνίοις, ὅ[ταν]
[οἱ τῶν παίδων χοροὶ ἀγωνίζωντ]αι, ὅτι στεφανο[ῖ]
[ὁ δᾶμος ὁ Δηλίων - - Ἀπ]ολλωνίου Χερ-
[ρονησίτην δάφνης στε]φάνωι ἀρετᾶ[ς]
[ἕνεκα καὶ εὐσεβείας τᾶς περὶ τὸ ἱ]ερὸν καὶ εὐ-
[νοίας τᾶς εἰς τὸν δᾶμον - - -]ω. ισαι ..
- - - - - - - - - - - - - - - ΑΙΣ ..
- - - - - - - - - - - - - - -ΑΛΧ ..
[- - - - - - - - - - - - - τ]ὸν δᾶμ[ον.]

845 Deli in museo, inv. Δ 354. Pars superior stelae marmoris albi cum aëtomate, a dextra sinistraque mutila. A. 0,06 (infra aëtoma), l. 0,15, cr. 0,09. Litterae crassae, apicatae, a. 0,006, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1905 ad septemtriones et occidentem τεμένους Apollinis inventa. Exscripsi. *Ect.*

[Ἔδοξεν τᾶι βου]λᾶι καὶ τῶι δήμω[ι· -]
[- - - - - - -ω]νος εἶπεν· ἐπ[ειδὴ -]
- - - - - - - -ρου Ἀθηναῖο[ς ἀνὴρ]
[ἀγαθὸς ὢν διατελ]εῖ περ̣[ὶ τὸ ἱερὸν - -.]

846 Deli in museo, inv. Δ 254. Fragmentum marmoris albi a sinistra integrum. A. 0,14, l. max. 0,145, cr. 0,08. Litterae exiles, a. 0,005, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1878 prope templum Apollinis invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

- - - - - - - - - - - - - - -
[Ἀ]νακτα Ἀν̣[- - - - - - πρόξε-]
νον καὶ εὐεργέ[την τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δη-]
λίων καὶ αὐτὸν κ[αὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι]
[α]ὐτοῖς ἐν Δήλωι γ[ᾶς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν]
[κ]αὶ πρόσοδομ πρὸς τὴ[μ βουλὴν καὶ]
[τὸν δᾶμ]ον πρώτοις μετὰ [τὰ ἱερά· εἶναι]
[δ]ὲ [αὐ]τοῖς καὶ τὰ [ἄλλα πάντα ὅσα δέ-]
δ[οτ]αι καὶ τοῖς ἄλ[λοις προξένοις καὶ εὐερ-]
γ[έ]ταις τοῦ [τε ἱεροῦ καὶ Δηλίων· ἀναγρά-]
ψ[α]ι δὲ τόδ[ε τό ψήφισμα τὴμ μὲν βου-]
λὴν εἰς τὸ [βουλ]ευτ[ήριον, τοὺς δὲ]
[ἱεροποιοὺς εἰς τὸ] ἱερό[ν - - - - -.]

[Φειδιά]νακτα Ἀν[αξιβίου Ῥόδιον?]: cf. n. 752 et 753.

847 Deli in museo, inv. Δ 189. Angulus superior dexter stelae marmoris albi cum cymatio. A. 0,13, l. 0,10, cr. 0,06. Litterae exiles, a. 0,007, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. Origine ignota. Exscripsi. *Ect.*

[Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι] καὶ τῶι
[δήμωι· - - -]ς Νουμά[κου]
[εἶπεν· ἐπειδὴ Διο]νυσόδω-
[ρος ἀνὴρ ἀγαθὸς] ὢν διατε-
[λεῖ περὶ τὸ ἱερ]ὸν καὶ τὸν
[δᾶμον τὸν Δηλίω]ν καὶ χρε-
[ίας παρέχεται καὶ] κοινεῖ
[καὶ ἰδίαι - - - - - -.]

Νούμακος: idem nomen Deli occurrit n. 203 *A* 37 et n. 287 *A* 81.

848 Deli in museo, inv. Δ 310. Fragmentum marmoris albi a sinistra partim integrum. A. 0,31, l. 0,295, cr. 0,08. Litterae a. 0,006, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1885 inventum. Exscripsi. *Ect.*

[- - - - - - - - - τὴν μὲν]
[βου]λὴν εἰς τὸ βο[υλευτήριον, τοὺς]
[δὲ] ἱεροποιοὺς εἰς [τὸ ἱερόν· - -]
. . ς Δημητρίου ἐπεψ[ήφισεν.]

849 Deli in museo, inv. Δ 96. Fragmentum marmoris cum cymatio superne. A. 0,11, l. 0,10, cr. 0,06. Litterae a. 0,009, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. Exscripsi. *Ect.*

[Ἔδοξεν τεῖ β]ουλεῖ καὶ [τῶι δήμωι· -]
[- - - - Λ]ευκίπ[που εἶπεν· ἐπειδὴ -.]

850 Deli in museo, inv. Δ 527. Fragmentum marmoris albi a dextra integrum. A. 0,20, l. max. 0,145, cr. 0,08. Litterae a. 0,005—0,006, neglegenter incisae, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

- - - - - - - - - - - -ληι- - - - - -αι- - - -
[- - - - - - - - - καὶ] κοινεῖ καὶ ἰδία[ι τοῖς ἐ]ντυγ-
[χάνουσιν αὐτῶι τῶν πολι]τῶν εἰς ἃ ἄν τι[ς α]ὐ[τὸ]ν παρα-
[καλεῖ ἀπροφασίστω]ς τὴν πᾶσα[ν] σπ[ουδ]ὴν κα[ὶ]
[ἐπιμέλειαν ποι]ούμενος· δεδόχθαι τεῖ βουλ[εῖ]
[καὶ τῶι δήμωι· ἐπαινέσαι] Δημ̣[ή]τ[ριον? - -]αι . .
- - - - - - - - ἐπὶ τεῖ [αἱρέσει ἧι] ἔχων δια-
[τελεῖ περί τε τὸ] ἱερὸν καὶ τ[ὸν δᾶμο]ν τὸν Δη-
[λίων· εἶναι δὲ αὐτὸν] πρόξενον [καὶ εὐ]εργέτην
[τοῦ ἱεροῦ καὶ Δη]λίων κα[ὶ αὐτὸν καὶ ἐ]κγόνους· ε[ἶ-]
[ναι δὲ αὐτοῖς ἐν] Δήλωι [καὶ γᾶς καὶ οἰκ]ίας ἔγκτ[η-]
[σιν καὶ πρόσοδον π]ρὸς τὴν [βουλὴν καὶ] τὸν δᾶ-
[μον πρώτοις μετὰ τ]ὰ ἱερά· ὑπ[άρχει]ν δὲ αὐτ[οῖς]
[καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὅ]σα δέδοται καὶ τοῖ[ς]
[προξένοις καὶ εὐε]ργέταις τοῦ τε ἱερο[ῦ]
[καὶ Δηλίων· ἀναγράψαι] δὲ τόδε τὸ ψήφισμα
[τὴν μὲν βουλὴν εἰς τὸ] βουλευτήριον, το[ὺς]
[δὲ ἱεροποιοὺς εἰς τὸ ἱερόν.] *vacat*

[Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι κα]ὶ τ̣[ῶι δήμωι? - - -]

851 Deli in museo, inv. Δ 157. Pars superior stelae marmoris albi cum aëtomate. A. 0,16 (infra aëtoma), l. 0,20, cr. 0,064. Litterae neglegenter incisae, a. 0,004, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. Superficies a sinistra pessumdata. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

[Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι κ]α̣ὶ τῶι δήμωι·
- - - - - - - - εἶπεν· ἐπειδὴ
[- - - - - - - . ο]υ Σμυ̣ρναῖος
[ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν] διατελεῖ περ[ὶ]
[τε τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δ]ᾶμον τὸν [Δη-]
[λίων καὶ χρείας παρ]έχετα[ι - - -.]

852 Deli in museo, inv. Δ 386. Pars superior stelae marmoris albi cum aëtomate. A. 0,15 (infra aëtoma), l. 0,32, cr. 0,075. Superficies maxime detrita. Litterae a. 0,007, alterius a. Chr., ut videtur, saeculi. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 286 n. 16. Contuli. *Ect.*

- - - - - - - - - - -εις- - - - -
- - - - - - -με . . . . περι- - - - - -
- - - - - - ἑαυ̣τὸν - - - - - - -
- - - - - - - - καὶ κοινᾶ[ι τᾶι πόλει καὶ]
[ἰδίαι τοῖς ἐντυγ]χάνου[σιν αὐτῶι τῶν πολιτῶν·]
[δεδόχθαι τ]εῖ βουλεῖ [καὶ τῶι δήμωι· ἐπαινέ-]
[σαι - - -] Ν Ι Α̣ Ι Ο Ν Ο Ι Ν̣ Ε

Vss. 1. 3 omiserunt D. J. || 7 litterae omnino incertae: [Κ]ν̣ίδιον dubitanter D. J. ad quod locus non idoneus est.

853 Deli in museo, inv. Δ 2. Angulus inferior dexter stelae marmoris albi cum cymatio. A. 0,165, l. 0,135, cr. 0,065. Litterae a. 0,005, lineis ductis incisae, tertii a. Chr. exeuntis saeculi. A. 1905 inventum. Exscripsi. *Ect.*

\ /
- - - - - - - -ς Διογ̣έ̣-
[νους ἐπεψήφισεν.] *vacat*

854 Deli in museo, inv. Δ 523. Pars inferior stelae marmoris albi cymatio ornatae. A. 0,41, l. 0,245, cr. 0,068. Superficies valde detrita. Litterae tenues, lineolis ornatae, a. 0,008, tertii ad finem vergentis a. Chr. saeculi. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

\- - - - - - - - - - - - - -
[τ]ὴ[ν] πᾶϲαν ϲπουδ[ὴν καὶ ἐπιμ]έλ[ει-]
αν ποιούμενοϲ· [δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ]
καὶ τῶι δή[μωι· ἐπαινέϲαι Ἀϲκλη?-]
πιάδην[- - - - - - - - ἐπὶ]
τεῖ αἱρέ[ϲει ἧι ἔχων διατελεῖ περὶ]
τε τὸ [ἱερὸν καὶ τὸν δᾶμον τὸν Δηλίων·]
[εἶναι δὲ αὐτὸν πρόξενον καὶ] εὐ-
ε[ργέτην τοῦ ἱεροῦ καὶ τοῦ δήμου] καὶ
[αὐτὸν καὶ] ἐγγό[νουϲ·] εἶ[ναι δὲ αὐτ]οῖϲ
[ἐν Δήλωι] γᾶϲ καὶ [οἰκίαϲ ἔγκτηϲιν - -.]

855 Deli in museo, inv. Δ 512. Pars inferior stelae marmoris albi cum cymatio. A. 0,26, l. 0,23, cr. 0,085. Litterae tertii ad finem vergentis a. Chr. saeculi, a. 0,006. A. 1903 inventa. Exscripsi. *Ect.*

[- - - - κ]αὶ εὐ[ϲεβείαϲ τᾶϲ περὶ τὸ ἱερὸν καὶ]
[εὐνοίαϲ] τᾶϲ ε[ἰϲ τὸν δ]ᾶμο[ν τὸν Δηλίων]
\- - - - - - - μήδηϲ Αἰϲχρω[νοϲ? ἐπε-]
[ψήφιϲεν.]

corona laurea.

856 Pars superior stelae. L. 0,29, cr. 0,07. A. 1879 prope aedificia quae '*Trésors*' dicuntur invenit Homolle et exscripsit. Frustra quaesivi.

Θεοί.
Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δήμωι· Ἐ-
. . ϲίδικοϲ Πρι . ιμείδου εἶπεν·
[ἐπει]δὴ Παυϲανίαϲ [καὶ - - - -]
\- - ἄνδρεϲ ἀγαθοί εἰϲ[ι περὶ τὸ]
[ἱερὸν κα]ὶ [τὸν] δᾶ[μον τὸν Δηλίων
[- - τ]οῖϲ [ἐντυγχάνου]ϲιν - - -
\- - ΣΣ - - - ἔμπροϲθεν - -
ΙΝ

Vss. 2. 3 Ἐ[ρα]ϲίδικοϲ?
De aetate tituli nihil constat.

857 Fragmentum undique mutilum nisi quod pars dextri marginis exstat. L. 0,355, cr. 0,09. A. 1880 invenit Homolle '*Tranchée vers les Trésors*'. Exscripsit et supplevit idem. Frustra quaesivi.

[Ἔδοξεν τᾶι βουλ]ᾶι καὶ [τῶ]ι δήμωι·
\- - - - οϲ - - - δου εἶπεν· ἐπ-
[ειδὴ . .] μοφάνηϲ ἀνὴρ ἀγαθὸϲ ὢν
[διατελ]εῖ περί τε τὸ ἱερόν καὶ τὸν δᾶ-
[μ]ο[ν τὸν Δηλίων καὶ χ]ρείαϲ παρέχε-
[ται καὶ κοινᾶι τᾶι π]ό[λει] καὶ ἰδίαι τοῖϲ
[ἐντυγχάν]ουϲ[ιν αὐ]τῶ[ι· ἐψηφί]ϲθαι τῶ[ι]
[δήμωι - - - - - - -] ΕΙΛΓ
Δ

Fortasse priori tertii a. Chr. saeculi parti tribuendum (ἐψηφίϲθαι τῶι δήμωι: n. 512. 525). Vs. 3 [Τι]μοφάνηϲ vel [Δη]μοφάνηϲ.

II. DECRETORVM HONORIFICORVM FRAGMENTA QVAE NOMINIBVS PROPRIIS ET ETHNICIS CARENT.

858 Deli in museo, inv. Δ 266. Fragmentum marmoris albi, cuius margo sinister integer exstat. A. 0,20, l. 0,08, cr. 0,065. Litteris optime incisis, a. 0,012—0,013, quarti a. Chr. saeculi. Invenit Fougères a. 1886 et exscripsit. Contuli. *Ect.*

[- - - - - καὶ προε?-]
[δρίαν ἐν τοῖϲ ἀγῶϲιν οἷϲ?]
[ἡ πό]λιϲ τ[ίθηϲι?] *vacat?*
[κ]αὶ πρόϲ[οδον πρὸϲ τὴ-]
ν βουλὴ[ν πρώτοιϲ με-]
τὰ τὰ ἱε[ρά· ἀναγράψαι]
δὲ τόδ[ε τὸ ψήφιϲμα]
τὴμ μὲ[μ βουλὴν εἰϲ τὸ]
βουλευτήριον, τοὺϲ
δὲ ἱερ[οποιοὺϲ εἰϲ τὸ]
ἱερὸν ἐ[ν ϲτήληι καὶ]
θεῖνα[ι - - - - -]
. . μ - - - - - -

Nescio an ad tempora Deli liberae referendum sit.

859 Deli in museo, inv. Δ 269. Fragmentum marmoris albi, a dextra integrum. A. 0,21, l. 0,22, cr. 0,072. A. 1880, ad porticum Philippi inventum. Litterae crassae, optime incisae, a. 0,012, quarti ad finem vergentis vel tertii ineuntis a. Chr. saeculi. Exscripsit Homolle. Contuli.

ΝΟΒΟΥ/
[- - - - ἀνα]γράψαι δὲ τόδ[ε]
[τό ψήφιϲμα τ]ὴμ μὲν βουλὴ[ν]
[εἰϲ τὸ βου]λευτήριον, τοὺϲ
[δὲ ἱεροπ]οιοὺϲ εἰϲ τὸ ἱερόν.

860 Deli in museo, inv. Δ 55 Α, Β. Fragmenta duo marmoris albi inter se coniuncta. Pars marginis dextri superest. A. 0,38, l. max. 0,14, cr. 0,052. Litterae a. 0,011—0,012, tertii ineuntis a. Chr. saeculi. *a*: invenit Homolle a. 1877 prope templum Apollinis; *b*: in ruderibus prope litus a. 1903 inventum edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 306 n. 56. Exscripsi. *Ect.*

a [- - - τᾶϲ πό]λεωϲ τᾶϲ Δη-
[λίων καὶ αὐτοὺ]ϲ καὶ ἐκγό-
[νουϲ· εἶναι δὲ α]ὐτοῖϲ ἐν Δή-
[λωι ἀτέλειαν] ἁπάντων καὶ
[γᾶϲ ἔγκτηϲιν καὶ] οἰκίαϲ καὶ
[τὰ ἄλλα πάντα] ὅϲαπερ τοῖϲ
[ἄλλοιϲ προξέ]νοιϲ καὶ εὐερ-
[γέταιϲ τᾶϲ π]όλεωϲ τᾶϲ Δη-
[λίων καὶ προε]δρίαν καὶ πρόϲο-
[δον πρὸϲ τὴμ] βουλὴν καὶ τὸν
[δᾶμον πρώτ]οιϲ μετὰ τὰ ἱε-
[ρά· ἀναγράψαι] δὲ τὸ ψήφιϲμα
[τὴμ μὲμ βο]υ[λὴν εἰϲ] τὸ [β]ου-
b [λευτήριον, τ]οὺϲ δὲ ἱερ[ο-]
[ποιοὺϲ εἰϲ τ]ὸ ἱερόν.

861 Nunc ad amphictyonica tempora rettuli.

862 Fragmenta duo marmoris albi quae partem inferiorem stelae, l. 0,29, efficiebant; dextrum autem frustra quaesivi; alterum superest Deli in museo, inv. Δ 350. L. 0,14, cr. 0,08. Litterae crassae, a. 0,015, quarti ad finem vergentis vel tertii ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1879 prope exedram Sotelis invenit Homolle et exscripsit. Contuli atque litteras in eo fragmento quod periit incisas lineis subductis significavi. *Ect.*

ΑΝΟΙ
[- προξέ]νοιϲ καὶ
εὐεργέτ[α]ιϲ τᾶϲ πό-
λεωϲ τᾶϲ Δηλίων.

863 Deli in museo, inv. Δ 265. Fragmentum marmoris albi, integrum a dextra. A. max. 0,16, l. 0,14, cr. 0,008. A. 1877 ad occidentem templi Apollinis inventum. Litterae accurate incisae, a. 0,012, tertii a. Chr. ineuntis saeculi. Exscripsit Homolle. Contuli.

- - - - ΙΑΝ [ΚΑῚ]
[ΓᾹΣ ΚΑῚ ΟἸΚΊΑ]Σ ἜΓΚΤΗΣΙΝ
[ΚΑῚ ΠΡΌΣΟΔΟΝ Π]ΡῸΣ ΤῊΜ ΒΟΥ-
[ΛῊΝ ΚΑῚ ΤῸΝ ΔᾶΜ]ΟΝ ΠΡΏΤΟΙΣ
[ΜΕΤᾺ ΤᾺ ἹΕΡᾺ ΚΑῚ] ΤἈΛΛΑ ΠΆΝ-
[ΤΑ ὍΣΑ ΚΑῚ ΤΟῖ]Σ ἌΛΛΟΙΣ ΠΡΟ-
[ΞΈΝΟΙΣ ΚΑῚ ΕΥ̓]ΕΡΓΈΤΑΙΣ
[ΤᾶΣ ΠΌΛΕΩΣ· ἈΝ]ΑΓΡΆΨΑΙ ΔῈ
[ΤΌΔΕ ΤῸ ΨΉΦΙΣ]ΜΑ ΤῊ[Ν] ΜῈ[Ν]
[ΒΟΥΛῊΝ- - - - - - -]

864 Deli in museo, inv. Δ 285 A, B. Pars inferior stelae marmoris albi e duobus fragmentis inter se coniunctis. A. 0,24, l. 0,29, cr. 0,08. Litterae pingues, optime incisae, quarti ad finem vergentis vel tertii a. Chr. saeculi. Invenit a. 1885 Homolle et exscripsit. Contuli.

[- - - - ἈΝΑΓΡΆΨΑΙ ΔῈ]
a ΤΌΔΕ [ΤῸ ΨΉΦΙΣΜΑ ΤῊΝ ΜῈΝ]
ΒΟΥΛῊΝ ΕἸΣ ΤῸ ΒΟΥΛΕΥ[ΤΉΡΙΟΝ,] *b*
ΤΟῪΣ ΔῈ ἹΕΡΟΠΟ[Ι]ΟῪΣ ΕἸΣ ΤῸ ἹΕ[ΡΌΝ.]

865 Deli in museo, inv. Δ 515. Stela marmoris albi aëtomate ornata, infra fere integra. A. 0,63 (infra aëtoma), l. 0,22—0,245, cr. 0,07. Litterae crassae, a. 0,014, quarti ad finem vergentis vel tertii ineuntis a. Chr. saeculi. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

Θ [Ε Ο Ι.]
Ἔδο[ξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δήμωι·]
Τ
Τ
desunt vss. 4
[- - - - - ΚΑῚ] ΕΥ̓ΕΡΓΈΤΗΝ
ΤᾶΣ [ΠΌΛΕΩΣ ΤᾶΣ] ΔΗΛΊΩΝ Κ[ΑῚ]
ΑΥ̓ΤῸ[Ν ΚΑῚ] ἘΚΓΌΝΟΥΣ ΚΑῚ ΕἾΝΑΙ
ΑΥ̓ΤΟ[ῖΣ ἘΝ ΔΉ]ΛΩΙ ἈΤΈΛΕΙΑΝ ΚΑῚ
ΠΡΟΕΔΡΊΑΝ [ΚΑῚ] ΓᾶΣ ἜΓΚΤΗΣΙΝ
ΚΑῚ ΟἸΚΊΑΣ ΚΑῚ ΠΡΌΣΟΔΟΝ ΠΡῸ[Σ]
ΤῊΝ ΒΟΥΛῊΝ ΚΑῚ ΤῸΝ ΔᾶΜΟΝ
ΠΡΏΤΟΙΣ ΜΕΤᾺ ΤᾺ ἹΕΡΆ· ὙΠΆΡΧΕ[ΙΝ]
ΔῈ ΑΥ̓ΤΟῖΣ ΚΑῚ ΠΟΛΙΤΕΊΑΝ ἘΝ
ΔΉΛΩΙ ΚΑῚ ΤᾺ ἌΛΛΑ ὍΣΑΠΕ[Ρ]
ΚΑῚ ΤΟῖΣ ἌΛΛΟΙΣ ΠΡΟΞΈΝΟΙΣ
ΚΑῚ ΕΥ̓ΕΡΓΈΤΑΙΣ ΔΊΔΟΤΑΙ ἘΝ
ΔΉΛΩΙ· ἈΝΑΓΡΆΨΑΙ ΔῈ ΤΌΔΕ ΤῸ
ΨΉΦΙΣΜΑ ΤῊΝ ΜῈΝ ΒΟΥΛῊΝ
ΕἸΣ ΤῸ ΒΟΥΛΕΥΤΉΡΙΟΝ, ΤΟῪΣ
ΔῈ ἹΕΡΟΠΟΙΟῪΣ ΕἸΣ ΤῸ ἹΕΡΌΝ.

866 Deli in museo, inv. Δ 315. Fragmentum marmoris albi a sinistra integrum. L. 0,30, cr. 0,065. Litterae crassae, a. 0,01, quarti ad finem vergentis a. Chr. saeculi. A. 1879 ad meridiem templi Apollinis invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

[- - - - - ΕἾ]ΝΑΙ ἈΡΕ- - -
[- - - - ΠΡ]ΌΞΕΝΟΝ ΔΗΛΊΩ[Ν ΚΑῚ]
[ΕΥ̓ΕΡΓ]Έ[Τ]Η[Ν] ΚΑῚ ΑΥ̓ΤῸΝ ΚΑῚ ἘΚ[ΓΌ-]
[Ν]ΟΥΣ ΚΑῚ ΕἾΝΑΙ ΑΥ̓ΤΟῖΣ ΠΟΛΙΤ[ΕΊΑΝ]
ἘΝ ΔΉΛΩΙ ΚΑῚ ΠΡΟΕΔΡΊΑΝ ΚΑῚ [ΓᾶΣ]
ΚΑῚ ΟἸΚΊΑΣ ἜΓΚΤΗΣΙΝ ΚΑῚ ΠΡΌ[ΣΟ-]
ΔΟΝ ΠΡῸΣ ΤῊΝ ΒΟΥΛῊΝ ΚΑῚ ΤῸΝ [Δᾶ-]
[Μ]ΟΝ ΠΡΏΤΟΙΣ ΜΕΤᾺ ΤᾺ ἹΕΡΆ· Ὑ[ΠΆΡΧΕΙΝ]
[Δ]Ὲ ΑΥ̓ΤΟῖΣ ΚΑῚ ΤᾺ ἌΛΛΑ Π[ΆΝΤΑ ὍΣΑ]
[ΚΑῚ] ΤΟῖΣ ἌΛΛΟΙΣ ΠΡ[ΟΞΈΝΟΙΣ ΚΑῚ ΕΥ̓-]
[ΕΡΓ]ΈΤΑΙΣ ΤΟῦ ἹΕ[ΡΟῦ ΚΑῚ ΤΟῦ ΔΉ-]
[ΜΟΥ] ΤΟῦ Δ[ΗΛΊΩΝ ΔΈΔΟΤΑΙ -.]

867 Deli in museo, inv. Δ 24. Fragmentum marmoris albi a sinistra integrum. L. 0,195, cr. 0,058. Litterae a. 0,007, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

- - - - - - - - - - -
[ΤῸ Β]ΟΥΛΕΥ[ΤΉΡΙΟΝ, ΤΟῪΣ ΔῈ ἹΕ-]
ΡΟΠΟΙΟῪΣ ΕἸΣ ΤῸ ἹΕΡΌ[Ν.]
vacat

868 Deli in museo, inv. Δ 1. Pars superior stelae marmoris albi cymatio ornatae, a dextra sinistraque mutilae. A. 0,08, l. 0,14, cr. 0,05. Litterae a. 0,005, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1906 ad septemtriones ΤΕΜΈΝΟΥΣ Apollinis in ruderibus inventum. Exscripsit Schulhof. Contuli. *Ect.*

[Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ] τῶι δήμωι· ἐπαινέσα[ι - -]
- - - - - - - - - - ΟΜΕΝΟ - - - - - - -.

869 Deli in museo, inv. Δ 48. Pars inferior stelae marmoris albi. A. max. 0,29, l. 0,29, cr. 0,065. Litterae a. 0,009, medio tertio a. Chr. saeculo paullo antiquiores. A. 1881 ad septemtriones templi Apollinis invenit Hauvette et exscripsit. Contuli. *Ect.*

[- ΕΥ̓ΕΡΓΈΤΗΝ ΤΟῦ ἹΕΡΟῦ ΚΑ]Ὶ ΔΗΛΊΩΝ
[ΚΑῚ ΑΥ̓ΤῸΝ ΚΑῚ ἘΚΓΌΝΟΥ]Σ ΚΑῚ ΕἾΝΑΙ
[ΑΥ̓ΤΟῖΣ ἘΝ ΔΉΛΩΙ] ἈΤΈΛΕΙΑΝ ΠΆΝΤΩΝ
[ΚΑῚ ΠΡΟΕΔΡΊΑΝ Ἐ]Ν ΤΟῖΣ ἈΓῶΣΙ ΚΑῚ ΓᾶΣ
[ΚΑῚ ΟἸΚΊ]ΑΣ ἜΓΚΤΗΣΙΝ ΚΑῚ ΠΡΌΣΟΔΟΝ
[Π]ΡῸΣ ΤῊΜ ΒΟΥΛῊΝ ΚΑῚ ΤῸΝ ΔᾶΜΟΝ
ΠΡΏΤΟΙΣ ΜΕΤᾺ ΤᾺ ἹΕΡᾺ ΚΑῚ ΤᾺ ἌΛΛΑ
ὍΣΑ ΚΑῚ ΤΟῖΣ ἌΛΛΟΙΣ ΠΡΟΞΈΝΟΙΣ ΚΑῚ
ΕΥ̓ΕΡΓΈΤΑΙΣ ΔΈΔΟΤΑΙ ΠΑΡᾺ ΔΗΛΊΩΝ·
ἈΝΑΓΡΆΨΑΙ ΔῈ ΤΌΔΕ ΤῸ ΨΉΦΙΣΜΑ ΤῊΜ ΜῈΝ
ΒΟΥΛῊΝ ΕἸΣ ΤῸ ΒΟΥΛΕΥΤΉΡΙΟΝ, ΤΟῪΣ ΔῈ
ἹΕΡΟΠΟΙΟῪΣ ΕἸΣ ΤῸ ἹΕΡΌΝ.

870 Deli in museo, inv. Δ 85. Pars inferior stelae marmoris albi. A. max. 0,38, l. 0,30, cr. 0,08. Superficies maxime detrita. Litterae a. 0,009, priore, ut videtur, tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

[- ΚΑῚ ΤᾺ ἌΛΛΑ ὍΣΑ ΚΑῚ ΤΟῖΣ ἌΛΛΟΙΣ]
ΠΡΟΞΈΝΟ[ΙΣ Κ]ΑῚ ΕΥ̓ΕΡ[ΓΈΤΑΙΣ]
ΤΟῦ ΤΕ ἹΕΡΟῦ [ΚΑῚ ΔΉΜΟΥ] ΔΈΔΟΤ[ΑΙ·]
Ἀ[Ν]ΑΓΡΆΨΑΙ ΔῈ ΤΌΔΕ ΤῸ ΨΉΦΙΣ[ΜΑ]
ΤῊΝ ΜῈΝ ΒΟΥΛῊΝ ΕἸΣ ΤῸ ΒΟΥΛΕΥΤΉ[ΡΙΟΝ,]
ΤΟῪΣ ΔῈ ἹΕΡΟΠΟΙΟῪΣ ΕἸΣ ΤῸ ἹΕΡΌΝ.

871 Deli in museo, inv. Δ 205. Fragmentum marmoris albi a dextra integrum. A. max. 0,225, l. 0,13, cr. 0,075. Litterae a. 0,009, medii fere tertii a. Chr. saeculi. A. 1880 in ΤΕΜΈΝΕΙ Apollinis invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

[Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ] τῶι δή[μ]ωι·
[- - - - - - - εἶ]πεν· *vacat*
[ἐπειδὴ - - - - -] ἀνὴρ ἀγαθὸς
[ὢν διατελεῖ περί τε] τὸ ἱερὸν καὶ
[τὸν δᾶμον τὸν Δηλί]ων· δεδόχθα[ι]
[τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δ]ήμωι· *vacat*
[εἶναι - - - - -]ένους
[- - - - πρόξεν]ον καὶ εὐεργέ-
[την τοῦ τε ἱεροῦ] καὶ Δηλίων καὶ
[αὐτὸν καὶ ἐκγόν]ους καὶ εἶναι
[αὐτοῖς ἐν Δήλ]ωι ἀτέλειαν
[πάντων καὶ προ]εδρίαν ἐν τ[οῖς]
[ἀγῶσιν - - - - - - - -.]

872 Deli in museo, inv. Δ 160. Fragmentum stelae marmoris albi a dextra fere integrum. A. 0,18, l. 0,13, cr. 0,07. Litterae a. 0,011, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

ọν
[- ἀναγράψα]ι δὲ τόδε τὸ ψ[ή-]
[φιϲμα τὴν μὲ]ν βουλὴν εἰϲ τ[ὸ]
[βουλευτήριον, τ]οὺϲ [δ]ὲ [ἱερο-]
[ποιοὺϲ εἰϲ τὸ ἱερόν.]

---

873 Deli in museo, inv. Δ 32. Frustulum marmoris albi a sinistra integrum. A. 0,06, l. 0,11, cr. 0,048. Litterae a. 0,085, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

[- - - - - - πρώτοιϲ με-]
[τὰ] τὰ ἱερὰ [καὶ τὰ ἄλλα]
[πάντ]α ὅϲα [καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ]
[προξέ]νοι[ϲ - - - - -.]

---

874 Deli in museo, inv. Δ 181. Frustum marmoris albi undique mutilum. A. 0,12, l. max. 0,09, cr. 0,078. Litteris a. 0,009, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentioribus. A. 1880 pone prytaneum invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

[- - κα]ὶ τὰ ἄλ[λα πάντα ὅϲα]
[καὶ τοῖϲ] ἄλλοιϲ [προξένοιϲ καὶ]
[εὐεργέ]ταιϲ δέδ[οται παρὰ Δη-]
[λίων· ἀνα]γράψαι δ[ὲ τόδε τὸ]
[ψήφιϲμα τὴν] μὲν [βουλὴν εἰϲ]
[τὸ βουλευτήριον - - - -.]

---

875 Deli in museo, inv. Δ 183. Fragmentum marmoris albi a sinistra integrum. A. 0,135, l. 0,105, cr. 0,052. Litterae a. 0,009, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1880 in τεμένει Apollinis invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

- -ν [κ]ạị? [- - καὶ γᾶϲ]
ἔγκτηϲιν κα[ὶ οἰκίαϲ καὶ πρό-]
ϲοδομ πρὸϲ [τὴν βουλὴν]
καὶ τὸν δᾶ[μον πρώτοιϲ]
[μ]ετὰ τὰ ἱ[ερὰ καὶ τἄλλα]
[ὅϲ]απερ τοῖ[ϲ ἄλλοιϲ προ-]
[ξέν]οιϲ καὶ ε[ὐεργέταιϲ τοῦ]
[ἱεροῦ] καὶ Δη[λίων - -.]

---

876 Deli in museo, inv. Δ 203 A, B. Fragmenta duo marmoris albi nunc conglutinata ita ut stela ab utroque latere integra sit. A. max. 0,12, l. 0,25, cr. 0,06. Litterae a. 0,01, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1877 prope templum Apollinis invenit Homolle et ed. *BCH* I 1877, 283 n. IV. Contuli. *Ect.*

a *b*
[- - - - - γᾶϲ καὶ οἰκίαϲ ἔγ-]
[κτη]ϲιν καὶ πρό[ϲοδον πρὸϲ τὴν]
βουλὴγ καὶ τὸν δᾶμ[ο]ν τὸν
Δηλίων πρώτο[ι]ϲ μετὰ τὰ ἱερά·
δεδόϲθαι δὲ [α]ὐτοῖϲ καὶ τἄλλα
πάντα ὅϲαπε[ρ] καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ
προξένοιϲ καὶ εὐεργέταιϲ το[ῦ]
[ἱε]ροῦ καὶ τᾶϲ πόλεωϲ τᾶϲ
[Δηλίων δέδοται - - -.]

---

877 Deli in museo, inv. Δ 260. Stela marmoris albi, superne et infra mutila. A. max. 0,21, l. 0,27, cr. 0,096. Invenit S. Reinach a. 1882. Litterae a. 0,009, tertii a. Chr. saeculi. Exscripsi. *Ect.*

[- - - - τὰ ἄ]λλ[α ὅϲα δέδοται]
[τοῖϲ π]ροξέ[νοι]ϲ καὶ [ε]ὐεργέ[τ]α[ιϲ]
[τ]οῦ ἱερο[ῦ καὶ Δη]λί[ω]ν· ἀναγράψ[αι]
δὲ τό[δε τὸ ψήφιϲ]μα τὴμ μὲμ
βουλ[ὴν εἰϲ τ]ὸ βουλευτήριον,
τοὺϲ̣ δ̣ὲ ἱεροποιοὺϲ εἰϲ τὸ ἱερόν·
[εἶναι] δὲ καὶ πολιτείαν ἐν Δήλωι
. . . . . τει καὶ ἐκγόνοιϲ αὐτοῦ

Vss. 7. 8 posterius minoribus litteris scripti.

---

878 Deli in museo, inv. Δ 387. Angulus inferior sinister stelae marmoris albi cymatio ornatae et dente instructae. A. 0,29, l. 0,168, cr. 0,058. Litterae tenues, a. 0,01, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1902 prope templum Apollinis inventus. Ed. Dürrbach *BCH* XXVIII 1904, 141 n. 39. Contuli. *Ect.*

- - - - - - - - - - - - -
ὑπάρχειν δὲ αὐτ[οῖϲ καὶ τἄλλα]
ὅϲα ἐϲτὶ δεδομέν[α τοῖϲ προξένοιϲ]
καὶ εὐεργέταιϲ το[ῦ δήμου·]
ἀναγράψαι δὲ τόδε [τὸ ψήφιϲμα]
τὴμ μὲμ βουλὴν εἰϲ [τὸ βουλευτήριον,]
τοὺϲ δὲ ἱεροποιοὺϲ [εἰϲ τὸ ἱερόν.]
vacat

---

879 Deli in museo, inv. Δ 10. Fragmentum marmoris albi a dextra integrum. L. 0,14, cr. 0,045. Litterae a. 0,011, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1906 ad orientem τεμένουϲ Apollinis inventum. Exscripsi. *Ect.*

- - - - - - - - - - καὶ τοῖϲ
[ἄλλοιϲ προξένοιϲ καὶ εὐε]ργέταιϲ τοῦ
[ἱεροῦ καὶ τοῦ δήμου δέδο]ται· ἀναγράψ[αι]
[δὲ τόδε τὸ ψήφιϲμα τὴμ μ]ὲμ βουλὴν ε[ἰϲ]
[τὸ βουλευτήριον, τοὺϲ δὲ ἱε]ροποιοὺϲ [εἰϲ]
[τὸ ἱερόν.] *vacat*

---

880 Deli in museo, inv. Δ 25. Pars inferior stelae marmoris albi cum cymatio, ab utroque latere fracta. A. 0,18, l. 0,15, cr. 0,06. Litterae a. 0,01, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1905 ad septemtriones porticus Antigoni. Exscripsit Schulhof. Contuli. *Ect.*

[- - - - - - - - - τὴν μὲν βου-]
[λὴν εἰϲ τ]ὸ βου[λευτήριον, τοὺϲ δὲ ἱερο-
[ποιοὺϲ] εἰϲ τὸ ἱε[ρόν.]

Dispositio versuum incerta est.

---

881 Deli in museo, inv. Δ 563. Fragmentum marmoris albi a dextra sinistraque integrum. A. 0,35, l. 0,30, cr. 0,065. Litterae apicatae, a. 0,011, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1906 inventum. Exscripsit Hatzfeld a. 1908. Contuli. *Ect.*

[- - - ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ]
ψήφιϲμα [τὴν μὲν βουλὴν εἰϲ τὸ]
βουλευτήριον, τοὺϲ δὲ ἱ(ε)ροπ̣[οιοὺϲ]
εἰϲ τὸ ἱερόν.

---

882 Deli in museo, inv. Δ 376. Frustulum marmoris albi, cuius margo dexter quamvis laesus exstat. A. 0,14, l. 0,10, cr. 0,08. Litterae a. 0,008, tertii a. Chr. saeculi. A. 1903 inter murum periboli et sacrarium Taurorum inventum. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 306 n. 58. Contuli. *Ect.*

[- - ἀναγράψ]αι δὲ [τό-]
[δε τὸ ψήφιϲμα] τὴμ μὲν
[βουλὴν εἰϲ τὸ βουλ]ευτήριον,
[τοὺϲ δὲ ἱεροποιοὺ]ϲ εἰϲ τὸ
[ἱερόν]. *vacat*

883 Deli in museo, inv. Δ 367. Fragmentum marmoris albi, a dextra integrum. A. 0,22, l. 0,15, cr. 0,064. Litterae a. 0,01, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1880 in prytaneo invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

[- - - προεδρίαν] ἐ̣ν τοῖς
[ἀγῶσιν καὶ πρό]σοδον πρὸς̣
[τὴν βουλὴ]ν καὶ τὸν δᾶμον
[πρώτοις μ]ετὰ τὰ ἱερά· ὑπά-
[ρχειν δὲ αὐ]τοῖς καὶ τἄλλα ὅ-
[σα ἐστὶ δε]δο̣μένα τοῖς
[προξένοις] τοῦ ἱεροῦ καὶ
[Δηλίων· ἀναγ]ράψαι δὲ τό-
[δε τὸ ψήφισμ]α τὴν μὲν
[βουλὴν εἰς τὸ βο]υλευτήρι-
[ον, τοὺς δὲ ἱεροπο]ιοὺς εἰς
[τὸ ἱερόν.] *vacat*

884 Deli in museo, inv. Δ 187. Fragmentum marmoris albi undique mutilum. A. 0,16, l. 0,10, cr. 0,048. Litterae crassae, a. 0,01, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1880 invenit et exscripsit Homolle. Contuli. *Ect.*

[- - καὶ γᾶς κα]ὶ οἰκίας ἔγ[κτησιν καὶ]
[πρόσοδον πρὸς τ]ὴμ βουλὴγ κ[αὶ τὸν δᾶμον·]
[εἶναι δὲ αὐτοῖς καὶ] τὰ ἄλλα ὅσα[περ καὶ τοῖς]
[ἄλλοις προξ]ένοις καὶ εὐ[εργέταις τοῦ]
[τε ἱεροῦ καὶ Δη]λίων δέδο[ται· ἀναγράψαι]
[δὲ τόδε τὸ ψήφ]ισμα τὴμ μ[ὲν βουλὴν εἰς]
[τὸ βουλευτήρι]ον, τοὺς δὲ ἱ[εροποιοὺς εἰς]
[τὸ ἱερόν.] *vacat*

Versuum divisio incerta est.

885 Deli in museo, inv. Δ 494. Fragmentum marmoris albi a dextra integrum. A. 0,27, l. 0,165, cr. 0,073. Superficies valde detrita. Litterae priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1907 ad septemtriones Artemisii inventum. Exscripsi. *Ect.*

- ν τὸν̣
[- - - - - - πᾶσα]ν ἐπ[ιμ]έλει[αν]
[καὶ νῦν καὶ ἐν τῶι ἔμ]προσθεν χρόν[ωι]
[ποιεῖται περί τε τὸ ἱερὸν τὸ ἐν] Δήλωι
[καὶ Δηλίους - - - - - - - -]
- νον
- καὶ -
- - - - - - - - - - -την [κ]αὶ
- - - - - - - - - καὶ εἶναι
[αὐτοῖς ἐν Δήλωι ἀτέλεια]ν πάντω[ν]
[καὶ - - - - - - καὶ γ]ᾶς καὶ οἰκίας
[ἔγκτησιν καὶ πρόσοδον] πρὸς τὴ[ν]
[βουλὴν καὶ τὸν δᾶμ]ον πρώτοι[ς]
[μετὰ τὰ ἱερά· ὑπάρχ]ειν δὲ - -.

886 Deli in museo, inv. Δ 353. Angulus inferior dexter stelae marmoris albi cymatio ornatae. A. 0,12, l. 0,13, cr. 0,07. Litterae a. 0,011, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

- σίου
- σ̣έως.

Ut videtur, infra decretum nomen atque ethnicum proxeni inscripta erant.

887 Deli in museo, inv. Δ 231. Fragmentum marmoris albi a dextra sinistraque integrum. A. 0,25, l. 0,30, cr. 0,075. Litterae a. 0,01, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores; priorum versuum vestigia supersunt quae neque legi neque describi possunt. A. 1903 inter murum periboli et sacrarium Taurorum inventum. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 303 n. 47. Contuli. *Ect.*

- - - ὑπάρχειν δὲ καὶ αὐτ[ῶι]
καὶ ἐκγόνοις τὴν προξενίαν [ἥπε-]
ρ [δέδοτ]αι τοῖς προγόνοις αὐτο[ῦ·]
[εἶ]ναι δ' αὐτοῖς ἀτέλειαν πάντω[ν]
[ἐν] Δήλωι καὶ προεδρίαν καὶ π[ο-]
[λ]ιτείαν καὶ γᾶς καὶ οἰκίας [ἔγ]κτ[η-]
σιν καὶ πρόσοδον πρὸς βουλή[ν]
[τε κ]αὶ δᾶμον πρώτοις μετὰ [τὰ]
[ἱερά· ὑπά]ρχειν δὲ [α]ὐτοῖς - -.

888 Deli in museo, inv. Δ 271. Angulus superior alter stelae aëtomate ornatae. A. 0,145, l. 0,11, cr. 0,07. A. 1903 e muro recentiore ad orientem sacrarii Taurorum erutus. Litterae a. 0,013, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 306 n. 55. Contuli. *Ect.*

Ἔδοξεν τ[ᾶι βουλᾶι καὶ]
τῶ̣ι δήμω[ι - - - -.]

889 Deli in museo, inv. Δ 559. Fragmentum marmoris albi a sinistra integrum. A. 0,135, l. 0,14, cr. 0,065. Litterae bene incisae, apicatae, a. 0,012, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. Exscripsit J. Paris. Contuli. *Ect.*

[- - - - - - - - ὑπάρ-]
χειν δὲ αὐτ[οῖς καὶ τὰ ἄλλα ὅσα]
δέδοται τοῖ[ς εὐεργέταις καὶ]
τοῖς προξέν[οις τᾶς πόλεως·]
ἐπιμελεῖσθα[ι δὲ αὐτῶν καὶ]
τὴμ βουλὴν τ[ὴν ἀεὶ βουλεύου-]
σαν ἐάν τινος [δέωνται· ἀναγρά-]
ψ[α]ι δὲ τόδε τὸ [ψήφισμα - -.]

890 Deli in museo, inv. Δ 217 A, B. Fragmenta duo inter se coniuncta stelae marmoris subcaerulei; marginis sinistri pars integra superest; fragmenti *b* margo dexter tantum laesus est. A. 0,28, l. max. 0,43, cr. 0,15. Litterae a. 0,012, eiusdem speciei atque in n. 598. *a*: origine ignota; *b*: in porticu Antigoni ad occidentem partem a. 1903 inventum edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 293 n. 26. Fragmenta duo composui et exscripsi. *Ect.*

a - - - - - - προξ[ένους]
[τοῦ ἱεροῦ κ]αὶ τᾶς πόλεως τᾶς
[Δηλίω]ν καὶ εὐεργέτας καὶ αὐ-
[τοὺς] καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι
[αὐ]τοῖς ἀτέλειαν ἐν Δήλωι
[πά]ντων καὶ προεδρίαν καὶ
[γ]ᾶς καὶ οἰκί[ας] ἔγκτησιν καὶ
τἄλλα ὑπάρχειν αὐτ[οῖς ὅσα καὶ]
τοῖς ἄλλο[ις προξένοις καὶ]
[εὐερ]γέταις τ[οῦ τε ἱεροῦ καὶ]
b Δηλίων· ἀναγράψ[αι δὲ τόδε τὸ]
ψήφισμα τὴμ μὲ[ν βουλὴν εἰς]
τὸ βουλευτήριον, [τοὺς δὲ ἱερο-]
ποιοὺς εἰς τὸ ἱερ[όν.]

891 Deli in museo, inv. Δ 117. Pars inferior stelae marmoris albi. A. 0,38, l. 0,33, cr. 0,046. Litterae a. 0,009, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

[- - - - - - - - - - το]ὺ̣ς ἱε-
[ροποιοὺς εἰς στήλην λιθίνην καὶ σ]τ̣ᾶσαι
[εἰς τὸ ἱερόν.] *vacat*

892 Deli in museo, inv. Δ 486. Fragmentum marmoris nigri superne integrum; superficies lateris posterioris expolita est atque lineae etiamnunc apparent, litterae vero nullae. A. max. 0,10, l. 0,115, cr. 0,009. Litterae ϲτοιχηδόν exaratae, priore autem tertii a. Chr. saeculi parte antiquiores non videntur. A. 1907 ad septemtriones et occidentem τεμένουϲ Apollinis inventum. Exscripsi. *Ect.*

[Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι] δάμωι·
[- - - - - - - - - ε]ἶπεν·
- - - - - - - - - - - -α καὶ
- - - - - - - - - - - -ην *vacat*
- - - - - - - - - - - -π- -

893 Deli in museo, inv. Δ 263. Frustulum marmoris albi, a sinistro integrum. A. 0,19, l. 0,15, cr. 0,055. A. 1880 ad septemtriones templi Apollinis inventum. Litterae crassae, a. 0,011—0,012, eiusdem speciei atque in n. 601. Exscripsit Homolle. Contuli. *Ect.*

[- - - - - - - - - - - - - περὶ]
τὸ ἱερὸν [τὸ ἐν Δήλωι καὶ τὴν πόλιν τὴν]
Δηλίων καὶ [λόγωι καὶ ἔργωι ποιεῖ ἀγαθὸν]
ὅ τι δύναται [Δηλίουϲ καὶ κοινεῖ τῆι πόλει]
καὶ ἰδίαι τ[οῖϲ ἐντυγχάνουϲιν αὐτῶι]
Δηλίων [χρείαϲ παρεχόμενοϲ διατελεῖ·]
δεδ[όχθαι - - - - - - - - -.]

894 Deli in museo, inv. Δ 551. Frustulum marmoris albi a sinistra integrum. A. 0,07, l. 0,05, cr. 0,03 (non integra). Litterae a. 0,011, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1908 ad orientem Artemisii inventum. Exscripsi. *Ect.*

υ
εὐε[ργέτ] -
τοῦ -
με -

895 Deli in museo, inv. Δ 558. Fragmentum marmoris albi a sinistra integrum. A. 0,21, l. 0,27, cr. 0,067. Litterae apicatae, a. 0,01, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1908 ad occidentem monumenti hypostyli inventum. Exscripsit Hatzfeld. Contuli. *Ect.*

- - - - - - - - - - -
καὶ γᾶϲ [καὶ οἰκίαϲ ἔγκτηϲιν]
καὶ πρόϲοδ[ον πρὸϲ τὴν βουλὴν]
καὶ τὸν δᾶμον [πρώτοιϲ μετὰ]
τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ἄλλα [πάντα]
ὅϲαπερ τοῖϲ ἄλλοιϲ προξέ[νοιϲ]
καὶ εὐεργέταιϲ τοῦ ἱεροῦ δέ-
[δ]οται· ἀναγράψαι δὲ τόδε
[τὸ] ψήφιϲμα τὴν βουλὴν ε[ἰϲ]
[τὸ βου]λευτήριον, τοὺϲ [δὲ ἱε-]
[ροποιοὺ]ϲ εἰϲ τὸ ἱερ[όν.]
vacat

896 Deli in museo, inv. Δ 258. Stela marmoris albi superne et infra mutila. A. max. 0,28, l. 0,33, cr. 0,05. Invenit Homolle a. 1885. Litterae crassae, neglegenter incisae, a. 0,011, eiusdem speciei atque in n. 601. Exscripsit Homolle. Contuli. *Ect.*

[- - - - - πρόϲοδον πρὸϲ τὴν]
[βουλὴν καὶ τ]ὸν δᾶμον πρώτοιϲ με-
τὰ τὰ ἱερὰ καὶ τἆλλα ὅϲα δέδοται
τοῖϲ προξένοιϲ καὶ εὐεργέταιϲ
τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δηλίων· ἀναγρά-
[ψαι] δὲ τόδε τὸ ψήφιϲμα τὴν μὲν
[βουλὴν] εἰϲ τὸ βουλευτήριον, τοὺϲ
[δὲ ἱεροποιο]ὺϲ εἰϲ τὸ ἱερόν.

897 Deli in museo, inv. Δ 178. Fragmentum marmoris albi a sinistra partim integrum. A. 0,14, l. 0,15, cr. 0,025 (non integra). Litterae a. 0,009, eiusdem speciei atque in n. 601. A. 1903 in ruderibus ad septemtriones et occidentem τεμένουϲ Apollinis inventum. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 304 n. 50. Contuli. *Ect.*

. ωι ε[- - - - - - αὐτῶι καὶ]
[ἐ]κγό[νοιϲ· ὑπάρχειν δὲ αὐ-]
τοῖϲ ἐν [Δήλωι ἀτέλειαν καὶ προε-]
δρίαν ἐ[ν πᾶϲι τοῖϲ ἀγῶϲιν]
[κ]αὶ γᾶϲ καὶ [οἰκίαϲ ἔγκτηϲιν καὶ πρόϲ-]
[οδ]ον πρὸϲ τ[ὴν βουλὴν καὶ τὸν δᾶ-]
[μον] πρώτοιϲ [μετὰ τὰ ἱερὰ καὶ τἆλ-]
[λα ὅϲα δ]έδο[ται - - - - - -.]

898 Deli in museo, inv. Δ 253. Marmor album; pars marginis dextri superest. A. 0,15, l. 0,15, cr. 0,065. Inter sacrarium Taurorum et murum periboli a. 1903 effossum. Litteris neglegenter exaratis, a. 0,007, eiusdem speciei atque in n. 601. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 303 n. 46. Contuli. *Ect.*

[- - - - - - - - - ἀ]τέλ[ειαν] -
- - - - - - - - - -ν [καὶ πρόϲ-]
[οδον πρὸϲ τὴν] βο[υ]λὴγ κ[αὶ τὸν]
[δᾶμον πρώτοιϲ μ]ετὰ τὰ ἱε[ρά· δε-]
δόϲθαι δὲ αὐτο]ῖϲ καὶ τἆλλα ὅϲ[α-]
[περ καὶ τοῖϲ ἄλλ]οιϲ προξένοιϲ κα[ὶ]
[εὐεργέταιϲ τοῦ τ]ε ἱεροῦ καὶ Δηλί[ων]
[δέδοται· ἀναγράψαι] δὲ τόδ[ε τὸ ψή-]
[φιϲμα - - - - - - - - - - -.]

899 Deli in museo, inv. Δ 249. Fragmentum marmoris albi integrum a laeva. A. max. 0,21, l. 0,16, cr. 0,03 (non integra). Origine ignota. Litteris crassis, a. 0,008—0,009, c. 260 a. Chr. exaratis. Exscripsi a. 1906. *Ect.*

. . ν· ἀναγράψαι [δὲ τόδε τὸ ψήφιϲμα]
τὴμ μὲν βουλὴν [εἰϲ τὸ βουλευτήρι-]
ον, τοὺϲ δὲ ἱερο[ποιοὺϲ εἰϲ τὸ ἱερόν.]
vacat

900 Deli in museo, inv. Δ 182. Fragmentum marmoris albi a dextra integrum. A. 0,15, l. 0,085, cr. 0,045. Litterae a. 0,008, eiusdem speciei atque in n. 601. A. 1903 inter murum periboli et sacrarium Taurorum inventum. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 305 n. 52. Contuli. *Ect.*

[- - τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δη]λίω[ν]
[κα εἶναι αὐτοῖϲ γᾶ]ϲ καὶ
[οἰκίαϲ ἔγκτηϲιν καὶ] πρόϲο-
[δον πρὸϲ τὴν βουλὴ]ν καὶ
[τὸν δᾶμον πρώτοιϲ] μετὰ
[τὰ ἱερά - - - - - -.]

901 Deli in museo, inv. Δ 39. Fragmentum marmoris albi a dextra sinistraque integrum. A. 0,21, l. 0,265, cr. 0,085. Litterae crassae, a. 0,008, medio tertio a. Chr. saeculo paullo antiquiores. A. 1880 prope templum Apollinis invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

[- - - τοῖϲ] προξένοιϲ καὶ εὐε[ργέ-]
[τ]αιϲ τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δηλ[ί-]
[ω]ν· ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφιϲ[μα]
[τ]ὴν μὲν βουλὴν εἰϲ τὸ βο[υ-]
[λε]υτήριον, τοὺϲ δὲ ἱεροπ[οι-]
[ο]ὺϲ εἰϲ τὸ ἱερόν.

902 Deli in museo; inv. Δ 308. Pars superior stelae marmoris albi cum aëtomate. A. 0,19 (infra aëtoma), l. 0,24, cr. 0,07. Litterae accurate incisae, a. 0,07, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1880 in τεμένει Apollinis invenit Homolle. Exscripsi. *Ect.*

[Ἔδοξεν τᾶι β]ουλᾶι καὶ τῶι δάμ[ωι· - -]
- - - - -ρύλου ε[ἶπεν - - - -.]

903 Deli in museo, inv. Δ 522. Pars inferior stelae marmoris albi. A. 0,52, l. 0,33—0,35, cr. 0,07. Litterae a. 0,007—0,008, eiusdem speciei atque in n. 601. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

[- - - - - - - ΠΡΌϹΟΔΟΝ ΠΡῸϹ]
[ΤῊΝ ΒΟΥΛῊΝ ΚΑῚ ΤῸΝ ΔᾹΜΟΝ ΠΡΏ]ΤΟΙϹ ΜΕ-
ΤᾺ [ΤᾺ ἹΕΡΆ·] ὙΠΆΡΧΕΙΝ ΔῈ ΑὙΤΟῖϹ ἘΝ
ΔΉΛΩΙ ΚΑῚ ΤἌΛΛΑ ὍϹΑ ΔΈΔΟΤΑΙ ὙΠῸ ΤΟ[Υ͂]
ΔΉΜΟΥ ΤΟῖϹ ΠΡΟΞΈΝΟΙϹ ΤᾶϹ ΠΌΛΕΩϹ
ΚΑῚ ΤΟῦ ἹΕΡΟῦ ΕὐΕΡΓΈΤΑΙϹ· ἈΝΑΓΡΆ-
ΨΑΙ ΔῈ ΤΌΔΕ ΤῸ ΨΉΦΙϹΜΑ ΤῊΝ ΜῈΝ ΒΟΥ-
ΛῊΝ ΕἸϹ ΤῸ ΒΟΥΛΕΥΤΉΡΙΟΝ, ΤΟῪϹ ΔῈ
[Ἱ]ΕΡΟΠΟΙΟῪϹ ΕἸϹ ΤῸ ἹΕΡΌΝ.

904 Deli in museo, inv. Δ 530. Fragmentum marmoris albi superne et infra mutilum. A. max. 0,28, l. 0,23, cr. 0,055. Litterae crassae, neglegenter incisae, a. 0,007, eiusdem speciei atque in n. 641. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

. . ΕἸϹ Ὁ - - - - - - - -
. ΤῸΝ ΔᾹΜΟΝ - - - - - - -
. ΩΝ ΚΑῚ ΤῊΝ [- - ΤΟῖϹ ἘΝΤΥΓΧΆΝΟΥ?-]
ϹΙΝ Α[Ὑ]ΤῶΙ - - - - - - - -
[Κ]ΟΙΝᾹΙ - - - - - - - - -
. . ΛΥ - - - - - - - - -
. . ΛΗΤΑΙ - - - - - - - - -
[ΔΕΔΌΧ]ΘΑΙ [ΤᾹΙ ΒΟΥΛᾹΙ] ΚΑῚ [Τῶι]
[ΔΉΜ]ΩΙ· ΕἾΝΑΙ - - - - - - -
[- - - - - - - Π]ΡΌΞ[Ε]ΝΟΝ
[ΚΑ]Ὶ ΕὐΕΡΓΈΤΗΝ ΤΟῦ ΤΕ ἹΕΡΟ[Υ͂]
[ΚΑ]Ὶ ΔΗΛΊΩΝ ΚΑῚ ΑὐΤῸΝ ΚΑῚ ἘΚ-
[Γ]ΌΝΟΥϹ ΚΑῚ ΕἾΝΑΙ ΑὐΤΟῖϹ ἘΝ Δ[Ή-]
ΛΩΙ ΓᾶϹ ΚΑῚ ΟἸΚΊΑ[Ϲ Ἔ]ΓΚΤΗϹΙ[Ν]
ΚΑῚ ΠΡΟΕΔΡΊΑΝ ἘΝ ΤΟῖϹ ἈΓῶϹΙ[Ν]
ΚΑῚ ΠΡΌϹΟΔΟΝ ΠΡῸϹ ΤῊΝ ΒΟΥΛῊΝ
ΚΑῚ ΤῸΝ ΔᾹΜΟΝ ΠΡΏΤΟΙϹ ΜΕΤᾺ Τ[Ὰ]
ἹΕΡΆ· ὙΠΆΡΧΕΙΝ ΔῈ ΑὐΤΟῖϹ Ἐ[Ν]
ΔΉΛΩΙ ΚΑῚ ΤᾺ Ἄ[ΛΛ]Α ὍϹΑ Δ[ΈΔΟ-]
[ΤΑΙ - - - - - - - - - -.]

905 Deli in museo, inv. Δ 272. Fragmentum marmoris albi, integrum a dextra. A. 0,16, l. 0,15, cr. 0,06. A. 1908 prope litus repertum. Litterae apicatae, a. 0,01, medii fere tertii a. Chr. saeculi. Exscripsit Hatzfeld. Contuli. *Ect.*

- ΑΙ -
[- - - - ΤΟ]ῖϹ ἌΛΛΟΙϹ
[ΠΡΟΞΈΝΟΙϹ ΚΑ]Ὶ ΕὐΕΡΓΈΤΑΙϹ
[ΤΟῦ ἹΕΡΟῦ Κ]ΑῚ ΔΗΛΊΩΝ ΔΈ-
[ΔΟΤΑΙ· ἈΝΑΓΡΆ]ΨΑΙ ΔῈ ΤΌΔΕ ΤῸ
[ΨΉΦΙϹΜΑ ΤῊΝ ΜῈΝ Β]ΟΥΛῊΝ
[ΕἸϹ ΤῸ ΒΟΥΛΕΥΤ]ΉΡΙΟΝ, ΤΟῪϹ
[ΔῈ ἹΕΡΟΠΟΙΟῪϹ ΕἸϹ ΤῸ ἹΕΡΌΝ.]

906 Deli in museo, inv. Δ 348. Angulus superior sinister stelae marmoris albi aëtomate ornatae. A. 0,22, l. 0,115, cr. 0,085. Litterae crassae, a. 0,01, medii tertii a. Chr. saeculi. Origine ignota. Exscripsi. *Ect.*

Ἔδοξε[Ν ΤᾹΙ ΒΟΥΛᾹΙ ΚΑῚ Τῶι]
ΔΉΜΩ[Ι - - - - - - -.]

907 Deli in museo, inv. Δ 261. Marmor album a dextra integrum. A. 0,11, l. 0,09, cr. 0,074. Origine ignota. Superficies valde detrita. Litterae a. 0,009, priore, ut videtur, tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. Exscripsi. *Ect.*

- ΑΙ -
[- - - - - - - Κ]ΑῚ ἈΤΈΛΕ-
[ΙΑΝ ἘΝ ΔΉΛΩΙ ΠΆΝΤΩ]Ν ΚΑῚ ΠΡΌ-
[ϹΟΔΟΝ ΠΡῸϹ ΤῸΝ Δ]ᾹΜΟΝ ΠΡΏ-
[ΤΟΙϹ ΜΕΤᾺ ΤᾺ ἹΕΡᾺ] ΚΑῚ ΤᾺ [ἌΛ-]
[ΛΑ ὍϹΑ ΚΑῚ ΤΟῖϹ ΠΡΟ]ΞΈΝΟΙϹ
[ΚΑῚ ΕὐΕΡΓΈΤΑΙϹ ΤΟῦ] ΤΕ ἹΕΡ[ΟΥ͂]
[ΚΑῚ ΔΗΛΊΩΝ ΔΈΔΟΤΑΙ -.]

908 Deli in museo, inv. Δ 277. Stela marmoris albi superne et infra mutila. A. 0,25, l. 0,19, cr. 0,055. A. 1903 in ruderibus ad orientem fori meridionalis inventa. Superficies valde detrita. Litterae a. 0,085, priore, ut videtur, tertii a. Chr. saeculi parte vix recentiores. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXIX 1905, 252 n. 135. Contuli. *Ect.*

- Θ -
- Ε -
- ΚΑΙ -
desunt vss. 2
[- - ΠΡΌ]Ξ[ΕΝΟΝ ΚΑῚ Εὐ-]
[ΕΡΓΈΤΗΝ ΤΟῦ ΤΕ ἹΕΡΟῦ]
[ΚΑῚ ΔΗ]ΛΊ[ΩΝ ΑὐΤῸΝ]
[ΚΑ]Ὶ ἘΓΓΌΝΟΥ[Ϲ· ΕἾΝΑΙ ΔῈ]
ΑὐΤΟῖϹ ἈΤΈΛ[ΕΙΑΝ] Ἐ[Ν]
ΔΉΛΩΙ ΠΆΝΤΩ[Ν ΚΑῚ Γᾶ-]
Ϲ ΚΑῚ ΟἸΚΊΑϹ ἜΓ[ΚΤΗϹΙΝ]
[Κ]ΑῚ ΠΡΟΕΔΡΊΑΝ Ἐ[Ν ΤΟῖϹ]
[ἈΓ]ῶϹΙΝ ΚΑῚ [ΠΡΌϹΟΔΟΝ]
[ΠΡῸϹ] ΤῊΝ ΒΟΥΛῊΝ [ΚΑῚ]
[ΤῸΝ ΔᾹΜΟΝ - - - -.]

909 Deli in museo, inv. Δ 531. Fragmentum marmoris albi a sinistra integrum. A. 0,40, l. 0,16, cr. 0,07. Superficies maxime detrita. Litterae a. 0,01, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1903 pone domum Cerdonis quae dicitur inventum. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 303 n. 48. Contuli.

[- - - ΚΑῚ Π]ΡΟΕ[ΔΡΊΑΝ ΚΑῚ]
[Π]ΡΌϹΟΔΟΝ [ΠΡ]Ὸ[Ϲ ΤῊΝ ΒΟΥ-]
ΛῊΝ ΚΑ[Ὶ Τ]ῸΝ ΔᾹ[ΜΟΝ ΠΡΏ-]
[Τ]Ο[ΙϹ ΜΕΤᾺ ΤᾺ ἹΕΡᾺ ΚΑῚ]
[Τ]ἌΛΛΑ [ΠΆΝΤΑ ὍϹΑ ὙΠΆΡ-]
[Χ]ΕΙ ΤΟ[ῖϹ] ἌΛΛΟΙϹ ΠΡΟΞΈ-]
[Ν]ΟΙϹ ΚΑῚ ΕὐΕΡΓ[ΈΤΑΙϹ]
[ΤΟῦ] Ἱ[ΕΡ]Ο[ῦ ΚΑῚ ΔΗΛΊ]Ω[Ν·]
[ἈΝΑΓΡΆΨΑΙ ΔῈ ΤΌΔΕ]
[Τ]Ὸ Ψ[ΉΦ]Ι[ϹΜ]Α Τ[ῊΝ ΜῈΝ ΒΟΥ-]
[Λ]Ή[Ν ΕἸϹ ΤῸ ΒΟΥΛΕΥΤΉΡΙ-]
ΟΝ, ΤΟῪϹ ΔῈ ἹΕ[ΡΟΠΟΙ-]
ΟῪϹ ΕἸϹ ΤῸ ἹΕ[ΡΌΝ.]

910 Deli in museo, inv. Δ 214. Pars inferior stelae marmoris albi cum cymatio. A. 0,37, l. 0,34, cr. 0,085. Litterae a. 0,009—0,01, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1878 inventa. Exscripsi. *Ect.*

[- - - - - ΑὐΤῸΝ ΚΑῚ ἘΚ-]
ΓΌΝΟΥϹ ΚΑῚ ΕἾΝΑΙ [ΑὐΤΟῖϹ ἘΝ ΔΉΛΩΙ]
ἈΤΈΛΕΙΑΝ ΠΆΝΤΩΝ ΚΑῚ [ΠΡΟΕΔΡΊ-]
ΑΝ ΚΑῚ ΓᾶϹ ΚΑῚ ΟἸΚΊΑϹ ἜΓΚΤ[ΗϹΙΝ]
ΚΑῚ ΤἌΛΛΑ ὙΠΆΡΧΕΙΝ ΑὐΤΟῖϹ ἍΠΕΡ
ΤΟῖϹ ἌΛΛΟΙϹ ΠΡΟΞΈΝΟΙϹ ΚΑῚ ΕὐΕ[Ρ-]
ΓΈΤΑΙϹ ΤᾶϹ ΠΌΛΕΩϹ ΤᾶϹ ΔΗΛΊ-
ΩΝ· ἈΝΑΓΡΆΨΑΙ ΔῈ ΤΌΔΕ ΤῸ ΨΉΦΙϹ-
ΜΑ ΤῊΜ ΜῈΝ ΒΟΥΛῊΝ ΕἸϹ ΤῸ ΒΟΥ-
ΛΕΥΤΉΡΙΟΝ, ΤΟῪϹ ΔῈ ἹΕΡΟΠΟΙΟῪϹ ΕἸ-
Ϲ ΤῸ ἹΕΡΌΝ.

911 Deli in museo, inv. Δ 304. Fragmentum marmoris albi superne integrum atque partim a dextra. A. 0,31, l. max. lateris inscripti, 0,15, cr. 0,12. Superficies maxime detrita. Litterae graciles, a. 0,009, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1880 inter aedificia quae '*Trésors 4 et 5*' dicuntur invenit Homolle et exscripsit. Contuli.

[Ἔ]ΔΟΞΕΝ ΤᾹΙ ΒΟΥΛᾹΙ Κ]ΑῚ Τῶι ΔΉΜΩΙ· Ν - - - - -
[- - - - - ΕἾΠΕΝ·] ἘΠΕΙΔῊ ΝΙ /// ΛΙΝ - - - -
- - - - - - - - ΝΗϹ ΚΑῚ ΑὐΤ - - - - - -
- - - - - - - - ΡΟϹ . . . . ΟΝ - - - - - -
- - - - - - - - ΤΕ ΤῸ ἹΕΡῸΝ Κ[ΑῚ - - - -]
desunt vss. 3
- Ν -
- - - - - - - - - - - - - ΤΟΥ - - -
- - - - - - - - - - - - - ἘΠΙΜΈΛΕΙΑ[Ν]
[- - - - - - - - - - - - - Τ]Ὰ ἈΓΆΛΜΑ-
[ΤΑ - - - - - - - - - - -] ΙΣ.Ο.ΝΟΥΕΝ
[- - - - - - - - - - - - ἘΠ]ΑΓΓΈΛΛΕΤ[ΑΙ]
[- - - - - - - - - - - - ΔΙΑ]ΛΈΓΗΤΑΙ ΠΕ-
[ΡῚ - - - - - - - - - - - - - -.]

912 Deli in museo, inv. Δ 362. Fragmentum marmoris albi a sinistra integrum. A. 0,22, l. 0,22, cr. 0,08. Litterae optime incisae, a. 0,01, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1904 prope domum Cerdonis quae dicitur inventum. Exscripsit Bizard. Contuli. *Ect.*

- - - - - - - - - - - - - - - - -
ΚΑῚ ΑΥ̓ΤῸΝ ΚΑῚ ἘΚ[ΓΌΝΟΥC· ΕἾΝΑΙ ΔῈ ΑΥ̓ΤΟΙ͂C ἈΤΈΛ?-]
ΕΙΑΝ ΚΑῚ ΤᾺ ἌΛΛΑ ὅCΑ[ΠΕΡ ΚΑῚ ΤΟΙ͂C ἌΛΛΟΙC ΠΡΟ-]
ΞΈΝΟΙC ΚΑῚ ΕΥ̓ΕΡΓΈΤΑΙC [ΤΟΥ͂ ΤΕ ἹΕΡΟΥ͂ ΚΑῚ ΔΗ-]
ΛΊΩΝ· ἈΝΑΓΡΆΨΑΙ ΔῈ ΤΌΔΕ Τ[Ὸ ΨΉΦΙCΜΑ ΤῊΝ Μ-]
ῈΝ ΒΟΥΛῊΝ ἘΝ ΤΩ͂Ι ΒΟΥΛΕΥΤΗ[ΡΊΩΙ, ΤΟῪC ΔῈ ἹΕΡΟ-]
ΠΟΙΟῪC ἘΝ ΤΩ͂Ι ἹΕΡΩ͂Ι.

913 Deli in museo, inv. Δ 284. Pars inferior stelae marmoris albi cymatio ornatae. A. 0,20, l. 0,30, cr. 0,07. Litterae apicatae, a. 0,009, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. Invenit a. 1881 Hauvette ad orientem sacrarii Taurorum et exscripsit. Contuli.

- - - ΕἸC ΤῸ ΒΟΥΛΕΥΤΉ[ΡΙ-]
[ΟΝ, ΤΟῪ]C ΔῈ ἹΕΡΟΠΟΙΟῪC ΕἸC ΤῸ
[ἹΕΡ]ΌΝ.

914 Deli in museo, inv. Δ 300. Pars inferior stelae marmoris albi. A. 0,21, l. 0,215, cr. 0,055. A. 1880 in prytaneo inventa. Litterae apicatae, a. 0,008, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. Exscripsit Homolle. Contuli. *Ect.*

[- - - - - - - - ΠΡΌΞΕΝΟΝ ΚΑῚ]
[ΕΥ̓ΕΡΓΈΤΗ]Ν ΚΑῚ ΑΥ̓ΤῸΝ ΚΑῚ [ἘΚΓΌΝΟΥC]
[ΚΑῚ ΕἾ]ΝΑΙ ΑΥ̓ΤΟΙ͂C ἈΤΈΛΕΙΑΝ Ἐ[Ν ΔΉ-]
[ΛΩΙ ΠΆ]ΝΤΩΝ ΚΑῚ ΠΡΟΕΔΡΊΑΝ ΚΑῚ ΓΗ͂C Ἔ[Γ-]
[ΚΤΗCΙΝ] ΚΑῚ ΟἸΚΊΑC ΚΑῚ ΠΡΌCΟΔΟΝ ΠΡῸ[C]
[Τ]ῊΝ ΒΟΥΛῊΝ ΚΑῚ ΤῸΝ [Δ]Ή[ΜΟ]Ν ΠΡΏΤΟΙC
[Μ]ΕΤᾺ ΤᾺ ἹΕΡΆ· ὙΠΆΡΧ[ΕΙΝ ΔῈ] ΑΥ̓ΤΟΙ͂C ΚΑῚ Τ[Ὰ]
[Ἄ]ΛΛΑ ΠΆΝΤΑ ὅCΑΠΕΡ ΚΑῚ ΤΟΙ͂C ἌΛΛΟΙ[C]
[Π]Ρ[ΟΞ]ΈΝΟΙC ΚΑῚ ΕΥ̓ΕΡΓΈΤΑΙC ΔΗΛΊΩΝ· ἈΝ[Α-]
ΓΡΆΨΑΙ ΔῈ ΤΌΔΕ ΤῸ ΨΉΦΙCΜΑ ΤῊΝ ΜῈΝ
ΒΟΥΛῊΝ ΕἸC ΤῸ ΒΟΥΛΕΥΤΉΡΙΟΝ, ΤΟῪC ΔῈ
ἹΕΡΟΠΟΙΟῪC ΕἸC ΤῸ ἹΕΡ[Ό]Ν.

915 Deli in museo, inv. Δ 364. Frustum marmoris albi superne et infra truncatum. A. 0,10, l. 0,21, cr. 0,06. Litterae accurate incisae, olim miniatae, a. 0,008, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1878 in Artemisio invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

[- - - - ΕἾΝΑΙ ΔῈ]
ΑΥ̓ΤΟΙ͂C ΚΑῚ ΤἌΛΛΑ ΠΆΝ-
ΤΑ ὅCΑΠΕΡ ΚΑῚ ΤΟΙ͂C ἌΛ-
ΛΟΙC ΠΡΟΞΈΝΟΙC ΚΑῚ ΕΥ̓-
ΕΡΓΈΤΑΙC ΔΈΔΟΤΑΙ ΤΟΥ͂
ΤΕ ἹΕΡΟΥ͂ ΚΑῚ ΔΗΛΊΩΝ·
ἈΝΑΓΡΆΨΑΙ ΔῈ ΤΌΔΕ
[ΤῸ] ΨΉΦΙCΜΑ ΤῊΜ ΜῈΝ
[ΒΟΥΛῊΝ ΕἸC ΤῸ ΒΟ]ΥΛΕΥ-
[ΤΉΡΙΟΝ - - - - - -.]

916 Deli in museo, inv. Δ 389. Pars inferior stelae marmoris albi cymatio ornatae et dente instructae. L. 0,47, cr. 0,13. Litterae bene incisae, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1904 ad septemtriones templi Apollinis inventa. Exscripsi. *Ect.*

[- - - - ἈΝΑΓΡ]ΆΨ[ΑΙ] ΔῈ ΤΌΔΕ ΤῸ ΨΉΦΙCΜΑ ΤΉ[Ν ΜῈΝ ΒΟΥΛῊΝ ΕἸC ΤῸ]
[Β]ΟΥΛΕΥΤΉΡΙΟΝ, ΤΟ[ῪC ΔῈ Ἱ]ΕΡΟΠΟΙΟῪC ΕἸC CΤΉΛΗΝ ΚΑῚ ΘΕΙ͂ΝΑΙ ΕἸC ΤῸ ἹΕΡΌΝ.

917 Deli in museo, inv. Δ 477. Pars inferior stelae marmoris albi cymatio ornatae. A. 0,255, l. 0,215, cr. 0,09. Litterae crassae, a. 0,008, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1907 e muro recentiore ad septemtriones fori Theophrasti eruta. Exscripsi. *Ect.*

[- - - - - - ΚΑῚ ΠΡΌCΟΔΟΝ]
[Π]ΡῸC ΤΉ[Ν ΒΟΥΛῊΝ ΚΑῚ ΤῸΝ ΔΆΜΟΝ]
[Π]ΡΏΤΩΙ ΜΕΤᾺ ΤᾺ ἹΕ[ΡᾺ ΚΑῚ]
[Τ]Ὰ ἌΛΛΑ ὙΠΆΡΧΕΙΝ ΑΥ̓Τ[Ω͂Ι]
ὅCΑ ΚΑῚ ΤΟΙ͂C ἌΛΛΟΙC *vacat*
ΠΡΟΞΈΝΟΙC ΚΑῚ ΕΥ̓ΕΡΓΈΤΑΙC
[Δ]ΈΔΟΤΑΙ ΠΑΡᾺ ΔΗΛΊΩΝ.
vacat

918 Deli in museo, inv. Δ 513. Fragmentum stelae marmoris albi superne et infra mutilae. A. 0,22, l. 0,26, cr. 0,065. Superficies maxime detrita. Litterae a. 0,009, malleolis ornatae, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

- Ε̣ -
[ΕΥ̓]ΝΟΙ Ὄ[ΝΤΕC] ΚΑῚ ΦΊΛΟΙ ΔΙΑΤΕΛΟΥ͂[CΙΝ]
[ΠΕΡῚ ΔΗΛΊΟ]ΥC ΚΑῚ ΧΡΕΊΑC Π[ΑΡΕΧΟΝ-]
[ΤΑΙ] Α - *c.* 7 - ΤΟΥ -
... ἈΓΑΘῸΝ Ὅ [ΤΙ] Ἄ[Ν ΔΎΝΩΝΤΑΙ] -
... ΕΙΣΣΑ
[.. Ὅ]ΠΩC ΓΑ
[ΤΥ]ΝΧΆΝΩC[ΙΝ - - - - - - -]
.... ΕΙΑΝ -

919 Deli in museo, inv. Δ 519. Stela marmoris albi aëtomate ornata, e duobus fragmentis composita. A. 0,75, l. 0,29—0,31, cr. 0,075. Superficies maxime detrita. Litterae a. 0,008, priore, ut videtur, tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

[Ἔ]ΔΟΞΕΝ ΤΑ͂Ι ΒΟΥΛΑ͂Ι ΚΑῚ ΤΩ͂Ι ΔΆΜΩΙ·
- - - - - - - - Ο[Υ] ΕἾΠΕΝ·
[ἘΠ]ΕΙΔ[Ὴ - - - - - - - - -.]

920 Deli in museo, inv. Δ 542. Frustulum marmoris albi a dextra integrum. A. 0,15, l. 0,125, cr. 0,07. Superficies maxime detrita. Litterae a. 0,009, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

- ΑΥ
[- - - - ΚΑ]Ὶ ΕἾΝΑΙ Α[Υ̓ΤΟΙ͂]C
ἘΝ ΔΉΛΩΙ ἈΤΈΛ]ΕΙΑΝ ΠΆΝΤΩ[Ν]
[ΚΑῚ - - - Α]Γ ΚΑῚ ΓΗ͂C ΚΑῚ
[ΟἸΚΊΑC ἜΓΚΤΗCΙΝ - - - - -.]

921 Deli in museo, inv. Δ 307. Fragmentum stelae marmoris subcaerulei superne et infra mutilum. A. max. 0,15, l. 0,23, cr. 0,065. Origine ignota. Litterae graciles, apicatae, a. 0,009, medii fere tertii a. Chr. saeculi. Exscripsi. *Ect.*

[- - - ΓΗ͂C ΚΑῚ ΟἸΚΊΑC] Ἔ[Γ]ΚΤΗCΙΝ
[ΚΑῚ ΠΡ]ΌCΟΔΟΝ ΠΡῸC ΤῊΝ ΒΟΥΛῊΝ
ΚΑῚ ΤῸΝ ΔΆΜΟΝ ΠΡΏΤΟΙC ΜΕΤᾺ
ΤᾺ ἹΕΡᾺ ΚΑῚ ΤᾺ ἌΛΛΑ ὅCΑ ΤΟΙ͂C ἌΛ-
[Λ]ΟΙC [ΠΡ]ΟΞΈΝΟΙC ΔΈΔΟΤΑΙ ΠΑΡᾺ
[ΔΗΛΊΩΝ· ἈΝ]ΑΓΡΆΨΑΙ ΔῈ ΤΌΔΕ Τ[Ὸ]
[ΨΉΦΙCΜΑ - - - - - - - -.]

922 Deli in museo, inv. Δ 337. Pars inferior stelae marmoris albi a dextra mutilae. A. 0,25, l. 0,26, cr. 0,073. Litterae a. 0,009, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1880 prope templum Apollinis invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

- - - - - - - - - - - - - - - - -
[ΤῊΝ ΒΟΥΛῊΝ Τ]ῊΝ [ἈΕῚ ΒΟΥΛ]ΕΎΟΥCΑΝ [ὙΠΗΡΕ?-]
ΤΕΙ͂Ν ὅΤΟΥ ἊΝ ΔΈΩΝΤΑΙ· ἈΝΑΓΡΆΨΑΙ ΔῈ [ΤΌΔΕ ΤῸ]
ΨΉΦΙCΜΑ ΤῊΜ ΜῈΝ ΒΟΥΛῊΝ ΕἸC ΤῸ ΒΟ[ΥΛΕΥΤΉ-]
ΡΙΟΝ, ΤΟῪC ΔῈ ἹΕΡΟΠΟΙΟῪC ΕἸC ΤῸ ἹΕ[ΡΌΝ.]

923 Deli in museo, inv. Δ 192. Frustum marmoris albi a sinistra integrum. A. 0,20, l. 0,145, cr. 0,068. Superficies maxime detrita. Litterae a. 0,009, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

[πρ]οξεν[ο - - - - - - - - - - - - -]
- - ου - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - -
[- - - - - - - - - - - - - - τὴν μὲν]
[βουλὴν εἰς τ]ὸ βου[λευτήριον, τοὺς δὲ ἱεροποι-]
[οὺς εἰ]ς τὸ ἱερό[ν.]

924 Deli in museo, inv. Δ 544. Pars superior stelae marmoris albi cymatio ornatae. A. 0,51, l. max. 0,31, cr. 0,105. Litterae magna ex parte corrosae, a. 0,008, eiusdem speciei atque in n. 601. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

[Ἔδοξεν τῆι] βουλῆι καὶ τῶ[ι]
δήμ[ωι· - - - - - - -]
λι - - - - - - - δ - -
λ - - - - αια - - - - αι
- - - - - - - - - - - ιν
- - - - - - - - - - - τοῦ
- - - - - - - - - ἐν Δή-
[λωι - - - - - - -] καὶ ιλ -
- - - - - - - - - - ο - -
χρεί[ας - - - - - - - -] ν
λο - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - -
το - - - - - - - - - - -
ΤΟΝΠΡΟΣΟΝ - - - - -
ελ - - - - - - - - - - -
της - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - -
καὶ - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - ν πα - - -

925 Deli in museo, inv. Δ 564. Pars superior stelae marmoris albi cum cymatio. A. 0,15, l. 0,27, cr. 0,07. Litterae apicatae, a. 0,01, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1908 ad septemtriones aedificii quod '*Trésor 3*' vocatur inventa. Exscripsi. *Ect.*

[Ἔδοξεν τῆι βουλῆι κ]αὶ τῶι δήμωι·
[- - - - - - - - - - - εἶ]πεν·
- - - - - - - - - - - - - - -

926 Deli in museo, inv. Δ 30. Fragmentum marmoris subcaerulei a dextra integrum. A. 0,07, l. 0,11, cr. 0,06. Litterae a. 0,01, medii fere tertii a. Chr. saeculi. A. 1904 non longe a theatro inventum. Exscripsit Biza Contuli. *Ect.*

[- - - καὶ πρόσοδον] πρὸς τὴν βου-
[λὴν καὶ τὸν δῆμον πρώ]τοις με-
[τὰ τὰ ἱερὰ καὶ γῆς καὶ οἰκίας ἔ]γκτη-
[σιν - - - - - - - - - - -.]

927 Deli in museo, inv. Δ 93 et 53 (= *a*, *b*). Fragmenta duo marmoris albi quae inter se non contingunt. *a*: a dextra integrum. A. 0,113, l. 0,095, cr. 0,06; *b*: pars inferior stelae cum cymatio, a dextra mutila. A. 0,19, l. 0,13. Litterae a. 0,01 medii fere tertii a. Chr. saeculi. A. 1882 et 1905 inventa. Exscripsi. *Ect.*

a [- - - πρώτοις μετὰ τὰ ἱε]ρὰ καὶ
[τὰ ἄλλα πάντα ὑπάρχειν α]ὐτοῖς ὅσ-
[απερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξέ]νοις καὶ εὐ-
[εργέτ]αι[ς τῆς πόλεως τ]ῆς Δηλίω[ν ἀδ-]
b [δοται· ἀ]ναγράψ[α]ι δὲ [τόδε τὸ ψήφισμα]
[τ]ὴν μὲ[ν] βουλὴ[ν εἰς τὸ βουλευτή-]
ριον, τοὺς δὲ ἱερ[οποιοὺς εἰς τὸ ἱερόν.]

928 Deli in museo, inv. Δ 575. Fragmentum marmoris albi a dextra integrum. A. 0,24, l. max. 0,17, cr. 0,065. Litterae a. 0,011, tertii ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1910 inventum. Exscripsi. *Ect.*

[- - - - τ]οῖς [ἄλλοις προ-]
[ξένοις καὶ εὐερ]γέταις τῆ[ς]
[πόλεως· ἀναγράψ]αι δὲ τόδε [τὸ]
[ψήφισμα τὴν μὲν βο]υλὴν εἰς [τὸ]
[βουλευτήριον, τ]οὺς [δ]ὲ
[ἱεροποιοὺς εἰς τ]ὸ ἱερ[ό]ν.

929 Deli in museo, inv. Δ 567. Fragmentum marmoris albi a sinistra integrum. A. 0,14, l. 0,105, cr. 0,065. Litterae a. 0,007, medio tertio a. Chr. saeculo paullo antiquiores. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

ΧΑΡΗ[- - - - - - - - - - - αν-]
δρος Με[- - - - - - - - - τοῦ]
[ἱ]εροῦ καὶ τοῦ δ[ήμου τοῦ Δηλίων· ὅπως]
δὲ ἦ(ι) κύρια τὰ [ἐψηφισμένα τίμια, ἀνα-]
γράψαι τόδε τὸ [ψήφισμα τὴν μὲν βουλὴν]
[εἰς] τὸ [β]ουλ[ευτήριον - - - - - -.]

930 Deli in museo, inv. Δ 582. Fragmentum marmoris albi a dextra sinistraque integrum. A. 0,26, l. 0,315, cr. 0,09. Litterae accurate incisae, a. 0,011, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1912 ad septemtriones τεμένους Apollinis inventum. Exscripsi. *Ect.*

[- - - - - - - - - εἶναι]
[δὲ] αὐτοῖς καὶ τὰ ἄλ[λα ὅσα καὶ]
[το]ῖς ἄλλοις προξένοις καὶ
εὐεργέταις τῆς πόλεως
τῆς Δηλίων· ἀναγράψαι δὲ
τόδε τὸ ψήφισμα τὴμ μὲμ
βουλὴ[ν ε]ἰς τὸ βουλευτήριον,
τοὺς δὲ ἱεροποιοὺς εἰς τὸ ἱερόν.

931 Deli in museo, inv. Δ 579. Fragmentum marmoris albi a sinistra integrum. A. 0,15, l. 0,15, cr. 0,045. Superficies pessumdata. Litterae a. 0,012, priore tertii a. Chr. saeculi parte, ut videtur, non recentiores. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

vss. 2 deleti
. ε[- - - - - - - - - - - ἀναγράψαι]
[δ]ὲ τόδε τὸ ψή[φισμα τὴν μὲν βουλὴν εἰς]
[τ]ὸ [β]ουλευτήρι[ον, τοὺς δὲ ἱεροποιοὺς]
[ε]ἰς τὸ ἱερόν.

932 Deli in museo, inv. Δ 89. Frustum marmoris albi a dextra integrum. A. 0,14, l. 0,13, cr. 0,054. Superficies maxime detrita. Litterae a. 0,007, tertii a. Chr., ut videtur, saeculi. Origine ignota. Exscripsi. *Ect.*

[- - - Δηλί]ω[ν· ἀ]να[γράψαι]
[δὲ τόδε τὸ ψήφ]ισμα [τὴν μὲν]
[βουλὴν εἰς τὸ βο]υλε[υτήριον,]
[τοὺς δὲ ἱεροποι]οὺς εἰ[ς τὸ ἱερόν.]
vacat!

933 Deli in museo, inv. Δ 78. Fragmentum marmoris albi a dextra sinistraque integrum. A. 0,20, l. 0,235, cr. 0,075. Litterae a. 0,008, medii fere tertii a. Chr. saeculi. Superficies maxime detrita. A. 1903 in ruderibus prope litus inventum. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 306 n. 54. Contuli. *Ect.*

[- - - - καὶ εὐ-]
[εργ]έται[ς τῆς πόλεως]
[τ]ῆς Δηλί[ων· ἀναγράψαι]
δὲ τόδε τὸ [ψήφισμα τοὺς]
μὲν ἱεροπ[ο]ι[οὺς εἰς τὸ ἱερὸν,]
τὴν δὲ βουλὴν [εἰς τὸ βουλευ-]
τήριον. *vacat*

934 Deli in museo, inv. Δ 107. Fragmentum marmoris albi a dextra integrum. L. 0,073, cr. 0,073. Litterae a. 0,007, medii fere tertii a. Chr. saeculi. A. 1880 ad septemtriones prytanei invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

[- - - - - - γᾶς καὶ οἰκίας ἔγκτ]ησιν καὶ . .
[- - - - - - - - - - - - καὶ] προεδρίαν
[ἐν πᾶσι τοῖς ἀγῶσιν οἷς ἂν ἁ πόλις] τιθεῖ καὶ πρόσο-
[δον πρὸς τὴν βουλὴν καὶ τὸν δᾶμον] πρώτοις [μετὰ]
[τὰ ἱερά - - - - - - - - - - - - - - -]

935 Deli in museo, inv. Δ 63. Fragmentum marmoris albi a sinistra integrum. A. 0,13, l. 0,23, cr. 0,08. Superficies valde detrita. Litterae a. 0,007, tertii fere medii a. Chr. saeculi. A. 1886 invenit S. Reinach. Exscripsi. *Ect.*

. λοδίκου πρόξεν[ον] τᾶς [πό-]
[λ]εως τᾶς Δηλίων [καὶ] αὐ[τὸν]
[κ]αὶ ἐκγόνους καὶ ε[ἶναι] αὐ[τοῖς]
[ἐ]ν Δήλωι ἀτέλειαν πάντ[ων]
καὶ προεδρίαν καὶ γᾶς καὶ ο[ἰ-]
κίας ἔγκτησιν καὶ τὰ ἄλλα [ὑ-]
πάρχειν αὐτῶι ἅπερ καὶ τοῖ[ς]
ἄλλοις προξένοις καὶ εὐ[εργέ-]
[ταις - - - - - - - -]

936 Deli in museo, inv. Δ 108. Fragmentum stelae marmoris albi a dextra integrum, a sinistra laesum. A. max. 0,30, l. 0,25, cr. 0,08. Litterae a. 0,007, medii fere tertii a. Chr. saeculi. A. 1880 invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

[- - καὶ πρόσοδον πρὸς τὴν βου-]
[λὴν καὶ] τὸν δᾶμον π[ρώτοις μετὰ]
[τὰ ἱερ]ά· εἶναι δὲ αὐτῶι καὶ τὰ
[ἄλλα] ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις εὐ-
[εργέτα]ις καὶ προξένοις δέδο-
[ται ὑπὸ] Δηλίων· ἀναγράψαι δὲ
[τόδε τ]ὸ ψήφισμα τὴμ μὲν βου-
[λὴν εἰς τ]ὸ βουλευτήριον, τοὺς
[δὲ ἱεροπ]οιοὺς εἰς τὸ ἱερόν.

937 Deli in museo, inv. Δ 87. Fragmentum marmoris albi infra et a dextra integrum. A. 0,62, l. 0,18, cr. 0,07. Superficies detrita. Litterae a. 0,01, medio tertio a. Chr. saeculo paullo antiquiores. A. 1904 inventum. Exscripsit Bizard. Contuli. *Ect.*

[- - προεδρίαν ἐν τοῖ]ς ἀγῶ[σιν]
[- - - - - - καὶ πρόσ]οδ[ον]
[πρὸς τὴν βουλὴν] καὶ τ[ὸν δᾶ-]
[μον πρώτοις] μετὰ [τὰ ἱε-]
[ρὰ καὶ τὰ ἄλλα] πάντα ὅ[σα]
[καὶ τοῖς ἄλλοις] προξέν[οις]
[καὶ εὐεργέταις] τοῦ ἱεροῦ [καὶ]
[Δηλίων δέ]δοται ὑπ[ὸ τοῦ]
[δήμου· ἀναγρά]ψαι δὲ τό[δε τὸ]
[ψήφισμα τὴν] μὲν βουλ[ὴν]
[εἰς τὸ βουλευτ]ήριον, τοὺ[ς]
[δὲ ἱεροποιοὺς ε]ἰς τὸ ἱε[ρόν.] *vacat*

938 Deli in museo, inv. Δ 207. Fragmentum marmoris albi undique mutilum. A. 0,13, l. 0,11, cr. 0,08. Litteris a. 0,012, medii fere tertii a. Chr. saeculi. A. 1885 ad meridiem templi Apollinis invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

- - - Ν ΞΕ - - - - - -
- - - ΥΤΟΓ - - - - - -
- - καὶ αὐ[τὸν καὶ ἐκγόνους·]
[ὑπάρχ]ειν δ' αὐ[τοῖς πολιτείαν?]
[ἐν Δήλ]ωι καὶ ἀτ[έλειαν πάντων]
[καὶ] γᾶς κα[ὶ οἰκίας ἔγκτησιν - -]

939 Deli in museo, inv. Δ 256. Frustulum marmoris albi, integrum a laeva. A. max. 0,135, l. 0,11, cr. 0,06. E ruderibus Artemisii a. 1880 erutum. Litteris accurate incisis, a. 0,007—0,008, medii fere tertii a. Chr. saeculi. Exscripsit Homolle. Contuli. *Ect.*

[- πρόξενον] τᾶ[ς πόλεως τᾶς]
[Δη]λίων καὶ ε[ὐεργέτην]
[τ]οῦ ἱεροῦ κ[αὶ αὐτὸν καὶ]
ἐγγόνους κα[ὶ εἶναι αὐ-]
τῶι ἐν Δήλωι [γᾶς καὶ οἰκίας]
ἔγκτησιν κα[ὶ προεδρίαν ἐν]
το(ῖ)ς ἀγῶσ[ιν - - - - -]

Vs. 4 ΕΚΓΟΝΟΥΣ, deinde ΕΓΓΟΝΟΥΣ incisum.

940 Deli in museo, inv. Δ 134. Pars inferior stelae marmoris albi cymatio ornatae. A. 0,28, l. 0,235, cr. 0,07. Litterae a. 0,007, medii tertii a. Chr. saeculi. A. 1885 invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

[- - καὶ πρόσ]οδον πρὸς τὴ[ν]
[βουλὴν] καὶ τὸν δᾶμον πρώτοις
[με]τὰ τὰ ἱερὰ καὶ προεδρίαν ἐν τοῖς
[ἀ]γῶσι καὶ αὐτῶι καὶ ἐκγόνοις καὶ
[τ]ἄλλα ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προ-
ξένοις καὶ εὐεργέταις δέδοται· ἀ-
ναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα τὴν μὲν
βουλὴν εἰς τὸ βουλευτήριον, τοὺς
δὲ ἱεροποιοὺς εἰς τὸ ἱερὸν ἐν στή-
ληι.

941 Deli in museo, inv. Δ 138. Pars inferior stelae marmoris albi a sinistra fracta. A. 0,32, l. 0,155, cr. 0,075. Litterae a. 0,006, medii, ut videtur, tertii a. Chr. saeculi. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

[- - - - - - - - - ἀν]αγρά-
[ψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα τ]ὴν βουλὴν
[εἰς τὸ βουλευτήριον.] *vacat?*

942 Deli in museo, inv. Δ 151. Fragmentum marmoris albi a sinistra integrum. A. 0,165, l. 0,12, cr. 0,075. Litterae a. 0,009—0,01, medii tertii a. Chr. saeculi. A. 1885 invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

[- - - - πρόξενον καὶ]
εὐεργέτ[ην τοῦ τε ἱεροῦ]
καὶ Δηλίω[ν καὶ αὐτὸν καὶ]
ἐκγόνους· [εἶναι δὲ αὐτοῖς]
ἐν Δήλωι ἀτ[έλειαν καὶ γᾶς]
καὶ οἰκίας ἔγ[κτησιν καὶ]
προεδρίαν κ[αὶ πρόσοδον]
πρὸς τὴμ βου[λὴν καὶ τὸν]
[δ]ᾶμον πρώτοις [μετὰ τὰ ἱερά·]
[καὶ] τἄλλα ὑπάρ[χειν αὐτοῖς]
[ὅσα]περ καὶ τοῖ[ς ἄλλοις προξέ-]
[νοις - - - - - - - -]

943 Deli in museo, inv. Δ 154. Pars inferior stelae marmoris albi cymatio ornatae. A. 0,09, l. 0,242, cr. 0,051. Litteris a. 0,008, medii tertii a. Chr. saeculi. A. 1879 invenit Homolle. Exscripsi. *Ect.*

[- - - - εἰς τὸ β]ουλευτήρι[ον,]
[τοὺ]ς δὲ ἱεροποιοὺς εἰς τὸ ἱερό[ν.]

944 Deli in museo, inv. Δ 169. Frustum marmoris albi a sinistra integrum. A. 0,14, l. 0,12, cr. 0,076. Litterae a. 0,008, medii fere tertii a. Chr. saeculi. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

[- - καὶ στεφανῶσαι - - στε-]
φάν[ωι τῶι ἱερῶι - - - - -]
ΜΕΝ - - - - - - - -
τοῦ ἱεροῦ κ[αὶ τοῦ δήμου τοῦ Δηλίων]

καὶ αὐτοὺς [καὶ ἐκγόνους· εἶναι δὲ αὐτοῖς]
ἐν Δήλωι ἀτέλ[ειαν - - - - - -]
καὶ προεδρίαν [καὶ γᾶς καὶ οἰκίας]
[ἔ]γκτησιν κα[ὶ πρόσοδον πρὸς τὴν]
βουλὴν κ[αὶ τὸν δᾶμον πρώτοις]
[μ]ετ[ὰ τὰ ἱερά - - - - - -.]

945 Deli in museo, inv. Δ 173. Fragmentum marmoris albi a dextra integrum. A. 0,105, l. 0,135, cr. 0,06. Superficies valde detrita. Litterae tertii(?) a. Chr. saeculi. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

[- - - - τὴν μὲν βουλὴν] εἰς τὸ βου[λευ-]
[τήριον - - - - - - - - - - - -.]

946 Deli in museo, inv. Δ 194. Fragmentum marmoris albi a dextra sinistraque integrum. L. 0,265, cr. 0,063. Litterae a. 0,007, medii tertii a. Chr. saeculi. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

[- - - τὴν μὲν βουλὴν εἰς τὸ βου-]
[λ]ευτή[ριον, τοὺς δὲ ἱεροποιοὺς]
[ε]ἰς τὸ ἱερόν.

947 Deli in museo, inv. Δ 198. Pars inferior stelae marmoris albi cum cymatio, ab utroque latere fracta; exigua pars marginis dextri superest. A. 0,17, l. max. 0,21, cr. 0,08. Litterae a. 0,007, medii tertii a. Chr. saeculi. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

[ἀναγράψαι δὲ τό]δε τὸ ψήφισμα [τὴν μὲν βου-]
[λὴν εἰς τὸ βουλε]υτήριον, τοὺς [δὲ] ἱ[ερο-]
[ποιοὺς εἰς τὸ ἱε]ρόν.

948 Deli in museo, inv. Δ 340. Pars inferior stelae marmoris albi cymatio ornatae. A. 0,125, l. 0,235, cr. 0,06. Litterae a. 0,006—0,007, exiguis apicibus ornatae, medii tertii a. Chr. saeculi. Origine ignota. Exscripsi. *Ect.*

[- - - - Δη]λίων· ἀν[αγρά-]
[ψαι δὲ τόδε τὸ ψ]ήφισμα τὴμ μὲν
[βουλὴν] εἰς τὸ βουλευτήριον, τοὺς
[δ]ὲ ἱεροποιοὺς εἰς τὸ ἱερόν.

949 Deli in museo, inv. Δ 317. Pars inferior stelae marmoris albi dente instructae, a sinistra mutilae. L. 0,18, cr. 0,06. Origine incerta. Litterae apicatae, a. 0,007, medii fere tertii a. Chr. saeculi. Exscripsi. *Ect.*

ʟ ι
- - - - - - - εἰς τὸ β[ουλευτη-]
[ριον, τοὺς δὲ ἱε]ροποιοὺς εἰ[ς τὸ ἱερόν.]
vacat

950 Deli in museo, inv. Δ 334. Pars inferior stelae marmoris albi a sinistra mutilae. A. 0,36, l. 0,18, cr. 0,074. Litterae a. 0,007, medii tertii a. Chr. saeculi. A. 1880 ad meridiem templi Apollinis invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

[- πρόξενον τοῦ δήμου τοῦ Δ]ηλίω[ν αὐτὸν καὶ ἐκγό-]
[νους· εἶναι δὲ αὐτοῖς ἐν Δή]λωι ἀτέ[λειαν πάντων]
[καὶ γᾶς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ] προεδρίαν ἐν το[ῖς ἀγῶ-]
[σιν καὶ πρόσοδον πρὸς τὴν β]ουλὴν καὶ τὸν δᾶμ[ον]
[πρώτοις μετὰ τὰ ἱερά· εἶναι] δὲ αὐτοῖς καὶ τὰ ἄλ[λα]
[ὅσα δέδοται παρὰ τοῦ δ]ήμου τοῦ Δηλίων τοῖς [ἄλ-]
[λοις προξένοις καὶ εὐε]ργέταις τοῦ ἱεροῦ· *vacat*
[ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισ]μα τὴμ μὲν βουλὴν εἰς
[τὸ βουλευτήριον, τοὺς δὲ ἱερο]ποιοὺς εἰς τὸ ἱερόν.
vacat

951 Deli in museo, inv. Δ 215. Pars inferior stelae marmoris albi. A. 0,45, l. 0,34, cr. 0,112. Litterae a. 0,007, medii tertii a. Chr. saeculi. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

[- - - ἀναγράψαι δὲ]
τόδε [τὸ ψήφισμα τὴν]
μὲν βου[λὴν εἰς τὸ βου-]
λευτήριον, τοὺς δὲ ἱερο-
ποιοὺς εἰς τὸ ἱερόν.

952 Deli in museo, inv. Δ 270. Fragmentum marmoris albi a dextra integrum. A. 0,22, l. 0,13, cr. 0,06. Origine incerta. Litteris a. 0,009, medii fere tertii a. Chr. saeculi. Exscripsi. *Ect.*

[- - καὶ γᾶς καὶ οἰκίας ἔγκτη]σιν
[καὶ προεδρίαν ἐν τ]οῖς ἀγῶ[σιν]
[καὶ πρόσοδον πρὸς τ]ὴ[ν] βουλὴν
[καὶ τὸν δᾶμον πρώτ]οις μετὰ τὰ
[ἱερὰ καὶ τἄλλα πάντ]α ὅσα κ[αὶ] τοῖ[ς]
[ἄλλοις προξένοις] καὶ εὐ[ερ]γέ-
[ταις τοῦ ἱεροῦ καὶ Δηλ]ίων [δέ]δοται·
[ἀναγράψαι δὲ τόδε] τὸ ψήφισμα
[τὴν μὲν βουλὴν εἰς] τὸ βου[λευ-]
[τήριον - - - - - - - -.]

953 Deli in museo, inv. Δ 273. Fragmenta duo inter se coniuncta et nunc agglutinata stelae marmoris albi superne mutilae cuius angulus inferior dexter deest. Superficies valde detrita. A. 0,285, l. 0,19, cr. 0,052. A. 1903 prope exedram Sotelis reperta. Litterae accurate incisae, olim miniatae, a. 0,008, medii fere tertii a. Chr. saeculi. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 302 n. 45. Contuli. *Ect.*

- - - - - ο - - - - - -
[ἐν] Δήλωι γᾶς καὶ οἰκίας ἔγ[κτη-]
[σι]ν καὶ προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶ-
σιν καὶ πρόσοδον πρὸς τὴν
[β]ουλὴν καὶ τὸν δᾶ[μον] πρώτοι[ς]
[μ]ετὰ τὰ ἱερά· ὑπάρχειν δὲ α[ὐ-]
τοῖς καὶ τὰ ἄλλα ὅ[σα δέδ]οται
[τοῖς] ἄλλοις π[ροξέν]οις καὶ
[εὐεργέταις] το[ῦ ἱεροῦ] καὶ Δ[η-]
λίων· ἀναγρά[ψ]α[ι] δ[ὲ τό]δε τὸ ψή-
[φισμα τὴν μὲν βουλὴν ε]ἰ[ς] τὸ βο[υ-]
[λευτήριον, τοὺς δὲ ἱεροπ]οι[οὺς]
[εἰς τὸ ἱερόν.] *vacat*

954 Deli in museo, inv. Δ 311. Angulus superior sinister stelae marmoris albi aëtomate ornatae. A. 0,15, l. 0,13, cr. 0,065. Litterae a. 0,008, medii fere tertii a. Chr. saeculi. Vs. 1 in margine aëtomatis. Invenit a. 1886 Fougères et exscripsit. Contuli. *Ect.*

Θ ε [ο ί.]
Ἔδοξεν [τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δά-]
μωι· - - - - - - - - - -

955 Deli in museo, inv. Δ 313. Pars inferior stelae marmoris albi, a dextra mutila. A. 0,165, l. 0,23, cr. 0,063. Litterae crassae, a. 0,01, medii, ut videtur, tertii a. Chr. saeculi. A. 1903 in ruderibus prope litus inventa. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 306 n. 57. Contuli. *Ect.*

[- - - - - - τὴν μὲν]
[βουλ]ὴν ε[ἰς τὸ βουλευτήριον,]
[το]ὺς δὲ ἱερο[ποιοὺς εἰς τὸ ἱερόν.]
vacat

956 Deli in museo, inv. Δ 396. Pars inferior stelae marmoris albi. A. 0,27, l. 0,30, cr. 0,08. Superficies maxime detrita. Litterae a. 0,009, medii fere tertii a. Chr. saeculi. A. 1904 ad meridiem et occidentem τεμένους Apollinis inventum. Exscripsit Bizard. Contuli. *Ect.*

- - - - - - - καὶ α[ὑτὸν καὶ ἐκγό-]
[νους· εἶναι δὲ] αὐτοῖς ἐν Δή[λωι προ-]
εδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσ[ιν καὶ γῆς καὶ οἰκί-]
ας ἔγ[κ]τησιν κ[αὶ] πρόσοδο[ν πρὸς τὴν]
βουλὴν κ[αὶ τ]ὸν δῆμον ἐάν [του δέωνται]
[π]ρώτοις μετὰ τὰ ἱερά· ὑπάρχειν [δὲ αὐ-]
[τοῖς καὶ πάντα τὰ ἄ]λλα ὅσα [δέδοται καὶ]
[τοῖς ἄλλοις προ]ξένοις τῆς πόλεω[ς]
[τῆς Δηλίων καὶ εὐεργέτ]α[ι]ς· ἀναγράψαι
[δὲ τόδε τὸ ψήφισμα - - - - - -.]

---

957 Deli in museo, inv. Δ 481. Fragmentum marmoris albi a dextra sinistraque integrum. A. 0,27, l. 0,23, cr. 0,006. Litterae a. 0,005, post medium tertium a. Chr. saeculum, ut videtur, exaratae. A. 1906 in ruderibus prope aedem Ποσειδωνιαστῶν inventum. Exscripsit Schulhof. *Ect.*

[- - - - ἀτ]έλεια[ν κ]αὶ πρόσ[ο-]
[δον] πρὸς τ[ὴ]ν βουλὴν καὶ τὸν δῆ-
[μον] πρώτοις [με]τ[ὰ] τὰ ἱερά· [εἶ]ναι δὲ
[καὶ] αὐτοῖς καὶ [τὰ ἄλλα] ὅσ[α δ]έδοτα[ι]
[καὶ] τοῖ[ς ἄλλοις] πρ[οξέ]νοις [κ]αὶ [ε]ὐερ-
[γέταις τοῦ τε ἱεροῦ καὶ] Δηλίων· ἀναγρά-
[ψ]αι [δὲ τόδε τὸ ψήφισ]μα τὴμ μὲν βου-
[λὴν εἰς τὸ βουλευτήριο]ν, τοὺς δὲ
[ἱε]ρο[ποιοὺς εἰς] τὸ [ἱερόν.]

---

958 Deli in museo, inv. Δ 482. Fragmentum marmoris albi a sinistra integrum. A. 0,20, l. 0,14, cr. 0,085. Litterae a. 0,007, medii fere tertii a. Chr. saeculi. A. 1906 ad meridiem fori Theophrasti inventum. Exscripsi. *Ect.*

[- - - εἶναι δὲ αὐτοῖς ἐν Δή-]
[λ]ωι γῆς κ[αὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ]
προεδρίαν [ἐν πᾶσι τοῖς ἀγῶσι]
καὶ πρόσοδον [πρὸς τὴν βουλὴν]
καὶ τὸν δῆμον [πρώτοις μετὰ τὰ]
ἱερά· ὑπάρχει[ν δὲ αὐτοῖς καὶ τὰ]
ἄλλα ὅσα δέδ[οται καὶ τοῖς ἄλ-]
λοις προξένοις [καὶ εὐεργέταις τοῦ]
δήμου τοῦ Δηλ[ίων· ἀναγράψαι]
δὲ τόδε τὸ ψήφ[ισμα τὴν μὲν βου-]
λὴν εἰς τὸ βουλ[ευτήριον, τοὺς]
δὲ ἱεροποιοὺς [εἰς τὸ ἱερόν.]

---

959 Deli in museo, inv. Δ 505. Pars superior stelae marmoris albi cymatio ornatae. A. 0,24, l. 0,315, cr. 0,057. Superficies maxime detrita. Litterae a. 0,008, medii(?) tertii a. Chr. saeculi. A. 1907 ad orientem Artemisii inventum. Exscripsi. *Ect.*

- [το]ῦ ἱεροῦ· δεδ[όχθαι] -
- άρχου ἐν -
- ων τε μ -
- [τῆς π]όλε[ω]ς τῆς Δ[ηλίων] -
- [ἱε]ροῦ κ[αὶ] -

---

960 Deli in museo, inv. Δ 511. Pars inferior stelae marmoris albi a dextra mutilae, cymatio ornatae. A. 0,45, l. 0,315, cr. 0,095. Superficies maxime detrita. Litterae tertii, ut videtur, a. Chr. saeculi. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

- μας -
- ειν - - - - - - - - νικ -
- πεντε -
[- - - ἐπαινέσαι - - - - -] ο . . . υ
[β]ουλ[ου]? [καὶ] [στεφανῶσαι αὐτὸν] δάφ[νης]
στεφάν[ωι - - - c. 0,22 - -] αι -
οαι -
ος -
λε -

---

961 Deli in museo, inv. Δ 490. Angulus superior dexter stelae marmoris albi aëtomate ornatae. A. max. 0,14, l. 0,07, cr. 0,052. Litterae apicatae, medii, ut videtur, tertii a. Chr. saeculi. A. 1907 ad septemtriones et occidentem τεμένους Apollinis inventus. Exscripsi. *Ect.*

[Ἔδοξεν τῆι βουλῆι κ]αὶ τῶι
[δήμωι· - - - -] ΤΙΠ

---

962 Deli in museo, inv. Δ 335. Pars inferior stelae marmoris albi a sinistra mutilae. A. 0,38, l. 0,16, cr. 0.084. Litterae apicatae, lineolis ductis incisae, a. 0,009, tertii a. Chr. saeculi. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

- - - - - τοὺς δὲ ἱεροπ[οι]οὺς
[εἰς τὸ ἱερόν.] *vacat*

---

963 Deli in museo, inv. Δ 517. Stela marmoris albi, superne aëtomate, infra cymatio ornata, dente instructa. A. (infra aëtoma) 0,75, l. 0,25—0,28, cr. 0,007—0,008. Superficies maxime detrita. Litterae a. 0,009, tertii, ut videtur, a. Chr. saeculi. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

- - - - - - - - - - - - - -
[τοῖς Ἀ]πολλων[ίοις ἐν τῶι θεάτρωι]
[ὅτι στεφανοῖ] ὁ δῆμος [ὁ Δ]ηλίων
ΓΕΡΙΑ

Vs. 3 Περιά[νδρου?].

---

964 Deli in museo, inv. Δ 518. Stela marmoris albi superne mutila, infra cymatio ornata. A. 0,67, l. 0,32, cr. 0,09. Superficies adeo detrita ut de aetate litterarum non constet, a. 0,007—0,008. A. 1903 inventa. Exscripsi. *Ect.*

[- - καὶ πρόσοδον πρὸς τὴν]
[βουλὴν] καὶ τὸν [δῆμον πρώτοις]
[με]τὰ τὰ ἱε[ρὰ καὶ τὰ ἄλλα πάντα]
[ὅσα κα]ὶ τοῖς [ἄλλοι]ς προξέ-
[νοις] καὶ [εὐεργέ]ταις τῆς π[ό-]
[λεως τῆς Δηλίων· ἀ]ναγρ[άψαι]
[δὲ - - - - - - - - -.]

---

965 Deli in museo, inv. Δ 528. Angulus superior dexter stelae marmoris albi aëtomate ornatae. A. max. 0,20, l. 0,16, cr. 0,07. Litterae a. 0,009, medii fere tertii a. Chr. saeculi. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

ΔΙ . . ΠΣ
[Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι] δήμωι· Τελ[έ-]
[- - - - - - εἶπεν· ἐπ]ειδὴ - - -

---

966 Deli in museo, inv. Δ 529. Fragmentum marmoris albi superne et infra mutilum. A. 0,22, l. 0,23, cr. 0,07. Superficies ita detrita ut de aetate litterarum nihil constet, a. 0,007—0,008. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

- ς -
. . ταις -
. λ -
. . λ -
. . . βουλὴν κ[αὶ?] -
- ους -

967 Deli in museo, inv. Δ 532. Fragmentum stelae marmoris subcaerulei superne et a sinistra mutilum. A. 0,24, l. 0,17, cr. 0,08. Litterae exiles, medii fere tertii a. Chr. saeculi. A. 1905 ad occidentem porticus Philippi inventum. Exscripsit Schulhof. Contuli. *Ect.*

[- - - - - - - - καὶ πρόcοδον]
[πρὸc τὴν βουλὴν καὶ τ]ὸν δῆμον
[πρώτοιc μετὰ τὰ ἱε]ρὰ καὶ τἆλλα
[δεδόcθαι αὐτοῖc] καθάπερ καὶ το[ῖc]
[ἄλλοιc προξένο]ιc καὶ εὐεργέταιc
[τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δη]λίων· ἀναγράψαι δὲ
[τόδε τὸ ψήφιcμ]α τὴμ μὲμ βουλὴ[ν]
[εἰc τὸ βουλευτή]ριον, τ[ο]ὺc δὲ ἱερ[ο-]
[ποιοὺc εἰc τὸ ἱ]ερόν.

968 Deli in museo, inv. Δ 537. Frustulum marmoris albi a sinistra integrum. A. 0,095, l. 0,11, cr. 0,05. Litterae a. 0,006—0,007, medii fere tertii a. Chr. saeculi. A. 1903 inventum. Exscripsi. *Ect.*

. . ον -
ἀναγράψα[ι δὲ - - - -]
[- - - - - - - - εἰc]
[τὸ] ἱερόν.
vacat

969 Deli in museo, inv. Δ 538. Fragmentum marmoris albi a dextra integrum et partim a sinistra. A. 0,30, l. 0,24, cr. 0,06. Superficies maxime detrita. Litterae a. 0,007, medii, ut videtur, tertii a. Chr. saeculi. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

[- - - τοῦ δήμου τ]οῦ Δηλ[ίων]
[κ]αὶ αὐτὸ[ν καὶ ἐκγόν]ουc καὶ ε[ἶναι]
[αὐτοῖc] ἐ[ν Δ]ήλωι πολιτείαν καὶ
[- - - - καὶ] προεδρία[ν καὶ] γῆc
[καὶ οἰκίαc ἔγκ]τηcι[ν καὶ πρό]cοδον
[πρὸc τὴν βουλ]ὴν κ[αὶ τὸν] δῆμον
[πρώτοιc μετὰ τ]ὰ ἱερά· ὑπάρχειν [δὲ]
[αὐτοῖc καὶ τὰ ἄ]λλα ὅcαπ[ερ καὶ] τοῖc
ἄλ[λοιc προξέ]νο[ιc] κα[ὶ εὐεργέτα]ιc
τοῦ [τε ἱεροῦ καὶ - - - - - -

970 Deli in museo, inv. Δ 41. Pars superior stelae marmoris albi aëtomate ornatae. A. 0,21 (infra aëtoma), l. 0,24, cr. 0,07. Litterae a. 0,01, alteri tertii a. Chr. saeculi parti, ut videtur, vindicandae. Vs. 1 in cymatio aëtomatis exaratus. A. 1904 in quadam domo prope murum orientalem periboli inventum. Exscripsit Bizard. Contuli. *Ect.*

θ ε ο ί.
[Ἔ]δοξεν τ[ῆι β]ουλῆ[ι καὶ τῶι δήμωι - -.]

971 Deli in museo, inv. Δ 349. Pars inferior stelae marmoris albi cum cymatio. A. 0,28, l. 0,29, cr. 0,065. Litterae a. 0,01, medio tertio a. Chr. saeculo paullo antiquiores. A. 1908 in prytaneo inventa. Exscripsi. *Ect.*

[- - - - εἰc τὸ βου-]
[λευτήρ]ιον, τοὺc [δὲ] *vacat*
[ἱεροπ]οιοὺc εἰc τὸ ἱερ[όν.]

972 Deli in museo, inv. Δ 394 α—γ. Fragmenta tria marmoris albi ad eandem stelam pertinentia. *a*: undique mutilum; superne autem pars minima aëtomatis adhuc superest. A. 0,20, l. 0,21. *b*: undique mutilum. A. 0,10, l. 0,14. *c*: a sinistra integrum. L. 0,13, cr. 0,07. Litterae a. 0,01, medio tertio a. Chr. saeculo recentiores. *a* et *b*: a. 1904 ad occidentem propylaeorum inventa; *c*: origine ignota. Exscripsi. *Ect.*

a [Ἔδοξεν τῆ]ι βουλῆι καὶ τῶι δήμ[ωι - -]
- - - - -οc εἶπεν· ἐπειδὴ Φ- - - -
[- - - ἀν]ὴρ ἀγαθὸc ὢν διατελ[εῖ περὶ]
[τε] τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δῆμον [τὸν Δηλί-]
[ων]· δεδόχθαι τῶι δήμωι· ε[ἶναι Φ- -]
b - - ιν Φιλ[- - - - - - - πρό-]
[ξεν]ον καὶ εὐε[ργέτην τοῦ ἱεροῦ καὶ]
[Δη]λί[ων] κ[αὶ αὐτὸν καὶ - - - -]
- - - - καὶ ε[ἶναι? - - - - -]
-ε-
desunt vss. 3 vel 4
c [- - - ὅc]απερ καὶ τοῖc ἄλλοιc προξέ-]
νοιc καὶ εὐεργέτ[αιc τοῦ ἱεροῦ καὶ Δη-]
[λί]ων δέδοται· ἀνα[γράψαι δὲ - - -.]

973 Deli in museo, inv. Δ 557. Fragmentum marmoris albi a dextra integrum. A. 0,20, l. 0,13, cr. 0,07. Litterae a. 0,01, tertii a. Chr. saeculi. A. 1908 ad septemtriones et occidentem τεμένουc Apollinis inventum. Exscripsit Hatzfeld. Contuli. *Ect.*

- - - - - - -αν- -
[- καὶ πρόc]οδ[ον πρὸc τὴν]
[βουλὴν κα]ὶ τὸν [δῆμον]
[πρώτοιc μ]ετὰ τὰ ἱερά·
[ἀναγρά]ψαι δὲ τ[ό]δε τ[ὸ]
[ψήφιcμα] τὴμ μὲ[ν βου-]
[λὴν εἰc τὸ βου]λευ[τήριον,]
[τοὺc δὲ ἱ]εροπ[οιοὺc εἰc]
[τὸ ἱερόν - - - - - -.]

974 Deli in museo, inv. Δ 584. Fragmentum stelae marmoris albi a sinistra et infra integrum. A. 0,33, l. max. 0,165, cr. 0,65. Litterae a. 0,008. 0,009, medii fere tertii a. Chr. saeculi. A. 1912 e muro recentiore ad Aphrodisium erutum. Exscripsi. *Ect.*

[- - - - - - - εἶναι αὐτοῖc]
ἐν Δήλωι ἀτέλε[ιαν πάντων]
καὶ γῆc καὶ οἰκία[c ἔγκτηcιν]
καὶ προεδρίαν ἐν [τοῖc ἀγῶcι καὶ]
πρόcοδον πρὸc [τὴμ βουλὴν καὶ]
τὸν δῆμον πρώ[τοιc μετὰ τὰ ἱε-]
[ρ]ὰ καὶ τὰ ἄλλα πά[ντα ὅcα τοῖc]
ἄλλοιc προξένοι[c καὶ εὐεργέταιc]
τοῦ τε ἱεροῦ καὶ Δη[λίων δέδοται·]
[ἀ]ναγράψαι δὲ τό[δε τὸ ψήφιcμα]
[τ]ὴμ μὲμ βου[λ]ὴ[ν εἰc τὸ βουλευτή-]
ριον, τοὺc δὲ ἱε[ροποιοὺc]
εἰc τὸ ἱερόν.

975 Deli in museo, inv. Δ 91. Fragmentum marmoris albi ab utroque latere integrum. A. max. 0,21, l. 0,233, cr. 0,061. Litterae a. 0,007, medio tertio a. Chr. saeculo paullo recentiores. Origine ignota. Exscripsi. *Ect.*

[- - - καὶ ἐκγόν]ουc· [ὑπάρ-]
[χειν δε αὐτοῖ]c ἐν Δήλ[ωι γῆc καὶ]
[οἰκίαc ἔ]γκτηcιν καὶ προε[δρί-]
αν ἐν τοῖc ἀγῶcιν καὶ πρό[c-]
οδον πρὸc τὴν βουλὴν καὶ τὸ[ν]
δῆμον πρώτοιc μετὰ τὰ ἱερ[ά·]
[δ]εδόcθαι δὲ αὐτοῖc ὑπὸ [τοῦ]
δήμου τοῦ Δηλίων [καὶ τἆλλα]
πάντα ὅcα δέδο[ται τοῖc προ-]
ξένοιc καὶ εὐ[εργέταιc· ἀνα-]
γράψαι [δὲ - - - - - - -.]

976 Deli in museo, inv. Δ 132. Pars inferior stelae marmoris albi. A. 0,38, l. 0,25, cr. 0,063. Litterae a. 0,009, alterius tertii a. Chr. saeculi partis. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

[- - - - - - - - - καὶ]
[γ]ᾶϲ καὶ οἰκίαϲ ἔ[γκτηϲιν καὶ]
[πρ]όϲοδον πρὸϲ τὴν βουλὴν κα[ὶ]
[τὸν] δᾶμον πρώτοιϲ μετὰ τὰ ἱερὰ
[κ]αὶ τἄλλα ὅϲα καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ
προξένοιϲ καὶ εὐεργέταιϲ δέδο-
τ[αι παρὰ Δηλ]ίων· ἀναγράψαι δὲ
[τόδε τὸ ψή]φιϲμα τὴμ μὲν βου-
[λὴν εἰϲ τὸ βουλευτήρ]ιον, τοὺϲ δ[ὲ]
[ἱεροποιοὺϲ εἰϲ τὸ ἱερόν.]

977 Deli in museo, inv. Δ 20. Fragmentum marmoris albi a sinistra integrum. L. 0,129, cr. 0,057. Litterae a. 0,009, tertii a. Chr. exeuntis saeculi. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

- - - - - - - - - -
[πρ]όξενον κ[αὶ εὐεργέτην]
[τ]οῦ τε ἱεροῦ κα[ὶ Δηλίων αὐ-]
τὸν καὶ ἐκγό[νουϲ· ὑπάρ-]
χειν δὲ αὐ[τοῖϲ γᾶϲ καὶ]
[οἰκίαϲ ἔγκτηϲιν - - -.]

978 Deli in museo, inv. Δ 156. Fragmentum marmoris albi a sinistra integrum. A. 0,15, l. 0,16, cr. 0,068. Litterae a. 0,008, medio tertio a. Chr. saeculo paullo recentiores. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

- - - - - - - - - - - - -
[κ]αὶ γᾶϲ καὶ οἰ[κίαϲ ἔγκτηϲιν καὶ]
[π]ρόϲοδον πρὸϲ τ[ὴν βουλὴν καὶ]
τὸν δᾶμον πρώτο[ιϲ μετὰ τὰ ἱερὰ]
καὶ τἄλλα πάντα ὑ[πάρχειν αὐτοῖϲ]
ὅϲα καὶ τοῖϲ ἄλλοι[ϲ προξένοιϲ Δηλί-]
ων· ἀναγράψαι δὲ τόδ[ε τὸ ψήφιϲμα]
[τὴ]μ μὲν βουλὴ[ν εἰϲ τὸ βουλευ-]
[τήριον - - - - - - - -.]

979 Deli in museo, inv. Δ 163. Fragmentum marmoris albi a dextra integrum. A. 0,17, l. 0,155, cr. 0,072. Superficies maxime detrita. Litterae a. 0,008, quales c. annos 230—220 a. Chr. scribi solebant. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

[- - - - - - αὐτὸν κ]αὶ ἐκ[γ]ό[νουϲ]
[καὶ εἶναι αὐτοῖϲ ἐν Δήλ]ωι ἀτέλε[ια]ν π[άν-]
[των καὶ προεδρίαν?] καὶ γᾶϲ καὶ οἰκίαϲ [ἔγ-]
[κτηϲιν καὶ πρόϲοδον π]ρὸϲ τὴμ βουλ[ὴν καὶ]
[τὸν δᾶμον πρώτοιϲ μετὰ τὰ] ἱερὰ καὶ [τἄλλα]
[πάντα εἶναι αὐτοῖϲ ὅϲα]περ τοῖ[ϲ ἄλλοιϲ]
[προξένοιϲ τοῦ ἱεροῦ καὶ τοῦ] δήμ[ου τοῦ Δη-]
[λίων - - - - - - - - - - - -.]

980 Deli in museo, inv. Δ 190. Fragmentum marmoris albi a dextra integrum. A. 0,075, l. 0,11, cr. 0,059. Litterae a. 0,008, tertio medio a. Chr. saeculo recentiores. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

[- - - - δε]δόχθαι
[τῶι δήμωι· ἐπ]αινέϲαι
- - - - -ην· εἶναι
[δὲ αὐτὸν κα]ὶ πρόξενον
[καὶ εὐεργέτην Δ]ηλίων
- - - - - - - -

981 Deli in museo, inv. Δ 191. Fragmentum marmoris albi a sinistra partim integrum. A. 0,07, l. 0,13, cr. 0,057. Litterae a. 0,008, medio tertio a. Chr. saeculo paullo recentiores. A. 1882 invenit S. Reinach. Exscripsi. *Ect.*

[- - - - τοῖϲ ἄλλοιϲ προξέ-]
νοι[ϲ τᾶϲ πόλεωϲ καὶ εὐεργέταιϲ?]
τοῦ ἱερο[ῦ· ἀ]ναγράψαι δὲ τὸ ψή-]
[φ]ιϲμα τὴμ μὲ[ν βουλὴν εἰϲ τὸ βου-]
[λευτ]ήριον, τ[οὺϲ δὲ ἱεροποιοὺϲ]
[εἰϲ τὸ] ἱερόν.

982 Deli in museo, inv. Δ 27. Frustulum marmoris albi undique mutilum. A. 0,09, l. 0,08. Litterae a. 0,01, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. Origine ignota. Exscripsi. *Ect.*

[- - - - - - - - - - καὶ]
[γᾶϲ κα]ὶ οἰκί[αϲ ἔγκτηϲιν καὶ πρόϲο-]
[δον πρὸ]ϲ τ[ὴν βουλὴν καὶ τὸν δᾶ-]
[μον πρώ]τοιϲ [μετὰ τὰ ἱερά· εἶναι δὲ αὐ-]
[τοῖϲ καὶ τ]ἄλλα [πάντα - - - - -.]

Versus quo modo divisi fuerint incertum est.

983 Deli in museo, inv. Δ 379. Fragmentum marmoris albi a dextra partim integrum. A. 0,15, l. 0,08, cr. 0,06. Superficies maxime corrosa. Litterae a. 0,006, tertii exeuntis a. Chr. saeculi. A. 1903 e puteo ad meridiem et orientem templi Apollinis erutum. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 305 n. 53. Contuli.

- - - εὐε[ργέτην τοῦ τε ἱε-]
[ροῦ καὶ Δ]ηλίω[ν καὶ αὐτὸν καὶ]
[ἐκγόνουϲ] καὶ εἶ[ναι αὐτοῖϲ ἐν]
[Δήλωι γᾶϲ] καὶ οἰκ[ίαϲ ἔγκτηϲιν]
[καὶ πρόϲ]οδον [πρὸϲ τὴν βουλὴν -.]

984 Deli in museo, inv. Δ 498. Pars inferior stelae marmoris albi. A. 0,31, l. 0,335, cr. 0,10. Superficies maxime detrita. Litterae a. 0,008—0,009, altera tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1907 ad septemtriones Artemisii inventa. Exscripsi. *Ect.*

[- - - - ἀναγράψαι δ]ὲ τό[δε]
[τὸ ψήφιϲμα τὴ]μ μ[ὲ]ν [βο]υλὴν
[εἰϲ τὸ βο]υλευτ[ή]ρι[ον, τοὺϲ δὲ]
[ἱερ]οποιοὺϲ εἰϲ τὸ [ἱ]ε[ρόν.]

985 Deli in museo, inv. Δ 31. Angulus superior sinister stelae marmoris albi aëtomate ornatae. A. 0,15, l. 0,22, cr. 0,06. Litterae a. 0,006, tertii a. Chr., exeuntis ut videtur, saeculi. A. 1904 ad septemtriones templi Apollinis inventus. Exscripsi. *Ect.*

[Ἔδ]οξεν [τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δήμωι· - - - -]
ΙΛ

986 Deli in museo, inv. Α 1588. Marmor album cuius pars anterior atque sinistra inscripta est; superne infraque et a dextra mutilum. A. max. 0,34, l. 0,23, cr. 0,012. Litterae accurate incisae, a. 0,012, tertii ad finem vergentis vel alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1907 ad meridiem porticus Antigoni inventum. Exscripsi. *Ect.*

A	*B*
	Σ
	Η Σ Ε
in corona laurea	Φ Ι Λ Ο Τ Ι Μ
Μ Ο Σ	. Η Μ Ο Ν Τ Ε
	ι ⌒ Υ Ε Π Ε ◂
	vacat

Decretum honorificum in basi, ut videtur, inscriptum. *A* [ὁ δᾶ]μοϲ· *B* vss. 2—5 - [ἀρετ]ᾶϲ ἕ[νεκεν καὶ - - -] φιλοτιμ[ίαϲ - - - - - - εἰϲ τὸν δ]ᾶμον· Τε - - - - ου ἐπευ[ήφιϲεν].

987 Deli in museo, inv. Δ 40. Pars superior stelae marmoris albi cum aëtomate. A. 0,07 (infra aëtoma), l. 0,30, cr. 0,08. Litterae accurate incisae, a. 0,01, medio tertio a. Chr. saeculo recentiores. A. 1904 ad occidentem ΤΕΜΈΝΟΥϹ Apollinis inventum. Exscripsit Bizard. Contuli. *Ect.*

[Ἔδο]ξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμ[ωι·]
ΗΕΥ

988 Deli in museo, inv. Δ 101. Frustulum marmoris albi a dextra integrum. L. 0,13, cr. 0,065. Litterae a. 0,009, tertii exeuntis a. Chr. saeculi. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

- - - - τοὺς δὲ ἱερο[ποι-]
[οὺς εἰς τὸ ἱ]ερόν.

989 Deli in museo, inv. Δ 161. Fragmenta tria marmoris albi nunc conglutinata ita ut stela ab utroque latere integra sit. A. 0,18, l. 0,27, cr. 0,05. Litterae a. c. 0,01, neglegenter incisae, tertii ad finem vergentis saeculi. A. 1886 invenit Fougères et exscripsit. Contuli. *Ect.*

- - - - - - - - - - ν
[πρόξενον τῆς πόλεως τ]ῆς Δηλί-
[ων καὶ εὐερ]γέτην κα[ὶ α]ὐτὸν κ-
αὶ ἐγγόνους καὶ εἶνα[ι] αὐτοῖς [ἐ-]
ν Δήλ[ωι] ἀτέλειαν [π]άντων κ[α-]
ὶ προεδρίαν καὶ γῆς καὶ οἰκίας ἔγ-
κτησιν καὶ τἆλλα ὑπάρχειν α-
ὐτοῖς [ὅσα καὶ] τοῖς ἄλλοις προξέ-
νοις καὶ εὐεργέτα[ι]ς τῆς πόλ[ε-]
ως τῆς Δηλίων· [ἀνα]γράψαι [δὲ]
[τόδε τὸ ψήφισμα - - - -.]

990 Deli in museo, inv. Δ 470. Frustulum marmoris albi a sinistra integrum. A. 0,07, l. max. 0,06, cr. 0,03 (non integra). Litterae a. 0,006, exiles, apicatae, tertii ad finem vergentis vel alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1907 ad septemtriones fori Theophrasti inventum. Exscripsi. *Ect.*

[- - ὅσα - - τοῖς εὐεργέταις τοῦ]
[ἱ]ε̣ροῦ [δέδοται· ἀναγράψαι δὲ]
τόδε [τὸ ψήφισμα τὴν μὲν βουλὴν]
εἰς τὸ βο[υλευτήριον, τοὺς δὲ ἱεροποι-]
οὺς εἰς τὸ ἱερ[όν· - - - - ἐπε-]
[ψή]φισεν.

991 Deli in museo, inv. Δ 9. Frustulum marmoris albi a dextra integrum. A. 0,09, l. 0,12, cr. 0,057. Litterae a. 0,009, alterius partis saeculi tertii a. Chr. A. 1906 ad meridiem porticus Antigoni inventum. Exscripsi.

- - - - - - τ̣ὸν δῆ-
[μον τὸν Δηλί]ων καὶ διατε-
[λεῖ λέγων καὶ] πράττων
[ὅ τι δύναται ἀ]γαθὸν
[περὶ τοῦ ἱεροῦ καὶ] τ̣οῦ
[δήμου - - -] κ̣αὶ
- - - - - - - -

992 Deli in museo, inv. Δ 22. Frustulum marmoris albi a sinistra integrum. A. 0,05, l. 0,095, cr. 0,096. Litterae a. 0,009, eiusdem speciei atque in n. 1024. A. 1881 inventum. Exscripsi.

[- - - τοῖς ἐντυγχάνου-]
σιν αὐτ[ῶι εἰς ὃ ἄν τις αὐ-]
τὸν παρ[ακαλεῖ τῶν πολι-]
τ[ῶν - - - - - - -.]

993 Deli in museo, inv. Δ 297. Fragmentum stelae marmoris albi, integrum a laeva. A. max., 0,32, l. 0,22, cr. 0,06. Litterae apicatae, a. 0,008, eiusdem speciei atque in n. 1027. A. 1880 ad occidentem templi Apollinis invenit Homolle; ed. idem De antiquissimis Dianae simulacris deliacis 58. Contuli. *Ect.*

- - - - - - - - - - - - - - - -
[τὸν] δῆ[μ]ον τὸν [Δηλίων? καὶ πρόσοδον πρὸς]
τὴν βουλὴν καὶ τὸ[ν δῆμον πρώτοις]
μετὰ τὰ ἱερά· ὑπάρχ[ειν δὲ αὐτοῖς]
[καὶ τ]ἆ ἄλλα ὅσα ἐστ[ὶ ὑπὸ τοῦ]
[δήμου] δεδο⟨.⟩μένα τ[οῖς ἄλλοις]
[πολ]ίταις καὶ εὐεργ[έταις τοῦ ἱεροῦ]
[καὶ] προξένοις τῆ[ς πόλεως τῆς Δη-]
[λίω]ν· ἀναγράψαι [δὲ τόδε τὸ ψήφισ-]
[μα] τὴν μὲν βουλ[ὴν εἰς τὸ βουλευ-]
τήριον, τοὺς δὲ ἱ[εροποιοὺς εἰς τὸ ἱε-]
ρὸν ἐν στήληι κ[αὶ στῆσαι εἰς τὸ Ἀρ-]
τεμίσιον· τὸ δὲ [ἀνάλωμα τὸ εἰς τὴν]
στήλην καὶ τ[ὴν ἀναγραφὴν δοῦ-]
ναι τὸν ταμία[ν - - - - - -.]
vacat

Vs. 1 a consuetudine aliorum decretorum abhorret. ‖ 5 ΔΕΔΟ///Μ ΕΝΑ: in intervallo lapis laesus, fortasse antiquitus; nam δεδο[γ]μένα repudio. ‖ 11 κ[αὶ ἀντίγραφον] H.

994 Deli in museo, inv. Δ 206. Fragmentum marmoris albi a sinistra integrum. A. 0,16, l. 0,14, cr. 0,06. Litterae a. 0,009, tertii a. Chr. ad finem vergentis saeculi. A. 1882 invenit S. Reinach. Exscripsi. *Ect.*

[- - - - - - καὶ αὐτὸν καὶ]
ἐκγόν[ους καὶ εἶναι αὐτοῖς ἐν Δή-]
λωι γῆς [καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ]
πρόσοδον [πρὸς τὴν βουλὴν καὶ]
τὸν δῆμον π[ρώτοις μετὰ τὰ ἱερά·]
ὑπάρχειν δὲ [αὐτοῖς καὶ τὰ ἄλλα]
ὅσα δέδοται [καὶ τοῖς ἄλλοις προξέ-]
νοις καὶ εὐ[εργέταις τοῦ τε ἱεροῦ]
καὶ Δη[λίων· ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ]
ψήφ[ισμα - - - - - - - - -.]

995 Deli in museo, inv. Δ 8. Angulus superior dexter stelae marmoris albi, aëtomate ornatae; pars aversa expolita est. A. 0,12 (infra aëtoma), l. 0,29, cr. 0,07. Litterae a. 0,009, tertii a. Chr. exeuntis saeculi. A. 1906 ad orientem fori Compitaliastarum inventus. Exscripsi. *Ect.*

corona laurea mutila — *in corona laurea*
ὁ δῆμος
ὁ Δηλί[ων.]

996 Deli in museo, inv. Δ 162. Fragmentum marmoris albi a sinistra integrum. A. max. 0,12, l. 0,20. Litterae a. 0,005, tertii ad finem vergentis saeculi. A. 1880 inventum. Exscripsi. *Ect.*

in corona laurea
ὁ δῆμος̣
ὁ Δηλί[ων.]

997 Deli in museo, inv. Δ 14. Angulus superior sinister stelae marmoris albi cymatio ornatae. A. 0,12, cr. 0,065 (non integra). Litterae a. 0,005, tertii a. Chr. exeuntis saeculi. A. 1907 prope aedificium quod '*Trésor* 5' dicitur inventum. Exscripsi. *Ect.*

Ἔδοξε[ν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δή-]
μωι· [- - - - - - - - - εἶ-]
πε[ν· ἐπειδὴ - - - - - - -]
. εν - - - - - - - - - -
. . ε - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - -
ρ̣ο̣υ - - - - - - - - - -.

998 Deli in museo, inv. Δ 170. Fragmentum marmoris albi a sinistra integrum. A. 0,125, l. 0,11, cr. 0,081. Litterae a. 0,007, tertii a. Chr. ad finem vergentis saeculi. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

[- - - - - - - - πρὸϲ τὸν δᾶμον]
[τὸν Δη]λίων· [εἶναι δὲ αὐτὸν πρόξενον]
[καὶ εὐερ]γέτην [τοῦ ἱεροῦ καὶ Δηλίων καὶ]
[αὐτὸ]ν καὶ ἐκγόν[ουϲ· εἶναι δὲ αὐτοῖϲ]
[γᾶ]ϲ καὶ οἰκίαϲ ἔ[γκτηϲιν καὶ πρόϲοδον]
[π]ρὸϲ τὴν βουλ[ὴν καὶ τὸν δᾶμον πρώτοιϲ]
[με]τὰ τὰ ἱερά· ὑπ[άρχειν δὲ αὐτοῖϲ καὶ τἆλ-]
[λα] πάντα ὅϲα δέ[δοται καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ προξέ-]
[νο]ιϲ καὶ εὐεργέ[ταιϲ - - - - - - - -.]

999 Deli in museo, inv. Δ 201. Pars superior stelae marmoris albi aëtomate ornatae. A. 0,14 (infra aëtoma), l. 0,265, cr. 0,073. Litterae a. 0,008, tertii a. Chr. ad finem vergentis, ut videtur, saeculi. Origine ignota. Exscripsi. *Ect.*

[Ἔ]δοξεν τεῖ βουλεῖ [καὶ τῶι]
[δήμωι· - -] τ̣λ̣- - - -.

1000 Deli in museo, inv. Δ 294. Fragmentum marmoris albi a dextra sinistraque integrum. A. 0,18, l. 0,327, cr. 0,095. Superficies pessumdata. Litterae a. 0,009, tertii ad finem vergentis (?) a. Chr. saeculi. Versuum loci lineolis indicati erant. Origine incerta. Exscripsi. *Ec.*

- - - - - - - - -ου εἶπ[εν· ἐπειδὴ]
- - ϲ̣ ο φ̣ ι [- - ἀνὴρ] ἀγαθὸϲ ὢν [δια-]
[τελεῖ] περί τε τὸ ἱερὸν καὶ τὸν δᾶ-
[μον τὸν Δηλίων καὶ χρεί]αϲ παρέχ[ε-]
[ται καὶ κοινᾶι τᾶι πόλει καὶ] ἰδίαι τοῖϲ [ἐν-]
[τυγχά]νουϲιν [αὐτῶι τῶν] πολιτῶ[ν - - -]
[εἰϲ ὃ ἂν τιϲ αὐ]τὸν [παρακαλ]εῖ - - - -.

1001 Deli in museo, inv. Δ 33. Fragmentum marmoris albi a sinistra integrum. A. 0,15, l. 0,24, cr. 0,075. Superficies adeo detrita ut ea quae dispexisse mihi visus sum, pro certis haberi non possint. Litterae a. 0,007, tertii a. Chr. exeuntis saeculi. A. 1903 inventum. Exscripsi. *Ect.*

| - - - - ε . . . οι -
| - - - ηλ̣ . . . λλ -
| [. . . . τ]οῦ ἱ̣ε̣ροῦ κ[αὶ τοῦ δήμου? -]
| - - - καὶ τ -
| - - - -ιον -
| [- - ϲτεφ]άνω̣ι· ἀνα[γράψαι? -]
| - - - - Ι Θ Η Α Ι

1002 Deli in museo, inv. Δ 475. Angulus superior dexter stelae marmoris albi, cymatio ornatae. A. 0,21, l. 0,155, cr. 0,178. Superficies maxime detrita. Litterae a. 0,009, tertii ad finem vergentis, ut videtur, saeculi. A. 1907 e muro recentiore ad septemtriones et orientem fori Theophrasti erutus. Exscripsi. *Ect.*

[Ἔδοξεν τᾶι βουλᾶ]ι [κ]αὶ τῶι δήμωι·
- - - - - - - - -νου εἶπεν· ἐπε[ι-]
[δὴ - - - - - - -]ϲκ - - -.

1003 Deli in museo, inv. Δ 485. Frustulum marmoris albi undique mutilum. A. 0,08, l. 0,065, cr. 0,08. Litterae a. 0,011, tertii ad finem vergentis a. Chr. saeculi. A. 1907 ad septemtriones et occidentem τεμένουϲ Apollinis inventum. Exscripsi. *Ect.*

[Ἔδοξεν τ]ᾶι βο[υλᾶι - - - - - -]
- - - - νη - - - - - - - -

1004 Deli in museo, inv. Δ 492. Fragmentum marmoris albi a sinistra integrum. A. 0,19, l. 0,135, cr. 0,058. Superficies valde detrita. Litterae tertii ad finem vergentis a. Chr. saeculi. A. 1907 prope Artemisium inventum. Exscripsi. *Ect.*

- - - - - - - - - -
κ̣α̣ὶ [τ]ἄλλα πά[ντα ὅϲαπερ]
καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ [προξένοιϲ καὶ]
εὐεργέ[ται]ϲ τοῦ [τε ἱεροῦ καὶ Δη-]
λίων· ἀν[αγρ]άψα[ι δὲ τόδε τὸ ψή-]
φιϲμα τὴμ μὲ[ν βουλὴν εἰϲ τὸ]
βουλευτήριο[ν, τοὺϲ δὲ ἱεροπο-]
[ι]οὺϲ εἰϲ τὸ ἱερό[ν· - - - -]
. . η̣λ̣ . ν̣ [- - - ἐπεψήφιϲεν.]

1005 Deli in museo, inv. Δ 502. Fragmentum marmoris albi undique mutilum. A. 0,135, l. 0,17, cr. 0,062. Litterae bene incisae, olim miniatae, a. 0,009, tertii ad finem vergentis a. Chr. saeculi. A. 1907 ad septemtriones Artemisii inventum. Exscripsi. *Ect.*

- - - -ένων[οϲ? - - - πρό-]
[ξενον κα]ὶ εὐεργ[έτην τοῦ τε ἱεροῦ]
[καὶ Δ]ηλί[ω]ν κα[ὶ αὐτὸν καὶ ἐκγό-]
[νουϲ καὶ] εἶναι α[ὐτοῖϲ ἐν Δήλωι]
[γᾶϲ καὶ οἰ]κίαϲ ἔγκτηϲ[ιν καὶ πρό-]
[ϲοδον πρ]ὸϲ τὴ[ν] βουλὴ[ν κ̣αὶ τὸν]
[δᾶμον πρ]ώτοιϲ [μ]ετ[ὰ τὰ ἱερὰ - -.]

Versuum divisio incerta est.

1006 Deli in museo, inv. Δ 526. Fragmentum stelae marmoris albi. Pars cymatii superest. A. 0,17, l. 0,085, cr. 0,065. Litterae a. 0,007 tertii ad finem vergentis (?) a. Chr. saeculi. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

[Ἔδοξεν τᾶ]ι βουλᾶι [καὶ τῶι δήμωι· - -]
- ε̣λο -
- αν -

1007 Deli in museo, inv. Δ 501. Fragmentum marmoris albi a sinistra integrum. A. 0,12, l. 0,092, cr. 0,073. Litterae a. 0,007, neglegenter incisae, lineis tamen ad usum quadratarii ductis, medii, ut videtur, tertii a. Chr. saeculi. A. 1907 ad septemtriones Artemisii inventum. Exscripsi. *Ect.*

[- - - - ὅϲα καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ]
πρ[ο]ξ̣έ[νοιϲ καὶ εὐεργέταιϲ δέδο-]
ται ἐν Δήλω[ι· ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ]
ψήφιϲμ̣α̣ [τὴν μὲν βουλὴν εἰϲ τὸ]
βουλευ[τήριον, τοὺϲ δὲ ἱεροποιοὺϲ]
εἰϲ τὸ ἱ[ερόν.]
vacat

1008 Deli in museo, inv. Δ 383. Fragmentum marmoris albi a dextra partim integrum. A. 0,18, l. 0,095, cr. 0,09. Litterae tenues, accurate incisae, a. 0,008, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1903 e puteo ad septemtriones aedificii quod '*Trésor 1*' vocatur erutum. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 301 n. 42. Contuli. *Ect.*

- ο -
λ̣ωνα
[- - - - - - - εἶ]ναι αὐτὸν
[πρόξενον καὶ εὐεργέτην] τοῦ τε ἱε-
[ροῦ καὶ Δηλίων καὶ αὐτὸν κ]αὶ ἐκγό[ν]ουϲ·
[εἶναι δὲ αὐτοῖϲ γᾶϲ καὶ οἰκ]ίαϲ ἔγκτη-
[ϲιν καὶ πρόϲοδον πρὸϲ τὴν β]ουλὴν καὶ
[τὸν δᾶμον πρώτοιϲ μετὰ τ]ὰ ἱερά· ὑπ[άρ-]
[χειν δὲ αὐτοῖϲ καὶ τὰ ἄλλα] πάντ[α - -.]

1009 Deli in museo, inv. Δ 179. Fragmentum marmoris albi a dextra partim integrum. A. max. 0,115, l. 0,12, cr. 0,05. Litterae a. 0,005—0,007, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

[- - - - - - καὶ τὰ ἄ]λλ[α]
[πάντα ὅϲα καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ] προξέ-
[νοιϲ καὶ εὐεργέταιϲ τοῦ τε ἱ]εροῦ καὶ
[Δηλίων· ἀναγράψαι δὲ] τ[όδ]ε τὸ
[ψήφιϲμα τὴν μὲν βουλὴν] εἰϲ
[τὸ βουλευτήριον, τοὺϲ] δὲ ἱ[ε-]
[ροποιοὺϲ εἰϲ τὸ ἱερόν· - - -.]

1010 Deli in museo, inv. Δ 314. Fragmentum marmoris albi, integrum a dextra. A. max. 0,15, l. 0,13, cr. 0,05. Litteris a. 0,008, apicatis, alterius a. Chr. ineuntis saeculi. A. 1904 effossum exscripsit Jardé. Contuli. *Ect.*

[- - - γᾶϲ] καὶ οἰ[κίαϲ ἔγ-]
[κτηϲιν καὶ πρ]όϲοδον πρὸϲ
[τὴν βουλὴν κ]α[ὶ] τὸν [δᾶμ]ον
[πρώτοιϲ με]τὰ τὰ ἱ[ερά· ὑ-]
[πάρχειν δὲ] αὐτοῖ[ϲ καὶ τὰ]
[ἄλλα πάντ]α ὅϲα δ[έ]δο[ται]
[καὶ τοῖϲ ἄλ]λοιϲ π[ροξένοιϲ]
[καὶ εὐε]ργ[έταιϲ - - -.]

1011 Deli in museo, inv. Δ 381. Fragmentum stelae marmoris albi undique mutilum praeter partem marginis sinistri. A. 0,10, l. 0,135, cr. 0,07. Litterae a. 0,004, alterius ineuntis a. Chr. saeculi, eiusdem speciei atque in n. 789. A. 1903 ad septemtriones et occidentem τεμένουϲ Apollinis inventum. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 302 n. 43. Contuli. *Ect.*

[- - - - - - - - - - - - - - πρόϲ-]
[οδον πρὸϲ] τὴ[ν βουλὴν καὶ τὸν δᾶμον πρώ-]
[τοι]ϲ μετὰ τὰ ἱερ[ά· ὑπάρχειν δὲ αὐτοῖϲ καὶ]
[τὰ] ἄλλα πάντα ὅ[ϲα δέδοται τοῖϲ ἄλλοιϲ]
προξένοιϲ καὶ εὐ[εργέταιϲ τοῦ τε ἱεροῦ]
[κ]αὶ Δηλίων· ἀναγρ[άψαι δὲ τόδε τὸ ψήφιϲ-]
μα τὴμ μὲν βουλὴ[ν εἰϲ τὸ βουλευτήρι-]
ον, τοὺϲ δὲ [ἱε]ροπο[ιοὺϲ εἰϲ τὸ ἱερόν· - -]
- - λ [- - - - ἐπεψήφιϲεν.]

1012 Deli in museo, inv. Δ 166. Pars superior stelae marmoris albi cum aëtomate. A. max. 0,17 (infra aëtoma), l. 0,42, cr. 0,12. Superficies pessumdata. Litterae a. 0,008, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. Exscripsi. *Ect.*

[Ἀγαθᾶι τύχ]ηι· ἔδοξεν τᾶι βου[λ]ᾶι κ[αὶ τ]ῶι [δήμ]ωι . . . ε!
ΙΛ - ΙΣΙ - ΟΥ πρόξ[ενοϲ? - - - - - -]
-ΙΘΑΛ - Ι - - - ΝΕ̣ κα̣ὶ τᾶϲ
ΑΣ - - ΛΕΝΟ - - - - π̣ρ̣ὸϲ τὸ Ι Ι Ο̣ Η
ΛΗ̣Ν̣ - - - Γ̣ - - - ΟΙΣ ὑπάρχει[ν]
ΑΝ
ΟΤΙΣ

1013 Deli in museo, inv. Δ 290. Fragmentum marmoris subcaerulei, cuius margo a dextra sinistraque partim integer exstat. A. max. 0,25, l. 0,32, cr. 0,058. Origine incerta. Litterae crassae, apicatae, a. 0,009, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. Exscripsi. *Ect.*

[- - - - τοὺϲ δὲ ἱεροποιοὺ]ϲ̣ εἰϲ τ[ὸ ἱερόν·]
. . . . . τιν[. . . . . . ἐπε]ψήφιϲε[ν.]

1014 Deli in museo, inv. Δ 536. Frustulum marmoris albi undique mutilum. A. 0,10, l. 0,08, cr. 0,065. Litterae a. 0,006, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

- [τοὺϲ δὲ ἱεροποιοὺϲ εἰϲ τὸ] ἱερ[όν·] -
- ἐπεψ[ήφιϲεν.]

1015 Deli in museo, inv. Δ 565. Pars superior stelae marmoris albi cum cymatio. A. 0,09, l. 0,23, cr. 0,075. Litterae a. 0,006—0,007, alteri tertii a. Chr. saeculi parti tribuendae. A. 1909 ad viam sacram prope Artemisium inventa. Exscripsi.

Ἔδοξεν τᾶι βο[υλ]ᾶι καὶ [τῶι] δ̣ή[μωι·] -

1016 Deli in museo, inv. Δ 487. Stela marmoris albi superne et infra mutila. A. 0,19, l. 0,023, cr. 0,07. Litterae eleganter incisae, apicatae, a. 0,008, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1907 e muro recentiore ad septemtriones et occidentem τεμένουϲ Apollinis eruta. Exscripsi. *Ect.*

[- - - - - εὐ]εργέτην
[τοῦ ἱεροῦ κ]αὶ τοῦ δήμου
[τοῦ Δηλίων] καὶ αὐτὸν καὶ
[ἐκγόν]ουϲ καὶ εἶναι αὐτοῖ[ϲ]
[ἐν Δ]ήλωι γᾶϲ καὶ οἰκίαϲ ἔγ-
[κ]τηϲιν καὶ πρόϲοδον πρὸ[ϲ]
τὴν βουλὴν καὶ τὸν δᾶμο[ν]
[π]ρώτοιϲ μετὰ τά ἱερά· ὑπάρ-
χειν δὲ αὐτοῖϲ καὶ τά [ἄλ-]
λα πάντα ὅϲα δέδοται
καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ προξέ-
νοιϲ τοῦ τε ἱεροῦ καὶ τοῦ [δή-]
μου τοῦ Δηλίων· ἀναγράψα[ι]
[δ]ὲ τὸ ψήφιϲμα τὴν βου-
[λὴν] εἰϲ τὸ βουλευτήριο̣ν,
[τοὺϲ δ]ὲ ἱεροποιοὺϲ εἰ[ϲ]
[ϲτήλην λ]ιθίνην κ[αὶ ϲτᾶ-]
[ϲαι εἰϲ τὸ ἱερόν - - - -.]

1017 Deli in museo, inv. Δ 28. Fragmentum marmoris leucophaei superne cymatio ornatum. A. 0,06, l. 0,08, cr. 0,02 (non integra). Litterae olim miniatae, a. 0,005, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1904 ad occidentem τεμένουϲ Apollinis inventum. Exscripsit Bizard. Contuli. *Ect.*

[Ἔδοξ]εν τεῖ βουλε[ῖ καὶ τῶι δήμωι· - -]
- - - ου εἶπεν· ἐπ[ειδὴ - -]
- - - - γοροϲ -

1018 Deli in museo, inv. Δ 158. Pars inferior stelae marmoris albi a sinistra mutilae. A. 0,21, l. max. 0,16, cr. 0,65. Litterae a. 0,006, alterius a. Chr. ineuntis saeculi. A. 1877 prope templum Apollinis inventum. Exscripsi. *Ect.*

[- - - - - - τὴν μὲν βουλὴν εἰϲ τὸ βουλ]ευτήρι-
[ον, τοὺϲ δὲ ἱεροποιοὺϲ εἰϲ τὸ ἱερόν· - - - -]ιάδου
[ἐπεψήφιϲεν.]

1019 Deli in museo, inv. Δ 98. Frustulum marmoris albi. A. 0,14, l. max. 0,056, cr. 0,012. Litterae a. 0,008, alterius a. Chr. saeculi. Exscripsi. *Ect.*

- Τ̣ω -
- ΑΡΙ -
[ἀγαθ]ὸϲ ὤ[ν διατελεῖ περὶ τὸ ἱερὸν καὶ τὸν]
[δᾶμο]ν τὸ[ν Δηλίων - - καὶ χρείαϲ παρέ-]
[χεται] καὶ κ[οινεῖ καὶ τοῖϲ ἐντυγχάνου-]
[ϲιν α]ὐτῶι [τῶν πολιτᾶν εἰϲ ἃ ἄν τιϲ αὐτόν]
[παρ]ακαλ[εῖ - - - - - - πᾶϲαν ἐπι-]
[μέλ]ειαν [ποιούμενοϲ· περὶ δὴ τούτων δε-]
[δόχ]θαι τ[ᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δήμωι· - - -]
- ΡΓ̣ -

1020 Deli in museo, inv. Δ 525. Aëtoma marmoris albi. A. 0,15, l. 0,30, cr. 0,065. Infra aëtoma:

[Θ ε] ο̣ ί.

1021 Deli in museo, inv. Δ 174. Fragmentum cymatii. A. max. 0,065, l. 0,09.

[Θ ε] ο [ί.]

III. CETERA DECRETA.

1022 Deli in museo, inv. Δ 7. Tabula marmoris albi infra et a sinistra mutila, a reliquis partibus leviter laesa. A. 0,42, l. 0,32, cr. 0,055. Litterae crassae, apicatae, a. 0,01, medio tertio a. Chr. saeculo antiquiores. A. 1906 ad meridiem fori Compitaliastarum inventa. Exscripsi et edidi *BCH* XXXIV 1910, 364 n. 12. *Ect.*

[Ἔδοξεν τῆι βουλῆι] καὶ τῶι δήμωι· Αὐτοκλῆϲ Τελέϲωνο[ϲ]
[εἶπεν· ἐπειδὴ οἱ Χῖοι] ἀποϲτείλαντεϲ πρεϲβευτὴν
[πρὸϲ ἡμᾶϲ αἰτοῦνται τ]όπον ἐν τῶι ἱερῶι ὅπου ϲταθήϲετα[ι]
[ἡ ϲτήλη ἐν ἧι εἰϲιν ἀν]αγεγραμμέναι αἱ τιμαὶ αἱ δεδο-
[μέναι ὑπ' αὐτῶν Τελέ]ϲωνι τῶι Αὐ[το]κλέουϲ καὶ ὅπωϲ
[ἐν τῶι θεάτρωι τοῖϲ Ἀ]πολλωνίοιϲ αἱ τι[μ]αὶ ἀναγορευθῶ-
[ϲιν· δεδόχθαι τῶι δήμ]ωι· τόν τε τόπον δοῦναι ὃν αἰτοῦṇ-
[ται ἐν τῶι ἱερῶι ἔμπροϲ]θ̣ε τοῦ νεὼ τοῦ Ἀπόλλωνοϲ καὶ
[- - - - - -· καὶ ἀναγορ]εῦϲαι τὸν ἱεροκήρυκα τοῖϲ Ἀπ[ολ-]
[λωνίοιϲ ἐν τοῖϲ χοροῖϲ τ]ῶν παί[δω]ν, διότι ϲτεφαν[οῖ ὁ]
[δῆμοϲ ὁ Χίων Τελέϲω]να Αὐτοκλέουϲ Δήλιον χρ[υϲῶι]
[ϲτεφάνωι καὶ εἰκόνι χα]λκῆι ἀρετῆϲ ἕνεκεν καὶ εὐ[ερ-]
[γεϲίαϲ ἣν ἔχει πρὸϲ τ]ὸν δῆμον τὸν Χίων· καλέ[ϲαι δὲ]
[- - - - - - τὸν πρεϲβ]ευτὴν εἰϲ τὸ πρυτανε[ῖον ἐπὶ]
[ξένια - - - - - - - - -]ο̣ν̣τ̣α̣ϲ̣ τ̣ὴν βουλή[ν - - -]

vacat?

- - - -Ν -
-ο̣υ ΚΛ..ΞΕΙΙ-
-ε-
- -

Τελέϲων Αὐ. (vs. 5) et Αὐτοκλῆϲ Τε. (vs. 1) pater et filius. Τελέϲων Αὐ. scriba arch. Cleostrato a. 282; de ceteris cf. ad n. 158 *A* 3. Αὐτοκλῆϲ Τε., ante annum 246 mortuus: cf. ad n. 226 *A* 31 et quae commentatus sum l. l.; praeterea ad n. 290, 12. 13 inter debitores s. v. Τελέϲων.

1023 Infra titulum n. 1045 Deliorum hoc plebiscitum sine intervallo iisdem litteris incisum est. Ed. Dürrbach *BCH* XXVIII 1904, 114 n. 6. *Ect.*

b

Ἔδοξε τῆι βουλῆι κα[ὶ τῶι δήμωι·]
Σωϲιμένηϲ Ἀντιγό[ν]ου εἶ[πεν·] *c*
ἐπειδὴ Φιλόξενοϲ Σαμόθραιξ ἐ-
πελθὼν ἐπὶ τὴν βουλὴν αἰτεῖτα[ι]
τόπον ἐν τῶι ἱερῶι τῆι ϲτάϲει τῆϲ ϲτή-
ληϲ καὶ τοῦ ψηφίϲματοϲ καθ' (ὃ) αὐτὸν
[καὶ] τοὺϲ ἀδελφοὺϲ πεπόηται προξένουϲ
[τὸ κοιν]ὸν τῶν νηϲιωτῶν· δεδόχθαι τῶι
[δήμωι]· δοῦναι αὐτοῖϲ τὸν τόπον.

Vs. 6 ΚΑΟΑΥΤΟΝ.

Σωϲιμένηϲ Ἀντι. mercator arch. Charila a. 269 n. 203 *A* 81; sub idem tempus decretum factum esse demonstravi *BCH* XXXV 1911, 445 sq.

1024 Infra titulum n. 1054 Deliorum hoc plebiscitum incisum est litteris eiusdem speciei. *Ect.*

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι· Τηλέμνηϲτοϲ
Ἀριϲτείδου εἶπεν· δοῦναι τόπον Θεαγγελε[ῦϲιν ἐν]
τῶι ἱερῶι ὥϲτε ϲτῆναι ϲτήλην ἐν ἧι ἔνε[ιϲιν]
ἀναγεγραμμέναι αἱ τιμαὶ αἱ δεδομέναι Σ[ήμωι]
ὑπὸ Θεαγγελέων· Ἀκριδίων ἐπεψ[ήφι]ϲεν.

Τηλέμνηϲτοϲ (I) Ἀρι.: cf. ad n. 683.

1025 Supra titulum n. 1055 Deliorum hoc plebiscitum incisum est. Ed. Dürrbach *BCH* X 1886, 102 n. I (Michel 346; Dittenberger Syll.² 245). *Ect.*

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι· Παρμε[ν]ίων Πολυβούλου
[ε]ἶπεν· δοῦναι τόπον ἐν τῶι ἱερῶι Ἱϲτιαεῦϲιν [ὃν] αἰτοῦνται
[ἀ]νὰ μέϲον τῶν εἰκόνων τῆϲ τε Ὀφελλ̣[- - καὶ -]ι̣κίδ̣ιοϲ
[ὥ]ϲτε ἀναθεῖναι ϲτήλην ἐν ἧι εἰϲὶ ἀνα[γεγραμμέ]ναι
αἱ τιμαὶ (αἱ) δεδομέναι Ἀθηνοδώρωι ὑπὸ Ἱϲτιαιέων· Θεοφᾶϲ
Κλεοϲθένου ἐπεψήφιϲεν.

Παρμενίων Πολυ.: cf. ad n. 681. Θεοφᾶϲ Κλε.: cf. ad n. 684.

1026 Deli ad meridionalem partem fori, inv. Ε 378. Stela marmoris albi superne et infra per anticam partem et latus dextrum cymatio ornata; pars postica et latus sinistrum non levigata sunt. A. 1,63, l. 0,51 et 0,56. cr. 0,09—0,105. Infra superius cymatium superficies lapidis per duas partes ita excavata est ut tabulas videlicet aeneas reciperet; quarum alteram, olim in superiore cavo insertam, illam tabulam anaglypham fuisse qua sacrificium Hecatae oblatum effingitur (cf. *Monuments Piot* XVIII 1910, 19 sqq.) recognovit Vallois; infra alterum cavum, quod oblongum est (l. 0,34 a. 0,123), decretum incisum est litteris a. 0,008, alterius ineuntis a. Chr. saeculi, quae magnam partem evanidae sunt. Ed. Homolle *BCH* X 1886, 473 adn. 2: cf. v. Schoeffer De Deli ins. rebus 109. Contulimus ego et Vallois a. 1912. *Ect.*

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι· Χαρίαϲ Χαριϲτίου
εἶπεν· [- - - - - - - -] Μνηϲιδήμου γεγράφηκεν
τὰ κ̣- - - - - - - ϲαι τὰϲ φυλὰϲ ἐν τῆι ἐκκληϲίαι
...ε̣δ̣ - - - -· Χ̣α̣ρ̣ί̣λ̣αϲ Εὐκλείδου ἐπεψήφιϲεν
tribus *tribus* Ἀργαδίϲ *tribus*

Vs. 2 ΗΣΙΔΗΜΟΥ Hom. || 3 init. nihil dispexit; ΦΥΛΑΣ || 4 ΚΛΕΙΔΟΥ.

Χαρίαϲ Χαρι. rogator etiam in n. 710 et 1027.

Ἀργαδίϲ una fuit e quatuor tribubus ionicis; cuius mentio fit n. 1155.

1027 Deli in museo, inv. 223 Α, Β. Fragmenta duo marmoris albi inter se coniuncta et nunc agglutinata, a sinistra integra; marginis dextri minima pars exstat. A. 0,54, l. 0,31, cr. 0,083. Stela titulos duos continet, oraculum (n. 1298) et Deliorum plebiscitum infra positum. Litterae decreti exiles, apicatae, a. 0,007, tertii ad finem vergentis a. Chr. saeculi. A. 1877 et 1879 ad templum Apollinis invenit Homolle et ed. *BCH* IV 1880, 471 (Michel 852; Dittenberger Syll.² 791); cf. Hasluck Cyzicus 211 adn. 5 et 301. Contuli; litteras quas non agnovi lineis subductis significavi. *Ect.*

a Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι· Χαρία[ϲ]
Χαριϲτίου εἶπεν· ἐπειδὴ Κυζικηνοὶ φίλ[οι]
ὄντεϲ τοῦ δήμου τοῦ Δηλίων [ἀπεϲτάλ-]
[κ]αϲιν ἀρχιθέωρον - - - - - - -
[κ]α[ὶ θεωρ]οὺϲ - - - - - - - -
..υΙ'υΝΙ'υΙ' ικαίου κομίϲονταϲ [ψ]ήφιϲμα
ἐν ὧι ἀξιοῦϲι Δηλίουϲ φίλουϲ ὄνταϲ τῆϲ
πόλεωϲ αὐτῶν ἀποδεῖξαι τόπον ἐν τῶι
ἱερῶι τοῦ Ἀπόλλωνοϲ ἐν ὧι ϲταθήϲεται
ἡ ϲτήλη εἰϲ ἣν ἀναγραφήϲεται ὁ δεδομέ-
νοϲ χρηϲμὸϲ Κυζικηνοῖϲ ὑπὸ τοῦ Πυθίου Ἀπ[όλ-]

λωνος καθ' [ὅ] τι καὶ ἐν τῶι ἱερῶι τῶι ἐν Δελ[φοῖς]
ἀναγέγραπται, περὶ αὐτῶν δὲ τούτω[ν διε-]
λέγησαν ἀκολούθως ὅ τε ἀρχιθέωρος [καὶ οἱ]
θεωροί· δεδόχθαι τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμ[ωι· ἐπι-]
μεληθῆναι τοὺς ἱεροποιοὺς μετὰ τῆ[ς βου-]
[λ]ῆς ὅπως δοθεῖ τόπος ἐν ὧι σταθήσε[ται ἡ]
στήλη ἐν τόπωι ὡς ἐπιφανεστάτ[ωι καθὼς ἀ-]
ξιοῦσι Κυζικηνοὶ ὅπως ἔχει καλ[ῶς καὶ εὐ-]
σεβῶς τῶι δήμωι τῶι Δηλίων [τὰ πρός τε]
τοὺς θεοὺς καὶ τὸν δῆμον τὸν [Κυζικηνῶν·]
ἐπαινέσαι δὲ τοὺς θεωροὺς κ[αὶ καλέσαι ἐπὶ]
ξένια εἰς τὸ πρυτανεῖο[ν - - - - - -]
τὸ δὲ ἀνάλωμα δοῦ[ναι τὸν ταμίαν τὸ ἐκ τοῦ]
νόμου· Παρμενί[ων - - - ἐπεψήφισεν.]

Vss. 5. 6 fractura paene hausti; fragmenta autem inter se contingunt. || 6 init. nominis theori ultimae litterae atque patronymici vestigia: [Θε]ό-πομπο̣ς (Ν)ικαίου Wil. Hiller. || 24. 25 suppl. Wil.

Χαρίας Χα. rogator etiam in n. 710 et 1026.

1028 Deli in museo, inv. Δ 568 et Δ 524 A, B (= *a, b, c*). Fragmenta tria marmoris albi quae ad eandem stelam pertinere videntur. *a*: a dextra integrum. A. 0,34, l. 0,20, cr. 0,065. *b, c*: nunc conglutinata, a dextra partim integra. A. max. 0,17 l. 0,365. Litterae bonae, a. 0,011—0,012, tertii ineuntis a. Chr. saeculi. *a*: a. 1908 in monumento hypostylo inventum; *b, c*: originis incertae. Composui et exscripsi. *Ect.*

a
- ε . ω
- δ̣ιορθωταὶ
- - - - - - - - - - - - - αν δραχμὰ[ς] πε-
[ντ - - - - - - - - -]α, τὸ δὲ ἱερὸν ἀργύρ[ι-]
[ον - - - - - - - - - κο]σίας δραχμὰς ἐγλα-
a. 288 [β - - - - τοὺς ἱεροποιοὺς? τ]οὺς ἐπ' Ἀφθονήτου
[ἄρχοντος - - - - - -]ιον καὶ ἐπιμελεῖσθαι ἀε[ί]
- - - - - - - - - - ις τό τε ἀρχαῖον ἀργύρ[ι-]
[ον - - - - - - - - -] ἀποδέδοται καὶ ΕΝ/.
desunt nonnulli? versus

b, c
υΝΙ -[κατὰ? τὴν συγ-]
[γρα]φὴν τὴν κειμέ̣[νην παρὰ τῶι γραμματεῖ] τῆς πόλεως· ἀνα-
[γράψ]αι δὲ τόδε τ[ὸ ψήφι]σμα εἰστήλην καὶ [στῆ-]
[σαι εἰ]ς̣ τὸ ἱερόν· *vacat* πρεσβευτὴς Ἡρ̣έα̣[ς]
[Διόδ]οτος Στ[ησιλ]εω. *vacat*

a 2 legit Hiller. || *b, c* 2 rescriptus est litteris gracilioribus et artius incisis; itaque supplementum, ceteris versibus longius, sed e verborum sensu probabile, posui.

Διόδοτος Στη.: cf. ad n. 155 *b* 7; n. 1029 et ded. n. 1155. 1166. 1167.

1029 Deli in museo, inv. Δ 455 A, B. Pars inferior stelae marmoris albi cymatiis ornata, e duobus fragmentis composita. A. max. 0,17, l. 0,36, cr. 0,10. Litterae a. 0,008, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. *a*: originis incertae; *b*: a. 1879 inventum. Ed. Homolle De antiquissimis Dianae simulacris deliacis 58, 2. Contuli. *Ect.*

- - - - - - - - - - - - - - σιν καθά-
[περ - - - - - - - - - το]ὺς λόγους ἀπο-
[δέδωκ - - - - - - - -]αν καὶ αἱ ἄλλαι
[- - - - - - - - - καὶ τ]οῦ ἄλλου ἱεροῦ
[ἐπιμελεῖς]θαι? Διόδοτον· ἀ[ναγράψ]αι δὲ τὸν νό-
[μον τοῦ]τον εἰς στήλην λιθίνην κα[ὶ στ]ῆσαι εἰς τὸ
[ἱερ]ὸν τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀντίγ[ρα]φα εἰς τ[ὸν]
[ναὸ]ν̣? τῆς Ἀφροδίτης.

Vs. 8 init. Ν mutilum, sed manifestum.

Νόμος ille qui sane speciem ψηφίσματος praebebat (cf. Swoboda *Griech. Volksbeschlüsse* 238) ad cultum Veneris pertinebat; Διόδοτον vero (vs. 5) Stesilei filium fuisse existimo; de quo cf. ad n. 1028. Constat enim cum e feriis a Stesileo et Echenice, Stesilei filia, institutis (cf. *BCH* XXXII 1908, 122 et 125; n. 287, 122), tum e dedicationibus n. 1166, 1167 (ante Aphrodisium positis), 1277 gentem illam deliacam Venerem praesertim coluisse. Deli duo Veneris fana fuerunt quorum unum ἐν ἱερῶι e rationibus hieropoeorum arch. Idocrito a. 247 n. 290, 84 et ex aliis locis notum est, alterum autem ad septemtriones et orientem regionis illius quae '*quartier du théâtre*' dicitur a. 1912 detectum est: de quo cf. etiam ad n. 290, 151. 154.

1030 Deli in museo, inv. Γ 453. Fragmentum stelae marmoris albi cuius margo sinister exstat atque minima pars marginis dextri (vss. 6. 7). A. max. 0,22, l. 0,28, cr. 0,074. Litterae exiles, apicatae, a. 0,007, tertii ad finem vergentis vel alterius ineuntis a. Chr. saeculi. Origine ignota. Exscripsi. *Ect.*

Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμ[ωι· Χαρ-]
μίδης Θεοπρῴ[του εἶπ]εν· ὅπως [μη-]
θεὶς ἐν τοῖς [ἱεροῖς οἴ]κ̣οις? τοῦ Ἀπ[όλλω-]
νος ἀτάκτως [ἀναστρεφ]εῖ μηδὲ εἰ[ς τὰ]
ἐστιατόρια ε - 7 *litt.* - ᾽Υ᾽ρας μηδὲ . . .
μ̣ους ερι [. . . . . τοὺ]ς ἐν τῶι ἱερῶι κ̣[οι-]
μήσοντα̣ς ἡ - 7 *litt.* - . . ας εἰσφέρει
μηδὲ οἰκέτας μηθεὶς μήτε ἐν τοῖς *vacat?*
οἴκοις μήτε [πρὸς τῶι?] ὑπαιθρίωι θεω . . .
Ι.Λ.Τ.Λ.ΝΚ.Α.ΙΝ.Κ̣ . . . Ε̣ΡΙ.Λ.ΝΤ̣
ΕΙ̣ΝΓΕ
ΕΛ.Λ.

Vs. 5 velut ἀ̣γ[ο]ρ̣ᾶς Hiller. || 10 τῶν καιν[ῶ]ν? Dürrb.

Decretum factum est ut in peribolo Apollinis reverentia religionis observaretur. De cenatoriis (vs. 5) cf. *BCH* XIV 1890, 507 et fasc. III App. III.

1031 Deli in museo, inv. Δ 576. Pars superior stelae marmoris albi cum cymatio. A. 0,145, l. 0,20, cr. 0,075. Superficies pessumdata. Litterae a. 0,005, tertii ad finem vergentis a. Chr. saeculi. A. 1909 e muro recenti ad meridiem Heraei eruta. Exscripsi. *Ect.*

[Ἔδοξεν τῆι] βουλῆ[ι καὶ]
[τῶι δήμωι·] Ἀριστείδη[ς]
[Τηλεμ]νήστου εἶπεν· το.
- - - Τ . . \ΕΝ.Λ.ΝΤΟ . .
- -\Γ̣Ι.Λ.Ι ἐπὶ τοῦ βω[μοῦ]
[το]ῦ ἱδρυμένου ὑπ̣[ὸ τῶν Δη-]
λ̣ίων ἱερε̣ - - - - - -.

Vs. 5 extr. ΚΩ, non ΒΩ dispicere in ectypo sibi videtur Hiller.

Ἀριστείδης Τη.: cf. ad n. 704.

1032 Deli in museo, inv. Δ 572 A, B. Fragmenta duo marmoris albi ad eandem stelam pertinentia. Cr. 0,06. *a*: superne cymatio ornatum et a sinistra integrum. A. 0,24, l. 0,195; *b*: a sinistra mutilum, a dextra laesum. A. 0,25, l. 0,185. Litterae apicatae, a. 0,007, accurate incisae, intra lineolas positae. A. 1909 ad orientem Cabirii in alveo Inopi invenit Hatzfeld et exscripsit. Contuli atque supplevi. *Ect.*

a
Ἔδοξεν τῆι βο[υλῆι καὶ τῶι δήμωι·]
Τηλέμνηστος [Ἀριστείδου? εἶπεν·]
ὅπως εὐσεβῶς κα[ὶ καλῶς ἔχει]
τῶι δήμωι τῶι Δηλ[ίων τὰ πρὸς]
[τοὺ]ς θεούς· ἀγαθεῖ τ[ύχει· δεδόχθαι]
[τῆι βουλ]ῆι καὶ τῶι δή[μωι· - - -]
[- - -] τὴν βουλὴν τῆ[ν ἀεὶ βου-]
[λεύουσαν] εἰς τὸ ἱε[ρὸν - - - -]
-Τ-

b [- - - - - - - - - δ]ότωϲ[αν]
[- - - - - - τῶι νε]ωκόρωι ὧν ἂ[ν]
[θύωϲιν ἀφ' ἑκάϲτου ἱ]ερείου κωλῆν [καὶ]
[- - - - - -· δῶ]ϲουϲι δὲ καὶ ὅϲο[ι]
[ἂν καθεύδωϲιν? ἐν] τῆι ϲτοᾶι τεῖ πρὸ[ϲ]
[τῶι Ϲαραπιείωι? τ]ῶι λαχόντι νεωκόρωι
[ἀργυρίου ὀβολοὺϲ? ἓ]ξ καὶ μερίδα κρεῶν· ὅϲ[οι]
[δὲ ἂν ἀπὸ ϲυμβεβλ]ημένων? θύωϲιν, προ[ϲ-]
[λήψονται τὰ κρέα?] ἑαυτοῖϲ, τὰ δὲ γέρα δώ-
[ϲουϲι τῶι λαχόντι ν]εωκόρωι· κυρωθέντοϲ δ[ὲ]
[τοῦδε τοῦ ψηφίϲ]ματοϲ, ἀναγραψάτω-
a. 181 [ϲαν οἱ ἱεροποιοὶ] Εὔβοεὺϲ καὶ Παρμενί-
[ων εἰϲ ϲτήλην λι]θίνην τόδε τὸ ψήφιϲ-
[μα καὶ ϲτηϲάτωϲαν ε]ἰϲ ἐπιφανέϲτα-
[τον τόπον τοῦ Ϲαραπιείο]υ?· εἶναι δὲ τῶν
[νεωκόρων τὸν μὲν πρῶτον κλ]ῆρον ἐξ ἁπάν-
[των τῶν πολιτῶν? μὴ] νεωτέρων ἐ-
τῶν [τεϲϲαράκοντα?, τὸν δὲ δε]ύτερον ἐ[κ]
[- - - -, τὸν δὲ τρίτον] κλῆρο[ν]
[- - - - - - - - - - νεω]κόρον
- ιαι -

Τηλέμνηϲτοϲ (II) Ἀρι.: cf. ad n. 751.

Argumentum decreti e fragmento *b* satis probabiliter explicari potest; nam usque ad initium alterius a. Chr. saeculi tres tantum neocoros Deli fuisse monuit Homolle *BCH* XIV 1890, 481; postea autem νεωκόρον εἰϲ Ϲαραπιεῖον occurrere: cf. n. 442 *A* 196; Hoc autem decreto de νεωκόρῳ illo creando, de commodis ei tribuendis (vss. 1—10), de sortitione facienda statutum esse existimo.

b vss. 5. 6 [ἐν] τῆι ϲτοᾶι τῆι πρὸ[ϲ τῶι Ϲαραπιείωι]: cf. n. 440 *A* 74. 75: εἰϲ [τ]ὸ ϲτωΐδιον τὸ πρὸϲ τῶι Ϲαραπιείωι. || 8 [τῶν ϲυμβεβλ]ημένων: ad res divinas faciendas pecuniam conferre solebant sodales qui ϲυμβαλλόμενοι εἰϲ τὰϲ θυϲίαϲ καὶ τὰϲ ϲπονδὰϲ dicebantur (in laterculis atticis arch. Callistrato conditis *A* II 155. 156 et saepius; ded. n. 1225. 1290). || Vss. 16—19 suppleverunt Hiller, Hauss.

1033 Deli in museo, inv. Δ 371. Frustulum marmoris subcaerulei. A. 0,22, l. max. 0,14, cr. 0,054. Litterae a. 0,008 eiusdem speciei atque in 692 (fortasse eiusdem stelae?). A. 1880 ad septemtriones τεμένουϲ Apollinis inventum. Exscripsi. *Ect.*

τοῖϲ
- [ἐν] τῶι μ[ηνὶ?] -
- οἱ ἱεροποι[οὶ] -
- α καὶ ἐψηφι[ϲ] -
- ξιαϲ· ἀναγ[ράψαι δὲ] -
- [τὰ] ἐψηφιϲμέν[α] -
- [τοὺ]ϲ δὲ ἱεροποιο[ὺϲ] -
- [ἐ]ν τῶι ἱερῶι το[ῦ] -

1034 Deli in museo, inv. Δ 292. Pars inferior stelae marmoris albi cymatio ornatae, a dextra mutilae. A. 0,145, l. 0,14, cr. 0,075. A. 1880 ad septemtriones porticus Philippi inventa. Litterae a. 0,007, medii fere tertii a. Chr. saeculi. Exscripsit Homolle. Contuli. *Ect.*

[- - - - - τό δε]
[ψ]ήφιϲμα εἶναι εἰ[ϲ τὴν ϲω-]
τηρίαν τᾶϲ πόλε[ωϲ.]

De illa formula vide Wilhelm *Beitr.* 180; 318 sqq.; Francotte *Mélanges de droit public grec* 40.

1035 Deli in museo, inv. Δ 378. Frustum marmoris subcaerulei undique mutilum. A. 0,11, l. 0,08, cr. 0,06. Litterae crassae, malleolis ornatae, a. 0,006, alterius a. Chr. saeculi. A. 1903 ad septemtriones et occidentem τεμένουϲ Apollinis inventum. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXVIII 1904, 307 n. 60. Contuli. *Ect.*

ΙΛΙΩ
- κωι Νικ -
- ̄ιαιϲ φι/
- [δη]μόϲιον ἀ[ργύριον?] -
- [β]ουλευτ[ήριον] -
- ϲ ἐπεψή[φιϲεν.]

SECTIO ALTERA.

DECRETA COMMVNIS INSVLANORVM.

Decreta quae, a communi Insulanorum facta, in Cycladibus praeter Delum inventa sunt, habes IG XII 5, 817; 824 *B* (Teni); 1069? (Carthaeae); XII 7, 13 (Arcesinae); 506 (Nicuriae); decretum IG XII 7, 509 incolis Heracleae insulae tribuendum esse existimavi *BCH* XXXVII 1911, 450 sqq. Dedicationes infra vide n. 1123 sqq. De rebus vero a communi gestis atque de eius institutis satis est ut commemorem Hiller v. Gaertringen IG XII 5 testim. 1300 sqq.; König *Der Bund der Nesioten* Halle 1910 qui dissertationes antea scriptas magna cura collegit (cf. 10. 11). Adde Shebelewii dissertationem de communi insulanorum, russica lingua scriptam (*Journ. Minist. Instr. Publ.* 1905, 219 sqq.); quae, gallice translata, mihi in promptu fuit. Cf. denique quae commentatus sum *BCH* XXXV 1911, 441 sqq.; Tarn *Antigonos Gonatas* Oxford 1913, 432 sqq. et aliis locis.

1036 Deli in museo, inv. Δ 419. Stela marmoris albi quae postea superne caesa est atque a sinistra excavata ut in thermis, post Chr. n. medio in foro aedificatis, quasi limen adhiberetur. A. 1,02, l. 0,51—0,54; cr. 0,16—0,17. Decreti initium atque a sinistra tertia circiter pars deest; stelae autem superficies quae superest, magnam partem detrita. Litterae a. 0,01, quarti exeuntis a. Chr. saeculi. A. 1902 inventa. Ed. Dürrbach *BCH* XXVIII 1904, 93 n. 1: cf. XXXI 1907, 208 sqq. Contuli. *Ect.*

[- - - - διατελ]ε[ῖ]? τ[ο]ὺϲ Ἕλληναϲ· [τιμῆϲαι]
[μὲν τὸ κοινὸν τῶν] νηϲιωτῶν ἀξίωϲ κατὰ δύναμιν
[Δημήτριον] ταῖϲ [πρεπ]ούϲαιϲ αὐτῶι τιμαῖϲ· ποῆ-
[ϲαι δὲ αὐτοὺϲ ἐν] Δήλωι [τ]ὸ μὲν ἕτερον ἔτοϲ τὴν π[α-]
[νήγυριν τῶν Ἀν]τιγονε[ί]ων ἣν νῦν ποιοῦϲιν, τὸ δ[ὲ]
[ἕτερον θυϲίαν] καὶ ἀγ[ῶ]ναϲ καὶ ϲύνοδον ἐπονο-
[μάϲανταϲ Δημ]η[τρ]ιε[ι]α, καὶ ϲυνέδρουϲ ἀποϲτέλ-
[λειν εἰϲ ταῦτ]α καθάπερ ἀποϲτέλλουϲιν εἰϲ τὰ
[Ἀντιγόνεια τήν τ]ε παραϲκευὴν τῶν θυμάτων κα[ὶ]
[τῶν ἀγώνων ποιεῖ]ϲθαι? καὶ τὴν μίϲθωϲιν τῶν τεχν[ι-]
[τῶν - c. 9 -]ντ....ΜΙΣ//\ΟΙ.....ν ἄθλων το[ῖϲ]
[Δημητριείοι]ϲ [ἀπὸ τῶν κοιν]ῶν χρημάτων κατὰ
[τὴν ϲύνταξιν] τὴν νῦν οὖϲαν τοῖϲ νηϲιώταιϲ ὑπ-
[ὲρ τῶν Ἀντιγο]νείων καὶ ἐάν τινεϲ τῶν νηϲιωτῶν
[μὴ τελῶϲιν ε]ἰϲ ταῦτα τὴν ϲύνταξιν τὴν ἐπιβ[άλ-]
[λουϲαν ....]ων χρημάτων ..... ̄ειανα ....
[....... ἐν ἐ]νδείαι τοῦ ϲυντελεῖν, εἶναι λ
- c. 10 - ταννη - c. 12 - μα - - - - - -
- c. 10 - αλον - c. 6 - ε - - - - - - -
[- - - - - - - - - το]ῦ ἐνιαυ[τοῦ - - -]
- - - - - - - - - - - τὴν εὔνοιαν τ[ὴν]

[- c. 5 - εἰς πάντ]α χρόνον . . . . . Ν Ι ὄντα εὐε[ργ-]
[έτην - c. 8 -] αὐτῶι καὶ ἀυ . . . . Α . Υ Γ Ω Τ Ο Ν
- c. 11 - Ν ἣν ἔχουσι πρὸς αὐτὸν οἱ νησιῶτα[ι]
- - - - - - ἀρ[γ]ύριον· ἐπιμέλειαν δὲ - c. 9 -
[- - - - καθ]άπερ? καὶ Ε Ν Ε . Γ Ο Ρ Ε Ν Ι - c. 7 -
- - - - - - - - - - - - - ιον - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - - Ν . . . .
- - - - - - - - - - - στη . . . . . αὐτὸν . . .
- - - - - - - - - - - - - τῶι . . . αιτα . .
- - - - - - - - - - ταῖς ἰδίαις πόλεσι[ν] ὅπω[ς]
[- - - - - ποή]σωνται? τὰ αὐτά· τὰς δὲ . ο . .
- - - - - - - - - - καὶ κατατάξασθαι ὅπ[ως]
[- - - - - - - - διὰ παν]τὸς? αἱ θυσίαι καὶ τὰ
[ἆθλα? - - - - - - -]αι· ὅταν δὲ αἱ πόλε-
[ις ἐ]κλωνται τοὺς συνέ]δ[ρους, τ]οὺς μὲν τοῦ εἰσιόν-
[τος ἔτους εἰς τ]ὰ Δημητρίεια παραγινομένους
[εἰσενεγκεῖν] χρήματα ὅσαπερ εἰς τὰ Ἀντιγόνε[ια]
[ἐτάχθη· φροντί]σαι δὲ καὶ σκέψασθαι ὅθεν ἔσται πα-
[ρέχεσθαι τὸ] ἀργύριον ἀφ' οὗ τὰ Δημήτρια ποιή-
[σουσι τὸν ὕσ]τερον χρόνον· καθ' ὅ τι δ' ἂν οἰκονο[μ-]
[ήσωσιν αὐτοί, τ]αῦτα κύρια εἶναι· τοὺς δὲ μετὰ τα[ῦ-]
[τα ἐξαποστ]ελλομένους, καθ' ὅ τι ἂν συνταχθ[ῆι]
[ἐξ ἀρχῆς, τὰς εἰ]σφορὰ[ς] ποιεῖσθαι· ἀναγράψαι δὲ το[ὺς]
[συνέδρους τόδε] τὸ ψήφισμα καὶ στῆσαι παρὰ τὸν βω-
[μὸν τῶν βασιλέω]ν.

Dürrbachii supplementa sunt. Eiusdem variae lectiones: vs. 6 [ἑορτὴν ἰσότιμ]ον καὶ σύνοδον; veram autem lectionem suspicatus l. l. 97. || 7 [Δημητρίεια κ]αὶ. || 9 [τὴ]ν παρασκευήν. || 11 Ξ Α Ν Τ Α Ξ Τ Ο Μ Ι Σ Θ Ο Γ . Λ . Ο Ν Α Θ Λ Ω Ν; dubitanter supplevit τὸ μισθοπ[ω]λ[εῖ]ον ἄθλων. Hoc quidem non recepi. Quod autem in promptu est, τὸ μισθώ[μα τ]ῶν ἄθλων neque cum litterarum vestigiis neque cum spatio congruere mihi videtur. || 17 extr. Ε Ι Ν Α Ι Α . Υ \ . || 20 init. Σ Τ Ε, dein post intervallum decem circiter litterarum, Ν || 21 init. . Ν; extr. Σ Α Ν Τ Ο || 22 Ν Ι non agnovit. || 23 estr. Γ Ω Τ Ο Υ Μ || 24 extr. Ν Η Σ Ι Ω || 25 ἐπιμέλειαν - - || 26 Α Γ Ε Ρ Κ Α Ι Ε Ν / . . Ε Ρ Ε Ν Ι Α || 27 init. Η Λ Ε . . . Ο Λ Ι Ο Ν; [ἡμι]όλιον? || 28 . . . . Ε Ι Ν . . . . . . Α Γ . Α Σ . Ο Ν Α || 29 Μ Ι Σ Τ Η; extr. Α Ν Α || 30 Τ Ω Ι non agnovit. || 35 init. Μ. ἆθλα? suppl. Hauss.

Hoc decreto insulani ferias Δημητρίεια instituerunt quae vicissim cum feriis Ἀντιγονείοις iam institutis celebrandae essent. Primum ad Antigonum Gonatan (✝ 239) et Demetrium II Macedonum reges eas ferias rettulerat Dürrb.; deinde autem, ab Holleauxio monitus (*BCH* XXXI 1907, 209; cf. 100 adn. 2), in honorem Antigoni et filii Demetrii Poliorcetae, exeunte quarto a. Chr. saeculo, eas celebratas esse contendit *BCH* XXXI 1907, 208 sqq.; sub idem vero tempus commune insulanorum conditum esse. Cui opinioni assenserunt Hiller v. Gaertringen IG XII 5 testim. 1300; Tarn *Journ. Hell. Stud.* XXIX 1909, 281 adn. 98; *Antig. Gon.* 433 sqq.; König 13 sq.; impugnant autem eam Ferguson *Journ. Hell. Stud.* XXX 1910, 201 adn. 51; *Hell. Ath.* 190; Kaerst *Gesch. d. hell. Zeit.* II 1 398 sqq. Sed litteraturae indoles vetat utique infra principia tertii a. Chr. n. saeculi descendere (testantur etiam Wil. Hiller), ita ut non dubitem quin feriae revera ad Antigonum et Demetrium priores referendae sint. Nota Ἀντιγόνεια in tit. deliaco n. 154 *A* 42 arch. Phillide I a. 294 iam commemorari.

1037 Deli in museo, inv. Δ 428. Pars superior stelae marmoris albi cum cymatio, a sinistra mutila. A. max. 0,21, l. 0,235, cr. 0,07. Superficies maxime detrita. Litterae a. 0,009—0,01, quarum extremae partes largiores factae sunt, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. Origine ignota. Exscripsi et edidi *BCH* XXXV 1911, 449. *Ect.*

[Ἔδοξε]ν τοῖς συνέδροις τῶν νησιωτῶν· ἐπ[ει-]
[δὴ οἱ πεμφ]θέντες ὑπὸ τοῦ κοινοῦ συνεδρίου θε[ω-]
[ροὶ εἰς Ἀ]λεξάνδρειαν πρὸς τὸν βασιλέα
[Πτολεμα]ῖον Καλλίας Νάξιος, Ἐχέστρατος
. . . . Ο Ν . Ι Λ Ν Τ Η - c. 10 - Ο Σ Δ Ι Κ Α Ι

Καλλίας Νάξιος fortasse idem atque . . . ας Νάξιος, θεωρὸς ad ludos in honorem Ptolemaei I a filio institutos missus (IG XII 7, 506, 62); cf. *GGA* 1913, 170 n. 2. Titulum certe ad aetatem Ptolemaei II refero.

1038 Deli in museo, inv. Δ 420 α—γ. Fragmenta tria marmoris albi quae inter se coniuncta stelam superne mutilam efficiunt. A. max. 0,74, l. 0,30, cr. 0,078. Litterae a. 0,009 (minor Ο). *a*, *b*: invenit Hauvette a. 1881 et ed. *BCH* VII 1883, 5 n. 1. Omiserat vss. 1—3 quos ed. Homolle *BCH* XV 1891, 120 adn. 1; supplevit idem vss. 4. 5 l. l. (Michel 374; Dittenberger Orient. 67). *c*: originis ignotae exscripsi. Titulum totum edidi *BCH* XXXI 1907, 341 n. 3. *Ect.*

a Ε Μ Ο - - - Ο Λ Ι
Τ Α Τ Ο Υ - - Ν Λ Τ
[τ]ά τε ἄλλα [μετ' εὐ]νοία[ς - - - - - - -]
τοῖς νησιώταις ὅσα πρὸς Ε Ν Ε Α
καὶ Βακχώιντα Βοιωτὸν (?) τήν τε εὔνοιαν [ἣν δια-] *b*
τελεῖ ἔχων Σώστρατος πρὸς τοὺς νησιώτας
καὶ ὅτι χρείας παρέχεται τοῖς ἀφικνουμένοις
[π]ρὸς τὸν βασιλέα μετὰ πάσης προθυμίας καὶ
[λέγων] καὶ πράσσων ὅ τι ἂν δύνηται ἀγαθὸν ὑ-
c πὲρ τῶν [νησιω]τῶν· δεδόχθαι τοῖς συνέδροις· ἐ-
παινέσαι μὲ[ν Σώ]στρατον Δεξιφάνους Κνίδιον
ἀρετῆς ἕνεκα [καὶ εὐν]οίας ἧς ἔχων διατελεῖ
ἔμ παντὶ καιρῶι εἰς [τὸν β]ασιλέα Πτολεμαῖον
καὶ τοὺς νησιώτας καὶ σ[τεφα]νῶσαι αὐτὸν χρυ-
σῶι στεφάνωι ἀπὸ δραχμ[ῶν ἀλ]εξανδρείων
τρισχιλίων καὶ ἀνακηρῦξαι τὸν [σ]τέφανον [τοῖς]
πρώτοις Πτολεμαιείοις ἐν Δήλωι· δ[εδό]σθα[ι δὲ]
αὐτῶι πολιτείαν ἐν πάσαις ταῖς ν[ήσοις ὅσαι]
μετέχουσιν τοῦ συνεδρίου αὐτῶι [καὶ ἐκγόνοις]
καὶ ἀτέλειαν ἁπάντων ὧν ἂν εἰσάγω[σιν καὶ ἐξά-]
γωσιν καὶ προεδρίαν ἐμ πᾶσι τοῖς ἀγῶσιν καὶ πρό-
σοδον πρὸς βουλὴν καὶ δῆμον εἰάν του δέωνται
πρώτοις μετὰ τὰ ἱερά· ὅπως δὲ καὶ τῶν ἱερῶν ὧν θύ-
ουσιν οἱ νησιῶται ἐν Δήλωι τοῖς τε ἄλλοις θεοῖς καὶ
Σωτῆρι Πτολεμαίωι καὶ βασιλεῖ Πτολεμαίωι ἀποσ-
τέλληται καθ' ἑκάστην πανήγυριν ἐπὶ τὴν Σωσ-
τράτου ἑστίαν γέρας εἰς Κνίδον αὐτῶι καὶ ἐκγό-
νοις καθάπερ ἀδελφοῖς, ἐπιμελεῖσθαι τοὺς ἀεὶ γι-
νομένους ἐπιμελητὰς τῆς θυσίας· τὸ δὲ ψήφισμα
τόδε ἀναγράψαι εἰ[ς σ]τήλην λιθίνην καὶ ἀναθεῖ-
ναι τοὺς συνέδρους εἰ[ς] τὸ ἐν Δήλωι ἱερόν· κατὰ
ταῦτα δὲ ψ[η]φισάσθωσαν αἱ μετέχουσαι τῶν πό-
λεων τοῦ συνεδρίου καὶ ἀναγραψάτωσαν εἰς
στήλας λιθίνας τὸ δόγμα τόδε καὶ ἀναθέτω-
σαν εἰς τὰ ἱερὰ ἐν οἷς καὶ αἱ ἄλλαι τιμαὶ παρ' ἑ-
κάστοις τῶν νησιωτῶν εἰσιν ἀναγεγραμ-
μέναι.

Vss. 3. 5 redintegrare temptavit Ditt.: [τ]ά τε ἄλλα [μετ' εὐ]νοία[ς πάντα διεπράξατο] | τοῖς νησιώταις ὅσα πρὸς (Ξ)ενέα[ν καὶ - - -] | καὶ Βάκχωνα, quae supplementa pleraque non recepi. || 4 Γ Ρ Ο Σ Λ Γ Ο Hiller. || 5 Β Α Κ Χ Λ Ν Λ Ο Ι Ο Γ Ο Ι Ο Ι legit Homolle; Βακχώιντα Βοιωτὸν dispicere mihi visus sum; de ea autem lectione valde dubito; Βάκχων ὁ Βοιωτός Hiller.

Aetatem Sostrati definierunt Wilamowitz *Kydathen* 228; Perdrizet *Rev. ét. anc.* I 1889, 261 sqq. (cf. Dittenberger Orient. II p. 540), cuius opinio decreto hoc, quod regnante Ptolemaeo Philadelpho c. a. 280 ab insulanis factum est, confirmatur; cf. quae commentatus sum l. l. Sostratum Delii honoribus affecerunt: cf. n. 563; ei Caunii quoque et Cyrenaeus quidam statuam Deli posuerunt: cf. n. 1130 et 1190. Maxima gratia apud Ptolemaeum II floruisse videtur. De feriis Πτολεμαιείοις (vs. 17) cf. ad n. 1043, 14 sq.

De Bacchone (vs. 5) cf. ad n. 1125.

1039 Deli in museo, inv. Δ 421 α, β. Fragmenta duo marmoris albi quae inter se non contingunt. *a*: a dextra integrum. A. 0,26, l. 0,17; *b*: pars inferior stelae cum cymatio ac dente. A. 0,59, l. 0,37, cr. 0,08. Litterae a. 0,011 quorum extremae partes malleolis ornatae sunt. *a*: ed. Homolle *BCH* IV 1880, 324 n. III; *b*: a. 1881 ad orientem templi Apollinis invenit Hauvette et ed. *BCH* VII 1883, 7 n. 2. Composui atque contuli: cf. *BCH* XXXV 1911, 442. *Ect.*

a

\- - - - - - - - - - - - - ἣν ἔχ[ει]
[- - - - - - - - - - - πα]ρακαλῆι· Δ.
[- - - - - - - - - - - χρ]ε(ί)αϲ παρέχ[ε-]
[ται - - - - - - - -] καὶ νῦν τὴν π[â-]
[ϲαν - - - - - - - -] ποιοῦνταϲ τ.
\- - - - - - - - - - - καὶ ἐν τῶι παρε-
[- - - - - - - - - - Βά]κχωνα ἐπιμ...
\- - - - - - - - - - τῶι ταῦτα ποιο[ῦν-]
[τι?- - - - - - - - Βάκ]χ̣ων? τοῖϲ ϲυνέδροι[ϲ]
[- - - - - - δεδόχθαι?] τοῖϲ ϲυνέδροιϲ· *vacat*
\- - - - - - - - - - - Πτολεμαῖον. Ε
\- - - - - - - - - - ἣν ἔχει διὰ π[αντ]ὸ[ϲ]
\- - - - - - - - - - ν̣ ἀποϲτ[ελλ.....]
ΝΤΕΤΑΛΓ
ΟΥΑΡΙ
Τ

b

\- - - - - - - καὶ εὐ[νοίαϲ ἣν ἔχων δια-]
[τελεῖ] περὶ τοὺϲ νηϲιώταϲ καὶ εἶναι [αὐτὸν πρό-]
ξενον καὶ εὐεργέτην τῶν νηϲιωτῶν· δε[δό-]
ϲθαι δὲ καὶ πολιτείαν αὐτῶι καὶ ἐγγόνοιϲ ἐ[ν]
πάϲαιϲ ταῖϲ νήϲοιϲ ὅϲαι μετέχουϲιν
τοῦ ϲυνεδρίου καὶ προεδρίαν ἐν τοῖϲ ἀγῶ-
ϲιν καὶ πρόϲοδον πρὸϲ τὴν βουλὴν καὶ τὸν
δᾶμον εἰάν του δέωνται πρώτοιϲ μετὰ τὰ ἱε-
ρά· τὸ δὲ ψήφιϲμα τόδε ἀναγράψαι κοινῆι μὲν τοὺ-
ϲ ϲυνέδρουϲ εἰϲ ϲτήλην λιθίνην καὶ ἀνα-
θεῖναι ἐν Δήλωι εἰϲ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνοϲ
τοῦ Δηλίου, ἰδίαι δὲ τὴν πόλιν ἑκάϲτην ἐν
τοῖϲ ἱεροῖϲ ἐν οἷϲ ἔθοϲ ἐϲτὶν ἀναγράφειν τὰϲ
εὐεργεϲίαϲ· τὸ δὲ ἀνάλωμα τὸ εἰϲ τὴν
ϲτήλην καὶ τὴν ἀναγραφὴν δοῦναι ἀπὸ
τοῦ περιοῦντοϲ (*sic*) ἀργυρίου τῶι ϲυνεδρίωι.

a: supplementa prioris editoris sunt; vs. 7 legi et supplevi. || 9 init. dubitanter supplevi. E mentionibus illis Bacchonis aetas tituli certa ratione definiri potest: cf. ad n. 1125. || 11 De Ptolemaeo II rege non cogito; locus vero deest ut nomen proxeni atque [τεταγμένον ὑπὸ τὸν βαϲιλέα] Πτολεμαῖον suppleas; fortasse Ptolemaeus nomen proxeni ipsius. An scribunt ϲύνεδροι epistulam qua Ptolemaeum de grato in Bacchonem animo certiorem faciunt? Wil.

1040 Deli in museo, inv. Δ 422. Stela marmoris albi superne mutila. A. 0,72, l. 0,27, cr. 0,065. Litterae bene incisae, a. 0,008 (vss. 29. 30 0,013), malleolis ornatae. A. 1903 ad septemtriones fori Theophrasti inventa. Ed. Bizard *BCH* XXX 1906, 665 n. 1. Contuli. Cf. quae commentatus sum *BCH* XXXV 1911, 454 sq. *Ect.*

Θ ε [ο ί.]

Ἔδοξε τοῖϲ ϲυνέδροιϲ τῶν [νηϲιωτῶν·]
ἐπειδὴ Ὑπατόδωροϲ Μίκκου καὶ Καφ[ιϲό-]
δωροϲ Ἀρχίου Θηβαῖοι εὔνοι καὶ φίλοι τοῖϲ
νηϲιώταιϲ καὶ χρείαϲ παρέχονται καὶ λ[έ-]
γοντεϲ καὶ πράϲϲοντεϲ ὅ τι ἂν δύν[ων-]
ται ἀγαθὸν ὑπὲρ τῶν νηϲιωτῶν· δεδό-
χθαι τοῖϲ ϲυνέδροιϲ· ἐπαινέϲαι Ὑπατόδω-
ρον καὶ Καφιϲόδωρον Θηβαίουϲ ἀρετῆϲ ἕ-
νεκα καὶ εὐνοίαϲ τῆϲ εἰϲ τοὺϲ νηϲιώταϲ
καὶ εἶναι αὐτοὺϲ προξένουϲ καὶ εὐεργέ-
ταϲ ἐν π[ά]ϲαιϲ ταῖϲ νήϲοιϲ ὅϲαι μετέχου-
ϲι τοῦ ϲυνεδρίου· δεδόϲθαι δὲ αὐτοῖϲ κα[ὶ]
προεδρίαν ἐμ πᾶϲι τοῖϲ ἀγῶϲι καὶ πρόϲο-
δον πρὸϲ τὴμ βουλὴν κα τͻν δᾶμον εἰάν
του δέωνται πρώτοιϲ μετὰ τὰ ἱερὰ καὶ ἀϲυ-
λίαν ἐμ πολέμωι καὶ ἐν εἰρήνει· ὑπάρχειν
δὲ ταῦτα καὶ τοῖϲ ἐγγόνοιϲ αὐτῶν· τὸ δὲ
ψήφιϲμα τόδε ἀναγράψαι τοὺϲ ϲυνέ-
δρουϲ εἰϲ ϲτήλην λιθίνην καὶ ἀναθεῖναι ἐν
Δήλωι εἰϲ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνοϲ· ἀνα-
γράψαι δὲ καὶ τὰϲ πόλειϲ ἑκάϲταϲ παρ' ἑ-
αυταῖϲ τὸ ψήφιϲμα καὶ ἀναθεῖναι εἰϲ τὰ
ἱερὰ οὗ ἔθοϲ ἐϲτὶν αὐταῖϲ· τὸ δὲ ἀνάλω-
μα τὸ εἰϲ τὴν ϲτήλην καὶ τὴν ἀναγρα-
φὴν δοῦναι τῶι αἱρεθέντι ἐπιμελητεῖ ἀπὸ
τοῦ περιόν⟨ον⟩τοϲ ἀργυρίου τῶι ϲυνεδρίωι·
εἱρέθη ἐπιμελητὴϲ Τειϲίαϲ Μυκόνιοϲ.

Ὑ π α τ ο δ ώ ρ ο υ κ α ὶ
Κ α φ ι ϲ ο δ ώ ρ ο υ Θ η β α ί ω ν.

Ὑπατόδωρον Μί. Θη. in decreto a Delphis arch. Heraclida facto (*Klio* VIII 1908, 205) laudatum fuisse monui l. l. De aetate illius Heraclidae (274/3) cf. Bourguet *BCH* XXXV 1911, 483 sqq.
Τειϲίαϲ Μυκόνιοϲ: idem epimeleta in n. 1041.

1041 Deli in museo, inv. Δ 423. Stela marmoris albi superne mutila. A. 0,51, l. 0,27, cr. 0,08. Litterae accuratissime incisae, intra lineas positae, a. 0,009, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1880 ad meridiem et occidentem templi Apollinis inventa. E schedis Homollii ed. Dürrbach *BCH* XXVIII, 115 n. 7: cf. Graindor ***Mus. Belge*** XII 1908, 115. *Ect.*

τὸν ϲτ̣[έφανον? - - - - - -]
ταχθεῖ· τὰ δ[ὲ ἐψηφιϲμένα? - - -]
ἀναγγέλλειν α[ὐτῶι - - - ϲυν-]
ντελεϲθέντω[ν - - - - - -]
ἃϲ οἱ νηϲιῶται α- - - - - - -
αὐτῶι· τὸ δὲ ψήφι[ϲμα τόδε ἀνα-]
γράψαι τοὺϲ ϲυνέδ[ρουϲ εἰϲ ϲτ-]
ήλην λιθίνην καὶ ἀ[ναθεῖναι ἐν]
Δήλωι εἰϲ τὸ ἱερὸν το̣[ῦ Ἀπόλλω-]
νοϲ· ἀναγράψαι δὲ κ[αὶ πόλ-]
ειϲ ἑκάϲταϲ παρ' ἑαυ[ταῖϲ τὸ ψ-]
ήφιϲμα καὶ ἀναθεῖναι ο[ὗ καθ' ἑκάϲτ-]
ην νόμιμόν ἐϲτιν· δοῦ[ναι δὲ κ-]
αὶ ξένια Ἀριϲτάνδρωι ἀ[πὸ δρ-]
αχμῶν πτολεμαικῶν [- καὶ πέμπ-]
ειν τοὺϲ ἡιρημένουϲ θεω[ρούϲ·]
τὸ δὲ ἀνάλωμα τὸ εἰϲ τ[ὴν ἀν-]
αγραφὴν καὶ τὴν ϲτήλη[ν δοῦ-]
ναι τῶι αἱρεθέντι ἐπιμελη[τῆι]
ἀπὸ τοῦ περιόντοϲ ἀργυρίου [τῶ-]
ι ϲυνεδρίωι· ἡιρέθη Τειϲίαϲ
Μυκόνιοϲ.

Vs. 1 ΤΟΝ∠ Η. || 2 ΤΑΧΘΕΙΣ Η. [καθ' ὅ τι ἂν ϲυν]ταχθεῖ? cf. n. 1036, 43. || 3 sqq. hunc in modum redintegrare conatus est Graindor: ἵνα τούτων [ϲυ]|ντελεϲθέντω[ν, κυρίαι ὦϲιν αἱ τιμαὶ] | ἃϲ οἱ νηϲιῶται ἀ[ποδε-δώκαϲιν] αὐτῶι; mihi quidem potius videtur: [ἵνα - - - - εἰδήϲηι τὰϲ τιμὰϲ] κτλ. Aliter Hiller: [ἵνα - - - - φαίνωνται τὰϲ χάριτ]αϲ οἱ νη-ϲιῶται ἀ[πονέμειν καταξίαϲ] αὐτῶι.

Existimavit Boesch Θεωρόϲ 16 sq. decretum hoc a communi insulanorum factum esse ut ad ferias quasdam θεωροὺϲ mitteret; Aristandrum autem eas nuntiavisse. Mihi contra videtur in honorem Aristandri absentis hoc latum esse; θεωροὺϲ vero tantum curavisse ut munera ei mitterent. Fortasse Aristander apud Ptolemaeum II regem valebat ad quem θεωροὺϲ ab insulanis missos esse e n. 1037 constat. De aetate tituli cf. ad n. 1040 in quo idem epimeleta Τειϲίαϲ Μυκόνιοϲ (vs. 28) occurrit.

1042 Deli in museo, inv. Δ 425 α, β. Pars superior stelae marmoris albi cum cymatio, e duobus fragmentis composita; angulus superior sinister et maxima pars marginis dextri desunt. A. 0,43, l. 0,30, cr. 0,08. Litterae a. 0,013, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. *a*: a. 1878 ad meridiem templi Apollinis invenit Homolle et ed. *BCH* IV 1880, 321 n. 1 (Dittenberger Syll.[1] 154; Michel 375; Dittenberger Orient. 40); *b*: a. 1903 ad orientem exedrae a Sotele positae inventum ed. Dürrbach *BCH* XXVIII 1904, 108 n. 2. Composui a Dürrbachio monitus et exscripsi: cf. *BCH* XXXI 1907, 369. *Ect.*

a
[Ἔδοξεν τ]οῖς συνέδροις τῶν
[νησι]ωτῶν· ἐπειδὴ Θέων *vacat*
[Φιλ]ίσκου Αἰγαεὺς, τεταγμέ-
[νο]ς ὑπὸ τὸμ βασιλέα Πτολε-
[μα]ῖον ἐν Ἀλεξανδρείαι, τῶ[ι]
τε βασιλεῖ τὰ συμφέ[ροντα]
πράττει καὶ τοῖς ν[ησιώταις]
[ε]ὔνους ὢν καὶ φί[λος διατελεῖ]
[κ]αὶ ἀεὶ τοῖς δ[εομένοις τῶν]
[ν]ησιωτῶν π[αρέχεται χρείας]
[πολλὰς καὶ κοινῆι ταῖς πόλεσιν]
b
[καὶ] ἰδίαι τοῖς ἐντυ[γ]χάνου[σιν·]
δεδόχθαι τοῖς συνέδροις· [ἐπαι-]
νέσαι μὲν Θέωνα Φιλίσκο[υ]
[Α]ἰγαεῖα ἀρετῆς ἕνεκα καὶ [εὐνοί-]
ας ἣν ἔχων διατελεῖ εἰς [τοὺς]
νησιώτας· εἶναι δὲ Θέω[να Φιλίσ-]
[κ]ου Αἰγαεῖα πρόξενον κ[αὶ εὐεργέ-]
[την] πάντων τῶν νη[σιωτῶν ὅσοι]
[μετέχ]ουσι τοῦ συν[εδρίου· ὑπάρ-]
[χειν] δὲ αὐτῶι κα[ὶ ἐκγόνοις προε-]
[δρίαν ἐν τ]οῖς ἀγῶ[σιν - - -.]

Vs. 2 extr. ΘΕΩΝΓΑ H. qui patronymicum Πα[ρμεν]ίσκου suppl. || 8 supplevi. || 9 init. . . ΙΛΕΙ H.; [δι]ατε]λεῖ suppl.; postea τοῖς δ[ὲ ἀφι-κνουμένοις τῶ[ν] suppl. Ditt. || 10 . ΝΗΣΙΩΤΩΝ H. || 11 fractura haustus; supplevi.

Civitatem Αἰγαέων Ephesiis conterminam fuisse existimat Dittenberger Orient. l. l.: monet autem Hiller Αἰγαιέας Aeolidis facile Αἰγαέας vel Αἰγαεῖας dici potuisse. Rex (vss. 4. 5), ut videtur, Ptolemaeus II Philadelphus.

1043 Deli in museo, inv. Δ 424. Fragmentum stelae marmoris albi superne et infra mutilum. A. 0,35 (a sinistra), 0,20 (a dextra), l. 0,34, cr. 0,075. Litterae accurate incisae, trigonis apicibus ornatae, a. 0,011, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1878 ad occidentem templi Apollinis inventum. Ed. Homolle *BCH* IV 1880, 322 n. II. Contuli. *Ect.*

ει- - - - - - - - - - - - -
ὑπὸ τῶν συνέ[δρων - - - - -]
τὴν πρὸς τοὺς νησιώτα[ς εὔνοιαν·]
δεδόχθαι τοῖς συνέδροις· [τά τε ἐ-]
κ τοῦ πρότερον ψηφίσματος τοῦ ἀ-
ναγεγραμμένου ἐν τῶι ἱερῶι τοῦ Ἀπό[λ-]
λωνος τοῦ Δηλίου ὑπάρχειν Θρασυ-
κλεῖ παρὰ τοῖς νησιώταις καὶ πάλι[ν]
ἐπαινέσαι αὐτὸν ἀρετῆς ἕνεκεν
καὶ εὐνοίας τῆς εἰς τοὺς νησιώτας
καὶ στεφανῶσαι θαλλοῦ στεφάνωι
διότι βεβαίαν τὴν εἰς τοὺς νησιώ-
τας εὔνοιαν ποεῖται· ἀνακηρῦξαι
δὲ τὸν στέφανον Πτολεμαίων τῶι
ἀγῶνι τῶι πρώτωι, ὅταν οἱ τραγωιδοὶ ἀγωνί-
ζωνται, ὅτι στεφανοῖ αὐτὸν τὸ κοιν[ὸν]
τῶν νησιωτῶν ἀρετῆς ἕν[εκεν καὶ]
εὐνοίας ἣν ἔχων διατ[ελεῖ εἰς τοὺς]
νησιώτας· ἀναγρ[άψαι δὲ τοὺς συν-]
έδρους τὸ δόγ[μα τόδε εἰς στήλην]
λιθίνην κ[αὶ - - - - - - - - -.]

Vss. 1. 2 suppl. Graindor *Mus. Belge* XII 1908, 115: - - [ἀξιωθεὶς] ὑπὸ τῶν συνέ[δρων διαφυλάττων] κτλ.

Πτολεμαῖα (vs. 14 sq.) eaedem feriae atque in n. 1038, 17: cf. Schulhof *BCH* XXXII 1908, 118 adn. 2; Tarn *Journ. Hell. Stud.* XXX 1910, 224; Dürrbach ad n. 287 *A* 98 sqq.; porro ad n. 290 *A* 70—79; ad n. 316, 77 sqq. et ad n. 366 *A* 53—86.

1044 Deli in museo, inv. Δ 429. Angulus superior dexter stelae marmoris albi cymatio carentis. A. 0,18, l. 0,18, cr. 0,081. Litterae a. 0,011, eiusdem generis atque in n. 1039. A. 1885 invenit Homolle et commemoravit *Arch. miss. scient.* XIII 1887, 419 n. 68. Ex apographo eius ed. Dürrbach *BCH* XXVIII 1904, 114 n. 6. Cf. Graindor *Mélanges G. Kurth* 1908, II, 7 sqq.; P. Roussel *BCH* XXXV 1911, 414. *Ect.*

[Ἔδοξεν τοῖς συνέδροις] τῶν νησιωτῶν· ἐπ[ε-]
[ιδὴ - - - - - - Σα]μόθραιξ εὔνους κα[ὶ]
[φίλος ὢν διατελεῖ τοῖς νησιώ]ταις καὶ χρείας πα-
ρέχεται καὶ λέγων καὶ πράτ]των ἀγαθὸν ὅ τ[ι]
[ἂν δύνηται κοινῆι καὶ ἰδίαι τ]οῖς ἀφικνου[μέ-]
[νοις πρὸς αὐτὸν - - - - εἰάν τι]ς τυγχά-
[νηι δεόμενος? - - - - - - -]ν τῶν νη-
[σιωτῶν - - - - - - - - - - ἀφ]ικνουμε-
[ν- - - - - - - - - - - - - -]υ καὶ φι-
[λ- - - - - - - - - - - - - - -] τοὺς

Decretum hoc a n. 1045 seiungendum esse coniecit Graindor l. l. cui assensus sum l. l.

1045 Deli in museo, inv. Δ 427 α—γ. Fragmenta tria stelae marmoris albi, cr. 0,07. *a*: a sinistra integrum. A. 0,13, l. 0,10. *b*, *c*: nunc conglutinata, a dextra sinistraque integra. A. 0,22 (a sinistra), 0,10 (a dextra), l. 0,27. Litterae a. 0,009, minimis apicibus ornatae, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. *a*: a. 1881 invenit Hauvette. Exscripsi et edidi *BCH* XXXV 1911, 445; *b*: ed. Hauvette, redintegrare autem non temptavit *BCH* VII 1883, 9 n. 3; *b*, *c*: coniunxit et ex Hauvettii apographis ed. Dürrbach *BCH* XXVIII 1904, 114. Cf. Graindor *Mélanges G. Kurth* 1908, II, 8 sqq. Stela decreta duo continebat, alterum a communi insulanorum, alterum a Deliis factum (n. 1023). *Ect.*

a
[- - - - εἶναι δὲ αὐτὸν καὶ τοὺς ἀ-]
[δελφο]ο[ὺ]ς προξέ[νους καὶ εὐεργέ-]
τας ἐν πάσαι[ς ταῖς νήσοις ὅσαι με-]
τέχουσι τοῦ σ[υνεδρίου· δεδόσθαι]
δὲ αὐτοῖς καὶ π[ροεδρίαν ἐμ πᾶσι]
τοῖς ἀγῶσι κα[ὶ πρόσοδον πρὸς]
τὴν βουλὴν κα[ὶ τὸν δῆμον εἰάν του]
δέωνται καὶ ἀσυ[λίαν ἐν πολέμωι]
καὶ ἐν εἰρήνῃ· ὑπ[άρχειν δὲ ταῦτα τοῖς]
ἐγγόνοις παρ[ὰ τῶν νησιωτῶν - - - -]
Προμένη κ[αὶ - - - - - - - -]
ἀδελφοῖς - - - - - - - - - - -

b
καὶ α- - - - - - - - - - - - -
ἀνει[πεῖν? - - - - - - - - - -]
ἑκαστ - - - - - - - - - - - -
ἀποδοῦ[ναι - - - - - - - - -]
ἀναγραφῆς - - - - - - - - - -
ἑκάστῃ ἐστὶν - - - - - - - -

a: vs. 11 Προμένης unus e fratribus fuisse videtur; proxeno enim Philoxenus nomen erat: cf. n. 1023. *b* 4 omisit D. || 2 sqq. redintegrare temptavit Graindor:

[- - - - - - - - - τὴν δὲ πόλιν]
ἑκάστ[ην τὸ ἀνάλωμα τὸ εἰς τὴν στήλην]
ἀποδοῦ[ναι καὶ ἐπιμεληθῆναι τῆς]
ἀναγραφῆς [καὶ ἀναθεῖναι οὗ ἔθος]
ἑκάστῃ ἐστὶ[ν τὸ ψήφισμα.] .

De aetate tituli cf. ad n. 1023 et *BCH* XXXV 1911, 445.

1046 Deli in museo, inv. Δ 426. Fragmentum marmoris albi a sinistra fere integrum. A. 0,22, l. 0,16, cr. 0,09. Litterae tenues, a. 0,01, minimis apicibus ornatae, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1903 ad orientem sacrarii Taurorum inventum. Ed. Dürrbach *BCH* XXVIII 1904, 110 n. 3. Cf. Graindor *Mus. Belge* XII 1908, 114. Contuli. *Ect.*

. . τα . . . . . . ας [τοῖς νησιώταις]
[π]αρέ[σχον]το χρεί[ας λέγοντες καὶ πράτ-]
[τ]οντες ὑπέρ αὐτ[ῶν ὅ τι ἠδύναντο ἀγα-]
θὸν καὶ νῦν τὴν ε[ὔνοιαν διατελοῦσιν]
[δ]ιαφυλάττ[ο]ντες [πρὸς τοὺς νησιώτας]
[κ]α[ὶ κο]ινῆι τε [τ]αῖς π[όλεσιν παρέχονται]
τὰς χρεί[ας] καὶ ἰδ[ίαι τοῖς ἐντυγχά-]
[ν]ουσ[ι·] δεδόχθαι τ[οῖς συνέδροις· ἐπαι-]
[ν]έσαι μὲν Πηλέα κα[ὶ - - - - - -]
. ίου Ἁλικαρνασσεῖ[ς ἀρετῆς ἕνεκα καὶ]
[ε]ὐνοίας τῆς εἰς το[ὺς νησιώτας· δεδόσ-]
θαι δὲ [αὐτ]ο[ῖ]ς καὶ π[ολιτείαν *vacat?*]
[κ]αὶ αὐτοῖς καὶ ἐκγό[νοις ἐν πάσαις]
[τ]αῖς νήσοις ὅσ[αι μετέχουσι τοῦ συνε-]
[δρίου·] δεδόσθ[αι δὲ - - - - - - - -.]

Nonnulla supplementa a Graindorio proposita recepi. || Vs. 4 . Ο Ν Κ Α Ι . Ν Τ Η Ι Π Α D. [ἐ]ν τῆι πα[τρίδι?] suppl. idem; [ἐ]ν τῆι πα[ρεπιδημίαι] G.

1047 Deli in museo, inv. Δ 430. Fragmentum marmoris albi a dextra integrum. A. 0,008, l. 0,15, cr. 0,05. Litterae graciles, a. 0,007, medio tertio a. Chr. saeculi antiquiores. A. 1904 ad occidentem Artemisii inventum. Ed. Bizard *BCH* XXX 1906, 666 n. 2. *Ect.*

- - - - - - - - - - - - - καὶ
- - - - - - - -ι πρόεδρος ἀπο
- - - - - - - -ια τοῦ κοινοῦ
- - - - - - - - - νων συνε-
[δρ? - - - - - - -] τε ἄλλων
[- - - - - - - - τῶν νη]σιωτῶ[ν]

1048 'Schedae Prokeschii nuperrime a Zellio missae attulerunt hoc fragmentum decreti quasi in Asia minore repertum, quod pluribus locis, de quorum nullo constat, atque insuper *in Delo collocatum* fuisse constat. Itaque id inter Deliaca ponere visum est.' Boeckh CIG 2272.

[- - - - - - - καὶ προεδρίαν ἐν τοῖς]
[ἀγῶ]σιν καὶ πρόσο[δ]ο[ν] [πρὸς τὴν βου-]
[λὴν κ]αὶ τὸν δῆμον [ἐ]άν το[υ] [δέηται με-]
[τὰ] τὰ ἱερὰ πρώτωι κα[ὶ] ἀσυλ[ίαν ἐν]
[πολ]έ[μω]ι καὶ εἰρήνηι· ὑπάρχειν δὲ [ταῦ-]
[τὰ κ]αὶ τοῖς ἐκγόνοις αὐτοῦ· ⟨ι⟩[τ]ὸ δὲ [ψή-]
[φι]σμα τόδε ἀναγράψαι τοὺς ἠιρη-
μένους τ[ῶ]ν συνέδρων εἰστήλην
[λ]ιθίνη(ν) [κ]αὶ ἀναθ[ε]ῖν(αι) [ἐ]ν Δήλωι εἰς
τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος· ἀναγράψαι
δὲ καὶ τὰς [πόλ]εις ἑκάστας παρ' ἑαυ-
ταῖς τὸ ψήφισμ[α] καὶ ἀναθεῖναι εἰς
τὰ ἱερὰ οὗ ἔθος ἐ⟨ι⟩στ[ί]ν αὐταῖς· τὸ δὲ ἀ-
νά[λ]ω[μ]α τὸ εἰς τὴν [σ]τή[λην καὶ] τὴν [ἀ-]
ναγραφὴν δοῦναι τοῖς ἠιρημένοις
ἀπὸ τοῦ πε[ρι]όντος τῶι συνεδρίωι.

Permulta vitia apographi quorum pleraque corr. Boeckh. Vs. 2 init. ΑΣΙΝΗΚΑΙ [καὶ γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτη]σιν καὶ κτλ. suppl. B.; supplementum quod recepi proposuit Graindor *Mus. Belge* XII 1908, 114 (Α Σ Ι = Ω Σ Ι: cf. vs. 7 Τ Α Ν = Τ Ω Ν); postea Π Ρ Ο Σ Ο Ι Ο Χ || 3 Δ Η Μ Ο Ν Π Α Ν Τ Ο Ν || 4 extr. Κ Α Υ Α Σ Υ Α || 5 init. Ε Ν Ο Ι || 6 init. Ο Ν Α Ι; extr. Α Υ Τ Ο Υ Ι Π Ο Δ Ε || 7 init. Ν Σ Μ Α || 8 Τ Α Ν || 9 Α Ο Ι Ν Η Δ Α Ι Α Ν Α Ο Σ Ι Ν Σ Ν Δ Η Λ Ω Ι || 12 Τ Ο Υ Η Φ Ι Σ Μ Ε; τὸ [ψ]ήφισμ[α τόδ]ε B. quod longius videtur. || 13 Ε Ι Σ Τ Η Ν || 14 Ν Α Μ Ω Ν Α; Ε Τ Η Α Ν Η Χ Η Α Τ Η Ν Η || 16 Π Ε Ν Ο Ν Τ Ο Σ.

SECTIO TERTIA.

DECRETA ET EPISTVLAE CIVITATVM EXTERARVM.

1049 Deli in museo, inv. Δ 448 A, B. Pars superior stelae marmoris albi cum cymatio, e duobus fragmentis composita. A. max. 0,48, l. 0,385, cr. 0,009. Litterae apicatae, a. 0,009, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. *a*: a. 1903 e puteo ad meridiem et orientem templi Apollinis erutum. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXIX 1905, 201 n. 65. *b*: a. 1885 inventum, commemoravit Homolle *Arch. miss. scient.* XIII 1887, 418 n. 39. Eiusdem tituli fragmenta illa duo esse monuerunt Dürrbach et Jardé l. l. 203 adn. 4; quae coniunctim ed. Holleaux apographo meo usus *BCH* XXXI 1907, 374 sqq. *Ect. Tab.*

a [Θεό?]δωρος Θεοφάντου εἶπεν· ἐπειδὴ Μν[ή-]
[σα]λκος Τελεσαρχίδου Δήλιος, προξενί-
[ας αὐ]τῶι ὑπαρχούσης μετὰ τῶν ἀ-
[δελφῶν π]ατρικῆς, πολλὰς καὶ μεγά-
[λ]ας χρεία[ς π]αρέσχηται τῶι δήμωι
b ἐμ παντὶ καιρῶι, ἔν [τε] τῆι σπανιστίαι σῖτογ κα-
ταχθέντα ὑπὸ Δηλίω[ν] δὶς οἷς ὤφειλεν ἡ πόλις,
[πα]ραιτησάμενος τοὺς ἐν[ε]χυράσαντας, ἀπέσ-
[τει]λεν τῶι δήμωι, ἀργύριόν [τε] πολλάκις τῆι πό-
[λει] παρέσχηκεν εἰς ἀναγκαίας [χρ]είας καὶ τοῦτο
[ἐκο]μίζετο εἰς ὃ ἦν ὁ δῆμος δυνατὸ[ς] ἀποδοῦναι,
[τ]οῖς τε παραγινομένοις τῶμ πολιτῶ[ν ε]ἰς Δῆλον
[βοη]θῶγ κατὰ τὸ δίκαιογ καὶ χρείας παρε[χόμ]ενο[ς]
[δι]ετέλει ἐφ' ὅ τι ἄν τις αὐτὸμ παρακαλέσηι· δεδόχθαι
τῶι δήμωι· τὴμ μὲν προξενίαν ὑπάρχει[ν Μνη-]
[σ]άλκωι καὶ αὐτῶι καὶ τοῖς υἱοῖς καὶ τ[οῖς]
ἐκγόνοις καὶ εἶναι αὐτοῖς ἀτ[έλειαν τῶν εἰσα-]
[γ]ομένων καὶ ἐξαγομέ[νων - - - - καὶ]
[εἴσπ]λουγ καὶ ἔκ[πλουν - - - καὶ ἐν πολέ-]
μωι καὶ ἐ[ν εἰρήνηι - - - - - - - - - -.]

Μνήσαλκος Τε. Delius: cf. ad n. 558. Eum vero argentarium fuisse haud iniuria coniecit Holleaux cuius ad commentationem de decreti argumento provoco. De civitate autem quae Mnesalcum honoribus affecit, non constat.

1050 Deli in museo, inv. Δ 495 Α, Β. Pars superior stelae marmoris albi cum aëtomate, e duobus fragmentis composita. A. 0,17 (infra aëtoma), l. 0,45, cr. 0,08. Litterae bene incisae, apicatae, a. 0,012, medii fere tertii a. Chr. saeculi. *a*: a. 1904 inventum: *b*: a. 1877 ad templum Apollinis invenit Homolle et commemoravit *BCH* II 1878, 13 n. 4: cf. Dürrbach et Jardé *BCH* XXIX 1905, 201 adn. 1. Ambo coniunxi et exscripsi; commemoravi *BCH* XXXIII 1909, 482 adn. 4; cf. Tarn *Antig. Gon.* 354 adn. 32. *Ect. Tab.*

a *b*

Δό[γ]μα Αἰτωλῶν.

Δαλί[οι]ϲ εἶμεν ἀϲφάλειαν τὰ *vacat*
ἀπ' Α[ἰτω]λῶν καὶ τῶν πό[λεων -]

Aetas tituli certa ratione definiri potest. Nam decreti cuiusdam ab Aetolis facti mentio fit arch. Sosisthene a. 250: cf. ad n. 287 *A* 80. 81: (Νεογένει) ἀναγράψαντι εἰϲ ϲτήλην τὸ δόγ[μα] τὸ Αἰτωλῶν ⊢⊢ΙΙΙ; eandem vero aetatem huius δόγματοϲ litteratura indicat. De similibus decretis cf. Tarn o. l. 209 adn. 133.

1051 Deli in museo, inv. Δ 456. Pars superior stelae marmoris albi cum aëtomate. A. 0,17 (infra aëtoma), l. 0,30, cr. 0,08. Litterae a. 0,015, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1903 e puteo ad septemtriones aedificii quod '*Trésor 5*' dicitur inventa. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXIX 1905, 204 n. 66. Contuli. *Ect.*

Θ ε ο ί.

[Ψή]φιϲμ[α] Ναυπακτ[ίων.]

1052 Deli in museo, inv. Δ 442. Stela marmoris albi superne mutila. A. 0,65, l. 0,36. Litterae apicatae, a. 0,08, medio tertio a. Chr. saeculo vix recentiores. A. 1877 ad templum Apollinis invenit Homolle et commemoravit *BCH* II 1878, 13 n. 33; III 1879 n. 292; *Mon. gr.* 1878, 39. Vss. 11. 13. 15. 22—32 ed. idem *Archives* 65 adn. 2 (Delamarre *Rev. phil.* XXVI 1902, 310). Ex eius apographo ed. Dürrbach *BCH* XXVIII 1904, 116 n. 8 (Hiller v. Gaertringen IG XII 5 testim. 1336); commemoravit Tarn *Antig. Gon.* 467 n. 5. Contuli. *Ect. Tab.*

\- - - - - - - - - - οιϲ δε - - - - - -
[- - - - - - ποιούμε]νοϲ? κατὰ [τὴν βα-]
[ϲιλέωϲ Ἀντιγόνου προ]αίρεϲιν ἐφρόν[τι-]
[ϲεν ἵνα οἵ τε Δαυιλεῖ]ϲ καὶ οἱ μὴ πολυωρο[ύμε-]
[νοι ὁμοίωϲ? τῶν πολι]τῶν ἐπιμελείαϲ τυγ-
[χάνωϲι καθότι ἦ]ν ὅϲιόν τε καὶ δίκαιον, καὶ
[τὰϲ προϲόδ]ουϲ δὲ ἃ μὴ κομιζομέναϲ
[ἢ ὑϲτερούϲ]αϲ ἵνα ἀπολάβωϲι καθάπερ οἱ
[νόμοι π]ροϲτάττουϲι καὶ ἄλλα δὲ οὐκ ὀλί-
[γα πο]λιτικῶϲ καὶ ϲυμφερόντωϲ ἐπινοή-
[ϲαϲ] διώικηϲεν· διόπερ ὁ δῆμοϲ ἔν τε τοῖϲ
[ἄλλ]οιϲ εὐεργετημένοϲ ὑπὸ τοῦ βαϲιλέ-
[ωϲ] Ἀντιγόνου μνημονεύει τε καὶ μνημο-
[ν]εύϲει καὶ διὰ ταῦτα δ' οὐχ ἥκιϲτα ἐπαινεῖ
[κ]αὶ πειράϲεται χάριταϲ ἀξίαϲ ἀποδιδόναι κα-
[τ]ὰ δύναμιν τὴν [ἑα]υτοῦ· ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψή-
[φιϲ]μα καὶ ἀναθεῖναι εἰϲ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀ-
[π]όλλωνοϲ ἐν Δήλωι καὶ ϲτεφανῶϲαι Εὐμή-
[δ]ην τοῖϲ Ἀπολλωνίοιϲ ἐν τῶι θεάτρωι χρ[υ]ϲῶι
ϲτεφάνωι ἀπὸ δραχμῶν πεντακοϲίων κα-
τὰ τὸ κήρυγμα τόδε·

Ὁ δῆμοϲ ὁ Συρίων ϲτεφανοῖ Εὐμήδην Φιλοδή-
μου Κλαζομένιον χρυϲῶι ϲτεφάνωι ἀπὸ δρα-
χμῶν πεντακοϲίων ὅτι ἀποϲταλεὶϲ ὑπὸ τοῦ
βαϲιλέωϲ ἐπικριτὴϲ τῶν ϲυμβολαίων τὴν
ἐξαγωγὴν ἐποιήϲατο καλῶϲ καὶ δικαίωϲ
καὶ ϲυμφερόντωϲ τῶι δήμωι καὶ κατὰ τὴν
τοῦ βαϲιλέωϲ Ἀντιγόνου προαίρεϲιν εἰϲ
ὁμόνοιάν τε ἀποκατέϲτηϲε τὴν πόλιν
τοὺϲ μὲν πλείϲτουϲ διαλύϲαϲ τῶν διαφε-
ρομένων, τοῖϲ δὲ λοιποῖϲ τὰϲ ἐπικρίϲειϲ
ποιηϲάμενοϲ.

Εὐμήδουϲ Κλαζομενίου.

Vs. 4 [Δαυιλεῖ]ϲ Hiller. || 7. 8 suppl. idem. || 10 dispicitur sine dubio ΛΙΤΙΚΩΣ.

De argumento decreti ad commentationem Delamarrii provoco: de aetate autem doctissimi viri discrepant. Nam regno Antigoni Gonatae (276—240/39) tribuerunt Homolle cuius sententiam secutus est Beloch *Gr. Gesch.* III 2, 433; contra autem regno Antigoni Dosonis (229—221) vindicaverunt Delamarre l. l., Holleaux *BCH* XXXI 1907, 104 adn. 3; Shebelew Dissertatio de communi insulanorum 248 sqq.; Hiller von Gaertringen l. l.; König *Der Bund der Nesioten* 23. Litem adhuc sub iudice esse existimavit Tarn *Journ. Hell. Stud.* XXIX 285. Si quidem de litteraturae indole bene iudico, decretum intra annos 250—240 incisum verisimile; ut autem ipse iudices, imaginem infra subieci.

1053 Infra decreta n. 664. 665 Ed. Dürrbach *BCH* X 1886, 125 n. IV (Michel 322). Cf. Swoboda *Griech. Volksbeschlüsse* 93; 122. 123; 154; Holleaux *Rev. ét. gr.* X 1897, 446 sqq. *Ect.*

Ἡ πόλιϲ Θεϲϲαλονικέων Δηλίων τῆι βουλῆι καὶ
τῶι δήμωι χαίρειν· παραγενομένου Βούλωνοϲ
τοῦ παρ' ὑμῶν ἀποϲταλέντοϲ πρεϲβευτοῦ καὶ τά
τε ψηφίϲματα ἀποδόντοϲ δι' ὧν ἐτετιμήκειτε
Ἄδμητον Βόκρου καὶ παρελθόντοϲ εἰϲ τὴν ἐκκληϲί-
αν καὶ διαλεγέντοϲ ἀκολούθωϲ τοῖϲ ἐψηφιϲμένοιϲ
ταῦτά τε προθύμωϲ προϲεδεξάμεθα καὶ τοῦ ψηφίϲμα-
[τ]οϲ καθ' ὃ ϲυνεκεχωρήκειμεν τὰ παρ' ὑμῶν ἀξιώ[μα-]
[τ]α, πεπόμφαμεν ὑμῖν τὸ ἀντίγραφον ὅπωϲ εἰδῆτε·
Σωϲίπατροϲ ὁ ὑπεπιϲτάτηϲ καὶ οἱ ἁ[ρμ]οϲταὶ Μέναν-
δροϲ, Νικόδημοϲ, Φιλόδημοϲ, Ἱππίαϲ, [Π]αύϲων εἶπαν· ἐ-
πειδὴ Βούλων ὁ παρὰ τοῦ δήμου τοῦ Δηλίων ἀποϲτα-
λεὶϲ πρεϲβευτὴϲ πρὸϲ τὴν πόλιν τά τε ψηφίϲματα
ἀπέδωκεν καθ' ἃ βουληθεὶϲ ὁ δῆμοϲ ἀποδοῦναι χά-
ριν Ἀδμήτωι τῶι Βόκρου τῶν εἰϲ αὐτὸν εὐεργεϲιῶν
ἕνεκεν ἐϲϲτεφάνωκεν αὐτὸν δάφνηϲ ϲτεφάνωι
τῶι τοῦ θεοῦ καὶ δυϲὶ χαλκαῖϲ εἰκόϲιν ὧν τὴν μὲν
μίαν ἐψηφίϲατο ϲτήϲειν παρ' αὐτοιϲ ἐν τῶι τεμένε[ι]
παρὰ τὸν βωμὸν τοῦ Διὸϲ τοῦ Πολιέωϲ, τὴν δὲ ἑτέραν ἐν
Θεϲϲαλονίκει καὶ τήν τε ἀναγραφὴν τοῦ ϲτεφάνου
καὶ τὴν ἀνάθεϲιν τῆϲ εἰκόνοϲ ὅπωϲ ϲυντελεϲθῶϲιν κα-
θάπερ ἐγέγραφει διὰ τοῦ ψηφίϲματοϲ, ἠξίου τὴν ἡμετέ-
ραν πόλιν οἰκείωϲ ἔχουϲαν πρὸϲ αὐτὸν δοῦναι τόπον ὡϲ
βέλτιϲτον καὶ τοῖϲ δεδογμένοιϲ ἀκολούθωϲ διαλεγέν-
τοϲ καὶ τοῦ Βούλωνοϲ· δεδόχθαι τῆι βουλεῖ· τόν τε δῆμον
ἐπαινέϲαι τὸν Δηλίων ὅτι καὶ Θεϲϲαλονικεῦϲιν τοῖϲ Ἀ-
δμήτου πολίταιϲ εὐχαρίϲτηϲεν [ϲτεφανώϲαϲ] αὐτὸν
τῶν εἰρημένων εὐεργεϲιῶν ἕνε[κεν] ἄξιον ὄντα τῶν
ἐψηφιϲμένων τιμῶν καὶ δοῦναι τὸν ἐπὶ τοὺϲ ἀγῶν[α]ϲ τῆι
μὲν ἀναγραφῆι τοῦ ϲτεφάνου καὶ παρα . . . . . ΤΩΝΙΣ?
τηρων, τῆι δ' ἀναθέϲει τῆϲ εἰκόνοϲ ὃν ἂν [τόπον] δό[ξηι] τοῖϲ
βουλευταῖϲ.

Dürrbachii lectiones: vs. 7 πρ[ὸ]ϲ ὑμᾶϲ; προθύμωϲ iure correxit Hiller. || 8. 9 τῆι παρ' ὑμῶν ἀξιώϲ|ει, ἀπεπέμψαμεν. || 10 ὑπε[π]ιϲτάτηϲ; postea Α . . . ΣΤΑΙ ita ut ante Σ littera rotunda videatur incisa esse; dubitanter proposuit ἁ[ρμο]ϲταί 132; quod supplementum repudiavit Swoboda 123, recepit autem Michel et confirmavit Holleaux. || 11 [Θ]ά[ρ]ϲων suppl. Holleaux l. l. 447 adn. 3 qui monuit [Π]α[ύ]ϲων quoque suppleri posse; [Π]αύϲων Hiller. || 18 παρὰ αὐτοῖϲ. || 19 παρὰ τῶι βωμῶι. || 23 sqq. plenius legit D.; litteras quae periere lineis subductis significavi. || 25 καὶ Βούλωνοϲ. || 30. 31 de pecunia (ϲτατήρων) agi existimat Hiller; de loco quodam qui θεῶν ϲωτήρων proprius fuerit, Wil. || 31 τῆι ἀναθέϲει; δ' recognoverunt Wil. Hiller. || 32 '*Après le dernier mot*, βουλευταῖϲ, *on distingue encore des traces de lettres illisibles*'; nihil equidem dispexi.

De aetate tituli cf. ad n. 664. 665.

1054 Deli in museo, inv. Δ 443 a, b. Fragmenta duo marmoris albi quae inter se non contingunt. *a*: undique mutilum. A. 0,17, l. 0,24, cr. 0,075; *b*: a dextra sinistraque integrum. A. 0,55, l. 0,325, cr. 0,07. *a*: a. 1880 ad septemtriones prytanei; *b*: a. 1877 ad templum Apollinis inventum. Continent hoc decretum a Theangelensibus factum atque Deliorum plebiscitum n. 1024. Litterae accurate incisae, lineis ad usum quadratarii ductis, a. 0,008, eiusdem speciei atque in n. 1055. Composui atque exscripsi; commemoravi *BCH* XXXI 1907, 366; XXXIV 1910, 375. *Ect.*

a

Θ ε̣ [ο ί.]
[Γνώμη] προστατῶν - - - - - - - -
[- - - ἐ]πειδὴ Σῆμος Κοσμ[ιάδου Δήλιος] -
- - - - τοῦ λαφύρου τοῦ γενο[μένου] -
[- - κατ]αδρομῆς πολιτίδας Ε-
[- - Με]λανθίου καὶ Μηνιάδα Αἴθω[νος] -
- - - - Εὐδώρου τοῦ Μελανθίου υἱο[ῦ] -
[- - γ]υναῖκες Θεαγγελίδες εἰσὶ[ν] -
[- ταύ]τας τε διετήρησεν μετὰ π̣[άσης] -
..... ἐπιμελόμενος ὡς ἐλευθέρω[ν] -
[- - μ]ετὰ τῶν αὐτοῦ τέκνων καὶ Λ̣ Ι Ε Ι
Σ Η Μ Ο̣ Ν̣ καὶ ἐπεβάλλετο εἰς ὅ τι Σ Ω
ΝΙΟΡΚΛ - - ΕΥΣΑΣ πρὸς ἡ[μᾶς?] -

b

Α̣ Ι Ω Σ Α Ι
Σ̣ Α̣ Ν̣ Τ
[- - - - - ἐ]πρίατο Δ̣ Ε . Ε̣ Ν Ι̣ Ο
.... ΝΕΙ· ὅπως οὖν καὶ ὁ δῆμος [φαίνηται]
[χάρ]ιτας ἀποδιδοὺς τοῖς εὐεργε[τοῦσι καὶ]
[ποι]ουμένοις ἀγαθόν· ἐπαινέσαι Σῆμον Ἀ[ρε-]
[τῆ]ς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας τῆς εἰς τὸν δῆμον
τὸν Θεαγγελέων· εἶναι δὲ αὐτὸν πρόξενον
τῆς πόλεως· δεδόσθαι δὲ αὐτῶι πολιτείαν
μετέχοντι πάντων ὧν καὶ οἱ λοιποὶ Θεαγγελεῖς
μετέχουσιν· ἐπικληρῶσαι δὲ αὐτὸν καὶ ἐπὶ φ̣υλήν·
ταὐτὰ δὲ ὑπάρχειν αὐτῶι καὶ ἐκγόνοις· ἀναγράψαι
δὲ αὐτὸν καὶ τὸ ὄνομα ἐν τῆι στήληι ἐν ἧι καὶ οἱ λοι-
ποὶ πολῖται καὶ εὐεργέται ἀναγράφονται· ἑλέσθαι
δὲ καὶ ἄνδρας οἵτινες τό τε ψήφισμα ἀποδώσου-
σιν Δηλίοις καὶ ἀξιώσουσι αὐτοὺς δοῦναι τόπον
ἐν τῶι ἱερῶι ἐν ὧι ἀναθήσομεν στήλην λιθίνην
ἀναγράψαντες ἐν αὐτῆι τὸ ψήφισμα τόδε ὅπως
ὑπόμνημα ὑπάρχει τῆς τε Σήμου φιλανθρωπί-
ας καὶ τῆς τοῦ δήμου πρὸς τοὺς εὐεργέτας εὐ-
χαριστίας· ψῆφοι ἐγένοντο αἱ διδοῦσαι ἑξακόσιαι
εἴκοσιν· ἐπεκληρώθη καὶ ἔλαχεν Κ̣ Ο̣ : : Ο Λ Η Ν̣ Ι̣ . . ·
πρεσβευταί· Παυσανίας Θεοδότου, Θράσων Ν - - -

a: e verbo Θε̣[οί] (vs. 1) apparet paucas tantum litteras a sinistra deesse. Certo quidem initium tituli restitui non potest; sed sententiam priorum versuum in hunc modum redintegrare temptavi: [Γνώμη προστατῶν· [ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι· ἐ]πειδὴ Σῆμος Κοσμ[ιάδου Δήλιος ἐπρίατο .... ἐκ] τοῦ λαφύρου τοῦ γενο[μένου ἀπὸ τῆς τῶν πειρατῶν? κατ]αδρομῆς πολιτίδας ἐ[ξ ἡμετέρων? - - - - Με]λανθίου καὶ Με-νιάδα Αἴθω[νος τοῦ - - - -, γυναῖκα δὲ?] Εὐδώρου τοῦ Μελανθίου υἱο[ῦ, πυθόμενος δὲ ὅτι γ]υναῖκες Θεαγγελίδες εἰσ[ὶν - - - ταύ]τας τε διετήρησεν μετὰ π̣[άσης φιλανθρωπίας, αὐτῶν] ἐπιμελόμενος ὡς ἐλευθέρω[ν - - - - - μ]ετὰ τῶν αὐτοῦ τέκνων - - - - - -.

Θεάγγελα urbs Cariae quam falso asserit Plinius V 107 cum quinque oppidis Halicarnasso a Magno Alexandro tributam esse: cf. Wilhelm *Jahresh.* XI 1908, 68.

Σῆμος Κοσ.: cf. ad n. 693; de aetate tituli cf. ad n. 1024.

1055 Deli in museo, inv. Δ 44. Stela marmoris albi superne cymatio ornata. A. 1,02, l. 0,41, cr. 0,105. Litterae graciles, a. 0,009, intra annos 230—220 exaratae. A. 1885 inventa. Ed. Dürrbach *BCH* X 1886, 102 n. 1 (Michel 346; Dittenberger Syll.³ 245; v. Gelder *Gesch. d. Rhodier* 458 n. 95). Cf. Homolle *Arch. miss. scient.* XIII 1887, 420 n. 70 et 422; Swoboda *Griech. Volksbeschlüsse* 60, 156; P. Roussel *BCH* XXXIV 1910, 369 sq. Decretum a Deliis factum vide n. 1025. *Ect. Tab.*

in corona laurea:

Ὁ δῆμος
ὁ Ἱστιαέων
Ἀθηνόδωρον
Πεισαγόρου.

Οἱ ἄρχοντες εἶπαν προβουλεῦσαι τὴν βουλὴν εἰς
τὸν δῆμον· ἐπειδὴ Ἀθηνόδωρος Πεισαγόρου Ῥόδιος
εὔνους ὢν διατελεῖ τῶι δήμωι καὶ χρείας παρέχεται
ἰδίαι τε τῶν πολιτῶν ἀεὶ τῶι δεομένωι καὶ κοινῆι τῆι πό-
λει, καὶ τοῖς ἀποσταλεῖσι σιτώναις [ὑ]πὸ τῆς πόλεως
εἰς Δῆλον συνεπραγματεύθη πάντα προθύμως καὶ ἀρ-
γύριον ἄτοκον προεισήνεικεν, καὶ [π]αραίτιος ἐγένετο τοῦ
τὴν ταχίστην σιτωνήσαντας ἀπολυθῆναι, ἐπὶ πρόσθε
ποιούμενος τὸ πρὸς τὴμ πόλιν εὐχάριστον τοῦ ἰδίου λυ-
σιτελοῦς· ὅπως οὖν εἰδῶσι πάντες ὅτι ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἱσ-
τιαιέων ἐπίσταται τιμᾶν τοὺς εὐεργετοῦντας αὐτόν,
καὶ πλείους ἀγωνισταὶ γίνωνται ὑπὲρ τῶν συμφερόντων
τῆι πόλει ὁρῶντες τοὺς ἀξίους τιμ[ω]μένους· ἀγαθῆι τύ-
χηι· δεδόχθαι τῶι δήμωι· ἐπαινέσαι Ἀθηνόδωρον Πεισαγόρου
Ῥόδιον ἐπὶ τῆι πρὸς τὴν πόλιν [ε]ὐ[ν]οίαι καὶ στεφανῶσαι θαλ-
λοῦ στεφάνωι ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας τῆς εἰς τὸν
δῆμον τὸν Ἱστιαιέων· ἀναγορεῦσαι δὲ τὸν στέφανον ἐν
τῆι πομπῆι τῶν Ἀντιγονείων, ἐπιμεληθῆναι δὲ τῆς ἀναγο-
ρεύσεως τὸν ἀγωνοθέτην· δοῦναι δὲ καὶ πολιτείαν αὐτῶι
καὶ ἐκγόνοις κατὰ τὸν νόμον καὶ πρόσοδον πρὸς τὴμ βουλὴν
[κ]αὶ τὸν δῆμον πρώτωι μετὰ τὰ ἱερά· ἀναγράψαι δὲ τὸ ψήφισμα
[ε]ἰς στήλην λιθίνην καὶ ἀναθεῖναι παρά τε ἡμῖν εἰς τὸ ἱερὸν
[τ]οῦ Διονύσου καὶ ἐν Δήλωι εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλ[λ]ωνος,
τόπον αἰτησαμένους τὸ κοινὸν Δηλίων· τὸ δὲ ἀνάλω-
[μ]α τὸ γενόμενον εἰς τὴν ἀναγραφὴν [δ]οῦν[α]ι τὸν τα-
μίαν τὸν προστατεύοντα.

Vs. 14 συνειδῶσι D.
De aetate tituli cf. ad n. 1025.

1056 Deli in museo, inv. Δ 441 a—d. Fragmenta quattuor marmoris albi ad eandem stelam pertinentia. *a*: a dextra integrum. A. 0,26, l. 0,265, cr. 0,05; *b*, *c*, *d*: nunc conglutinata, a dextra sinistraque integra. A. 0,95, l. 0,45. cr. 0,08. Litterae simplices, a. 0,007. A. 1903 ad porticum Philippi inventa. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXIX 1905, 169 n. 61 (Dittenberger Orient. 771): cf. Th. Reinach *BCH* XXX 1906, 46 sqq.; XXXIV 1910, 430; Ferguson *Transactions of Amer. philol. assoc.* 1905/6, LXII; Sundwall *Untersuch. über die attisch. Münzen* 107; Kolbe *Die attisch. Archonten* 151 sq.; Ferguson *Hell. Ath.* 302. *Ect.*

a [Θ ε] ο [ί.]
[Ἐπὶ Τυχάνδρου ἄρχοντ]ος, ἐπὶ τῆς Οἰνεῖδος ἑνάτης π-
[ρυτανείας ἧι Σωσιγέ]νης Μενεκράτου Μαραθώνιος ἐγραμ-
[μάτευεν, Ἐλαφηβολιῶνο]ς τετράδι ἱσταμένου, ἐνάτει καὶ
[δεκάτει τῆς πρυτανεί]ας· ἐκκλησία κυρία ἐν τῶι θεάτρωι·
[*vacat?* · τῶν προέδρων] ἐπεψήφισεν Ἀκταῖος Σίμωνος Ἀ-
[θμονεὺς καὶ συμπρόεδροι· ἔ]δοξεν τεῖ βουλεῖ καὶ τῶι δήμωι·
- - - - - - - - - - Ν εἶπεν· ἐπειδὴ τῶν προγόνων τ[οῦ]
[βασιλέως Φαρνάκου φίλων] ὑπαρχόντων τοῦ δήμου τοῦ Ἀ[θηναί-]
[ων - - - - - - -]ι τὰ προγεγονότα φιλ[άνθρωπα - -]
- - - - - - - - - - Ν τε τὸν βασιλέα Ι - - - - - -
[- - - - - - - ψήφ]ισμα ἀπο[δοῦναι - - - - - - -]
Μ Β

b [- - - - - - - - - - - - - - - ἐ]πηγγείλατο....
[- - - - - παραχρ]ῆμα ἔδωκεν το[ῖς πρεσ]βευταῖς *vacat*
[- - - - - - ὀλίγον ὀιήθη δεῖν παραλαμβάνειν καὶ πάλιν τ.
[....... το]ῖς ἐλθοῦσιν συνέθηκεν καίπερ οὐκ εὐκαιρῶν, ἀλλὰ
[καὶ το]ὺς ἄλλους παρῃτημένος διὰ τὸ μήπω καθεστηκέναι τὰ πρά-
[γμ]ατα, ἐπήγγελται δὲ καὶ εἰς τὸ λοιπὸν ἐξαποστελεῖν κατὰ τὰ ὡμο-
λογημένα πρότερον· ἀγαθεῖ τύχει· δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ τοὺς λαχόν-
τας προέδρους ε[ἰς τὴν] ἐπιοῦσαν ἐκκλησίαν χρηματίσαι περὶ τού-
των, γνώμην δὲ [ξυμβάλ]λεσθαι τῆς βουλῆς εἰς τὸν δῆμον ὅτι δοκεῖ
τεῖ βουλεῖ· ἐπαιν[έσαι μὲν] τὸν βασιλέα Φαρνάκην καὶ στεφανῶσαι χρυ-
σῶι στεφάνωι ἀρισ[τε]ίωι κατὰ τὸν νόμον καὶ ἀνειπεῖν τὸν στέφα-
νον τοῦτον Διονυσίων τε τῶν ἐν ἄστει τραγωιδῶν τῶι καινῶι ἀγῶνι
καὶ Παναθηναίων καὶ Ἐλευσινίων καὶ Πτολεμαίων τοῖς γυμνικοῖς
ἀγῶσιν· ἐπεὶ δὲ καὶ προσήγγελται τὴν βασίλισσαν Νῦσαν βασιλέ-
ως Ἀντιόχου θυγατέρα συνῳκηκέναι τῶι βασιλεῖ Φαρνάκει, καθῆκον
δ̣᾽ ἐστὶν Ἀθηναίοις μεμνημένους ἐπ᾽ ἀγαθῶι καὶ τιμῶντας φαίνεσθαι
τοὺς εὐεργέτας τοῦ δήμου καὶ τοὺς ἐξ εὐεργετῶν γεγονότας· ἐπαινέσαι
τὴν βασίλισσαν Νῦσαν βασιλέως Ἀντιόχου καὶ βασιλίσσης Λαοδί-
κης καὶ στεφανῶσαι χρυσῶι στεφάνωι κατὰ τὸν νόμον καὶ ἀναγορεῦ-
σαι καὶ τοῦτον τὸν στέφανον Διονυσίων τε τῶν ἐν ἄστει τραγωιδῶν
τῶι καινῶι ἀγῶνι καὶ Παναθηναίων καὶ Ἐλευσινίων καὶ Πτολεμαίων
τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν· στῆσαι δὲ τοῦ βασιλέως Φαρνάκου καὶ τῆς βα-
σιλίσσης Νύσης ἑκατέρου εἰκόνα χαλκῆν καὶ ἀναθεῖναι ἐν Δή-
λωι· τῆς δὲ ἀναγορεύσεως τῶν στεφάνων καὶ τῶν εἰκόνων ἐπιμελη-
θῆναι τοὺς στρατηγοὺς καὶ τὸν ταμίαν τῶν στρατιωτικῶν· χειρο-
τονῆσαι δὲ τὸν δῆμον ἤδη τρεῖς ἄνδρας ἐξ Ἀθηναίων ἁπάντων, οἵτι-
νες ἐπιμελήσονται τῆς κατασκευῆς καὶ τῆς ἀναθέσεως τῶν εἰκό-
νων· ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα τὸν γραμματέα τὸν κατὰ πρυτα-
νείαν ἐν στήλει λιθίνει καὶ στῆσαι παρὰ τὰς εἰκόνας· εἰς δὲ τὴν ἀ[να-] c
γραφὴν καὶ τὴν ἀνάθεσιν τῆς στήλης τὸ γενόμενον ἀνάλωμα μ[ερίσαι]
τὸν ταμίαν τῶν στρατιωτικῶν· ὅπως δ᾽ ἂν καὶ νῦν καθήκοντος τοῦ καιροῦ
πενφθεῖ ὁ ἀποκομιῶν τὰ ἐπιβάλλοντα δοθῆναι ἀκολούθως τεῖ [τ]οῦ βασιλέ-
ως αἱρέσει καὶ τοῖς γεγονόσιν ὑπ᾽ αὐτοῦ προστάγμασιν, χειροτονῆσαι
τὸν δῆμον ἤδη ἕνα ἄνδρα ἐξ Ἀθηναίων ἁπάντων ὅστις ἀφικόμενος
πρὸς τὸν βασιλέα Φαρνάκην τό τε ψήφισμα ἀποδώσει καὶ προσαγορεύσει
[καὶ] αὐτὸν καὶ τὴν βασίλισσαν ὑπὲρ τοῦ δήμου καί, ἐὰν ἐν δυνατῶι εἶ, πα[ρα-]
[λ]ήψεται τὰ γινόμενα μέρη τῶι ἐνιαυτῶι· ἀναγγέλλειν δὲ τῶι βασιλεῖ τὸν κ[ε-]
[χ]ειροτονημένον ὅτι ὁ δῆμ[ος π]ειράσεται μηθενὸς καταδεέστερον πρ[ο-]
c d [άγ]εσθαι τ[ῶ]ν ἄλλων [βασι]λέων, ἀλλὰ πάντα τὰ πρὸς δόξαν καὶ μνήμην
[αὐτῶι ἀνήκο]ντα συνκατασκευάσει καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις εὐεργέταις
[τῆς πό]λεως· τῶι δὲ χειροτονηθέντι ἀνδρὶ μερίσαι τὸ ἐφόδιον τὸν ταμίαν
[τῶ]ν στρατιωτικῶν. Ὁ ἀποδημήσων πρὸς τὸν βασιλέα Φαρνάκην κατὰ τὸ ψή-
[φι]σμα κεχειροτόνηται Φιλόξενος Πειραιεύς· οἱ ἐπιμελησόμενοι τῆς κατα-
[σκ]ευῆς καὶ τῆς ἀναθέσεως τῶν εἰκόνων κατὰ τὸ ψήφισμα οἵδε κεχειροτόνην-
ται· Λέων Αἰξωνεύς, Φιλόξενος Πειραιεύς, Διονύσιος ἐγ Μυρρινούττης.

Ἡ βουλή, ὁ δῆμ̣ος	Ἡ βουλή, ὁ δῆμος
τὸν βασιλέα	τὴν βασίλισσαν
Φαρνάκην.	Νῦσαν.

a: vs. 6 init. [τῶν προέδρων] D. Spatium longioris supplementi capax esse videtur. || extr. post ΣΙΜΩΝΟΣ spatium unius litterae, dein Α et spatium vacuum; Ἀ(θμονεὺς) D.; sed ad initium versus 7 [θμονεὺς] suppleri potest. || *b* 4. 5 τ[οῖς | παρὰ τοῦ δήμου πρεσβευτα]ῖς D. quod supplementum longius est; fortasse verbo activo συνέθηκεν aliquod obiectum est (cf. Ditt. adn. 7). || 16 init. ἐστὶν D. (δ᾽) ἐστὶν Ditt. Δ dispici potest. || 38. 39 πρ[ο|άγ]εσθαι suppl. Wilhelm apud Dürrbachium.

Versibus 23. 24 demonstrari videtur titulum post annum 166 a. Chr. quo Athenienses Delum recuperaverant, incisum fuisse neque ulla ratione vis illius argumentationis refringi potest. Archonti tamen Tychandro cuius nomen supplevit D. secutus mentionem scribae (*a* 1), annus 196/5 (Kolbe 95 sqq.; 155 sq.) aut 172/1 (cf. Kirchner Pros. att. 13892) adsignatus est. Existimant quoque docti viri Pharnacem I regem Ponti (*b* 10. 22. 35. 48) ante annum 169 a. Chr. decessisse. Quanquam igitur res adhuc in dubio est, decretum inter titulos Deli liberae recepi.

Regem Antiochum cuius Nysa, Pharnacis uxor, filia est (*b* 18) nullo modo Antiochum III Magnum fuisse, sed eius filium natu maximum qui commune cum patre regnum habuit, sororem Laodicen in matrimonium duxit, anno 193 decessit, existimavit D. [Σωσιγέ]νης Με. Μα. (*a* 2): cf. Pros. att. 13212; *BCH* XXXII 1908, 363 n. 534. Ἀκταῖος Σι. Ἀθμο. (*a* 6), Φιλόξενος Πει. (*b* 43. 45), Λέων Αἰξω. (*b* 45), Διονύσιος ἐγ Μυ. (*b* 45): cf. *BCH* XXXII 1908, 309 sqq. n. 27. 572. 364. 187.

De argumento decreti cf. quae commentati sunt Dürrbach, Dittenberger, Ferguson.

1057 Deli in museo, inv. Δ 449. Pars inferior stelae marmoris albi a dextra mutilae. A. 0,29, l. 0,24, cr. 0,11. Litterae crassae, apicatae, a. 0,007, alterius a. Chr. saeculi. A. 1905 e muro thermarum ad meridiem et orientem fori Compitaliastarum eruta. Edidi *BCH* XXXIV 1910, 388 n. 28. Supplevit Holleaux. *Ect.*

- - - - - - -ους καὶ π̣[ρόσοδον πρὸς τὰν βουλὰν καὶ τὸν]
[δᾶμον ἐάν του] δέηται πράτω[ι μετὰ τὰ ἱερὰ - - - - -]
[- - καὶ προε]δρίαν καὶ γᾶς καὶ οἰκία̣[ς ἔγκτασιν - - - -·]
[τᾶς δ]ὲ ἀναγραφᾶς τοῦδε το[ῦ ψαφίσματος ἐπιμελείσθω ὁ γραμμα-]
[τ̣]εὺς Φορμίων ὅπως ἀναγρα[φῆι εἰς στάλαν καθάπερ καὶ αἱ λοιπαὶ προ-]
ξενίαι· ὅπως δὲ καὶ Σύριοι π[άντες συνάδωνται ἐπὶ τοῖς γεγο-]
νόσι φιλανθρ[ώ]ποις τῶι ἑαυ[τῶν πολίται - *nomen* - οἱ ἄρ-]
χοντες οἱ ἐνεστακότες δ[ιαπεμψάσθωσαν εἰς Σῦρον τοῦδε]
τοῦ ψαφίσματος τὸ ἀντ[ίγραφον πρὸς τοὺς ἄρχοντας καὶ τὰν πό-]
λιν σφραγισ[ά]μενοι τ[ᾶι δαμοσίαι σφραγῖδι. Ἐκυρώθη χειροτονί-]
αις· ἔδοξε πάσαι.

Decretum a civitate dorica factum cuius nomen latet. Vs. 11: πάσαι certum ubi πάσαις expectaveris.

1058 Deli in museo, inv. Δ 341. Pars inferior stelae marmoris albi cum cymatio, a sinistra mutilae. A. 0,17, l. 0,185, cr. 0,078. Litterae a. 0,008, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1880 ad aedificia quae '*Trésors*' dicuntur inventa. Exscripsi. *Ect.*

[- - - - - - - - - εἰς στήλην λι]θίνην *vacat*
[καὶ στῆσαι εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐ]ν Δήλωι οὗ ἀ[ν-]
[αγεγραμμέναι εἰσὶν αἱ λοιπαὶ τιμαὶ τοῦ] προξένου.

vacat

SECTIO QVARTA.

DECRETA COLLEGIORVM.

1059 Deli in museo, inv. Δ 451 Α, Β. Fragmenta duo marmoris albi ad eandem stelam pertinentia. *a*: undique mutilum (?). A. 0,32, l. 0,21, cr. 0,13; *b*: undique mutilum. A. 0,065, l. 0,075. Litterae accurate incisae, apicatae, a. 0,013, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1904 ad occidentem τεμένουϲ Apollinis inventa. *a*: edidimus ego et Bizard *BCH* XXXI 1907, 427 n. 18. *Ect.*

a

[Ἔδοξεν τ]ῶι κοινῶ[ι τῶν περὶ τὸν Διόνυϲον τεχνιτῶν τῶν]
[ἐξ Ἰϲθμοῦ κ]αὶ Νεμέαϲ καὶ Π̣- - - - - - - - - - -
- - - - -άμενοϲ τὴν ὑπάρχουϲαν - - - - - - - - -
[- - - μ]ὲ̣ν προείρηται τοὺϲ ελ- - - - - - - - - - -
[- - - π]ερὶ τὸν Διόνυϲ[ον τεχνιτ - - - - - - - -]
- - - - κεν τοῖϲ - - - - - - - - - - - - - -

b

Σ ι
Ε Ι Σ
Σ Ι Ν Α
Λ

a: vs. 1 init. supplevi: stela enim a superiore parte fortasse integra est.

1060 Deli in museo, inv. Δ 450. Pars inferior stelae marmoris albi. A. max. 0,37, l. 0,33, cr. 0,09. Litterae medii fere tertii a. Chr. saeculi, a. 0,008. A. 1880 ad propylaea invenit Homolle et commemoravit *BCH* VI 1882, 75 adn. 1. Edidimus ego et Bizard ex meo apographo *BCH* XXXI 1907, 428 n. 19. *Ect.*

Ἔδοξεν τ[οῖϲ περὶ τὸν Διόνυϲον]
τεχνίταιϲ· [ϲτεφανῶϲαι - - - -]
Τελέϲωνοϲ Δή̣[λιον ϲτεφάνωι ὧι]
πάτριον αὐτοῖϲ ἐϲτ[ὶν ἀρετῆϲ ἕνεκα]
καὶ εὐνοίαϲ ἧϲ ἔχων εἰ[ϲ τὸ κοινὸν δια-]
τελεῖ· ἀναγορεῦϲαι δὲ τὸν ϲτέφαν[ον]
ἐν Δήλωι τοῖϲ Ἀπολλωνίοιϲ· ἑλέϲθαι δ[ὲ]
καὶ πρεϲβευτὴν ὅϲτιϲ ἀποίϲει τὸ ψή-
φιϲμα καὶ τὸν ϲτέφανον καὶ ἀναγράψ[ει]
εἰϲ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνοϲ. Ἡιρέ[θη]
Ἑρμαιώνδαϲ αὐλητήϲ.

Vs. 3 suppl. Hiller; nomen Τελέϲων Deli occurrit. Ἑρμαιώνδαϲ vero, ab artificibus dionysiacis missus, idem esse non potest, si bene de litteratura decreti iudicavi, atque puer ille qui occurrit in delphico titulo *SGDI* 2568: αὐλητὰϲ παῖδαϲ· Ἑρμαιώνδαϲ Νικίου Βοιώτιοϲ (a. 226 vel 225).

1061 Tabula marmoris albi. A. 0,74, l. 0.715, cr. 0,046; postica pars laevigata est. Litterae apicatae, a. 0,007. Supra decretum incisa est dedicatio n. 1136. A. 1768 in Delo vidit Riedesel; postea Parisios per Fauvelium delata est ubi nunc cum nonnullis marmoribus Choiseulianis in museo Louvre asservatur: cf. Michon *BCH* XXXV 1911, 347sqq. Commemoravit Clarac *Descr. des Antiques* n. 584; edd. idem *Inscr.* tab. 33. 34 (Osann Syll. inscr. antiq. 352 n. 13); ex apographo Müllerii Boeckh CIG 3067 (Lüders *Die dionys. Künstler* 177 n. 83); Froehner *Inscr. gr.* n. 67 (Michel 1015). Cf. Foucart de collegiis scenicorum artificum 7; Scheffer de reb. Teiorum 88sq.; Hirschfeld *SB Ak. Berl.* 1888, 834 adn. 7; Heller *Jahrb. Philol.* Suppl. XVIII 1892, 261sq.; Poland de collegiis artificum dionysiacorum 10; Ziebarth *Gr. Vereinsw.* 80; Prott *Ath. Mitt.* XXVII 1902, 166sqq.; Poland *Gr. Vereinsw.* 138; 589 n. Δ 11; Quandt De Baccho ab Alexandri aetate in Asia minore culto 125sqq. Ectypum mihi praesto fuit ex quo pauca emendavi. A. 1912 contulit Blum, nihil autem amplius legit. *Ect.*

Ἔδ[οξε]ν τῶι κοινῶι τῶν περὶ τὸν Διόνυϲον τεχνιτῶν τῶν ἐπ᾽ Ἰωνίαϲ καὶ Ἑλλη̣ϲ̣[πόντου καὶ τῶν περὶ τὸν]
[καθηγε]μόνα Διόνυϲον· ἐπειδὴ Κράτων Ζωτίχου αὐλητὴϲ πρότερόν τε γ̣ενόμενο[ϲ ἱερεὺϲ τοῦ Διονύϲου]
[καὶ ἀγω]νοθέτηϲ καλῶϲ καὶ ἐνδόξωϲ προέϲτη τῆϲ τε ἱερεωϲύνηϲ καὶ τῆϲ ἀγω̣[νοθεϲίαϲ καὶ δοκιμαϲ-]
[θ]εὶϲ ἄξιοϲ εἶναι ταύτηϲ τῆϲ τιμῆϲ ὑπὸ τοῦ πλήθουϲ τῶν τεχνιτῶν καὶ αἱ̣ρεθε[ὶϲ πάλιν ἱερεὺϲ]
τοῦ Διονύϲου καὶ ἀγωνοθέτηϲ ἐν τῶι αὐτῶι ἔτει, ὑπερθέμενοϲ τοὺϲ [πρὸ αὐτοῦ γενομένουϲ πάν-]
[τ]αϲ ἀγωνοθέταϲ τῆι τε χορηγίαι καὶ τῆι δαπάνηι καὶ τῆι αὐτοῦ μεγαλο[πρεπείαι, καλῶϲ καὶ πρεπόν-]
τωϲ καὶ ἀξίωϲ τῆϲ ϲυνόδου πάντα τὰ πρὸϲ τιμὴν καὶ δόξαν ἀνήκοντα [ἐ]π[οίηϲε τῶι τε Διονύ-]
ϲωι καὶ ταῖϲ Μούϲαιϲ καὶ τῶι Ἀπόλλωνι τῶι Πυθίωι καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ θεοῖ[ϲ πᾶϲι καὶ τοῖϲ τε βαϲι-]
λεῦϲι καὶ ταῖϲ βαϲιλίϲϲαιϲ καὶ τοῖϲ ἀδελφοῖϲ βαϲιλέωϲ Εὐμένου καὶ τῶι [κοινῶι τῶν περὶ τὸν Διόνυ-]
ϲον τεχνιτῶν ἀποδεικνύμενοϲ τὴν αὑτοῦ καλοκαγαθίαν καὶ εὐϲέβε[ιαν καὶ - - - - ἐν παντὶ και-]
ρῶι καὶ ἰδίαι καὶ κοινῆι ἀεί τινοϲ ἀγαθοῦ παραίτιοϲ γινόμενοϲ, ὅπω[ϲ διαμένηι εἰϲ τὸν ἀεὶ]
χρόνον ἡ παρὰ τῶν τεχνιτῶν ἀθάνατοϲ δόξα, οὓϲ καὶ θεοὶ καὶ βαϲιλ[εῖϲ καὶ πάντεϲ Ἕλ-]
ληνεϲ τιμῶϲιν, δεδωκότεϲ τήν τε ἀϲυλίαν καὶ ἀϲφάλειαν πᾶϲι τεχν̣[ίταιϲ πολέμου καὶ εἰ-]
ρήνηϲ, κατακολουθοῦντεϲ τοῖϲ τοῦ Ἀπόλλωνοϲ χρηϲμοῖϲ δι᾽ οὓϲ [καὶ τοῖϲ ἀγῶϲιν τοῖϲ τοῦ]
Ἀπόλλωνοϲ τοῦ Πυθίου καὶ τῶν Μουϲῶν τῶν Ἑλικωνιάδων καὶ τοῦ [Ἡρακλέουϲ, ἐν Δελφοῖϲ μὲν τοῖϲ]
Πυθίοιϲ καὶ Ϲωτηρίοιϲ, ἐν Θεϲπιαῖϲ δὲ τοῖϲ Μουϲείοιϲ, ἐν Θήβαιϲ δὲ τοῖ[ϲ Ἡρακλείοιϲ ἐνέκριναν αὐτούϲ? οἱ]
ἐκ πάντων τῶν Ἑλλήνων εὐϲεβέϲτατοι· ἀγαθῆι τύχηι· δεδόχθαι [τῆι ϲυνόδωι· ἵνα φαίνηται τιμῶ-]
ϲα τοὺϲ αὑτῆϲ εὐεργέταϲ καταξίωϲ τῶν εὐεργετημάτων· ϲτεφανῶ[ϲαι Κράτωνα Ζωτίχου αὐλη-]
[τ]ὴν εὐεργέτην καθ᾽ ἕκαϲτον ἔτοϲ εἰϲ ἀεὶ ἐν τῶι θεάτρωι ἐν ἧι ἡμέραι ἡ̣ π̣[ανήγυριϲ τε-]
[λ]εῖται μετὰ τὴν ϲτεφάνωϲιν τῶν δήμων ϲτεφάνωι τῶι ἐκ τοῦ νόμο[υ ἀρετῆϲ ἕνεκα καὶ εὐ-]
[ν]ο̣ίαϲ ἣν̣ ἔχων διατελεῖ εἰϲ τὸ κοινὸν τῶν περὶ τὸν Διόνυϲον τεχνιτῶ[ν· τῆϲ δὲ ἀναγορεύϲεωϲ τοῦ ϲτε-]
[φ]άνου ἐπιμέλειαν ποιεῖϲθαι τὸν ἑκάϲτοτε γινόμενον ἀγωνοθέτην· [ἀναθεῖναι δὲ αὐτοῦ εἰκόναϲ]
[τ]ρεῖϲ· τὴν μὲν μίαν ἐν Τέωι ἐν τῶι θεάτρωι ὅπωϲ οἱ καθ᾽ ἕκαϲτον ἔτοϲ ἀ̣[γωνοθέται ἐν τῆι]
[π]ανηγύρει καὶ ὅταν ἡ Τηίων πόλιϲ ϲυντελῆ̣ Διονύϲια ἢ ἄλλον τιν[ὰ ἀ]γ[ῶνα ϲτεφανώϲωϲι (τὴν εἰκόνα)]
τὴν Κράτωνοϲ ϲτεφάνωι τῶι ἐκ τοῦ νόμου ὧι πάτριόν ἐϲτι τοῖ[ϲ τεχνίταιϲ ϲτεφανοῦν τοὺϲ αὑ-]
τῶν εὐεργέταϲ· τὴν δὲ ἄλλην ἐν Δήλωι ὅπωϲ καὶ ἐκεῖ ϲτεφανω[θήϲεται ὑπὸ τοῦ κοινοῦ τῶν τε-]
χνιτῶν· τὴν δὲ τρίτην οὗ ἂν ἀναθῆ̣ Κράτων ἵνα εἰϲ ἅπαντα τὸν [χρόνον ὑπόμνημα ἦι τῆϲ τε πρὸϲ]
τὸ θεῖον εὐϲεβείαϲ καὶ τῆϲ εἰϲ τοὺϲ βαϲιλέαϲ καὶ βαϲιλίϲϲαϲ [καὶ τοὺϲ ἀδελφοὺϲ τοῦ]

ΒΑϹΙΛΈΩϹ ΕΥ̓ΜΈΝΟΥ ΚΑῚ ΤῸ ΚΟΙΝῸΝ ΤΩ͂Ν ΠΕΡῚ ΤῸΝ ΔΙΌΝΥϹΟΝ ΤΕΧ[ΝΙΤΩ͂Ν ΕΥ̓ΝΟΊΑϹ, ἍΜΑ ΔῈ]
ΚΑῚ ΤΑ͂Ι ϹΥΝΌΔΩΙ ΤΑ͂Ϲ ΕΥ̓ΧΑΡΙϹΤΊΑϹ ΔΙΌΤΙ ΤῸΝ ΑΥ̓ΤΑ͂Ϲ ΕΥ̓ΕΡΓΈΤ[ΗΝ ΚΡΆΤΩΝΑ ἘΤΊΜΗϹΕΝ ἈΠΟ-]
ΔΙΔΟΥ͂ϹΑ ΧΆΡΙΤΑϹ ΤᾺϹ ΔΙΚΑΊΑϹ ΤΩ͂Ν ΕΥ̓ΕΡΓΕΤΗΜΆΤΩΝ· ἈΝΑΓΡ[ΆΨΑΙ ΔῈ ΤΌΔΕ ΤῸ ΨΉΦΙϹΜΑ]
ΕἸϹ ϹΤΉΛΗΝ ΛΙΘΊΝΗΝ ΚΑῚ ϹΤΑ͂ϹΑΙ ΠΑΡᾺ ΤΑΙ͂Ϲ ΕἸΚΌϹΙ ΤΑΙ͂Ϲ ΚΡΆΤ[ΩΝΟϹ· ΠΈΜΨΑΙ ΔῈ ΠΡΈϹΒΕΙϹ]
ΔΎΟ ΠΡῸϹ ΤῸΝ ΔΑ͂ΜΟΝ ΤῸΝ ΤΗΊΩΝ ΟἽΤΙΝΕϹ ΑἸΤΉϹΟΝΤΑΙ ΤΌΠΟΝ [ἘΝ ΤΩ͂Ι ΘΕΆΤΡΩΙ ἘΝ ὯΙ ϹΤΑΘΉϹΕΤΑΙ]
Ἁ ΕἸΚῺΝ ΚΡΆΤΩΝΟϹ ΚΑῚ ἌΛΛΟΥϹ ΠΡῸϹ ΤῸΝ ΔΑ͂ΜΟΝ ΤῸΝ ΔΗΛΊΩΝ [- - - - - - ΟἽΤΙΝΕϹ]
ἘΠΕΛΘΌΝΤΕϹ ἘΠῚ ΤῸΝ ΔΑ͂ΜΟΝ ΚΑῚ ΤῊΝ ΒΟΥΛῊΝ ἈΞΙΏϹΟΥϹΙΝ Α̣[ΥΤΟΥ͂Ϲ ΚΑῚ ΤΟΥ͂Ϲ ΠΡΥΤΆ-]
ΝΕΙϹ ΔΟΥ͂ΝΑΙ ΤΑ͂Ι ϹΥΝΌΔΩΙ ΤΩ͂Ν ΤΕΧΝΙΤΩ͂Ν ΤῸΝ ΤΌΠΟΝ ἘΝ ὯΙ [ϹΤΑΘΉϹΕΤΑΙ Ἁ ΕἸΚΏΝ.]

Supplementa pleraque Boeckhii sunt; eius (id est Müllerii) et Froehnerii lectiones selectae: Vs. 3 extr. nihil post ΙΕΡΩΣΥΝΗΣ B. F. || 4 init. ΊΣ B. F. qui [ΠΆΝ|Τ]ΩϹ suppleverunt; extr. ΤΕΧΝΙΤΩΝΚΑΙ B. ΚΑῚ ἈΚΡΟ[ΦΎΛΑΞ] F. || 6 init. [Κ]ΑῚ B. F.; Σ in. despicio. || 7 extr. ΑΝΗΚΟΝΤΑ B. ἈΝΉΚΟΝΤΑ ϹΠ[ΟΥΔΆΖΩΝ] F. || 14—16 extr. supplementa dubia: ΟἹ ἘΚ ΠΆΝΤΩΝ ΤΩ͂Ν ῾ΕΛΛΉΝΩΝ ΕΥ̓ϹΕΒΈϹΤΑΤΟΙ Amphictyonas fuisse existimaverunt Lüders, Poland artifices autem ipsos maxima pietate inter Graecos valuisse deus declaravisse mihi videtur; quam opinionem probavit Th. Reinach qui suppl.: ἜΚΡΙΝΑΝ ΑΥ̓ΤΟΥ͂Ϲ ὩϹ ΕἸϹΙΝ ΚΤΛ. || 19 ἘΝ ἋΙ Ἁ[Μ]Έ[ΡΑΙ . . .] B. ἘΝ ἋΙ ἉΜΈ[ΡΑΙ . . .] F. || 29 supplementum brevius. || 34 [ΟἽΤΙΝΕϹ ΠΑΡΑΓΕ-ΝΌΜΕΝΟΙ] B. F. || 35 ἈΞΙΏϹΟΥϹΙΝ Α[ΥΤΩ͂Ν ΤΟΥ͂Ϲ ΠΡΥΤΆ]|ΝΕΙϹ F. quae fortasse meliora sunt.

Decretum ante annum 167 a. Chr. factum esse e versibus 34—36 apparet (Ὁ ΔΑ͂ΜΟϹ Ὁ ΔΗΛΊΩΝ); post annum autem 172 existimavit Boeckh.

Nam reges quorum mentio facta est (vss. 8. 9. 28) Eumenem II fuisse et Attalum Philadelphum qui commune regnum habuissent intellexit; Attalum enim cum de fratre apud Delphos caeso a. 172 a. Chr. rumor allatus esset, regem renuntiatum esse et postea fratris beneficio regium nomen retinuisse. Quam opinionem redarguit Hirschfeld atque monuit Attalum, ut reliquos Eumenis fratres, regnante illo ἸΔΙΏΤΑϹ fuisse (cf. etiam Wilcken ap. Pauly-Wissowa IV s. v. Attalos 2168; Cardinali *Il regno di Pergamo* 124 adn. 1); hic autem de Attalo I iam vita defuncto et Eumene II sermonem esse. Hirschfeldio vero assensitur Prott.

Crato Chalcedonius qui regnante Attalo II decessit, occurrit in aliis titulis CIG 3068 *A*, *B*, *C* (Michel 1016); ei autem maximi honores post mortem tributi sunt; cf. ad CIG 3069; eius denique epistulam atque testamentum habes CIG 3070 et 3071.

1062 Deli in museo, inv. Δ 574 Α—Γ. Fragmenta tria marmoris albi; *a*, *b*: coniuncta; margo sinister exstat. L. 0,245; *c*: undique mutilum. A. 0,12, l. 0,18, cr. 0,043. Litterae accurate incisae, a. 0,011 eiusdem generis atque in n. 1215; *b*: a. 1881; *a*, *c*: a. 1909 ad occidentem templi Isidis inventa. Coniunxi atque exscripsi. *Ect.*

- ΙϹ -
b - ΩΝΑ̣ -
[- - - - - ΤΈ]ΚΝΩΝ - - - - - - -
a Τ̣Ο̣͂Ν [ΝΑῸ]Ν? ΚΑῚ ΤῸΝ Π[ΡΌΝΑ]Ο̣Ν? ϹΑ̣Ρ̣[ΆΠΙ?] - - *c*
ΟἹ ΘΕΡΑΠΕΥΤΑῚ ΟἹ [ὙΠ᾽ ΑΥ̓]ΤῸΝ ΤΑΤ[ΤΌΜΕΝΟΙ] - -
ΔῈ ἘΠΙΜΈΛΕϹΘΑ̣[Ι . . .]ΚΛΕΊΔΗΝ
vacat

Decretum? a collegio ΘΕΡΑΠΕΥΤΩ͂Ν factum; cf. ad n. 1215.

SECTIO QVINTA.

PACTIONES FOEDERA.

1063 Deli in museo, inv. Δ 462 Α, Β et Δ 204 (= *a*, *b*, *c*). Fragmenta tria quae inter se contingunt stelae marmoris albi superne cymatio ornatae, a dextra et infra mutilae. A. 0,43, l. max. 0,19, cr. 0,07. Litterae simplices, a. 0,008, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores(?); nota Ξ. Vs. 1 in cymatio incisus. *a*, *b*: a. 1885 invenit Homolle et commemoravit *Arch. miss. scient.* XIII 1887, 420 n. 69; *c*: a. 1904 ad meridiem ΟἼΚΟΥ ΠΟϹΕΙΔΩΝΙΑϹΤΩ͂Ν inventum. Composui et exscripsi. *Ect.*

a Θ ε [ο ί.]
ΤΆΔΕ ὩΜΟΛΌΓΗϹΑΝ ΟἹ Π[ΡΕϹΒΕΥΤΑῚ ΟἹ]
ΠΕΜΦΘΈΝΤΕϹ ΑΥ̓ΤΟΚΡΆ[ΤΟΡΕϹ ΠΕΡῚ ΤΑ͂Ϲ]
[Ε]ἸΡΉΝΗϹ ΠΙϹΤ[Ο]Κ̣ΛΑ͂[Ϲ - - - -,]
b ἈΝΤΙ[- - - - - - - - - ΤΙ-]
ΜΟΥΧΊΔΑ ΠΡΟϹ̣[- - - - - - - Ἐ-]
[Κ]ΡΙΝΑΝ ΔΙΑΔΊΚΑϹΘΑΙ ΑΥ̣̓- - - - -
ΤΕ ΑἹ ΠΌΛΕΙϹ ΚΟΙΝΑῚ ΕἸϹ - - - -
ὩΜΟΛΌΓΗϹΑΝ ΤΑ͂Ι ΠΌΛ[ΕΙ ΤΑ͂Ι ϹΙΚΙΝΗΤΩ͂Ν ?·]
ΠΑΡΕΙ͂ΝΑΙ ΔῈ ἘΞ ἈΜΦΟ[ΤΈΡΩΝ - - - -]
ΝΟΝ ἘΝ ΤΩ͂Ι ΜΗΝῚ ΤΩ͂Ι - - - - - - -

ΧΌΝΤΩΝ ΟἹ ΚΑΜΕ̣ - - - - - - -
c - - *c. 13 litt.* - - Ν ΤῸ ΔΙΚΑϹ̣[ΤΉΡΙΟΝ - -]
- - *c. 10 litt.* - ἘΝ̣ΤΑϹ ΜῊ ΠΛΈ[ΟΝ? - -]
ϹΑ̣Ι ΤῸ ΔΙΚΑϹΤΉΡΙΟΝ· Ὅ(Τ)ΑΝ [ΜῈΝ - -]
ἩΤΤΑ͂ϹΘΑΙ ΑΥ̓ΤΟΎϹ· ὍΤΑΝ ΔῈ Α - - - -
Ρ̣ΙΟΝ ΟἹ ϹΙΚΙΝΑ͂ΤΑΙ ἘΓ̣ΔΙ[ΚΆΖΕΙΝ? ἘΝ ΤΩ͂Ι ΠΡΏΤΩΙ]
[Μ]Η̣ΝῚ Α͂ ὯΙ ἊΝ ΑἸΤΉϹΩ̣ΝΤΑ[Ι - - - - -]
- - Ἃ ΠΡΟϹΈΤΑΞΑΝ, Ο̣Ἱ Ι - - - - - - -
- - - ΤᾺ ΔῈ ΚΡΙΘΈΝΤ[Α - - - - - - -]
- - - ΝΑ . ΑΝ ΤῸ̣ Δ̣Ι[ΚΑϹΤΉΡΙΟΝ - - -.]

E litterarum ΘΕ (vs. 1) dispositione tertia tantum stelae pars desiderari videtur; id autem fortasse nos decipit, supplementa quidem tam exiguo spatio idonea invenire desperavi. In *a*, *b* lectiones liquidae; *c* detritum.

Vss. 9. 17 Sicinetae arbitri fuisse videntur. || 12 de Camirensibus cogitari non potest. || 17. 18 suppl. Hauss.

1064 Fragmenta tria quae eiusdem tituli fuisse videntur. *a*: pars superior cippi a dextra mutili, superne cymatio ornati; a. 1829 viderunt Ravoisié et Poirot et exscripserunt: cf. *Expéd. de Morée* III tab. 12, 1: quorum ex apographo edd. Le Bas *Inscr. gr. et lat.* V 110 n. 191; Boeckh CIG 2265 *b*; Ahrens De dialecto dorica 496; Bechtel *SGDI* 319; Hoffmann *Gr. Dial.* II 97 n. 127; cf. Bechtel Aeolica 59 n. 73 (= Be.[2]). Lapis periisse videtur. *b*: Deli in museo, inv. Δ 457 A. Marmor subcaeruleum, undique mutilum; max. a. 0,50, l. 0,21, cr. (integra) 0,229. Litterae a. 0,006—0,007 quarum extremae parte paululum dilatatae sunt, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1903 ad septemtriones Artemisii inventum edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXIX 1905, 209 n. 68: cf. Wilhelm ibid. 577; *Beitr.* 315. *c*: inv. Δ 457 B. Frustum undique mutilum; a. 0,10. Originis ignotae; exscripsi. Fragmenti *a*: maiusculas quales in *Expéd. de Morée* expressae sunt posui. *Ect.* (*b*, *c*).

a

Α Γ Α Θ Α Τ Υ Χ Α Ε Π Ι Π Ρ Ο Τ Α Ν Ι Ο Σ Ε Γ Μ
Θ Ε Λ Α Ι Σ Ι Ω Ε Ν Δ Ε Μ Α Ο Υ Μ Ν Α Ε Π Ι Π Ρ Ο Τ
Α Ν Τ Ι Σ Σ Α Σ Ε Π Ι Π Ρ Ο Τ Α Ν Ο Σ Κ Λ Ε Α Φ Ε Ν
Ο Σ Α Γ Ε Μ Ο Ρ Τ Ω Μ Ε   Α Ν Τ Α Ω Μ Η Ν Ο Σ Δ Α
Τ Ο Ν Α Ε Ι   Ρ Ο Ν Ο Ν Ε Μ Μ Ε Σ Σ Ω Ε Π Ι Τ Ω Ν Ο
Ε Υ Π Α Ρ Χ Ο Ι Σ Α Ν Α · Υ Τ Ο Ι Σ Ι Δ Ι Α Τ Ω Ν Α
Π Ο Λ Υ Δ Ε Υ Κ Η Σ Μ Ε Γ Ω Ν Ο Σ Ε Υ Α Ε Ε Ν Η Α
Ε Ρ Μ Ο Γ Ε Ν Η Α Λ Ρ Α Σ Τ Ω Ε Ε Δ Ε Μ Λ Θ Υ Μ
Ι Ω Ι Λ Ω Δ Α Μ Ο Δ Ι Κ Ε Ι Ω Α Τ Η Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ο Ν Ω
Ε Χ Ε Ι Δ Α Θ Ε Ο Κ Λ Ε   Ω Ι Ι Μ Μ Ι Λ Ι Σ Α   Μ Ο Ν Ι
Τ Ω Σ Κ Α Μ Α Ν Δ   Ω Ν Α Τ Ε   Ν   Ι Ι Ͻ
Γ Α Α Υ Κ Ω Ν Ο Σ   Ν Ω Ν Ε Ω   Ο Ν Ο Π Α
Ι Ω Κ Α Ϻ Ι Γ Ν   Σ Ϲ Λ Κ Γ Α Ν
Ι Φ Ι Λ Ο Ν Ε   Ο   Ν Τ Α Σ Κ Α Ι Α
Τ Ο Ν Ο Σ Ι Α Ι Δ Ξ   Ρ Ο   Σ
Τ Ε Ν Λ .
Ν Τ   Λ

a

Ἀγαθᾶ τύχα· ἐπὶ προτάνιος ἐ[μ] Μ[υτιλήνα - - - - μῆνος]
Θεḍαισίω, ἐν δὲ Μαθύμνα ἐπὶ προτ[άνιος - - - - -, ἐν δὲ]
Ἀντίσσα⟦ς⟧ ἐπὶ προτάν(ι)ος Κλεαφέν[εος - -, ἐν δὲ Ἐρέσω ἐπὶ προτάνι-]
ος Ἀγεμόρτω Με[λ]αṇτάω, μῆνος Δα[- - - - - - - - εἰς]
τὸν ἀεὶ [χ]ρόνον ἐμ Μέσσω ἐπὶ ṭῶν ο[- - - τὰν φιλίαν? τὰν πρόσ-]
[θ]ε ὑπάρχοισαν αὔτοισι διὰ τῶν ἀ- - - - - - - - - - - - -
Πολυδεύκη⟨ς⟩ Μέγωνος, Εὐαγ̣ένη Α
Ἑρμογένη Ἀḍράστω, ἐγ̣ δὲ Μạθύμ[νας - - - - - - - -]
Ζωίḷω Δαμοδικείω, Δ̣[ί]η Διονυσο[δ]ω[ρείω, - - - - - Προσ-]
εχείδα Θεοκλε[ιτεί]ω, [Σ]ιμμιḍ[ο]ς? Ἀ[γε]μον[είω - - - - - - -]
τω Σκαμανδ[ρ]ωνα[κ]τε[ίω - - - - - - - - - - - - - - -,]
Γ̣ḷαύκωνος [Ἀγ]νωνε[ί]ω - - - - - - - - - - - - -
. . ω κασιγν - - - - - - - - - - - - - - - - -
. . . . Φιλονε[ίδη - - - - - - - - - - - - - - - -]

etc.

b

\ Α Α ⌣ Λ
- ἄρχοισι ὑπαρχέτωσ[αν] -
- [στρ]ατιώταις εἰς τὰν χώραν ἔτι ạν -
- χεσθαι ἐπὶ τὰ μισθόφορα ἄ κε διαṭ -
- [ἐκ μὲν Ἐρέ]σω ἐξακοσίων, ἐγ δὲ Μαθύμνας τε[τρακοσίων] -
- συμμαχίας δεύη βολλεύεσθαι ἐξαποσ[τελλ] -
- [α]ς ἐκλησιαζόντεσσι μηδὲ χειροτόνην α -
- π̣αντες φυλάσσοντον καὶ δόντες ἐπι -
- συνβολλεύην δὲ ἐξέστω ἐν τᾶ ἐκλησ[ία] -
- ἐκλησίας ἕκαστοι τοῖσι παρ' ἐαύτω[ν] -
- ύχοντες οἱ ὑπὸ τῶ κοί[ν]ω δεδειγμένοι ἐπ' ἀρχ -
- [ἐ]κτίθεντον ἐν ταῖς πολίεσσι πρὸ ἀμέραν -
- τὰν κοίναν ἀσφάλειαν φέρων ἕκαστος ἀπ -
- τᾶν ἐλαίαν καὶ τῶν ἄλλων δένδρων καὶ κτη[μάτων] -
- ναι τᾶς ἐξηκοίστας τᾶς Μυτιληνάων χώρας -
- αις κυρίοι[ς θ]έμεναι τοὶς παρ' ἐκ[ά]στοις ὑπάρ[χοντας] -
- [ἑκάσ]τα πόλε[ι τ]αῖς ὄνναις πρὸς τὸ τᾶς πόλιος νόμ[ισμα?] -
- [χ]αν τὰν καθήκοισαν παρ' ἐαύτοις· ἐπεὶ δὲ κ[αὶ?] -
- πόλεις πρὸ ἀμέραν δέκα· αἰ δὲ πόλεις ἐξαι/ -
- αν τᾶν πολίων καὶ δίδων εἰς τὰ ἀναλώμ[ατα] -
- [πέντ]ε ἐκάστας πόλιος· μετὰ δὲ τὰν πρᾶσιν τᾶν ὄνν[αν] -
- [αἰ δ]έ κέ τις πόλις μὴ δίδω τὰ χρήματα, γράψαι -
- ἀπὸ τᾶς τριακοίστας τᾶς ἀποτεταγμ(έ)να[ς] -
- [τ]ᾶν προσόδων καὶ κέ ποθεν ΑΙ . . ΙΕΙΣΘΗΤΟ -
- [τα]ῦτα τὰ χρήματα, ἀλλ' ὑπ[αρχ]έτωσαν ἐν -
- [αἰ πό]λεις ⟦ἄνευ⟧ ἄνευ ἀπογράφας καὶ συνβόλ[ας] -
- ι πρὸς τοὶς στροτάγοις καὶ εἰς φύλαν ἄν κ[ε] -
- ματα καὶ ἀγόραις ἐπίμελες πόησθον οἱ σ̣[τρόταγοι] -
- υόμ[ε]νοι βολλεύσονται· ἴνα δὲ καὶ νόμοι εἰσενεχ[θῶσιν] -
- [ἐγ δὲ Μυτι]λήνας ἔννεα, ἐγ δὲ Μαθύμνας ἔξ, ἐγ δὲ Ἀντίσ[σας] -
- ον νόμοις εἰς τὰν πρώταν ἐκλησίαν περί τε ἐφο -
- ων εἰσαχθησομένων εἰς μέσσον ἕνεκα τᾶς χρ -
- [εἰς? αὔ]ξησιν καὶ ὁμόνοιαν τῶν Λεσβίων καὶ περιπι -
- μετὰ ταῦτα ὃν τρόπον οἱ ἐνκαλέν[τες] -
- ἔστω δὲ καὶ ἄλλω τῶ θέλοντι Λ[εσβίων?] -
- [σύ]νθηκα· δίδοντον δὲ τοὶς νόμοις -
- [ἐν πέ]ντε ἀμέραις πρόσθε τᾶς ἐκλησ[ίας] -
- θέντων πάντων τῶν πρότε[ρον] -
- ασθαι ταὶς πόλεις καὶ μάλιστα -
- [ὁμογν]ωμονέωσι περὶ τῶ κριτηρίω ε\ -
- [τᾶν] ἀπογραφείσαν πο[λί]ων ἀποκλαρ̣ῷ̣[ς] -
- [τᾶν] λαχοίσαν πολίων τεσσάρων -
- ṭα· [εἰσ]αγώγεας δὲ πένπεσθαι -
- τοις καὶ εἰσαγώγεα[ς] ἐπε -
- οι ἐν τῶ ἴρω τῶ ἐμ Μέσ[σω] -
- νωσιν γράψαντες ε -
- τὰ διαλυθέντα ἢ κριθέν[τα] -
- [τὰ κριθ]έντα κύρια· αἰ δέ κέ τινε[ς̣] -
- ι αὔταις δικάσασθα[ι] -
- [ἀ]ποστέλλωσι τοῖς -
- πρὸ τᾶς συνθή[κας] -
- [πε]ριεχομένων -

c

- ς̣ιṇ -
- ον -
- γρα -
- ἐπι -
- μια -
- [π]όλιν -
- ἐπαρ -
- σσιε -
- [κ]αὶ οἱ γ -
- ἐχο -

a: vs. 1 ἐγ Hoff. || 2 init. Θε(δ)αισίω pro mensis nomine habuerunt Be.; cf. *Bezzenb. Beitr.* V 116; Latyschev *Über einige aeol. u. dor. Kalend.* VIII 18, 28; Bischoff *Leipz. Stud.* VII 350; [μῆν](ος Δ)αισίω Ahr. Θελλαίσιος hominis nomen IG XII 2, 210; restituit tamen Θεḍαίσιος Wil. qui monuit nomen homini mense Θεδαισίῳ nato datum esse. || 3 Ἀντίσσạ (δ') Le B. Κλεαφέν[εος] Wil. || 4 μῆνος Δα[ισίω] Le B., dubitanter Ahr. || 5 ἐμ Μέσσω Wil. qui de templo in media insula sito monuit: cf. Koldewey *Lesbos* 47, 50—61. || 7 Εὐα[φ]ένη Wil. || 9 pro (Δ)[ί]η Ἀ(γ)η Hoff. Διονυσο[δ]ω[ρείω] Wil. || 10 init. Ἐχέ(λ)α Ahr. Ἐχείδα Hoff. [Προσ]εχείδα Be.[2]; ι ante ιμμιδος vel nominis prima littera (Hoff. Ahr.) vel ι male genetivo antecedenti additum. Θεοκλ[ειτεί]ω, Ἀ[γε]μον[είω] Wil. || 11 Σκαμανδ[ρ]ων[ύμω] Boeckh; Ahr. Be. Σκαμανδ[ρ]ωνα[κ]τε[ίω] Dittenb. *D. Litt. Z.* 1884, 271 quod recepit Be.[2]; postea Να[υ]τέ[λη] Hoff. Νạ[υ]-ạρ̣[χ]ω Be.[2]. || 12 [Ξε]νωνε[ί]ω Hoff. || 15 init. [Θ](ε)ο(δο)σίαι δ(ὲ) Hoff. || *b* 26 prius ἄνευ uncis obliquis inserendum, utpote ab ipso lapicida erasum, ita tamen ut adhuc appareat. || 27 extr. Wil. || 40 in. Hiller.

Urbes insulae Lesbi, Mytilene, Methymna, Antissa, Eresus societatem faciunt; de tempore non liquet; foedus autem ante annum 167 ictum quo Antissa a Romanis diruta est atque Antissaei Methymnam traducti sunt (Liv. XLV 31); aetatem tituli sub principium saec. II, everso Aegyptiorum imperio, quaesivit Wilamowitz *Simonides u. Sappho* 93.

b: vs. 2—6 de militibus a singulis civitatibus praestandis agitur; 15—29 de vectigalibus; 29 sqq. de legibus dandis; 41 sqq. de litibus quibus componendis εἰσαγωγεῖς operam dare videntur.

1065 Fragmenta duo marmoris albi quae ad eandem stelam pertinere monuit Wilhelm *Jahresh.* VIII 1905, 289: cf. *Beitr.* 262. *a*: pars superior; l. 0,54, max. a. 0,45, cr. 0,17; *b*: pars inferior a sinistra mutila; max. l. 0,325; litterae bonae, alterius ineuntis a. Chr. saeculi, a. 0,01—0,013. *a*: in museo Pario servatum ed. Hiller v. Gaertringen IG XII 5, 128, ex quo repetivi; *b*: in Delo effossum primum in oppido Halifax in domo Rawsoni, nunc in museo oppidi Leeds apud Britannos servatur; ed. Boeckh CIG 2265 e schedis a Rosii amico missis; Marshall *Observations* .... Leeds 1879 n. 1; Hicks *Journ. Hell. Stud.* XI 1890, 260sqq. (Hiller v. Gaertringen IG XII 5 p. 308 n. 128). Imago lucis opera expressa mihi praesto fuit.

a *vss. 6 omnino deleti*

\- - - - - - - - - - - - - - - -ντου- - - -
\- - - - - - - - - - - - - - - -μιιιι- - - -
\- - - - - - - - - - - - - - - - ..οϲ καὶ Κρι[τί-]
[αϲ? - - φέροντεϲ τὰ γρ]άμματα π[ρ]οϲήλθ[ο]ϲαν πρὸϲ
[τ]ὴν βουλὴν κ[α]ὶ τ[ὴ]ν ἐκκληϲίαν αἰτούμενοι τὸ δικαϲτ[ή-]
ριον κοινῆι· ψηφιϲαμένου δὲ τοῦ δήμου κληροῦν δικαϲ-
τ[ὰ]ϲ τριακοϲίουϲ καὶ ἕνα, ὅϲουϲ ϲυνεχώρηϲαν πρὸϲ
αὑτοὺϲ οἱ ἐξ ἀμφοτέρων τῶμ πόλεων ἐπήκοοι, εἰϲήγον-
[το] αἱ δίκαι καὶ ἐγένετο ἐν τῶι δικαϲτηρίωι ϲύλλυϲιϲ
[εὐδοκ]ηϲάντων τῶμ παρόντων ἐξ ἑκατέραϲ τῆϲ πόλε-
[ωϲ· ὅπωϲ οὖν καὶ ὑμεῖϲ] παρακολουθῆτε τὰ ὠικονομημένα ὑ-
[πὸ τῶν δικαϲτῶν, τό τε ἀντ]ίγραφον [δια]πεπόμφαμεν

b [- - - - - - καθάπερ τοῖϲ Ἐρετριέων δικαϲτ]α̣ῖϲ̣ ἔ[δο-]
[ξεν καὶ τοῖϲ ἐπηκόοιϲ τοῖϲ παρὰ Παρίων καὶ π]αρὰ Ναξίων ἀφε-
[ϲταλμένοιϲ περὶ ὧν πρὸϲ τοὺϲ Ναξίουϲ δ]εδικαϲμένοι εἰϲὶν οἱ
[Πάριοι· μηδεμίαν εἶναι μηκέτι δίκην τ]οῖϲ ἰδιώταιϲ ἐκ τῶν
[πρότερον γεγενημένων ἐγκλημάτω]ν ἢ ἀδικημάτων ταῖϲ πόλε-
[ϲιν· μηδεμίαν δὲ εἶναι μη]κ̣έτι δίκην κατὰ τῆϲ πόλεωϲ τῆϲ
[Ναξίων ὑπὸ τῆϲ πόλεωϲ τ]ῆϲ Παρίων, μηδ' ὑπὸ Ναξίων
[πόλεωϲ κατὰ τῆϲ Παρίω]ν· μηδὲ ὀφείλημα μηδ' ἔγκλημα
[μηδ' ἀδίκημα εἶναι μ]ηθὲν μηδ' ἰδιώτει μηθένι κατὰ
[τῶν πόλεων, μηδὲ κατ' ἰδι]ώτου ἔγκλημα μηθὲν ἐκ τῶν πρό-
[τερον γεγενημένων αὐτῶι] πρὸϲ αὐτὰϲ ἐγκλημάτων ἢ ἀ[δι-]
[κημάτων· ἔτι δὲ ἐκέλε]υϲεν τὸ Ἐρετριέων δικαϲτήρι[ον]
[θῦϲαι βοῦν τὴν πόλιν τ]ὴν Παρίων τοῦ ἐπιτιμίου τοῦ ἐ[πι-]
[γεγραμμένου ἐν τῆιδε τῆι] γραφῆι, τὴν δὲ θυϲίαν τῶι Δι[ο-]
[νύϲωι τῶι Ναξίωι ἄγειν Παρ]ίουϲ, τὸ δὲ γέραϲ τοῦ βοὸϲ εἶ[ναι]
\- - - - - - - - ὁ̣ποτέρα δ' ἂν τῶν πόλεων ἢ ἰδ[ιώ-]
[τηϲ ἐναντίον τι ποιῆι τῆ]ιδε τῆι ϲυλλύϲει ἀποτειϲάτω τί-
[μημα - - - - - - ἐὰν] μὲν πόλιϲ παραβῆι, τάλαντα εἴκοϲι
[ἀποτινέϲθω δίκη, ἐὰν δὲ] ἰδιώτηϲ τάλαντα πέντε δίκη· ἵν[α]
[δὲ - - - - - - τὴν ϲύλ]λυϲιν γεγενημένην ἐκ τῶν ἐπα-
[- - - - - - - - πέ]μπτηϲ ἀπιόντοϲ τοῦ Ἱππιῶνοϲ μη̣-
[νὸϲ ἐπὶ τῶν ϲτρατηγῶν?] τῶμ μετὰ Ἀρχεβίου ὡϲ Ἐρετριεῖϲ
[ἄγουϲιν, ὡϲ δὲ Νάξιοι ἐπὶ ἱερ]έωϲ τοῦ Διονύϲου Φιλοκρίτου τοῦ
[- - - μηνὸϲ - - -]νοϲ, ὡϲ δὲ Πάριοι ἐπ' ἄρχοντοϲ Θου-
[- - - - - - - - μην]ὸϲ Πλυντηριῶνοϲ· τοὺϲ δὲ προ-
[βούλουϲ καὶ τοὺϲ ϲτρατη]γοὺϲ τοὺϲ Ἐρετριέων εἴϲ τε τὰ δ[η-]
[μόϲια γράμματα παρ' ἑαυτ]οῖϲ ἀναγράψαι τήνδε τὴν ϲύλλυϲ[ιν]
[καὶ ταῖϲ πόλεϲιν αὐτὴν ἀπο]ϲτεῖλ[α]ι ϲφραγιϲαμένουϲ τῆι δ[η-]
[μοϲίαι ϲφραγῖδι· κομίϲαϲθ]αι δὲ καὶ τοὺϲ ἐπηκόουϲ ἑκατέ-
[ραϲ τῶν πόλεων τήνδε τ]ὴν ϲύλλυϲιν.

b: vs. 18 τῶι θεῶι τῶι Δηλίωι suppl. Hicks. || 19sqq. ἵν[α κυρίαν ἔχωϲιν τήνδε τὴν ϲύλ]λυϲιν γεγενημένην ἐκ τῶν ἐπά[κτων εἰϲ Δῆλον δικαϲτῶν ἀπὸ πέ]μπτηϲ etc. H. Longiora autem sunt supplementa atque sententia claudicat; praeterea e fragmento *a* apparet iudices nullo modo Delum venisse. || 25. 26 προ[βούλουϲ] suppl. Wilhelm Ἐφ. Ἀρχ. 1892, 132 adn. 4. || 29. 30 corr. Wilhelm.

Tempus definivit Hiller l. l., post a. 194 Eretria scilicet a Macedonum dominatione liberata et ante 141; propter genus scribendi inter monumenta Deli liberae posui. Mirum est quidem nihil de stela Deli exponenda dici ita ut de deliaca origine monumenti haud immerito dubites.

1066 Deli in museo, inv. Δ 555. Fragmentum marmoris albi a sinistra laesum, a ceteris lateribus mutilum. A. 0,21, l. 0,16, cr. (non integra) 0,03. Litterae graciles, apicatae, a. 0,006, extremae partis tertii vel alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1908 ad meridiem et orientem fori Theophrasti inventum. Exscripsit Hatzfeld. Contuli.

[- *c. 12 litt.* - κα]ὶ δέχεϲ[θαι?] -
\- - - - - - - τὰϲ διαϲαφηϲ -
\- - - - - - τηϲάτωϲαν ϲ -
\- - - - -ι καὶ οἱ ϲύμμαχ[οι] -
\- - - -χοι ἔϲτωϲαν τω -
\- -ϲ τὸ τέταρτον ἐα -
[....]ν τόπον μήτε νικη -
[.. Αἰ]τωλοὶ δὲ Φώκαιαν -
[... β]α̣ϲιλέα Φίλιππον κα̣[ὶ] -
[.... τ]οὺϲ ϲυνέδρουϲ καὶ -
[..... κα]ὶ Ἠλείων τὰϲ ϲτ̣ -
\- - - - -ι καὶ Ἀ̣μύνανδ[ροϲ] -
\- - - - πων τῶν ἑκατ[έρων] -
\- - - - ήλουϲ ἀποϲτ -
\- - - - - - λον· ἐὰν [δὲ] -
\- - - - - - κον νοι -
\- - - - - - υϲιν -
\- - - - - - \ιτ -
\- - - - - - τ

Vss. 4. 5 fortasse [ϲτρατηγοῦντο]ϲ τὸ τέταρτον, quod ad unum ex Aetolorum praetoribus pertinere potest; quorum nonnulli exeunte tertio a. Chr. saeculo quater munere functi sunt: cf. IG XII 5, 526 et add. p. 329; Jardé *BCH* XXVI 1902, 640 sq.; Graindor *Mus. Belge* XIV 1910, 13; Pomtow Delphica III 84 adn. 35. || 5 [ἔνο]χοι? Holleaux. Fortasse de pace inter Philippum V et Aetolos atque eorum socios a. 205 facta agitur; Amynander rex Athamanum iam a. 209 pacificator adhibitus est (Liv. XXVII, 30): cf. Sokolow *Journ. du minist. de l'Instr. publ.* 1909, 393sqq. Vs. 8 Fuitne Phocaea in Aetolorum foedere?

CLASSIS QVARTA.

CATALOGI.

1067 Deli in museo. Sex fragmenta tabulae marmoris albi, cr. 0,04 circiter. *a* (inv. Γ 706): a sinistra integrum, a. 0,21, l. 0,13; *b* (inv. Γ 15): undique mutilum, a. 0,16, l. 0,18; *c* (inv. Γ 663): undique mutilum; a. max. 0,15, l. max. 0,19; *d* (inv. Γ 600): a dextra partim integrum; max. a. 0,16, l. 0,15; *e, f* (inv. Γ 595 A, B) nunc conglutinata, a dextra integra; a. 0,195, l. 0,16. Cuiusque versus litteratura est propria. Inventa sunt annis 1879 (*a*), 1903 (*d*), 1904 (*c*), 1906 (*b*), 1911 (*f*), in meridionali τεμένους Apollinis parte; *e*: origine ignota est. *d*: edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXIX 1905, 214 n.112; *e*: Bizard et P. Roussel XXXI 1907, 431 n. 23; *a, b, c, d, e*: composui atque edidi *BCH* XXXV 1911, 423sqq.; *f*: a. 1912 exscripsi et coniunxi. *Tab.* (*a, b, c, d, e*).

a

ΗΙιιΖΑΡΧC
ΛΛΚΙΑΣ
//ΙΚΗΤΗΣ
//ΤΗΣΙΑΣ
//ΠΑΙΝΕΤΟΣ
//ΑΚΕΤΗΣ
//ΥΣΙΑΣ
ΕΚΕΣΘΕΝΗΣ
ΑΜΦΙΚΥΔΗΣ
ΛΓΗΤΟΣ
ΕΥΦΙΛΗΤΟΣ
//////ΛΩΝ

b

Λ Ι
ΛΙΚΑΝΔΡΟΣ
ΤΙΜΟΘΕΜΙΣ:ΠΑΝ
ΟΝΟΜΑΚΛΕΙΔΗΣ:ΙΕΡΟ
ΤΗΣΙΛΕΩΣ·ΔΙΟ
ΛΛΙΦΩΝΔΗΜ
ΣΘΕΝΗΣ C

c

ΡΙΤΟΣ
ΗΣ
ΦΩΚ
-ΟΣ ΠΟΛΥ
ΠΙΣ Π
ΟΣΠΑΣΙ
ΘΑΛΗ-
ΙΑΛ

d

Ξ Ζ
ΙΕΛΕΣ
ΩΡΟΣΑΜΝΟΥ
ΑΣΡΑΔΙΟΣ
ΟΔΩΡΟΣΣΑΡΠΗΔΟΝΟΣ
ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟ-
ΛΙΟΓΕΝ
ΤΗΣΔΙΛ
ΧΟΣΓ
Η-

e

ΙΙΕΛΟΙ
ΣΑΣΒΗΛΟΥ
ΞΕΥΕΛΘΟΝΤΟΣ
ΤΡΙΟΣΤΙΜΟΞΕΝΟΥ
ΙΝΔΗΜΟΔΟΚΟΥ
ΟΣΑΠΑΤΟΥΡΙC///
ΔΗΣΕΥΔΙΚΟ///
Ο ΞΕΝΟΥ

f

Fragmenta haec disiectas esse partes demonstravi catalogi unius, Deliorum scilicet archontum per ordinem temporum dispositorum. Ipsam tabulam crediderim in prytaneo antiquitus collocatam fuisse, nam prope hoc aedificium quaedam fragmenta reperta sunt. De ipsis archontibus provoco ad fasc. III App. 1. Tantum hic animadverto hoc catalogo partim confirmari successionem archontum qualem Homolle definiit. Peculiaris momenti fr. *b* ex quo series sex archontum constituitur qui Deli liberae temporibus ante Lysixenum (a. 301) munus gesserunt: singulorum quaedam nomina cf. ad n. 124 et 135. Archontes qui in *a* enumerantur ad amphictyonica tempora videntur omnes referendi.

a

Ἡγ̣ή̣σαρχο[ς.]
Ἀ̣λκίας.
[Ν]ικήτης.
[Κ]τησίας.
[Ἐ]παίνετος.
[Ἀ]λ̣κέτης.
[Λ]υσίας.
Ἐκεσθένης.
Ἀμφικύδης.
Ἄγητος.
Εὐφίλητος.
sub finem saec. IV. [Φί]λ̣ων.

b (*intra a. 314—302*)

. . . λε̣ – –
[Ἑ]λίκανδρος.
Τιμόθεμις : Παν – –.
Ὀνομακλείδης : Ἱερο – –.
[Σ]τησίλεως· Διο[δότου.]
[Κα]λλιφῶν Δημ – –.
[Καλλι]σθένης.

d

197 [Κοσμιάδη]ς Σ̣[ήμου?]
196 [Διογένης] Τ̣ελεσ – –
195 [Ἀπολλόδ]ωρος Ἄμνου.
194 [Χαιρέ]ας Ῥάδιος.
193 [Ὀλυμπι]όδωρος Σαρπηδόνο[ς.]
192 [Πολύξενος] Παρμενίωνο[ς.]
191 [Ξένων] Δ̣ιογένου.
190 [Μενεκράτ]ης Δια[ίτου.]
189 [Ἀρίσταρ]χος Π *vel* Γ – –
188 [Τελεσαρχίδ]ης̣ – –

e, f

187 [Διοκλῆς – – α]γ̣γ̣έλου.
186 [Ἔμπεδο]ς Ἀσβήλου.
185 [Νικία]ς Εὐέλθοντος.
184 [Δημή]τριος Τιμοξένου.
183 [Ἀρίστ]ω̣ν Δημοδόκου.
182 [Ἀπατούρι]ος Ἀπατουρίο[υ.]
181 [Τελεσαρχί]δης Εὐδίκο[υ.]
180 [Φωκαιεὺς Π]ο̣[λυ]ξένου.

c I

298 [Κλεόκ]ριτος.
297 [Πυρρίδ]ης.
296 [Φίλλις.]
295 [Διόδοτ]ος.
294 [Ξένων Π]ισ(τοῦ.)
293 [Δημόκριτ]ος Πασι(– –.)
292 [Ἀνδρο]θάλης̣.
291 [Ὀλυμπ]ιάδ̣[ης.]

c II

176 Φωκ[αιεύς] –
175 Πολύ[ξενος] –
174 Π[όλυβος] –

1068 Deli in museo, inv. Γ 703. Fragmentum marmoris albi a dextra partim integrum; max. a. 0,32, l. 0,15, cr. 0,11. Litterae a. 0,007, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1904 inventum. Exscripsi. *Ect.*

ΥΘΕ	. . . . υθε̣ –
ΧΩΝΙ	. . . . χ̣ων –
ΙΟΣ·ΤΛ	. . . μ̣ος· Τλ̣ –
Σ:ΔΙΟΔΟ	. . . ς : Διοδό[του]
ΟΔΩΡΟΣΔΕ	. . όδωρος Δε –
ΠΙΑΣ	. . . π̣ιας.

1069 Deli in museo, inv. Γ 707. Fragmentum tabulae marmoreae a sinistra integrum. A. 0,10, l. 0,11, cr. 0,033. Litterae a. 0,007 alterius ineuntis a. Chr. saeculi. Origine ignota. Exscripsi. *Ect.*

ΙΑΝ	
ΑΝΔ	Φαν –
ΑΠΟ	Ἀνδ –
ΦΩΚ	Ἀπο[λλ] –
	Φωκ[αιεύς?]
ΔΩ	Δω[ριεύς?]
ΕΥ	Εὐ –
Α	Ἀ –

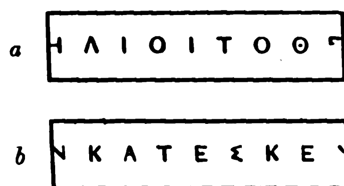
CLASSIS QVINTA.

DEDICATIONES. TITVLI HONORARII. STATVARVM SVBSCRIPTIONES. TITVLI ARTIFICVM.

SECTIO PRIMA.

DEDICATIONES POPVLI. MONVMENTA REGVM ATQVE MINISTRORVM REGVM. DEDICATIONES COMMVNIS INSVLANORVM, CIVITATVM, DVCVM, ARTIFICVM DIONYSIACORVM.

1070 Deli, inv. Є 528 A, B. Epistylia duo dorica ex eis quae proscaenium theatri decorabant. A. 0,195, l. 1,50, cr. 0,39. Litterae apicatae, a. 0,085. *a*: Myconi inventum, inde Delum delatum; *b*: a. 1906 e muro casae cuiusdam ad orientem fori Compitaliastarum exemptum. *a*: commemoravi *BCH* XXXIV 1910, 397 adn. 3; *b*: edidi ibid. 408 n. 57. Composui.

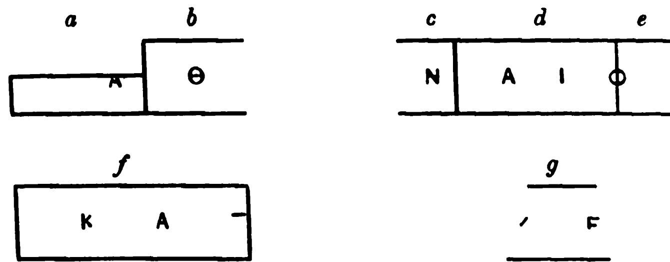

[Δ]ήλιοι τὸ θέ[ατρον καὶ - - - - - -]ν κατεσκεύ[ασαν - -.]

Inter *a* et *b* quot epistylia desint ignoramus.

Arch. Sosisthene a. 250 a. Chr. exarata est dedicatio illa: cf. n. 287 *A* 80: Νεογένει ἐπιγράψαντι ἐπὶ τὸ προσκήνιον Ϝ.

1071 Deli, inv. Є 5 A—Γ. Fragmenta epistyliorum monumenti hypostyli. Cf. *Exploration archéol. de Délos* II: Leroux *La Salle hypostyle* 16 sqq.; 47 sqq.; VI: Vallois *Nouvelles recherches sur le monument hypostyle* (quod brevi tempore in lucem edetur). Litterae a. 0,18.

Primum incisum erat:

[Δ]ήλιο[ι - - - *desunt 21 litt.* - - -]κατ[εσ]κε[ύασαν.]

Post annum 166 a. Chr. Athenienses nomen suum inscripserunt: ideo priores duas litteras Α, Θ minoribus intervallis addiderunt, dein Δ, Η, Λ in Η, Ν, Α mutaverunt, indole litteraturae nullo modo observata (Α pro Λ).

1072 Deli, inv. Є 286. Lapis albus a sinistra mutilus. A. 0,33, l. 1,62, cr. 0,85. In superiore latere a dextra sunt duo foramina. Litterae a. 0,035 quarum extremae partes largiores factae sunt. A. 1904 ad occidentem τεμένους Apollinis inventus. Edd. Bizard et P. Roussel *BCH* XXXI 1907, 429 n. 20. *Ect. Tab.*

///Λ Η Λ Ι Ο Ι	Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ι Ο Σ
////////////Ͽ Ε Σ Α Ν	Φ Ι Λ Ι Π Π Ο Υ

Δήλιοι Ἀλέξανδρος
[- - - ἀνέ]θεσαν. Φιλίππου.

A sinistra alterius statuae subscriptionem incisam fuisse verisimile est. Propter litteraturae indolem non est, credo, quod cogites de Alexandro illo, Philippi filio, qui se a Magno Alexandro oriundum ferebat: cf. ad. n. 750. Sin autem Magni ipsius Alexandri monumentum illud fuit, multo post eius mortem positum est; de nomine regio omisso cf. Wilhelm *Attische Urkunden* I 42.

1073 Deli in situ ad occidentem templi Apollinis, inv. Є 158. Basis marmoris albi cum cymatiis, a dextra mutila. A. 1,30, l. 0,92, cr. 0,58. Litterae apicatae, a. 0,022, post a. 250 exaratae. Invenit Homolle a. 1878 et ed. *BCH* II 1878, 327 (Strack *Dynastie der Ptolemäer* 162). *Ect.*

ΟΔΗΜΟΣΟΔΗΛΙΩΝΒΑΣΙΛΕΑΠ
ΒΑΣΙΛΕΩΣΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥΚΑΙΒΑ
ΕΥΣΕΒΕΙΑΣΕΝΕΚΕΝΤΗΣΠΕΡΙΤΟΙΕΡ
ΤΗΣΕΙΣΤΟΝΔΗΜΟΝΤΟΝΔ

Ὁ δῆμος ὁ Δηλίων βασιλέα Π[τολεμαῖον - -]
βασιλέως Πτολεμαίου καὶ βα[σιλίσσης - - - -]
εὐσεβείας ἕνεκεν τῆς περὶ τὸ ἱερ[ὸν καὶ εὐνοίας]
τῆς εἰς τὸν δῆμον τὸν Δ[ηλίων.]

De statua Ptolemaeo III Euergetae a. 246 a Deliis posita, cf. n. 290, 129—131; seriorem autem aetatem (saeculi II primordium?) litteratura huius monumenti indicare videtur.

1074 Marmor Oxoniense. Basis marmoris albi superne et infra mutila. A. 0,33 et 0,41, l. 0,50 circiter, cr. 0,65. Litterae accurate incisae, apicatae, a. 0,018. Edd. Io. Seldenus Marmora Arundelliana .... a. 1628 et 1629 (Reinesius Synt. III 67, p. 328); Maittaire Marmora Oxoniensia .... n. 29; Prideaux Marmora Oxoniensia .... n. CXLII (Dorville Miscell. Observationes VII 42); Chandler Marmora Oxoniensia, pars secunda n. XLI (Boeckh CIG 2275 *a*; Dittenberger Syll.[1] 214); Michel 1298 ex collatione a P. Gardnerio facta (Dittenberger Syll.[2] 294). Lapidem denuo inspexit Ad. Reinach, mensus est, ectypum confecit quod mihi praesto fuit. *Ect.*

Ο Δ Η Μ Ο Σ Ο Δ Η Λ Ι Ω Ν Β Α Σ Ι Λ Ι Σ Σ Α Ν
Λ Α Ο Δ Ι Κ Η Ν Β Α Σ Ι Λ Ε Ω Σ Σ Ε Λ Ε Υ Κ Ο Υ
Γ Υ Ν Α Ι Κ Α Δ Ε Β Α Σ Ι Λ Ε Ω Σ Π Ε Ρ Σ Ε Ω Σ
Α Ρ Ε Τ Η Σ Ε Ν Ε Κ Ε Ν Κ Α Ι Ε Υ Σ Ε Β Ε Ι Α Σ
Τ Η Σ Π Ε Ρ Ι Τ Ο Ι Ε Ρ Ο Ν Κ Α Ι Ε Υ Ν Ο Ι Α Σ
//////////// Τ Ο Ν Δ Η Μ Ο Ν Τ Ο Ν Δ Η Λ Ι Ω ///

Ὁ δᾶμος ὁ Δηλίων βασίλισσαν
Λαοδίκην βασιλέως Σελεύκου,
γυναῖκα δὲ βασιλέως Περσέως,
ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ εὐσεβείας
τᾶς περὶ τὸ ἱερὸν καὶ εὐνοίας
[τᾶς εἰ]ς τὸν δᾶμον τὸν Δηλίω[ν.]

Vs. 6 init. [τᾶς πρ]ὸς Michel ex Gardnerio; cum autem ex ectypo spatium supplemento breviori idoneum esse videatur, [τᾶς εἰ]ς e dedicationibus insequentibus omnibus posui.

De aetate tituli cf. quae Dittenberger cautius quidem atque Boeckh commentatus est: 'Haud improbabile est cum Laodice ad maritum navibus deduceretur [a. 177 a. Chr.], eam Delum attigisse et beneficiis affecisse propter quae haec statua ei decreta est.' Cf. etiam Homolle *BCH* VIII 1884, 91.

1075 Deli, inv. Є 46. Basis rotunda marmoris albi infra mutila. A. 0,55, diam. 0,60. Superficies maxime detrita. Litterae a. 0,029, quarum extremae partes largiores factae sunt, medii tertii a. Chr. saeculi. A. 1908 ad septemtriones et occidentem fori Theophrasti. Exscripsit Hatzfeld. Edidimus ego et Hatzfeld *BCH* XXXIII 1909, 481 n. 8. Cf. Tarn *Antig. Gon.* 354. *Ect.*

Ο Δ Η Μ Ο Σ Ο Δ Η Λ Ι Ω Ν
Ν //////////// Λ Ο Ν Α Γ Ι Α
Α Ι Τ Ω Λ Ο Ν Ε Κ Π Ρ Ο Σ Χ Ε /// Υ
/// Υ Σ Ε Β Ε Ι Α Σ Ε Ν Ε ////// Ν
Τ Η Σ Π Ε /// Ρ Ι Τ /// Ι Ε Ρ Ο Ν
/// Υ /// Ο Ι Α ////// Η Σ //// Ι Σ ////////////// Ο Ν

Ὁ δᾶμος ὁ Δηλίων
Ν[ικό]λαον Ἀγία
Αἰτωλὸν ἐκ Προσχε[ί]ου
[ε]ὐσεβείας ἕνε[κε]ν
τᾶς περὶ τ[ὸ] ἱερὸν [καὶ]
[ε]ὐ[ν]οία[ς τ]ᾶς [ε]ἰς [τὸν δᾶμ]ον.

Νικόλαος Ἀγία Αἰ. Deli ferias Νικολάεια instituit: cf. ad n. 287 *B* 126. 128.

1076 Deli, in situ ad meridiem et occidentem arae Iovis Πολιέως, inv. Є 137. Basis marmoris albi. A. 0,725 (sine cymatiis quae seorsum exsculpta sunt), l. 0,96, cr. 0,60. Litterae crassae, apicatae, a. 0,03. Ed. Kumanudis Ἀθήναιον IV 1875, 463 n. 18 (Dürrbach *BCH* X 1886, 130). *Ect.*

Ο Δ Η Μ Ο Σ Ο Δ Η Λ Ι Ω Ν
Α Δ Μ Η Τ Ο Ν Β Ο Κ Ρ Ο Υ Μ Α Κ Ε Δ Ο Ν Α
Α Ρ Ε Τ Η Σ Ε Ν Ε Κ Ε Ν Κ Α Ι Ε Υ Σ Ε Β Ε Ι Α Σ Τ Η Σ Π Ε Ρ Ι Τ Ο Ι Ε Ρ Ο Ν
Κ Α Ι Ε Υ Ν Ο Ι Α Σ Τ Η Σ Ε Ι Σ Τ Ο Ν Δ Η Μ Ο Ν Τ Ο Ν Δ Η Λ Ι Ω Ν

Ὁ δᾶμος ὁ Δηλίων
Ἄδμητον Βόκρου Μακεδόνα
ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ εὐσεβείας τᾶς περὶ τὸ ἱερὸν
καὶ εὐνοίας τᾶς εἰς τὸν δᾶμον τὸν Δηλίων.

Eius statuae mentio facta est in decretis n. 665, 30 sqq. et n. 1053, 64 sqq. Ἄδμητος Βό. Thessalonicensis fuit; filius fortasse Φιλήμων Ἀδμήτου Θεσσαλονικεύς qui in insula Rhenea sepultus erat (CIG II add. 2322 *b*): cf. *BCH* XXXIV 1910, 369 adn. 5.

1077 Deli in situ ad meridiem et occidentem sacrarii Taurorum, inv. Є 194. Basis marmoris albi. A. 0,70 (sine cymatio inferiore), l. 1,01, cr. 0,72. Litterae a. 0,022, magnam partem evanidae, tertii ad finem vergentis a. Chr. saeculi. Ed. Homolle *BCH* IV 1880, 350 (Loewy *Inschr. griech. Bildh.* 208): cf. quae commentatus sum *BCH* XXXIV 1910, 396 sq.

// Κ Ο Υ Σ Ι Λ Α Ο Α Ξ Ι Ο Ν
Α Ρ Ε Τ Η Σ Ε Ν Ε Κ Ε Ν Κ Α Ι Ε Υ Σ Ε Β Ε Ι Α Σ Τ Η Σ Π Ε Ρ Ι Τ Ο Ι Ε Ρ Ο Ν
Κ Α Ι Ε Υ Ν Ο Ι Α Σ Τ Η Σ Ε Ι Σ Α Υ Τ Ο Υ Σ Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι
Α Ν Τ Ι Π Α Τ Ρ Ο Σ Α Ν Τ Ι Π Α Τ // Υ Ε Π Ο Ι Η Σ Ε Ν

[Δήλιοι? - - - - Ἀ]κουσίλα Ὀάξιον
ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ εὐσεβείας τᾶς περὶ τὸ ἱερὸν
καὶ εὐνοίας τᾶς εἰς αὐτοὺς Ἀπόλλωνι.

Ἀντίπατρος Ἀντιπάτ[ρ]ου ἐποίησεν.

Vs. 1 init. post spatium quattuor litterarum Κ Ρ Η Τ Η Σ Λ dispicere sibi visus est Hom. quod non agnovi; monui quidem dedicationem illam a Deliis, ut videbatur, esse factam. Ο Υ Σ Ι Δ Α Hom. || 4 nihil iam dispicio; subscriptionem habes ex apographo '*fac-simile*' quod Loewy, ectypo usus, confecit.

1078 Deli ad septemtriones et occidentem propylaeorum, inv. Є 589. Cymatium superius marmoris albi quod ad basim pertinet. L. 0,80, cr. 1,20. Inscriptio in latere antico fasciae (a. 0,20) incisa est. Litterae apicatae, a. 0,02, maxime corrosae. Exscripsi. *Ect.*

Φ Ι Λ Ι Π Π Ο Ν Φ Ι Λ Ι Π Π Ο Υ Κ Ω Ι Ο Ν
Τ Ο Ν Ι Α Τ /// Ο Ν Ο Δ Η Μ Ο /// Ο Δ Η Λ Ι Ω Ν
Α Ν Ε Θ Η Κ Ε Ν

Φίλιππον Φιλίππου Κῷον
τὸν ἰατ[ρ]ὸν ὁ δᾶμο[ς] ὁ Δηλίων
ἀνέθηκεν.

Philippo cuidam medico statuam a Deliis consecratam esse arch. Apollodoro II a. 195 testantur rationes hieropoeorum anni 192: n. 399 *A* 36 sqq. ubi pecuniae εἰς τὴν [ε]ἰκόνα τοῦ ἰατροῦ Φιλίππου perhibentur. Dedicationem hanc ad idem simulacrum pertinere persuasum habeo. Idem Φίλιππος Φι. Κῷ. postea sponsor a. 157/6: cf. laterculum atticum archonte Callistrato conditum *B* II 163.

1079 Deli in theatro, inv. Є 505. Basis marmoris albi. A. 0,56 (sine cymatiis seorsum exsculptis), l. 0,70, cr. 0,68. Antica pars corona laurea ornata est, inter duos tripodas anaglyphos exsculpta; infra haec foramen oblongum, a. 0,12, in totam fere basis latitudinem excavatum est. Corona inscriptionem continet. Litterae a. 0,014. Invenit et ed. S. Reinach *BCH* XIII 1889, 370, 1. *Ect.*

Ο Δ Η Μ Ο Σ	Ὁ δᾶμος
Ο Δ ///	ὁ Δηλίω[ν]
Σ Α Τ Υ Ρ Ο Ν	Σάτυρον
Ε Υ Μ Ε Ν Ο Υ	Εὐμένου
Σ Α Μ Ι Ο Ν	Σάμιον.

Vs. 1 Ο Δ ////////// R. || 2 Ο Δ ////////// R. Nomen Deliorum non videtur consulto erasum esse.

Σάτυρος Εὐ. Σα.: idem in titulo delphico quem ed. Couve *BCH* XVIII 1894, 84, 7 (Michel 959; Dittenberger Syll.² 717); αὐλητής fuit. De aetate vero tituli delphici e litteratura iudicavit Couve: '*Il peut appartenir au IIe siècle av. J. C.*' Dedicatio quidem Deliorum tertii exeuntis vel alterius ineuntis a. Chr. saeculi est. Idem? αὐλητὴς Σάτυρος CIG 3091, 12; Σάτυρος sacerdos artificum dionysiacorum CIG 3068 *A* 1: cf. Wilhelm *Urk. dram. Aufführ.* 155. 254.

1080—1083 Quattuor inscriptiones incisae in exedra semicircula, ad septemtrionalem fori partem, inv. Є 295—297, 524. N. 1880 et 1883 in antica parte lapidis superioris extremi a sinistra et dextra; n. 1882 in media exedrae parte; n. 1881 inter n. 1880 et n. 1882. Litterae accurate et, quoad facultas ferebat, στοιχηδόν incisae, apicatae, a. 0,015—0,017. Ed. Dürrbach *BCH* XXVI 1902, 501, 1. *Ect.*

(1080)	////// Η Μ ////// Ο Δ Η Λ Ι Ω Ν Φ Α Ν Ο Ν Δ Ι Ο Δ Ο Τ Ο Υ	[Ὁ δ]ᾶμ[ος] ὁ Δηλίων Φᾶνον Διοδότου.
(1081)	Ο Δ Η Μ Ο Σ Ο Δ Η Λ Ι Ω Ν Δ Ι //////// Ο /// Ο Ν Φ Α Ν Ο Υ	Ὁ δᾶμος ὁ Δηλίων Δι[όδ]ο[τ]ον Φάνου.
(1082)	Ο Δ Η Μ Ο Σ Ο Δ Η Λ Ι Ω Ν Μ Ε Ν Υ Λ Λ Ο Ν Δ Ι Ο Δ Ο Τ Ο Υ	Ὁ δᾶμος ὁ Δηλίων Μένυλλον Διοδότου.
1083)	Ο Δ Η Μ Ο Σ Ο Δ Η Λ Ι Ω Ν Β Ι Ω Ν Α Φ Α Ν Ο Υ	Ὁ δᾶμος ὁ Δηλίων Βίωνα Φάνου.

De aetate titulorum horum omnino incertus sum. Existimavit quidem Dürrbach e litteraturae specie eos priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores esse. Res tamen dubitationem habet; nam ineunte altero a. Chr. saeculo, litterae eiusdem fere speciei usurpatae sunt, ex. gratia in decreto n. 712. Gens autem illa, ad quam Φᾶνος, Διόδοτος, Μένυλλος (aliunde non notus), Βίων pertinent, per totum tertium a. Chr. saeculum floruit. Testimonia omnia, servato temporis ordine, collegi (eos quidem qui simpliciter Φᾶνος, Διόδοτος κτλ. dicuntur, omisi).

a. 297	Φᾶνος Διο. agoranomus n. 200 *B* 18; 502 *A* 29; *B* 7.	(1)
	Διόδοτος Φά. sponsor n. 500 *B* 15.	(2)
a. 280	Διόδοτος Φά. choregus n. 107, 8.	(3)
a. 269	Φᾶνος Διο. logista n. 203 *A* 63.	(4)
a. 257	Διόδοτος Φά. debitor n. 226 *A* 8.	(5)
a. 250	Διόδοτος Φά. debitor n. 287 *A* 195 (idem atque 5).	(6)
	Φᾶνος Διο. sponsor n. 287 *A* 141.	(7)
c. a. 250	Βίων Φά. praeses contionis n. 621.	(8)
c. a. 248	Διόδοτος Φά. debitor n. 288, 7; n. 291 *d* 30 (idem atque 5 et 6).	(9)
c. a. 224	Φᾶνος Διο. sponsor n. 338 *A a* 13.	(10)
a. 219	Βίωνος τοῦ Διο. heredes: cf. ad n. 353 *B* 23.	(11)
	Βίων deb. cum sponsoribus Φάνῳ, Νικομάχῳ n. 353 *A* 40.	(12)
	Φᾶνος Διο. debitor n. 353 *B* 31.	(13)
	Διόδ[οτος Φά.]? debitor ὑπὲρ [Διο]δότου n. 353 *A* 41. 42.	(14)
	Διοδότου τοῦ Φά. heredes n. 353 *B* 18.	(15)
a. 209	Διόδοτος Φά. probabiliter sponsor pro viro quodam qui hoc anno pecunias sumpsit n. 363, 38.	(16)
a. 207	Διοδότου τοῦ Φά. heredes n. 366 *A* 114; deinde saepius.	(17)
a. 194	Φᾶνος Διο. debitor n. 396 *A* 29.	(18)

Quibus necessitudinibus hi omnes coniuncti sint certa ratione discernere nequeo.

1084 Deli in situ ad meridiem prytanei, inv. Є 142. Basis marmoris albi cymatio superiore carens quod seorsum exsculptum erat. A. 0,59, l. 0,72, cr. 0,65. Litterae crassae, apicatae, a. 0,02. A. 1445 vidit Cyriacus Anconitanus ex quo fluxerunt: 1°) Cod. Monac. lat. 716 f° 33 v°. 2°) Cod. Vatic. lat. 5252 f° 19. 3°) Cod. Riccard. 996 ex quo ed. Riemann *BCH* I 1877, 87 n. 32. A. 1877 de lapide denuo reperto exscripsit Homolle et commemoravit *BCH* II 1878, 10 n. 18; ed. ibid. 398 n. 5. Contuli. *Ect.*

Κ Α Λ Λ Ι Δ Ι Κ Ο Ν Δ Ι Ο Δ Ο Τ Ο Υ Ο Δ Η Μ /////
Α Ρ Ε Τ Η Σ Ε Ν Ε Κ Ε Κ Α Ι Φ ///////////// Μ Ι Α Σ Τ Η Σ Ε Ι Σ //////

Καλλίδικον Διοδότου ὁ δᾶμ[ος]
ἀρετᾶς ἕνεκε καὶ φ[ιλοτι]μίας τᾶς εἰς [αὐτόν].

Cod. Monac. et Vatic. habent tantum ΚΑΛΛΙΔΙΚΟΝ ΔΙΟΔΟΤΟΥ | Ο ΔΗΜΟΣ; cod. Riccard. ΚΑΛΛΙΔΙΚΟΝ ΔΙΟΔΟΤΟΥ Ο ΔΗΜΟΣ | ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΕΝ ΑΝΑΣΤΗΣΕΝ. Vs. 1 extr. litterae ΟΣ periere. || 2 ἕνεκα Hom.

Καλλίδικος Διο.: idem debitor paullo post a. 250 a. Chr. n. 288, 9; avus, ut videtur, Καλλίδικος Διο. chor. a. 282 n. 106, 5.

1085 Deli, inv. Є 149 e. Lapis superne cymatio ornatus qui est in superiore parte exedrae semicirculae, ad meridiem et occidentem prytanei. Litterae apicatae, a. 0,015, quae extrema tertii a. Chr. saeculi parte recentiores esse non videntur. A. 1879 invenit Homolle. Exscripsi. *Ect.*

lapis similis deest

Σ Ω Σ Ι Λ Ο Υ Α Ρ Ε Τ Η Σ
Β Ε Ι Α Σ Τ Η Σ Π Ε Ρ Ι Τ Ο
Σ Τ Η Σ Ε Ι Σ Α Υ Τ Ο Ν

[Ὁ δᾶμος - -] Σωσίλου ἀρετᾶς
[ἕνεκα καὶ εὐσε]βείας τᾶς περὶ τὸ
[ἱερὸν καὶ ἀρετᾶ]ς τᾶς εἰς αὐτόν.

E dedicatione n. 1170, in eadem exedra incisa, fortasse cogites de supplemento [Γοργίαν]. Γοργίας Σωσίλου villicus arch. Sosisthene a. 250: cf. ad n. 287 *A* 183 (idem vero, non nepos, donator in atticis laterculis saec. II: cf. *BCH* XXXII 1908, 123 sq. Donaria eius φιάλαι γοργίειοι sunt, quarum inde ab arch. Menethale a. 229 mentio fit). Titulus quidem recentior quam n. 1170 esse videtur.

1086 Deli, inv. Є 182. In lapide qui ad angulum dextrum exedrae semicirculae, ad meridiem et orientem propylaeorum aedificatae, pertinet. Litterae a. 0,012—0,017. In eadem exedra sunt dedicationes n. 1173 et 1174. Ed. Homolle *BCH* IV 1880, 214 n. 6, 3. *Ect.*

Ο Δ Η Μ Ο Σ Ο Δ Η Λ Ι Ω Ν
Σ Ω Τ Ε Λ Η Ν Τ Η Λ Ε Μ Ν Η Σ Τ Ο Υ
Α Ν Ε Θ Η Κ Ε Ν

Ὁ δᾶμος ὁ Δηλίων
Σωτέλην Τηλεμνήστου
ἀνέθηκεν.

Σωτέλης Τη.: cf. ad n. 1141.

1087 Deli, inv. Є 778. Basis marmoris albi cuius pars postica incurva est. A. 0,39, l. 1,02, cr. 0,39 (dextra sinistraque) et 0,53 (in media parte). In superiore latere duo foramina excavata sunt ut statua poneretur. Litterae apicatae, a. 0,023; a sinistra tituli corona laurea imperfecta. In muro synagogae Iudaeorum inaedificata erat unde eximendam a. 1912 curavit Plassart. *Ect.*

Ο Δ Η Μ Ο Σ Ο Δ Η Λ Ι Ω Ν
Σ Ω Σ Ι Λ Ο Ν Δ Ω Ρ Ι Ε Ω Σ

Ὁ δᾶμος ὁ Δηλίων
Σώσιλον Δωριέως.

Σώσιλος Δω.: cf. ad n. 748.

1088 Deli in situ ad occidentem porticus quae '*Portique Sud*' dicitur, inv. Є 211. Basis marmoris albi, cymatio superiore carens quod seorsum exsculptum erat. A. 0,41 (sine cymatio inferiore), l. 0,95, cr. 0,62. Litterae magnam partem evanidae, apicatae, a. 0,012. Initia versuum 2—5 ex ectypo ab Homollio misso ed. Loewy *Inschr. griech. Bildh.* 122; plenius Homolle *Rev. arch.*, *troisième série* IV 1884, 215 sq. ex quo repetivit Loewy *Inschr.* p. 385 *Nachtr.* n. 122. Contuli.

Δ Η Λ Ι Ο Ι Ι Δ Ρ Υ Σ Α Ν Τ Ο . . . . . Ο Λ Ι Ο Σ Π Α /////////
Ε Ρ Γ Α Τ Α Ι Σ ///////////////////////////////// Π Ο Λ Υ /////////////////
Ε Ι Κ Ο Ν Α Σ //////////////////////// Λ Ι Θ Υ Γ Α Τ Ρ Ο Σ /////////////////
Ε Ρ Γ Ω Ν Λ Ο Α Ν Α Τ Ω Ν Τ Η Ν Δ Ε . . . Ο Σ /////////////////
Θ Ο Ι Ν Ι Α Σ Τ . . . . . . Α Τ Ο Υ ///////

Δήλιοι ἱδρύσαντο [ὑπὲρ π]όλιος πα – ⏑ –
ἐργάται [ε ⏑⏑ – –]πολυ – ⏑⏑ –
εἰκόνα σ – ⏑⏑ αι θυγατρὸς ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑
ἔργων ἀθανάτων τὴν δε[κάτην? ⏑⏑ –
Θοινίας Τ[εισικρ]άτου [ἐπόησε.]

Lectiones Homollii. Vs. 1 ΙΔΡΥΣΛ; ΟΛΙΟ vel ΟΠΑΙΟΝ suppl. Hiller. || 2 ΕΡΓΑΤΑΙΞΕΙ; ἐργάται [ε]- Wil. ΙΠΟΛΥΚ vel ΠΟΛΥΚΡ || 3 ΛΙΙΟΥΓΑΤΡΟΣΟΝ || 4 ΕΡΓΩΝΛ, spatium novem circiter litterarum, dein ΝΛ; id quoque legere sibi visus est: ΕΡΓΩΝΑΘΑΝΑ ΤΩΝΤΗΝΔΕΑΝΕΘΕΝΤΟΘΕΟΙΣ; τὴν δε[κάτην] Wil. || 5 ΤΕΙ ΣΙΚΡΑΤΟΥ.

Artifex Θοινίας Τει. Sicyonius: cf. ad IG IV 427 (titulus sicyonius intra annos 221—216 dedicatus); IG VII 384, 431, 521 (de aetate eius ne sibi quidem consentaneus est Dittenberger). Titulus delius altera tertii a. Chr. saeculi parte non antiquior est. Pater Τεισικράτης: cf. ad IG VII 267.

1089 Deli ad meridiem prytanei, inv. Є 195. Basis marmoris albi superne mutila. A. 0,60 (sine cymatio inferiore), l. 0,71, cr. 0,63. Litterae a. 0,022 (vss. 1. 3) et 0,016 (vs. 4). Exscripsi. *Ect.*

ΜΙΔΙ....ΜΙΛ
//////// ΙΕΡΟΝΚΑΙΤΟΝΔΗΜ /////////
ΑΠ ///////////////////////
_ΑΡΠ.ΔΙ ΝΟΣ......ΕΠ

\- - - - - - - - - - - - -
\- [περὶ τὸ] ἱερὸν καὶ τὸν δᾶμ[ον] -
Ἀπ[όλλωνι.]
[Ἀγόραλλος Σ]αρπ[η]δόνος [Δάλιος] ἐπ[οίησεν.]

Ἀγόραλλος Σαρ. Δά. idem artifex in n. 1178. 1195. 1211; deb. arch. Sosistrato a. 200 n. 372 *A* 41 et arch. Polyxeno I a. 192 n. 399 *A* 133. Pater Σαρπηδών arch. Sosisthene a. 250 simulacrum ligneum Bacchi confecit n. 287 *A* 51: cf. Homolle *BCH* V 1881, 468; Loewy *Inschr. griech. Bildh.* 530.

1090 Deli, inv. Є 371. Fragmenta duo lapidis qui in angulo dextro exedrae semicirculae, ad occidentem porticus quae '*Portique Sud*' dicitur aedificatae, fuisse videtur. A. 0,22, l. 0,27, cr. 0,59. In lapidis incurva parte corona laurea in quadro cavo exsculpta est; quae inscriptionem continet. Litterae a. 0,011, tertii exeuntis aut alterius ineuntis a. Chr. saeculi. Exscripsit Hatzfeld. *Ect.*

ΟΔΗΜΟΣ	Ὁ δᾶμος
ΟΔΗΛΙΩΝ	ὁ Δηλίων.

1091 In exedra inter prytaneum et forum aedificata, inv. Є 353. 383. 384. *a*: in antica parte sinistri anguli. Litterae a. 0,008. *b*: in lapide qui est in superiore ac dextra parte exedrae. Litterae a. 0,018. Vestigia quaedam inscriptionis etiam nunc in angulo dextro apparent: quae nullius pretii sunt.

a *corona laurea mutila* — *in corona laurea*

ΟΔΗΜΟΣ	Ὁ δᾶμος
ΟΔΗ /////////	ὁ Δη[λίων.]

b

ΙΗΝ Λ	- - - - - -
ΤΟΙΣΘΕΟΙΣ	- - τοῖς θεοῖς.

Tituli tertii exeuntis aut alterius ineuntis a. Chr. saeculi.

1092 Deli in situ ad meridiem prytanei, inv. Є 352. Basis marmoris albi, superne mutila. A. 0,47 (sine cymatio inferiore), l. 0,60, cr. 0,61. Litterae maxime corrosae, a. 0,016, tertii exeuntis vel alterius ineuntis a. Chr. saeculi. Exscripsi. *Ect.*

in corona laurea

ΟΔΗΜΟΣ	Ὁ δᾶμος
ΟΔΗΛΙΓ ////	ὁ Δηλίω[ν.]

1093 Deli, inv. Є 273. Basis marmoris albi superne et infra cymatio ornata. A. 0,60, l. 0,775, cr. 0,64; in superiore latere duo foramina excavata sunt. Litterae a. 0,022, priore, ut videtur, tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1908 ad occidentem porticus Philippi inventa. Esxcripsit Hatzfeld. Contuli.

ΔΗΛΙΟΙ	Δάλιοι
ΑΝΕΘΕΣΑΝ	ἀνέθεσαν.
//////////////////////////////////////	- - - - - -
//////////// ΠΟΙΗ ////////////	- - [ἐ]ποίη[σε.]?

1094 Deli ad meridiem exedrae Sotelis, inv. Є 174. Basis quadrata marmoris subcaerulei, cymatio superiore seorsum exsculpto carens. A. 0,90, l. 0,60, cr. 0,60. Litterae a. 0,012, magnam partem evanidae. A. 1879 invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

////////////// ΝΓΥΜΝΑΣΙΟΙΣΙΝΕΠΙΚΡΙΤΟΝΗΜΑΤΑ
////////// ΩΝΛΕΥΣΣΩΝΟΥΚΕΜΑΘΑΙΧΜΟΚΡΙΤΟ
ΩΣΕΥΟΤΕΧΝΙΤΑΣΣΤΥΠΩΣΑΤΟΛΑΜΑΓΛΟ
////ΥΚΑΙ.ΣΩ.ΝΑΣΕΙΚΟΝΑΤΑΝΔΕΘΕΤΟ
////////////////////////////////////// ΣΑΘΕΟΙΣΔΑΠΕΔΑΣ..ΤΟΙ
//////////////// ΛΟΣ ///////////// ΟΥ ////////////////////////// ΣΑΧΑΡΙΤΟΣ

corona laurea

\- [ἐ]ν γυμνασίοισιν ἐπίκριτον ἤματα [πάντα]
\- ◡ ◡ - λεύσσων οὐκ ἔμαθ' Αἰχμόκριτο[ν ·]
ὡς εὖ ὁ τεχνίτας ἐτυπώσατο ◡ - ◡ ◡ - -
[ε]ὖ καὶ [ὁ - ◡ ◡ -] εἰκόνα τάνδ' ἔθετο
\- ◡ ◡ - ◡ ◡ - ◡ θεοῖς δάπεδα ◡ ◡ - -
\- ◡ ◡ - ◡ ◡ - - ◡ ◡ - χάριτος.

[Ὁ δᾶμος]
[ὁ Δηλίων.]

Vs. 2 init. λ[αῖνεο]ν; Hiller. || 3 ἐτυπώσατο Wil.; postea fortasse παῖδ' Ἀγαθ[ίνου] Hiller. || 5 δάπεδ' ἕστατο Hiller.

1095 Fragmenta duo epistylii dorici quo porticus Antigoni decorata erat. *a*: a sinistra mutilum, a dextra fere integrum; a. 0,50, l. 2,27, cr. 0,34; *b*: a dextra sinistraque mutilum; max. l. 0,58. Litterae apicatae, a. 0,115. A. 1906 invenit Jardé; commemoravit Holleaux *Comptes-Rendus Acad. Inscr.* 1907, 338: cf. Tarn *Journ. Hell. Stud.* XXIX 1909, 268 sqq.; Courby *Le Portique d'Antigone ou du Nord-Est* (*Exploration archéol. de Délos* V), 37 sqq.; Tarn *Antig. Gon.* 390.

a ΙΗΤΡΙΟΥΜΑΚΕ

b ΝΙ

[Βασιλεὺς Ἀντίγονος βασιλέως Δη]μητρίου Μακε[δὼν Ἀπόλλω]νι.

Supplementa Holleauxii sunt qui porticum ab Antigono Gonata quo tempore Cycladas in dicione sua teneret aedificatam esse existimavit; cui assenserunt Tarn, argumentatione propria usus, et Courby.

1096 Lapides duo (inv. Є 331 et 636. 637) qui ad partem anticam magnae basis ad meridiem porticus Antigoni aedificatae pertinent. *a*: a sinistra mutilus; max. lat. 2,02, a. 0,65, cr. 0,26. Supra dedicationem, litteris a. 0,04 scriptam, statuae subscriptio litteris 0,02 altis, nunc magnam partem evanidis, incisa est. *b*: ab omni parte integer duas similes subscriptiones continebat; quarum altera fere omnino deleta est. A. 1907 invenit Courby. Commemoravit Holleaux *Comptes-Rendus Acad. Inscr.* 1908, 165 sq. Cf. Courby *Le Portique d'Antigone ou du Nord-Est* (*Exploration archéol. de Délos* V), 82 sq.; Tarn *Antig. Gon.* 390.

a

////////////// Ο Σ

////////// Σ Β Α Σ Ι Λ Ε Ω Σ Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Υ Μ Α //////
Λ Υ Τ Ο Υ Π Ρ Ο Γ Ο Ν Ο Υ Σ Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι //////////

b

Ε Υ ////////////   Π Ε Ι Λ Ι Κ /// Α Σ

statuae subscriptio

a [Βασιλεὺς Ἀντίγονο]ς βασιλέως Δημητρίου Μα[κεδὼν]
[τοὺς ἑ]αυτοῦ προγόνους Ἀπόλλωνι.

b *statuae subscriptio* Πε[ρδ]ικ[κ]ας?

Basis illa, ut porticus proxima, ab Antigono Gonata medio fere tertio a. Chr. saeculo aedificata esse videtur: cf. Holleaux, Courby, Tarn l. l. et ad n. 1095. De nomine Πε[ρδ]ικ[κ]ας valde dubito. '[*le nom*] .... *se termi-nait en* ΔΑΣ *ou* ΛΑΣ'. Courby.

1097 Deli, inv. Ε 106. Tabula marmoris, a dextra recisa. A. 0,48, l. 1,16, cr. 0,14. Litterae accurate incisae, a. 0,07—0,08. A. 1905 e muro recentiore ad meridiem et occidentem οἴκου Ποσειδωνιαστῶν eruta. Commemoravit Holleaux *C.-R. Acad. Inscr.* 1906, 779: cf. *Rev. ét. gr.* 1905, 479. Ed. idem *BCH* XXXI 1907, 94 sq. Cf. Hiller v. Gaertringen IG XII 5 testim. 1338; König *Der Bund der Nesioten* 61 sq.; Tarn *Journ. Hell. Stud.* XXIX 1909, 270 adn. 38; *Antig. Gon.* 391. 432. *Ect. Tab.*

ΒΑΣΙΛΕΥΣΑΝΤΙΓΟ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥΚΑ
ΚΑΙΟΙΣΥΜΜΑΧΟΙ
ΣΕΛΛΑΣΙΑΝΜΑ

Βασιλεὺς Ἀντίγο[νος βασιλέως]
Δημητρίου κα[ὶ Μακεδόνες]
καὶ οἱ σύμμαχοι [ἀπὸ τῆς περὶ]
Σελλασίαν μά[χης Ἀπόλλωνι.]

Initia versuum initio deleta sunt, postea rescripta, litteraturae indole nullo modo servata: vs. 1 ΒΑΣΙΛΕ rescr. || 2 dimidia pars litterarum ΔΗ || 3 ΚΑ || 4 ΣΕΛ et dimidia pars alterius Λ.

Ad luculentam Holleauxii commentationem provoco: qui hoc monumentum inter aestatem 222 et extremam anni 221 partem Deli positum esse demonstravit.

1098 Deli, inv. Ε 59. Basis rotunda e tribus fragmentis composita, cymatiis quae seorsum exsculpta erant carens. A. 0,60, diam. 0,685. Litterae a. 0,017 (vs. 7, 0,012), medii fere tertii a. Chr. saeculi. *b, c*: a. 1879 in Artemisio invenit Homolle et ed. *BCH* IV 1880, 210 n. 1 (Dittenberger Syll.[1] 151; Loewy *Inschr. griech. Bildh.* 109; Michel 1295; Dittenberger Orient. 216); *a*: a. 1879 inventum. Coniunxi. *Ect.*

a *b*
ΣΑΝ ΦΙΛΑΝ
Σ ΣΕΛΕΥΚΟΥ

c
ΩΣ// ΔΕΑΝΤΙΓΟΝΟΥ
//ΝΑ/////ΚΑ
ΦΑΝΗΣ ΔΗΜ
ΕΝΕ/////ΙΟ

ΠΑΡΘΕΝΟΚΛΗΣΑΘΗΝΑΙΟ///

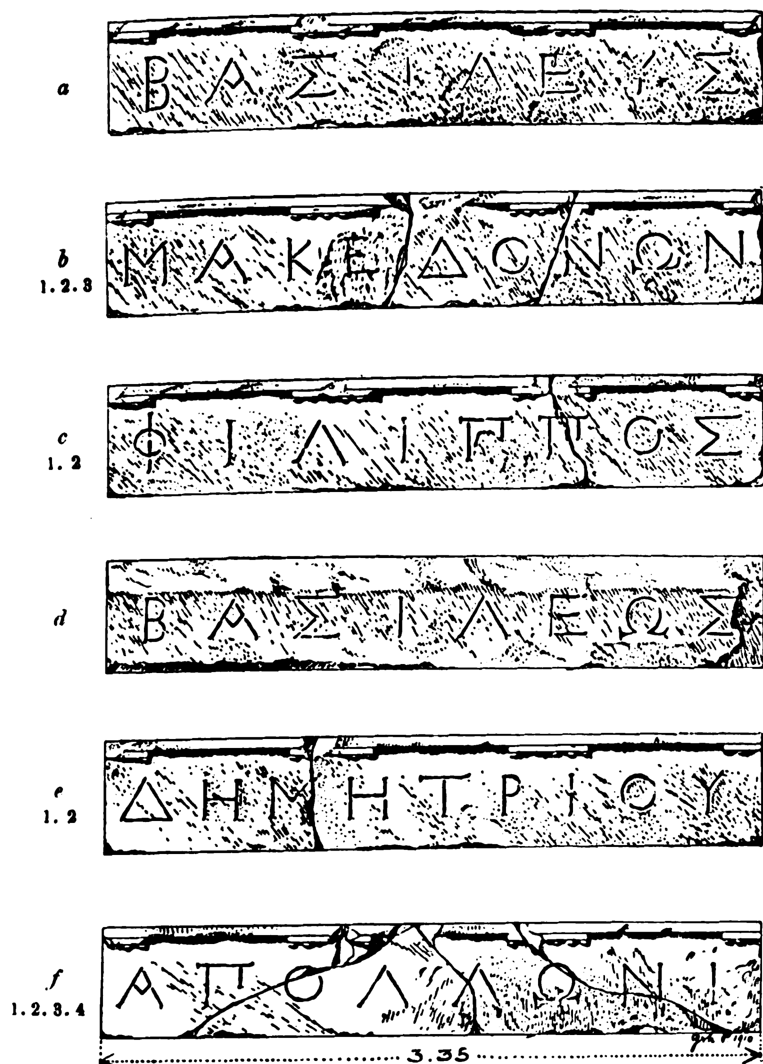
[Βασίλισ]σαν Φίλαν
[βασιλέω]ς Σελεύκου
vacat
[βασιλέ]ως δὲ Ἀντιγόνου
[γυ]ναῖ[κ]α
[- - ο]φάνης Δημ - -
[Τ]ενέ[δ]ιο[ς.]

Παρθενοκλῆς Ἀθηναῖο[ς ἐποίησε.]

Inter vss. 2 et 3 [θυγατέρα] suppl. H.; nihil autem incisum esse certum est; supplementum prorsus inutile: vide titulum Didymaeum, Wiegand *VII. Bericht über Ausgr. in Milet u. Didyma* 69. || 6 ἔνε[κεν] H., omissis vestigiis litterarum insequentium.

Phila Seleuci I filia Antigono Gonatae fere a. 277 a. Chr. nupsit; titulum vero circa medium tertium a. Chr. saeculum dedicatum esse probabile est: cf. Tarn *Journ. Hell. Stud.* XXIX 1909, 270 et adn. 41; *Antig. Gon.* 389.

1099 Sex epistylia dorica ex eis quibus porticus Philippi decorata erat. Singulorum epistyliorum l. 3,35, a. 0,575, cr. 0,78. *a*: integrum; *b*: in tres partes fractum; *c*: in duas partes; *d*: integrum; *e*: in duas partes fractum; *f*: in tres partes (secunda fractura a. 1909 casu facta est). Litterae apicatae, a. 0,215 circiter (Θ, Φ maiora, Ο minus). Ex eis fragmentis nonnulla (cf. infra var. lect.) viderunt et commemoraverunt (ex schedis Holleauxii habeo): A. 1673 ii qui Marchiso Nointellio comites itinerum fuerunt: cf. Galland *Mémoires des Antiquités qui restent encore de nostre temps dans l'Archipel et dans la Grèce* (ed. a. 1881 Scheffer *Journal d'Antoine Galland* II *Appendice* p. 208); Cornelio Magni *Quanto di piu curioso e vago ha potuto raccorre* - - - - Parma 1692 p. 106; Sauger *Histoire nouvelle des anciens Ducs et autres souverains de l'Archipel* - - - - Paris 1699 p. 390. Postea a. 1675 Spon et Wheler: cf. *Voyage d'Italie, de Dalmatie, de Grèce, et du Levant - - - - fait en 1675 et 1676* par Spon - - - - et Wheler - - - - Lyon 1678 III 87; Wheler *A Journey into Greece*, London 1682 p. 57. A. 1678 Corneille Le Bruyn *Voyages au Levant* - - - - La Haye 1732 I 60. A. 1685 le chevallier de Constantin *Recueil très exact des Ports et Rades d'une partie des Illes de l'Archipelle*, *Bibl. Nat. ms. fr.* 14682, f°s 18. 19. Annis 1700 et 1701 Tournefort *Relation d'un voyage au Levant* Lyon 1727 I 363. A. 1744 Drummond *Travels through different Cities of Germany, Italy, Greece* - - - - London 1754. A. 1753 Stuart et Revett *The Antiquities of Athens* - - - - London 1794, III chap. X p. 58 et pl. IV (inscriptionem e Tournefortio habent). Annis 1791 vel 1792 Fauvel cuius delineatio superest, *Bibl. nat. Est. Gb.* 15. A. 1810 Cockerell: cf. Ad. Reinach *Rev. archéol. IVe série* XIX 1912, 293. Fortasse a. 1825 Swan *Journal of a Voyage up the Mediterranean* - - - - London 1826 II 59. A. 1829 Bory de S. Vincent *Journal 'L'Institut'*, *4e année* n. 48 (dec. 1839) p. 187 (inscriptionem ex Tournefortio habet, omisso verbo ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ); Blouet: cf. *Expéd. scient. de Morée*; *Architecture, sculptures* - - - - III pl. V et sub finem p. 29 n. 5 ubi adnotationes Le Basii habes. A. 1835 Prokesch: cf. CIG II add. p. 1038 sq. n. 2274; Ross *Reisen auf den griech. Inseln* - - - - Stuttgart 1840 I 33. A. 1835 (?) Fiedler *Reise durch alle Teile des Königreiches Griechenland* Leipzig 1841 II 274. A. 1836 Pückler-Muskau *Der Vorläufer* - - - - Stuttgart 1838 p. 316 (in gallic. ling. transl. a Cohenio *Entre l'Europe et l'Asie* - - - - Bruxelles 1840 II 46). A. 1842 Ulrichs *Reisen u. Forsch.* Berlin 1863 II 204 adn. 56; Welcker *Tagebuch einer griech. Reise* Berlin 1865 II 270. A. 1847 Benoit *Arch. miss. scient.* II 1851, 380 (ex quo repetivit Lacroix *Iles de la Grèce* Paris 1853 p. 452). A. 1864 Terrier *Mémoire inédit sur l'île de Délos* p. 61. A. 1873 Lebègue *Recherches sur Délos* p. 40 n. 36 (fortasse e schedis Terrierii). — E Tournefortio, Sponio, Whelerio, Stuartio habet Boeckh CIG 2274; dein e schedis Prokeschii, ex opere Exped. Moreot. atque e Rossio habet idem CIG II add. p. 1038 sq. n. 2274. E schedis Prokeschii habet quoque Gerhard *Archäol. Intell. Bl. d. allg. Litt. Zeitung* 1835 n. 9 p. 68. E Le Basio habet Rangabé *Antiquités helléniques* II Athènes 1855 n. 1189. — A. 1879 denique plenius vidit Homolle atque ed. *BCH* IV 1880, 215 n. 8: cf. *Rev. archéol. nouv. série* XL 1880, 94. A. 1910 delineavit G. Poulsen.

Var. lect. Galland ΦΙΛΙΓΓΟΥ (*c 1* + supplementum tacitum?), *d*, *b*. Magni PHILIPPOS (*c* integrum?) VASILEOS (*d*). Sauger ΒΑΣΙΛΕΟΣ (*d*) ΦΙΛΙΓΓΟΥ (*c 1* + supplem. tacitum?) ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ (*b*). Spon *d*, ΦΙΛΙΓΓΟΥ (*c 1* + supplem. tacitum?) ΜΑΚΕΔ (*b 1* + Δ) Wheler ΒΑΖΙΛΕΩΣ (*d*) ΦΙΛΙΓΓ (*c 1*); monet quoque Crescentium olim ΜΑΚΕΔ (*b 1* + Δ) vidisse. Le Bruyn '*quelques lignes qui signifient Philippe, roi de Macédoine.*' Constantin arcum delineavit cui inscripsit Βασίλεῶς Φιλίππο Μασέδονôμ, atque adnotavit: '*on lit encore fort distinctement les lettres qui y sont gravées sçavoir*' βασίλεῶς φιλίππο μακέδονôμ. Tournefort ΦΙΛΙΓΓ (*c 1*), *d*, *b*. Drummond *d*. Fauvel eidem epistylio inscripsit ΒΑΣΙΛΕΩΣ et ΦΙΛΙΓΓΥ supra positum, alteri ΜΑΚΕΔΩΝΟΣ. Cockerell *d*; ΔΗΙ (*e 1*) ΟΛΑΟΣ (*f 2, 3*). Swan ΔΗΟ (*e 1*? fortasse fragmentum illud a Swanio commemoratum ad porticum Philippi non pertinet). Boeckh (CIG 2274) *d*, ΦΙΛΙΓΓΟΥ (*c*), *b*. Le Bas (e Blouetii schedis) *d*, ΔΗΙ (*e 1*), ΟΛΛΟΝΙ (*f 2, 3, 4*); monuit quidem Blouetium immerito in delineatione (pl. 5) epistyliis inscripsisse ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΓΟΛ/; fragmentis autem antea notis usus suppl. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΦΙΛΙΓΓΟΥ ΔΗ[ΜΗΤΡΙΟΥ] ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΑΓΟΛΛΟΝΙ (correxit Ἀπόλλ[ω]νι). Ross ad CIG 2274 provocat et addit ΔΗΜΗΤ (*e 1* + pars fragmenti *e 2*), ΟΛΛΩΝΙ (*f 2, 3, 4*). Boeckh CIG II p. 1039 supplevit: Βασιλέως | Μακεδόνων | Φιλίππου | [τοῦ] Δημητρίου - - - | Ἀπόλλωνι. Porticum autem simul Dianae et Latonae dedicatam esse, ut Le Bas coniecerat, existimavit. Fiedler *d*; Pückler-Muskau *d*. Ulrichs dedicationem sic inscriptam esse coniecit: Ἀθηναῖοι vel Ῥωμαῖοι ἀπὸ Φιλίππου Δημητρίου βασιλέως Μακεδόνων Ἀπόλλωνι etc. Benoit *c 1*; ΒΑ.ΙΛΕΩΣ (*d*); ΟΛΛΩΝΙ Terrier vidit tantum *d*. Homolle sex illa epistylia vidit (*a*: *aux trois quarts effacé*; *c*: *brisé en deux morceaux, mais sans lacune*; *e*: *très usé sauf les deux premières lettres*; *f*: *brisé en deux morceaux; il ne manque que quelques bouts de lettres*); certa autem ratione ea disposuit atque legit:

Βασιλεὺς Μακεδόνων Φίλιππος βασιλέως Δημητρίου Ἀπόλλωνι.

Vallois autem atque Poulsen, qui porticui delineatione restituendae maximam operam dederunt notaverunt a dextra epistylii *f* epistylium unum deesse; ei autem probabiliter litteras inscriptas esse ita ut dedicatio mediam partem frontis teneret; dedicationem igitur hanc fuisse:

Βασιλεὺς Μακεδόνων Φίλιππος βασιλέως Δημητρίου Ἀπόλλωνι [ἀνέθηκεν].

Ad Philippum Amyntae filium inscriptionem porticus rettulerant antiquiores viatores. Auguratus est autem d'Orville Miscellan. Observat. critic. VII, t. I (Amstelaedami 1736) p. 35 'hanc porticum a Philippo Demetrii filio et ipso Macedoniae rege exstructam esse'; cui opinioni assensit Boeckh; quam etiam confirmavit fragmentum *e 1*, a Blouetio repertum (iam viderat Cockerell; sed ineditae fuerunt eius schedae). Intra annos igitur 221—179 aedificata est; strictioribus finibus aetatem definire conatus est Homolle (intra annos 205—196 '*dans la courte période de la domination macédonienne*'); sed vide quae suo iure oblucutus est Schulhof *BCH* XXXI 1907, 50 adn. 1.

1100 Pars antica basis marmoris nigricantis, serra, ut videtur, a reliqua basi separata, a dextra mutila, in duas partes nunc conglutinatas fracta; deest quoque angulus inferior sinister; superne et infra cymatium superest. Max. a. 0,31, max. l. 0,50; cr. 0,078 (a dextra) et 0,061 (a sinistra). Litterae accurate incisae, apicatae, a. 0,028. A. 1445 p. Chr. vidit Cyriacus Anconitanus ex quo fluxerunt: cod. Monac. lat. 716 f° 32 v°; cod. Vatic. lat. 5252 f° 18; cod. Riccard. 996 f° 62 ex quo Riemann *BCH* I 1877, 87, 31. E Delo postea a. 1817 in Galliam De Meslé (Demelay: cf. *BCH* XXXV 1911, 313 sqq.) detulit; a. 1820 accepit Aimé du Boisaymé (Meylan prope Gratianopolin) atque nunc eodem in loco habet Stouff qui ed. Ξένια *Hommage international à l'Université Nationale de Grèce* - - - II 168 sqq.

ΒΑΣΙΛΕΥΣΜΑΚΕΔΟΝΩΝΦΙ
Β Α Σ Ι Λ Ε Ω Σ Δ Η Μ Η
ΑΠΟΤΩΝΚΑΤΑΓΗΝΑΓ
Α Π Ο Λ Λ Ω Ν

Βασιλεὺς Μακεδόνων Φι̣[λιππος]
βασιλέως Δημη[τρίου]
ἀ̣πὸ τῶν κατὰ γῆν ἀγ[ώνων]
Ἀ̣πόλλων̣[ι.]

Vs. 1 extr. ΦΙΛΙΡΡ cod. Mon. ΦΙΑΙΓΓ Vat. ΦΙΛΙΓΓΟΣ Ricc. || 2 ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Mon. Vat. ΔΗΜΙΤΡΙΟΥ Ricc. correxit Riemann; eodem versu ἀπὸ τῶν κατὰ Ricc. || 3 init. Α integrum codices; ΑΓΩΝΩΝ Ricc. atque eodem versu ΑΓΟΛΛΩΝΙ || 4 ΑΓΟΛΛΩΝΙ integrum codices.

E litteraturae indole (Α, Σ) titulum hunc antiquiorem porticus dedicatione esse videtur; fortasse ad res a Philippo intra annos 220—217 gestas pertinet; de formula βασιλεὺς Μακεδόνων vide quae commentatus est Holleaux *BCH* XXXI 1907, 98.

1101 Deli in museo, inv. A 1315 A, B. Angulus superior sinister basis marmoris nigri cum cymatio, e duobus fragmentis compositus. A. 0,30, l. max. 0,11. Litterae accurate incisae, a. 0,027. *b*: a. 1879 ad meridiem sacrarii Taurorum inventum. *a*: origine ignota. Coniunxi atque exscripsi. *Ect.*

a	Ρ Λ Σ	Β̣α̣ς̣[ιλεὺς Μακεδόνων Φίλιππος]
b	Β Α	βα[σιλέως Δημητρίου]
	Α Π	ἀπ[ὸ τῶν κατὰ - - ἀγώνων - -.]

De supplementis non est quod dubites; mihi enim consideranti dedicationem n. 1100 cuius imago lucis opera expressa mihi praesto fuit, apparuit haec fragmenta ad basim persimilem pertinuisse; fortasse tamen diversum in modum dedicatio haec exibat, seu ἀπ[ὸ τῶν κατὰ θάλατταν ἀγώνων] (quod parum probo), seu [Ἀρτέμιδι] rex dedicationem fecerat. De fragmentis aliquot quae fortasse eiusdem basis sunt, cf. ad n. 1104.

1102 Deli in museo, inv. A 1072 A—C. Septem fragmenta basis marmoris albi. *a—f*: nunc coniuncta ad partem sinistram basis pertinent, quae superne et infra integra est. A. 0,345, max. l. 0.55, max. cr. 0,21. *g*: frustulum quod cum ceteris non contingit, superne integrum; l. 0,15. Litterae accurate incisae, apicatae, a. 0,047. *a—f*: a. 1879 invenit Homolle ad porticum Philippi (fragmenta quinque; *f*: recentiore fractura disiunctum); ed. *BCH* IV 1880, 217 n. 9 (Dittenberger Syll.[1] 194; Michel 1296; Syll.[2] 262). *g*: a. 1904 inventum, coniunxi et commemoravi *BCH* XXXV 1911, 441 adn. 3. *Ect.*

d *e* *g*

a Τ Ο Κ Ο Ι Ν Ο Ν Μ — Λ Ο Ν
b Β Α Σ Ι Λ Ε Α Φ Ι
c Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Υ Α *f*
Κ Α Ι Ε Υ Ν Ο Ι Α

Τὸ κοινὸν Μ[ακε]δόν[ων]
βασιλέα Φί[λιππον βασιλέως]
Δημητρίου ἀ[ρετᾶς ἕνεκα]
καὶ εὐνοία[ς Ἀπόλλωνι?]

Vs. 1 Μ[ακεδόνων] suppl. Dittenberger cui assentitur Holleaux *BCH* XXXI 1907, 98 adn. 1. Shebelew Dissertatio de communi insulanorum 254 suppl. [τῶν νησιωτῶν], dum vestigia litterae Μ pro nihilo duxit. || 4 suppl. Hom. τᾶς εἰς ἑαυτούς; nomen dei potius posui: cf. n. 1095. 1096. 1097. 1099. 1100.

E verbis τὸ κοινὸν Μακεδόνων conclusit Holleaux l. l. Philippum tunc temporis immodico imperio *nondum* usum esse (*non iam*, Beloch *Gr. Gesch.* III 1, 388 adn. 3). E litteratura quidem indole titulum antiquiorem esse porticus dedicatione n. 1099 patet; haud multo autem ante n. 1100 exaratum esse.

1103 Deli in museo, inv. A 464 A, B. Fragmenta duo marmoris nigricantis, nunc coniuncta. A. 0,085, l. 0,26, cr. 0,0125. Litterae optime incisae, a. 0,035, tertii ad finem vergentis a. Chr. saeculi. *a*: origine ignota; *b*: in casa privata ad orientem fori a. 1903 inventum. Ed. Dürrbach *BCH* XXVIII 1904, 112 n. 5. *Ect.*

a *b*

vacat Τ Ο Κ Ο
Β Λ

Τὸ κο[ινὸν] - -
βα[σιλέα] - -

Vs. 1 τὸ κοινὸν [τῶν νησιωτῶν] D. [Μακεδόνων] suspicor: cf. ad n. 1102 et 1104.

1104 Deli in museo, inv. A 1276 A—C. Fragmenta septem marmoris nigricantis. *a*: ad occidentem fori Theophrasti a. 1908 inventum. *c*, *d*, *f*: commemoravit Homolle *BCH* VIII 1884, 432 adn. 2. *e*: a. 1885 '*près du Trésor II*' inventum. *b*, *g*: origine ignota. Exscripsi. *Ect.*

a Ο Ν Ω Ν

e Ρ Ι Ο
Ι - Τ

b Ν Ι Ο Ι

f - Ι Λ Ε
Γ -

c Γ Λ Ο

g Λ Λ

d Ι Ι

a: [Μακεδ]όνων? *c*: [Μακ]εδό[ν] -? *e*: vs. 1 - [Δημητ]ριο -? *f*: - [βα]σιλέα. Haec fragmenta collegi etsi ad eandem basim omnia pertinuisse non videntur; quaedam fortasse, ut e marmoris colore et litteraturae indole iudico, dedicationum n. 1101 et n. 1103 sunt; de collocatione vero eorum desperavi.

1105 Deli, inv. Є 67. Orthostata marmoris caerulei qui nunc in magna basi, ad occidentem templi Atheniensium posita, inaedificatus est: cf. Leroux *BCH* XXXIV 1910, 486 sqq.; Courby *Le Portique d'Antigone* (*Explor. archéol. de Délos V*), 89. A. 0,585, l. 1,08, cr. 0,35. Litterae accuratissime incisae, apicatae, a. 0,017, tertio a. Chr. saeculo non recentiores. A. 1878 invenit Homolle et ed. *Mon. Grecs* I 1879 n. 8 p. 44 n. 6 (Loewy *Inschr. griech. Bildh.* 147; Wolters *Ath. Mitt.* XV 1890, 196; Staehelin *Gesch. der kleinasiatischen Galater*[2] 62). *Ect.*

ΩΜΑΚΑΡΩΦΙΛΕΤΑΙΡΕΣΥΚΑΙΘΕΙΟΙΣΙΝΑΟΙΔΟΙΣ
ΚΑΙΠΛΑΣΤΗΙΣΙΝΑΝΑΞΕΥΠΑΛΑΜΟΙΣΙΜΕΛΕΙΣ
ΟΙΤΟΣΟΝΕΞΕΝΕΠΟΥΣΙΜΕΓΑΚΡΑΤΟΣΟΙΜΕΝΕΝΥΜΝΟΙΣ
ΟΙΔΕΧΕΡΩΝΤΕΧΝΑΣΔΕΙΚΝΥΜΕΝΟΙΣΦΕΤΕΡΩΝ
ΩΣΠΟΤΕΔΥΣΠΟΛΕΜΟΙΣΓΑΛΑΤΑΙΣΘΟΟΝΑΡΕΑΜΕΙΞΑΣ
ΗΛΑΣΑΣΟΙΚΕΙΩΝΠΟΛΛΟΝΥΠΕΡΘΕΝΟΡΩΝ
ΩΝΕΝΕΚΕΝΤΑΔΕΣΟΙΝΙΚΗΡΑΤΟΥΕΚΚΡΙΤΑΕΡΓΑ
ΣΩΣΙΚΡΑΤΗΣΔΗΛΩΙΘΗΚΕΝΕΝΑΜΦΙΡΥΤΗΙ
ΜΝΗΜΑΚΑΙΕΣΣΟΜΕΝΟΙΣΙΝΑΟΙΔΙΜΟΝΟΥΔΕΚΕΝΑΥΤΟΣ
ΗΦΑΙΣΤΟΣΤΕΧΝΗΝΤΩΝΓΕΟΝΟΣΑΙΤΕΣΙΔΩΝ

Ὦ μάκαρ ὦ Φιλέταιρε, σὺ καὶ θείοισιν ἀοιδοῖς
καὶ πλάστηισιν ἄναξ εὐπαλάμοισι μέλεις·
οἳ τὸ σὸν ἐξενέπουσι μέγα κράτος, οἱ μὲν ἐν ὕμνοις,
οἱ δὲ χερῶν τέχνας δεικνύμενοι σφετέρων,
ὥς ποτε δυσπολέμοις Γαλάταις θοὸν Ἄρεα μείξας
ἤλασας οἰκείων πολλὸν ὕπερθεν ὅρων·
ὧν ἕνεκεν τάδε σοι Νικηράτου ἔκκριτα ἔργα
Σωσικράτης Δήλωι θῆκεν ἐν ἀμφιρύτηι
μνῆμα καὶ ἐσσομένοισιν ἀοίδιμον· οὐδέ κεν αὐτὸς
Ἥφαιστος τέχνην τῶν γε ὀνόσαιτ' ἐσιδών.

Hunc Philetaerum filium regis Attali I, fratrem regis Eumenis II esse existimavit Homolle; eum autem Galatas a. 171 vicisse, cum Eumenes Romam profectus esset, 'Philetaero fratre relicto Pergami ad tutelam regni' (Liv. XLII 55). Cum vero de aetate tituli postea multum disputatum sit, omnes doctissimi viri eum ad eundem Philetaerum rettulerunt: cf. Fränkel *Inschr. v. Pergamon* I 69 et 105; Staehelin op. laud. 62 adn. 3 (qui testimonia collegit); Bienkowski *Die Darstellung der Gallier in der hellenistischen Kunst* 29; Brandis ap. Pauly-Wissowa XIII s. v. Galatia 544. Contra autem ad Philetaerum, Attalidarum principem († c. a. 263 a. Chr.), dedicationem pertinere coniecit Holleaux *Rev. ét. gr.* XV 1902, 310 adn. 3; quod probare conatus est Ad. Reinach: cf. *Rev. ét. gr.* XX 1907, 271; *Rev. Celtique* 1908, 10 adn. 2; 13 adn. 2; 1909, 59; *Rev. arch. IVe série* XII 1908, 190 adn. 1. Cui opinioni plane assentior. Litteraturae quidem indoles ea est ut titulum ante a. 263 incisum esse nullo modo verisimile sit (intervallum tamen immodice auget Ad. Reinach *Mon. Piot* XVIII 1910, 99 adn. 2: '*La dédicace .... a été gravée dans son état actuel un siècle plus tard*;' de extrema enim tertii a. Chr. saeculi parte cogitare licet). Id autem nobis non obstat: cum enim monuerint Leroux et Courby l. l. in basi illa seriem imaginum '*statues-portraits*', ut in basi n. 1096, stetisse, tum e verbis ipsis dedicationis (μάκαρ, vs. 1; ποτέ, vs. 5) Philetaeri simulacrum post eius mortem consecratum esse apparet.

Artificem Niceratum eundem esse cuius subscriptionem habes n. 1212 conicere licet: cum autem e litteratura ille priore tertii a. Chr. saeculi parte floruisse videatur, existimandum est aut eius ἔκκριτα ἔργα postea Delum delata esse aut simulacra, ad imitationem eorum expressa, Deli a Sosicrate posita esse.

1106 Deli in theatro, inv. Є 506. Lapis albus qui ad sinistram partem basis pertinebat; a dextra similis lapis positus erat; cymatia seorsum exsculpta sunt. A. 0,53. l. 0,535, cr. 1,33. Litterae a. 0,035. A. 1829 vidit Virlet cuius e schedis ed. Le Bas *Expéd. scient. de Morée* III sub finem, 47 n. 4, per errorem Melo tribuens. A. 1835 Prokesch ex quo habent Gerhard *Archäol. Intell. Bl. d. allg. Litt. Zeit.* 1835 n. 9, 68; Boeckh CIG II add. 2273 *b*; postea Homolle qui ed. *Mon. Grecs* n. 8, 1879, p. 46, 7. *Ect.*

Ε Υ Μ Ε Ν Η Σ
Φ Ι Λ Ε Τ Α Ι Ρ Ο Ν

Εὐμένης - - - -
Φιλέταιρον τ[ὸν - -.]

Vs. 2 ΙΛΕΤΑΙΡΟΝ Virlet; ΕΙΛΕΤΑΙΡΟΝ Prokesch; quod correxit Boeckh. Primus monuit Homolle titulum a dextra haud integrum esse; ad eandem vero basim fragmentum cui ΔΕΛΦΟΝ inscriptum est rettulit; quod, ad theatrum Deli repertum, e schedis Köhlerianis ed. Boeckh CIG 2324; fragmentum autem ipse non vidit Homolle ita ut opinio eius omnino dubia sit.

Patruum Philetaerum ab Eumene I principe Pergameno statua honoratum esse existimaverunt Le Bas et Boeckh; fratrem vero Philetaerum a rege Eumene II Homolle, cui minime assentior: e litteratura enim titulum medio fere tertio a. Chr. saeculo tribuendum esse iudico; cum autem ad gentem Attalidarum nonnulli viri cognomines adhuc ignoti pertinuisse videantur (cf. Hepding *Ath. Mitt.* XXXV 1910, 464), nullum supplementum pro certo habeo. Vide etiam Addenda p. 137.

1107 Deli in museo, inv. Α 1094. Pars anterior basis marmoris albi, infra cymatio ornata. L. 0,50, a. 0,16, max. cr. 0,27. Litterae a. 0,014 eiusdem speciei atque in n. 1108. A. 1885 ad septemtriones et occidentem τεμένους Apollinis invenit Homolle et commemoravit *Arch. miss. scient.* XIII 1887, 411 n. 9; ed. idem *Archives* 61 adn. 4. Cf. quae adnotaverunt Niese *Gesch.* II 84 adn. 3; Beloch *Gr. Gesch.* III 2, 160; Cardinali *Il regno di Pergamo* 13 adn. 3; Ad. Reinach *Rev. arch. IVe série* XII 1908, 184 sq. *Ect. Tab.*

Ε Υ Μ Ε Ν Η Σ Ε Υ Μ Ε Ν Ο Υ
Τ Ο Υ Φ Ι Λ Ε Τ Α Ι Ρ Ο Υ Α Δ Ε Λ Φ Ο Υ
Κ Α Ι Σ Α Τ Υ Ρ Α Σ Τ Η Σ Π Ο Σ Ε Ι Δ Ω Ν Ι Ο Υ

Εὐμένης Εὐμένου
τοῦ Φιλεταίρου ἀδελφοῦ
καὶ Σατύρας τῆς Ποσειδωνίου.

Eumenes, Eumenis filius, rebus Pergamenorum post mortem patrui Philetaeri (c. a. 263) praefuit. Eum vero a patruo adoptatum esse doctissimi viri omnes arbitrati sunt, itaque Εὐμένην Φιλεταίρου dictum esse: cf. Dittenberger Orient. 266 adn. 3; Hepding *Ath. Mitt.* XXXV 1910, 464. Mihi autem de hac re dubium est. Nam e monumento deliaco non apparet Philetaerum Eumenem pro filio adoptavisse (aliter quidem iudicavit Homolle, sed, ni fallor, immerito). Non est autem quod statuam Deli antequam Philetaerus Eumenem adoptavisset positam esse existimes; e litteraturae enim specie et e monumenti figura apparet titulum eodem tempore atque n. 1108, id est post a. 241, incisum esse: cf. quae adnotavi *Explor. archéol. de Délos*, fasc. II, 49 adn. 1. Eundem igitur esse Εὐμένην Φιλεταίρου atque Εὐμένην Εὐμένου non constat. Vide etiam Addenda p. 137.

1108 Deli in museo, inv. Α 1095. Pars anterior stelae marmoris albi a sinistra mutila, a dextra fere integra, infra cymatio ornata. A. 0,16, l. 0,25. Litterae a. 0,014. In muro φυλακείου inaedificata erat unde eximendam curavit Stauropullos. Exscripsi et supplevi a. 1906. *Ect. Tab.*

Λ Τ Τ Α Λ Ο Σ
Ͻ Υ ¦ Ι / Ϝ Τ Λ Ι Ρ C Υ
Ͻ Χ Ι Δ Ο Σ

[Βασιλεὺς] Ἄτταλος
[Ἀττάλου τ]οῦ Φιλεταίρου
[καὶ Ἀντι]οχίδος.

Rex Pergamenorum Attalus I (241—197 a. Chr.). Eius patrem Attalum fratrem fuisse Philetaeri illius qui Pergami regnum inchoavit asserit Strabo XIII, 4, 2. Erravit autem ille. Nam Philetaeri patri nomen Attalus fuit: cf. Holleaux *Rev. ét. gr.* XV 1902, 302 sqq.; Conze et Schazmann *Archäol. Jahrb. Ergänzungsh.* IX 1911, 18 sqq.; avum autem paternum regis Attali Philetaerum quendam fuisse cum e titulo deliaco, tum e dedicatione haud longe ab urbe Pergamo nuper reperta apparet: cf. Dörpfeld *Ath. Mitt.* XXXV 1910, 525 sqq.; Conze et Schazmann p. 38 (Ἄτταλος Φιλεταίρου | Ἀντιοχίδα τὴν γυναῖκα). Vide etiam Addenda p. 137.

1109 In magna basi, ad meridiem et occidentem porticus quae '*Portique Sud*' dicitur aedificata; pars antica occidentem spectat. A. 1,17 (cum cymatiis), l. 1,25, cr. 2,60. Litterae apicatae, a. 0,022. A. 1880 invenit Homolle et exscripsit; contulit Dürrbach et ed. *BCH* XXVI 1902 (a. 1908 editum) 547. *Ect.*

/// Λ Σ Ι Λ Ε Υ Σ Α Τ Τ Α Λ C Σ Ε Π Ι Γ Ε Ν Η Ν
Α Ν Δ Ρ Ω Ν Ο Σ Τ Η Ι Ο Ν Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι

[Β]ασιλεὺς Ἄτταλος Ἐπιγένην
Ἀνδρωνος Τήιον Ἀπόλλωνι.

Ex hoc titulo paternum nomen atque patriam Epigenis comperimus qui, regnante Attalo I, cum aliis ducibus Galatas et regem Antiochum Hieracem c. a. 228 devicit: cf. Fränkel *Inschr. v. Pergamon* 29 (Dittenberger Orient. 280), 30. Docti quidem viri plurimi eundem hunc esse qui a. 223 Seleuci III copiis praefuit (Pol. V 41, 4) existimaverunt; eum vero primum apud Attalum, dein apud Seleucum militavisse aut regem Seleucum II c. a. 228 cum Attalo I contra Antiochum societatem fecisse: cf. Dürrbach l. l.; opinionem autem illam revocaverunt in dubium Cardinali *Il regno di Pergamo* 42 adn. 5; Willrich, qui titulum deliacum non novit, ap. Pauly-Wissowa XI 63 s. v. Epigenes n. 9.

1110 Deli, inv. Ε 368. Tabula marmoris subcaerulei a dextra mutila, superne et infra atque a sinistra laesa, quae ad magnam basim ad septemtriones et occidentem porticus quae '*Portique Sud*' dicitur aedificatam, pertinuisse videtur. A. 0,74, l. 0,73, cr. 0,17. Litterae a. 0,03 (vs. 3: 0,017), post medium tertium a. Chr. saeculum exaratae. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXIX 1905, 220 n. 77; commemoravit Ad. Reinach *Rev. Celtique* 1908, 13 adn. 1. Contuli. *Ect.*

vacat
. Σ Τ Ο Υ /// Γ Α Λ Α
Τ Α Σ Α Π Ο Λ Λ Ω

Ε Π Ο Ε Ι

- - ς τοὺ[ς] Γαλά[τας]
- - τας Ἀπόλλω[νι.]

- - ἐπόει.

A dextra perpaucae litterae deesse videntur; a sinistra circiter 15. Monumentum eodem tempore atque n. 1109 positum esse videtur.

1111 Deli, inv. Ε 171. Lapis quadratus marmoris subcaerulei, e duobus fragmentis compositus. A. 0,64, l. 0,70, cr. 0,67. Litterae accurate incisae, a. 0,04, apicatae. Nunc inaedificatus est in magna pila quae, quattuor similibus lapidibus constituta, ad meridiem Artemisii, ubi lapides reperti sunt, erecta est. Invenit Homolle a. 1878 et ed. *BCH* III 1879, 360, 1 (Dittenberger Syll.[1] 205; Michel 1297; Dittenberger Orient. 239): cf. Holleaux *BCH* XXXII 1908, 266 sqq. Contuli. *Ect.*

//// Α Σ Ι Λ Ε Α ////////////////////////
Λ Ν Τ Ι Ο Χ C //////
Β Α Σ Ι Λ Ε Ω Σ Σ Ε Λ Ε Υ Κ ///
///// Α Λ Λ Ι Ν Ι Κ Ο Υ
Μ Α Κ Ε Δ Ο Ν Α
- Ο Ν Α //// Τ C /// Σ Ω Τ Η Ρ //
/// Α Ι Ε //////////////////////////// Η Ν
Μ Ε Ν Ι Π Π Ο Σ Φ Α Ν Ι Ο Υ
Α Ν Ε //////////////////////

[Β]ασιλέα [Μέγαν]
Ἀντίοχο[ν]
βασιλέως Σελεύκ[ου]
[Κ]αλλινίκου
Μακεδόνα
τὸν α[ὑ]το[ῦ] σωτῆρ[α]
[κ]αὶ ε[ὐεργέτ]ην
Μένιππος Φανίου
ἀνέ[θηκεν.]

Vs. 8 Φανίου iam in schedis Homollianis; e vestigiis vero litterarum sine dubitatione ponendum est.

Menippus a. 193 ad senatum, a. 192 ad Aetolos a rege Antiocho missus est atque paullo post cum Romanis decertavit: cf. Holleaux l. l. Aetatem tituli e cognomine Μέγας definivit Holleaux (intra annos 205 et 192/1). De titulo βασιλεὺς μέγας cf. Bevan *Journ. Hell. Stud.* XXII 1902, 241—244.

Litteras ad Phaniam quendam a rege Antiocho de philosophis e regno eiciendis missus tradidit Athen. XII 547 *a*; quis autem sit ille Antiochus incertum est; quin etiam de fide epistulae tribuenda dubitari potest: cf. Radermacher *Rhein. Mus.* LVI 1901, 202 sqq.; Crönert *Jahresh.* X 1907, 151 sq.

1112. 1113 Deli, inv. Є 161 A, B. Tabulae duae marmoris albi quarum altera partem dextram tituli n. 1012, altera autem partem sinistram eiusdem tituli atque titulum n. 1013 continet. Tabula *a*: a. 1,07, l. 0,87, cr. 0,33; *b*: a. 0,93, l. 1,64, cr. 0,26. Litterae apicatae, a, 0,016—0,017. *a*: ad occidentem templi Apollinis a. 1879 invenit Homolle et ed. *BCH* III 1879, 364 n. 4. *b*: eodem loco a. 1885 invenit idem atque commemoravit *Arch. miss. scient.* XIII 1887, 410 n. 8. Ex apographo ab Holleauxio misso ed. *a* et *b* Wilhelm *Beitr.* 312; cf. 163. Cf. P. Roussel *BCH* XXXV 1911, 433. *Ect.*

A | B

(1112)
ΗΛΙΟΔΩΡΟΝΑΙΣΧΥΛΟΥΤΟΝΣι////////////|///////////////////////////ΣΙΛΕΩΣ
ΣΕΛΕΥΚΟΥΤΕΤΑΓΜΕΝΟΝΔΕΚΑ////|/////////////////////ΝΠΡ//ΓΜΑΤΩΝ
ΚΑΙΤΗΝΣΥΓΓΕΝΕΙΑΝΑΥΤΟ///|
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥΤΩΝΤ////|////////////ΣΙΛΕΓ//////ΙΛΩΝ
ΑΡΕΤΗΣΜΕΝΕΝΕ//////////////ΚΑΙΔΙΚΑ///|///ΣΥΝΗΣΗΞΕΧΩΝ
ΔΙΑΤΕΛΕΙΕΙΣΤΕΤΟΝΒΑΣΙΛΕΑΚ|ΑΙΤΑΠ//////ΓΜΑΤΑ
ΦΙΛΙΑΣΔΕΚΑΙΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣΤ|ΗΣΕΙΣ/////ΥΤΟΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙ

B

(1113)
ΒΑΣΙΛΕΥΣΣΕΛΕΥΚ////////ΗΛΙΟΔΩΡΟΝΑΙΣΧΥΛΟι
ΤΟΝΣΥΝΤΡΟΦΟΝΤΕΤ////////ΕΝΟΝΔΕΚΑΙΕΠΙΤΩΝΠΡΑΓΜΑΤΩΝ
ΠΡΟΣΟΝΕΧΕΙΤΕΙ/////////////////ΞΙΣΣΠΡΟΣΕΑΥΤΟΝ
ΔΙΑΤΕΤΗΝΦΙΛ//ΗΝ
ΕΙΣΤΑΠΡΑΓιι/////////////////////
///////////ΟΛΛ/////////////////

(1112)
῾Ηλιόδωρον Αἰσχύλου τὸν σύ[ντροφον βα]σιλέως
Σελεύκου, τεταγμένον δὲ κα[ὶ ἐπὶ τῶ]ν πρ[α]γμάτων,
καὶ τὴν συγγένειαν αὐτο[ῦ]
Ἀρτεμίδωρος ῾Ηρακλείδου τῶν τ[οῦ βα]σιλέω[ς φ]ίλων
ἀρετῆς μὲν ἕνε[κεν] καὶ δικα[ιο]σύνης ἧς ἔχων
διατελεῖ εἴς τε τὸν βασιλέα καὶ τὰ π[ρά]γματα,
φιλίας δὲ καὶ εὐεργεσίας τῆς εἰς [α]ὐτὸν
Ἀπόλλωνι.

(1113)
Βασιλεὺς Σέλευκ[ος] ῾Ηλιόδωρον Αἰσχύλου
τὸν σύντροφον, τετ[αγμ]ένον δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πραγμάτων,
πρὸς ὃν ἔχει τε κ[αὶ ἕξ]ει ὡς πρὸς ἑαυτὸν
διά τε τὴν φιλ[ίαν καὶ δικαιοσύν]ην
εἰς τὰ πράγμα[τα]
[Ἀπ]όλλ[ωνι.]

N. 1112 vs. 5 ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ H. || 8 post ΑΠΟΛΛΩΝΙ, Λ dispicere sibi visus est H. || n. 1113 suppl. Wilhelm.

De Heliodoro regis Seleuci IV Philopatoris ministro (App. Syr. 45; II Macch. 3, 7 sqq.) hic agi primus agnovit Homolle: cf. Niese *Gesch.* III 91. 92. 227; Bevan *The House of Seleucus* II 125—27; Otto ap. Pauly-Wissowa XV 11 s. v. Heliodoros n. 5; eius donaria occurrere in n. 443 *B* 71 arch. Xenotimo a. 178 monui l. l.: cf. etiam n. 1114. Cetera testimonia quae Crönert *Jahresh.* X 1907, 148 sq. collegit, praetereo propterea quod maxime dubium est num ad hunc Heliodorum pertineant.

1114 Deli, inv. Є 347. Basis quadrata marmoris nigricantis cymatio superiore quod seorsum exsculptum erat carens, a dextra laesa; cymatium inferius seorsum exsculptum superest. A. 0,87, l. 0,61, cr. 0,52. Litterae apicatae, a. 0,017. A. 1877 ad meridiem et orientem templi Apollinis invenit Homolle et ed. *BCH* I 1877, 285 n. VI (Dittenberger Orient. 247). Contuli atque repetivi *BCH* XXXV 1911, 433. *Ect.*

ΗΛΙΟΔΩΡΟΝΑΙΣΧΥΛΟΥΑΝι
ΤΟΝΣΥΝΤΡΟΦΟΝΤΟΥΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣΚΑΙΕΠΙΤΩΝΠΡ
ΤΕΤΑΓΜΕΝΟΝΟΙΕΝΛΑ
ΤΗΙΕΝΦΟΙΝΙΚΗΙΕΓΔΟΧΕΙΣΚΑΙΝΑ
ΕΥΝΟΙΑΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΦΙΛΟΣΤΟ
///ΗΣΕΙΣΤΟΝΒΑΣΙΛΕΑΚΑΙΕΥΕΡΓ
ΤΗΣΕΙΣΑΥΤΟΥΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙ

῾Ηλιόδωρον Αἰσχύλου Ἀντ[ιοχέα]
τὸν σύντροφον τοῦ βασιλέως Σ[ελεύκου]
Φιλοπάτορος καὶ ἐπὶ τῶν πρα[γμάτων]
τεταγμένον οἱ ἐν Λα[οδικείαι]
τῆι ἐν Φοινίκηι ἐγδοχεῖς καὶ να[ύκληροι]
εὐνοίας ἕνεκεν καὶ φιλοστο[ργίας]
[τ]ῆς εἰς τὸν βασιλέα καὶ εὐεργ[εσίας]
τῆς εἰς αὐτοὺς
Ἀπόλλωνι.

῾Ηλιόδωρος Αἰσχύ. Ἀντι.: cf. ad n. 1112. 1113.

Civitatem Laodiceam ἐν Φοινίκηι eandem esse atque Berytum monui l. l. Negotiatores illi Laodicenses postea collegium negotiatorum Berytiorum (τὸ κοινὸν Βηρυτίων Ποσειδωνιαστῶν ἐμπόρων καὶ ναυκλήρων καὶ ἐγδοχέων; *BCH* VII 1883, 467 sqq. XXXI 1907, 444 sqq.) Deli fecerunt.

1115 Deli, inv. Є 557. Basis quadrata marmoris albi, cymatiis quae seorsum exsculpta erant carens. A. 0,76, l. et cr. 0,47. Litterae a. 0,014 (vs. 5, 0,011). A. 1878 invenit Homolle et ed. *BCH* III 1879, 469 n. 1 (Wachsmuth *Rhein. Mus.* XXXV 1880, 490; Hicks *Gr. histor. inscr.*[1] 185 *b*; Dittenberger Syll.[1] 230: Loewy *Inschr. griech. Bildh.* 212; Michel 1157; Syll.[2] 305). Contuli. *Ect.*

Α Σ Ι Λ Ε Α Μ Α Σ Α Ν Ν	[Β]ασιλέα Μασαννά[σαν]
Β Α Σ Ι Λ Ε Ω Σ Γ Α Ι Α	βασιλέως Γαία
Ε Ρ Μ Ω Ν Σ Ο Λ Ω Ν Ο Σ	Ἕρμων Σόλωνος
Τ Ο Ν Α Υ Τ Ο Υ Φ Ι Λ Ο Ν	τὸν αὑτοῦ φίλον
Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι	Ἀπόλλωνι.
ΠΟΛΙΑΝΘΗΣΕΠΟΕΙ	Πολιάνθης ἐπόει.

Vs. 1 Β Α Σ Ι Λ Ε Α Μ Α Σ Α Ν Ν Α Σ Hom. (Β et Λ Σ fragmentis seiunctis inscripta, quae periisse videntur).

Rex Massinissa, idem in n. 1116 atque *BCH* XXXIII 1909, 484 n. 11 (paullo post a. 148 a. Chr.). De patris nomine cf. Lidzbarski *SB Akad. Berl.* 1913, 299. Rex Delios frumento numidico donavit a. 179: cf. ad n. 442 *A* 100 sqq. Hermonis autem in venditione illius frumenti mentio fit n. 442 *A* 102. 104. 105; eum tamen unum σιτωνῶν hoc anno fuisse negavit Schoeffer De Deli ins. reb. 134 sq. De Hermone: cf. etiam ad n. 442 *A* 39. 40; pecunias mutuas quas ab hieropoeis arch. Alcimacho a. 168 sumpserat, arch. athen. Posidonio a. 162/1 solvit: cf. *BCH* IV 1880, 183 sq. Artifex Polianthes non solum sub extremum Deli liberae tempus (n. 1182—1185), sed etiam post annum 166 a. Chr. (*BCH* XVI 1892, 153 n. 5) artem suam exercuit. Monumentum tamen antequam Athenienses Delum recuperaverant positum esse ex eo apparet quod patria Hermonis non indicata est.

1116 Deli, inv. Є 162. Lapis marmoris caerulei nunc inaedificatus in basi quadrata ad septemtriones propylaeorum. A. 0,66, l. 1,04, cr. 0,49. Litterae accurate incisae, a. 0,02, medii fere tertii a. Chr. saeculi. A. 1878 invenit Homolle et ed. *BCH* II 1878, 400 n. 8 (Th. Mommsen *Hermes* XIII 1878, 560; Wachsmuth *Rhein. Mus.* XXXIV 1879, 159; Hicks *Gr. histor. inscr.*[1] 185 *a*; Dittenberger Syll.[1] 231; Michel 1156; v. Gelder *Gesch. d. Rhodier* 468 n. 113). Contuli. *Ect.*

Β Α Σ Ι Λ Ε Α Μ Α Σ Α Ν Ν Α Σ Α Ν Β Α Σ Ι Λ Ε Ω Σ Γ Α Ι Α

Χ Α Ρ Μ Υ Λ Ο Σ Ν Ι Κ Α Ρ Χ Ο Υ Ρ Ο Δ Ι Ο Σ

Θ Ε Ο Ι Σ

Βασιλέα Μασαννάσαν βασιλέως Γαία

Χαρμύλος Νικάρχου Ῥόδιος

θεοῖς.

De rege Massinissa: cf. ad n. 1115.

Χαρμύλος Νι. Ῥό.: pater? Νίκαρχος Ῥό. don. a. 188 n. 442 *B* 93 sq.

1117 Deli ad septemtriones et occidentem aedificii quod '*Trésor 5*' dicitur. Lapis superne cymatio ornatus qui in superiore magnae basis parte fuisse apparet. A sinistra mutilus est; a dextra lapis similis positus erat. A. 0,385, l. max. 0,66, cr. 0,73. Litterae a. 0,02, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. Exscripsi a. 1907.

Ν Ε Θ Η Κ Ε Ν //////////////////	- - - - ἀνέθηκεν - - -
Ε Μ Α Ι Ο Υ Β Α /////////////////	[- - Πτο]λεμαίου βα[σιλ- -]
Ε Κ Ε Ν Κ Α Ι //////////////////////	[- - - ἕν]εκεν καὶ - - -

1118 Habet Boeckh CIG 2280 ex Stuartio.: cf. *The Antiquities of Athens* - - - (*a new edition*) London 1827 III tab. XXXV fig. 16.

Β Α Σ Ι Λ	Βασιλ[έα - - - - - -]
Β Α Σ Ι Λ Ε Σ	βασιλέω[ς - - - - - -]
Ο Ρ Ε Σ Τ Α Ι Α Ρ	Ὀρέσται ἀρ[ετῆς ἕνεκεν]
Α Ι Ε Υ Ν Ο Ι Α Σ	[κ]αὶ εὐνοίας [τῆς εἰς ἑαυτοὺς]
Α Π Ο Λ Λ	Ἀπόλλ[ωνι]

Supplementa Boeckhii sunt qui monuit titulum ab Orestis, gente Molossica vel Macedonica, vel ab Orestis Euboeae positum esse; opinio prior probabilior esse videtur. De gente illa, quam a. 196 Romani a Macedonum regibus liberaverunt (Liv. XXXIII 34; XLII 38), cf. Niese *Gesch.* II 651; III 21 adn. 3. De aetate autem tituli e forma litterarum quam Stuart et Revett exhibent nihil constat.

1119 Deli in museo, inv. Α 1065. Fragmentum marmoris albi undique mutilum. A. 0,31, l. 0,30, cr. (integra) 0,20. Litterae a. 0,032. A. 1904 ad occidentem τεμένους Apollinis inventum. Exscripsit Bizard. Contuli.

Σ Ι Λ	[Βα]σιλ[έα - - - -]
Λ Ε Ω	[βασι]λέω[ς - - τὸν αὑτοῦ]
Η Ρ Α Κ Α	[σωτ]ῆρα κα[ὶ εὐεργέτην?]
Ι Τ Ο	- - - ιτο - - - - -

De supplementis cf. n. 1011.

1120 Deli in museo, inv. Α 1236. Fragmentum marmoris albi superne et a sinistra partim integrum. A. 0,095, l. 0,22. Litterae a. 0,027, post medium tertium a. Chr. saeculum exaratae. Origine ignota. Exscripsi. *Ect.*

Β Α Σ Ι Λ	Βασιλ[ε]- -
Ο Λ Υ	Ὀλυ[μπ]- - *vel* [νθ] - -

1121 Deli in museo, inv. Α 1247. Frustulum marmoris albi; max. a. 0,20, l. 0,17, cr. 0,16. Litterae a. 0,028. Exscripsi. *Ect.*

Β Α	Βα[σιλε]- -
Γ	

1122 Deli, inv. Є 366. Fragmentum epistylii ionici superne fere integrum. L. 1,13, a. 0,20; a. fasciae superioris cui titulus inscriptus est 0,075. Litterae a. 0,07. A. 1878 ad meridiem templi Apollinis invenit Homolle. Exscripsi. *Ect.*

Β *vacat 0,58* Α   Βα[σιλεὺς?] - -

1123 Deli, inv. Є 16. Tabula marmoris albi quae anteriorem partem basis efficiebat. A. 0,68, l. 0,71, cr. 0,25. Litterae neglegenter incisae, a. 0,018, alterius a. Chr. saeculi, quae lapidi partim eraso rescriptae esse videntur. A. 1907 e muro recenti in monumento hypostylo eruta. Exscripsi. Edidimus ego et Hatzfeld *BCH* XXXIII 1909, 478 n. 6. *Ect. Tab.*

ΒΑΣΙΛΕΑΠΤΟΛΕΜΑΙΟΝ	Βασιλέα Πτολεμαῖον
ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥΣΩΤΗΡΟΣ	Πτολεμαίου Σωτῆρος
ΟΙΝΗΣΙΩΤΑΙΑΝΕΘΗΚΑΝ	οἱ νησιῶται ἀνέθηκαν.

Ptolemaeus II Philadelphus (285—247 a. Chr.); titulum persimilem habes n. 1124. De communi insulanorum: cf. quae praeposui sectioni alteri tertiae classis.

Titulum illum consulto deletum atque postea rescriptum esse, ut n. 1126 et 1127, conieci l. l.

1124 E CIG 2273 repetivi: Marmor ex Delo Smyrnam ad Sherardum Britannorum consulem translatum; ed. Chishull Ant. As. p. 201; hinc Champollion-Figeac Annal. Lagid. T. II p. 404 (Dittenberger Syll.[1] 153; Strack *Dynastie der Ptolemäer* 222 n. 15; Michel 1294; Dittenberger Orient. 25).

ΒΑΣΙΛΕΑΠΤΟΛΕΜΑΙΟΝ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥΣΩΤΗΡΟΣ
ΟΙΝΗΣΙΩΤΑΙΑΝΕΘΗΚΑΝ

Βασιλέα Πτολεμαῖον
Πτολεμαίου Σωτῆρος
οἱ νησιῶται ἀνέθηκαν.

Cf. ad n. 1123.

1125 Deli, inv. Є 20. Basis quadrata marmoris albi, cymatiis quae seorsum exsculpta erant nunc carens. A. 0,57, l. 0,70, cr. 0,50. Litterae consulto deletae, a. 0,018. A. 1886 ad septemtriones et occidentem τεμένους Apollinis invenit Fougères et ed. *BCH* XI 1887, 218 n. 1. Supplevit Homolle *BCH* XV 1891, 120. Contuli. *Ect.*

//////Ν Ͱ//////////// Α Ι ‒ ∩ Ν Ν Η Σ Ι Λ Ρ ˇ Ͻ Ν
/////Χ Ω Ν ι Α ////////// Κ Ͱ////////////////// 3 ∪ Ι Ω //////////
Α Ν Ε ∪ ιΙ Κ Α Ν

[Οἱ] νη̣[σιῶτ]αι τ̣ὸ̣ν̣ ν̣ησ̣ί̣α̣ρχ̣ον
[Βάκ]χωντ̣α [Νι]κή̣[του] Β̣ο̣ιώ̣[τιον]
ἀνέθ̣η̣καν.

Vs. 2 ΧΩΝΙΡΑΛ/////ΜΗ///////ΙΟΙΩΣ F. unde [Βακ]χώ[ιντ]α [Νικ]ή[του] [Β]οιώ[τιον] suppl. H. De lectione autem [Βάκ]χων[τ]α non est quod dubites: cf. ad n. 1126.

Titulus consulto deletus est: cf. ad n. 1123.

Idem nesiarchus apparet n. 1038, 5; 1039 *a* 7; 1126; fortasse in n. 559, 11; 1039 *a* 9: cf. ad n. 161 *B* 12.

1126 Deli, inv. Є 515. Cymatium marmoris albi a sinistra mutilum quod in parte superiore basis fuisse videtur. A. 0,32, l. 0,93, cr. 0,78. Litterae rectangulae fasciae inscriptae, apicatae, a. 0,016, alterius a. Chr. saeculi. A. 1880 ad meridiem et occidentem τεμένους Apollinis inventum. Ed. Homolle *Archives* 45 adn. 1. A. 1906 denuo erutum, exscripsi. *Ect.*

ΟΙΝΗΣΙΩΤΑΙΤΟΝΝΗΣΙΑΡΧΟΝΒΑΚΧΩΙΝΤΑ
ΝΙΚΗΤΟΥΒΟΙΩΤΙΟΝΑΝΕΘΗΚΑΝ

Οἱ νησιῶται τὸν νησίαρχον Βάκχω⟨ι⟩ντα
Νικήτου Βοιώτιον ἀνέθηκαν.

Βακχώιντα: nominis formas diversas esse monuit H. l. l.; inauditum autem nomen Βακχώιντα ad errorem lapicidae referendum esse existimaverunt Wil. Hiller.

Titulus rescriptus fuisse videtur: cf. ad n. 1123. De Bacchone nesiarcho: cf. ad n. 1125.

1127 Deli, inv. Є 75. Basis quadrata marmoris albi cum cymatiis inferioribus quae seorsum exsculpta sunt. A. 0,84, l. 0,71, cr. 0,55. Litterae a. 0,03, alterius a. Chr. saeculi. A. 1879 ad meridiem et occidentem fori Romanorum inventa. Ed. Homolle *BCH* IV 1880, 325 n. 4 (Dittenberger Syll.[1] 168; Michel 1153; Syll.[2] 223).

ΟΙΝΗΣΙΩΤΑΙΤΟΝΝΑΥΑΡΧΟΝ
ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΝΒΟΙΣΚΟΥΣΑΜΙΟΝ
ΑΝΕΘΗΚΑΝ

Οἱ νησιῶται τὸν ναύαρχον
Καλλικράτην Βοΐσκου Σάμιον
ἀνέθηκαν.

De litteraturae specie tituli huius qui rescriptus esse videtur, cf. quae commentatus sum *BCH* XXXIII 1909, 480 et ad n. 1123. Callicrates nauarchus: cf. ad n. 161 *B* 54; Tarn *Antig. Gon.* 291.

1128 Deli, inv. Є 138. Basis rotunda marmoris subcaerulei, cymatiis carens quae seorsum exsculpta erant. A. 0,45, diam. 0,71. Litterae accurate incisae, a. 0,022, hastis plerisque leniter inflexis et finibus earum dilatatis, medii fere tertii a. Chr. saeculi. A. 1829 viderunt et exscripserunt cum Ravoisié et Poirot, tum Blouet: cf. *Expéd. scient. de Morée, Architecture, sculptures* - - - - Pl. 12, fig. III. Ex eorum apographis habent Le Bas ibid. sub finem 28 n. 4 et *Voyage archéol.* II n. 1913; Boeckh CIG add. 2283 *c* (Raoul-Rochette *Questions sur l'histoire de l'Art* Paris 1846, 142; Brunn *Gesch. d. griech. Künstler* I Braunschweig 1853, 462; Rangabé *Antiquités hellén.* II n. 1190; Overbeck *Ant. Schriftq.* n. 2013; Hirschfeld Tituli statuariorum n. 70 *b*). A. 1878 vidit et plenius legit Homolle et ed. *Mon. Grecs* n. 8, 1879, 52 n. 11 (Loewy *Inschr. griech. Bildh.* 178; Dittenberger Syll.[2] 224). Contuli. *Ect.*

ΤΟΚΟΙΝΟΝΤΩΝ
ΝΗΣΙΩΤΩΝ
ΑΓΑΘΟΣΤΡΑΤΟΝ
ΠΟΛΥΑΡΑΤΟΥ
ΡΟΔΙΟΝ
ΘΕΟΙΣΠΑΣΙ

ΦΥΛΗΣΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΕΥΣ
ΕΠΟΕ///

Τὸ κοινὸν τῶν
νησιωτῶν
Ἀγαθόστρατον
Πολυαράτου
Ῥόδιον
θεοῖς πᾶσι.

Φυλῆς Ἁλικαρνασσεὺς
ἐπόε[ι.]

Vs. 1 ΚΟΙΝΑΝ Rav. Poir. corr. Le Bas. || 4 ΓΛΥΑΡΑΤΟΥ Rav. Poir. ΠΟΛΥΑΡΑΤΟΥ Blouet. || 5 ΕΟΔΙΟΝ Rav. Poir.; correxerunt [Ῥ]όδιον Boeckh, de [Σ]ό[λ]ιον quoque cogitans, et Rochette. || 6 ΟΙΙΟ·ΣΑΣ Rav. Poir.; suppl. Le Bas. || 7 ΥΛΗΣ Rav. Poir.; '*forme ionienne du nom* Ὕλας' Le Bas; [Φ]υλῆς suppleverunt Boeckh et Rochette (e CIG 2488 *c*). || 8 ΕΤΟΕ Rav. Poir. ΕΠΟΕ Blouet; ἐπόε[ι] Le Bas, Boeckh; ἐπο(ί)ε[ι] Rangabé et dubitanter Brunn, Overbeck; ἐπο[ίησεν] Rochette; ἐπό[ησε] Hirschfeld.

Nota versum 5 crassioribus litteris additum esse.

Hunc Agathostratum eundem Rhodium esse qui apud Ephesum classem Ptolemaei cui praeerat Chremonides Atheniensis devicerit (Polyaen. V 18) primus existimavit Schumacher *Rhein. Mus.* XLI 1886, 223 sqq. De aetate autem tituli postea multum disputatum est: cf. Wilhelm *Jahresh.* VIII 1905, 1 sqq.; Blinkenberg et Kinch *Exploration arch. de Rhodes, III[e] Rapport* p. 53 sqq.; quae commentatus sum *BCH* XXXV 1911, 442 sq.; Tarn *Antig. Gon.* 389. 469. E litteratura monumentum Deli medio tertio a. Chr. saeculo positum esse existimavi.

Artifex Phyles (Polygnoti f.) Halicarnassensis, qui etiam in n. 1191 occurrit, Rhodi maxime artem suam exercuisse videtur: cf. Wilhelm l. l.; Hiller v. Gaertringen IG XII 1 85. 103. 809; Kinch *IV[e] Rapport*, 25.

1129 Deli, inv. Є 341. Basis marmoris albi, a postica parte defracta, cymatiis quae seorsum exsculpta erant carens. A. 0,61, l. 0,88, cr. 0,75. Litterae a. 0,021 et 0,012 (vs. 3), medii fere tertii a. Chr. saeculi. A. 1879 ad occidentem Artemisii inventa; ed. Homolle *Mon. Grecs* 1879 n. 8, p. 52 n. 10; *BCH* IV 1880 326 n. 5 (Loewy *Inschr. griech. Bildh.* 211). Contuli.

Ι ∪
///ΟΝΤΩ̣Ν̣///ΗΣΙΩΤΩΝΑΠΟΛΛΩ̣Ν̣////

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΜΑΓΝΗΣΕΠΟΗΣΕ///

\- - - - - - - - - - - - - -

[τὸ κοιν]ὸν τῶν νησιωτῶν Ἀπόλλωνι̣[ι.]

Ἀπολλώνιος Μάγνης ἐπόησε[ν.]

'*Second siècle ou fin du IIIe.*' Hom. *Mon. Grecs.* '*Troisième siècle*' idem *BCH.* Titulus, si bene iudico, medii tertii a. Chr. saeculi est.

1130 Deli, inv. Є 70. Basis rotunda marmoris caerulei cum cymatiis, quorum inferius seorsum exsculptum est. A. 1,04, diam. 0,78. Litterae apicatae, a. 0,016. Ad viam sacram inventa. Ed. Homolle *BCH* III 1879, 368 n. 9 (Dittenberger Orient. 68): cf. Perdrizet *Rev. ét. anc.* I 1899, 264. Propter litteraturam (A) commemoravi in *Exploration arch. de Délos* II 49 adn. 1. *Ect.*

ΟΔΗΜΟΣΟΚΑΥ////////////
ΣΩΣΤΡΑΤΟΝΔΕΞΙΦΑ///ΟΥΣ//////////
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙ/////////////////
ΤΗΣΕΙΣΤΟΝΔΗΜΟΝ

Ὁ δᾶμος ὁ Καυ[νίων]
Σώστρατον Δεξιφά[ν]ους [Κνίδιον]
ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ [εὐνοίας]
τᾶς εἰς τὸν δᾶμον.

De Sostrato Cnidio cf. ad n. 1038.

Caunum per totum tertium a. Chr. saeculum in potestate Ptolemaeorum fuisse demonstravit Holleaux *BCH* XVII 1893, 61 sqq.

1131 Deli, inv. Є 159. Cymatium marmoris subcaerulei quod in parte superiore basis quadratae erat. A. 0,27, l. 0,93, cr. 0,76. Continet tres inscriptiones: *a* in latere antico fasciae, litteris apicatis, a. 0,018; *b* in parte curvata fasciae subiecta, litteris eiusdem speciei, a. 0,013; praeterea lateri postico fasciae ΟΔΗΜΟΣΟΑΘΗΝΑΙΩΝ recentioribus litteris incisum est. A. 1877 e muro recenti ad meridiem templi Apollinis erutum; commemoravit Homolle *BCH* II 1878, 11 n. 28 et ed., omisso *b*, ibid. 398 n. 4 (Strack *Dynastie der Ptolemäer* 169; Dittenberger Orient. 136): cf. Hiller v. Gaertringen *Thera* I 169; Ferguson *Klio* VIII 1908, 342 adn. 1. Contuli. *Ect.*

a ΟΔΑΜΟΣΟΘΗΡΑΙΩΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΝΤΙΜΩΝΑΚΤΟΣΜΥΛΑΣΕΑΤΩΝ
ΒΑΣΙΛΕΩΣΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥΚΑΙΒΑΣΙΛΙΣΣΑΣΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ
ΠΡΑΤΩΝΦΙΛΩΝΚΑΙΑΡΧΙΔΙΚΑΣΤΑΝΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑ
ΤΑΣΕΙΣΑΥΤΟΝ ΘΕΟΙΣ

b ΖΩΙΛΟΣΖΩΙΛΟΥΕΠΟΙ///

a Ὁ δᾶμος ὁ Θηραίων
Διονύσιον Τιμώνακτος Μυλασέα τῶν
βασιλέως Πτολεμαίου καὶ βασιλίσσας Κλεοπάτρας
πράτων φίλων καὶ ἀρχιδικαστὰν ἀρετᾶς ἕνεκα
τᾶς εἰς αὑτὸν θεοῖς.

b Ζωΐλος Ζωΐλου ἐποί[ησε.]

Ad Ptolemaeum VI Philometora (181—146 a. Chr.) titulum ut referam litteraturae indole adducor; quam persimilem exhibet IG XII 3, 468 (tit. Theraeus); cum autem posticae parti ὁ δᾶμος ὁ Ἀθηναίων inferiore aetate inscriptum sit, iniuria opinatus est Ferguson, eo argumento fretus, dedicationem post annum 167 a. Chr. incisam esse.

1132 Deli in situ ad meridiem prytanei, inv. Є 140. Basis quadrata marmoris albi e duobus fragmentis composita, cymatio superiore quod seorsum exsculptum erat carens, a dextra sinistraque laesa. A. 0,74, l. 0,47, cr. 0,41. Superficies maxime detrita. Litterae a. 0,005—0,006, tertii? a. Chr. saeculi. Exscripsi atque commemoravi *BCH* XXXIV 1910, 396. *Ect.*

In sinistro latere

Ο Δ//////////
ΟΓΟΡΤΥΝΙΩΝ

In anteriore parte

ΟΔΗΜΟ///
ΟΝΙΣΥΡΙΩΝ

ΟΔΗΜΟΣΟ
ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ

ΟΔΗΜΟΣΟ
ΕΡΥΘΡΑΙΩΝ

//////////////////
ΟΚΝΩΣΙΩ///

Ο //////////////
ΟΦΑΙΣΤΙΩΝ

Ὁ δ[ᾶμος]
ὁ Γορτυνίων.

[Ὁ δᾶμος]
ὁ Κνωσίων.

Ὁ [δᾶμος]
ὁ Φαιστίων.

Ὁ δᾶμο[ς]
ὁ Νισυρίων.

Ὁ δᾶμος ὁ
Ζμυρναίων.

Ὁ δᾶμος ὁ
Ἐρυθραίων.

Ubique ὁ δ[ᾶμος], nusquam ὁ δ[ῆμος], restitui, quoniam de Nisyriis positum est.

1132 bis Deli in museo, inv. A 1351. Fragmentum marmoris albi superne integrum. A. 0,13, l. 0,15, cr. 0,08. Litterae a. 0,013, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. Origine ignota. Exscripsi. *Ect.*

ΟΔΗΜΟΣΟ
ΙΣΤΑΠΟΛ

Ὁ δᾶμος ὁ - -
- - - - - -

1133 Deli in museo, inv. A 1014. Lapis albus cuius latera non laevigata sunt. A. 0,245, l. 0,31, cr. 0,19. Litterae accurate incisae, a. 0,028 (vs. 1) et 0,02, quarum extremae partes largiores factae sunt, medio tertio a. Chr. saeculo antiquiores. A. 1903 e muro casae cuiusdam ad orientem fori erutus. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXIX 1905, 217 n. 74. *Ect.*

ΡΟΔΙΟΙ
ΑΣΚΛΑΠΙΩΙ
ΝΑΥΑΡΧΕΥΝΤΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΥΣ

Ῥόδιοι
Ἀσκλαπιῶι,
ναυαρχεῦντος
Ἀριστοτέλευς.

De Aristotele Rhodio qui a. 165 a. Chr. Romam missus est (Pol. XXX 1. 2), propter speciem litteraturae non cogitari posse recte monuerunt D. J. l. l.

1134 Deli in museo, inv. A 1112. Fragmentum marmoris subcaerulei undique mutilum. A. 0,28, cr. 0,25. Litterae accurate incisae, a. 0,018, tertii a. Chr. saeculi. A. 1879 ad occidentem porticus Philippi inventum. Exscripsi. *Ect.*

vacat
ΔΙΟΙ *vacat*
ΛΩΝΙΑΡΤ

[Ῥό]διοι
- [Ἀπό]λλωνι Ἀρτ[έμιδι] -

1135 Deli ad meridiem et orientem propylaeorum, inv. Є 172. Basis quadrata marmoris subcaerulei cymatio superiore quod seorsum exsculptum erat carens. A. 0,80, l. 0,96, cr. 0,65. Litterae apicatae, a. 0,02, medii fere tertii a. Chr. saeculi. Ed. Homolle *BCH* III 1879, 471 n. 3 (Dürrbach *BCH* X 1886, 123; Michel 1155; v. Gelder *Gesch. der Rhodier* 466 n. 106). *Ect.*

ΠΕΙΣΙΣΤΡΑΤΟΣΑΡΙΣΤΟΛΟΧΟΥΡΟΔΙΟΣ
ΝΑΥΑΡΧΗΣΑΣΚΑΙΤΟΙΣΥΣΤΡΑΤΕΥΣΑΜΕΝΟΙ
//////ΟΤΩΝΛΑΦΥΡΩΝΑΠΟΛΛΩΝΙ

Πεισίστρατος Ἀριστολόχου Ῥόδιος
ναυαρχήσας καὶ τοὶ συστρατευσάμενοι
[ἀπ]ὸ τῶν λαφύρων Ἀπόλλωνι.

ΑΡΙΣΤΟΔΟΧΟΥ Hom.; quod correxit.

De temporibus non liquet. Ἀριστόλοχος Πεισιστράτου, καθ' ὑοθεσίαν δὲ Ἀρχύλλου occurrit *SGDI* 3749, 102 exeunte tertio vel ineunte altero a. Chr. saeculo (cf. Cardinali *Riv. di Filolog.* XXXV 1907, 9 adn. 4); Pisistrati huius filius fuisse videtur. Idem? Πεισίστρατος Ἀρχιθέωρος a Rhodiis Delum missus ante a. 250 n. 287 *B* 85.

1136 Supra decretum n. 1061 incisum, litteris a. 0,012.

Τ Ο Κ///Ι Ν Ο Ν Τ Ω Ν Π Ε Ρ Ι Τ Ο Ν Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ο Ν Τ Ε Χ Ν Ι Τ Ω Ν Τ Ω Ν Ε Π Ι ////////////////
Κ Α Ι Ε Λ Λ Η Σ Π Ο Ν Τ Ο Υ Κ Α Ι Τ Ω Ν Π Ε Ρ Ι Τ Ο Ν Κ Α Θ Η Γ Ε Μ Ο Ν Α Δ Ι Ο ////////////////
Κ Ρ Α Τ Ω Ν Α Ι Ω Τ Ι Χ Ο Υ Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Η Ν Α Ρ Ε Τ Η Σ Ε Ν Ε Κ Α Κ Α Ι ////////////////
Η Ν Ε Χ Ω Ν Δ Ι Α Τ Ε Λ Ε Ι Ε Ι Σ Τ Ο Κ Ο Ι Ν Ο Ν Τ Ω Ν Π Ε Ρ Ι Τ Ο Ν Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ο Ν ////////////////

Τὸ κ[ο]ινὸν τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν τῶν ἐπ' Ἰ[ωνίας]
καὶ Ἑλλησπόντου καὶ τῶν περὶ τὸν καθηγεμόνα Διό[νυσον]
Κράτωνα Ζωτίχου εὐεργέτην ἀρετῆς ἕνεκα καὶ [εὐνοίας]
ἣν ἔχων διατελεῖ εἰς τὸ κοινὸν τῶν περὶ τὸν Διόνυσον [τεχνιτῶν.]

Vs. 1 ΚΟΙΝΟΝ Boeckh; extr. ἐπ' Ἰ[ωνίας] Boeckh; ἐπ' Ἰωνία[ς] Froehner. || 2 extr. Δ[ιόνυσον] B. postea suppl. στεφανοῖ; Froehner τιμᾷ; sed nihil desideratur; lapis ad ipsam basim statuae (cf. n. 1061, 26) pertinuisse videtur.

Hos versus exscripsit quoque Riedesel *Remarques d'un voyageur moderne au Levant* (Amsterdam 1773), 67; cuius apographi vitia enumerare supersedeo.

SECTIO ALTERA.

DEDICATIONES MAGISTRATVVM.

1137 Deli in prytaneo, inv. Ε 143. Pila marmorea quadrata superne cymatio ornata. A. 1,05, l. 0,32, cr. 0,27. In superiore parte foramen quadratum excavatum est. Litterae accurate incisae, a. 0,009, priore tertii a. Chr. saeculi non recentiores. A. 1903 e puteo intra murum periboli et sacrarium Taurorum eruta. Ed. Homolle *BCH* XXVII 1903, 61. *Ect.*

Τ Ι Μ Ο Θ Ε Μ Ι Σ Μ Α Ν Ε Θ Η Κ Ε Ν Ο Δ Ε Ξ Ι Δ Ο Σ
Ε Σ Τ Ι Α Ι Α Ρ Ξ Α Σ Ε Υ Ξ Α Μ Ε Ν Ο Σ Τ Ο Τ Ε
Ο Τ Η Ρ Χ Ε Ν Α Ν Ε Β Λ Α Σ Τ Ο Ν Δ Ε Κ Α Ι Α Λ Λ Ο Ι
Π Λ Ε Ι Ο Ν Ε Σ Ε Κ Γ Ε Ν Ε Α Σ Τ Η Σ Δ Ε Π Ι Τ Ο Υ Τ Ο Γ Ε Ρ Λ Σ

Τιμόθεμίς μ' ἀνέθηκεν ὁ Δέξιδος Ἑστίαι ἄρξας
εὐξάμενος τότε ὅτ' ἦρχεν· ἀνέβλαστον δὲ καὶ ἄλλοι
πλείονες ἐκ γενεᾶς τῆσδ' ἐπὶ τοῦτο γέρας.

Τιμόθεμις II archon a. 287 a. Chr.: cf. fasc. III App. I.

1138 Deli, inv. Ε 355. Basis marmoris albi. A. 0,12, l. 0,44, cr. 0,31; antici lateris pars media excisa est; in parte superiore foramen quadratum excavatum est. Litterae a. 0,022, accurate incisae. A. 1902 e muro thermarum recentiorum quae in medio foro aedificatae erant eruta. Ed. Dürrbach *BCH* XXVI 1902, 510 n. 3: cf. quae adnotavi *BCH* XXXIV 1910, 114 adn. 5. *Ect.*

/// Υ Ρ Β Η / //////////////////////////// Ν υ ∠
Α Ρ Ξ Α Σ ////////////////////// Ι

[Κ]υρβηλ[ίων . . . . .]νος
ἄρξας [Ἑστία]ι.

Vs. 1 supplevi l. l., a Dürrbachio monitus. || 2 [Ἀπόλλων]ι Dürrb.: supplementum brevius desideratur.
Κυρβηλίων arch. a. 272 a. Chr.: cf. fasc. III App. I.

1139 Deli, inv. Ε 293. Lapis superne cymatio nunc mutilo ornatus, qui in parte superiore basis quadratae fuit. A. 0,125, l. 0,56 et 0,63 (cum cymatio), cr. 0,57. Litterae accurate incisae, a. 0,006. A. 1902 eodem loco atque n. 1138 inventus. Ed. Dürrbach *BCH* XXVI 1902, 509 n. 2. *Ect.*

Ε Σ Τ Ι Η Ι Λ Α Ο Σ Τ Ε Κ Α Ι Ε Υ Χ Α Ρ Ι Σ Ε Ι Σ Π Ο Λ Υ Β Ο Ι Ο · Ο Ι Κ Ο Υ Σ Κ Α Ι Γ Ε Ν Ε Η Ν Ι Σ Τ Α Σ . . . . Ε Π Ε Τ Ο Σ
Σ Ο Σ Γ Α Ρ Κ Α Ι Φ Ο Ι Β Ο Υ Σ Τ Ε Φ Α Ν Η Φ Ο Ρ Ο Σ Η Ν Ι Κ Ε Τ Α Χ Θ Η Η Ρ Ξ Ε Ν Ο Π Ω Σ Α Γ Α Θ Ο Ι Σ Α Ν Δ Ρ Α Σ . . . .

Ἑστίη, ἵλαός τε καὶ εὔχαρις εἰς Πολύβοιο
οἴκους καὶ γενεὴν ἵστασ[ο πᾶν] ἐπ' ἔτος·
σὸς γὰρ καὶ Φοίβου στεφανηφόρος ἡνίκ' ἐτάχθη
ἦρξεν ὅπως ἀγαθοῖς ἀνδράσ[ιν ἐστὶ πρέπον.]

Vss. 2. 4 suppl. Wil.
Eosdem magistratus ἄρξαντας et ἄρξαντας τὴν στεφανηφόρον ἀρχὴν dictos esse existimavi *BCH* XXXIV 1910, 392. Tribus autem archontibus nomen Πόλυβος fuit annis 264. 226. 170 a. Chr.: cf. fasc. III App. I; quorum ultimum hic non occurrere e litteraturae specie optimo iure iudicavit Dürrb.; e duobus vero reliquis antiquior fortasse eligendus est

1140 Deli in museo, inv. A 1024 A, B. Capitulum e duobus fragmentis compositum. A. 0,11, l. 0,265 (infra cymatium), cr. 0,21. Litterae a. 0,006. *a*: a. 1904, *b*: a. 1889 ad meridiem et orientem propylaeorum inventa. *b*: ed. Doublet *BCH* XVI 1892, 158 n. 14; *a*, *b*: coiunctim edidi *BCH* XXXIV 1910, 392 n. 33. *Ect.*

a *b*
ΑΡΧΙΑΣ ΞΕΝΩΝΟΣ
ΑΡΞΑΣΤΗΝΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΝ
ΑΡΧΗΝ ///ΣΤΙΑΙ

Ἀρχίας Ξένωνος
ἄρξας τὴν στεφανηφόρον
ἀρχὴν [Ἑ]στίαι.

Ἀρχίας Ξέ. choregus arch. Tharsynone a. 261 n. 114, 14; idem Ἀρχίας archon a. 249: cf. fasc. III App. I; fil. Ξένων Ἀρχί. hieropoeus arch. Philoxeno a. 231, postea debitor: cf. ad n. 316, 2.

1141 Deli, inv. Є 146 A, B. Basis marmoris albi e duobus fragmentis composita. A. 0,11, l. 0,887, cr. 0,37. Litterae a. 0,015. A. 1903 ad meridiem fori Compitaliastarum inventa; edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXIX 1905, 225 n. 83. *Ect.*

a
ΜΕΝΝΙΣΝΙΚΑΡΧΟΥΑΡΞΑΣ
ΤΗΝΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΝΑΡΧΗΝ
ΕΣΤΙΑΙ

b
ΣΩΤΕΛΗΣ ΤΗΛΕΜΝΗΣΤΟΙ
ΑΡΞΑΣΤΗΝΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΝΑΡΧΗΝ
ΕΣΤΙΑΙ

Μέννις Νικάρχου ἄρξας
τὴν στεφανηφόρον ἀρχὴν
Ἑστίαι.

Σωτέλης Τηλεμνήστου
ἄρξας τὴν στεφανηφόρον ἀρχὴν
Ἑστίαι.

Μέννις Νι.: idem Μέννις archon a. 236: cf. ad n. 120, 1; porro ad n. 355, 12. 13; idem? n. 1168.
Σωτέλης Τη. epistata c. a. 220 n. 346*B* 12; praeses contionis in n. 694 et 695: cf. etiam n. 1086. 1173. 1174; idem Σωτέλης archon intra annos 214—209: cf. fasc. III App. I et ad n. 366 (inter archontes).

1142 Deli inv. Є 354. Basis marmoris albi a sinistra et postica parte mutila. A. 0,17, l. 0,36, max. cr. 0,35. Litterae a. 0,01, malleolis ornatae, medii fere tertii a. Chr. saeculi. A. 1885 invenit Homolle et commemoravit *Arch. miss. scient.* XIII 1887, 410 n. 4. Exscripsi. *Ect.*

Τ̣Α̣ΝΣΤΕΦΑΝΑΦΟΡΙΑΝΞΕΝΕΤΑΙΔΕ
ΛΙΣΚΥΔΙΜΟΥΑΥΤΟΚΛΕΟΥΣ
ΝΑΚΟΥΡΟΤΡΟΦΟΣΗΔ.ΕΚΑΙΟΛΒΟΣ
ΤΑΝΔΕΚΑΤΕΣΧΕΠΟΛΙΝ

[Ὄφρα κατέσχ' ἐρα]τ̣ὰ̣ν στεφαναφορίαν, ξένε, τᾶιδε
[ἐν νήσωι -]λ̣ις Κυδίμου Αὐτοκλέους
[τόφρα καὶ εἰρά]να κουροτρόφος ἠδὲ καὶ ὄλβος
[εὐδαίμων πᾶσαν] τάνδε κατέσχε πόλιν.

Suppl. Wil. Vss. 1. 2 [Ὁππότε Φοίβου] τὰν στεφαναφορίαν κτλ. | [Ἄρχε - -] Hauss.: cf. n. 1139, 3. || 3 [Κόσμος κεἰρά]να Hauss. Vide formulam tabulis archontum praemissam n. 105 sqq.: ἐπὶ τοῦ δεῖνα ἄρχοντος ὑγίεια καὶ εὐετηρία (εἰρήνη n. 114 et 116; πλοῦτος n. 114) ἐγένετο.

1143 Deli, inv. Є 356. Lapis albus; a. 0,26, l. 0,56, cr. 0,22. Litterae a. 0,015 (vss. 1. 4) et 0,01, medii fere tertii a. Chr. saeculi. A. 1903 e muro recentiore ad forum Compitaliastarum erutus. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXIX 1905, 227 n. 86. Contuli. *Ect.*

ΑΝΟΜΟΙΕΡΜΕΙ
ΛΘΛ//////////ΤΟΣΛΥΣΙΦΑΝΟΥΣ
ΑΡΧΕΠΟΛΙΣΛΥΣΙΞΕΝΟΥ
ΠΑΝΤΑΓΟΡΑΣΕΥΔΙΚΟΥ

ΣΤΗΣΕΜΕΛΟΛ/////Η̣ΤΟΣΠΑΙΣΛΥΣΙΦΑΝΟΥΣΑΓΟΡΑΙΩΙ
ΕΡΜΕΙΠΑΝΤΑΓΟΡΑΣΤΕΥΔΙΚΟΥΥΙΟΣΕΩΝ
ΤΩΝΔΕΜΕΤΑΡΧΕΠΟΛΙΣΛΥΣΙΞΕΝΟΥΟ̣Ι̣Σ
///Ε///Ι̣ΛΙΑΝΕΥΘ̣ΥΜΟΣΠΑΣΑΓΟΡΑΝ///////ΑΤΟ

[Ἀγορ]ανόμοι Ἑρμεῖ
Ἀθά[μβη]τος Λυσιφάνους
Ἀρχέπολις Λυσιξένου
Πανταγόρας Εὐδίκου.

Στᾶσέ με Ἀθά[μβ]η̣τος παῖς Λυσιφάνους Ἀγοραίωι
Ἑρμεῖ Πανταγόρας τ' Εὐδίκου υἱὸς ἐών,
τῶνδε μέτ' Ἀρχέπολις Λυσιξένου οἷς -
- - - - εὔθυμος πᾶς ἀγορὰν - - -

Vs. 1 [Ἀγορα]νόμος D. J. || 2 - - - τος Λυσιφάνους. Ἀθά[μβη]τος Hiller; iam e vestigiis suspicatus eram; sed nomen Deli inauditum est. || 5 init. legi. || 6 ΠΑΝΤΑΓΟΡΑΣΕΥΔΙΚΟΥ D. J. || 7 init. legi; extr. post ΝΟΥ nihil indicaverunt D. J. οἷς[ι πεποιθώς]? Hiller. || 8 ΑΙΑΝΕΥ........ΑΣΑΓΟΡΑΝ..ΑΤΟ D. J.; infinitivum in αι, deinde ἀνεύθυνος πᾶς ἀγορὰν [δύν]ατο? Hiller.
Ἀρχέπολις Λυσιξένου rogator n. 645. Πανταγόρας Εὐδίκου pater Εὔδικος Παν. choregus arch. Callimo a. 268 et rogator: cf. n. 110, 7 et n. 608.

1144 Deli, in situ ad occidentem fori, inv. Є 294. Basis quadrata marmoris albi cymatiis ornata; in superiore parte foramen quadratum excavatum est cui herma insertus erat. A. 0,40, l. 0,575, cr. 0,50. Litterae apicatae, a. 0,012. A. 1902 invenit Dürrbach et ed. *BCH* XXVI 1902, 510 n. 4. *Ect.*

ΔΗΙ ͻΝΟΥΣΑΝΤΙΓΟΝΟΥΑΓΟΡΑΝϹ
ΠΕΡΙΙΝΔΡΟΣΗΓΗΣΑΓΟΡΟΥΑΣΤΥΙ
ΕΡΜΞΙΚΑΙΑΦΡΟΔΙΤΕΙ

Δημόνους Ἀντιγόνου ἀγορανο[μήσας,]
Περίανδρος Ἡγησαγόρου ἀστυ[νομήσας]
Ἑρμεῖ καὶ Ἀφροδίτει.

Δημόνους Ἀντι. choregus annis 261 et 255 n. 114, 12. 116, 7. Περίανδρος Ἡγη. choregus a. 261: cf. n. 114, 12 villicus arch. Sosisthene a. 250: cf. ad n. 287 *A* 32 et 178.

1145 Deli, inv. Є 574. Basis marmoris albi; a. 0,11, l. 0,60, cr. 0,47; in superiore parte exstat prominentia fere quadrata; a. 0,10, l. 0,32, cr. 0,26; cui rimae duae cavae, ex adverso positae, incisae sunt. Litterae apicatae, a. 0,013, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1902 ad septemtriones et occidentem fori inventa. Ed. Dürrbach *BCH* XXVI 1902, 513 n. 5. *Ect.*

ΠΑΧΗΣ ΑΝΑΞΙΘΕΜΙΔΟΣΑΓΟΡΑΝΟΜΗΣΑΣ
ΚΑΛΛΙΜΟΣ ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥΑΣΤΥΝΟΜΗΣΑΣ
ΕΡΜΕΙ ΚΑΙΑΦΡΟΔΙΤΕΙ

Πάχης Ἀναξιθέμιδος ἀγορανομήσας,
Κάλλιμος Ἀριστοδήμου ἀστυνομήσας
Ἑρμεῖ καὶ Ἀφροδίτει.

Πάχης Ἀνα.: idem? in n. 1171; de gente: cf. ad n. 287 *A* 132; de ipso ad n. 403, 52 (c. a. 189 a. Chr.). Κάλλιμος Ἀρι. debitor arch. Polyxeno II a. 175 n. 449 *A* 33 (ipse astynomus fuisse videtur, non avus; contra Dürrbach ad n. 287 *A* 16).

1146 In museo oppidi Leeds. Ara rotunda marmoris albi bucraniis et sertis ornata quae, ut pro puteale adhiberetur, excavata est; nunc partim mutila. A. c. 0,50, diam. 0,567. Ed. Marshall *Observations on certain Greek inscriptions in the museum of the Leeds Philosophical and Literary Society* n. III; dein accuratius Hicks *JHS* XI 1890, 257 n. 1 (Michel 1151).

ΟΙΑΓΟΡΑΝΟΜΟΙ
ΚΑΛΛΑΙΣΧΡΟΣ
ΜΟΙΡΑΓΕΝΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΔΗΜΕΟΥ
ΣΩΧΑΡΜΟΣ
ΣΩΧΑΡΜΟΥ
ΑΦΡΟΔΙΤΕΙ
ΤΙΜΟΥΧΩΙ

Οἱ ἀγορανόμοι
Κάλλαισχρος
Μοιραγένου,
Διονύσιος
Δημέου,
Σώχαρμος
Σωχάρμου
Ἀφροδίτει
τιμούχωι.

1147 Deli, inv. Є 742. Basis marmoris albi a dextra mutila. A. 0,06, l. 0,16 (ab antica parte) et 0,30 (a postica), cr. 0,37; in parte superiore, foraminis ovati atque foraminum duorum oblongorum vestigia exstant; quorum dispositio ea est ut statuam in ναίσκωι positam esse optimo iure conicias. Litterae a. 0,01, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1910 in monumento hypostylo inventa. Exscripsi.

Ἀστυνομή[σαντες ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑]
υἱὸς Πρηξ[ίππου – ⏑⏑ – ⏑⏑ –]

Πρηξ[ίππου] Hiller.

SECTIO TERTIA.

DEDICATIONES AGONISTICAE.

Cf. praesertim Fougères *BCH* XV 1891, 250 sqq.; Plassart *BCH* XXXVI 1912, 387 sqq. et add. p. 661 sqq.

1148 Deli, in situ ad orientem porticus Antigoni, ante fanum Bacchi: cf. *BCH* XXXI 1907, 498 sqq. Alta basis marmoris albi cui phallus immanis superpositus est: cf. ibid. 504 sqq. In parte anteriore basis, infra gallum φαλλικὸν anaglyphum, epigramma incisum est litteris a. 0,013, quarti exeuntis vel tertii ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1904 inventa. Edd. Bizard et P. Roussel *BCH* XXXI 1904, 430 n. 22. *Ect.*

ΠΑΣΙΧΟΡΗΓΗΣΑΣΚΑΙΝΙΚΗΣΑΣΔΙΟΝΥΣΩΙ
ΕΥΞΑΜΕΝΟΣΜΕΑΝΕΘΗΚΕΚΑΡΥΣΤΙΟΣΑΣΒΗΛΟΥΠΑΙΣ

Πᾶσι χορηγήσας καὶ νικήσας, Διονύσωι
εὐξάμενός με ἀνέθηκε Καρύστιος Ἀσβήλου παῖς.

De choregis cf. n. 105 sqq.

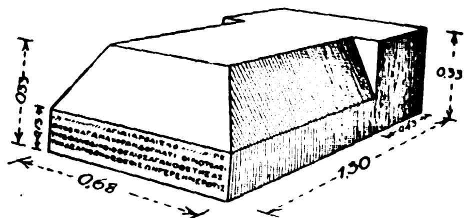
1149 Deli, inv. Є 500. Cippus marmoris albi superne et infra cymatiis ornatus; in parte superiore foramen ovatum excavatum est. A. 1,10, l. 0,35, cr. 0,35. Litterae apicatae, a. 0,009, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores; posterius superscriptum est litteris sine cura incisis ΝΙΚΟΜΑΧΟϹ. A. 1882 ad exedram Inopi invenit S. Reinach et ed. *BCH* VII 1883, 370 n. 20. A. 1907 vidi ac plenius legi: cf. *BCH* XXXI 1907, 430 adn. 4. *Ect.*

ΠΑΝΤΑΧΟΡΗΓΗΣΑΣΠΡΓΠΕΦΥ///ΟΥΓ///ΙΣΚΡΙΤΟΛΗΜ//////
Π///Ν///Α///ΕΝ/////////ΗΣ //ΛΣ(ΛΣ superscr.)///Ν/// – ////// Τ ////// ΕΑ ////// Θ /// Κ ////////

Πάντα χορηγήσας Πρεπεφύ[λ]ου π[α]ῖς Κριτόδημ[ος]
π[ά]ν[τ]α [δ]ὲ ν[ικ]ήσας Δι[ο]ν[ύσωι] τό[νδ]ε ἀ[νέ]θ[η]κ[εν].

Vs. 2 ΑΣ a lapicida omissum, deinde superscriptum.
Κριτόδημος Πρεπεφύλου in nescio quo templo donarium dedicavit (laterculus atticus saec. II: [θυρεὸν? πεζικ]ὸν? ἔχοντα ἔγκαυμα, ἀνάθημα Κριτο[δήμου] τοῦ Πρεπεφύλου).

1150 Deli in theatro, inv. Є 529. Basis marmoris albi cuius figuram infra habes. Litterae maxime corrosae, a. 0,013, quae alterius a. Chr. saeculi esse videntur. A. 1882 invenit S. Reinach et ed. *BCH* XIII 1889, 371 n. 3: cf. Wilhelm *BCH* XXIX 1905, 408. Contuli. *Ect.*

\- - - - - ἁ πόλις - - - - -
θῆκεν ἀγῶνα χορῶν δόγματι [κ]οινοτελεῖ,
υἱὸς Φανοδίκοιο Θεαῖος ἀγωνοθετήσας
τόνδε ἀνέθηκε θεοῖς ὧνπερ ἔην ἔροτις.

Vs. 1 ΩΤΑΓΟΛΙΣΦΩ R. || 2 ΚΟΙΝΟΤΕΛΕΙΣ quod correxit. || 3 ΦΑΝΟΔΙΚΟ....ΑΙΟΣ unde Φανοδίκο[υ δέ μ' Ἀχ]αιός suppl. Wilhelm l. l.: cf. ad n. 528.

'Une ville dont le nom manque a institué un concours de chœurs' R. Equidem deliacam civitatem ipsam fuisse existimo: Θεαῖος Φανοδίκου, ut videtur, Delius.

1151 Deli in gymnasio, inv. Є 708. Basis rotunda marmoris albi cuius pars inferior laevigata non est. Diam. 0,25, a. partis laevigatae, 0,42; in parte superiore sunt foramina duo. Litterae a. 0,012, apicatae. A. 1911 inventa. Ed. Plassart *BCH* XXXVI 1912, 391 n. 5. *Ect.*

ΜΑΝΤΙΘΕΟΣΜΑΝΤΙΘΕΟ///
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣ////////
ΑΡΙΣΤΕΑΣΜΑΝΤΙΘΕΟΥ
ΥΠΟΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΑΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΕΡΜΕΙ

Μαντίθεος Μαντιθέο[υ]
γυμνασιαρχής[ας,]
Ἀριστέας Μαντιθέου
ὑπογυμνασιαρχήσας
Ἀπόλλωνι, Ἑρμεῖ.

Μαντίθεος Μαντι. praeses contionis: cf. ad n. 710, 19. Ἀριστέας Μαντι. fortasse huius filius, diversus ab illo cognomine viro qui arch. Charila II a. 218 hieropoeus fuit: cf. ad n. 353 *B* 46. Donarii mentio facta est in laterculo attico arch. Callistrato a. 157/6 condito *A* I 131: (in gymnasio) Ἀπολλωνίσκον ὡς ποδιαῖον καθήμενον, ἔχοντα κιθάραν, ἀνάθημα Μαντιθέου καὶ Ἀριστέα.

1152 Deli, inv. Є 777. Basis marmoris albi. A. 0,41, l. 0,70, cr. 0,505. Litterae a. 0,012, apicatae; a dextra sinistraque tituli coronae laureae incisae sunt. In muro synagogae Iudaeorum inaedificata erat unde eximendam curavit Plassart a. 1912. Ed. idem *BCH* XXXVI 1912, 662 n. 32. *Ect.*

corona laurea Ο//////ΕΥΣ ΩΚΥΝΕΙΔΟΥ *corona laurea*
ΟΔΗΜΟΣ ///////ΜΝΑΣΙΑΡΧΩΝ ////////////////
//////////////// ////////////ΥΚΩΝΛΥΣΑΝΔΡΟΥ ////////////////
ΥΠΟΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΩΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΚΑΙΕΡΜΕΙ

Ο[ἰν]εὺς Ὠκυνείδου
Ὁ δῆμος [γυ]μνασιαρχῶν, [Ὁ δῆμος]
[ὁ Δηλίων.] - - ύκων Λυσάνδρου [ὁ Δηλίων.]
ὑπογυμνασιαρχῶν
Ἀπόλλωνι καὶ Ἑρμεῖ.

Vs. 3 [Γλα]ύκων Hiller; fortasse [Ἑρμολ]ύκων vel [καὶ Λ]ύκων: quot litterae desint non liquet.

Οἰνεὺς Ὠκυ. logista arch. Amphicle a. 170 n. 461 *A b* 24.

Donarii mentio facta est in laterculis atticis arch. Callistrato a. 157/6 conditis *A* I 126: (in gymnasio) Ἔρωτα ὡς δίπουν καὶ ὑδρίαν ἐπὶ βάσεως λιθίνης, ἀνάθημα Οἰνέως.

1153 Deli in gymnasio, inv. Є 651. Basis marmoris albi superne et infra cymatio ornata. A. 1,18, l. 0,28; in parte superiore foramen quadratum excavatum erat. Litterae a. 0,011, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. Edd. Lebègue *Recherches sur Délos* 167 n. XXIII; Kumanudis Ἀθήν. IV 463, n. 19; Fougères *BCH* XV 1891, 251: cf. Plassart *BCH* XXXVI 1912, 392. Contuli.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΚΑΙΕΡΜΕΙ
ΑΦΘΟΝΗΤΟΣΜΕΝΝΙΟΣ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΑΣ
ΚΑΙΚΡΙΤΤΙΣΝΙΚΑΡΧΟΥ
ΥΠΟΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΑ///

Ἀπόλλωνι καὶ Ἑρμεῖ
Ἀφθόνητος Μέννιος
γυμνασιαρχήσας
καὶ Κρίττις Νικάρχου
ὑπογυμνασιαρχήσα[ς.]

Κρίττις Νι. hieropoeus arch. Phocaeo I a. 180 n. 442 *A* 41; ad eandem gentem pertinuisse videntur gymnasiarchus et hypogymnasiarchus: cf. Μέννις Νικάρχου n. 1141. Donarii mentio facta est in laterculo attico arch. Callistrato a. 157/6 condito *A* I 124: Ἡρακ[λ]ῆν ἐπὶ βάσεως ὡς δίπουν, ἀνάθημα Ἀφθονήτου.

1154 Deli in museo, inv. A 1100. Capitulum doricum; in margine antica et postica partis superioris foramina duo excavata sunt. Titulus lateri antico abaci inscriptus est; a. 0,065, l. 0,39. Litterae a. 0,01, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1886 ad gymnasium invenit Fougères et ed. *BCH* XV 1891, 251. *Ect.*

ΞΕΝΟΜ ΗΔΗΣΑΡΙΣΤΟ ΔΗ//////////
ΓΥ ΜΝΑΣΙΑΡΧΗ ΣΑΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΚΑΙΕΡΜΕΙ

Ξενομήδης Ἀριστοδή[μου]
γυμνασιαρχήσας
Ἀπόλλωνι καὶ Ἑρμεῖ.

1155 Deli in museo, inv. A 3070. Basis marmoris subcaerulei. A. 0,185, l. 0,445, cr. 0,32; in parte superiore foramen quadratum. Litterae accurate incisae, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1912 in aedificio quod *'palestre de granit'* dicitur invenit Avezou. Edd. Avezou et Plassart *BCH* XXXVI 1912, 661 n. 32.

ΔΙΟΔΟΤΟΣΣΤΗΣΙΛΕΩ
ΕΡΜΗΙΛΑΜΠΑΔΑΡΧΗΣΑΣ
ΑΡΓΑΔΕΙΣΕΝΙΚΩΝ

Διόδοτος Στησίλεω
Ἑρμῆι λαμπαδαρχήσας.
Ἀργαδεῖς ἐνίκων.

Διόδοτος Στη. cf. ad n. 155 *b* 7 a. 286 a. Chr.; 1028. 1029. 1166. 1167. Tribus Ἀργαδίς: cf. ad n. 1026.

1156 Deli, inv. Є 647. Basis marmoris albi superne et infra cymatio ornata. A. 0,27, l. 0,285 (infra cymatium), cr. 0,74, pars extrema (l. 0,40) cymatiis caret atque laevigata non est; in parte superiore foramen quadratum excavatum est cui etiam nunc pars inferior hermae inserta superest. Litterae accurate incisae, apicatae, a. 0,018, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1910 ad septemtriones et orientem lacus sacri invenit Picard et commemoravit *C.-R. Acad. Inscr.* 1911, 867. Ed. Plassart *BCH* XXXVI 1912, 392 n. 6.

ΞΕΝΟΚΡΙΤΟΣΕΜΠΕΔΟΥ
ΛΑΜΠΑΔΑΡΧΗΣΑΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΚΑΙΕΡΜΕΙ

Ξενόκριτος Ἐμπέδου
λαμπαδαρχήσας
Ἀπόλλωνι καὶ Ἑρμεῖ.

1157 Deli in museo, inv. A 1567. Basis marmoris albi a dextra laesa, superne et infra cymatio ornata, quae hermae fuisse videtur. A. 0,15, l. 0,33. Litterae a. 0,012, accurate incisae, quarum extremae partes largiores factae sunt. A. 1910 ad septemtriones et orientem lacus sacri invenit Picard et commemoravit *C.-R. Acad. Inscr.* 1911, 867. Ed. Plassart *BCH* XXXVI 1912, 389 n. 3. *Ect.*

ΑΡΗΣΙΜΒΡΟΤΟΣΠΟΛΥΞΕ
ΤΕΙΣΙΚΛΗΣΕΥΗΝΟΡΟΣ
ΛΑΜΠΑΔΙΝΙΚΗΣΑΝΤΕΣΕΡΜ

Ἀρησίμβροτος Πολυξέ[νου,]
Τεισικλῆς Εὐήνορος
λαμπάδι νικήσαντες Ἑρμ[εῖ].

Ἀρησίμβροτος Πο. villicus arch. Charila a. 269: cf. ad n. 203 *A* 22.

1158 Deli in museo, inv. A 1563. Fragmentum basis marmoris albi. L. 0,013. Litterae a. 0,013, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1910 ad septemtriones et orientem lacus sacri invenit Picard et commemoravit *C.-R. Acad. Inscr.* 1911, 867. Ed. Plassart *BCH* XXXVI 1912, 389 n. 2.

ΗΠΟΛΕΜΟΣ
ΣΙΜΕΝΟΥΣ
ΠΑΔΙΝΙΚΗΣΑΣ

[Τλ]ηπόλεμος
[Τλη]σιμένους
[λαμ]πάδι νικήσας.

Τληπόλεμος Τλη.: idem choregus arch. Antigono a. 255 n. 116, 12.

1159 Deli in museo, inv. A 1019. Basis marmoris albi. A. 0,165, l. 0,34, cr. 0,225; in parte superiore foramen excavatum est ad hermam inserendum idoneum. Litterae apicatae, a. 0,012, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1886 ad gymnasium invenit Fougères et ed. *BCH* XV 1891, 250. *Ect.*

ΛΥΣΗΣΔΗΜΟΛΥΤΟΥ
ΛΑΜΠΑΔΙΝΙΚΗΣΑΣΕΡΜΕΙ

Λυσῆς Δημολύτου
λαμπάδι νικήσας Ἑρμεῖ.

Λυσῆς Δη.: idem, ut videtur, choregus arch. Archedama a. 263: cf. ad n. 113, 9; fortasse n. 1160.

1160 Deli in museo, inv. A 1569. Basis marmoris albi a sinistra mutila. A. 0,34, l. 0,22, cr. 0,25. Litterae a. 0,013, eiusdem fere aetatis atque in n. 1159. A. 1910 e muro cisternae ad septemtriones et orientem lacus sacri eruta. Ed. Plassart *BCH* XXXVI 1912, 389 n. 4. *Ect.*

ΗΜΟΛΥΤΟΥ
ΣΑΣΕΡΜΕΙ

[Λυσῆς? Δ]ημολύτου
[λαμπάδι νική]σας Ἑρμεῖ.

Λυσῆς? Δη. cf. ad n. 1159.

1161 Deli in gymnasio, inv. Ε 693. Basis marmoris albi superne et infra cymatiis ornata, quae hermae fuisse videtur; postica pars non est laevigata. A. 0,305, l. 0,58, cr. 0,385. Litterae a. 0,011, apicatae, medio tertio a. Chr. saeculo recentiores. Nomina (*graffites*) atque corona laurea anticae parti sine arte incisa sunt. A. 1911 inventa. Ed. Plassart *BCH* XXXVI 1912, 388 n. 1. *Ect.*

ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ
ΑΝΑΞΙΠΟΛΙΔΟΣ
ΛΑΜΠΑΔΙΝΙΚΗΣΑΣ
ΕΡΜΗΙ

Ξενοκράτης
Ἀναξιπόλιδος
λαμπάδι νικήσας
Ἑρμῆι.

1162 Deli in museo, inv. A 1047. Basis a postica parte mutila, quae hermae fuisse videtur. A. 0,145, l. 0,24, cr. 0,43. Litterae a. 0,009—0,012, eiusdem fere speciei atque in n. 1159. A. 1886 ad gymnasium invenit Fougères et ed. *BCH* XV 1891, 250. *Ect.*

ΑΧΑΙΟΣΖΗΛΟΜΕΝΟΥ
ΛΑΜΠΑΔΙ
ΝΙΚΗΣΑΣΕΡΜΕΙ

Ἀχαιὸς Ζηλομένου
λαμπάδι
νικήσας Ἑρμεῖ.

Ἀχαιὸς Ζη. idem? choregus arch. Phillide III a. 259 n. 115, 9; de ceteris cf. ad n. 353 *A* 52.

1163 Deli in museo, inv. A 1443 a, b. Fragmenta duo marmoris nigricantis inter se conglutinata; margo superior exstat. Max. l. 0,11, a. 0,07, cr. 0,055. Litterae eleganter incisae, apicatae, a. 0,01, tertii ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1902 ad forum inventa; ed. Dürrbach *BCH* XXVIII 1904, 149 n. 48. *Ect.*

a *b*
-ΗΝΑΥΤΟΙΔ
Σ:ΥΟΝΓΝΩΣ
ΑΚΛΕΙΔΗΝ:ΦΟΙ
ΡΤΕΜΙΔΙ:ΝΙΚΗ
ΟΝΤ

\- - - - - - - - - - - - -
ὑὸν Γνωσ[ιδίκου καὶ -ίδος Ἡρ]ακλείδην
Φοί[βωι καὶ Λητοῖ θῆκε καὶ Ἀ]ρτέμιδι
νικήσ[αντα ⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑]

Ὑὸν Γνωσ[ιδίκου Ἡρ]ακλείδην Φοί[νικα] suppl. Dürrb. ad. n. 135, 14: Γνωσίδικος Ἡ. (inter villicos); punctis autem versus carminis distinctos esse manifestum est. Suppleverunt Wil. Hiller.

1164 Deli, inv. Ε 270 a, b. Lapis superne cymatio ornatus, in duas partes fractus, qui in parte superiore basis vel maioris monumenti fuisse videtur; a dextra lapis eiusdem speciei fuit. A. 0,105, l. 2,39, cr. 0,685. Litterae a. 0,03, tertii exeuntis a. Chr. saeculi. In stylobata porticus recentioris ad meridiem et orientem fori Compitaliastarum inaedificatus erat; unde eximendum curaverunt a. 1903 Dürrbach et Jardé; edd. iidem *BCH* XXIX 1905, 242 n. 110. *Ect.*

ΕΚΑΤΟΜΒΟΙΑ ΠΑΝΑΘΗ..ΙΑ ΑΡΜΑΤΙ ΤΙ.ΕΙΩΙ ΑΡΜΑΤΙ

Ἑκατόμβοια Παν[α]θή[να]ια ἅρματι τε[λ]είωι ἅρματι

1165 Deli in museo, inv. A 1542. Fragmentum parvi capituli marmoris albi; titulus lateri antico abaci inscriptus est, a. 0,04. Litterae a. 0,011, tertii exeuntis a. Chr. saeculi. A. 1910 in foro invenit Vallois et exscripsit. Supplevi.

0,075 ΑΤΟΜΒΟΙ
ΡΜΑΤ

[Ἑκ]ατόμβοι[α]
[ἅ]ρματ[ι].

SECTIO QVARTA.

DEDICATIONES AB HOMINIBVS PRIVATIS SIVE DELIIS SEV PEREGRINIS FACTAE.

1166. 1167 Deli ante fanum Veneris ex utraque aditus parte, inv. Є 768 et 769. Bases duae fere quadratae, e tribus lapidibus compositae quorum duo, infra positi, a dextra sinistra antica parte prominent. Lapidi superiori, nullo cymatio ornato, statuae insertae fuerunt. N. 1166 superne a sinistra laesus; a. 0,67, l. 0,79, cr. 0,76. N. 1167 in tres partes fractus quarum una deest; a. 0,50, l. 0,61, cr. 0,63. Litterae a. 0,019, medii fere tertii a. Chr. saeculi. A. 1912 inveni et exscripsi. *Ect.*

(1166) ///ι Η Σ Ι Λ Ε Ω Σ Τ Ο Μ Π Α Τ Ε Ι/////
Δ Ι Ο Δ Ο Τ Ο Ν

[С]τησίλεως τὸμ πατέρ[α]
Διόδοτον.

(1167) Σ Τ Η Σ Ι Λ Ε Ω Σ Τ Η Μ Μ Η Τ Ε Ρ Α
Ε Χ Ε Ν Ι Κ Η Ν

Στησίλεως τὴμ μητέρα
Ἐχενίκην.

Στησίλεως Διο.: avus, ut videtur, Στησίλεως Διο.: cf. ad n. 105. 4; pater, cuius statua a filio posita est, hieropoeus fuit arch. Demea a. 287: cf. ad n. 155 *b* 7 et n. 1155. Nomen vero Ἐχενίκη Stesilei (I) filiae quoque datum est: cf. n. 1277.

Statuarum duarum illarum mentio facta est in atticis laterculis saec. II, ex. gr. arch. Callistrato a. 157/6 *A* II 18 sq.: τὰ ἐκτὸς τοῦ ναοῦ (Aphrodisii)· ἀνδριάντα ἐπὶ βάσεως, ἀνάθεμα Στησίλεω· ἄλλο γυναικεῖον, ἀνάθεμα Στησίλεω.

1168 Deli, inv. Є 213. Lapis qui erat in parte sinistra magnae basis (long. 3, 18), ad occidentem porticus quae '*Portique Sud*' dicitur aedificatae. A. 0,79, l. 0,315, cr. 0,68. Litterae apicatae, a. 0,016, medio tertio a. Chr. saeculo recentiores. A. 1880 invenit Homolle cuius ex apographo ed. Dürrbach *BCH* XXIX 1905, 226 n. 84. Contuli. *Ect.*

Μ Ε Ν Ν Ι Σ Ν	Μέννις Ν[ικάρχου?] -
Τ Ο Ν Α Δ Ε	τὸν ἀδε[λφὸν] - - -
Α Ι Σ Χ Υ Λ Ο	Αἴσχυλο - - - - -
Τ Ο Ν Π Α Τ	τὸν πατ[έρα] - - -

Μέννις Ν[ικάρχου?] suppl. Dürrb.: cf. ad n. 1141.

1169 Deli ad orientem exedrae Sotelis, inv. Є 173. Basis rotunda marmoris albi cum cymatio inferiore. A. 0,76, diam. 0,60. Litterae accurate incisae, apicatae, a. 0,015. A. 1879 invenit Homolle atque exscripsit. Contuli et commemoravi in *Explor. archéol. de Délos* II 49 adn. 1. *Ect.*

Ξ Ε Ν Ν Ι Σ Δ Η Μ Ο Ν Ο Υ	Ξέννις Δημόνου
Τ Η Ν Μ Η Τ Ε Ρ Α Α Μ Φ Ι Κ Ρ Ι Τ Η Ν	τὴν μητέρα Ἀμφικρίτην.

Ἀμφικρίτη, uxor Δημόνου: cf. ad n. 287 *A* 14 (*debitores*).

1170 Deli, inv. Є 149 A. In lapide eius exedrae in qua n. 1085. Litterae crassae, apicatae, a. 0,015, '*vraisemblablement de la première moitié du IIIe siècle (Dürrbach)*', paullo recentiores vero, ut mihi videtur. A. 1902 invenit Dürrbach et ed. *BCH* XXVIII 1904, 148 n. 46. Contuli. *Ect.*

Γ Ο Ρ Γ Ι Α Σ Τ Η Μ Μ Η Τ Ε Ρ Α	Γοργίας τὴμ μητέρα
Π Υ Θ Ω Τ Ο Ι Σ Θ Ε Ο Ι Σ	Πυθὼ τοῖς θεοῖς.

Cf. quae commentatus sum ad n. 1085.

1171 Deli in situ ad meridiem prytanei, inv. Є 141. Basis quadrata marmoris albi cum cymatiis. A. 1,00, l. 0,76, cr. 0,64. Litterae maxime detritae, a. 0,012, alteri tertii a. Chr. saeculi parti tribuendae. A. 1877 invenit Homolle et commemoravit *BCH* II 1878, 10 n. 19. Exscripsi. *Ect.*

//////////Η Σ Α Ν Α Ξ Ι Θ Ε Μ Ι Δ Ο Σ Τ Ͼ Ν Α Δ Ε Λ Φ Ο Ν
Κ Α Ι///////////Ι Κ Η Κ Α Λ Λ Ι Δ Ι Κ Ο Υ Τ//////Υ Ι Ο Ν
/////////Θ Ε Μ Ι Ν Α Ν Α Ξ Ι Θ Ε Μ Ι/////////////////////Θ Ε Ο Ι Σ

[Πάχ]ης Ἀναξιθέμιδος τὸν ἀδελφὸν
καὶ . . . . ίκη Καλλιδίκου τ[ὸν] υἱὸν
[Ἀναξί]θεμιν Ἀναξιθέμι[δος τοῖς] θεοῖς.

Πάχης Ἀνα.: cf. ad n. 1145.

1172 Deli ad occidentem porticus quae '*Portique Sud*' dicitur, inv. Є 212. Basis marmoris albi cymatio carens quod seorsum exsculptum erat. A. 0,55, l. 0,61, cr. 1,00. Litterae a. 0,018, tertii a. Chr. saeculi. Exscripsi. *Ect.*

//////////////Ν Ο Σ Ο Λ Υ Μ Π Ι Ο Υ	- - - νος Ὀλυμπίου
///////Ο Ν Ο Ν Τ Ο Ν Α //////////////	[Ἀντίγ]ονον? τὸν ἀ[δελφόν.]

1173. 1174 In eadem exedra in qua n. 1086. N. 1173 a sinistra, n. 1174 in media parte inscriptus. Litterae a. 0,012—0,017 (ded.), 0,008 (subscr.). Ed. Homolle *BCH* IV 1880, 214 n. 6, 1 et 2, omissa quidem artificis subscriptione. *Ect.*

(1173) Σ Ω Τ Ε Λ Η Σ Τ Η Λ Ε Μ Ν Η Σ Τ Ο Υ
Τ Ο Ν Υ Ι Ο Ν Τ Η Λ Ε Μ Ν Η Σ Τ Ο Ν
Τ Ο Ι Σ Θ Ε Ο Ι Σ

ΑΡΙΣΤΟΦΙΛΟΣΕΥΣΘΕΝΟΥΚΟΡΙΝΘΙΟΣΕΠΟΗΣΕΝ

Σωτέλης Τηλεμνήστου
τὸν υἱὸν Τηλέμνηστον
τοῖς θεοῖς.

Ἀριστόφιλος Εὐσθένου Κορίνθιος ἐπόησεν.

(1174) Σ Ω Τ Ε Λ Η Σ Τ Η Λ Ε Μ Ν Η Σ Τ Ο Υ
Τ Η Ν Γ Υ Ν Α Ι Κ Α Ξ Ε Ν Α Ι Ν Ω
Τ Ο Ι Σ Θ Ε Ο Ι Σ

Σωτέλης Τηλεμνήστου
τὴν γυναῖκα Ξεναινὼ
τοῖς θεοῖς.

Σωτέλης Τη.: cf. ad n. 1141. Ξεναινώ: idem nomen in eadem gente datum est: cf. n. 399 *A* 122 ubi Σωτέλης καὶ Ξεναινώ, pueri quidem cum tutore Posidico (Sotelis f.?) a. 192 occurrunt; de necessitudinibus autem non constat.

1175 Deli ad septemtriones et occidentem porticus quae '*Portique Sud*' dicitur, inv. Є 205. Basis rotunda marmoris albi cymatio superiore quod seorsum exsculptum erat carens. A. 0,57, diam. 0,525. Litterae crassae, apicatae, a. 0,019, medio tertio a. Chr. saeculo recentiores. A. 1879 invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

ΘΕΣΣΑΛΟΣΠΟΛΥΒΟΥΛΟΥ
ΤΟΝΥΙΟΝΠΟΛΥΒΟΥΛΟΝ
ΤΟΙΣΘΕΟΙΣ

Θεϲϲαλὸϲ Πολυβούλου
τὸν υἱὸν Πολύβουλον
τοῖϲ θεοῖϲ.

Θεϲϲαλὸϲ Πο. sponsor arch. Acridione a. 240 n. 298, 195.

1176 Deli in museo, inv. A 1156. Frustum marmoris albi undique mutilum. A. 0,28, l. 0,285, cr. 0,06. Litterae a. 0,015, tertii ad finem vergentis a. Chr. saeculi. A. 1903 in ruderibus ad litus inventum. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXIX 1905, 242 n. 108. Contuli. *Ect.*

ΟΥΤΗΝΓΥ·
ΟΥΚΑΙΧΑΡΙΣΙ
- ΑΡΙΣ‾ΟΦΙ/
\ΑΧΟΣΝΙΚΟΜΑΧϹ
ΤΟΙΣΘΕΟΙ‾

- ου τὴν γυ̣ν[αῖκα] -
- ου καὶ Χαρίϲτ̣[ιοϲ?] -
- Ἀριϲτ̣οφι̣λ̣ -
- [Νικό]μ̣αχοϲ? Νικομάχο[υ] -
- τοῖϲ θεοῖϲ̣.

Vs. 2 ου καὶ Ἀριϲ Ι D. J. Χαρίϲτιοϲ: cf. n. 1180. [Νικό]μαχοϲ? Νικομάχου: cf. ad n. 362 *A* 16.

1177 Deli, inv. Є 369. Basis rotunda infra mutila, superne cymatio carens quod seorsum exsculptum erat. A. 0,47, diam. 0,51. Litterae accurate incisae, apicatae, a. 0,017 alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1903 in porticu quae '*Portique Sud*' dicitur inventa. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXIX 1905, 234 n. 91. *Ect.*

ΑΜΦΙΚΛΕΙΔΗΣΑΜΦΙΚΛΕΙΔΟΥ
ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΝΜΝΑΣΙΑΔΑ
ΑΡΓΕΙΟΝΑΠΟΛΛΩΝΙ

Ἀμφικλείδηϲ Ἀμφικλείδου
Πολυκράτην Μναϲιάδα
Ἀργεῖον Ἀπόλλωνι.

Polycratem illum Argivum esse qui, regnantibus Ptolemaeo IV Philopatore et Ptolemaeo V Epiphane, maxima gratia valuerit (Pol. V 64, 4—6. 65, 5. 82, 3. 84, 8. XVIII 54, 1. 55, 4—7. XXII 17, 3. 17, 7) monuit Holleaux apud Dürrbachium: cf. Dittenberger Orient. 93.

1178 Deli, inv. Є 520. Basis marmoris albi superne mutila, a dextra sinistra inferiore parte laesa. A. 0,45, cr. 0,74, cr. 0,68. Litterae a. 0,014 (vs. 1) et 0,012 (vs. 2). A. 1879 ad septemtriones et orientem porticus Philippi invenit Homolle et ed. *BCH* V 1881, 465 n. 5 (Loewy *Inschr. griech. Bildh.* 206). *Ect.*

\ΦΟΝΔΗ///////ΕΑΝΤΟΙΣΘΕΟΙ///

Α̣Λ̣ΙΟΣΣΑΡΠΗΔΟΝΟΣΔΗΛΙΟΣΕΠΟΙΗΣΕΝ

\- - - - - - - - - - - -
[τὸν ἀδε]λ̣φὸν Δη[μ]έαν τοῖϲ θεοῖ[ϲ.]

[Ἀγόρ]αλ(λ)οϲ Σαρπηδόνοϲ Δήλιοϲ ἐποίηϲεν.

Vs. 1 ΔΗΜΕΑΝ H. || 2 init. ΤΡΑ.ΙΟΣ H. unde [Ϲ]τρά[τ]ιοϲ suppl. Roehl *Bursians Jahresber.* XXXVI 1883, 22. De forma ΑΓΟΡΑΛΙΟΣ cf. quae commentatus sum *BCH* XXXIII 1909, 478.
Artifex Delius Agorallus: cf. ad n. 1089.

1179 Deli ad meridiem et orientem propylaeorum, inv. Є 367. Basis marmoris albi cymatio superiore quod seorsum exsculptum erat carens. A. 0,80, l. 0,60, cr. 0,72. Superficies maxime detrita. Litterae a. 0,011, tertii ad finem vergentis a. Chr. saeculi. A. 1879 invenit Homolle et exscripsit. Contuli. *Ect.*

Α̣ΡΙΣΤΑΓΛΘΗΤΟΝΠΑ̣ΤΓ͗Λ
///////ΜΗΣΙϵΞΟΝΑΓΑΘΑΡΧΟΥ
ΓΟΙΣΘΕΟΙΣ

Ἀ̣ριϲταγ̣ά̣θ̣η τὸν π̣α̣τ̣έ̣ρ̣α̣
[Τι]μηϲί̣θ̣εον Ἀγαθάρχ̣ου
τ̣οῖϲ θεοῖϲ.

1180 Deli ad septemtrionalem fori partem, inv. Є 290. Basis rotunda marmoris albi superne et infra cymatiis ornata quae seorsum exsculpta sunt. A. 0,55 (sine cymatiis), diam. 0,75. Litterae a. 0,019, apicatae, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1880 invenit Homolle et ed. *BCH* V 1881, 465 n. 4 (Loewy *Inschr. griech. Bildh.* 209). *Ect.*

ΑΝΤΙΓΟΝΟΣΤΟΝΠΑΤΕΡΑ
Χ̣Α̣ΡΙΣΤΙΟΝΤΟΙΣΘΕΟΙΣ

ΘΕΩΝΘΕΩΝΟΣΕΠΟΗΣΕΝ

Ἀντίγονοϲ τὸν πατέρα
Χ̣αρίϲτιον τοῖϲ θεοῖϲ.

Θέων Θέωνοϲ ἐπόηϲεν.

Ἀντίγονοϲ Χα. sub finem tertii a. Chr. saeculi atque ineunte altero florebat: cf. ad n. 366 *A* 132; filius Χαρίϲτιοϲ Ἀντι.: cf. ad n. 1184; avus Ἀντίγονοϲ Χα.: cf. ad n. 116, 1. Ipse rogator in n. 813. 815.

1181 Deli ad meridiem et orientem exedrae Sotelis, inv. Є 177. Basis quadrata marmoris subcaerulei, cymatio superiore quod seorsum exsculptum erat carens. A. 0,65, l. 0,60, cr. 0,58. Litterae a. 0,013, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. Invenit Homolle a. 1879. Exscripsi. *Ect.*

ΑΡΙΣΤΟΞΕΝΗΤΙΜΟΚ/////////////////
ΤΟΝΥΟΝΤΙΜΟΚΡΑΤΗΙ/////////////ΩΝΟΣ
ΚΑΙΔΗΜΑΡΗΤΟΣΚΑΙΑΡΙΣΤΟΚΛΗΣ
ΚΑΙΤΙΜΟΚΡΑΤΗΣΤΟΝΘΕΙΟΝ
ΚΑΙΕΥΕΛΘΩΝΚΑΙΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΣ
ΚΑΙΑΡΙΣΤΟΦΩΝΤΟΝΑΝΕ///ΙΟΝ
ΤΟΙΣΘΕΟΙ‾

Ἀριϲτοξένη Τιμοκ[ράτο]υ̣
τὸν ὑὸν Τιμοκράτην̣ ...ω̣νοϲ
καὶ Δημάρητοϲ καὶ Ἀριϲτοκλῆϲ
καὶ Τιμοκράτηϲ τὸν θεῖον
καὶ Εὐέλθων καὶ Ἀριϲτόδημοϲ
καὶ Ἀριϲτοφῶν τὸν ἀνε[ψ]ιὸν
τοῖϲ θεοῖϲ̣.

1182 Deli ad meridiem prytanei, inv. Є 139. Basis quadrata marmoris albi e duobus fragmentis composita, a dextra mutila, a sinistra laesa, cymatio superiore quod seorsum exsculptum erat carens. A. 0,71, l. 0,63, cr. 0,55. Litterae apicatae, a. 0,018, alterius a. Chr. saeculi. Ed. Homolle *BCH* IV 1880, 213 n. 4 (Loewy *Inschr. griech. Bildh.* 215). *Ect.*

Θ Ε //////// Ν Π Ο /
Α Ι Ο Ι Α Δ /// Λ Φ Ο Ι Μ Ε
Α Ι Η Α Δ Ε Λ Φ Η Ε

in corona laurea

Ο Δ Η Μ Ο Σ

infra

Π Ο Λ Ι Α Ν Θ Η Σ Ε Π Ο

Θε[αῖ]ον Πολ- -
[κ]αὶ οἱ ἀδ[ε]λφοὶ Με- -
[κ]αὶ ἡ ἀδελφὴ Ἑ- - -

Ὁ δῆμος.

Πολιάνθης ἐπο[ίει.]

Vs. 1 supplevi. || 4 a dextra altera corona fuisse videtur. || 5 extr. de lectione omnino dubito: fortasse Πολιάνθης [Κυρηναῖος ἐποίει] incisum esse e dispositione versus conicias. Πολιάνθης artifex: cf. ad n. 1115.

1183 Deli ad meridiem exedrae Sotelis, inv. Є 178. Basis marmoris albi, cymatio superiore quod seorsum exsculptum erat carens. A. 0,95, l. 0,59, cr. 0,475. Litterae accurate incisae, apicatae, a. 0,014, alterius a. Chr. saeculi. A. 1879 invenit Homolle et ed. *BCH* IV 1880, 212 n. 2 (Loewy *Inschr. griech. Bildh.* 213). *Ect.*

Δ Η Μ Ε Α Σ Τ Ο Ν Π Α Τ Ε Ρ Α Φ Ω Κ Ρ Ι Τ Ο Ν
Κ Α Ι Π Ρ Η Ξ Ι Ο Ν Τ Ο Ν Υ Ι Ο Ν Τ Ο Ι Σ Θ Ε Ο Ι Σ

Π Ο Λ Ι Α Ν Θ Η Σ Ε Π Ο Ε Ι

Δημέας τὸν πατέρα Φώκριτον
καὶ Πρήξιον τὸν υἱὸν τοῖς θεοῖς.

Πολιάνθης ἐπόει.

Δημέας Φω. sponsor arch. Demare a. 179 n. 442 *D* 11; praeses contionis in n. 774. Πολιάνθης artifex: cf. ad n. 1115.

1184 Deli ad orientem porticus Philippi, inv. Є 187. Basis marmoris albi cymatio superiore quod seorsum exsculptum erat carens. A. 0,69 (sine cymatio inferiore), l. 0,76, cr. 0,50. Litterae a. 0,014—0,016, alterius a. Chr. saeculi. A. 1879 invenit Homolle et ed. *BCH* IV 1880, 213 n. 5 (Loewy *Inschr. griech. Bildh.* 216). *Ect.*

Λ Υ Κ Ο Μ Η Δ Η Σ Κ Ρ Ι Τ Ι Α Τ Η Ν Θ Υ Γ Α Τ Ε Ρ Α
Α Ρ Ι Σ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ε Ι Α Ν Κ Α Ι Χ Α Ρ Ι Σ Τ Ι Ο Σ
Α Ν Τ Ι Γ Ο Ν Ο Υ Τ Η Ν Γ Υ Ν Α Ι Κ Α Τ Ο Ι Σ Θ Ε Ο Ι Σ

Π Ο Λ Ι Α Ν Θ Η Σ Κ Υ Ρ Η Ν Α Ι Ο Σ Ε Π Ο Ε Ι

Λυκομήδης Κριτία τὴν θυγατέρα
Ἀριστοκράτειαν καὶ Χαρίστιος
Ἀντιγόνου τὴν γυναῖκα τοῖς θεοῖς.

Πολιάνθης Κυρηναῖος ἐπόει.

Λυκομήδης Κρι. sponsor ὑπὲρ Ἀντιγόνου τοῦ Χαριστίου c. a. 190: cf. de ceteris ad n. 407, 27 et n. 706. Χαρίστιος Ἀντι. villicus post annum 179: cf. ad n. 445, 18; pater Ἀντίγονος Χα.: cf. ad n. 1180.

Πολιάνθης artifex: cf. ad n. 1115; Cyrenaeum fuisse ex hoc titulo discimus.

1185 Deli ad meridiem exedrae Sotelis, inv. Є 175. Basis quadrata marmoris albi cymatio superiore quod seorsum exsculptum erat nunc carens. A. 0,87, l. 0,60, cr. 0,47. Litterae a. 0,015, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. Ed. Homolle *BCH* IV 1880, 212 n. 3 (Loewy *Inschr. griech. Bildh.* 214). Contuli. *Ect.*

Ε Υ Δ Η Μ Ο Σ Δ Ι Α Κ Τ Ο Ρ /// Δ Ο Υ /// Π Α Ι
Ν Ω Μ Ν Η Σ Ι Κ Λ Ε Ι Δ Ο Υ Τ ////////// Ι Ο Ν Δ Η
Μ Α Ρ Η Ν Κ Α Θ Υ Ο Θ Ε Σ Ι Α Ν /// Ε Θ Ε Ω
Ρ Υ Λ Ο Υ Τ Ο Υ Ε Υ Δ Η Μ Ο Υ Τ Ο Ι Σ Θ Ε Ο Ι Σ

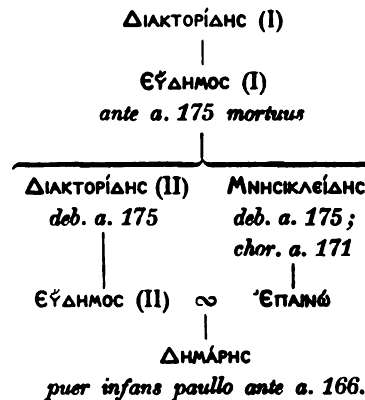
Π Ο Λ Ι Α Ν Θ Η Σ Ε Π Ο Ε Ι

Εὔδημος Διακτορ[ί]δου, [Ἑ]παινὼ Μνησικλείδου τὸν [υ]ἱὸν Δημάρην, καθ' ὑοθεσίαν [δ]ὲ Θεωρύλου τοῦ Εὐδήμου, τοῖς θεοῖς.

Πολιάνθης ἐπόει.

Vs. 2 extr. Τ Ͻ Ν /// Ι Ͻ Ν Δ Η Η. Fragmenta duo quae ad angulum superiorem dextrum pertinebant nunc coniuncta sunt; litterae vero Ͻ Ν perierunt.

Εὔδημος Δι. debitor arch. Milichide III a. 219 n. 353 *B* 42; arch. Stesileo a. 207 n. 366 *A* 121 (eodem anno inquilinus *A* 95); arch. Demare a. 179 n. 442 *A* 175; fuit quoque sponsor intra annos 200—190 n. 406 *B* 15. Intra annos 179 et 175 mortuus est; nam arch. Polyxeno II a. 175 n. 449 *B* 30 Διακτορίδης καὶ Μνησικλείδης Εὐ[δήμου] 25 dr. ὑπὲρ τοῦ πατρός solvunt. (Immerito Dürrbach Εὐ[άνδρου] supplevit *BCH* XXXIV 1910, 171, revocans ad n. 133, 67 ubi Paris quidem Μνησικλείδης Εὐάνδρου legisse sibi persuasit, D. autem Ε /// Α /// Ο Υ modo dispexit; neque dubito quin Paris erraverit, Ε[ὐ]δ[ήμ]ου autem restituendum sit). Haec vero dedicatio, ut mihi videtur, non ad Εὔδημον illum pertinet, sed ad nepotem eius qui filiam patrui Μνησικλείδου uxorem duxit:

Θεωρύλον Εὐ. autem qui Δημάρην adoptavit ad eandem gentem pertinuisse satis manifestum est: cf. ad n. 287 *A* 129 sq.; 188 (*debitores*): Διακτορίδης Θεω.

Πολιάνθης artifex: cf. ad n. 1115.

1186 Deli, inv. Є 325. Basis rotunda cymatiis carens, a postica parte mutila. A. 0,465, diam. 0,46. Litterae neglegenter incisae, a. 0,012—0,02. A. 1908 in casa recentiore ad litus et ad septemtriones et occidentem monumenti hypostyli inventa. Exscripsit Hatzfeld. Edidimus ego et Hatzfeld *BCH* XXXIII 1909, 483 n. 10. Contuli. *Ect.*

Γ Ε Ρ Υ Λ Λ Ο Σ Κ Α Ρ Υ Σ Τ Ι Ο Υ
Κ Α Ι Α Ρ Ι Σ Τ Α Γ Ο Ρ Η Ξ Ε Ν Ο Κ Λ Ε Ι Δ Ο Υ
Τ Ο Ν Υ Ο Ν Ξ Ε Ν Ο Κ Λ Ε /// Δ Η Ν
Γ Α Η Ι Δ Ο Ι Χ Η Ι /////////////// Τ Α
Α Ρ Τ Ε Ι Ι Δ Ι Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Λ ///// Τ

Γέρυλλος Καρυστίου
καὶ Ἀρισταγόρη Ξενοκλείδου
τὸν ὑὸν Ξενοκλε[ί]δην
κ̣λ̣ηιδουχήσ̣[αν]τα̣
Ἀρτέ[μ]ιδι, Ἀπόλλωνι, Λ[η]τ̣[οῖ.]

Γέρυλλος Κα. sponsor arch. Polyxeno I a. 192 n. 400, 9.10; villicus arch. Demare a. 179 n. 442 *A* 148 atque paullo post n. 446 *A* 12; idem? quaestor cum Xenoclide arch. Cosmiade a. 193 n. 442 *B* 67: cf. etiam n. 1187—1189.

De cliduchis in Dianae cultu adhibitis cf. quae commentatus sum l. l.

1187 Deli in museo, inv. A 1440. Fragmentum marmoris albi a superiore parte integrum. A. 0,10, l. 0,12. Litterae accurate incisae a. 0,007, tertii ad finem vergentis vel alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1877 ad Artemisium invenit Homolle. Exscripsi. *Ect.*

vacat
ΓΕΡΥΛΛΟΣ
ΚΑΡΥΣ -

Γέρυλλος - -
Καρυσ[τίο] -

Cf. n. 1186.

1188 Deli in museo, inv. A 1314 A, B. Fragmenta duo marmoris albi nunc coniuncta; margo superior exstat. L. 0,18. Litterae crassae, apicatae, a. 0,022. A. 1879 ad porticum Philippi invenit Homolle. Exscripsi. *Ect.*

a
ΛΕΙΔΗ
‒ ΕΡΥΛΛ
ΥΘΕΙ
b

- [Ξενο]κ̣λείδη - - -
- - - Γ̣ερυλλ[ο] - -
- [τὸν αὐτ]ο̣ῦ̣ θεῖο̣[ν] -

Cf. n. 1186.

1189 Deli in museo, inv. A 1156. Frustum marmoris albi. L. 0,46. Litterae a. 0,014, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1879 ad orientem porticus Philippi inventum. Exscripsi. *Ect.*

ΑΙΝ
Ν̣ΘΥΓΑΤ
ΟΣΚΑΡΥΣΤΙΟΥ
ΝΑΡΙΣΤΟΚΥΔΗΝ

- ΑΙΝ -
- - [τὴ]ν̣ θυγατέ̣ρ̣α̣ -
- [Γέρυλλ]ος? Καρυστίου *vacat*
- [τὴν ἀδελφ]ὴ̣ν Ἀριστοκύδην *vacat*
vacat

Cf. n. 1186. Ἀριστοκύδη: eadem fuisse videtur Ἀ. Ξενοκλείδου n. 407, 20; 442 *B* 213.

1190 Deli, inv. Ε 33. Basis rotunda marmoris albi. A. 0,66, diam. 0,56. Litterae accurate incisae, a. 0,11. A. 1907 ad meridiem et orientem monumenti hypostyli inventa. Edidimus ego et Hatzfeld *BCH* XXXIII 1909, 481 n. 7. *Ect.*

ΣΩΣΤΡΑΤΟΝΔΕΞΙΦΑΝΟΥΣΚΝΙΔΙΟΝ
ΕΤΕΑΡΧΟΣΔ̣ΑΜΙΛΟΥΚΥΡΗΝΑΙΟΣ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ//////////ΤΗΣΕ̣///ΕΚ/////////ΑΙΕΥΕΡΓΕ
ΣΙΑΣ/////ΣΕΙΣΕ///ΥΤΟ///////ΑΙ////////ΥΣΑ////////ΟΥΣ
////////////////ΟΥΣ

Σώστρατον Δεξιφάνους Κνίδιον
Ἐτέαρχος Δ̣αμύ̣λου Κυρηναῖος
ἀνέθηκεν [ἀρε]τῆς ἕ̣[ν]εκ[εν κ]αὶ εὐεργε-
σίας [τῆ]ς εἰς ἑ[α]υτὸ[ν κ]αὶ [το]ὺς ἄ[λλ]ους
[Κυρηναί]ους.

Σώστρατος Δεξι. Κνί.: cf. ad n. 1038. Ἐτέαρχος Δα. Κυ.: idem? Ἐτέαρχος donator n. 161 *B* 75.

1191 E schedis Cockerellii ed. P. Gardner *Journ. Hell. Stud.* VI 1885, 345. Cf. Ad. Reinach *Rev. arch.* 1912 I 304.

ΦΙΛΩΝΔΙΟΔΩΡΟΥΑΧΑΙΟΣ
ΤΗΝΘΥΓΑΤΕΓΑΗΡΑΙΔΑΘΕΟΙΣ

ΔΗΣ̣ΑΛ.ΑΡΝΑΣΣΗΥΣΒΝΟ:Ε..

Φίλων Διοδώρου Ἀχαιὸς
τὴν θυγ̣ατέ̣ρα Ἡραΐδα θεοῖς.

[Φυ]λ̣ῆς̣ Ἁλ[ικ]αρνασσ[ε]ὺς [ἐπ]ο[ί]ε[ι.]

Correxit atque supplevit Gardner.
Φυλῆς artifex: cf. ad n. 1128.

1192 Deli, inv. Ε 324. Basis rotunda marmoris albi cymatiis quae seorsum exsculpta erant carens. A. 0,53, diam. 0,64. Litterae accurate incisae, apicatae, a. 0,02. A. 1908 inter litus et monumentum hypostylum inventa. Exscripsit Hatzfeld; edidimus ego et Hatzfeld *BCH* XXXIII 1909, 482 n. 9. *Ect.*

ΣΩΣΙΔΗΜΟΝΝΙΚΩΝΟΣ
ΣΙΜΟΝΓΛΑΥΚΟΥΤΗΙΑ
ΑΠΟΛΛΩΝΙ

Σωσίδημον Νίκωνος
Σῖμον Γλαύκου Τήϊα
Ἀπόλλωνι.

Σωσίδημος Νί. choregus arch. Callimo a. 268: cf. de ceteris ad n. 110, 4.

1193 Deli ad occidentem porticus quae '*Portique Sud*' dicitur, inv. Ε 208. Basis marmoris albi superne et infra cymatiis ornata quae seorsum exsculpta sunt. A. 1,10, (0,58 sine cymatiis), l. 0,57, cr. 0,95. Litterae a. 0,012, apicatae, alteri tertii a. Chr. saeculi parti tribuendae: cf. quae adnotavi *Explor. archéol. de Délos* II 49 adn. 1. A. 1879 invenit Homolle et ed. *Archives* 65 adn. 2. *Ect.*

////////Μ̣Η̣ΔΗΣΤΟΝΠΑΤΕΡΑ
////////Ο̣ΔΗΜΟΝΠΥΘΕΡΜΟΥ
ΚΛΑΙΟΜΕΝΙΟΝ

[Εὐ]μ̣ή̣δης τὸν πατέρα
[Φιλ]ό̣δημον Πυθέρμου
Κλαζομένιον.

Vs. 1 extr. A superscriptum priori A quod minore intervallo incisum erat.
Εὐμήδης Φιλοδήμου: in eius honorem decretum a Syriis medio tertio a. Chr. saeculo factum est: cf. n. 1052.

1194 Deli ad occidentem porticus quae '*Portique Sud*' dicitur, inv. Ε 210. Basis marmoris albi cymatio superiore quod seorsum exsculptum erat carens. A. 0,55 (sine cymatio inferiore), l. 1,06, cr. 0,44. Litterae crassae, apicatae, a. 0,02: cf. quae adnotavi *Explor. archéol. de Délos* II 49 adn. 1. A. 1879 invenit Homolle cuius ex apographo ed. Dürrbach *BCH* XXVIII 1904, 130 n. 23. Contuli. *Ect.*

ΛΥΤΟΚΛΗΣΤΟΝΠΑΤΕΡΑ
ΑΥΤΟΚΛΗΝΑΙΝΗΣΙΔΗΜΟΥΧΑΛΚΙΔΕΑ
ΑΠΟΛΛΩΝΙ

Α̣ὐτοκλῆς τὸν πατέρα
Α̣ὐτοκλῆν Αἰνησιδήμου Χαλκιδέα
Ἀπόλλωνι.

Αὐτοκλῆς Αἰ. et Αὐτοκλῆς Αὐ. Χαλκιδεῖς: in eorum honorem decreta a Deliis intra annos 239—229 facta sunt: cf. n. 679—682.

1195 Deli ad meridiem et occidentem porticus quae *'Portique Sud'* dicitur, inv. Є 372. Basis rotunda marmoris albi cymatio superiore quod seorsum exsculptum erat carens. A. 0,94, diam. 0,64. Litterae accurate incisae, a. 0,012. A. 1879 invenit Homolle et ed. *BCH* V 1881, 466 n. 6 (Loewy *Inschr. griech. Bildh.* 207). *Ect.*

Θ Ε Ω Ν Σ Τ Ρ Α Τ Ω Ν Ο Σ Χ Ι Ο Σ
Ν Ι Κ Ο Κ Λ Ε Ι Α Ν Α Ρ Ι Σ Τ Ο Δ Η Μ Ο Υ
Θ Ε Ο Ι Σ
////// Ο Σ Σ Α Ρ Π Η Δ Ο Ν Ο Σ Δ Η Λ Ι Ο Σ
Ε Π Ο Η · Ε Ν

Θέων Στράτωνος Χῖος
Νικόκλειαν Ἀριστοδήμου
θεοῖς.
[Ἀγόραλλ]ος Σαρπηδόνος Δήλιος
ἐπόηϲεν.

Vs. 5 ΕΠΟΙΗΣΕΝ Hom. ΕΠΟΗΣΕΝ Loewy ex ectypo.

Θέων (Στράτωνος) Χῖος donator: cf. ad n. 442 *B* 74 sq. et in laterculis atticis saec. II arch. Callistrato (*A* II 4), Phaedria (*B* I*b* 38), Hagnotheo (*A* 87) conditis. E mentione quae in n. 442 facta est, donarium vel arch. Apollodoro II a. 195 vel paullo antea consecratum esse ab eo conclusit Homolle.

Ἀγόραλλος artifex: cf. ad n. 1089.

1196 Deli in porticu quae *'Portique Sud'* dicitur, inv. Є 591 A, B. Fragmenta duo basis marmoris subcaerulei nunc conglutinata; superne vestigia cymatii supersunt. A. 0,16, l. 0,67, cr. max. 0,54. Litterae a. 0,013, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. Composui atque exscripsi. *Ect.*

a *b*

Ͻ Σ Π Α Κ Τ Υ Ϲ Υ Κ Υ Θ Ν Ι Ο Σ
Ε Λ Φ Ο Ν Ο Ν Ι //////// Ω Ν

- - - ος Πακτύου Κύθνιος
[τὸν ἀδ]ελφὸν Ὀνη[σιφ]ῶντ[α.]

1197. 1198 Deli ad septemtriones et orientem porticus Philippi, inv. Є 183 et 184. Lapides duo superne cymatio ornati, qui in superiore exedrae parte erant; n. 1197, a dextra positus, prominebat; n. 1198 in media parte fuisse videtur. A. 0,23. Litterae a. 0,015 alterius a. Chr. saeculi. A. 1879 invenit Homolle et ed. *BCH* IV 1880, 214 n. 7: cf. Dürrbach *BCH* XXXV 1911, 262. *Ect.*

(1197) Φ Ι Λ Ω Ν Κ Α Ι Β Ι Ο Τ Τ Ο Σ Τ Ο Ν Π Α Τ Ε Ρ Α
Δ Ε Ξ Ι Ο Ν Φ Ι Λ Ω Ν Ο Σ Χ Ι Ο Ν Θ Ε Ο Ι Σ

Φίλων καὶ Βίοττος τὸν πατέρα
Δέξιον Φίλωνος Χῖον θεοῖς.

(1198) Φ Ι Λ Ω Ν Κ Α Ι Β Ι Ο Τ Τ Ο Σ Τ Η Ν Μ Η Τ Ε Ρ Α
Π Α Ρ Μ Ω Α Τ Τ Ι Ν Α Θ Ε Ο Ι Σ

Φίλων καὶ Βίοττος τὴν μητέρα
Παρμὼ Ἀττινᾶ θεοῖς.

Φίλων Δεξίου: in honorem eius decretum a Deliis factum est: cf. n. 767. Ad eandem gentem pertinere videtur Παρμὼ Δεξίου donatrix cuius mentio facta est in laterculo attico arch. Callistrato a. 157/6 condito *A* II 129. Arcesinae autem mulier Παρμὼ Δεξίου tertio a. Chr. saeculo occurrit IG XII 7, 84.

1199 Deli, inv. Є 179 et in museo, inv. A 1411 (= *a*, *b*). *a*: tabula marmoris subcaerulei superne mutila, quae ad partem anteriorem magnae basis, ad meridiem et orientem propylaeorum aedificatae, pertinebat. A. 0,74, l. 1,23, cr. 0,23; a dextra et sinistra tabulae similes positae erant e quibus fragmentum *b* superest (a. 0,16, l. 0,11). *a*: inscriptiones duas continet. Fragmenti *b* collocatio incerta est. Litterae accurate incisae, a. 0,015, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1879 invenit Homolle. Composui atque exscripsi. *Ect.*

a

Υ Σ
Ν Δ Ε Λ Φ Ο Ν
Ν Ε Ι Ο Υ Σ *vacat*
Τ Ο Ι Σ Θ Ε Ο Ι Σ

vacat
Ρ Ο Υ Ν Α Ξ Ι Α Τ Ο Ν
////////// Θ ////////////// Ρ Ο Σ Λ Υ Σ Α Ν Δ Ρ Ο Υ
////// Χ Ρ Ο Π Ο Ν Α Ρ Ι Σ Τ Ο Ξ Ε Ν Ο Υ Τ Ο

vacat

b

Π Σ
Α Ι Θ Ε
Ο Υ Τ Ο Ν

a - - - - - - - - - - -
- [- - - - τὸν] ἀδελφὸν
- [- - - - - - - οκ]λείους
- τοῖς θεοῖς.

. . . . ρου Ναξία τὸν -
[καὶ] Θ[εόδω]ρος Λυσάνδρου -
[Χ]άροπον Ἀριστοξένου το[ῖς θεοῖς.]

b - - Πο -
- [κ]αὶ Θε -
- ου τὸν -

Nomina Χάροπος, Ἀριστόξενος Naxi occurrunt: cf. IG XII 5, 36, 7—9.

1200 Deli, inv. Є 512. Basis marmoris albi a sinistra mutila. A. 0,135, l. 0,36, cr. 0,32. Litterae graciles, minimis apicibus ornatae, a. 0,013, tertii a. Chr. saeculi. A. 1906 in porticu Antigoni inventa. Edidi *BCH* XXXIV 1910, 393 n. 34. *Ect.*

Ν Ο Φ Ω Ν Τ Α Π Υ Θ Ω Ν Α Κ Τ Ο Σ
Ι Φ Ι Λ Ο Τ Ι Μ Ω Σ Ε Θ Ε Ρ Α Π Ε Υ Σ Ε Ν

- [Ξε]νοφῶντα Πυθώνακτος
- [κα]ὶ? φιλοτίμως ἐθεράπευσεν.

De medico agi manifestum est. [Ὁ δᾶμος ὁ Δηλίων τὸν ἰατρὸν Ξε]νοφῶντα Πυθώνακτος | [Κῷον, ἐπεὶ τοὺς νοσοῦντας εὖ κα]ὶ φιλοτίμως ἐθεράπευσεν Hiller qui de medico publico cogitat: cf. n. 1078.

SECTIO QVINTA.

STATVARVM SVBSCRIPTIONES. TITVLI ARTIFICVM.

1201 Deli, inv. Ε 653 et 269 (= *a*, *b*). Columna marmoris albi basi rotundae superposita atque cymatio coronata cuius pars tantum superest. A. columnae 0,88; diam. 0,39; diam. cymatii superioris 0,55. *a*: in parte plana cymatii incisa est; *b*: in columna. Litterae bonae, *a*: a. 0,014—0,016, quarum extremae partes largiores factae sunt. *a*: a. 1905 ad meridiem fori Compitaliastarum inventum, edidi *BCH* XXXIV 1910, 391 n. 31; *b*: a. 1909 in casa ad meridiem fori inventum, exscripsit Hatzfeld. Composui. *Ect.*

a ΗΛΕΙ — Ἠλει -
ΣΤΗΣ — στης -
ΥΙΟΝΑ — υἱὸν Ạ -
ΑΙΑΚΙΔ — Αἰακίḍ[ου?] -

b ΤΕΛΕΣΙΝΟΣ — Τελεσῖνος
ΑΘΗΝΑΙΟΣ — Ἀθηναῖος
ΕΠΟΙΗΣΕ — ἐποίησε.

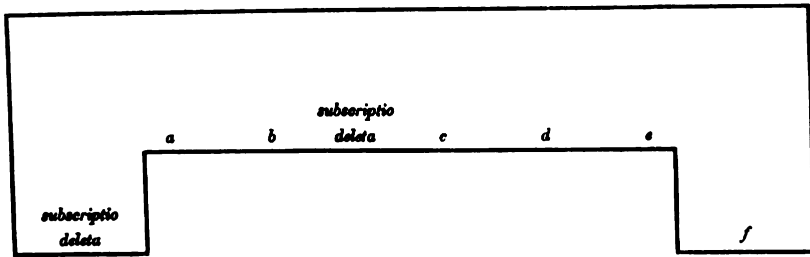
b, vs. 2 rescriptus est, litteris omnibus paullo ad dextram translatis.
De omni restitutione diffido quoniam quot litterae a dextra perierint incertum est. Fortasse monumentum regis Pyrrhi sive ab Eleis sive ab Eleo quodam consecratum habes. Eius enim pater fuit Aeacides; Elei vero a. 272 a. Chr. cum eo societatem fecerunt atque Thrasybulus Eleius ei statuam Olympiae posuit (Paus. VI 14, 4: cf. Niese *Gesch.* II 56; Beloch *Gr. Gesch.* III 2, 446). Atheniensis cuiusdam Ạ[πὸ] Αἰακιḍ[ῶν] statuam fuisse existimaverunt Wil. Hiller.
In honorem Telesini artificis decretum a Deliis factum est: cf. n. 514 ex quo eum ineunte tertio a. Chr. saeculo floruisse constat; eundem Teni simulacra Neptuni et Amphitrites fecisse conieci; quae prave ἔργον Τελεσίου Ἀθηναίου esse tradiderunt scribae (Fragm. historic. graec. I 414 n. 185).

1202 Deli ad occidentem porticus quae '*Portique Sud*' dicitur, inv. Ε 563. Basis marmoris albi cymatio superiore quod seorsum exsculptum erat carens. A. 0,60 (sine cymatio inferiore), l. 0,63, cr. 0,55. Litterae accurate incisae, apicatae, a. 0,015. A. 1879 invenit Homolle. Exscripsi et commemoravi *Explor. archéol. de Délos* II 49 adn. 1. *Ect.*

ΔΟΝΑΞΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ — Δόναξ Ἀπολλωνίου.

Δόναξ Ἀπο.: idem? Δόναξ donator inde ab anno 269 n. 203 *B* 83. Δονάκεια feriae Deli exeunte tertio a. Chr. saeculo institutae: cf. *BCH* XXXII 1908, 111 et ad n. 366 *A* 53—86; Teni φυλὴ Δονακέων vel Δονακίς IG XII 5, 866. 902.

1203 In parte superiore exedrae ad occidentem porticus quae '*Portique Sud*' dicitur aedificatae. Litterae a. 0,022, alteri tertii a. Chr. saeculi parti tribuendae.

a ΕΥ ////////// ΙΑ | ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ
ΑΡΑΔ ///// Γ | ΥΝΗΔΕΙΑΣΟΝΟΣ

b //// ΙΜΟΚΛΕΙΑ ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ

c Σ—//////// | ΤΩΝΙΑΣΟΝΟΣ

d ΤΙΜ //// | ////////////// Ạ ΣΙΛΛΙΟΣ
ΓΥΝ///// | ///////////////// ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ

e ΣΙΛΛΙ ///
ΑΡ

f ////////////////// ΕΙΑ ////// ΣΟΝ //////
///////////////////// Σ //// ΛΙΟΣ

a Εὐ[κλε]ια Ἀντιπάτρου Ἀραδ[ία,] γυνὴ δὲ Ἰάσονος.

b [Τ]ιμόκλεια Στράτωνος.

c Στ̣[ρά]των Ἰάσονος.

d Τιμ[όκλει]α? Σίλλιος, γυν̣[ὴ δὲ] Στράτωνος.

e Σίλλι[ς - - - -] Ἀρ̣[άδιος.]

f - - - εια [Ἰά]σονος, γυνὴ δὲ Σ[ίλ]λ̣ιος.

Nomen Σίλλις perfrequens in Syria atque Phoenicia: cf. n. 203 *A* 68; IG IX 2, 1190; Arvanitopullus Κατάλογος τῶν ἐν τῷ Ἀθανασακείῳ Μουσείῳ Βόλου ἀρχαιοτήτων n. 67 et 80.
Ad eandem gentem pertinere videntur [Στ]ράτων Ἀράδιος donator ante a. 235 vel 234 n. 313 *a* 9 et Ἰάσων Θεογείτονος Ἀράδιος qui de Deliis bene meruit n. 776.

1204 Deli, inv. Ε 204. Basis rotunda marmoris albi. A. 0,60 (sine cymatio inferiore), diam. 0,50. Litterae a. 0,017, eiusdem speciei atque in n. 1203. A. 1879 ad septemtriones et occidentem porticus quae '*Portique Sud*' dicitur inventa. Exscripsi. *Ect.*

ΑΣΤΙΑΣ — Ἀστίας
ΠΛΕΙΣΤΑΙΝΕΤΟΥ — Πλεισταινέτου.

1205 Deli, inv. Ε 206. Basis rotunda marmoris albi. A. 0,53 (sine cymatio inferiore), diam. 0,52. Litterae apicatae, a. 0,017, tertii ad finem vergentis a. Chr. saeculi. A. 1879 in eodem loco quo n. 1204 inventa. Exscripsi. *Ect.*

ΑΡΙΣΤΟΘΑΛΗΣ — Ἀριστοθάλης
ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ — Ἀριστείδου.

1206 Deli in museo, inv. Α 1308 Α, Β. Basis marmoris albi e duobus fragmentis composita. A. 0,15, l. 0,55, cr. 0,55. Litterae a. 0,022, crassae, apicatae, tertii ad finem vergentis vel alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1905 ad meridiem fori Compitaliastarum e muro eruta. Edidi *BCH* XXXIV 1910, 393 n. 38. *Ect.*

a *b*
ΜΙΔΙΟΣΓΥΡΝΟΥΚΑΙ — Μίδιος Γύρνου καὶ
ΑΛΙΣΑΡΝ̣ΗΣ — Ἀλισάρνης.

E nomine hunc Mysium esse, sicut eos qui in titulis duobus proxime insequentibus occurrunt, conieci l. l.: cf. n. 1207 et 1208.

1207 Deli in museo, inv. Α 1307 Α, Β. Basis marmoris albi e duobus fragmentis composita, a postica parte mutila. A. 0,135, l. 0,52. Litterae a. 0,02, eiusdem speciei atque in n. 1206. A. 1879 et a. 1904 ad septemtrionalem porticus Antigoni partem inventa. Coniunxi atque edidi *BCH* XXXIV 1910, 394 n. 39. *Ect.*

a *b*
ΙΕΥϹ ϽΑΣΜΙΔΙΟΥ — Τ̣ε̣ύ̣θ̣ρ̣ας Μιδίου
·ΚΑΙΑ? ΓΗΣ — καὶ Ἄρ̣γης.

Cf. ad n. 1206.

1208 Deli in museo, inv. A 1103. Basis marmoris albi a dextra et postica parte mutila. A. 0,14, l. 0,32. Litterae accurate incisae, a. 0,016—0,018. A. 1878 in Artemisio invenit Homolle et exscripsit. Contuli et edidi *BCH* XXXIV 1910, 394 n. 40. *Ect.*

ΦΑΛΗΡΟΣΗΒ
ΡΑΙΣΤΥΝΗΣΤΗΣΣΕ/
ΤΟΥΠΟΤΑΜΟΥ

Φάληρος Ἡβ[- - - - καὶ]
Ῥαιστύνης τῆς Σελ[εύκου?]
τοῦ Ποτάμου.

Cf. ad n. 1206.

1209 Deli in museo, inv. A 1096. Fragmentum basis eiusdem generis atque n. 1107 et 1108, a dextra et postica parte mutilae. A. 0,14, l. 0,20. Litterae a. 0,012—0,014. Origine incerta. Exscripsi. *Ect.*

ΑΝ/
ΝΙΚΟΙ
ΟΞΥΑΡΤ

Vs. 3 Ὀξυάρτ[ης] nomen persicum.

1210 Deli, ad occidentem templi Apollinis, inv. Є 362. Basis marmoris albi superne et infra cymatio ornata, ab omnibus lateribus laesa. A. 0,66, l. 0,61, cr. 1,11. Litterae a. 0,017, tertii a. Chr. saeculi. Superficies pessumdata; discerni tantum potest:

ΑΝΕΘΗΚΕΝ

- - - - -
- ἀνέθηκεν -

1211 Infra titulum n. 749 nomen artificis inscriptum erat litteris eiusdem altitudinis atque speciei.

ΑΓΟΡΑΛΙΟΣΣΑΡΠΗΔΟΝΟΣΔΗΛΙΟΣΕΠΟΙΗΣΕΝ

Ἀγόραλ(λ)ος Σαρπηδόνος Δήλιος ἐποίησεν.

Cf. ad n. 1089 atque de forma nominis ad n. 1178.

1212 Deli, inv. Є 202. Basis quadrangula marmoris nigricantis. A. 0,245, l. 0,75, cr. 0,675; in superiore parte sunt foramina duo ad statuam inserendam idonea. Litterae accurate incisae, a. 0,014 priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1877 ad occidentem templi Apollinis invenit Homolle et commemoravit *BCH* II 1878, 11 n. 22; ed. ibid. 397 n. 2 (Loewy *Inschr. griech. Bildh.* 118). Cf. Homolle *Mon. Grecs* 1879 n. 8, p. 48 n. 7; Loeschcke *Archäol. Miscellen, Progr. Dorpat* 1880, 10 adn. 18; Fränkel *Inschr. v. Pergamon* 132. 133; Collignon *Hist. sculpt. grecque* II 502. *Ect.*

ΝΙΚΗΡΑΤΟΣΦΥΡΟΜΑ/////////////////////////\ΙΟΙΕΠΟΗΣΑΝ

Νικήρατος, Φυρόμα[χος Ἀθηνα]ῖοι ἐπόησαν.

[Ἀθηνα]ῖοι suppl. Loeschcke; Atheniensem atque Euctemonis filium fuisse Niceratum e Tatian. adv. Graecos 53 scimus: cf. Fränkel l. l. ad n. 132. De Nicerato vero et Phyromacho qui artem suam Pergami praesertim exercuisse videntur, cf. Loewy n. 118 et n. 96; qui testimonia omnia collegit atque de aetate tituli deliaci recte iudicavit (immerito dissensit Fränkel). Idem tamen esse potest Niceratus ille cuius ἔκκριτα ἔργα n. 1105, 7 commemorata sunt: cf. quae commentatus sum l. l.

1213 Deli in museo, inv. A 1566. Lapis albus a postica parte non laevigatus. A. 0,19, l. 0,38, max. cr. 0,18. Litterae parum accurate incisae, a. 0,009, extrema tertii a. Chr. saeculi parte, ut videtur, haud recentiores. A. 1910 ad septemtriones et orientem lacus sacri inventus. Exscripsit Picard et commemoravit *C.-R. Acad. Inscr.* 1911, 866 adn. 1. *Ect.*

ΤΙΜΕΑΣΔΗΜΕΟΥΗΡΑΚΛΗΩΤΗΣ
ΕΠΟΗΣΕΝ

Τιμέας Δημέου Ἡρακλεώτης
ἐπόησεν.

1214 Deli in museo, inv. A 1190. Fragmentum marmoris albi infra integrum; max. a. 0,14, l. 0,40, cr. 0,21. Litterae a. 0,012, tertii a. Chr. saeculi. Exscripsi. *Ect.*

ΗΣΕΝ - [ἐπό]ησεν.

SECTIO SEXTA.

DONARIA AEGYPTIORVM DEORVM.

Deorum aegyptiorum fana tria Deli reperta sunt quae litteris notavi: Serapeum A ad occidentem Inopi a. 1911 et 1912 in lucem restitutum; Serapeum B a. 1910 erutum (cf. *C.-R. Acad. Inscr.* 1910, 523 sq.); Serapeum C, olim '*Sanctuaire des Dieux Étrangers*' nuncupatum, a. 1881 ab Hauvettio magna ex parte (cf. *BCH* VI 1882, 295 sqq.), postea a. 1909 et 1910 omnino detectum (cf. *C.-R.* 1910, 290 sqq. et 521 sq.). Documenta omnia quae ad cultum deorum aegyptiorum Deli incipientem pertinent fusius explicabo in opere quod paratur; quae ab Hauvettio atque nonnullis aliis edita sunt tractavit Rusch de Serapide et Iside in Graecia cultis, Berolini 1906 cap. VI.

1215 Deli in museo, inv. A 1465. Tabula marmoris caerulei a sinistra et infra mutila; angulus superior dexter qui seiunctus erat, nunc coniunctus est. A. 0,19, l. 0,17, cr. 0,03. Litterae graciles, accurate incisae, a. 0,011, extrema tertii a. Chr. saeculi parte certe non recentiores. A. 1881 in Serapeo C invenit Hauvette et ed. *BCH* VI 1882, 332 n. 28 (Dittenberger Orient. 251). Cf. Homolle *BCH* VIII 1884, 106 et adn. 1; Ziebarth *Gr. Vereinsw.* 204; Rusch 56 sq.; Poland *Gr. Vereinsw.* 35 adn.* Contuli.

ΞΙΛΕΩΣΑΝ
ΥΚΑΙΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ
ΑΙΔΗΜΗΤΡΙΟ///
\ΠΕΥΤΑΙΟΙΥΠΑΥ
ΑΤΤΟΜΕΝΟΙ
ΤΙΙΣΙΘΕΟΙΣΕΝ
ΛΕ

[Ὑπὲρ βα]σιλέως Ἀν-
[τι - -]υ καὶ βασιλίσσης
[- *c.* 5 - κ]αὶ Δημητρίο[υ]
[οἱ θερ]απευταὶ οἱ ὑπ' αὐ-
[τὸν? τ]αττόμενοι
[Σαρά]πι, Ἴσι, θεοῖς ἐν-
[τεμενίοις - - - -.]

Vss. 1. 3 [ὑπὲρ βα]σιλέως Ἀν[τιόχ]ου καὶ βασιλίσσης [- - - - - κ]αὶ Δημητρίο[υ] Hauvette qui monuit nomina Ἀντίοχος et Δημήτριος in stirpe Seleucidarum tam frequentia fuisse ut aetas tituli definiri non posset. Homolle autem ad Antiochum VIII Grypum (120—96 a. Chr.), reginam Tryphaenam, filium Demetrium (III Eucaerum) monumentum rettulit. [Ὑπὲρ βα]σιλέως Ἀν[τιόχο]υ καὶ βασιλίσσης [Λαοδίκης κ]αὶ Δημητρίο[υ] suppl. Dittenberger qui monuit Demetrium, omissis verbis τοῦ υἱοῦ, nullo modo filium regis et reginae quorum ante mentio facta est fuisse atque de Antiocho IV Epiphane (175—164), uxore Laodice, fratris filio Demetrio (I Sotere) interpretatus est. Equidem Homollii et Dittenbergerii supplementa repudiavi: cum enim reginae nomen perbreve fuisse e ratione spatii patet, tum litteraturae indoles ea est ut et de uno e regibus Macedonum quibus nomen Ἀντίγονος fuit cogitari possit. Licet igitur supplere: [ὑπὲρ βα]σιλέως Ἀν[τιγόνο]υ καὶ βασιλίσσης [Φίλας κ]αὶ Δημητρίου (Antigonus Gonatas † 240/39, uxor Phila, filius Demetrius II). Fieri tamen potest ut Demetrius nullo modo ad regiam stirpem pertineat; cf. ad vss. 4. 5; itaque nullum supplementum pro certo habeo. || 4. 5. ὑπ' αὐ[τῶν . . . . . .]αττόμενοι Hauvette; ὑπ' αὐ[τῶν προστ]αττόμενοι Homolle; ὑπ' αὐ[τοὺς τ]αττόμενοι Dittenberger. Fortasse autem ad Demetrium solum [τ]αττόμενοι pertinet qui princeps collegii fuerit; vide decretum n. 1062 quod ab iisdem deorum aegyptiorum cultoribus factum esse videtur atque eandem litteraturam exhibet. || 6 ΞΙΘΕΟΙΣΕΝ Hauvette unde [πᾶ]σι θεοῖς ἐν . . . . suppl. Dittenberger; ἐν[τεμενίοις] supplevi: cf. n. 1236.

1216—1222 Inscriptiones incisae in latere adverso subselliorum marmoreorum in Serapeo A. Annis 1911 et 1912 in lucem prolatae. *Ect.*

(1216)

ΣΑΡΑΠΙΔΙΙΣΙΔΙΑΝΟΥΒΙΔΙ
ΟΙΔΕΑΝΕΘΗΚΑΝ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΙΑΛΛΟΥ
ΑΝΔΡΟΣΘΕΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

a

ΔΙΑΛΛΟΣΗΡΟΓΕΙΤΟΝΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΝΟΥΜΗΝΙΟΥ ΞΕΝΩΝΞΕΝΟΚΙΛΕΙΟΥ
ΕΡΜΑΓΟΡΑΣ ΔΙΑΛΛΟΥ ΣΥΒΑΡΟΚΛΗΣΚΡΙΤΙΟΥ ΓΛΑΥΚΙΑΣ ΚΑΛΛΙΦΑΝΟΥ
ΔΙΑΛΛΟΣ ΠΟΛΛΙΔΟΣ ΙΠΠΙΑΣ ΑΝΤΙΓΟΝΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΠΟΛΛΙΔΟΣ ΖΩΠΥΡΟΣ ΕΡΞΙΝΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣΔΗΜΟΚΡΑΤΟΥ

b

ΕΥΒΟΥΛΗΙ ΑΡΧΕΣΤΡΑΤΟΥ ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣΑΓΑΘΩΝΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣΙΠΠΑΚΟΥ ΖΗΝΩΝ ΠΑΤΡΩΝΟΣ ΕΠΙΜΕΛΗΘΕΝΤΟΣ
ΔΙΟΤΡΕΦΗΣ ΑΙΑΝΤΙΔΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥΤΟΥΔΙΑΛΛΟΥ
ΑΓΑΘΩΝ ΞΕΝΟΚΡΑΤΟΥ

Σαράπιδι, Ἴσιδι, Ἀνούβιδι
οἵδε ἀνέθηκαν·
Δημήτριος Διάλλου
Ἀνδροσθένης Δημητρίου

Δίαλλος Ἡρογείτονος
Ἑρμαγόρας Διάλλου
Δίαλλος Πόλλιδος
Σωκράτης Πόλλιδος

Διονύσιος Νουμηνίου
Συβαροκλῆς Κριτίου
Ἱππίας Ἀντιγόνου
Ζώπυρος Ἐρξίνου

Ξένων Ξενοκ[[ι]]λείου
Γλαυκίας Καλλιφάνου
Ἀφροδίσιος Δημητρίου
Ἡρακλείδης Δημοκράτου

Εὐβούλη[[ι]] Ἀρχεστράτου
Ἀριστόβουλος Ἱππάκου
Διοτρέφης Αἰαντίδου
Ἀγάθων Ξενοκράτου

Ξενοκράτης Ἀγάθωνος
Ζήνων Πάτρωνος·

ἐπιμεληθέντος
· Δημητρίου τοῦ Διάλλου.

(1217) ΣΑΡΑΠΙΔΙΙΣΙΔΙΑΝΟΥΒΙΔΙΟΙΘΕΡΑΠΕΥΟΝΤΕΣΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙΤΟΥΤΩΙΑΠΟΤΩΝΣΥΝΟΔΩΝΕΠΙΜΕΛΗΘΕΝΤΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥΤΟΥΔΙΑΛΛΟΥ

Σαράπιδι, Ἴσιδι, Ἀνούβιδι οἱ θεραπεύοντες ἐν τῶι ἱερῶι τούτωι ἀπὸ τῶν συνόδων, ἐπιμεληθέντος Δημητρίου τοῦ Διάλλου.

(1218) *vacat* ΑΠΟΤΩΝΣΥΝΟΔΩΝΕΠΙΜΕΛΗΘΕΝΤΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥΤΟΥΔΙΑΛΛΟΥ *vacat*

Ἀπὸ τῶν συνόδων, ἐπιμεληθέντος Δημητρίου τοῦ Διάλλου.

(1219) ΙΟΥΤΟΥΔΙΑΛΛΟΥ

- [ἐπιμεληθέντος Δημητρ]ίου τοῦ Διάλλου.

a — *b*

(1220) ΣΑΡΑΠΙΔΙ ΙΣΙΔΙ ΑΝΟΥΒΙΔΙ ΓΛΑΥΚΙΑΣ ΚΑΛΛΙΦΑΝΟΥ ΑΜΟΡΓΙΟΣ ΔΕΚΑΤΗΝ ΕΠΙΜΕΛΗΘΕΝΤΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΟΥΔΙΑΛΛΟΥ

Σαράπιδι, Ἴσιδι, Ἀνούβιδι Γλαυκίας Καλλιφάνου Ἀμόργιος δεκάτην. ἐπιμεληθέντος Δημητρίου τοῦ Διάλλου.

(1221) ΣΑΡΑΠΙΔΙ ΙΣΙΔΙ ΑΝΟΥΒΙΔΙ ΑΚΕΣΙΣ ΑΡΧΕΒΙΟΥ ΚΑΙΣΩΤΕΧΝΑΣΩΓΕΝΟΥ ΠΑΡΙΟΙΥΠΕΡΤΩΝΠΑΙΔΙΩΝΕΥΧΗΝ

Σαράπιδι, Ἴσιδι, Ἀνούβιδι Ἄκεσις Ἀρχεβίου καὶ Σωτέχνα Σωγένου Πάριοι ὑπὲρ τῶν παιδίων εὐχήν.

(1222) ΧΗΝ *vacat*

- [εὐ]χήν.

1216, vs. 1 Διονύσιος Νουμηνίου (Κασσανδρεύς): cf. n. 1228. || 2 Γλαυκίας Καλλιφάνου (Ἀμόργιος): cf. n. 1220; pater? Καλλιφάνης Ἀμόργιος donator qui occurrit in laterculis atticis arch. Callistrato a. 157/6 conditis *B* I 157 (de tempore quo donarium factum est nihil constat). || 4 Ζώπυρος Ἐρξίνου fortasse Λαμψακηνός: cf. n. 708*a* 5; *b* 2. 3. || 1221 Ἄκεσις nomen parium: cf. IG XII 5, 186, 3.

1223 Deli in museo, inv. A 3024. Tabula marmoris albi cuius latera laevigata non sunt. A. 0,20, l. 0,27, cr. 0,07. Litterae accurate incisae, a. 0,009—0,01, minimis apicibus ornatae. A. 1911 ad orientem receptaculi inferioris Inopi inventa. Exscripsi. *Ect.*

ΕΠΑΡΧΟΝΤΟΣΔΙΟΓΕΝΟΥΜΗΝΟΣ
ΛΗΝΑΙΩΝΟΣΕΡΑΝΙΣΤΑΙΕΡΑΝΑΡ
ΧΟΥΝΤΟΣΤΟΥΙΕΡΕΩΣΛΑΜΠΡΩ
ΝΟΣΠΟΛΥΞΕΝΟΣΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ
ΧΑΡΜΑΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΚΥΔΙΑ̣Σ̣
ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣΤΕΙΣΙΚΛΗΣΗΛΙ
ΟΔΩΡΟΣΝΙΚΙΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣΝΙΚΑΙΟΣΠΑ̣
ΤΡΩΝΑΙΣΧΡΙΩΝΜΗΝΟΔΩΡC////
ΤΑΣΚΛΙΝΑΣΑΝΕΘΗΚΑΝΣΑ
ΡΑΠΙΙΣΙΑΝΟΥΒΙΘΕΟΙΣΣΥΝΝΑ̣
////////// ΚΑΙΣΥΜΒΩΜΟΙΣ

a. 196 Ἐπ' ἄρχοντος Διογένου, μηνὸς Ληναιῶνος, ἐρανισταί, ἐραναρχοῦντος τοῦ ἱερέως Λάμπρωνος, Πολύξενος, Ἀπολλόδωρος, Χάρμας, Ἀπολλώνιος, Κυδία̣ς̣, Ξενοκράτης, Τεισικλῆς, Ἡλιόδωρος, Νῖκις, Ἀπολλώνιος, Ἀπολλόδωρος, Νίκαιος, Πά̣τρων, Αἰσχρίων, Μηνόδωρο̣[ς,] τὰς κλίνας ἀνέθηκαν Σαράπι, Ἴσι, Ἀνούβι, θεοῖς συννά̣[οις] καὶ συμβώμοις.

1224 Deli in Serapeo C, inv. Є 545. Basis quadrata marmoris albi in tres partes fracta, cymatiis quae seorsum exsculpta erant carens. A. 0,67, l. et cr. 0,65. Litterae accurate incisae, a. 0,018 alterius ineuntis a. Chr. saeculi. Ex apographo a Stamataki facto ed. Kumanudis Ἀθήναιον IV 1875, 457 n. 4; postea viderunt Homolle et Hauvette et exscripserunt. Cf. Homolle *BCH* VIII 1884, 112 adn. 1; Rusch 48. Contuli. *Ect.*

a ΔΙΟΝ //
b, c ΟΙΣΥΜΒΑΛΟΜΕΝΟΙ
ΚΑΤΑΤΟΠΡΟΣΤΑΓΜΑ
ΤΟΥΘΕΟΥ
ΕΠΙΙΕΡΕΩΣΚΑΛΟΔΙΚ̣ΟΥ

Διονύσωι καὶ Σαράπι
οἱ συμβαλόμενοι
κατὰ τὸ πρόσταγμα
τοῦ θεοῦ
. . . .
ἐπὶ ἱερέως Καλοδίκ̣ου.

Vs. 1 Διονύσωι καὶ Σαράπι Stam. qui basim integram vidit; Διονυσ - - - Homolle et Hauvette, basi iam defracta. || 5 ΚΑΛΟΔΡΥΟΥ Stam. Καλοδίκου coniecit Kum. ΚΑΛΟΔΙΙΟΥ Hom. ΚΑΛΟΔΙΚΟΥ Hauv.

1225 Deli in museo, inv. A 1179 et 1490 (= *a*, *b*). Fragmenta duo basis marmoris albi. *a*: angulus sinister; a. 0,087, l. 0,20, cr. 0,22 (non integra); *b*: angulus dexter, infra mutilus; a. 0,65, l. 0,007, cr. 0,11. Litterae a. 0,013, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1881 invenit Hauvette in Serapeo C; *a* ed. *BCH* VI 1882, 349 n. 75. Fragmenta ambo composui et exscripsi. *Ect.*

a	*b*
ΟΙΣΙΝΒΑΛΟΜΕ	ΜΟΝ
ΚΑΤΑΤΟΠ	Λ Α
ΤΟ `	

Οἱ συνβαλόμε[νοι εἰς τὸν βω]μὸν
κατὰ τὸ π[ρόσταγ]μα
τοῦ [θεοῦ.]

1226 Tabulae tres marmoris albi, a. 1910 in Serapeo B repertae; a. 0,32. *1* in quatuor partes fracta; l. 1,63, cr. 0,09; *2* in duas partes; l. 1,51, cr. 0,18; *3* in duas partes, l. 1,36, cr. 0,18. Litterae a. 0,06; infra titulum tres coronae laureae incisae sunt; litterae inscriptionum a. 0,009, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. Exscripsi atque commemoravi in *C.-R. Acad. Inscr.* 1910, 524. *Ect.*

1 (*a* *b* *c* *d*)	2 (*a* *b*)	3 (*a* *b*)
ΠΙΔΙΙΣΙΔΙΑΝΟΥΒΙΔΙΚΙΝΕΑΣ	ΑΓΟΡΑΛΛΟΥ ΧΑ	ΡΙΣΤΗ/// ΙΟΝ
in corona	*in corona*	*in corona*
ΤΟΚΟΙΝΟΝ	ΤΟΚΟΙΝΟΝ	ΟΘΙΑΣΟΣ
ΤΩΝΘΕΡΑ	ΤΩΝΜΕ////	ΟΤΩΝΣΑΡΑ
ΠΕΥΤ///Ν	ΝΗΦΟΡΩΝ	ΠΙΑΣΤΩΝ
ΚΙΝΓΑΝ	ΚΙΝΕΑΝ	ΚΙΝΕΑΝ

- [Σαρά]πιδι, Ἴσιδι, Ἀνούβιδι Κινέας Ἀγοράλλου χαριστή[ρ]ιον.

Τὸ κοινὸν	Τὸ κοινὸν	Ὁ θίασος
τῶν θερα-	τῶν μελ̣[α-]	ὁ τῶν Σαρα-
πευτ[ῶ]ν̣	νηφόρων	πιαστῶν
Κιν̣έαν.	Κινέαν.	Κινέαν.

Κινέας Ἀγοράλλου Delius: cf. n. 1287; sacerdos fuit Serapidis: cf. n. 1258. 1260. 1261.

Τὸ κοινὸν τῶν θεραπευτῶν in laterculis atticis saec. II saepe occurrit atque θεραπευταί exeunte altero a. Chr. saeculo cum melanephoris dedicationem faciunt *BCH* VI 1882, 318 n. 3: cf. quae disputaverunt Ziebarth *Gr. Vereinsw.* 203 sq.; Rusch 57; Poland *Gr. Vereinsw.* 35 sq. Ferguson *Hell. Ath.* 392 adn. 4.

Τὸ κοινὸν τῶν μελανηφόρων postea collegium dictum ἡ σύνοδος τῶν μελανηφόρων: cf. Ἀθήν. II 1873, 134; de vi autem appellationis cf. Boeckh CIG ad n. 2293; Lafaye *Cultes alexandrins* 147; Ziebarth 203; Dittenberger Syll.[2] 559 adn. 2; Perdrizet *Rev. ét. anc.* II 1900, 265 sq.; Rusch 55 sqq.; Poland 43; Ferguson 392 adn. 4: cf. etiam n. 1249. 1250.

Ὁ θίασος ὁ τῶν Σαραπιαστῶν hic semel in dedicationibus; sed in n. 1307, 7. 8 et fortasse 1345 atque postea in laterculis atticis saec. II Σαραπιασταί atque eorum συναγωγεύς occurrunt.

1227 Deli in Serapeo B, inv. Є 635. Basis marmoris albi κεραοῦχος (cornua seorsum exsculpta sunt). A. 1,04, l. 0,50, cr. 0,49. Litterae accurate incisae, a. 0,014 (vss. 1. 4) et 0,008, tertii ad finem vergentis vel alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1910 inveni et exscripsi: cf. *C.-R. Acad. Inscr.* 1910, 524. *Ect.*

ΤΟΚΟΙΝΟΝΤΩΝΔΕΚΑΔΙΣΤΩΝΚΑΙ
ΔΕΚΑΔΙΣΤΡΙΩΝΩΝΣΥΝΗΓΑΓΕΝ
ΑΡΙΣΤΩΝΣΑΡΑΠΙΔΙΙΣΙΔΙΑΝΟΥΒΙΔΙ
ΘΕΟΙΣΣΥΝΝΑΟΙΣ
ΙΑΤΡΟΚΛΗΣΑΠΟΛΛΟΔ///ΡΟΣΔΩΡΙΩΝΓΛΑΥΚΙΑΣ
ΝΕΩΝΘΕΟΦΙΛΟΣΗΡΑΚΛ⊥ΙΔ⊣ΣΜΕΝΙΠΠΟΣΙΑΤΡΟΚΛ///
ΟΥΣΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ ΚΑΛΛΩΕΥΙΥΧΙ//////ΦΙΛΑΚΛΕ/////
ΔΙΑΝΟΙΑΣΥΝΕΤΟΝΦΙΛΟΚΡΙΤΗ

Τὸ κοινὸν τῶν δεκαδιστῶν καὶ
δεκαδιστριῶν ὧν συνήγαγεν
Ἀρίστων Σαράπιδι, Ἴσιδι, Ἀνούβιδι,
θεοῖς συννάοις.
Ἰατροκλῆς, Ἀπολλόδ[ω]ρος, Δωρίων, Γλαυκίας,
Νέων, Θεόφιλος, Ἡρακλείδης, Μένιππος Ἰατροκλ[έ-]
ους, Ἡρακλείδης. Καλλώ, Εὐτυχί[ς,] Φίλα, Κλέ[α,]
Διάνοια, Σύνετον, Φιλοκρίτη.

Δεκαδισταί a decimo mensis die quo convenire solebant nominati: cf. Dittenberger Syll.[2] 824 adn. 2. Eiusdem generis? δεκατισταί qui cultores Serapidis et Isidis fuisse videntur *BCH* XXIV 1900, 366 n. 2 (aliter interpretati sunt Mendel l. l. et Poland *Gr. Vereinsw.* 64 adn.**).

Ἀρίστων συναγωγεύς: fortasse idem atque Ἀ. Ἀριστίωνος Κορκυραῖος n. 1242. Γλαυκίας: cf. n. 1216, 6 et 1220: Γ. Καλλιφάνου Ἀμόργιος. Ἰατροκλῆς et Μένιππος Ἰατροκλέους (Μυλασεῖς): cf. n. 1243.

1228 Deli in Serapeo B, inv. Є 636. Basis marmoris albi superne et infra cymatio ornata, κεραοῦχος (cornua seorsum exsculpta erant). A. 0,69, l. 0,37, cr. 0,32. Litterae neglegenter incisae, a. 0,011 (vs. 1), 0,008—0,01 (2—11), 0,006 (12—27), alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1910 inveni et exscripsi: cf. *C.-R. Acad. Inscr.* 1910, 524. *Ect.*

ΣΑΡΑΠΙΔΙΙΣΙΔΙΑΝΟΥΒΙΔΙ

ΤΟΚΟΙΝΟΝΤΩΝΕΝΑΤΙΣΤΩΝΩΝΑΡΧΙΘΙΑΣΙΤΗΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΝΟΥΜΗΝΙΟΥΚΑΣΣΑΝΔΡΕΥΣΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΜΕΛΑΝΗΦΟΡΟΣ ΜΝΑΣΩΝ
ΑΘΗΝΙΩΝ ΚΩΜΟΣ ΑΡΙΣΤΩΝΡΟΔΙΠΠΟΣ
ΗΓΙΑΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΩΝ ΣΩΣΙΣΤΡΑΤΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣ ΔΙΟΠΕΙΘΗΣ
ΦΙΔΙΑΣ ΔΡΑΚΩΝ ΑΙΣΧΡΙΩΝ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣ ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ
ΒΑΛΙΤΩΝ ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΔΙΟΔΩΡΟΣ

in corona laurea
ΣΤΕΦΑΝΟΙΤΟΚΟΙ
ΝΟΙ'//////ΝΘΙΑΣΙΤΩΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΝΤΟΝΑΡΧΙ
ΘΙΑΣΙΤΗΝΑΡΕΤΗΣΕΝΕ
ΚΕΝΚΑΙΕΥΣΕΒΕΙΑΣ
ΤΗΣΕΙΣΤΟΥΣΘΕΟΥΣ
ΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣ
ΤΗΣΕΙΣΤΟΥΣ
ΘΙΑΣΙΤΑΣ

in corona laurea
ΤΟΚΟΙΝΟΝ
ΤΩΝΘΙΑΣΙ
ΤΩΝΤΟΝ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΝ
ΜΕΛΑΝΗΦΟ
ΡΟΝ

Σαράπιδι, Ἴσιδι, Ἀνούβιδι

τὸ κοινὸν τῶν ἐνατιστῶν ὧν ἀρχιθιασίτης
Διονύσιος Νουμηνίου Κασσανδρεύς, γραμματεὺς
Ἀπολλώνιος μελανηφόρος, Μνάσων,
Ἀθηνίων, Κῶμος, Ἀρίστων, Ῥόδιππος,
Ἡγίας, Ἀπολλώνιος, Διονύσιος, Φιλόστρατος,
Δημήτριος, Στράτων, Σωσίστρατος,
Ἀριστόβουλος, Ἀφροδίσιος, Διοπείθης,
Φιδίας, Δράκων, Αἰσχρίων, Ἀπολλώνιος,
Ἀφροδίσιος, Ἀγαθοκλῆς,
Βαλίτων, Ἀσκληπιάδης, Διόδωρος.

Στεφανοῖ τὸ κοι-
νὸν [τῶ]ν θιασιτῶν
Διονύσιον τὸν ἀρχι-
θιασίτην ἀρετῆς ἕνε-
κεν καὶ εὐσεβείας
τῆς εἰς τοὺς θεοὺς
καὶ φιλοτιμίας
τῆς εἰς τοὺς
θιασίτας.

Τὸ κοινὸν
τῶν θιασι-
τῶν τὸν
γραμματέα
Ἀπολλώνιον
μελανηφό-
ρον.

1229 Deli in Serapeo B, inv. Ε 501. Basis quadrata marmoris albi, κεραοῦχος (cornua seorsum exsculpta sunt). A. 0,70, l. 0,38—0,41, cr. 0,30. Litterae exiles, apicatae, neglegenter incisae, a. 0,011 (vss. 1. 10) et 0,005, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1909 inventa. Exscripsi. *Ect.*

ΙΣΙΔΙ
ΤΟΚΟΙΝΟΝΤΩΝΕΝΑΤΙΣΤΩΝΩΝΑΡΧΙΘΙΑΣΙΤΗΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΝΟΥΜΗΝΙΟΥΚΑΣΣΑΝΔΡΕΥΣΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΜΕΛΑΝΗΦΟΡΟΣ ΜΝΑΣΩΝ
ΑΘΗΝΙΩΝΚΩΜΟΣ ΑΡΙΣΤΩΝΡΟΔΙΠΠΟΣΗΓΙΑΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΩΝ ΣΩΣΙΣΤΡΑΤΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣ ΔΙΟΠΕΙΘΗΣ
ΦΕΙΔΙΑΣ ΔΡΑΚΩΝ ΑΙΣΧΡΙΩΝΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣ
ΒΑΛΙΤΩΝ ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ ΔΙΟΔΩΡΟΣ

Ἴσιδι
τὸ κοινὸν τῶν ἐνατιστῶν ὧν ἀρχιθιασίτης
Διονύσιος Νουμηνίου Κασσανδρεύς, γραμματεὺς
Ἀπολλώνιος μελανηφόρος, Μνάσων,
Ἀθηνίων, Κῶμος, Ἀρίστων, Ῥόδιππος, Ἡγίας,
Ἀπολλώνιος, Διονύσιος, Φιλόστρατος,
Δημήτριος, Στράτων, Σωσίστρατος,
Ἀριστόβουλος, Ἀφροδίσιος, Διοπείθης,
Φειδίας, Δράκων, Αἰσχρίων, Ἀπολλώνιος,
Ἀγαθοκλῆς, Ἀφροδίσιος,
Βαλίτων, Ἀσκληπιάδης, Διόδωρος.

in corona laurea

ΣΤΕΦΑΝΟΙΤΟΚΟΙ
ΝΟΝΤΩΝΘΙΑΣΙΤΩΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΝΤΟΝΑΡΧΙΘΙ
ΑΣΙΤΗΝΑΡΕΤΗΣ
ΕΝΕΚΑΙΕΥΣΕΒΕΙΑΣ
ΤΗΣΕΙΣΤΟΥΣΘΕΟΥΣ
ΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣ
ΤΗΣΕΙΣΤΟΥΣ
ΘΙΑΣΙΤΑΣ

Στεφανοῖ τὸ κοι-
νὸν τῶν θιασιτῶν
Διονύσιον ἀρχιθι-
ασίτην ἀρετῆς
ἕνεκα (κα)ὶ εὐσεβείας
τῆς εἰς τοὺς θεοὺς
καὶ φιλοτιμίας
τῆς εἰς τοὺς
θιασίτας.

in corona laurea

ΤΟΚΟΙΝΟΝ
ΤΩΝΘΙΑΣΙ
ΤΩΝΤΟΝ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΝ
ΜΕΛΑΝΗΦΟ
ΡΟΝ

Τὸ κοινὸν
τῶν θιασι-
τῶν τὸν
γραμματέα
Ἀπολλώνιον
μελανηφό-
ρον.

1230 Deli in Serapeo A, inv. Ε 725. Stela marmoris albi superne cymatio ornata quod seorsum exsculptum est. A. 0,75, l. 0,50, cr. 0,15. Litterae accurate incisae, apicatae, a. 0,018. A. 1911 inventa. Exscripsi. *Ect.*

ΣΑΡΑΠΙΙΣΙΑΝΟΥΒΙ
ΘΕΟΙΣΝΙΚΗΦΟΡΟΙΣ
ΜΝΗΣΙΚΛΕΙΔΗΣΚΑΛΛΙΑ
ΥΠΕΡΑΥΤΟΥΚΑΙΤΗΣΜΗΤΡΟΣ
ΤΕΛΕΣΙΠΠΗΣΚΑΤΑΠΡΟΣΤΑΓΜΑ
ΤΟΥΘΕΟΥ

Σαράπι, Ἴσι, Ἀνοῦβι,
θεοῖς νικηφόροις,
Μνησικλείδης Καλλία
ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τῆς μητρὸς
Τελεσίππης, κατὰ πρόσταγμα
τοῦ θεοῦ.

Μνησικλείδης Κα. (Delius) quaestor arch. Phocaeo I a. 180: cf. ad n. 442 *A* 25. Cur dei νικηφόροι dicti sint, vide ad n. 1304.

1231 Deli in Serapeo C, inv. Ε 728. Capitulum marmoris albi cui statua parva imposita esse videtur. A. 0,13; diam. 0,165. Inscriptio in abaco incisa est (a. 0,045, l. 0,225). Litterae a. 0,006. A. 1910 inveni et exscripsi. *Ect.*

ΣΑΡΑΠΕΙΙΣΕΙ ΑΝΟΥΒΕΙ
ΧΟΙΡΥΛΟΣ ΤΕΛΕΣΑΝΔΡΟΥ
ΚΑΤΑΠΡΟΣΤΑΓΜΑ

Σαράπει, Ἴσει, Ἀνοῦβει
Χοιρύλος Τελεσάνδρου,
κατὰ πρόσταγμα.

Χοιρύλος Τε. (Delius) sponsor arch. Polyxeno I a. 192 n. 400, 12. 13; sponsor publicus arch. Demare a. 179 n. 442 *A* 211. Fortasse donarii huius mentio facta est in laterculis atticis saec. II arch. Anthesterio a. 158/7 *A* I 28. 29 et arch. Callistrato a. 157/6 *B* I 29 conditis: ἀνδριαντίδιον ἐπὶ βάσεως, ἀνάθεμα Χοιρύλου (in Serapeo).

1232 Deli in museo, inv. Α 1487. Basis marmoris albi. A. 0,035, l. 0,20. cr. 0,16; in parte superiore foramen ad statuam ponendam idoneum excavatum est. Litterae a. 0,006. A. 1881 in Serapeo C invenit Hauvette et ed. *BCH* VI 1882, 341 n. 49: cf. quae adnotavi *BCH* XXXII 1908, 397 adn. 6. *Ect.*

ΑΝΟΥΒΕΙ
ΑΜΝΟΣ ΙΕΡΟΜΒΡΟΤΟΥ

Ἀνοῦβει
Ἄμνος Ἱερομβρότου.

Ἄμνος Ἱε. (Delius) exeunte tertio a. Chr. saeculo et ineunte altero florebat: cf. ad n. 372 *A* 125.

1233 Deli in Serapeo B, inv. Є 621. Tabula marmoris albi cuius pars superior lineis incisis a linea media divaricatis ornata est. Long. 0,21, lat. 0,35, cr. 0,09. Inscriptio angusto in latere incisa est; litterae a. 0,012, alterius a. Chr. saeculi. A. 1910 inveni et exscripsi. *Ect.*

ΑΡΙΣ////ΤΟΚΥΔΗΣ
ΔΗΜΑΡΗΤΟΥΟΣΙΡΙ
ΔΙΙΣΙΔΙΚΑΤΑ
ΠΡΟΣΤΛΜΑ

Ἀριϲτοκύδηϲ
Δημαρήτου Ὀϲίρι-
δι, Ἴϲιδι, κατὰ
πρόϲτα(γ)μα.

Ἀριϲτοκύδηϲ Δη. idem in n. 1234 atque *BCH* VI 1882, 325 n. 18: Ἀριϲτοκύδηϲ Δημαρήτου | Δήλιοϲ ὀνειροκρί-|τηϲ | Ϲαράπιδι, Ἴϲιδι, Ἀ[νούβι]δι | χαριϲτήριον (quem titulum post annum 166 a. Chr. incisum esse persuasum habeo). Δημάρετοϲ Ἀριϲτο(κύδουϲ?) choregus arch. Phillide II a. 275 n. 109, 5. Cf. etiam n. 1292.

1234 Deli in Serapeo C, inv. Є 399. Lapis albus cuius latus adversum tantum laevigatum est. A. 0,30, l. 0,60, cr. 0,20; in parte superiore excavata sunt foramina duo rectangula atque a dextra foramen obliquum ad ferrum inserendum idoneum quo lapis cum lapide simili (n. 1300) coniunctus erat. Litterae sine arte incisae, a. 0,02—0,025. A. 1881 invenit Hauvette et ed. *BCH* VI 1882, 502 n. 25 (Dittenberger Syll.[2] 771). *Ect.*

ΚΑΤΑΠΡΟΣΤΑΓΜΑΟΣΕΙΡΙΔΟΣ
ΔΙΙΤΩΙΠΑΝΤΩΝΚΡΑΤΟΥΝΤΙ
ΚΑΙΜΗΤΡΙΜΕΓΑΛΗΙΤΗΙΠΑΝΤΩΝ
ΚΡΑΤΟΥΣΗΙΑΡΙΣΤΟΚΥΔΗΣΔΗΜΑ
ΡΗΤΟΥΚΑΙΑΡΤΕΜΩΝΠΥΘΕΟΥ

Κατὰ πρόϲταγμα Ὀϲείριδοϲ,
Διὶ τῶι πάντων κρατοῦντι
καὶ Μητρὶ Μεγάληι τῆι πάντων
κρατούϲηι Ἀριϲτοκύδηϲ Δημα-
ρήτου καὶ Ἀρτέμων Πυθέου.

Ἀριϲτοκύδηϲ Δη.: cf. ad n. 1233.

Ad Adadum et Atargatin rettulit hunc titulum Hauvette p. 488. 489; cuius opinionem non certam esse monuit Dittenberger, recepit vero eam Cumont ap. Pauly-Wissowa VIII s. v. Dea syria 2240; miratus autem est Rusch 'Osirim (loco Serapidis positum) iussisse deis syriis aliquid dedicare.' Si quidem de aetate Ἀριϲτοκύδουϲ bene iudicavi, Hauvettii coniectura omnino repudianda est: de deis enim syriis ante 128 a. Chr. Deli cultis nihil traditum habemus; deos autem aegyptios quos colere solebat Ἀριϲτοκύδηϲ sub nominibus graecis latere existimavi: cf. *Mélanges Holleaux* 273. Eiusdem monumenti fuit n. 1300.

1235 Deli in Serapeo C, inv. Є 451. Basis marmoris albi cymatio superne et infra ornata. A. 0,80, l. 0,44, cr. 0,40. Litterae a. 0,016, accurate incisae, tertii ad finem vergentis vel alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1886 invenit Fougères et ed. *BCH* XI 1887, 274 n. 37. Contuli. *Ect.*

ΙΑΤΡΟΚΛΗΣ ΔΗΜΑΓΑΘΟΥ
ΑΘΥΝΒΡΙΑΝΟΣΠΛΟΥΤΩΝΙ
ΚΑΙΚΟΡΕΙΔΗΜΗΤΡΙΕΡΜΕ///
ΑΝΟΥΒΙΚΑΤΑΠΡΟΣΤΑΓΜΑ
ΤΟΥΟΕΟΥ

Ἰατροκλῆϲ Δημαγάθου
Ἀθυνβριανὸϲ Πλούτωνι
καὶ Κόρει, Δήμητρι, Ἑρμε[ῖ,]
Ἀνούβι, κατὰ πρόϲταγμα
τοῦ θεοῦ.

Athymbrae urbi Lydiae nomen Νῦϲα ab Antiocho I datum esse videtur: cf. Head Historia numorum[2] 654; Hiller de Gaertringen apud W. de Diest Nysa ad Maeandrum (*Ergänzungsheft d. Jahrb. d. arch. Inst.* X 1913) 62 sqq.; titulum tamen ante annum 261 a. Chr. incisum esse ut existimat Regling apud W. de Diest l. l. 70 adn. 1, propter speciem litteraturae incredibile est.

Plutonis et Proserpinae cultus in nummis Nysae commemoratur: cf. Head l. l.

1236 Deli in museo, inv. A 1500 a, b. Fragmenta duo marmoris subcaerulei ad eandem basim pertinentia. *a*: superne et a sinistra integrum; a. 0,175, l. 0,11, cr. 0,12; *b*: a dextra integrum, superne tantum laesum; a. 0,20, l. 0,20, cr. 0,085. Litterae a. circiter 0,018, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. *a*: e muro recentiore in Serapeo C a. 1881 erutum, *b*: in ruderibus ab Hauvettio aggeratis a. 1911 inventum. Coniunxi atque exscripsi. *Ect.*

a
ΣΑΡΑ
ΠΡΟΜΑ
ΑΡΓ

b
ΝΟΥΒΙ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ϲαρά[πι, Ἴϲι, Ἀ]νούβι
Πρόμα[χοϲ] Ἀπολλωνίου
Ἀργ[εῖοϲ χα]ριϲτήριον.

1237 Deli in museo, inv. A 1549. Basis marmoris albi a dextra mutila, quae e maiore basi excisa esse videtur. A. 0,07, l. 0,275, cr. 0,26. Litterae a. 0,009, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1910 in ruderibus ab Hauvettio congestis inventa. Exscripsi. *Ect.*

ΓΕΝΝΑΙΔΗΣΤΙΜΑΣ
ΘΗΡΑΙΟΣ ΣΑΡΑΠΙΙΣΙ
ΚΑΤΑΠΡΟΣΤΑΓΜΑΤΟΥ

Γενναίδηϲ Τιμαϲ- - - -
Θηραῖοϲ Ϲαράπι, Ἴϲι, [Ἀνούβι,]
κατὰ πρόϲταγμα τοῦ [θεοῦ.]

1238 Deli in Serapeo C, inv. Є 502. Basis marmoris albi superne et infra cymatio ornata. A. 0,76, l. 0,46, cr. 0,36. Litterae apicatae, a. 0,011, tertii ad finem vergentis vel alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1909 inveni et exscripsi. *Ect.*

ΣΑΡΑΠΙΙΣΙΑΝΟΥΒΙΚΑΤΑΠΡΟΣΤΑΓ//////
ΤΟΥΘΕΟΥΓΑΥΚΟΣΓΟΥΡΟΥΚΑΛΛΑΤΙΑΝ
ΚΑΙΟΥΙΟΣΠΑΡΑΜΟΝΟΣΚΑΙΗΓΥΝΗΑΓΓΕΛΙΣ

Ϲαράπι, Ἴϲι, Ἀνούβι, κατὰ πρόϲταγ[μα]
τοῦ θεοῦ, Γ(λ)αῦκοϲ Γούρου Καλλατιανὸ[ϲ]
καὶ ὁ υἱὸϲ Παράμονοϲ καὶ ἡ γυνὴ Ἀγγελίϲ.

Vs. 2 litterae ΟΥΓΑΥ super ΓΑΥΚΟΣ scriptae sunt; quod errore incisum non delevit quadratarius; eodem more videtur ethnicum ΚΑΛΛΑΤΙΑΝΟΣ primum prave incidisse atque postea rescripsisse.

1239 Deli in Serapeo C, inv. Є 472 a, b. Basis marmoris albi e duobus fragmentis composita, superne mutila. A. 0,70, l. 0,48, cr. 0,41. Litterae a. 0,015, eiusdem speciei atque in n. 1235. A. 1881 (*a*) et 1909 (*b*) inventa. Composui et exscripsi. Commemoravi *Comptes-Rendus Acad. Inscr.* 1910, 295. *Ect.*

a *b*
ΛΑΥΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΑΛΥΝΔΙΟΣ ΥΠΕΡΤΟΥΥΙΟΥ///
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΑΡΑΠΙΙΣΙΑΝΟΥΒ///
ΘΕΟΙΣΕΝΤΕΜΕΝΙΟΙΣ

[Γ]λαῦκοϲ Δημητρίου
[Κ]αλύνδιοϲ ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ
Δημητρίου Ϲαρ[ά]πι, Ἴϲι, Ἀνούβ[ι,]
θεοῖϲ ἐντεμενίοιϲ.

1240 In latere adverso subsellii marmorei in Serapeo B. Litterae a. 0,018, accurate incisae, tertii ad finem vergentis a. Chr. saeculi. A. 1910 inveni et exscripsi. *Ect.*

Σ Α Ρ Α Π Ι Ι Σ Ι Α Ν Ο Υ Β Ι Λ Α Χ Η Σ Η Ρ Α Κ Λ Ε Ι Δ Ο Υ Κ Ι Α Ν Ο Σ Κ Α Ι Β Ι Ω Τ Ι Σ Ε Π Ι Γ Ο Ν Ο Υ

Ϲαράπι, Ἶϲι, Ἀνούβι Λάχηϲ Ἡρακλείδου Κιανὸϲ καὶ Βιωτὶϲ Ἐπιγόνου.

Cius Bithyniae a. 202 a. Chr. a Philippo Macedonum rege diruta est qui agro Prusiam I Bithyniae regem donavit; postea vero urbs restituta est, Prusias vocata (Polyb. XV 21. 23; Strab. XII 4, 3; Head Historia numorum² 513). Titulus tertii exeuntis a. Chr. saeculi esse videtur.

1241 Deli in Serapeo C, inv. Ε 469. Basis marmoris albi superne mutila. A. 0,65, l. 0,50, cr. 0,43. Litterae a. 0,015 tertii exeuntis vel alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1881 invenit Hauvette et ed. *BCH* VI 1882, 340 n. 46. Contuli: cf. quae adnotavi *BCH* XXXII 1908, 397 adn. 5. *Ect.*

Α Ρ Ι Σ Τ Ω Ν Α Ρ Ι Σ Τ Ι Ω Ν Ο Σ
Κ Ο Ρ Κ Υ Ρ Α Ι Ο Σ Δ Ε Κ Α Τ Η Ν Σ Α Ρ Α Π///

Ἀρίϲτων Ἀριϲτίωνοϲ
Κορκυραῖοϲ δεκάτην Ϲαράπ[ι].

Vs. 1 Α Ρ Ι Σ Τ Ω Ν Ο Σ Hauv. || 2 Ϲαράπ[ιδι] suppl. Hauv. cui spatium deest. Ἀρίϲτων Ἀ. Κ.: fortasse idem Ἀρίϲτων ϲυναγωγεύϲ n. 1227.

1242 Deli in Serapeo C, inv. Ε 408. Cymatium superius vel corona a postica et inferiore parte non laevigata; angulus anterior dexter deest. A. 0,096, l. 1,335, cr. 0,34. Litterae a. 0,025. A. 1886 invenit Fougères et exscripsit. Contuli. *Ect.*

In partis rectangulae latere dextro

Θ Ι Β

In eiusdem partis latere adverso

Ι Β Υ Ο Ν Α Ι Σ Ι Ι Π Α Ρ Α Σ Σ Υ Ε Χ Α,

Βῖθ[υϲ - - - - - Λυϲιμ]αχεὺϲ Ϲαράπι, Ἶϲι, Ἀνούβι.

Fortasse Βῖθ[υϲ Κλέωνοϲ Λυϲιμ]αχεύϲ, Demetrii II Macedonum regis dux qui anno fere 235 a. Chr. Aratum vicit atque ab Atheniensibus collaudatus est (IG II² 808): cf. Wilhelm *GGA* 1903, 788sq.; Ferguson *Hellen. Ath.* 201.

1243 In latere adverso subsellii marmoris in Serapeo B. Litterae accurate incisae, apicatae, a. 0,015, tertii ad finem vergentis vel alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1910 inveni et exscripsi. *Ect.*

a *b*

Σ Α Ρ Α Π Ι Ι Σ Ι Α Ν Ο Υ Β Ι Ι Α Τ Ρ Ο Κ Λ Η Σ Μ Ε Ν Ι Π Π Ο Υ Μ Υ Λ Α Σ Ε Υ Σ Α Π Ο Τ Η Σ Δ Ε Κ Α Τ Η Σ

Ϲαράπι, Ἶϲι, Ἀνούβι Ἰατροκλῆϲ Μενίππου Μυλαϲεὺϲ ἀπὸ τῆϲ δεκάτηϲ.

Ἰατροκλῆϲ Με. Μυ. cf. n. 1227, 5 et 6.

1244 Deli in Serapeo B, inv. Ε 547. Basis marmoris albi, κεραοῦχοϲ. A. 0,64, l. 0,295, cr. 0,245. Litterae a. 0,008—0,01, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1907 exscripsi. Ed. Hatzfeld *BCH* XXXVI 1912, 198 n. 2. *Ect.*

Α Γ Α Θ Ω Ν Ν Υ Μ Ψ Ι Ο Υ Π Ε Τ Η Λ Ι Ν Ο///
Σ Α Ρ Α Π Ι Ι Σ Ι Α Ν Ο Υ Β Ι Ε Υ Χ Η///

Ἀγάθων Νυμψίου Πετηλῖνο[ϲ]
Ϲαράπι, Ἶϲι, Ἀνούβι εὐχή[ν.]

Νύμψιοϲ: cf. Schulze *Lat. Eigennamen* 129 (c. adn. 3). 198 et Hatzfeldium l. l. (nomen etruscum Numsi, oscicum Niumsis; gens Numisiorum).

1245 Basis eiusdem speciei atque n. 1244, in scalis receptaculi inferioris Inopi inaedificata, inv. Ε 499: cf. *Comptes-Rendus Acad. Inscr.* 1909, 405. A. 0,46 (non integra), max. l. 0,22. Litterae a. 0,007. A. 1908 inventa. Ed. Hatzfeld *BCH* XXXVI 1912, 198 n. 3. *Ect.*

Α///Α Θ Ω Ν Ν Υ Μ Ψ Ι Ο Υ Π Ε Τ Η Λ Ι Ν Ο Σ
Σ Α Ρ̣ Α̣ Π Ι Ι Σ Ι Α Ν Ο Υ Β Ι Ε Υ Χ Η Ν

Ἀ[γ]άθων Νυμψίου Πετηλῖνοϲ
Ϲαρ̣ά̣πι, Ἶϲι, Ἀνούβι εὐχήν.

1246 Deli in Serapeo B, inv. Ε 637. Lapis albus a postica parte mutilus, cuius latus adversum atque pars anterior lateris dextri et sinistri laevigata sunt. A. 0,10, l. 0,165, cr. 0,21. Litterae a. 0,011 circiter. A. 1910 inveni et exscripsi. Ed. Hatzfeld *BCH* XXXVI 1912, 197 n. 1. *Ect.*

//////////Α Θ Ω Ν Ν Υ Μ Ψ Ι Ο Υ Π Ε Τ Η Λ////////////
Τ Η Ν Ο Ρ Ο Φ Ω Σ Ι Ν Σ Υ Ν Τ Ω Ι Κ Ε Ρ Α Μ ⌒////
Κ Α Ι Τ Η Ν Κ Ο Ν Ι Α Σ Ι Ν
Σ Α Ρ Α Π Ι Ι Σ Ι Α Ν Ο Υ Β Ι Κ Α Τ Α
Π Ρ Ο Σ Τ Α Γ Μ Α Τ Ο Υ Θ Ε Ο Υ

[Ἀγ]άθων Νυμψίου Πετηλ[ῖνοϲ]
τὴν ὀρόφωϲιν ϲὺν τῶι κεράμω̣[ι]
καὶ τὴν κονίαϲιν
Ϲαράπι, Ἶϲι, Ἀνούβι, κατὰ
πρόϲταγμα τοῦ θεοῦ.

Vs. 2 ὀρόφωϲιϲ: cf. n. 199 *A* 106. || post Κ Ε Ρ Α Μ, Ε iniuria dispicere mihi visus eram, unde Hatzfeld κεραμέ[ωι] habet.

1247 Deli in Serapeo A, inv. Є 722. θηϲαυρόϲ rotundus marmoris albi, basi quadratae impositus; diam. 0,55; a. 0,57; a. basis 0,19. Titulus in media parte θηϲαυροῦ incisus est atque supra titulum foramen ad pecuniam immittendam idoneum apertum est; quod olim ornamento aeneo instructum erat. Litterae bonae, a. 0,012 (vss. 1. 5) et 0,006, tertii exeuntis vel alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1911 inventus. *Ect.*

ΣΑΡΑΠΙΔΙΙΣΙΔΙΑΝΟΥΒΙΔΙ
ΚΤΗΣΙΑΣΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥΤΗΝΙΟΣ
ΤΟΝΘΗΣΑΥΡΟΝΚΑΙΤΟΣΤΡΩΜΑ
ΚΑΤΑΠΡΟΣΤΑΓΜΑΤΟΥΘΕΟΥ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ

ΜΗΤΙΜΕΘΑΜΒΗΣΕΙΣΕΣΙΔΩΝΞΕΝΕΓΟΡΓΟΝΕΟΝΤΑ
ΤΟΝΔΕΓΑΡΗΜΕΡΙΟΣΚΑΙΠΑΝΝΥΧΟΣΑΜΦΙΒΕΒΗΚΩΣ
ΘΗΣΑΥΡΟΝΦΡΟΥΡΩΘΕΙΟΝ ΑΥΠΝΟΣΕΩΝ
ΑΛΛΑΧΑΡΕΙΣΕΝΒΑΛΛΕΟΤΙΣΟΦΙΛΟΝΕΣΤΙΑΠΟΘΥΜΟΥ
ΕΙΣΕΜΟΝΕΥΔΕΚΤΟΝΣΩΜΑΔΙΑΣΤΟΜΑΤΟΣ

Ϲαράπιδι, Ἴϲιδι, Ἀνούβιδι
Κτηϲίαϲ Ἀπολλοδώρου Τήνιοϲ
τὸν θηϲαυρὸν καὶ τὸ ϲτρῶμα
κατὰ πρόϲταγμα τοῦ θεοῦ
ἀνέθηκεν.

Μή τι με θαμβήϲειϲ ἐϲιδών, ξένε, γοργὸν ἐόντα·
τόνδε γὰρ ἡμέριοϲ καὶ πάννυχοϲ ἀμφιβεβηκὼϲ
θηϲαυρὸν φρουρῶ θεῖον, ἄυπνοϲ ἐών·
ἀλλὰ χαρεὶϲ ἔνβαλλε ὅ τί ϲο(ι) φίλον ἐϲτὶ ἀπὸ θυμοῦ
εἰϲ ἐμὸν εὔδεκτον ϲῶμα διὰ ϲτόματοϲ.

Κτηϲίαϲ Ἀπο. Τη.: idem n. 1248.
Epigramma ad effigiem foramini circumpositam pertinebat, qua verisimiliter corpus draconis expressum erat: cf. Herzog *Arch. f. Religionsw.* X 1907, 212 sqq.

1248 Deli in Serapeo A, inv. Є 724. Basis rotunda marmoris albi superne et infra cymatio ornata. A. 0,53, diam. 0,33. Litterae a. 0,017. A. 1911 inventa. Exscripsi. *Ect.*

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣΕΙΡΙΔΙ
ΚΤΗΣΙΑΣΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ
ΤΗΝΙΟΣΑΠΑΡΧΗΝ
ΑΠΟΤΗΣΕΡΓΑΣΙΑΣΔΕΚΑΤΗΝ

Βαϲιλεῖ Ὀϲείριδι
Κτηϲίαϲ Ἀπολλοδώρου
Τήνιοϲ ἀπαρχὴν
ἀπὸ τῆϲ ἐργαϲίαϲ δεκάτην.

Κτηϲίαϲ Ἀπο. Τή.: idem n. 1247.

1249 Deli in Serapeo C, inv. Є 435. Pars superior basis marmoris albi κεραούχου, a postica parte fracta; angulus superior dexter deest. L. 0,28; max. a. 0,45; cr. 0,10. Litterae a. 0,018 (vs. 1) et 0,012. Ex apographo a Stamataki facto ed. Kumanudis Ἀθήναιον IV 1875, 460 n. 11 (Dittenberger Syll.[2] 766). Cf. quae commentatus sum *BCH* XXXII 1908, 398. *Ect.*

Ω Ρ Ω Ι
ΚΑΤΑΤΟΠΡΟΣΤΑΓΜΑ
ΤΟΥ ΘΕΟΥ
ΚΤΗΣΙΠΠΟΣ
ΚΤΗΣΙΠΠΟΥ
ΧΙΟΣ
ΜΕΛΑΝΗΦΟΡΟ///

Ὥρωι
κατὰ τὸ πρόϲταγμα
τοῦ θεοῦ
Κτήϲιπποϲ
Κτηϲίππου
Χῖοϲ
μελανηφόρο[ϲ.]

Vs. 7 μελανηφόροϲ Ku.

Κτήϲιπποϲ Κτη. Χῖοϲ: eius in honorem ineunte altero a. Chr. saeculo decreta n. 819. 820 a Deliis facta sunt; donariorum ab eo in Serapeo consecratorum mentio conscripta est in laterculis atticis saec. II arch. Anthesterio *A* I 18. 19. 25 et Callistrato *B* I 15. 17. 25. 26: ζωιδάρια παιδικὰ δύο ἐπὶ βάϲεωϲ, ἀνάθεμα Κ. Χ.· ἄλλο εἰκονικὸν ἐπὶ βάϲεωϲ, ἀνάθεμα Κ. Χ. μελανηφόρου· - - - - θυμιατήριον ἐπὶ βάϲεωϲ, ἀνάθεμα Κ. Χ.
Μελανηφόροϲ: cf. ad n. 1226.

1250 Basis κεραοῦχοϲ, infra cymatio ornata, quae basi n. 1249 consimilis fuisse videtur. A. 0,76 circiter, l. 0,28. E Cockerellii schedis ed. Walpole *Travels in various Countries of the East*, London 1820, 564 n. XXIX cum adnotationibus (Boeckh CIG 2294). Cf. Leake *Travels in north. Greece* III 101; Ad. Reinach *Rev. arch. IVe série* XIX 1912, 306. Descriptionem atque mensuram monumenti habeo e Cockerellii schedis quarum imago lucis opera expressa mihi praesto fuit.

Ι Σ Ι
////ΤΗΣΙΠΠΟΣ
/////ΤΗΣΙΠΠΟΥ
ΧΙΟΣ
\ΕΛΑΝΗΦΟΡΟΣ

Ἴϲι
[Κ]τήϲιπποϲ
[Κ]τηϲίππου
Χῖοϲ
μελανηφόροϲ.

Cf. n. 1249.

1251 Deli in Serapeo B, inv. Є 625. Basis marmoris albi superne mutila, a postica parte non laevigata. A. 0,68, l. 0,32, cr. 0,25. Litterae a. 0,008, tertii exeuntis vel alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1910 inveni et exscripsi. *Ect.*

ΑΙΣΩΠΟΣΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥ
ΣΑΡΑΠΙΙΣΙΑΝΟΥΒΙΘΕΟΙΣΣΥΝΝΑΟ//////
ΚΑΤΑΠΡΟΣΤΑΓΜΑΤΟΥΘΕΟ/////

Αἴϲωποϲ Μενεκράτου
Ϲαράπι, Ἴϲι, Ἀνούβι, θεοῖϲ ϲυννάο[ιϲ,]
κατὰ πρόϲταγμα τοῦ θεο[ῦ].

1252 Deli in museo, inv. A 3031. Basis marmoris albi. A. 0,055, l. 0,24, cr. 0,255; in parte superiore foramen fere quadratum (0,07 et 0,08) excavatum est. Lateris adversi pars dextra erasa fuisse videtur. Litterae a. 0,009, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1911 in Serapeo A inventa. Exscripsi. *Ect.*

ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ///////////
ΣΑΡΑΠΙΚΑΙΙΣΙ//////////

Ἀνδρόνικοϲ
Ϲαράπι καὶ Ἴϲι.

1253 Deli in Serapeo C, inv. Є 433. Lapis albus cuius latus adversum tantum laevigatum est. A. 0,19, l. 0,40. Litterae neglegenter incisae, a. 0,015—0,018. A. 1881 invenit Hauvette et ed. *BCH* VI 1882, 323 n. 13 (Dittenberger Syll.[3] 761). *Ect.*

ΑΝΟΥΒΙΗΓΕΜΟΝΙΣΑΡΑΠΙ
ΣΩΤΗΡΙΙΣΙΣΩΤΕΡΡΑΙ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΧΑΡΜΙΔΟΥ
ΣΙΝΔΟΝΟΦΟΡΟΣ
ΚΑΤΑΠΡΟΣΤΑΓΜΑΤΟΥΘΕΟΥ

Ἀνούβι Ἡγεμόνι, Ϲαράπι
Ϲωτῆρι, Ἴϲι Ϲωτε[ί]ραι
Ἀπολλώνιοϲ Χαρμίδου
ϲινδονοφόροϲ,
κατὰ πρόϲταγμα τοῦ θεοῦ.

Vs. 1 ΑΝΟΥΒΙΔΙ Hauv.
Ἀπολλώνιοϲ Χαρμί. fortasse Delius; idem? n. 1254 et 1255.
Ϲινδονοφόροϲ: veste lintea, id est isiaca, indutus: cf. quae disputaverunt Fränkel *Inschr. v. Perg.* ad n. 336, 4; Dittenberger Syll.[3] 754 adn. 5; Rusch 57.

1254 Deli in museo, inv. A 3010. Basis marmoris albi a sinistra et postica parte mutila. A. 0,055, l. 0,115, cr. max. 0,085. Litterae a. 0,008—0,01. A. 1911 ad Serapeum C in ruderibus ab Hauvettio congestis inventa. Exscripsi. *Ect.*

ΞΙ ΛΝΟΥΒΙ
ΙΟΣΧΑΡΜΙΔΟΥ
⁻ΗΡΙΟΝ

[Σαράπι, ˇΙ]σι, Ἀνοῦβι
[Ἀπολλών]ιος? Χαρμίδου
[χαρισ]τήριον.

[Ἀπολλών]ιος? Χαρμ.: cf. n. 1253.

1255 Deli in museo, inv. A 1260. Basis marmoris albi a sinistra mutila. A. 0,045, l. 0,11, cr. 0,19. Litterae a. 0,008, eiusdem speciei atque in n. 1254. A. 1881 in Serapeo C invenit Hauvette et exscripsit. Contuli. *Ect.*

ΜΙΔΟΥ
ΑΡΑΠΙ ΙΣΙ
ΣΤΗΡΙΑ

[- - - Χαρ]μίδου
[- - - Σ]αράπι, ˇΙσι
[χαρι]στήρια.

Fortasse [Ἀπολλώνιος Χαρ]μίδου: cf. n. 1254.

1256 Deli, inv. E 397. Basis marmoris subcaerulei, κεραοῦχος. A. 0.57, l. 0,24—0,26, cr. 0,22. Litterae a. 0,022, tertii exeuntis vel alterius ineuntis a. Chr. saeculi. Myconi in museo exscripsit Homolle; postea Delum in Serapeum C delata est. Contuli. *Ect.*

//////////ΜΗΤ////Ι Ο////
////////ΠΑΡΑΜΟΝ////////
//////ΑΡΑΠΙ : ΙΣΙ
///ΤΑΠΡΟΣΤΑΓΜ///
5 ΤΟΥ ΘΕΟΥ

[Δη]μήτ[ρ]ιο[ς]
vacat? Παραμόν[ου]
[Σ]αράπι, ˇΙσι,
[κ]ατὰ πρόσταγμ[α]
5 τοῦ θεοῦ.

1257 Deli in Serapeo C, inv. E 733. Fragmentum basis rotundae marmoris albi, superne cymatio ornatum. A. 1881 supererat basis tota e fragmentis duobus composita (descripsit Hauvette in schedis); maius autem fragmentum (*a*) periisse videtur. Litterae a. 0,011 alterius ineuntis a. Chr. saeculi. Ed. Hauvette *BCH* VI 1882, 324, 14. Cf. quae adnotavi *BCH* XXXII 1908, 397 adn. 4. *Ect.*

ΥΣΙΟΣΖΩΙΤΤΑ
ΙΙΣΙΑΝΟΥΒΙ
ΝΝΑ

E schedis Hauvettii:

b
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΖΩΙΤΤΑ
a ΣΕΡΑΠΙΙΣΙΑΝΟΥΒΙ
ΘΕΟΙΣΣΥΝΝΑΟΙΣ
ΚΑΤΑΠΡΟΣΤΑ ΤΟΥΘΕΟΥ

Διονύσιος Ζωίττα
Σεράπι, ˇΙσι, Ἀνοῦβι,
θεοῖς συνναόις.
κατὰ πρόστα[γμα] τοῦ θεοῦ.

Διονύσιος Ζω.: donarii olim ab illo dedicati mentio facta est in laterculis atticis saec. II (arch. Anthesterio *A* I 22. 23 et arch. Callistrato *B* I 22. 23).

1258 Deli in museo, inv. A 1301. Basis marmoris albi. A. 0,08, l. 0,27, cr. 0,195. Litterae a. 0,013. A. 1908 in inferiore lacu Inopi inventa. Exscripsit Hatzfeld. Contuli.

⁻ΛΙΚΩΝΔΙΟΝΥΣΙΟΥΥΠΕΡΑΥΤΟΥ
ΚΑΙΤΩΝΤΕ///ΝΩΝΣΑΡΑΠΙΔΙΙΣΙΔΙ
////⁻ΙΙΕΡΕΩΣ ΕΥΧΗΝ ΚΙΝΕ

[Ἑ]λικὼν Διονυσίου ὑπὲρ αὑτοῦ
καὶ τῶν τέ[κ]νων Σαράπιδι, ˇΙσιδι
εὐχήν·
[ἐ]πὶ ἱερέως Κινέ[ου.]

Vs. 3 Κινέας Serapidis sacerdos etiam in n. 1260 et 1261; idem Κι. Ἀγοράλλου n. 1226.

1259 Deli in museo, inv. A 3063. Parva ara rotunda superne et infra cymatiis artificiose exsculptis ornata. A. 0,28, diam. 0,08 (sine cymatiis). Litterae accurate incisae, a. 0,011, alterius a. Chr. saeculi. A. 1912 in Serapeo A inveni et exscripsi.

ΕΥΝΟΥΣ
ΣΑΡΑΠΙΔΙ
ΙΣΙΔΙ
ΑΝΟΥΒΙΔΙ

Εὔνους
Σαράπιδι,
ˇΙσιδι,
Ἀνούβιδι.

Εὔνους: idem? n. 1260.

1260 Deli in museo, inv. A 1448 A, B. Basis marmoris albi e duobus fragmentis composita. A. 0,085, l. 0,21, cr. 0,20. Litterae a. 0,007, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1881 invenit Hauvette in eo ipso loco quo Serapeum B postea patefactum est (ex Hauvettii schedis). Ed. idem *a*: *BCH* VI 1882, 322 n. 10; *b*: ibid. 321 n. 8. Composuit Jardé. Contuli. *Ect.*

a *b*
ΕΥΝΟΥΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΥΠΕΡΕΑΥΤΟΥΚΑΙΤΩΝΤΕΚΝΩΝ
ΣΑΡΑΠΙΔΙΙΣΙΔΙ ΑΝΟΥΒΙΔΙ
ΑΡΠΟΧΡ///ΤΕΙΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ
5 ΕΦΙΕΡΕΩΣ ΚΙΝΕΟΥ

Εὔνους Δημητρίου
ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τέκνων
Σαράπιδι, ˇΙσιδι, Ἀνούβιδι,
Ἀρποχρ[ά]τει χαριστήριον·
5 ἐφ' ἱερέως Κινέου.

Vs. 5 extr. Κ.Ν... Hauv.
Κινέας Serapidis sacerdos: cf. n. 1258.

1261 Deli in museo. Parvum simulacrum marmoreum dei cuiusdam in solio sedentis. A. 1910 in Serapeo B inventum. In latere adverso scabelli pedibus dei suppositi incisum est litteris a. 0,007:

ΕΦΙΕ/////ΩΣΚΙΝΕΟΥ

Ἐφ' ἱε[ρέ]ως Κινέου.

Κινέας Serapidis sacerdos: cf. n. 1258.

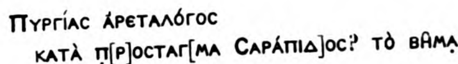
1262 Deli in Serapeo C, inv. E 426. Basis marmoris subcaerulei, κεραοῦχος. A. 0,77, l. 0,295 et 0,33, cr. 0,22—0,24. Litterae a. 0,01, apicatae, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1909 inveni et exscripsi. *Ect.*

ΖΩΙΛΟΣΔΙΟΝΥΣΟΔ Ϛ//////////
ΚΑΤΑΠΡΟΣΤΑΓ Μ//////
ΙΣΙΔΙ

Ζωΐλος Διονυσοδώ[ρου]
κατὰ πρόσταγμ[α]
ˇΙσιδι.

Ζωΐλος Διο. Delius?

1263 Deli in museo, inv. A 585. Tabula quadrata marmoris albi cuius pars superior plantas duas anaglyphas ostendit. Long. et lat. 0,32; cr. 0,09. Litterae in parte superiore litteris fere 0,012 altis incisae sunt. A. 1881 in Serapeo C invenit Hauvette et ed. *BCH* VI 1882, 327 n. 21: cf. Rusch 55. Contuli. Ex imagine lucis opera expressa delineavit Sven Risom.

Πυργίας Ἀρεταλόγος
κατὰ π[ρ]όσταγ[μα Σαράπιδ]ος? τὸ βῆμα.

- - Μυρίς, Μαιανδρία, Σησάμη
Ἴσι, Ἀνούβι.

Hauv. ΟΣΤΑΓΜΑ; ΜΥΡΙΝ.

Ut videtur, τὸ βῆμα ad duas inscriptiones pertinet; de eo genere donariorum cf. quae disputaverunt Drexler ap. Roscher *Ausf. Lexikon d. Mythologie* II 1, 527; Amelung *Archiv f. Religionsw.* VIII 1905, 157 sqq.; Svoronos Τὸ ἐν Ἀθήναις ἐθνικὸν Μουσεῖον 483 sqq.

Ἀρεταλόγος: qui dei virtutes narrat: cf. S. Reinach *BCH* IX 1885, 257 sqq.; Crusius ap. Pauly-Wissowa II 670 sqq.; Reitzenstein *Hellenistische Wundererzählungen* 9 sqq.; Ferguson *Hellen. Ath.* 393 adn. 3.

1264 Ara triquetra cuius latera anaglypha offerunt, aliud Apollinem laeva manu citharam habentem, aliud Dianam arcitenentem, aliud Latonam sceptro decoratam. A. 0,66, l. 0,40 et 0,25. Inscriptio infra Apollinis anaglyphum parum accurate incisa est, litteris 0,013 circiter altis, alterius a. Chr. saeculi. Marmor Choiseulianum nunc Massiliae in museo *Borély* servatum: cf. Dubois *Catal. des Antiquités . . ., formant la collection de feu M. le Comte de Choiseul-Gouffier, Paris* 1818, p. XII adn. 1. Edd. Millin *Voyage dans le Midi* III 144 tab. 36 ex quo habet Boeckh CIG 2303; Froehner *Musée de Marseille, catal. des antiquités* 1897, 24 n. 85. Imagines lucis opera expressas amicissime mihi tradidit Clerc, musei *Borély* curator.

ΣΩΣΙΝΙΚΟΣΕΥΑΓΟΡΟΥ
ΣΑΡΑΠΙΙΣΙΑΝΟΥΒΙΕΥΧΗΝ

Σωσίνικος Εὐαγόρου
Σαράπι, Ἴσι, Ἀνούβι εὐχήν.

Vs. 1 ΣΩΣΙΜΙΝΟΣ Boeckh.

Monumentum 'potest ante Olymp. 152 factum esse, quum Atheniensibus nondum pareret Delus' Boeckh; cui plane assentior. Sosinicum vero Cyprium regii generis fuisse sine causa coniecit Froehner.

1265 Deli in museo, inv. A 1556. Lapis albus cuius latus adversum tantum laevigatum est. A. 0,20, l. 0,27, cr. 0,08. Litterae a. 0,013 circiter, alterius a. Chr. saeculi. A. 1910 in Serapeo B inveni et exscripsi. *Ect.*

ΑΜΜΩΝΙ — Ἄμμωνι
ΑΝΔΡΟΔΙΚΗ — Ἀνδροδίκη
ΦΑΝΟΔΙΚΟΥ — Φανοδίκου.

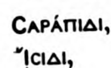
1266 Deli in museo, inv. A 1557. Basis marmoris albi. A. 0,087, l. 0,295, cr. 0,232. Litterae alterius ineuntis a. Chr. saeculi, a. 0,012. A. 1910 in Serapeo B inveni et exscripsi. *Ect.*

ϹΝΗΣΑΓΟΡΑΣ — Ὀνησαγόρας
ΗΡΩΙ — Ἥρωι.

Ἥρως aegyptiacus deus: cf. Perdrizet *Cultes et Mythes du Pangée* 20 adn. 3.

1267 Deli in museo, inv. A 3063. Parvum capitulum marmoris albi. A. 0,15; inscriptio in abaco incisa est (a. 0,05, l. 0,255). Litterae a. 0,007—0,011. A. 1912 in Serapeo A inveni et exscripsi. *Ect.*

ΣΑΡΑΠΙΔΙ · ΑΝΟΥΒΙΔΙ
ΙΣΙΔΙ · ΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Σαράπιδι, Ἀνούβιδι
Ἴσιδι, χαριστήριον.

In media parte, fortasse nomen et patronymi cum eius qui dedicationem fecit. De Ἐφεσίοις γράμμασι cogitat Hiller.

1268 Deli in Serapeo B, inv. Є 630 A, B. Fragmenta duo subsellii marmorei, inter se coniuncta. In latere adverso, litteris a. 0,027 tertii exeuntis a. Chr. saeculi. *Ect.*

a Σ ΣΑΡΑΠΙ ΙΣΙ *b* ΑΝΟΥΒΙ *vacat*

- - - ς Σαράπι, Ἴσι, Ἀνούβι.

1269 Deli in Serapeo B, inv. Є 623. Tabula marmoris albi a dextra mutila quae in parte superiore subsellii fuisse videtur; a sinistra tabula similis posita erat. In angusto latere, litteris a. 0,025. *Ect.*

ΔΙΑΝ///ΥΒΙΔ — [Σαράπιδι, Ἴσι]δι, Ἀν[ο]ύβιδ[ι] -

1270 Deli in Serapeo B, inv. Є 633. Basis cylindrata marmoris albi superne et infra cymatio ornata. A. 0,56, diam. 0,45. Superficies ita detrita ut de litterarum aetate diiudicari nequeat. A. 1910 inveni et exscripsi.

nonnulli versus deleti - - - - - - - - - - - -
//////////// Β Ι ////// ΘΕΟΙΣ ////////// — [- - - - Σαράπιδι, Ἴσιδι]
[Ἀνού]βι[δι,] θεοῖς [συννάοις.]

1271 Deli in Serapeo B, inv. Є 634. Basis quadrangula marmoris albi, κεραοῦχος. A. 0,75, l. 0,42, cr. 0,35. Superficies maxime pessumdata. A. 1910 inveni et exscripsi. *Ect.*

////////////////////////ΙΑΣ ΣΩΚ///ΙΛ//Υ
Σ//////////////Ι ΙΣΙ ΑΝΟΥΒΙ
//////ΤΑΠΡ///ΣΤ/////ΜΑΤΟΥΘΕΟΥ

- - - - ίας Σωκ . . ίου
Σ[αράπ]ι, Ἴσι, Ἀνούβι,
[κα]τὰ πρ[ό]στ[αγ]μα τοῦ θεοῦ.

Σωκ[λ]ίου (pro Σωκλείδου) Hiller.

1272 Deli in museo, inv. A 1481 A—E. Fragmenta quinque inter se coniuncta tabulae marmoris nigricantis quae in parte superiore mensae sacrae fuisse videtur; a sinistra et postica parte mutila est; max. l. 0,40. Inscriptio in parte superiore propter marginem anteriorem, litteris a. 0,015, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1881 et 1910 in Serapeo C inventa. Exscripsi. *Ect.*

ΚΟΣΒΟΙΔΙΟΥΑΝΕΘΗΚΕΝ
a b c d e

- [ὑπὲρ τῆς γυναι]κὸς Βοιδίου ἀνέθηκεν.

Βοίδιον nomen muliebre: cf. Colin *Fouilles de Delphes* III 2, 236 n. 205.

SECTIO SEPTIMA.

DONARIA RELIQVORVM DEORVM.

1273 Deli in muro septemtrionali Serapei A, inv. Є 723. Lapis subcaeruleus. A. 0,22, l. 0,295. Litterae a. 0,01 alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1911 inventus. Exscripsi. *Ect.*

Α Γ Α Θ Ω Ι Δ Α Ι Μ Ο Ν Ι
Α Γ Α Θ Ε Ι Τ Υ Χ Ε Ι
Α Θ Η Ν Ι Ω Ν Η Φ Α Ι Σ Τ Ι Ω Ν Ο Σ
Μ Α Κ Ε Δ Ω Ν Κ Α Ι Η Γ Υ Ν Η
Μ Υ Ρ Τ Ι Σ Κ Α Τ Α
Π Ρ Ο Σ Τ Α Γ Μ Α
Τ Ο Υ Θ Ε Ο Υ

Ἀγαθῶι Δαίμονι,
Ἀγαθεῖ Τύχει
Ἀθηνίων Ἡφαιστίωνος
Μακεδὼν καὶ ἡ γυνὴ
Μυρτίϲ, κατὰ
πρόϲταγμα
τοῦ θεοῦ.

De his numinibus cum deis aegyptiacis consociatis: cf. *BCH* XXXI 1907, 528.

1274 Deli in museo, inv. A 1422. Ara rotunda marmoris albi. A. 0,10 diam. 0,066. A. 1885 invenit Homolle et commemoravit *Arch. miss. scient.* XIII 1887, 410 n. 5. Exscripsi.

Ξ Ε Ν Α Ρ Χ Ο Σ Κ Α Ι Α Γ Α Θ Ο Δ Α Μ Ο Σ Α Ρ Τ Ε Μ Ι Δ Ι

Ξέναρχοϲ καὶ Ἀγαθόδαμοϲ Ἀρτέμιδι.

1275 Deli in Serapeo B, inv. Є 626. Lapis albus. A. 0,125, l. 0,22, cr. 0,49; extrema autem pars quae non laevigata est (cr. 0,29) in muro inaedificata esse videtur. Foramen rotundum ad statuam ponendam idoneum in anteriore parte lateris superioris excavatum est. Litterae a. 0,018, tertii ad finem vergentis a. Chr. saeculi. A. 1910 inveni et exscripsi. *Ect.*

Β Ι Θ Υ Σ
Α Θ Η Ν ////Κ Λ Ε Ο Υ Σ
Φ Ω Σ /// Ο Ρ Ω Ι
Α Ρ Τ Ε Μ Ι Δ Ι

Βῖθυϲ
Ἀ̣θην[ο]κ̣λέουϲ
Φωϲ[φ]όρωι
Ἀρτέμιδι.

Ἄρτεμιϲ Φωϲφόροϲ: cf. n. 203 *B* 73. 74: δακτύ[λ]ιον ἀργυροῦν φωϲφόριον ἔχοντα (in Artemisio) et quae commentatus est Dürrb.

1276 Deli in museo, inv. A 1306. Marmor album undique rude. A. max. 0,16, l. 0,39. Litterae neglegenter incisae, altae c. 0,018, tertii a. Chr. saeculi. Origine ignota. Exscripsi. *Ect.*

Σ Ω Τ Ε Ι Ρ //////
//////// Α Γ Α Λ Μ Α Π Ο Λ Υ Κ Τ Ε /
Ν Ω Ι Π Α Ρ Α Ν Α Ω Ι - Λ Υ Σ Ι Μ Α
Χ Ο Σ Μ Α Κ Ε Δ Ω Ν Φ Ο Σ Φ Ο
Ρ Ω Ι Α Ρ Τ Ε Μ Ι Δ Ι

Ϲωτείρ̣[αι τόδ'] ἄγαλμα πολυκτεά̣νωι παρὰ ναῶι
Λυϲίμαχοϲ Μακεδὼν Φω̣ϲ̣φόρωι Ἀρτέμιδι.

1277 Deli in Aphrodisio, inv. Є 770. Basis marmoris albi superne et infra cymatio ornata, sed valde laesa. A. 0,74, l. 0,40, cr. 0,025. Litterae magna ex parte evanidae, a. 0,009. A. 1912 inveni et exscripsi. *Ect.*

Ε //Χ Ε Ν Ι Κ Η Σ Τ Η Σ Ι Λ Ε /// Α /////// Ο Δ Ι Τ ///////

Ἐχ̣ενίκη Ϲτηϲίλε[ω] Ἀ[φρ]οδίτ[ηι].

Ἐχενίκη Ϲτη.: cf. ad n. 287 *A* 123 et n. 1166. 1167. Donarii mentio postea facta est in laterculis atticis saec. II.

1278 Deli in Aphrodisio, inv. Є 771. Basis marmoris albi. A. 0,495, l. 0,23, cr. 0,20. Litterae accurate incisae, olim miniatae, a. 0,014, medii fere tertii a. Chr. saeculi. A. 1912 inveni et exscripsi. *Ect.*

Κ Τ Η Σ Ω Ν Ι Δ Η Σ
Α Ν Α Ψ Υ Κ Τ Ι Δ Ο Υ
Α Φ Ρ Ο Δ Ι Τ Η Ι

Κτηϲωνίδηϲ
Ἀναψυκτίδου
Ἀφροδίτηι.

Κτηϲωνίδηϲ Ἀνα.: pater Ἀναψυκτίδηϲ Κτη. sponsor arch. Theoproto a. 257 n. 226 *A* 13. Donarii mentio postea facta est in laterculis atticis saec. II.

1279 Deli in museo, inv. A 1401. Basis a postica parte mutila. A. 0,065, l. 0,24, max. cr. 0,14; in parte superiore foramen rotundum excavatum erat. Litterae apicatae, a. 0,009, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1913 e muro recentiore ad orientem sacrarii Taurorum eruta. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXIX 1905, 240 n. 102. Contuli. *Ect.*

Ι Ε Ρ Λ Κ Ο Σ Κ Α Λ Λ Ι Ξ Θ Ε Ν Ο Υ
Π Α Ρ Ι Ο Σ
Α Φ Ρ Ο Δ Ι Τ Η Ι

Ἱέρ̣ακοϲ Καλλι̣ϲ̣θέ̣νου
Πάριοϲ
Ἀφροδίτηι.

1280 Deli in museo, inv. A 1061 A, B. Basis marmoris albi in duas partes fracta, superne a sinistra mutila, infra a dextra laesa. A. 0,23, l. 0,45, cr. 0,31. In parte superiore foramen rude excavatum est. Litterae a. 0,018, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1903 ad septemtriones et occidentem τεμένουϲ Apollinis in ruderibus inventa. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXIX 1905, 293 n. 101. *Ect.*

a | *b*

Ι \ Γ Λ Α Υ Κ Ο Υ
Δ Η /// //Η Τ Ρ Ι

\- - - - α̣ Γλαύκου
Δή[μ]η̣τρι.

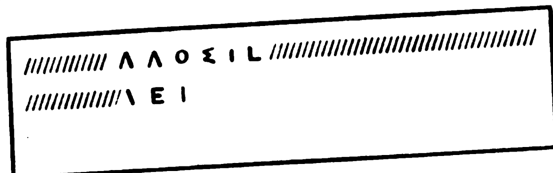
1281 Deli in museo, inv. A 3032. Fragmentum basis marmoreae, superne integrum, a dextra tantum laesum. A. 0,045, l. 0,255, cr. 0,16. Litterae accurate incisae, a. 0,01, tertii a. Chr. saeculi. A. 1911 in Serapeo A inventum. Exscripsi. *Ect.*

Ι Λ Υ Σ Ι Ξ Ε Ν Ε Κ Α Ι Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ω ////////////
Η Λ Ο Ν Π Λ Η Σ Ε Ν Υ Π Ο Ι Δ Μ Α Α Λ Ι Ο ////////////
Τ Ω Ν Τ Α Ι Σ Σ Α Ι Σ Β Ο Υ Λ Α Ι Σ Ι Π Ο Σ ////////////

– ◡◡ – ◡◡ – Λυϲίξενε, καὶ Διονύϲω̣[ι]
[– ◡◡ – Δ]ῆ̣λον πλῆϲεν ὑπ' οἶδμα Χλιο̣[ν]
– ◡◡ – ◡◡ τω̣ν ταῖϲ ϲαῖϲ βουλαῖϲι, Πόϲ̣[ειδον]
\- - - - - - - - - - - - - - -

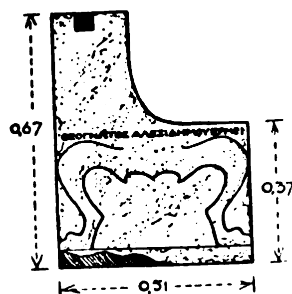
Vs. 1 fortasse Serapis cum Baccho consociatus erat: cf. n. 1224.

1282 Deli, inv. Є 498. Basis marmoris albi e tribus fragmentis composita, superne cymatio rectangulo ornata cuius in latere adverso inscriptio incisa est. A. 1,11, l. et cr. 0,27. Litterae a. 0,012 tertii a. Chr. saeculi. A. 1908 et 1912 ad lacum inferiorem Inopi inventa. Exscripsi. *Ect.*

[- - - - Ἄ]λλος Ἱε- - -
[- - Ἑρ]μεῖ.

1283 Deli, inv. Є 649. Lapis albus qui ad sinistram partem exedrae pertinuisse videtur; latus sinistrum duobus leonis pedibus anaglyphis ornatus est; supra incisa est inscriptio litteris a. 0,013, minimis apicibus ornatis, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1910 ad septemtriones et orientem lacus sacri invenit Picard et exscripsit. Ed. Plassart *BCH* XXXVI 1912, 393 n. 7. *Ect.*

Θεόγνωτος Ἀλεξιδήμου Ἑρμεῖ.

Θεόγνωτος Ἀλε. (Delius) debitor arch. Oeneo a. 177 et postea: cf. ad n. 444 *A* 52. 53.

1284 Deli in museo, inv. A 1079. Marmor rotundum. A. 0,26, diam. 0,205. Litterae graciles, apicatae, a. 0,018, alterius a. Chr. saeculi. A. 1886 propter gymnasium invenit Fougères et ed. *BCH* XV 1891, 251. Contuli. *Ect.*

ΜΗΝΟΦΙΛΟΣ	Μηνόφιλος
ΕΡΜΕΙ ΚΑΙ	Ἑρμεῖ καὶ
ΗΡΑΚΛΕΙ	Ἡρακλεῖ.

1285 Deli in museo, inv. A 1579. Basis marmoris albi a postica, inferiore, dextra parte mutila. Max. a. 0,26, l. 0,24, cr. 0,29; in superiore parte cavum quadrangulum excavatum est. Litterae tenues, a. 0,007, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1909 in monumento hypostylo inventa. Exscripsi et commemoravi *BCH* XXXV 1911, 431 adn. 3. *Ect.*

ΚΛΕΟΚΡΙΤΟΣ	Κλεόκριτος
ΙΦΙΑΝΑΚΤΟΣ	Ἰφιάνακτος
ΞΣΤΙ //////	Ἑστί[αι.]

Κλεόκριτος Ἰφι. (Delius) debitor exeunte quarto a. Chr. saeculo n. 135, 13; idem videlicet archon Cleocritus a. 298: cf. n. 1137 sqq. dedicationes Vestae ab archontibus factas.

1286 Deli in museo, inv. A 1454. Basis marmoris albi a postica et dextra parte mutila. A. 0,042, l. 0,09. Litterae a. 0,007, tertii a. Chr. saeculi. A. 1885 invenit Homolle et commemoravit *Arch. miss. scient.* XIII 1887, 410 n. 6: cf. quae adnotavi *BCH* XXXV 1911, 431 adn. 3. *Ect.*

ΣΩΣΙΜΑ	Σωσίμα[χος - - -,]
ΑΝΤΙΓΟΝ	Ἀντίγον[ος - - -]
ΕΣΤ	Ἑστ[ίαι.]

Fortasse Sosimachus et Antigonus qui annis 276 et 274 archontes fuerunt: cf. ad n. 1285. Recentiorem vero aetatem litteraturae species significare videtur.

1287 Deli in museo, inv. A 160. Marmor album. A. 0,09, l. 0,68, cr. 0,26. Litterae neglegenter incisae, a. 0,016, alterius a. Chr. saeculi. Superficies a dextra pessumdata. A. 1906 ad septemtriones et occidentem aedium quae '*du Dionysos*' dicuntur inventum. Edidi *BCH* XXXIV 1910, 393 n. 36. *Ect.*

ΚΙΝΕΑΣΑΓΟΡΑΛΛΟΥ //////////////////////
ΕΥΕΛΘΟΝΤΟΣΕΣ-ΙΑ //////////////////////

Κινέας Ἀγοράλλου, - - - - - - - -
Εὐέλθοντος Ἑστία[ι - - - - - - - -.]

Κινέας Ἀγο. (Delius): cf. ad n. 1226.

1288 Deli in museo, inv. A 352. Basis marmoris albi. A. 0,09, l. 0,30, cr. 0,20 (non integra). Litterae apicatae, a. 0,012—0,015, alterius ineuntis a. Chr. A. 1906 in casa privata ad septemtriones theatri inventa. Edidi *BCH* XXXIV 1910, 393 n. 36. *Ect.*

ΥΠΕΡΑΝΑΞΙΘΕΜΙ	Ὑπὲρ Ἀναξιθέμι-
ΔΟΣΗΛΙΩΙΕΥΧΗΝ	δος Ἡλίωι εὐχήν.

Ἀναξίθεμις Delius?

1289 Deli, inv. Є 489. Basis marmoris albi; angulus superior dexter deest; in parte superiore foramina dua excavata sunt ad pedes simulacri inserendos idonea. A. 0,77, l. 0,33, cr. 0,30. Litterae a. 0,012, priore videlicet tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1882 ad occidentem receptaculi inferioris Inopi invenit S. Reinach et ed. *BCH* VIII 1884, 330 n. 1. Contuli: cf. quae commentatus sum *BCH* XXXI 1907, 346. *Ect.*

ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΔΑΓΑΛΜΑ
ΚΡΟΒΙΛΟΥΠΑΙΣΑΝΕΘΗΚΕ
ΑΣΠΑΣΙΣΙΝΩΠΟΥΓΕΙΤΟΝΙ
ΚΑΛΛΙΡΟΟΥ

Ἡρακλεῖ τόδ' ἄγαλμα [Ἀ]κροβίλου παῖς ἀνέθηκ[ε]
Ἀσπασις Ἰνωποῦ γείτονι καλλιρόου.

Κροβίλου S. R.; nomen Ἀκρόβιλος in decreto *BCH* XXXI 1907, 345 n. 4 occurrit (ante annum 314 a. Chr.).

1290 Deli in museo, inv. A 3061. Tabula marmoris subcaerulei. A. 0,205, l. 0,25, cr. 0,45. Litterae a. 0,012—0,014, tertii ad finem vergentis vel alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1912 in Serapeo A inveni et exscripsi.

ΟΙΕΡΕΥΣ	Ὁ ἱερεὺς
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ	Ἀπολλώνιος
ΚΑΙΟΙΣΥΜΒΑΛΟΜΕΝΟΙ	καὶ οἱ συμβαλόμενοι
ΤΩΝΘΕΡΑΠΕΥΤΩΝ	τῶν θεραπευτῶν
ΝΙΚΕΙ	Νίκει.

Haec dedicatio a sacerdote et Serapidis cultoribus facta est postquam litem obtinuissent: cf. n. 1299.

1291 Deli in Serapeo C, inv. Є 746. Lapis albus qui maioris alicuius monumenti pars fuisse videtur. A. 0,25, l. 0,49. Inscriptio propter marginem superiorem lateris adversi incisa est; reliqua pars eiusdem lateris et cetera latera laevigata non sunt. Litterae a. 0,022, accurate incisae, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1881 invenit Hauvette et ed. *BCH* VI 1882, 345 n. 65; postea in gymnasium delatus, a. 1911 rursus repertus est. Contuli. *Ect.*

Τάοϲα Μηνί.

Τάοϲα nomen phrygium esse existimavit Perdrizet *BCH* XX 1896, 75 adn. 2; aegyptiacum autem, ut mihi videtur: cf. n. 1306.

1292 Deli in Serapeo B, inv. Є 622. Lapis albus qui maioris alicuius monumenti pars fuisse videtur. A. 0,155, l. 0,405, cr. 0,15. Litterae neglegenter incisae, a. 0,010—0,016. A. 1910 inveni et exscripsi. *Ect.*

Ἀριϲτοκύδηϲ
Μηνί.

Ἀριϲτοκύδηϲ: cf. n. 1233.

1293 Deli, inv. Є 412. Tabula marmoris albi. A. 0,65, l. 0,42, cr. 0,05. Inscriptio in angustiore latere incisa est. Litterae a. 0,01, tertii a. Chr. saeculi. A. 1881 ad theatrum quod est in fano deorum Syriorum invenit Hauvette et ed. *BCH* VI 1882, 500 n. 22. Contuli. *Ect.*

ΑΝΑΞΑΡΕΤΗΤΙΜΗΣΙΔΗΜΟΥΜΗΤΡΙΘΕΩΝ

Ἀναξαρέτη Τιμηϲιδήμου Μητρὶ θεῶν.

Etsi titulus hic in fano deorum syriorum inventus est, nullo modo ad eorum cultum pertinet (cf. Cumont ap. Pauly-Wissowa VIII s. v. Dea Syria p. 2240); qui multo posterius Deli floruit. In fano autem Cybelae, quod in hac regione fuisse videtur, monumentum positum erat.

1294 Deli in museo, inv. A 1355. Angulus superior basis quadratae marmoris albi. L. 0,17. Litterae a. 0,012, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1904 ad fanum Bacchi (cf. ad n. 1148) inventus. Exscripsit Bizard. Contuli.

ΕΥΞΑΜΕΝΟΣ — Εὐξάμενοϲ - - - -
ΤΥΧΩΝΤΕΩΝ — τυχών τε ὢν - - -

1295 Deli in museo, inv. A 1262 a, b. Fragmenta duo coniuncta basis marmoris albi superne cymatio ionico et voluta ornatae. A. max. 0,19. Litterae a. 0,035, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1903 e puteo ad septemtriones aedificii quod '*Trésor 5*' dicitur eruta. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXIX 1905, 247 n. 126. *Ect.*

a b
ΣΩΚΡΑΤ" < Λ — Σωκράτηϲ Ἀ[νέθηκεν?]

CLASSIS SEXTA.

TITVLI SACRI. ARARVM SVBSCRIPTIONES. CET.

1296 Deli in museo, inv. Γ 311. Tabula marmoris albi. A. 0,625, l. 0,425, cr. 0,074. Titulus in lateribus antico et postico (*A*, *B*) inscriptus. Litterae a. 0,013 (*A*), 0,01 (*B*), medii tertii a. Chr. saeculi, eiusdem speciei atque in n. 287. A. 1911 ad meridiem et occidentem theatri invenit Vallois et exscripsit. Commemoravit Holleaux *C.-R. Acad. Inscr.* 1911, 554; cf. *Journal des Savants* 1912, 93. *Ect.*

A

[Τ]άδε ἐπεύχονται ἱερεῖϲ τε καὶ
ịέρειαι κατὰ τὰ πάτρια· ὅϲτιϲ ἐ-
γ Δήλου ἀνδράποδον ἐξάγει εἴ-
τε ἆκον εἴτε ἑκὸṇ ἢ ἐκ τῶν τε-
μενῶν τῶν ἱερῶν τῶν τοῦ θεοụ̑
ἐπὶ βλάβηι τοῦ δεϲπότου, ἐξώ-
λη εἶναι καὶ αὐτὸν καὶ γένοϲ
καὶ οἴκηϲιν τὴν ἐκείνου· καὶ ὅϲτị[ϲ̣]
ϲυνειδὼϲ̣ μὴ δηλώϲει ἐν τοῖϲ ἀϲ̣-
τυνόμοιϲ, τοῖϲ αὐτοῖϲ ἔνοχοϲ ἔϲ-
τω· καὶ εἴ τίϲ τι ἄλλο ἐγ Δήλου βιάζ[οι-]
το παρὰ τὰ πάτρια τὰ Δηλίων, ἐξώλ[η]
εἶναι αὐτὸν καὶ οἴκηϲιν τὴν ἐκείνο[υ.]
Ἀϲτυνόμοι ἐπεμελήθηϲαν Ϲạρπη-
δὼν Καρνέου, Ὀνηϲιγένηϲ Θέμωνο[ϲ,]
Ἀρίγνωτοϲ.

B

Τάδε ἐπεύχονται ἱερεῖϲ τε καὶ ἱέ-
ρ̣ειαι *vacat* κατὰ τὰ πάτρια· ὅϲτιϲ ἐγ Δή-
λου ἀνδράποδον ἐξάγει εἴτε ἆ-
[κ]ον εἴτε ἑκὸν ἢ ἐκ τῶν τεμενῶν
[τ]ῶ̣ν ἱερῶν τῶν τοῦ θεοῦ ἐπὶ βλάβηị
τ̣οῦ δεϲπότου, ἐξώλη εἶναι καὶ αὐτὸ[ν]
καὶ γένοϲ καὶ οἴκηϲιν τὴν ἐκείνọυ·
[κ]αὶ ὅϲτιϲ ϲυνει[δὼ]ϲ μὴ δηλώϲει ἐ[ν]
τοῖϲ ἀϲτυνόμοιϲ, τοῖϲ αὐτ[οῖ]ϲ̣ ἔνοχοϲ
ἔϲτω· καὶ εἴ τ[ί]ϲ̣ τι ἄλλο βιάζοι-
[τ]ο παρὰ τὰ πάτρια τὰ Δηλίων, ἐξώλη ε[ἶ-]
[ν]αι αὐτὸν καὶ οἴκηϲιν τὴν ἐκείνου.
Ἀϲτυνόμοι ἐπεμελήθηϲαν Ϲαρπηδὼν
Καρνείου, Ὀνηϲιγένηϲ Θέμωνοϲ,
[Ἀ]ρίγνωτοϲ.

Ϲαρπηδὼν Καρ.: avus? cognominis villicus sub finem quarti a. Chr. saeculi n. 135, 4. De nomine Θέμων cf. Wilhelm *Jahresh.* XIV 1911, 221 sq.

Sacerdotes deorum dearumque ἀνδραποδιϲτάϲ exsecrari iubentur qui contra patrium Deliorum ius sive ἐγ Δήλου sive ἐκ τῶν τεμενῶν τῶν ἱερῶν τῶν τοῦ θεοῦ servos eripiant. Cum enim Delos tota Apollinis sacra erat, tum Rhenaeae et Myconi nonnullos agros deus possidebat: cf. *BCH* XIV 1890, 423 sqq.; XXXII 1908, 453 sqq. De iurisdictione astynomorum nihil aliud notum habemus; Delius ἀϲτυνομήϲαϲ occurrit n. 1144 et 1145.

1297 Deli in museo, inv. Γ 454. Fragmentum stelae marmoris albi; marginis dextri pars quamvis laesa exstat. A. 0,12, l. max. 0,21, cr. 0,07. Litterae a. 0,008, tertii ad finem vergentis a. Chr. saeculi. A. 1904 ad orientem τεμένουϲ Apollinis inventum. Exscripsit Bizard. Contuli. *Ect.*

- [κα]τ̣αρᾶϲθαι -
- [ο]υ̣ϲιν τούτωṇ -
- [τ]οῖϲ νομίμοιϲ -
- δ̣ὲ οἷϲ ἐψ̣ήφιϲτα[ι . . .]
- ϲιν, ἐξώλειαν εἶν[αι αὐ-]
[τοῖϲ - - κ]α̣ὶ γενᾶι· καὶ ἐπị[τίμιον?]
- [τοὺϲ] δ̣ὲ μιϲθοῦνταϲ̣ -
- - - - - -

Exsecrationis relliquiae. Vs. 6: γενᾶι contractum ex γενεᾷ̣.

1298 Supra decretum n. 1027 inscriptum, litteris eiusdem speciei, a. 0,009. Ed. Homolle *BCH* IV 1880, 471 (Michel 852; Dittenberger Syll.[2] 791). Litterae nonnullae perierunt quas lineolis significavi. *Ect.*

Κ υ̣ [ζ ι κ η ν ῶ ν·]
Ὁ θεὸϲ ἔχ[ρηϲε τάδε· ἐπειδὴ]
ἐπιτετελέκ[ατε τὰν θυϲίαν καὶ]
τὰ Ϲωτήρια πρᾶτ̣[ον τᾶι Κόραι]
τᾶι Ϲωτείραι καλῶ[ϲ καὶ εὐϲεβέ-]
ωϲ καὶ εὐτυχῶϲ, λώϊον [ἐϲϲεῖται]
καὶ ἄμεινον ἐπαγγελλόṇ[τεϲ-]
ϲιν ἐϲ ἀνθρώπουϲ ἱερὰν τὰν π[ό-]
λιν οὖϲαν κατὰ τοὺϲ χρ[η]ϲμοὺϲ
καὶ τὰν θυϲίαν τᾶϲ θεᾶϲ.

Vss. 2. 3. 4. 6: supplementa Dittenbergeri sunt, cetera Homollii. || 5. 6 [εὐϲεβ]|ῶϲ H. [εὐϲεβέ]|ωϲ Ditt. qui monuit formam doricam hic praeponendam esse ut versus ab integra syllaba inciperet.

Vim oraculi optime explicuit Ditt. Deus, id est Apollo Pythius (cf. n. 1027, 11) priore vaticinio Cyzicenos iusserat **sacra** Proserpinae Ϲωτείραι instituere; quam ab eis cultam esse aliunde scimus: cf. *BCH* XIV 1890, 537; Hasluck Cyzicus 301; Head Historia numorum[2] 526 sq.; postea autem altero responso Apollo eos monuit ut legatos mitterent qui nuntiarent urbem Dianae sacram fore et sacra in eius honorem celebratum iri, secundum oracula. Quae ratio his temporibus frequenter usurpata fuit. Exemplo est luculenta magnet. titulorum series quorum uno apposito rem plenius intelleges: cf. Kern *Inschr. v. Magnesia* n. 31, 17 sqq.: παρεκάλουν δέχεϲθαι τὰν ἐκεχειρίαν χρήϲαντοϲ τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν Δελφοῖϲ λώιον [εἶμ]εν καὶ ἄμεινον [τ]οῖϲ ϲεβομένοιϲ Ἄρτεμιν Λευκοφρυηνὰν καὶ τὰν πόλιν αὐτῶν καὶ τὰν χώραν ἱερὰν καὶ ἄϲυλον εἶ[μ]εν (Foucart).

Oraculo subiungitur decretum Deliorum de Cyzicenis n. 1027.

1299 Deli in Serapeo A, inv. Є 767. Columella marmoris albi. A. 1,25, diam. (superne) 0,20. Litterae incuriose incisae, a. 0,008 circiter, tertii ad finem vergentis, ut videtur, a. Chr. saeculi. A. 1912 inveni et exscripsi. Edam cum ceteris titulis 'aegyptiacis': cf. quae praemisi sectioni sextae classis quintae. *Ect.*

Ὁ ἱερεὺς Ἀπολλώνιος ἀνέγραψεν κατὰ πρόσταγμα τοῦ θεοῦ· ὁ γὰρ πάππος ἡμῶν Ἀπολλώνιος, ὢν Αἰγύπτιος ἐκ τῶν ἱερέων, τὸν θεὸν ἔχων παρεγένετο ἐξ Αἰγύπτου θεραπεύων τε διετέλει καθὼς πάτριον ἦν ζῶσαί τε δοκεῖ ἔτη ἐνενήκοντα καὶ ἑπτά. Διαδεξαμένου δὲ τοῦ πατρός μου Δημητρίου ἀκολούθως τε θεραπεύοντος τοὺς θε[ο]ύς, διὰ δὲ τὴν εὐσέβειαν ἐστεφανώθη ὑπὸ τοῦ θεοῦ εἰκόνι χαλκεῖ ἣ ἀνάκειται ἐν τῶι ναῶι τοῦ θεοῦ· ἔτη δὲ ἐβίωσεν ἑξήκοντα καὶ ἕν. Παραλαβόντος δέ μου τὰ ἱερὰ καὶ προσκαθημένου ταῖς θεραπείαις ἐπιμελῶς, ὁ θεός μοι ἐχρημάτισεν κατὰ τὸν ὕπνον ὅτι Σαραπιεῖον δεῖ αὐτῶι ἀναδειχθῆναι ἴδιον καὶ μὴ εἶναι ἐν μισθωτοῖς καθὼς πρότερον, εὑρήσειν τε τόπον αὐτὸς οὗ δεῖ ἑδρασθῆναι σημανεῖν τε τὸν τόπον. Ὃ καὶ ἐγένετο. Ὁ γὰρ τόπος οὗτος ἦν κόπρου μεστὸς ὃς προεγέγραπτο πωλούμενος ἐν βιβλιδίωι ἐν τεῖ διόδωι τῆς ἀγορᾶς· τοῦ δὲ θεοῦ βουλομένου συνετελέσθη ἡ ὠνὴ κατεσσκευάσθη τε τὸ ἱερὸν συντόμως ἐν μησὶν ἕξ. Ἀνθρώπων δέ τινων ἐπισυνστάντων ἡμῖν τε καὶ τῶι θεῶι καὶ ἐπενενκάντων κρίσιν κατὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ ἐμοῦ δημοσίαν, τί χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτεῖσαι, ἐπηνγείλατο δ' ἐμοὶ ὁ θεὸς κατὰ τὸν ὕπνον ὅτι νικήσομεν. Τοῦ δ' ἀγῶνος συντελεσθέντος καὶ νικησάντων ἡμῶν ἀξίως τοῦ θεοῦ, ἐπαινοῦμεν τοὺς θεοὺς ἀξίαν χάριν ἀποδιδόντες.

Γράφει δὲ καὶ Μαιίστας ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην.

Μυρία καὶ θαμβητὰ σέθεν, πολύαινε Σάραπι,
ἔργα, τὰ μὲν θείας ἀνὰ τύρσιας Αἰγύπτοιο
ηὔδηται, τὰ δὲ πᾶσαν ἀν' Ἑλλάδα, σεῖό θ' ὁμεύνου
Ἴσιδος· ἐσθλοῖσιν δὲ σαώτορες αἰὲν ἔπεσθε
ἀνδράσιν οἳ κατὰ πάντα νόωι ὅσια φρονέουσιν.
Καὶ γάρ τ' ἀμφιάλει Δήλωι ἀρίσημα τέλεσσας
τἀπολλωνίου ἱρὰ καὶ εἰς μέγαν ἤγαγες αἶνον.
Αὐτὸς δ' οἱ δηναιὰ πατὴρ ἐκόμισσεν ἀπ' αὐτῆς
Μέμφιδος, ὁππότε νηὶ πολυζύγωι ἤλυθεν ἄστυ
Φοίβου, ἔνδον εἰῶι δ' ἀέκων ἵδρυσε μελάθρωι
καί σε φίλως θυέ(ε)σσιν ἀρέσσατο. Τὸμ μὲν ἄρ' αἰὼν
γηραιὸν κατέπεφνε, λίπεν δ' ἐν σεῖο τεράμνωι
υἷα θυηπολέεν Δημήτριον, ὧι ἐπίπανχυ
γήθησαν θέραπες. Τοῦ μὲρ κλύες εὐξαμένοιο,
εἰκῶ χαλκείην νειῶι θέμεν εὖ δὲ τέλεσσαι,
ἔννυχος Ἀντιπάτροιο καθυπνώοντι φανθεὶς
δεμνίωι ἤνωγες τέλεσαι χρέος. Ἀλλ' ὅτε καὶ τὸν
γηραλέον λίπε μοῖρα, παῖς γε μὲν ἐσθλὰ διδαχθεὶς
ἐκ πατρὸς μεγάλως σέβεν ἱερά, πᾶν δὲ κατ' ἦμαρ
σὰς ἀρετὰς ἤειδεν, ἀεὶ δ' ἐλλίσετο νειὸν
ὅππηι σοι δείμειεν ἀριφραδέως καταλέξαι
ἔννυχος ὑπνώοντι, διηνεκὲς ὄφρα κε μίμνοις
σηκῶι ἐνιδρυθεὶς μηδ' ἄλλυδις ἀλλοδαπῶι ἐν
οὔδει ἐνιχρίμπτοιο. Σὺ δ' ἔφρασας ἀκλέα χῶρον
ὄντα πάρος καὶ ἄσημον, ἀεὶ πεπληθότα λύθρωι
παντοίωι μετὰ πολλὸν ἔτι χρόνον· ἐννύχιος γὰρ
εὐνῆι ἐπιπρομολὼν λέγες· ἔγρεο· βαῖνε δὲ μέσσα
παστάδος ἀμφὶ θύρετρα καὶ εἴσιδε γράμμα τυπωθὲν
τυτθῆς ἐκ βύβλοιο τό σε φρονέοντα διδάξει
ὅππηι μοι τέμενος τεύχηις καὶ ἐπικλέα νειόν.
Αὐτὰρ ὃ θαμβήσας ἀναέγρετο, βὰς δὲ μάλ' ὠκὺς
ἀσπ[α]σίως ἴδε γράμμα καὶ ὤπασεν ἀργυραμοιβὸν
τιμὴν οὐ κτέαρ ἔσκε, σέθεν θ' ἅμα βουλομένοιο
ῥηιδίως καὶ νειὸς ἀέξετο καὶ θυόεντες
βωμοὶ καὶ τέμενος, τετέλεστο δὲ πάντα μελάθρωι
ἕδρανά τε κλισμοί τε θεοκλήτους ἐπὶ δαῖτας.
Καὶ τότε δή ῥα κακοῖσι κακὸς φθόνος ἔνβαλε λύσσαν
ἀνδράσιν οἵ ρα δίκηι ἀνεμωλίωι ἐκλήισσαν
δοιὼ σὸν θεράποντα, κακὸν δ' ἐπὶ θεσμὸν ἔτευχον
ἢ τί χρὴ παθέειν ἢ ἐκ τίνα τῖσαι ἀμοιβὴν
θωὴν ἐνγράψαντα κακῶι θ' ὑπὸ δείματι πᾶσαν
ἠῶ τε [[ιν]] νύκτας τε περὶ κραδίην ἐλέλιζεν
τάρβος θειοπόλοιο. Σὲ δὲ σταλάων ἅμα δάκρυ
λίσσετ' ἀλεξῆσαι μηδ' ἀκλέα τεῦξαι ἀμοιβὴν
σῶι ἱκέτει, θανάτου δὲ κακὰς ἀπὸ κῆρας ἐρῦξαι.
Οὐδὲ σύ, παμνήστοισιν ἐφεσπόμενος πραπίδεσσι,
λήσαο τοῦ, νύχιος δὲ μολὼν ἐπὶ δέμνια φωτὸς
ηὔδησας· μέθες ἄλγος ἀπὸ φρενός· οὔ σέ τις ἀνδρὸς
ψῆφος ἀιστώσει, ἐπεὶ εἰς [ἐ]μὲ τείνεται αὐτὴν
ἥδε δίκη, τὴν οὔτις ἐμεῦ περιώσιον ἄλλος
ἀνὴρ αὐδήσει· σὺ δὲ μηκέτι δάμναο θυμόν.
Ἀλλ' ὁπότε χρόνος ἶξε δικασπόλος, ἔγρετο ναοῖς
πᾶσα πόλις καὶ πάντα πολυμμιγέω(ν) ἅμα φῦλα
ξείνων ὄφρα δίκης θεομήτιδος εἰσαΐοιεν.
Ἔνθα ⟨σὰ⟩ σὺ κεῖνο πέλωρον ἐν ἀνδράσι θάμβος ἔτευξας
σή τε ἄλοχος· φῶτας γὰρ ἀλιτρο(νό)ους ἐπέδησας
οἵ ῥα δίκην πόρσυνον, ἐνὶ γναθμοῖς ὑπανύσσας
γλῶσσαν ἀναύδητον τῆς οὔτ' ὄπιν ἔκλεεν οὐθεὶς
οὔτε γ(ρ)άμμα δίκης ἐπιτάρροθον· ἀλλ' ἄρα θείως
στεῦντο θεοπληγέσσιν ἐοικότας εἰδώλοισιν
ἔμμεναι ἢ λάεσσιν· ἅπας δ' ἄρα λαὸς ἐκείνωι
σὴν ἀρετὴν θάμβησεν ἐν ἤματι κα(ὶ) μέγα κῦδος
σῶι τεῦξας θεράποντι θεόδμητον κατὰ Δῆλον.
Χαῖρε, μάκαρ, καὶ σεῖο συνάορος οἵ τ' ἐνὶ νειῶι
ἡμετέρωι γεγάασι θεοί, πολύυμνε Σάραπι.

Ἀντιπάτροιο: an Demetrius Antipater dictus est? Ceterum in versibus 43—46 verborum compositio non expedita est. 'Καθυπνώοντι fortasse in κα[ὶ] ὑπνώοντι corrigendum est; ita κλύες et ἤνωγες recte coniunguntur'. Wil. || Vs. 61 init. ΑΣΓΙΣΙΩΣ || 63 extr. fortasse ΘΥΙΕΝΤΕΣ || 67 ἐκλήισσαν a κληίζω derivat quod ad κλείω pertinet. || 70 θεσμὸν ἐγγράψαντα eadem enallage atque 45 καθυπνώοντι δεμνίωι. || 71 ΤΕΙΝ corr. Wil. || 78 ΕΙΣΙΜΕ || 85 suppl. Wil. || 87 ὄπιν et ὄπα confudit poeta. Wil. || 88 corr. Wil.

Titulus partes duas continet, narrationem soluta oratione scriptam (vss. 1—28) et poëma quod hexametris Maiistas quidam (nomen, credo, inauditum) composuit (vss. 29—94). In utraque parte de iisdem rebus agitur, de relligione Serapidis Delum ab aegyptio sacerdote introducta, de templo iussu dei condito, de auxilio a deo antistiti suo in lite praebito. 'De litis origine nihil incertum est. Intentatur causa publica (κρίσιν δημοσίαν, vs. 24. 25 = γραφήν), quae ad mulctam aut poenam vel etiam ad mortem (vs. 74) spectat, nullo sane erga Sarapidem odio, quem universi Graeci gratia Ptolemaeorum libenter acceperant, sed privata invidia in sacerdotem qui stipes cogendo et reditus dei augendo ditescebat. Pessimo huic φθόνῳ (vs. 46) Delii quidam publicam utilitatem et legum reverentiam praetenderunt, illo argumento usi quod templum Sarapidis exstruxerit Apollonius. Hoc insigni monumento comperimus eandem Deli fuisse legum rationem quam Athenis exstitisse iam pridem demonstravit P. Foucart *Associations religieuses* 127 sqq. Nempe lege atheniensi cautum erat ne quis templum dei externi aedificaret nisi populi decretum licentiam prius tribuisset' (Foucart).

Sacerdos Apollonius (II) qui templum condiderat atque operam dedit ut titulus exararetur, si bene de litteratura huius inscriptionis et dedicationis n. 1290 iudicavi, tertio exeunte vel altero ineunte a. Chr. saeculo florebat. Cui pater Demetrius fuerat; filius tantum non certo Demetrius, civis delius adscriptus, qui, cum Athenienses Delum recuperaverunt (a. 167/6), deorum aegyptiorum sacra privata curabat et ad senatum provocavit: cf. *BCH* XXXVII 1913, 319 sq.

1300 Deli in Serapeo C, inv. Є 414. Lapis albus cuius antica pars tantum laevigata est; eiusdem monumenti fuit atque n. 1234. A. 0,25, l. 0,45. Litterae parum accurate incisae, a. 0,02 circiter. A. 1881 invenit Hauvette et ed. *BCH* VI 1882, 350 n. 79 (Michel 785; Dittenberger Syll.[2] 564; Ziehen Leg. sacr. II 1, 90; Janell *Ausgewählte Inschr.* 152*a*); cf. Ferguson *Hell. Athens* 394 adn. 2.

ΑΠΟΙΝΟΥΜΗΠΡΟΣΙΕΝΑΙ
ΜΗΔΕΕΝΑΝΘΙΝΟΙΣ

Ἀπ' οἴνου μὴ προσιέναι
μηδὲ ἐν ἀνθινοῖς.

Ad cultum aegyptiorum deorum lex illa sacra pertinere videtur: cf. ad n. 1234. De vino in Serapidis delubrum non apportando provocavit Hauv. ad Plut. de Iside 6. Cum autem ἀνθινά, id est vestes ornamentis distinctae praecipue a meretricibus usurpatae essent, praecepto illo meretrices a fano prohibitas esse intellexerunt Dittenberger, Janell, Ferguson; dissensit autem Ziehen qui recte monuit legem ab illis facillime eludi posse.

1301 Deli in museo, inv. A 1302. Marmor album cuius angulus superior sinister deest. A. 0,095, l. 0,41, cr. 0,22. Litterae a. 0,02, tertii a. Chr. saec. A. 1908 in alveo Inopi inventum. Exscripsi. *Ect.*

ΝΥΟΥΔΑΙΜΟΝΟΣ [Ἀγ]αθοῦ Δαίμονος.

1302 Deli in museo, inv. A 1565. Marmor album. L. 0,58, a. 0,10. Pars antica malleo passim obtusa est. Litterae a. 0,03, quarti ad finem vergentis vel tertii ineuntis a. Chr. saec. A. 1910 ad septemtriones et orientem lacus sacri invenit Picard et commemoravit *C.-R. Acad. Inscr.* 1911, 866. *Ect.*

///ΕΡΑΑΠΟΛΛΩΝΟΣ [Ἱ]ερὰ Ἀπόλλωνος.

1303 Deli in museo, inv. A 1449. Marmor album leviter incurvum, a dextra infraque mutilum, superne et a dextra rude, quod in muro insertum fuisse videtur. A. max. 0,15, l. 0,20, cr. 0,026. Pars antica vix expolita est. Litterae neglegenter incisae, a. c. 0,012. Origine ignota. Exscripsi. *Ect.*

ΑΡΣΙΝΟΗΣΦΙΛΑ Ἀρσινόης
ΔΕΛΦΟΥ Φιλαδέλφου.

Monumenta eiusdem generis per omnes Cycladas inventa sunt; quorum de significatione multum disputatum est: cf. Perdrizet *BCH* XX 1896, 358 sqq.; *Rev. ét. anc.* VI 1904, 156; Dittenberger Orient. 34; I p. 648; II p. 539; Tarn *Antig. Gon.* 291 sq.

1304 Deli in museo, inv. A 3030. Tabula marmoris albi. A. 0,17, l. 0,16; cr. 0,035. Litterae apicatae, a. 0,013, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1910 in Serapeo A inventa. Exscripsi. *Ect.*

ΕΡΩΤΟΣ Ἔρωτος
ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ Νικηφόρου.

Cum Victoriam ipsam (n. 1290), tum Serapim, Isim, Anubim Νικηφόρους (n. 1230), Amorem Νικηφόρον cultores, victoriam in lite assecuti, ut opinor, monumentis donaverunt: cf. n. 1299, 27. 28.

1305 Deli in museo, inv. A 3062. Tabula marmoris albi a sinistra et infra rudis; superficies laesa. A. 0,105, l. 0,225, cr. 0,04. Litterae neglegenter incisae, a. 0,012—0,016, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1911 in Serapeo A inventa. Exscripsi.

ΑΦΡΟΔΙΓΗΣ Ἀφροδίτης.

De Venere cum deis aegyptiacis culta cf. *BCH* VI 1882, 329 n. 34: κατὰ πρόσταγμα Σαράπιος, Ἴσιος, Ἀνούβιος, Ἀφροδίτης κτλ.; quam Deam Syriam fuisse, ut existimavit Hauvette l. l., minime credo.

1306 Deli in museo, inv. A 1012. Lapis albus undique rudis, a. 0,22, l. 0,25 (superne) — 0,28 (infra), cr. 0,28. Latus anticum in ea parte tantum laevigatum est in qua inscriptio incisa est. Litterae a. 0,014, tertii ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1881 in Serapeo C invenit Hauvette et ed. *BCH* VI 1882, 349 n. 76. A. 1902 contulit Dürrbach: cf. *BCH* XXVIII 1904, 151. *Ect.*

ΙΣΙΟΣΤΑΕΣΣΑ
ΤΟΝΔ//ΒΩΜΟΝ
ΕΙΣΑΤΟ

Ἴσιος Τάεσσα τόνδ̣ε βωμὸν εἵσατο.

Vs. 1 Ἰσιοστάεσσα Hauv. qui nomen theophorum id esse existimavit. Ἴσι Ὀστάεσσα proposuit Dürrb. l. l. Veram autem divisionem iam intellexerat Roehl *Bursians Jahresb.* XXXVI 1883, p. 30, agnoverunt vero separatim Hatzfeld *BCH* XXXII 1908, 397 adn. 8 et Crönert *GGA* 1908, 1029; qui arae subscriptionem senarium versum esse monuit. Cum nomine Τάεσσα conferendum videtur Τάοσα n. 1291.

CLASSIS SEPTIMA.

VARIA ET INCERTA.

1307 Deli in museo, inv. Γ 588 α—γ. Fragmenta tria tabulae marmoris albi inter se coniuncta; margo a dextra et infra superest; a sinistra fragmentum *d*, quod periisse videtur, integrum erat. A. fragmentorum coniunctorum, 0,20, l. 0,34, cr. 0,028. Litterae apicatae, a. 0,005, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1881 invenit Hauvette in Serapeo C et exscripsit. Contulimus ego et Dürrbach; fr. *d* ex apographo Hauvettii habeo (litterae lineis subiectis notatae).

a

ΙΕΛΕ
[ἄλλο (ποτήριον) ἐφ᾽ οὗ ἐπιγραφή· Ἀ̣ξίος Ἀντιγ]όνου Μακ[εδών, ὁλκὴ - -]
[- - - - - - - ἄλλο ἐφ᾽ οὗ ἐπιγραφή· Σε]ύθης ἀπὸ [τᾶς ἐργασίας,]
[ὁλκὴ - - -· ἄλλο ἐφ᾽ οὗ ἐπιγραφή· Στράτων Πρωτέ]ου καὶ Φιλ[ώτας Πρωτέου]
[Πάριοι, ὁλκὴ - - - - - - - - - - - - - -] καὶ Ἑρμα - - - - -
[- - ἄλλο ἐφ᾽ οὗ ἐπιγραφή· Ἀρτέ]μω̣ν [ὑ]πὲρ [Σω]φίλου, ὁλκ[ὴ - - - - - -.]
- - - - - - ὁλκὴ Π ǂ· ἄλλον, Σαρα[π]ιασταὶ οὓ̣[ς συνήγαγεν?]
[Μεννέας?] ὁ ἱερεὺς καὶ Λ̣άχης Διοσκουρίδου, ὁλκὴ [- - ἄλλον?]
. . . . . ου, Κλεισοῦς, Νικίος, ὁλκὴ 𐅄ΔΔ ǂ ΙΙ· [μα]σ̣στίον? ἔχον
[ἐ]πιγραφήν· Ἀρισστόνικος ἀπὸ τᾶς ἐ[λάφ]ου, ὁλ[κὴ] 𐅄⊢ΙΙC· ἀρυσᾶν ἔ- *b*
c d [χ]οντα ἐπιγραφήν· Ἀρίσστ(αρ)χος ὑπὲ[ρ] τᾶς γυναικὸς Ἀρχοῦς
. Λ̣Ι̣ΔΩΡΙΣ καὶ ἐκ τοῦ ἀνεπιγράφ[ου, ὁλ]κὴ ΔΔ ǂ· κύαθον ἔχοντα
[ἐ]πιγραφήν· Μητρόδωρος τὴν δ̣ε̣κάτ[ην], ὁλκὴ ΔΔ· ἄλλον· Ἐπιγένης,
ὁλκὴ⟨ν⟩ ΔΔ· λιβανωτίδα Νυ[μφο]δώρ[ου, ὁ]λκὴ ΔΔΔ· ἄλλην ο̣ὐκ ἔχου-
σαν πῶμα, ἀνάθημα Χαρι[γ]ν[ο]ῦς, ὁλ[κὴ . .] ⊢· ἄλλη Ἡρώιδου· λιβανωτὶς
[κ]αὶ σπονδόχους, ὁλκὴ 𐅄ΔΠǂ· σ[κάφιον λ]εῖον Ἡρώιδου, ὁλκὴ ΔΔΔΔ·
[σκάφιο]ν λεῖον, ἀνάθημα Μινάτ[ου, ὁ]λκὴ ΔΔΔ ǂ ΙΙΙ. Καὶ τὰ ἀνατε-
a. 183 [θέντα ἐ]π᾽ ἄρχοντος Ἀρίσστωνο[ς· κά]διον ἀργυροῦν, ὁλκὴ Η𐅄
[ἀνάθη]μα Βακχίου καὶ σκύφ[ον, ἀν]άθημα Βακχίου, ὁλκὴ 𐅄ΔΔΙ·
[ἄλλ]ον Βακχίου τοῦ Δε(κ)χίου, ὁ[λκ]ὴ· Η· σκάφιον διπρόσωπον, Δά-
[μων]ος τοῦ Μενεκλέους, ὁλκὴ 𐅄Δ· μασστόν· Ὀλύ(μ)πιχος, ΚΑΛΙ
. . . ς, Διονύσιος, ὁλκὴ 𐅄ΔΔ⊢Ι· σχ[ά]φιον (*sic*) ἔχον ἐπιγραφὴν τὴν α[ὐ-]
[τὴν?] ΕΙ . . ΛΑ ΛΔ - - -στάριον, ἀνάθημα Ἀρίστω-
[νος.]

Vs. 11 ΑΡΙΣΣΤΡΑΧΟΣ. || 12 in. ex Hauvettio.

Catalogus donariorum quae in Serapeo erant; pleraque eorum in laterculis atticis saec. II (unde supplementa multa quaesivi) curatores rerum sacrarum, ordine non observato, tradunt dum praemonent: καὶ τάδε ἐκ τοῦ Σαραπιείου Χ ἐστιν ἐν τῶι τᾶς Ἀρτέμιδος ναῶι. Temporibus autem Deli liberae hieropoei supellectilem Serapei asservavisse non videntur; quis autem sive magistratus sive sacerdos curaverit ut catalogus hic atque n. 1308 et 1309 perscriberentur nescio. || 21. 22 Καλί[βιος] Wil. Donaria quae arch. Aristone a. 183 dedicata sunt (vss. 17—18) ἐπέτεια fuisse videntur, ita ut titulus eo ipso anno promulgatus sit; fit tamen ut formula qua ἐπέτεια indicari soleant etiam in titulis proxime insequentibus propter neglegentiam scribae appareat.

Vs. 2: cf. laterculum arch. Callistrato a. 157/6 conditum *A* II 92: ἄλλο ἐφ᾽ οὗ ἐπιγραφή· Ἀ̣ξίος Ἀντιγόνου Μακεδών, ὁλκὴ δραχμαὶ 𐅄Γ· ἀπάγει ΙΙΙ. || 3 ibid. 81: ἄλλο ἐφ᾽ οὗ ἐπιγραφή· Σεύθης ἀπὸ τᾶς ἐργασίας, ὁλκὴ δραχ(μαὶ) 𐅄ΓΙΙΙΙ· ἀπάγει ΙΙΙ. || 4 ibid. 83. 84: ἄλλο ἐφ᾽ οὗ ἐπ[ιγρα]φή· Στράτων Πρωτέου Πάριος, Φιλώτας Πρωτέου, ὁλκὴ ΔΔΓΙ· ἀπάγ[ει - -]. || 6 ibid. 76—78: ἄλλο ἐφ᾽ οὗ ἐπιγραφή· Ἀρτέμων ὑπὲρ Σωφίλου, ὁλκὴ δραχμαὶ 𐅄 ǂ ΙΙΙΙ· ἀπάγει ⊢. || 7. 8 ibid. 88. 89: ἄλλο ἐφ᾽ οὗ ἐπιγραφή· Σαραπιασ[ταὶ οὓς σ]υ[νή]γαγεν Μεννέας, ὁλκὴ 𐅄ΔΔ· ἀπάγει ΙΙΙ. || 10 ibid. 129. 130: στρόφιον ἐφ᾽ οὗ ἐπιγραφή· Ἀριστόδημος (*sic*) ἀπὸ τᾶς ἐλάφου, ὁλκὴ δραχμαί *vacat*. || 11 ibid. 135: ἀρυσᾶς ἐφ᾽ οὗ ἐπιγραφή· Ἀρίσταρχος ὑπὲρ τᾶς γυναικός, ὁλκὴ δὲ δραχμαί *vacat*. || 12—14 ibid. 137. 138 cyathus a Metrodoro dicatus deest; Epigenis autem duo sunt: κύαθον ἐφ᾽ οὗ ἐπιγραφή· Ἐπιγένης, ὁλκὴ Η̣· ἄλ(λ)ον ἐφ᾽ οὗ· Ἐπιγένης, ὁλκὴ δὲ σὺν τῶι καττιτέρωι δραχ(μαὶ) - -. || 14 ibid. 132—134: ἄλλο (λιβανωτίδιον) τεθλασμένον καὶ διακεκομμένον, ἔχον⟨τα⟩ Σαράπιδος πρόσωπον ἐφ᾽ οὗ ἐπιγραφή· Νύμφων (*sic*). || 15 ibid. 122: ἄλλην (φιάλην) λείαν ὡς ποδιαίαν ἐφ ἧς ἐπι[γραφή]· Χαριγνώ; 131. 132: λιβανωτίδιον ἐφ᾽ οὗ ἐπιγραφή· Ἡρώιδης Σαράπιδι, Ἴσιδι, ἄστατον. || 16 ibid. 134. 135: καδίσκον σαραπιακὸν ἔχοντα ἓν ὦς, ἐφ᾽ οὗ ἐπιγραφή· Ἡρώιδης. || 17 ibid. 119: ἄλλο (σκάφιον) λεῖον ἐφ᾽ οὗ ἐπιγραφή· Μίνατος Μινάτου ἰατρεῖα. || 18—20 ibid. 139—141: κάδιον παλαιὸν ἠχρεωμένον ἐφ᾽ οὗ ἐπιγραφή· Βάκχιος Δεκκίου Τήνιος ἀπὸ τᾶς ἐργασίας, ἔχον κηρὸν καὶ καττίτερον· ᾠιοῦ ἥμισυ ἔχον ἐπιγραφήν· Βάκχιος Δεκκίου Τήνιος ἀπὸ τᾶς ἐργασίας. || 20. 21 ibid. 100—102: ἄλλο (σκάφιον) ἐφ᾽ οὗ ἐπιγραφή· Δάμων Μενεκλέους, λεῖον, ἔχον ἐν αὐτῶι πρόσωπον Σαράπιδος καὶ Ἴσιδος, ὁλκὴ δὲ σὺν τῶι καττιτέρωι 𐅄ΔΓǂ.

1308 Deli in Serapeo C, inv. Ε 464. Lapis subcaeruleus ab antica parte tantum laevigatus. A. 0,97, l. 0,29, cr. 0,49; in superiore parte lateris anterioris haec incisa sunt litteris a. c. 0,01, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. Exscripsi a. 1907; contulit Dürrbach. *Ect.*

. . . σκάφιον - - - - - - - - - -
[ὁλ]κὴ ΔΓ· καὶ μαστ[[. θ̣]]ίον, ἀνάθε-
μα Ἀρίστωνος Καρ̣πασεώτου,
οὗ ὁλκὴ ΜΑ̣· καὶ σκάφιον μονοπ[ρό-]
σωπον, ἀνάθεμα Κρι̣τ̣ωνος καὶ
Ἀπολλων[ίου], οὗ ὁλκὴ - -·
καὶ ποτήριον διπρόσω-
πον, ἀνάθεμα Μεν-
νέα τοῦ Κλέωνος,
ὁλκὴ ΝΑ.

Catalogus donariorum quae in Serapeo erant; cf. ad n. 1307.

Vs. 2 Ṃ ΑΣΤΛΟΙΟΝ legi; ΜΑΣΤ.ΟΙΟΝ Wil. Hill. qui lapicidae errorum suspicantur (ΜΑCΤΙΟΝ et ΜΑCΘΙΟΝ); vas, ut videtur, eiusdem generis atque ΜΑCΤΟC, in relligione isiaca adhibitum; cf. n. 1307, 21. In laterculo attico arch. Callistrato a. 157/6 condito donarii haec mentio facta est (*A* II 74. 75): ἄλλο (σκάφιον) ἐφ' οὗ ἐπιγραφή· Ἀρίστων Καλλικράτου Καρπασεώτης, ὁλκὴ δὲ δραχμαὶ ΔΔΔΔ. || 4—6 ibid. 102—104: ἄλλο ἐφ' οὗ ἐπιγραφή· Κρίτων καὶ Ἀπολλώνιος ἀπὸ τῆς ἐργασίας δεκάτην, ἔχον ἐν αὑτῶι πρόσωπον Σαράπιδος, ὁλκὴ δὲ σὺν τῶι καττιτέρωι ΓΔΔΠ⊢⊢ΙΙΙ. || 7—10 ibid. 98—100: σκάφιον ἐφ' οὗ ἐπιγραφή· Μεννέας Κλέωνος, ἔχον ἐν αὑτῶι πρόσωπα Σαράπιδος καὶ Ἴσιδος, ὁλκὴ δὲ σὺν τῶι καττιτέρωι ΔΔΔΔΠ⊢⊢⊢⊢.

1309 Deli in Serapeo C, inv. Ε 447. Marmor album. A. 0,75, l. 0,43, cr. 0,25. In superiore parte lateris antici exaratus est catalogus cuius relliquias habes, litteris a. c. 0,008, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. Posterius lapis conversus est atque in eodem latere, intra a. 116—108 vel 88—81 a. Chr. incisa est dedicatio *BCH* VI 1882, 341 n. 52 (Dittenberger Orient. 170). Antiquiorem titulum non contuli; ex apographo Hauvettii edo.

- ὁλκὴ -
_ΔΔΔΔ? Μέλας Μενάνδρου· σκάφιον, ὁλκὴ - - -
- - - ἄλλο, Θεόξενος Αἰσχρίων]ος Κασ(σ)ανδρεύς, ὁλκὴ Γ⊢· ἄλλο διπρόσωπον - - -
- - ὁλκὴ - - - - - - - - Μέλας Μενάνδρο[υ], ὁλκὴ Γ⊢· ἄλλο, Πολύφιλο[ς καὶ Καλλι-]
[κρ]άτε[ια καὶ Ἁγησίδικος, ὁλκὴ] ΔΔΔΔ· ἄλλο, Ἀριστόδημος, μονοπρόσωπον, ὁλκὴ - - - -
- πολε - *vacat*

Catalogus donariorum quae in Serapeo erant; cf. ad n. 1307.

Vs. 2: cf. laterculum atticum arch. Callistrato a. 157/6 conditum *A* II 116. 117: ἄλλο σκάφιον λεῖον ἐφ' οὗ ἐπιγραφή· Μέλας Μενάνδρου τὴν δεκάτην σὺν τῶι μολύβδωι *vacat*; huius donarium unum tantum occurrit. Nepos? Μένανδρος Μέλανος Ἀθηναῖος statuarius qui a. 110/109 a. Chr. artem suam Deli exercebat (tit. ined.; *BCH* VII 1881, 467 n. 1, 5 in quo Μένανδρος supplendus est). || 3 ibid. 112—114: ἄλλο ἐφ' οὗ ἐπιγραφή· Θεόξενος Αἰσχρίωνος Κασσανδρεὺς ἀπὸ τῆς ἐργασίας, ὁλκὴ δραχ(μαὶ) - -. || 45 ibid. 118. 119: ἄλλο τεθλασμένον ἐφ' οὗ ἐπιγραφή· Πολύφιλος καὶ Καλλικράτεια καὶ Ἁγησίδικος, ὁλκὴ σὺν τῶι καττιτέρωι - - || 5 ibid. 106. 107: ἄλλο ἐφ' οὗ ἐπιγραφή· Ἀριστόδημος, ἔχον ἐν ἑαυτῶι πρόσωπον Σαράπιδος, ὁλκὴ δὲ σὺν τῶι καττιτέρωι Γ⊢⊢.

1310 Deli in muro interiore porticus quae '*Portique Sud*' dicitur insertus, inv. Ε 370. Lapis albus. A. 0,33, l. 0,257, cr. c. 0,21. Litterae apicatae, a. 0,01, alteri tertii a. Chr. saeculi parti tribuendae. A. 1902 invenit Dürrbach et ed. *BCH* XXVI 1902, 545. *Ect.*

ΟΡΓΥΑΙ — Ὀργυαὶ
ΜΙ — ΜΙ

Porticus longitudinem hac mensura significari primum existimavit Dürrb., postea autem ad lapides sive e terra excisos sive expolitos quos conductor quidam ad porticum aedificandam praebebat, numerum pertinere coniecit: cf. ad n. 1311.

1311 Deli in museo, inv. Α 1264. Lapis albus. A. 0,20, l. 0,26, cr. 0,18. In angulo dextro superiore norma anaglypho expressa est. Litterae apicatae, a. 0,018, alteri tertii a. Chr. saeculi parti tribuendae. A. 1903 in porticu quae '*Portique Sud*' dicitur inventa. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXIX 1905, 243 n. 111. Contuli. *Ect.*

ΣΩΝΙΚΟΥ — Σωνίκου
ΟΡΓΥΑΙ ΛΙ — ὀργυαὶ ΛΙ
ΤΗ ΕΑΥ — - - - -

Versum 3 non intellego. ΓΑ ἑαυ[τοῦ] Wil.

Σώνικος: conductor operum vel operarius qui porticui aedificandae operam dedit: cf. ad n. 1310. C. Διο[κ]λ[έους] quidam ut conductor operum n. 406 *A* 40 occurrit (c. a. 200—190?).

1312 Deli in museo, inv. Γ 708. Frustum marmoris albi cuius margo dexter quamvis laesus exstat. A. et l. 0,12. Litterae a. 0,01, medii tertii a. Chr. saeculi. A. 1904 ad occidentem Artemisii inventum. Exscripsit Bizard. Contuli. *Ect.*

Υ Ζ
Α
ΜΙΔΙ
_ΤΟΥ *vacat*
ΝΤΑΚΑΙ
ΟΥΣΤΙΜΟΥ
ΤΑΣΤΟΝΙΕ
ΤΕΦΑΝΗΦΟ̣
ΒΑΣΙΛΕΙΠΤ
- - - - - - -

Vs. 3 [Ἀρτέ]μ̣ιδι? || 6 [τ]οὺς τιμού̣[χους] Wil. Hiller. || 8 [σ]τεφανηφό̣[ρ] - || 9 βασιλεῖ Πτ[ολεμαίωι]. Ut opinor, rex Ptolemaeus III Euergetes (247—221 a. Chr.).

1313 Deli in museo, inv. Δ 94. Frustum marmoris albi undique mutilum. A. 0,11, l. max. 0,18, cr. 0,022. Litterae crassae, a. 0,012, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. A. 1902 in ruderibus prope litus inventum. Ed. Dürrbach *BCH* XXVIII 1904, 142, n. 41. Contuli. *Ect.*

- ἐ̣κκλη[σία] -
- [αὐ]τῶι πολιτεί[α] -
- [τ]α̣μίας καὶ φυ[λ] -
- [σ]ιν εἰς τὸμ̣ -

1314 Deli in museo, inv. Δ 175. Frustulum marmoris albi. Litterae a. 0,006, alterius a. Chr. saeculi. Exscripsi. *Ect.*

- λ̣ο̣λ̣ -
- νη διὰ τὸ -
- ἀλλὰ καὶ πάντ̣[α] -
- εἰς τὰ συμφέ[ροντα] -
- [τοῦ δήμου?] τοῦ Ῥωμαί[ων] -
- [εὐ]σεβῶς δι̣[ατελεῖ?] -
- τις εν -

Fortasse post a. 167/6 incisum.

1315 Deli in museo, inv. Δ 177 α—δ. Fragmenta quattuor marmoris subcaerulei: *a* et *b* coniuncta. Litterae a. 0,09, accurate incisae, eiusdem speciei atque in n. 1064 (maiores tamen sunt). Fr. *c* in ruderibus ad litus a. 1908 inventum; *d* a. 1903 ad septemtriones et orientem τεμένους Apollinis inventum; edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXIX 1905, 245 n. 118. Cetera originis ignotae. Composui et exscripsi. *Ect.*

a b	*c*	*d*
- ο̣ι̣ς̣ . λ̣λλο̣ -	- ε̣νς̣ -	- ε̣ ι
- α κα̣ὶ προθ̣ -	- τ̣α -	- α̣σσοι -
- ανομης -	- ιξει ι -	- α̣γοι αι -
- τ̣ῶν αἷμα̣ -	- προς	- χ̣ώρας στ̣ -
- καὶ τὼς ἀνα̣ -	- ι ς *vacat*	- μενο -
- μ̣ένω εν -	- βωνος	- χ̣όμενο -
- ς τὰν α -	- χυλείω	- ιθε̣ντο̣ -
- τοις αι̣ -	- σσας	
- λα̣μ̣ -		

Fragmenta haec fortasse ad pactionem lesbiarum civitatum n. 1064 pertinent: cf. *a b*, 5. 6; *c* 7 ([Βρ]ο̣χυλείω Hiller); vide autem lemma.

1316 Deli in museo, inv. Γ 508. Fragmentum marmoris albi a dextra integrum. A. 0,13, l. 0,14, cr. 0,05. Litterae a. 0,006—0,007, tertii a. Chr. saeculi. Superficies pessumdata. Exscripsi. *Ect.*

ΕΡΟΝ
ΝΚ̣Α̣ΙΛ
Κ̣ΑΚΑΙ
ΛΟΝ
ΑΝΚΛΙ
ΤΗΣΑΝΑ////
ΤΗΝΒ̣ΟΥ
ΟΝΤΟΝ//////

Fragmentum decreti? Vs. 1 [ἱ]ερόν. || 3 [ἕνε]κα κ̣α̣ὶ - - || 7 τὴν βου̣[λήν].

1317 Deli in museo, inv. Δ 534. Frustum marmoris albi. A. 0,10, l. 0,11, cr. 0,085. Litterae exiles a. 0,007, tertii exeuntis (?) a. Chr. saeculi. Exscripsi. *Ect.*

Ι - - Η -
- Ι κα̣λλίστου λ̣ΙΙ -
- [δ]οκεῖ τῶι δήμω[ι] -
- τ̣ου . . . εὐερ̣γ̣[ετ] -
vacat Μ̣ -
- ΝΗΣΤ̣ -
- Λ̣ -

Fragmentum decreti? Vs. 4 ΟΒΟΥΛΟΥΕΓΕΤΙΙ Hiller; unde fortasse - - - οβούλου ἐπ̣ευ̣ή[φισεν]. || 6 [Τηλέμ]νηστ̣[ος]? Decreta duo?

1318 Deli in museo, inv. Δ 540. Fragmentum marmoris albi a sinistra integrum. A. 0,15, l. 0,12, cr. 0,68. Litterae apicatae, a. 0,009, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores.

[ἱ]ε̣ρο -
δια[τ]ελ[εῖ]? -
εἰς Τ . Τ -
. Η -
λει -
. μφιλ -
. Λ̣ -

Vss. 4—6 fortasse: [δεδόχθαι τῆι βου]λεῖ [καὶ τῶι δήμωι· εἶναι Ἀ]μφί-λ[οχον] -

1319 Deli in museo inv. Δ 539. Frustum stelae marmoris albi, cuius margo sinister est integer. A. 0,17, l. 0,20, cr. 0,085. Litterae bene incisae, olim miniatae, tertii a. Chr. saeculi. Exscripsi. *Ect.*

-᾿ εἰς [τὸ ἱερόν?].
vacat

1320 Deli in museo, inv. Γ 721. Frustum marmoris albi a dextra integrum. A. 0,06, l. 0,075, cr. 0,01. Litterae a. 0,012 (vs. 1 maioribus litteris), tertii a. Chr. saeculi. Exscripsi. *Ect.*

Ι
ΗΜΩ

Fragmentum decreti? Vs. 1 [Θεο]ί. || 2 [Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δ]ήμω̣[ι]?

1321 Deli in museo, inv. Γ 722. Frustum marmoris albi. A. 0,06, l. 0,15, cr. 0,10. Litterae apicatae, a. 0,009, tertii a. Chr. saeculi. Exscripsi. *Ect.*

-ΓΩΝ
ΙΚΑΙΕ
-ΜΠ
ΕΜΩ

Proxenia fuit: vs. 2 καὶ ε[ἶναι αὐτῶι]. || 4 [ἐμ πολ]έμω[ι] Hiller.

1322 Deli in museo, inv. Δ 23. Frustulum marmoris albi. Litterae a. 0,011. A. 1904 ad occidentem τεμένους Apollinis inventum. Exscripsit Bizard. *Ect.*

ΞΕΙ
ΝΔΗΜΟ

Fragmentum decreti? Vs. 2 [τὸ]ν δᾶμο[ν] -.

1323 Deli in museo, inv. Δ 535. Frustulum marmoris albi undique mutilum. Litterae alterius ineuntis a. Chr. saeculi, a. 0,006. Exscripsi. *Ect.*

- αι κα[ὶ] -
τει Γ -
- ωνα -
- ατ -
- ΙΙΤ̣ -

1324 Deli in museo, inv. Δ 19. Frustulum marmoris albi a sinistra integrum. A. 0,09, l. 0,075, cr. 0,02. Litterae a. 0,01, alterius ineuntis, ut videtur, a. Chr. saeculi. Magna ex parte evanidae. Exscripsi. *Ect.*

. . . ΑΙ/
. . ΠΡΟΣ
. . ΛΛΝΚ
. . Π̣ΟΡΣ
////////// Ν̣
Γ

1325 Deli in museo, inv. Δ 356. Pars inferior stelae marmoris albi, cymatio ornatae. A. 0,14, l. 0,18, cr. 0,067. Lapis maxime detritus. Exscripsi. *Ect.*

- Ι̣Σ̣ -
- ΡΝΥ -

1326 Deli in museo, inv. Δ 12. Angulus superior sinister stelae marmoris albi quae aëtomate ornata fuit. Litterae a. 0,006 (vs. 1) et 0,008 (vs. 2). A. 1907 inventus. Exscripsi. *Ect.*

Θ
Σ

Vs. 1 Θ[εοί.]?

1327 Deli in museo, inv. Γ 231. Fragmentum marmoris albi a dextra integrum. A. max. 0,49, l. 0,28, cr. 0,07 (non integra). Litterae a. 0,012, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores, magna ex parte evanidae. A. 1907 in τεμένει Apollinis inventum. Exscripsi. *Ect.*

Ε///Ο
ΟΝΟΙ
ΜΕΝ̣ΟΣ
ΕΜ̣ΜΟΙΕΗ̣ΦΑ
//////////////////////////////////
Ν
ΡΟ//////ΟΣ
ΟΡΟΜΑΧΟΣ
ΟΡΑΞΑΜ̣Ο-////ΟΣ
ΕΙΟ
ΙΑΙΣΜ̣Ν̣ΕΙ
ΜΑΡ
ΑΙ..ΟΣ

Fragmentum catalogi?

1328 Deli in museo, inv. Γ 580. Frustulum marmoris albi. A. max. 0,065, l. 0,11, cr. 0,025. Litterae fortasse στοιχηδόν dispositae, a. 0,009, tertii ineuntis a. Chr. saeculi. Exscripsi. *Ect.*

Ι /
ΑΠϹ

1329 Deli in museo, inv. Γ 723. Fragmentum marmoris albi a dextra integrum. A. et l. 0,11, cr. 0,02. Litterae a. 0,01, στοιχηδόν exaratae. Exscripsi. *Ect.*

Ι Ρ Ι
Ẹ Ν Η Ι *vacat*
Λ Τ Ο
vacat

Fortasse ad amphictyonica ṭempora referendum.

1330 Deli in museo, inv. Γ 701. Frustum marmoris albi. A. 0,18, l. max. 0,20, cr. 0,028. Litterae a. 0,01, tertii a. Chr. saeculi. Exscripsi. *Ect.*

ΙΕΡΟΠ	- ἱεροπ[οι] -
Ṗ Ο Λ Λ Ω	- [Ἀ]ṗολλω[ν] -
Τ Ι Ν	- - - - -

1331 Deli in museo, inv. Α 1425. Fragmentum marmoris albi a sinistra integrum. A. max. 0,055, l. 0,14, cr. 0,13. Litterae a. 0,009, tertii ineuntis a. Chr. saeculi. Exscripsi.

ΠΟΛΛ
ΑΝ

1332 Deli in museo, inv. Α 1370. Angulus inferior sinister stelae vel basis cum cymatio; titulus est in cymatio. Litteris a. 0,01, tertii ineuntis a. Chr. saeculi. Exscripsi. *Ect.*

ΙΕΡΟΠ	ἱεροπ[οι] -

1333 Deli in museo, inv. Α 1318 et Α 1398. Fragmenta duo marmoris albi undique mutila. Litterae a. 0,03, tertii ineuntis a. Chr. saeculi. In ruderibus inventa. Exscripsi. *Ect.*

a _ Π /
= Φ ,

b ' Α Γ
' ' Α Π

1334 Deli in museo, inv. Α 1409. Frustum marmoris albi. A. 0,15, l. 0,21, cr. 0,045. Litterae a. 0,03, tertii ineuntis a. Chr. saeculi. Exscripsi. *Ect.*

ΙΙ Μ Ϲ
Ε Ο Ι Σ Ν
vacat

Vs. 2 - [Θ]εοῖϲ Ṃ[εγάλοιϲ]?

1335 Deli in museo, inv. Α 1354. Frustum marmoris subcaerulei. A. 0,05, l. 0,15, cr. 0,09. Litterae a. 0,014, tertii ineuntis a. Chr. saeculi. Exscripsi. *Ect.*

Μ Φ Ι

1336 Deli in museo, inv. Α 1163. Fragmentum marmoris albi a dextra integrum. A. 0,23, l. max. 0,15, cr. 0,075. Litterae a. 0,016, priore tertii a. Chr. saeculi parte non recentiores. Origine ignota. Exscripsi. *Ect.*

Ι Ι //////
Ι Σ Κ Α
Ι Σ Π Ο *vacat*
Ν *vacat*
vacat

1337 Deli in museo, inv. Α 1583. Fragmentum basis marmoris albi a sinistra mutilum, a dextra laesum. A. 0,12, l. max. 0,125, cr. 0,165. Litterae bonae, a. 0,014, tertii a. Chr. saeculi. Exscripsi. *Ect.*

vacat	
Ν Ο Ν Ι Ο ///	- ṃόνιο[ϲ].
vacat	

1338 Deli in museo, inv. Α 1586. Frustum marmoris albi. L. 0,29. Litterae a. c. 0,05, tertii a. Chr. saeculi. Exscripsi. *Ect.*

Ι Ι
/// Ι Ι Δ Ο Ι

1339 Deli in Artemisio, inv. Ε 337 Α, Β. Fragmenta duo epistylii ionici quo porticus Artemisii ornata erat; a. 0,37. *a*: a dextra mutilum; l. 0,98, cr. 0,27; *b*: superne tantum integrum; l. 0,23, cr. 0,20. Inscriptio est in fascia superiore, litteris crassis, apicatis, a. 0,065, tertii exeuntis vel alterius ineuntis a. Chr. saeculi. Commemoravit Homolle *Mon. Grecs* 1878, 7, 29. Contuli.

a Τ Ε Μ

b Ν

a: [Ἀρ]τέṃ[ιδι]?

1340 Deli in museo, inv. Α 1121. Marmor album a sinistra fractum. A. 0,145, l. 0,21, cr. max. 0,19. Litterae a. 0.016, tertii ad finem vergentis a. Chr. saeculi. Origine ignota. Exscripsi. *Ect.*

ΣΤΟΥ
ΛΕΝΑ
ΟΣ

1341 Deli in Serapeo B, inv. Ε 629. Fragmentum basis κεραούχου marmoris albi. Litterae a. 0,009, tertii ad finem vergentis a. Chr. saeculi. A. 1910 inventum. Exscripsi. *Ect.*

vacat
Τ Ω Ν

1342 Deli in museo, inv. Α 3038. Fragmentum basis κεραούχου. Litterae a. 0,01—0,013, tertii ad finem vergentis a. Chr. saeculi. A. 1910 in Serapeo B inveni et exscripsi. *Ect.*

vacat
Β Ρ Υ Λ Λ Α
Θ Η Ν

Vs. 1 [Ἀ]βρυλλα Hiller.

1343 Deli in museo, inv. Γ 731. Fragmentum marmoris albi undique mutilum. A. 0,16, l. max. 0,21, cr. 0,095. Litterae apicatae, a. 0,012, tertii ad finem vergentis a. Chr. saeculi. A. 1881 in Serapeo C invenit Hauvette et exscripsit. Contuli. *Ect.*

ΙΙ Ι Α Σ Τ Α
Ν ΜΟΝΙΜΟ
ʼΣΚ ΑΙΟΙΣ
ΛΤΟΥΤΩ Ν
ˉΙ.ΑΠΟΛΛ
ΑΡΤΓΛ

Vs. 1 [Σαρα]πιαστα[ί]? || 2 Μόνιμο[ς] nomen proprium. || 3 fortasse [ὁ ἱερε]ὺς καὶ οἱ σ[υμβαλλόμενοι]: cf. n. 1290. || 5 Ἀπόλλ[ωνι]. || 6 Ἀρτέμ[ιδι].

1344 Deli in museo, inv. Α 1367. Frustum marmoris albi. A. 0,12, l. 0,08, cr. 0,03. Litterae a. 0,015, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1903 ad occidentem porticus Philippi inventum. Edd. Dürrbach et Jardé *BCH* XXIX 1905, 247, 128. *Ect.*

— Κ /
ΑΡΙΣ
vacat

1345 Deli in museo, inv. Α 1347. Angulus superior dexter marmoris albi. A. 0,215, l. 0,175, cr. 0,07. Litterae a. 0,01, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. Exscripsi. *Ect.*

- [χειρ]οτονηθέν[τ]ες
- οι νικήσαντες
- ιν ἐμ μὲν τῶι ε
- τὴν πρώτην
- [ἄ]νδρες τρεῖς
vacat
- τους
vacat
- ος

Vs. 3 ΙΝΕΜΜΕΙΕΡΩΙ quod correxit quadratarius.
Tres viri a Deliis missi ut ludis externis interessent, victores redierunt. Hiller.

1346 Deli in museo, inv. Α 1400. Frustum marmoris albi. A. 0,075, l. 0,14, cr. 0,165. Litterae apicatae, a. 0,013, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. Exscripsi. *Ect.*

Ι Ι Υ
ι. ΙΣΤΟΝΕ
ΤΙΤΟΥ Α
vacat

Vs. 2 εἰς τὸν ἑ[αυτοῦ *vel* ὃν] -. || 3 Ἀ[πόλλωνι].

1347 Deli in museo, inv. Α 1123. Frustum marmoris albi. A. 0,12, l. 0,20, cr. 0,22. Litterae a. 0,045, tertii vel alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1880 inventum. Exscripsi. *Ect.*

ΗΠΕΙΡΩ — Ἠπειρώ[της] - *vel* Ἠπειρω[τῶν κοινόν].

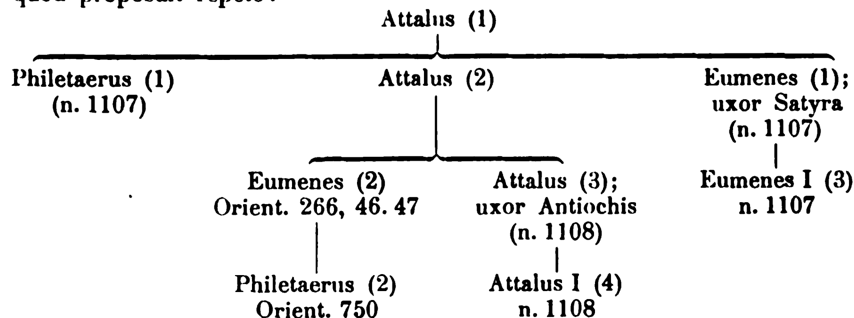
1348 Deli in museo, inv. Α 1172. Fragmentum marmoris albi superne integrum. A. max. 0,25, l. 0,225, cr. 0,20. Litterae apicatae, a. 0,022, alterius ineuntis a. Chr. saeculi. A. 1879 ante templum Apollinis invenit Homolle. Exscripsi. *Ect.*

vacat
ΑΤΡΑΝˉ — - [Κλεοπ]άτραν? τ -
vacat

ADDENDA.

813. 814 Monuit Hiller de dedicatione inter rudera Olbiae veteris inventa: Ἀγρότας καὶ Ποσίδεος οἱ ἀδελφοὶ τὸμ πατέρα Διονύσιον [Ἀπ]όλλωνι Δελφινίωι ἱερησάμενον: cf. Latyschev Inscr. antiq. Ponti Euxini I 106. Tituli litteratura tempora saec. III a. Chr. vix recentiora indicat. In catalogo qui ad eandem civitatem pertinet n. 114 II 25 occurrit Διονύσιος Ἀγρότου, fortasse pater Agrotae et Posidei: cf. p. 133. Decreta a Deliis facta in honorem Ποσιδέου τοῦ Διονυσίου Ὀλβιοπολίτου atque Διοδώρου τοῦ Ἀρώτου (= Ἀγρότου?) recentiora esse videntur.

1106—1108 De Attalidis vide nunc Cardinali *La genealogia degli Attalidi* (*Memorie della R. Accad. di Bologna* VII 1912—13, 177—185). Stemma quod proposuit repeto:

Cum a Philetaero (1) Attalum (3) et Eumenem (3), tum ab Eumene I (3) Attalum I (4) adoptatum esse existimat Cardinali e dedicationibus pergamenis (Conze et Schazmann l. l.; *Ath. Mitt.* XXXIII 1908, 405; XXXV 1910, 463). In titulis autem deliacis de adoptione nihil significari mirum est.* De Philetaero (1) et Eumene I (3) in n. 1106 agi videtur.

1349 Deli in museo, inv. Δ 586. Stela marmoris albi superne et infra mutila. A. 0,34, l. 0,28—0,30, cr. 0,07. Litterae accurate incisae, apicatae, a. 0,009, eiusdem speciei atque in n. 527. A. 1913 ad meridiem Artemisii inventa. Exscripsit Vallois.

Θερσαγόρας
Ἀθάμαντος
Ἀμφιπολίτης
Θ ε ο ί·
Ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι·
Σκύμνος Φανοδίκου εἶπεν· ἐπειδὴ
Θερσαγόρας Ἀθάμαντος
Ἀμφιπολίτης ἀνὴρ ἀγαθός ἐστι
[π]ερὶ τὸ ἱερὸν καὶ τὴμ πόλιν τὴν
[Δ]ηλίων· δεδόχθαι τῆι βουλῆι καὶ τῶι
[δ]ήμωι· Θερσαγόραν Ἀθάμαντος
[Ἀμφ]ιπολίτην πρόξενον εἶναι τῆς
[πόλ]εως τῆς Δηλίων καὶ αὐτὸγ καὶ
[ἐκγό]νους καὶ εἶναι αὐτοῖς ἐν Δήλω[ι]
[ἀτέλει]αν πάντων κα[ὶ] προεδρίαν
- - - - - - - - - - - - -

Σκύμνος Φα. hieropoeus arch. Cleocrito a. 298 n. 148, 2; idem an nepos? sponsor arch. Charila I a. 269 n. 203 *A* 77.
De nomine Thersagora cf. Usener *Kl. Schriften* IV 245.

INDEX DELIORVM QVI DECRETA ROGAVERVNT VEL CONTIONI PRAEFVERVNT.

Ex typographia Imperii Germanici.

